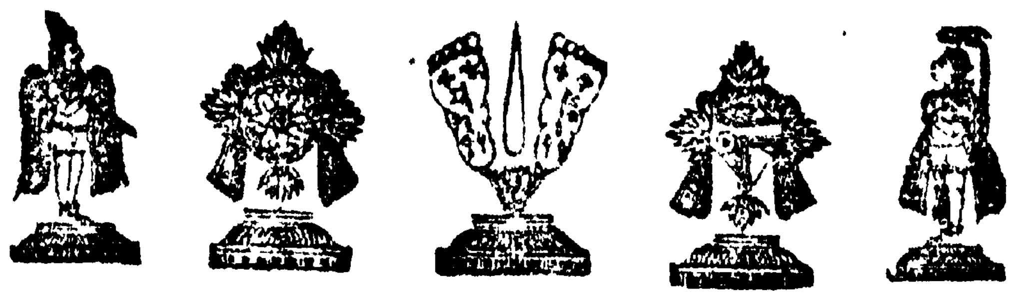

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பரகாலார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

பரகால நல்லான்.

అస్మద్గురుం నమస్కృత్య వక్ష్యే సౌమ్యవరేశ్వరమ్ ।
రహస్యత్రయసారార్థం యథామతి యథాశ్రుతమ్ ॥.

அஸ்மத்குரும்நமஸ்க்ருத்ய வக்ஷ்யே ஸௌம்யவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம் யதாமதி யதாஶ்ருதம் ॥

அவதாரிகை.

(க) "స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్—ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" (உ) "జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః—ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹி பரமாத்மந:" (ங) "దాసభూతాః స్వతస్సర్వే—தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே" (ச) "దాసోహం వాసుదేవస్య—தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" (ரு) "యస్యాస్మి—யஸ்யாஸ்மி" (சா) "పరవానస్మి—பரவாநஸ்மி" என்றும், (எ) "குலதொலடியேன்" (அ) "தொல்லடிமைவழிவரும் தொண்டர்" (கூ) "அடியேன்நான்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராய் நித்ய நிர்மல ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய் நிரதிஶயாநந்தாநுபவ யோக்யராயிருக்கிற வாத்மாக்கள்,

---

(க)
(உ)
(ங) ஹாரீதஸ்ம்ருதி
(ச)
(ரு) யஜு-ஸo-உ-அ-ங-எ
(சா) ரா-ஆ-க(ரு)-எ
(எ) தி-வாய-சா-கo-க
(அ) தி-வாய்-கூ-உ
(கூ) தி-மொ-கக-அ-அ

(க) "அனாதி மாயயா ஸுப்த:—அநாதிமாயயாஸுப்த:" என்றும், (உ) "மூதாவியில் தடுமாறுமுயிர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே அபி(பி)பூதராய், அத்தாலே திரோஹிதஸ்வப்ரகாசராய், ஸ்வஸ்வரூபமென்ன, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான பரஸ்வரூபமென்ன, ததநுரூபமான பலஸ்வரூபமென்ன, உபயாநுரூபமான உபாயஸ்வரூபமென்ன இவற்றிலொரு ஜ்ஞாநமின்றிக்கே, இந்த ஜ்ஞாநாநுகுணமான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களாலும் விஹீநராய், ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வத்வபாரதந்த்ர்யங்களை அழியமாறி, ஈச்வரனுடையதான ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டு, அஹம் புத்திவிஷயமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்த தூரஸ்தமாய், இதம் புத்திவிஷயமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான தேஹத்தைத் தானாகநினைத்து, அந்த தேஹமடியாக உத்பந்நரான புத்ரமித்ராதி விஷயாஸக்தமநாக்களாய், தத்தத்க்லேசவிஷயமான நிரர்த்தக சிந்தநத்தாலே பரிதப்தஹ்ருதயராய், ஸ்வஹித விசாரவிமுகராய், அப்ரதிக்ரியமான ஆதி (தி) வ்யாதிகளாலும், இஷ்டாநிஷ்டவியோக ஸம்யோகங்களாலும், ஸ்வேஷ்டவிகா (கா) தங்களாலும் நிர்விண்ணஹ்ருதயராய், அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதுக்கமிச்ரமாய் அநர்த்தோதர்க்கமாய், அப்ராப்தமாய், அபவர்க்க விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸௌகத்திலே ஸங்கத்தைப்பண்ணி அதிலுடைய அலாபத்திலும் அநாதிவாஸநாதார்ட்யத்தாலே விடுகைக்கு அசக்தராய், இப்படி அநந்ததுக்கபாஜநமாய் அநாதிபாபவாஸநாமஹார்ணவ காரியமான ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே மக்நராய், அநாத்யவித்யா ஸஞ்சிதமாய் அவிட்க வரிதான கர்மபாசத்தாலே ப்ரக்ர (க்ரு) திக ராய், அநாகதாநந்தகாலம் கூடினாலும் அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயராய் அதோபூதராய்க்கொண்டு ப்ரமியாநிற்பர்கள்.

அநந்தரம், (ங) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே—யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே" (ச) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்—யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்றும், (ரு) "ஸர்வகாரணகாரணே—ஸர்வகார

(க)
(உ) திருவிரு-கரு
(ங) தை-ப்ருகு-க
(ச) ச்வே-சு-க அ
(ரு) வி-பு-கு

ணகாரணே" என்றும், (௧) "நான்முகனை முழுத்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், (௨) "முதல் தனிவித்தேயோ?" (௩) "வேர்முதலாய்வித்தாய்" (௪) "உலகம்படைத்தவன்" (௫) "உலகுக்கோர் தனியப்பன்" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனாய்,

(௬) "యేనజాతానిజీవన్తి—யேநஜாதாநிஜீவந்தி" (௭) "యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై—யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்றும், (௮) "నహిపాలనసామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరం హరిమ్ — நஹிபாலநஸாமர்த்ய ம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்" (௯) "న సమ్పదాం సమాహారే విపదాం వినివర్తనే । సమర్థో దృశ్యతే కశ్చిత్ వినా పురుషోత్తమమ్ — நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதேகஶ்சித்விநா புருஷோத்தமம்" என்றும் (௧௦) "மூவுலகை யொருங்காகவளிப்பாய்" என்றும், (௧௧) "வென்றி மூவுலகளித்துழல்வான்" (௧௨) "எங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோன்" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படியே ஸர்வரக்ஷகனாய்,

(௧௩) "పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరమ్—பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (௧௪) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః— ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் குணேஶஃ" (௧௫) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే-அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே" (௧௬) "అఖిలజగత్స్వామిన్, అస్మత్స్వామిన్. శ్రీమన్నారాయణ— அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், அஸ்மத்ஸ்வாமிந், ஶ்ரீமந்நாராயண" என்றும். (௧௭) "దాసోహం కమలానాథ-தாஸோஹம்கமலாநாத" என்றும் (௧௮) "திருவுடையடிகள்" (௧௯) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய்,

---

(௧) தி-வாய்-௩-௧-௭
(௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௯
(௩) தி-வாய்-௨-௮-௧௦
(௪)
(௫) தி-வாய்-௮-௧-௧௧
(௬) தை-ப்ருகு
(௭) ஶ்வே-௬-௧௮
(௮) வி-பு-௧-௨௨-௨௧
(௯)
(௧௦) தி-வாய்-௩-௧-௫
(௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧-௩
(௧௨) தி-வாய்-௯-௯-௨
(௧௩) தை-நா
(௧௪) ஶ்வே-௬-௧௬
(௧௫) வேதார்த்தஸங்
(௧௬) கத்யத்ரயம்
(௧௭)
(௧௮) தி-வாய்-௭-௩-௮
(௧௯) தி-வாய்-௪-௩-௧

(௧) "తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే—தம்ஹிதேவமாத்ம புத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை ஶரண மஹம்ப்ரபத்யே" (உ) "న్యాసఇతిబ్రహ్మ-ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம" (உ) "న్యాసఇత్యాహుర్మనీషిణోబ్రహ్మాణమ్-ந்யாஸ இதயாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" (௩) "శరణ్యంశరణంయాతాః-ஶரண்யம்ஶரணம்யாதா:" (௪) "సర్వలోకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகஶரண்யாய" என்றும், (௫) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௬) "சரணமாகும தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்," (௭) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௮) "கழல்களவையேசரணாக்கொண்ட" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அகில ஜகதுபாய பூதனாய்,

(௯) "యస్మిన్విశ్వాభువనానితస్థుః-யஸ்மிந்விஶ்வாபுவநாநிதஸ்து:" (௧௦) "యస్యాయుతాయుతాంశాంశే విశ్వశక్తిరియంస్థితా-யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶேவிஶ்வஶக்திரியம்ஸ்திதா" (௧௧) "అఖిలాధారఃపరమాత్మా-அகிலாதார:பரமாத்மா" (௧௨) "నిఖిలజగదాధార-நிகிலஜகதாதார" (௧௩) "మయిసర్వమిదంప్రోతమ్- மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம்" இத்யாதிப்படியே அகிலஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாய், (௧௫) "తత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్స్థితః-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (௧௪) "ఆత్మాహివిష్ణుస్సకలస్యజన్తోః - ஆத்மாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ:" (௯) "తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్-தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (௧௬) "సర్వంనారాయణాత్మకమ్-ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்" (௧௭) "ஒருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்" (௧௮) "எல்லாப்பொருள்கட்குமருவாகிய"

---

(௧) ஶ்வே-௬-௧௮
(௨) தைத-௩
(௩) ரா-யு-௯௰-௧௭
(௪) ரா-யு-௧௭
(௫) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௬) தி-வாய்-௯-௧௦-௫
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧௦
(௮) தி-வாய்-௫-௮-௧௧
(௯) தைத-௩
(௧௦) வி-பு-௧-௯-௫௩
(௧௧)
(௧௨) தத்யத்ரய
(௧௩) கீதை-எ-எ
(௧௪) ஸ்த-௩-௧௧
(௧௫)
(௧௬)
(௧௭) தி-வாய்-௮-௧-௫
(௧௮) தி-வாய்-௯-௪-௮

என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலஜகத்தந்தராத்மாவாய், (க)"మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః-மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" (உ) "தாயாய் தந்தையாய்" (ங)"செமேலய்கண்ணியரும்" இத்யாதிகளில் சொல்லு கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்,

«శోభనం సుసుహృత్-ஶோபநஸர்வேஷாஸுஹ்ருத்" என்கிறஸௌஹ்ருத்வம் தோன்ற (ச) «శ్రేయో హ్యస్య చికీర్షవః-ஶ்ரேயோத்யாயதிகே ஶவ:" என்கிறபடியே இவர்களுக்கு நன்மையே தேடியிருப்பா னொருவனாகையாலே அவர்ஜநீயமுமாய் நிருபாதிகமுமாய் ஸ்வகதமாய் அநேகவிதமான இந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக, (ரு) «నర మేత-நரமேத" (சு) «దృష్ట్వైవ తం ముముక్షవః- ப்ருஶம்பவதி து:கித:" என் கிறபடியே திருவுள்ளம் நோவுபட்டு (எ) «జీవే దుఃఖాకులే విష్ణోః కృపా కాప్యుపజాయతే - ஜீவேது:காகுலேவிஷ்ணோ: க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (அ) «కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కఞ్చిత్కదాచన-கேவலம்ஸ்வேச்சயைவாஹம்ப்ரேக்ஷே கஞ்சித்கதாசந" (கூ) "என்னையாளுமெம்பிரானார் வெறிதேயருள்செய்வர்" (௧௦) "என்னுயிரை நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்" (௧௧) "எண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு" (௧௨) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே "ஆஶ்ரயஸத்பாவந்தான் இந்த க்ருபாவிஷயத்வாநந்தரம்" என் னும்படி பரது:க்காஸஹிஷ்ணுத்வ லக்ஷணையான க்ருபையை இப்படி ஸம்ஸரிக்கிற ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலே அவ்யாஜமாகப் பண்ணு நிற்கும்.

அநந்தரம் இந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரித து:க்கங்களிலும் ஜுகுப்ஸைபிறந்து, வேதாவஷ்டம்ப மாத்ர மன்றியிலே ஆகம ப்ரமாணக ஸமதிகம்யமான ஶைவாதிதர்ஶநங்க ளென்ன, தத்ஸமமான ஸாங்க்யாதி தர்ஶநங்களென்ன, இவற்

(க) ஸௌபாலோப
(உ) தி-வாய-எ-அ-க
(ங) தி-வாய்-ரு-க-அ
(ச)
(ரு) மஹோபநிஷத்
(சு) ரா-அ-உ-௩க
(எ) அஹிர்ஸம-கச-உஅ
(அ)
(கூ) தி-வாய்-அ-எ-அ
(௧௦) தி-வாய்-க-எ-ரு
(௧௧) தி-வாய்-க-௧௦-ரு
(௧௨) தி-வாய்-க-க-க

நிருபேக்ஷகனாய், நித்யநிர்தோஷ நிகமப்ராமாண்ய புத்திபிறந்து அந்த ப்ராமாண்யத்தினுடைய தாத்பர்ய ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஆபாதப்ரதீதி தர்ஶநம்பண்ணியிருக்கிற அல்பஜ்ஞசேதநரையு மங்கீகரிக்கவேண்டும்படியான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே அவர்களுடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக அதில் விதிக்கக்கடவதான ஶ்ரேயநஸித்தி தொடக்கமாக ஸ்வர்க்காநுபவம் நடுவாக ஆத்மாநுபவம் முடிவாக வுண்டான புருஷார்த்தங்களில் அல்பத்வது:க்கமிஶ்ரத்வ அபாயபஹுளத்வ அசிரகாலவர்த்தித்வ அப்ராப்தத்வ ஸங்குசிதத்வாதிகளை யறிந்து, அத்தாலே (க) [illegible]—ஏதேவைநிரயா:" என்னும்படி அவற்றிலே குத்ஸை பிறக்கையாலே தத்தத் ஸாதநங்களிலும் விமுகனாய், ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களினுடைய யதாவத்ஶ்ரவணத்திலே உத்ஸுகனாய், ததர்த்தமாக ஏவம்பூதஜ்ஞாநவைஶத்யத்தையுடையனாய், இந்த ஜ்ஞாநவிஷயமான பகவத்விஷயத்திலே பக்தனாய், விமத்ஸரனாய், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான மந்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநபக்திகளை யுடையனாய், ஏதத் ஜ்ஞாநோபதேஷ்டாவான ஆசார்யவிஷயத்திலே அதிஸ்நிக்தனாய், ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநைகோத்ஸுகனாய், அவற்றில் ஸ்வகர்த்ருத்வாதி ப்ரதிபத்திரஹிதனாயிருப்பானொரு ஸதாசார்யனை ஆஶ்ரயித்தவதிகாரிக்கு அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யமாய், ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரதிமந்த்ரம் ப்ரகாஶகமாய், ப்ராமாண்ய பேதத்தாலே அர்த்ததார்ட்ய ஹேதுபூதமான ரஹஸ்யத்ரயமும் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

அந்த ப்ராமாண்ய பேதங்கள் எவை யென்னில்; ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையும். ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாகையும், ஶ்ருதிஸித்தமாகையும், ஶிஷ்டாசாரமாகையும், புருஷகார ப்ரதாநமாகையும், ஶரண்யாபிமதமாகையும், உபப்ருஹ்மண ஸித்தமாகையும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையுமாகிற இவைகள். இப்படி ப்ராமாண்யபேத முண்டாகையாலே மூன்று மநுஸந்தேயங்கள்.

அதுக்குமேலே அகாரவாச்யனுடைய ஶேஷித்வஸித்திஹேதுவான அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தியைப்பண்ணா நின்றுகொண்டு உகா

(க) பார

ரம் மகாரவிவரண மாகிறாப்போலேயும், இதில் விபக்தியில் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயவிஶேஷ ப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு மகாரம் சதுர்த்தீ விவரணமாகிறாப்போலேயும், உகாரோக்தாந்யாந்யதம ஸ்வத்வநிவ்ருத்திமுகேந நமஶ்ஶப்தம் உகாரவிவரணமாகிறாப்போலேயும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே ஸவிபக்திக நாராயணபதம் ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு விவரணமாகிறாப்போலேயும்,

நமஶ்ஶப்தத்தில் ஆர்த்தமாகவும் ஶாப்தமாகவும் சொல்லுகிற உபாய விஶேஷஸ்வரூபத்தையும் அதினுடைய நித்யயோகத்தையும் அதுவுமிகையாம்படியான ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய குணயோகத்தையும் ஶுபாஶ்ரய விக்ரஹவத்தையையும் உபாய விஷயசேதநாத்யவஸாயத்தையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வ வாக்யம் நமஶ்ஶப்த விவரணமாயும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணாய வென்கிற பதத்துக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூப ப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிற த்வயத்தி லுத்தரவாக்யம் விவரணமாயும்,

உபாயஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தர த்யாகத்தையும் ஸ்வீகாராநபேக்ஷத்வத்தையும் விதிக்கிற சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம் விவரணமாயும், ப்ராப்ய ப்ரார்த்தனை பண்ணுகிற உத்தரவாக்யத்துக்கு தத்ஸித்திஹேதுவான விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற உத்தரார்த்தம் விவரணமாயும், ஆக, இப்படி அந்யோந்ய ஸங்க்ரஹ விவரணமாய்ப் போருகையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு த்யாஜ்யோபாதேயநிர்ணயஹேது ஸ்வரூபமாகையாலே அந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ரதமபாவியாக வேணுமிறே. தத்ப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூப நிஷேத விதிகளை உகாரநமஶ்ஶப்தங்களாலே சொல்லுகையாலும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இப்படி ப்ரதமாநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் (க) [illegible]

(க) வ்ருத்தஹாரீத-ங-சஎ

ர்யம்-ஐஹிகலௌகிகமைஶ்வர்யம்” இத்யாதிப்படியே ஸகலபுருஷார்த்தைகஸாதநமாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயணாயவென்று ப்ரதமோபாத்தமாய் ஈஶ்வரனுடைய ஸகல குணங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே அல்லாத பகவந்மந்த்ரங்களிலே அதிகமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே வ்யாப்யபதார்த்தம், வ்யாபகஸ்வரூபம், வ்யாபகப்ரகாரம், வ்யாபகனுடைய குணம், வ்யாப்திபலம், இவற்றைப்பூர்ணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகாந்தரங்களிலும் அதிகமாயிருக்கும்.

இவ் வாதிக்யமில்லையேயாகிலும், ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் வேதாந்தங்களாலும் வைதிகபுருஷர்களாலும், ஆதரிக்கப்படுகையாலும், கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுக்கும் ஸஹகரித்துப் போருகையாலும் ஸகல ஶப்தகாரணமாகையாலும், ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஆதரிக்க வேண்டும்படியான ஆதிக்யமுண்டு.

கர்மாத்யுபாயங்களுக்கு ஜபஹோம தர்ப்பணாதிகளாலே ஸஹகரித்துப் போராநிற்கச் செய்தேயும் இம்மந்த்ரம் பகவதே கோபாயர்க்கு அவ்வுபாயம் இதினுடைய ஶப்தாவ்ருத்தியை ஸஹியாமையாலும், வேதங்களும் வேததாத்பர்ய ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணியிருக்கிற ஆழ்வார்களும் இம் மந்த்ராநுஸந்தாந காலத்திலே (க) “ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித:-ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:” (உ) “எண்பெருக்கந் நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ் நாரணன்” (ங) “நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்” (ச) “நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்” இத்யாதிகளாலே அர்த்தாநுஸந்தாநதத்பராராய் அநுஸந்தித்துப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகையாலும், தனுபாயநிஷ்டாரான நம்மாசார்யர்களும் அர்த்தாநுஸந்தாந தத்பரராய், அர்த்தத்துக்கு நிராஶ்ரயமாக நிலையில்லாமையாலே ஶப்தத்தையுமாதரித்துக்கொண்டு போருவர்கள். (ரு) “அன்று நான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்” என்று இவ்வர்த்தஜ்ஞாந ஜநநமே ஜந்மமென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுஸந்தாநமே காலக்ஷேபமென்னுமிடத்தையும் திருமழிசைப்பிரானு மருளிச்செய்தார்.

(க) தை-நா-கக
(உ) தி-வாய்-க-உ-க0
(ங) தி-வாய்-க0-ரு-உ
(ச) தி-வாய்-உ-எ-உ
(ரு) தி-ச-வி-கச

இவ்வர்த்தத்தை "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகசரணராவாய்" என்று அனந்தாழ்வானருளிச்செய்தார். விலக்ஷணரான நம்மாசார்யர்களெல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தாநுஸந்தானமே யாத்ரையாய்ப் போருகையாலே அவர்கள் ப்ரஸாதத்தாலே லப்த (లబ్ధ) ஜ்ஞாநரான நமக்கும் அதிலர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாகக் கடவது.

இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான இம்மந்த்ரந்தான் (௧) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్ - నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరం ఛన్దసా గాయత్రీ చేతి - ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி - இத்யஷ்டாக்ஷரம் சந்தஸா காயத்ரீ சேதி" (௧) "ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్ - ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நமஇதிபஸ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்" (௨) "ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్ - ப்ரணவாத்யம்நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணவஸஹிதமாகவே அஷ்டாக்ஷரமாய், ப்ரணவம் முதலாக நமஸ்ஸு நடுவாக நாராயணபதம் முடிவாக உச்சரிக்கக் கடவதென்கிற பதக்ரமநியதியை யுடைத்தாயிருக்கும்.

ச்ருதியிலே (௩) "యస్యాస్మి - யஸ்யாஸ்மி" (௪) "కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్ - கோஹ்யேவாந்யாத்கஃப்ராண்யாத்" (௪) "ఏష హ్యేవానన్దయాతి - ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்றோதுகிற அநந்யார்ஹ சேஷத்வ அநந்யசரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களை அவ்வேத தாத்பர்யமான இம்மந்த்ரத்தில் பதங்கள் மூன்றும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கையாலே இது ஸதாநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரம் ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. இதுக்கு விஷயாபேக்ஷையும் ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுமுண்டாகையாலும், அந்த சேஷத்வவ்ருத்திதான் ஸ்வவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலும், (௫) "అకిఞ్చిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః - அகிஞ்சித்கர

---

(௧) நாராயணோபநிஷத் (௨) பாஞ்சராத்ரம் (௩) யஜு-அஷ்ட-௨-௩
(௪) தை-ஆநந்த (௫) ஸ்ரீபாஷ்யகாரமுக்தகம்

ஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்தே:" என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாத போது ஶேஷத்வமநுபபந்நமாகையாலும், அந்த ஸம்பந்தத்துக்கு ஶேஷதயா அவ்வர்த்தங்களும் இதிலே ப்ரதிபாதிதமாகிறன.

அதில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லி, நமஶ்ஶப்தத்தாலே தத்விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தி சொல்லி, நாராயணபதத்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுகேந த்ருடீகரிக்கிறது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதம் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மத்யமபதம் ஸ்வரக்ஷகத்வ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்தரபதம் உபேயாபா(ஸ)ஸ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபேயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபோபாயோபேய யாதாத்ம்யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாகாரத்ரயமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இத்தாலும் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னக் குறையில்லை. இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே ப்ராப்தவ்யமாகையாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறதென்று மருளிச்செய்வர்கள். ஆகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வரூபப்ரதிபாதநபரத்வமும்ப்ராப்யப்ரதிபாதநபரத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இது தனக்குத் தாத்பர்யம் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பரமபோக்யத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்கை. ப்ரணவத்தாலே சொல்லுகிற பகவச்சேஷித்வத்தையும் தத்விஷயமான ஸ்வஶேஷத்வத்தையும் அநுஸந்திக்க, தேவதாந்தர பரத்வபுத்தியும் அந்யஶேஷத்வபுத்தியும் நிவ்ருத்தையாம். நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தையும் பகவதுபாயத்வத்தையு மநுஸந்திக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும், ஸாத்யஸாதந ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். நாராயணபதத்தாலே சொல்லுகிற பகவத்போக்யதாதிஶயத்தையும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையு மநுஸந்திக்கவே அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்காரபுத்தியும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். ஆக, இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரகாரார்த்தமும் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் அநுஸந்தாநார்த்தமும் அநுஸந்தாந ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்கு ப்ரதாநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகையென்றும், தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கையென்றும், வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூப நிரூபணமென்றும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸம்பந்தமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஶ்ரிய:பதித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், அவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஏதத் ப்ரதிஸம்பந்தி உபாயத்வம், ஸர்வாதா(தா)ரத்வம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸர்வஶரீரித்வம், ஸர்வவிதபந்துத்வம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

சேதநனுடைய ப்ராகாரத்வம், ரக்ஷ்யத்வம், ஶேஷத்வம், இவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஶேஷபூத வஸ்துவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த(ஸ்)த்வம், ஜ்ஞாநகுணகத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, தத்விஷ்டமான பாரதந்த்ர்யம், தத்ப(ப்)லததீயஶேஷத்வம், ஆதே(தே)யத்வம், வ்யாப்யத்வம், ஶரீரத்வம், கைங்கர்யாஶ்ரயத்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம சொல்லுகிறதென்னவுமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவம், (க) "అకారశ్చోకారశ్చ మకారశ్చేతి, తానేకధా సమభరత్తదేతదోమితి- அகாரஉகாரமகாரஇதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேதேதோமிதி" என்று மூன்றக்ஷரமாய், (க) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్- ஓமித்யேகாக்ஷரம்" (உ) "மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை" என்றும ஏகாக்ஷரமாய் ஶேஷிஶேஷ தததநந்யார்ஹத்வங்களாகிற வர்த்தங்களுக்கு அக்ஷரத்ரயமும் வாசகமாகையாலேமூன்றுபதமாய், ஏவம்பூதமான ஸம்பந்தத்தைச சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஒருவாக்யமா யிருக்கும்.

(ங) "నామరూపఞ్చ భూతానాం కృత్యానాఞ్చ ప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్య ఏవాదౌ దేవాదీనాం చకార సః- நாமரூபஞ்சபூதாநாம க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம் | வேதஶப்தேப்யஏவாதௌதேவாதீநாஞ்சகார ஸ:" என்று லௌகிகஶப்தங்களுக்கு வேதம் காரணமாயிருக்கும். (ச) "బుద్ధ్యోయజూంషిసామానిత థైవాథర్వణానిచ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్స్థమ్- புத்த்யோ யஜூம்ஷிஸாமா

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பெரி-திரு-ச-ரு-எ (ங) வி-பு-க-ரு-சுந
(ச) வ்ருத்தஹாரீ-ந

நிதனைவாதர்வணோநிச! ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்" என்று வேதந்தனக்குத் திருமந்த்ரம் காரணமாயிருக்கும். இதில்மேலில்பதத்வயத்துக்கும் இப்ப்ரணவம ஸங்க்ரஹமாகையாலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரணவம் காரணமாயிருக்கும். (க) "ప్రణవస్యచ ప్రకృతిరకారః-ப்ரணவஸ்யச ப்ரக்ருதிரகார:" (உ) "తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః-தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்யய:பரஸ்ஸமஹேஶ்வர:" என்று ப்ரணவந்தனக்கு அகாரம் காரணமாயிருக்கும்; இப்படி ஸாவரூப்யகாரணமான அகாரம (ங) "సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః। సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మణో஽పి స్వభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే-ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவத: | ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபி ஸ்வபாவத: | வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துவுக்கு வாசகமாகையாலும், (ச) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే। యేన జాతాని జీవన్తి-யதோவா இமானி பூதானி ஜாயந்தே | யேநஜாதானிஜீவந்தி" என்றும், (ரு) "மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்" என்றும் காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயமாகச் சொல்லுகையாலும், (சா) "అకారో విష్ణువాచకః-அகாரோவிஷ்ணுவாசக:" என்று ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானுடைய ஸமஸ்தசிதசித்காரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

இக்காரணத்வந்தான் ஸ்வரூபகாரணத்வமென்றும், ஸ்வபாவகாரணத்வமென்றும் த்விதம்.

அதில் ஸ்வரூபகாரணத்வமாவது - சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூப ஸத்பாவம் பகவத்ஸ்வரூபாதீநமாயிருக்கை. அதாவது—(எ) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (அ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (கூ) "న తదస్తి వినా యత్స్యాన్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்" (கO) "యస్య చేతనస్య యద్ద్రవ్యం యావత్సత్తం శేషత్వాపాదనార్హం తచ్ఛేషతైకస్వరూపమ్ - யஸ்யசேதநஸ்யயத்த்ரவ்யம் யாவத்ஸத்தம் சேஷத்வாபாதநார்ஹம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்" (கக) "தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானிலலை" இத்யாதிகளில்

(க) வேதார்த்தஸங்க (உ) தை-நா-கO-உரு (ங) வாமநபுரா
(ச) தை-ப்ருகு-க-க (ரு) தி-வாய்-உ-அ-ரு (சா) மோக்ஷஸம
(எ) யஜு-அஷ்ட-உ- (அ) ரஹஸ்யாம்நாயப்ராம் (கூ) கீ-கO-ங கூ.
(கO) (கக) தி-வாய-உ-ரு-ங.

சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூபம் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு விஶேஷணதயா ஶேஷமாய்க்கொண்டு உண்டாய், அல்லாத போது இல்லையாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே, இந்த ஸ்வரூப ஸத்பாவஹேதுவான விஶேஷணரூபஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா ஶேஷியான பகவத்ஸ்வரூபம், (க) “முன்னையமரர் முழுமுதலானே” (உ) “அமரர்முழுமுதல்” (ங) “யாதும் யவர்க்கும்முன்னோன்” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே காரணமாயிருக்கை.

ஆனால், (ச) “ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி-ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஉபாவபி” என்று சொல்லுகிற இவற்றினுடைய அநாதித்வத்துக்கு பங்கம்வாராதோ வென்னில்; விஶேஷணத்வேந ஸ்திதமான வஸ்துக்களுக்கு விஶேஷ்ய ஹேதுகோத்பத்தியாக வேண்டுகையாலே விஶேஷ்யஹேதுக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறதித்தனையொழிய ஒருகாலத்திலுண்டு, காலாந்தரத்திலில்லையென்று ஸத்பாவாஸத்பாவங்களை சொல்லுதல், ஏவம்பூததயத்துக்கு ஒரு காலவிஶேஷ கல்பனைபண்ணுதல் செய்யாமையாலே அநாதித்வபங்கம் வாராது; ஆனால் விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டே நித்யமாயிருக்குமாகில் இக்காரணத்வம் அநுபபந்நமாமே யென்னில், அந்ய நிரபேக்ஷமாக ஸித்தமான பகவத்ஸ்வரூபத்தினின்றும் ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டே சிதசித்துக்களினுடைய உதயமாகையாலே உபபந்நம். (ரு) “ப்ரதாநபும்ஸோரஜயோ: காரணம் கார்யபூதயோ:-ப்ரதாநபும்ஸோரஜயோ: காரணம்கார்யபூதயோ:” என்று சிதசித்துக்களினுடைய கார்யத்வ நித்யத்வங்கள் ஸ்ரீபராஶரபகவானாலும் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், ஸ்வபாவகாரணத்வமாவது-சிதசித்துக்களை ஸ்வேச்சாதீநமாகத் தன்னுடைய லீலாபோக ([illegible]) விஶேஷங்களுக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று ததுபகாரணமான தேஹேந்த்ரியப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கும், ததநுரூப ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளுக்கும் ஹேதுபூதனாகை.

இவை கர்மஹேதுகமென்றுநிற்க ஈஶ்வரன் ஹேதுவென்கிறபடி யென்னென்னில், (சு) “ஏஷஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி - ஏஷஹ்யேவஸாது

(க) தி-வாய-க-ள-அ (உ) தி-வாய்-க-ள-கூ (ங) தி-வாய்-அ-அ-க
(ச) கீ-கங-ககூ (ரு) வி-பு-க (சு) கௌஷீதகீ-ங-அ

கர்மகாரயதி" என்று கர்மத்துக்கு உத்பத்தியே பிடித்து ஈச்வரன் ப்ரேரகனை வேண்டுகையாலும், அசேதநக்ரியை யாகையாலே தான் இவற்றுக்கு உத்பாதக மாகமாட்டாமையாலும், ஒரு க்ரியை தானே காலகர்த்த்ருபேதங்களாலே புண்யபாபங்க ளிரண்டுக்கும் ஹேதுவாயிருக்கையாலும், இவற்றுக்கு ஈச்வரேச்சை-ஹேதுவா மித்தனையொழிய கர்மம் ஹேதுவன்று.

ஈச்வரேச்சைதான் கர்மஹேதுகமானாலோ வென்னில், அவனுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதத்வமில்லை. ஸ்வேச்சாதீந கர்மஹேதுக வ்யவஸ்திதித்வமும் ஸ்வேஷ்டமான ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிகளோடே விரோதிக்கையாலும், போக (भोग) ரஸ வைவித்ய மில்லாமையாலும் (க) "సకృత్కృతోఞ్జలిః తదైవముష్ణాత్యశుభాన్యశేషతశ్శుభాని పుష్ణాతి- ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி:। ததைவமுஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷதஶ்ஶுபாநிபுஷ்ணாதி" என்றும், (உ) "క్షామ్యస్యహో తదభిసన్ధివిరామమాత్రాత్- க்ஷாம்யஸ்யஹோ ததபிஸந்திவிராமமாத்ராத்" என்றும், (ங) "தீயினில் தூசாகும்" (ச) "காணேனொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அஞ்ஜலிமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபங்களையும் போக்குமென்கையாலே ஆச்ரிதவிஷயத்தில் கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதி குலைகையாலும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக்கையாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈச்வரனுக்குக் கூடாது. இனி இங்குள்ளது ஸ்வேஷ்டகார்யோபயோகியான கர்மஸம்பந்தத்தையும் தத்கார்யங்களையும் ஸ்வேச்சையாலே நிர்வஹித்துப் போருகிறானித்தனை, ஆகையாலே கேவலேச்வரேச்சையே ஹேதுவாகக்கடவது.

இவ்வர்த்தத்தை (ரு) "பேதந்தவார்க்கை" (சா) "நீவைத்தமாய வல்லைம்புலன்கள்" (எ) "நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்" (அ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (கூ) "கருமமும்கரும பலனுமாகியகாரணன்" (கo) "துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய்" (கக) "உற்றவிருவினையாய்" இத்யாதிகளிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தார்.

(க) ஸ்தோ-ர (உ) வை-ஸ்த (ங) திருப்பாவை-ரு
(ச) பெரியதிருவ-ருக (ரு) தி-வாய்-ங-உ-க (சா) தி-வாய்-ரு-எ-அ
(எ) தி-வாய-க-எ-ரு (அ) தி-வாய்-ங-கo-எ (கூ) தி-வாய்-ங-ரு-கo
(கo) தி-வாய்-ங-கூ-அ (கக) தி-வாய-கo-கo-அ

வைதிகபுத்ர வ்ருத்தாந்தத்திலும், அயோத்யாவாஸிகளுடைய மோக்ஷலாபத்திலும், ஶிஶுபால மோக்ஷாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் காணலாம். ஆக, இவ்வக்ஷர ஸ்வபாவத்தாலே பகவானுடைய ஸர்வகாரணத்வமும் ஸர்வப்ரகாரகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இவ்வகாரம், "அவரக்ஷணே-அவரக்ஷணே" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய், வகாரலோபம்பண்ணி, "அ" என்றுபதமாய், ரக்ஷணதர்மத்தைக்காட்டி (௧) "ந ஹி பாலனஸாமர்த்ய ம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்-நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (௨) "விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:" (௩) "பாலனே விஷ்ணுருச்யதே-பாலநேவிஷ்ணுருச்யதே" என்றும், (௪) "நலகித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத் தர்மத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதனுமாய், (௫) "அ இதி ப்ரஹ்ம-அ இதிப்ரஹ்ம" (௬) "அகாரோ வை விஷ்ணு:-அகாரோவைவிஷ்ணு:" (௭) "அகாரோ விஷ்ணுவாசக:-அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" (௮) "அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி-அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி" (௯) "அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதானம்-அ இதிபகவதோநாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்" என்று இவ்வக்ஷரத்துக்கு முக்யவ்ருத்யா வாச்யனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

இவ்வகாரந்தான் (௧௦) "அகாரோ வை ஸர்வா வாக்-அகாரோவைஸர்வா வாக்" என்று எல்லாவக்ஷரங்களுக்கு முயிராய்க்கொண்டு, அவ்வக்ஷர ஸ்வரூபங்களை ஸ்திதிப்பித்துக்கொண்டு நிற்குமென்கையாலே, அவ்வோஶப்தங்களுக்கு வாச்யமான ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய வ்யம்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தி(ஸ்)தனான எம்பெருமானுக்கு வாசகமாகக் கடவதிறே.

ஆக, இத்தால்-அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகனென்றதாயிற்று. இந்த ரக்ஷணதர்மத்துக்கு விஷயாபேக்ஷையுண்டாகையாலும் விஷயவிஶேஷநியமம் பண்ணாமையாலும், பத்த(பத்த)முக்த நித்யாத்மகமான உபயவிபூதியும் ரக்ஷ்யமாகக்கடவது. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகனென்கிறது.

---

(௧) வி-பு-௧-௨௨-௨௧ (௨) (௩) (௪) தி-வாய்-௧-௯-௫
(௫) ருக்வேத-ஐதரேய-ஆரண்ய-௨-௩-௧ (௬) (௭) ஶோகஸமஹி
(௮) கீ-௧௦. (௯) மஹாபாஷ்யவ்யா (௧௦) ஐதரேய-ஆரண்ய

இந்தபத்த (பத்த) வர்க்கந்தான், முமுக்ஷுக்களென்றும் அஜ்ஞரென்றும் உபயகோடியாயிருக்கும். இதில் அஜ்ஞகோடியை ஸ்வலீலைக்கும், ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக (பூர்வ) மாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது-புண்யபாபரூபமான கர்மங்களை அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணியும், அவை அவர்களுடைய பூர்வ பூர்வ கர்ம கார்யமென்று நினைக்கும்படி உதாஸீநனாயிருந்து, அவை தத்தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்வாநுபவங்களைப் பண்ணும்படி செய்வித்தும், அவர்கள் விமுகரானவன்று அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான மத்ருபீடையாதி பீடையித்யாதிகளை நிவ்ருத்தமாக்கி, அபேக்ஷிதமான அந்நபாநாதிகளைக்கொடுத்தும ரக்ஷிக்கை.

முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும்; அதாவது-ஸ்வரூபவிரோதியான அந்யமேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வஸ்வகீய மேஷத்வத்தைப் பிறப்பித்தும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து, ததநுரூபமான ஸாதநவிமேஷத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்த ஸாதநத்திலே அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்திபர்யந்தமாக்கியும், விபவார்ச்சாவதாரரூபேண நின்று அவர்களுக்கு தர (த) ரகனாயும் அநாதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக (உத்தர) மாஸ்த்ரத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கை.

நித்யரையும் முக்தரையும போகா(போகா)நுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது—(௧) "ஆநந்தமய:-ஆநந்தமய:" என்கிறபடியே தான் நிரதிமயாநந்த யுக்தனாயிருக்கையாலே (௨) "ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய-நமாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷைபண்ணவறியாதே அல்பாநந்த ஸ்)த்திலே மக்நராய், ஸத்தையழிந்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாகாத வளவிலே, (௩) "மருநமேதநங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாத்மிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாக்கி ஸ்வாநுபவத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித

(௧) தை-ஆநந்த (௨) காம்யபஸ்ம்ருதி-௧ (௩) தி-வாய்-௩-௩-௪

ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்காளாக்கி இவர்களுடைய சைதந்யநிபந்த(பந்த)நமான ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி, (க) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி பூ(பூ)தபகவந்முகோல்லாஸவிஷயத்வமே ப்ரயோஜநமென்றும், தத்விஷய ஜ்ஞாநமே சைதந்ய கார்யமென்றும் ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை.

ஆக, ஸகல சப்தகாரணமான அகாரத்திலே தத்தச்சப்த வாச்யங்களாய் ரக்ஷ்யபூதங்களான த்ரிவித சேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனையும், ரக்ஷணப்ரகாரவிசேஷங்களையும், ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும், இத்தனையும் ரக்ஷகனான தன்னுடைய ப்ரயோஜந விசேஷங்களென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ) "స్వాధీనత్రివిధచేతనాఽచేతన స్వరూపస్థితిప్రవృత్తిభేదమ్- ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தார். (ங) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా-இச்சாத ஏவ தவ விச்வபதார்த்தஸத்தா" என்கிற ச்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

ஆனால் இந்த ரக்ஷகனுடைய † விதா (தா) பேதத்தாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய துக்காநுபவத்தாலும், நித்யவிபூதியிலுள்ளாருடைய ஸுகாநுபவத்தாலும், இவற்றுக்கு ஹேதுபூதனான ஈச்வரனுடைய, (ச) "సమోఽహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః— ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்தி நப்ரியஃ" (ரு) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (சா) "எள்கலிராகமிலாதான்" என்கிற ஸர்வஸமத்வத்துக்கும், (எ) "నివాసశ్శరణం సుహృత్-நிவாஸச்சரணம ஸுஹ்ருத்" (அ) "సుహృదం సర్వభూతానామ్-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்" என்கிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்வத்துக்கும், (கூ) "సదా కారుణికోఽపి సన్- ஸதாகாருணிகோபிஸந்" என்கிற பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதாரூபையான க்ருபைக்கும் ஹாநிவாராதோ வென்னில்;

(க) தி-வாய்-உ-கூ-சா (உ) கத்யத்ரயம (ங) வைகுண்டஸ்தவம்
(ச) கீதை-கூ-உகூ (ரு) தி-வாய்-க-சா-ங (சா) தி-வாய்-க-சா-ரு
(எ) ஸுபால (அ) கீ-ரு-உகூ (கூ) லக்ஷ்மீதந்த்ர-கஎ
† (பா) த்விவிதபேத

இது ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபங்களினுடைய யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதார் சொல்லும் வார்த்தை; எங்ஙனே யென்னில்; (க) "ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (க) "ఆనన్దం బ్రహ్మణః-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மண:" (உ) "முழுநலம்" (ங) "எல்லையிலந் நலம்" (ச) "நலமுடையவன்" (ரு) "అపారసచ్చిత్సుఖసాగరే-அபார ஸச்சித்ஸுகஸாகரே" என்கிறபடியே ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிரண்டாலும் அபரிச்சேத்யமான வாநந்தத்தை யுடையனாயிருக்கையாலும், (சு) "అశేషచిదచిద్వస్తు శేషిభూతే-அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூத" (எ) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే-அசேஷசிதசித்வஸ்துசேஷிணே" என்று ஸர்வசேஷியாகையாலும், (அ) "యస్యచేతనస్యయద్ద్రవ్యం సర్వాత్మనాస్వార్థేనియన్తుం ధారయితుఞ్చశక్యం తచ్ఛేషైకస్వరూపమ్- யஸ்யசேதநஸ்யயத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தே நியந்தும்தாரயிதுஞ்சசக்யம் தச்சேஷைதைகஸ்வரூபம்" என்றும், (கூ) "యథేష్టవినియోగార్హం శేషశబ్దేనకథ్యతే-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேநகத்யதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வார்த்த நியாம்யத்வ தார்யத்வாதிகளாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹமான சேஷவஸ்துக்களைத் தனக்கதிசயவித்த்யர்த்தமாகத் தன்னிச்சையாலே தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரத்திலே விநியோகம் கொள்ளுகையும், அப்படியே விநியோகப்படுகையும் (க0) "அம்மாவடியேன்" என்கிற உபயஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ராப்தமாய், அதுதானே புருஷார்த்தமுமாயிருக்கையாலே. ஏவம்பூத விநியோக விஷயத்வ ஜ்ஞாநமிறே சைதந்யகார்யம்.

ஆனால் லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கு இதில் துக்கம் நடப்பானென்னென்னில்; ஏவம்பூதஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே. ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவதிகாரிகள், (கக) "மங்கவொட்டு" (கஉ) "இருள்தருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான் வேண்டேன்" (கங) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதோ" (கச) "நின் மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதென்றுகொலோ" (கரு) "அடைய

(க) தை-ஆநந்த (உ) தி-வாய்-க-க-உ (ங) தி-வாய்-க-உ-ரு
(ச) தி-வாய-க-க-க (ரு) (சு) கத்யத்ரயம்
(எ) வேதார்த்தஸ (அ) ஸ்ரீபாஷ்ய (கூ)
(க0) தி-வாய்-க-கூ-க (கக) தி-வாய்-க0-எ-க0 (கஉ) தி-வாய்-க0-சு-க
(கங) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (கச) தி-வாய-ங-உ-ங (கரு) தி-மொ-கக-அ-சு

வருளாய்" இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவானென்னென்னில் ;

ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு ஶேஷத்வ பராகாஷ்டாதர்ஶநம் பண்ணினவாறே இந்த லீலாவிஷயம் ப்ராப்தமாயிருந்ததே யாகிலும், (௧) "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிப்ரவ்ருத்திக்ரஸநநியமநவ்யாபநைராத்மந ஸ்தை ஶ்ஶேஷ ஶ்ஶேஷப்ரபஞ்சவபு:-ஸ்தித்யுத்பத்திப்ரவ்ருத்திக்ரஸநநியமநவ்யாபநைராத்மநஸ்தே ஶேஷஶேஷப்ரபஞ்சோஸாவபு:" என்கிறபடியே ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ப்ரவர்த்தகத்வ ஸம்ஹர்த்ருத்வ நியந்த்ருத்வ வ்யாபகத்வாதி ஸகல ப்ரகாரங்களாலும் இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதி விஷயமான ஸகல ப்ரபஞ்சத்துக்கும் ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶேஷமாகையாலே ஸ்வாயத்தஸ்வரூபரூபமாய் ஸ்வாதார(தா)ரகநியாமகருமாய் ஸ்வபோக்யபூதருமான சேதநரை; (௨) "[illegible] விஸ்மார்யதாஸ்யாத்மகம் [illegible] புமான்। [illegible] -ஸம்ப்ரதாதிஷ்விஷயாநப்ராதர்ஶயவிபவம் விஸ்மார்ய்தாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யாகுணமாயயாத்மநிவஹாந்விப்லாவ்ய பூர்வஃபுமாந் । பும்ஸாபண்யவதூவிடம்பிவைபுஷா தூர்த்தாநிவாயாஸயந் ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிகல்பிதே தவபரீஹாஸாத்மநேகேளயே" (௩) "அன்புருகிநிற்கு மதுநிறைகச்சுமறிந்தாய்" (௪) "உன்னடிப்போது நானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஅவர்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யைஶ்வர்யத்தை விஸ்மரிப்பித்து அத்தைத் திரும கரிப்பிக்கும் ஸம்பாதாதி விஷயங்களிலே ஸங்கத்தைப் பண்ணுவித்து, ஸ்வஶேஷபூதையாய் ஸ்வாதீனையான மாயையாலே கலங்கும்படி பண்ணி, பண்யவதூ(வா)விடம்பிவபுஸ்ஸான புருஷனாலே தூர்த்தரை ஆயாஸிப்பித்து ரஸிக்கும் செருக்கரைப்போலே ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு அபிமதையான ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிக்குப் பரிஹாஸஹேதுவான லீலைக்கு விஷயமாக்கி, (௫) "[illegible] தேபக வாந்பூதைர்பாலஃக்ரீடநகைரிவ" என்றும், (௬) "இன்புறுமிவ்விளை

---

(௧) ர-ஸ்த-௨-௨௪ (௨) ஶ்ரீகுணரத்ந (௩) தி-வாய்-௭-௧-௧௦
(௪) தி-வாய்-௭-௧-௪ (௫) பாரத-ஆரண்ய (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௭

யரட்டுடையான்" என்றும், (க) "நளிர்மாமலருந்திவீட்டைப் பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவனை இசைவித்து இவனநுமதிப்படியே மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, ஸ்வபோக (போ)த்துக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று அந்த மோக்ஷரூபபோக(போ)த்திலே ருசிபிறக்கும் போதைக்கு தத்ப்ரதிப(ந்த)டமான ஸம்ஸாரத்திலே (உ) "நரகத்தைநகு" என்கிற அருசிபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், அந்த அருசிதனக்கு தத்விஷயமான ஹேயத்வ து:க்கரூபத்வாதிப்ரதிபத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வபோகார்த்தமாக அதில ஹேயத்வாதிகளை ப்ரகாசிப்பித்து அதடியாக அருசியை விளைப்பித்து, அதடியாக உபேக்ஷாதிகளை யுண்டாக்குகிறுகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக போக (போ) ரூபமான மோக்ஷத்தை(ந) "மங்கவொட்டு" (ச) "கூவிக்கொள்ளாய்" (ரு) "இனியுண்டொழியாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறார்களித்தனையல்லது,! (சு) "எனக்கேகண்ணனையான் கொள்சிறப்பு-தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றிருக்கிறவர்கள் பகவத்விநியோகவிசேஷவிஷயத்திலுடைய ஸ்வரூபாநுப்ராப்ததையாலே தந்நிவ்ருத்தியை அபேக்ஷித்தார்களன்று;

ஆகையாலே (எ) "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு" என்கிறவிடத்தில் வ்யாபகத்வ தா(ர)ரகத்வ ஆச்ரயணீயத்வ ரக்ஷகத்வ சேஷித்வங்களில் ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிற தித்தனையல்லது, ஸர்வவிநியோகஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று. விநியோகஸாம்யம் சொல்லுமாகில் விநியோகபேத(பே)நிபந்தநமான ரஸவைவித்யமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாராநந்த(ந்த) விசிஷ்டமான சேஷிஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. இஷ்டவிநியோகார்ஹதையே வேஷமான சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. நித்யவிபூதியில் குணாநுபவம் விக்ரஹாநுபவம் கைங்கர்யபரதை யென்கிற விசேஷங்களுக்கும் சேராது. ஆகையாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் அநுகுணமான வைஷம்யம் தோஷமன்று; ப்ராப்தமான ஸாம்யத்துக்கு ஹாநிசொல்லாமையாலே ஸமத்வஹாநியில்லை. ஏவம் ஸ்வரூப

(க) நாய்ச்சி-தி-மொ-கசு. (உ) தி-வாய்-கO-சு-ரு (ந) தி-வாய்-கO-எ-கO
(ச) தி-வாய்-கO-கO-ந (ரு) தி-வாய்-கO-கO-சு (சு) தி-வாய்-உ-கூ-ச
(எ) கீ-கூ-உகூ.

ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஸம்ஸாரத்திலே து:க்கப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்குமவர்களுக்கு இந்த ப்ரதிபத்திதான் இந்த ஜ்ஞாநவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை பிறக்கைக் குறுப்பாகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுதொழிந்தும் ஸௌஹ்ருத்வகார்யமான ஹிதபரதையாலே யாகையாலே ஸௌஹ்ருத்வத்துக்கு ஹாநியில்லை.

ஸம்ஸாரத்தில் வாஸமும் அஜ்ஞாவஸ்தை குலைந்து ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது ததீயத்வாகாரேணவே தோற்றுகையாலே (௧)"தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று அதுதானே புருஷார்த்தமாயிருக்கையாலும், தத்நுகுணமான ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை (௨) "[Grantha script] - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்றும், (௩) "[Grantha script]-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்றும், (௪) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" (௫) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகத் தானே பிறப்பிக்கையாலும் க்ருபாஹாநிவாராது. ஆகையாலே ஶேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களுடையவும் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் பகவத்ப்ரேரிதங்களுமாய் பகவத்ப்ரயோஜந ஹேதுக்களுமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆனால், விதிநிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், ஶாஸ்த்ரமாவது-(௬) "[Grantha script]-ஶ்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதி விஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுக்கு அதிஶயரூப ஸகல வ்யாபாராதிகளுக்குமுண்டான ருசிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதர்ஶகமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, (௭) "[Grantha script]-த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே அவனுக்கு லீலாவிஷயபூதருமாய்க்கொண்டு ஸ்வம்மாயிருக்கிற ஸகல சேதநரையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கும்.

---

(௧) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௨) கீ-௧௦-௧௦ (௩) கீ-௧௫-௧௫
(௪) தி-வாய்-௨-௭-௮ (௫) தி-வாய்-௨-௭-௯ (௬) பாஞ்சராத்ரம்
(௭) கீ-௨-௪௫

ஆகையாலே இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய பஹுவிதை(ஃ)யான லீலைக்கு உபயோகிகளாய்க்கொண்டு லீலாவிஷயபூதசேதநா(X)நங்களான கர்மவிஶேஷங்களும் பஹுவிதங்களாயிருக்கையாலே அவற்றில் சில கர்மவிஶேஷங்களாலே பரஹிம்ஸாபரராய் நாஸ்திகராயிருப்பாரைக் குறித்து (க) "ருசிபூர்வம் ப்ரவ்ருத்தி:-ஶடசித்தஶாஸ்த்ரவஶ்யதோபாயோபிசாரஶ்ருதி:" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்குறுப்பாக அவர்களுடைய ருச்யநுஸாரம்பண்ணி அபி(ஃ)சாரக்ரியையைவிதித்தும், ஶாஸ்த்ரோக்த ததநுஷ்டாநாநந்தர தத்பல லாபத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து அத்தாலே நாஸ்திக்யஹேதுவான பாபக்ஷயமாய் அந்த க்ரியையில் பரஹிம்ஸாதி நிபந்த(ஃ)நமான பயம்பிறந்தவநந்தரம் பாரலௌகிக தத்ஸாதநங்களைவிதித்தும், அநந்தரம் அத்தை நிரூபித்து, ஸுக்ருதத்துக்குஹேது ஸுக்ருதாந்தரமாகவேணும்; அதுக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதம்வேணும்; அப்போது அநவஸ்தை வருமாகையாலும் ஸ்வாதீநப்ரவ்ருத்தியில்லாதவனுக்கு ஸுக்ருத யோக்யதையில்லாமையாலும் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் சொல்லவொண்ணாதென்று ஸம்ஶயித்தவனுக்கு ஸுக்ருதஹேது பகவத்க்ருபையென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தும், க்ருபாகார்யமான ஸுக்ருதத்தாலே * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலே ருசிபிறந்தவனுக்கு மோக்ஷஸாதநங்களை விதித்தும், அந்த ஸாதநங்களுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலே அதிலே குத்ஸைபிறந்தவனுக்கு ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை விதித்தும், உபாயபூதனை யவனுடைய ஸ்வதோஷ தர்ஶநத்வ அகார்யகரத்வ உத்துங்கத்வதுர்லபத்வாதிகளாலே இளைத்தவனுக்கு அவனுடையவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் இப்படி ஆஶ்ரயணீயனை யவனுடைய கார்யகரத்வ ஹேதுவான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதிகளை விதித்தும், அவற்றினுடைய அபராதஜ்ஞாந தத்த(ஃ)ண்டதாத்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலே வெருவினவனுக்கு அவற்றைரக்ஷிக்கைக்கு உபயுக்தமாக்குகிற பரமகாருணிகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்

(க) ரங்க-ஸ்த-உ-

பித்தும், *భగవదాత్మనోస్స్వస్వామి భావసమ్బన్ధజ్ఞాననిబన్ధన భగవదుపాయవరణత్వ ప్రాప్యభావత్వ తదిష్టవినియోగత్వేన తదన్తర్భూత - பகவதாத்மநோ꞉ ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநநிபந்தந பகவதுபாயவரணத்வ ப்ராப்யபாவத்வாத் ததிஷ்டவிநியோகத்வேந தத‍ந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு தத்தத் ஜ்ஞாநஹேதுக க்ருபாவிதா(தா)நம்பண்ணியும், ஆக இவ்வளவும்வருந்தனையும் அவர்களுக்குப்பிறந்த பர்வக்ரமாநுஸாரம் பண்ணி கார்யக்ரத்வஹேதுவான பகவத்க்ருபையை விதித்துத் தலைக்கட்டுமென்றுகையாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம்.

இவற்றில் பந்தகங்களான பலங்களிலே நின்றவர்கள் விஷயத்திலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸம்நடந்துபோருகையாலும், அல்லாதவிடங்களிலே அநுக்ரஹரஸமும் க்ருபாரஸமும நடந்துபோருகையாலும், பகவல்லீலாஹேதுத்வமும் பகவத்க்ருபா விஶ்வாஸஹேதுத்வமுமா யிருக்கும். இவ்வாகாரத்வயத்திலும் இருவர்க்கும் ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்தாலே இருவருடைய ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக இவ்வக்ஷரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸர்வகாரணபூதமாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு நிருபகமாயிருக்கையாலும், இதிற்சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள்ஸந்நிதி அபேக்ஷிதமாகையாலும, இவ்வக்ஷரத்திலேறின விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டுகையாலும் இவ்வக்ஷரத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும ஆர்த்தமாகச்சொல்லுகிறது.

"శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ꞉" (க) "అనన్యా రాఘవేణాహమ్-அநந்யாராகவேணாஹம்" (உ) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ꞉" (௩) "తాం శ్రితత్వదుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః-தாம்ஶ்ரிதித்வதுபஸம்ஶ்ரயணாந்நிராஹு꞉" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபா(பா)வானை யாஶ்ரயித்திருக்கும் ப்ரபையைப்போலே பிரியில் ஸ்திதியில்லாதபடி பகவத ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்திதியாயிறே யிருப்பது.

(க) ரா-ஸு-௨க-கசு (உ) வி-பு-க-அ-கஎ. (௩)

ஸ்வரூபநிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு வஸ்துவேதென்று ஶங்கையுண்டானால் இன்னவஸ்துவென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாதிகோத்பாதகருமாய், ஔபாதி(ஞ)க ரக்ஷகருமாய் ஔபாதிக ஶேஷிகளுமான ப்ரஹ்மாதிசேதநர்பக்கலிலே கௌணரூபேண வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், ஶேஷித்வமும் ஸ்வநியோகத்தாலே ஸ்வாங்கீக்ருத சேதநப்ரப்ருதி லக்ஷ்மீபர்யந்தமானார் பக்கலிலே அநுவ்ருத்தமாகையாலும், அதுவும் ஸாதாரணமாகையாலும், விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வவ்யவஹாரம நடக்கையாலே ஸாதாரணமாகையாலும் இவை நிரூபகமாகமாட்டாது.

இனி ஓராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்பந்தமின்றியிலே அகாரார்த்தபூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஶ்ரிய:பதித்வமாகையாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருக்கக்கடவதென்கை.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அஸாதாரணமன்றோ வென்னில் (க) "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానః - ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேய ப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந:" என்று நிகிலஹேய ப்ரத்யநீகமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஶ்ரிய:பதித்வத்தை ப்ரதாநநிரூபகமாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்கையாலும், (உ) "திருமாலின்சீர்" என்று ஶ்ரிய:பதியினுடைய குணங்களென்று விஶேஷிக்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாய், ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகள் தத்விஶேஷணமாகக்கடவது. (ங) "ఆత్మాసర్వభూతానామహంభూతో హరిస్స్మృతః । అహంతాబ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మి సనాతనీ। అహంత్వయావినాహంహినిరుపాఖ్యోనసిద్ధ్యతి। అహమర్థంవినాఽహంతా నిరాధారానసిద్ధ్యతి - ஆத்மா ஸர்வபூதாநாமஹம்பூதோ ஹரிஸ்ஸ்ம்ருத:। அஹந்தா ப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய ஸாஹமஸ்மி ஸநாதநீ। அஹந்தயாவிநாஹம்ஹி நிருபாக்யோ நஸித்த்யதி। அஹமர்த்தம்விநாஹந்தா நிராதாரா நஸித்த்யதி" என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயாவ்யாப்தமாய் அஹமாத்மபூதமான பகவத்ஸ்வரூ

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) தி-வாய-எ-கூ-கூ (ங) லக்ஷ்மீதந்-உ

பத்திலே அஹந்தாரூபேணவ்யபதேஶ்யையுமாய், அஹந்தாரூபேண நிரூபகபூதையுமாயிருக்குமென்கையாலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாயிருக்கக்கடவது.

அதுக்குமேலே "శ్రియఃపతిః-ஶ்ரியஃபதிஃ" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துத் தன்னைத்தஞ்சமாயுடைய நித்யனுமாய் நிகிலஜகஜ்ஜநகனுமாய் இவளோடு நிரபாயயுக்தனுமாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் ஸகல ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாபீ(பே)ஷ்ட விக்ரஹங்களிலே வ்யாப்தனானபோது நித்யத்வ நிகிலஜகஜ்ஜநநீத்வாதிவிஶிஷ்டையாயிருக்கிற இவளும் தந்நிரபாயத்வ ரக்ஷணார்த்தமாகத் தத்தநுரூப விக்ரஹங்களிலே, (க) "ఉభయోర్వ్యాప్తిరాకాశదిత్యయోరివ-உபயோர்வ்யாப்திராகாஶாதித்யயோரிவ" (உ) "తత్స్వరూపానురూప-தத்ஸ்வரூபாநுரூப" என்றும், (ங) "గుణాద్వాలోకవత్ - குணாத்வாலோகவத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குணத்வாரா அநுப்ரவேஶித்து ஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபமுள்ளவிடமெங்கும் வ்யாபிக்கக்கடவளுமாய், (ச) "శ్రియఃపత్యుః-ஶ்ரியஃபத்யுஃ" (ரு) "నిత్యశ్రీః-நித்யஶ்ரீஃ" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய இதரவ்யாவ்ருத்தி ஹேதுபூதையுமாய், (சு) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (எ) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீஃ" என்கையாலே பகவத்விஶேஷண (ஸ) பூதையுமாயிருக்கும்.

ஆகையாலே வ்யக்திலக்ஷண விஶிஷ்டமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு ஜாதிலக்ஷண விஶிஷ்டமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இப்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூதையானவின்றியிலே (அ) "తతస్స్ఫురత్కాంతిమతీ వికాసికమలేస్థితా । శ్రీర్దేవీ పయసస్తస్మాదుత్థితా ధృతపంకజా-ததஸ்ஸ்ப்புரத்காந்திமதீ விகாஸிகமலேஸ்திதா । ஶ்ரீர்தேவீ பயஸஸ்தஸ்மா துத்திதா த்ருதபங்கஜா," "దివ్యమాల్యాంబరధరా స్నాతా భూషణభూషితా। పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌ వక్షస్థలం హరేః-திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நாதா பூஷணபூஷிதா । பஶ்யதாம்ஸர்வதேவாநாம் யயௌ வக்ஷஸ்தலம் ஹரேஃ" (அ) "నాచాన్యా త్వామృతే దేవి సర్వయజ్ఞమయం వపుః । అధ్యాస్తే దేవ

(க) (உ) (ங) பராஶரஸூத்ரம் (ச) கீதாபாஷ்ய
(ரு) ரா-யு-சக-ங-சரு (சு) ப்ரீஸூத்ரம் (எ) வி-பு-க-அ-கள
(அ) வி-பு-க-க-கO௫

దేవస్య యోగిచిన్త్యం గదాభృతః-காசாந்யா த்வாம்ருதே தேவி ஸர்வயஜ்ஞமயம்வபுः | அத்யாஸ்தே தேவதேவஸ்ய யோகிசிந்த்யம்கதாப்ருதः” (க) “శ్రీవత్సవక్షాః-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:” (உ) “அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா” இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபாவிகமாகவும் ஔபாதிகமாகவும் பகவத்ஸாரூப்யம்பெற்றிருக்கிற நித்யமுக்தவிக்ரஹங்களில் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றும்படி திவ்யமங்களவிக்ரஹ நிரூபகபூதையாகையாலும், (உ) “அகலகில்லேனிறையும்” என்று பகவத்போக்யதையிலே ஆழங்காற்பட்டு க்ஷணகாலமும் விஸ்லேஷாஸஹையாய்க் கொண்டு போக்யத்வகுணத்தை யவகாஹித்து அநுபவிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) “భోగే భోక్తృత్వకేళీసులకిత భగవద్వైశ్వరూప్యానుభావా-போகே போக்த்ருத்வகேளீஸுளகித பகவத்வைஸ்வரூப்யாநுபாவா” என்று வைஸ்வரூப்யத்தைச் சிறுங்கிறநுபவிக்குமென்கையாலும்,

(ச) “ప్రాక్తనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వరీవిజయప్రథాః ప్రణతవరణప్రేమక్షేమఙ్కరత్వపురస్సరాః । అపిపరిమళః కాన్తిర్లావణ్యమర్చిరితీన్దిరే తవభగవతశ్చైతే సాధారణాగుణరాశయః ॥ అన్యేపియౌవనముఖాయువయోస్సమానాః శ్రీరఙ్గమఙ్గళవిజృమ్భణవైజయన్తి । తస్మింస్తథాత్వయిచతస్యపరస్పరేణ సంస్తీర్యదర్పణఇవప్రచురంస్వదన్తే-ப்ராக்தநபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஸ்வரீவிஜயப்ரதா: ப்ரணதபாணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா:| அபிபரிமள: காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்திரே தவபகவதஸ்சைதே ஸாதாரணகுணராஸய:|| அந்யேபியௌவநமுகா யுவயோஸ்ஸமாநா ஸ்ரீரங்கமங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி | தஸ்மிம்ஸ்ததாத்வயிச தஸ்யபரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்யதர்ப்பண இவப்ரசுரம ஸ்வதந்தே” இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநஸக்திபலைஸ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும் ஆஸ்ரிதாங்கீகாரதத்ப்ரீத்யாதிகளும் முதலான ஸ்வரூபகுணங்களும், ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்யாதி யௌவநமுகங்களான விக்ரஹகுணங்களும் லக்ஷ்மீதத்பதிகளிருவர்க்கும் ஸ்வாதீநமாகவும் பராதீநமாகவு முண்டாயிருந்ததே யாகிலும் ஸ்ரீரங்கமங்கள வைஜயந்தியாயிருக்கிற லக்ஷ்மீபக்கலிலே லக்ஷ்மீபதியினுடைய குணங்களும் லக்ஷ்மீபதியானவன்பக்கலிலே லக்ஷ்மீகுணங்

(க) ரா-யு-கக௪-கரு (உ) தி-வாய்-சு-௧0-௧0 (ங) ஸ்ரீகுணரத்ந-௪
(ச) ஸ்ரீகுண-ஙஉ

களும் கண்ணாடிப்புறத்திற்போலே அந்யோந்யம் ப்ரதிபலியாநின்றுகொண்டு பரம்பி மிகவுமினியவாகாநிற்குமென்று பகவத்குணங்களுக்கு இவளோடுண்டான அந்வயத்தையும் அத்தாலேயுண்டான அதிஶயத்தையும் சொல்லுகையாலும் பகவத்குணத்துக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும்,

(க) "శ్రియాసార్ధంజగత్పతిరాస్తే-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" (உ) "వ్యూహేషు చైవసర్వేషు విభవేషుచసర్వశః । తథావ్యూహేంభవత్యేషామనపాయినీ-வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷு விபவேஷுசஸர்வஶ: | ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமசைவாநபாயிநீ" (ங) "దేవత్వేదేవదేహేయం మనుష్యత్వేచమానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాంవైకరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్-தேவத்வேதேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ | விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" என்று உபயவிபூதியிலும் இவளுடைய நித்தியஸந்நிதி யுண்டாகையாலே பகவத்விபூதிக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு நிரூபகபூ(பூ)தை யென்றதாயிற்று.

(ச) "యద్భ్రూభఙ్గాః ప్రమాణం స్థిరచరరచనాతారతమ్యే మురారేః-யத்ப்ரூபங்கா:ப்ரமாணம்ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யேமுராரே:" என்றும், (ரு) "కటాక్షలాభాయకరోతిలోకః పరాక్రమం తేపరిరమ్భణాయ । ముదేవముక్తిం మురభిద్రమే తత్కథం ఫలాభావకథాస్యకర్తుః-கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகாந் பராக்ரமம்தேபரிரம்பணாய | முதேவமுக்திம்முராபித்ரமேகத் கதம் பலாபாவகதாஸ்யகர்த்து:" என்றும் ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் இவளுடைய ப்ரூ(பூ)பங்காநந்தரம் பண்ணுமென்றும், இவளுடைய கடாக்ஷலாபாதிகளுக்குறுப்பாகச் செய்யுமென்றும் சொல்லுகையாலும்,

(சா) "సహపత్న్యావిశాలాక్ష్యానారాయణముపాగమత్ - ஸஹபத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு இவளோடேகூட பூர்வாங்காநுஷ்டாநம் பண்ணினானென்றும் சொல்லுகையாலும், அநந்தரம் ஆஶ்ரிதாபராதங்களைப்பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று இவளபேக்ஷிக்க அவர்களை ரக்ஷிக்கு

(க) வாயுபுரா (உ) (ங) வி-பு-க-கூ
(ச) ஶ்ரீகுணரத்ந-சஉ (ரு) (சா) ரா-அ-கூ-க

மென்கையாலும், காகாதிகள் இவள்ஸந்நிதியாலே உஜ்ஜீவித்தார்களென்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்கையாலும் அப்ரிதாங்கீகாரத்துக்கு இவளைப் புரஸ்கரிப்பிக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகுஹஸுக்ரீவ விபீஷணாதிகளளவிலே காண்கையாலும் ரக்ஷணத்துக்கு இவள்ஸந்நிதியே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று.

(க) "ஸ்ரீவல்லப-தாமோதரம்கமலாநாத" (உ) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (ங) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (ச) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" இத்யாதிகளாலே இவ்விபக்தியிற் சொல்லுகிற சேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமென்றதாயிற்று.

ஆகையாலே இப்பதத்தில் ஸாக்ஷாதாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தித்ததில்லையாகிலும், (ரு) "யத்யப்யஸ்ய ஸ்ரீ-யத்யபிஸந்நித்த:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற குணஸித்திந்யாயத்தாலே ஆர்த்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தீவிபக்தியாய் (சு) "ஸுபாம்ஸுலுக் - ஸுபாம்ஸுலுக்" என்று விபக்திலோபமாய் "ப்ரத்யயலோபே ப்ரத்யயலக்ஷணம்-ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரத்யயம் லுப்தமானாலும் ப்ரத்யயார்த்தம் கிடக்குமென்கையாலே, ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனானவெம்பெருமான்பொருட்டென்கிறது. அதாவது—இந்த சதுர்த்தி தாதர்த்த்யசதுர்த்தியாய், இவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி சேஷமாயிருக்குமென்கை.

சேஷத்வம் து:க்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில்கண்டு போருகிறதென்னில்; அகாரவாச்யவஸ்து ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே ஸ்வரூபஸித்திஹேதுவாகையாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், ஜ்ஞாநம பிறந்தால் இதுதானே புருஷார்த்தமாகையாலும் அபிமதவிஷயசேஷத்வவத் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால் அகாரவாசயனுடைய சேஷித்வம சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில விபக்திவ்யக்தமின்றியிலேயிருக்கச்செய்தே சதுர்த்திவிபக்தியென்றுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்? ப்ரதமாவிபக்தியாக

(க) (உ) தி-வாய்-க-ங-க (ங) திருப்பல்லா-கக
(ச) தி-வாய்-க-சு க (ரு) தரமிடபாஷ்ய (சு) பாணிநிஸூத்ரம்

லோவென்னில்; அப்போது ஆத்மவாசகமான மகாரமும் ப்ரதமாந்தமாய், பகவத்வாசகமான அகாரமும் ப்ரதமாந்தமானால் இருவருடையவும் ஐக்யபரமாதல், ஸமத்வபரமாதலாமத்தனை. அப்போது ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களுக்கும் சேராது. எங்ஙனேயென்னில்; (க) "పతిం విశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (உ) "పతిం పతీనామ్-பதிம்பதீநாம்" (ங) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః - ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (ச) "కరణాధిపాధిపః-கரணாதிபாதிப:" (ரு) "ఈశతే దేవ ఏకః-ஈஶதே தேவ ஏக:" (சா) "పరవానస్మి-பரவாநஸ்மி" (எ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (அ) "దాసోహమ్-தாஸோஹம்" இத்யாதிகளாலே பகவச்சேஷித்வத்தையும் ஆத்மஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். இந்த ஶேஷித்வ ஶேஷத்வங்கள்தன்னாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் சேராதென்னுமிடம் சொல்லிற்று. இவ்வக்ஷரத்திற்சொன்ன கார்யத்வ ரக்ஷ்யத்வங்களோடும் விரோதிக்கும். ஆத்மா நித்யனேயாகிலும் இவனுடைய நித்ய பராஹ்மவிஶேஷணத்வத்தாலே விஶேஷணத்வாரா கார்யத்வம் சொல்லக்குறையில்லை.

(எ) "నాహమపి మమ, భగవత ఏవాహమస్మి-அஹமபி நமம, பகவத ஏவாஹமஸ்மி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேக பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிற நமஶ்ஶப்தத்துக்கும் வைரார்த்த்யம் வரும். ஶரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகிற நாராயணபதத்துக்கும் பங்கம்வரும். அதில சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கும் உதயமில்லை. ஆக ஶாஸ்த்ரத்தோடு ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யத்தோடு ப்ரதிபாதிக்கவஸ்துவோடு ஶாஸ்த்ரவித்யநுஷ்டாநத்தோடு வாசியற ஸகலத்தோடும் விரோதிக்கையாலே இவ்வகாரம் ப்ரதமாந்தமாகமாட்டாது. சதுர்த்த்யந்தமாகக்கடவது.

(சு) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత- ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று இந்த ஶேஷத்வத்தை ஸமர்ப்

(க) தை-நா-கக (உ) ஶ்வே-சா-எ (ங) ஶ்வே-சா-கசா
(ச) ஶ்வே-சா-சு (ரு) ஶ்வே-க-க0 (சா) ரா-யு-கரு-எ
(எ) யஜு-ர (அ) .. (சு) தை-நா

யணமுகேநச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் "ப்ரஹ்மணே" என்கிற சதுர்த்த்யந்தத்வமும், இதின்விவரணமாய் விஶேஷ்யமான நாராயணபதத்தில சதுர்த்த்யந்தமே இதுக்கு ப்ரமாணமாகக் கடவது.

ஆக இவ்வகாரம் சதுர்த்த்யந்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்கு மென்றதாயிற்று. ஆக அகாரத்தினுடைய ஶப்தஶக்தியாலே காரணத்வமும், தா(தா)துவாலே ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலே ஶ்ரிய:பதித்வமும், சதுர்த்த்யந்த பதஶக்தியாலே ஶேஷித்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திற் சொல்லுகிற காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸ்வரூப விஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே இதிற்சொல்லுகிற ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அந்தர்ப்பாவமுண்டானவோபாதி காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிலும் அந்தர்ப்பாவமுண்டாகக் குறையில்லையேயென்னில்; காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரண தர்மதயாலக்ஷணத்வேந நிர்த்தேஶிக்கப்படுகையாலே வ்யக்த்யந்தரத்தில் கிடவாததாகையாலே ப்ராதாந்யேந இவளுக்குக் காரணத்வமில்லை.

இனி காரணத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லும்போது நிமித்தரூபேணவாதல்; உபாதாநரூபேணவாதல்; ஸஹகாரிரூபேணவாதல் சொல்லவேணும். (க) "సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத, ஏகமேவாத்விதீயம்" (௨) "సృష్టిస్సృజతశ్చాత్మనమ్-ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஜதிசாத்மாநம்" (௩) "కార్త్స్న్యేన స్వతనుముఖతస్త్వాముపాదానమాహుః - கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:" இத்யாதிகளாலே நிமித்தோபாதாநங்களிரண்டும் அவனென்று சொல்லுகையாலே அந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது.

இனி ஸஹகாரி யென்னவேணும். அப்போதைக்கு ஸஹகாரிகள்தான் நிமித்தோபாதாநோபகரணரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். அதில் நிமித்தரூபஸஹகாரிகளாவன—படநிர்மாண நிமித்தனான குவிந்தனுக்கு ஸஹகாரிகளான குவிந்தாந்தரங்கள். உபாதாநரூப ஸஹகாரிகளாவன—படோபாதாந பூததந்துவுக்கு ரக்தக்ருஷ்ணாதி

(க) சாந்தோ-௬-௨-க (௨) வி-பு-க-௨-௬எ (௩) ஶ-ஸ்த-௨-௩க

ரூபேண ஸஹகரிக்கிற த்ரவ்யாந்தரங்கள். உபகரணரூப ஸஹகாரிக ளாவன—ரதநிர்மாண க்ரியாஹேதுபூதங்களான வாஶ்யாதிகள்.

அவற்றில், (க) "మనసైవజగత్సృష్టిం సంహారంచ కరోతియః- மநஸைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்சகரோதிய:" என்றும், (உ) "ஞானமொன்றேகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும் செய்யெல்லையில்மாயன்" என்றும், நிமித்தபூதனை ஈஶ்வரனுக்குத் தன் ஸங்கல்பஜ்ஞாநமொழிய வேறொன்று அபேக்ஷிதமல்லவென்று சொல்லுகையாலும் "அத்விதீயம்" என்று நிமித்தாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலும், (௩) "సదేవ-ஸதேவ" (௩) "ఏకమేవ-ஏகமேவ" (௪) "అహమేవ-அஹமேவ" (௫) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" (௫) "స్వయమకురుత-ஸ்வயமகுருத" இத்யாதிகளாலே ஸச்சப்தவாச்யமான பரவஸ்துவொழிய உபாதாநாந்தரமில்லையென்று சொல்லுகையாலும். (௬) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । స సంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవ జనార్దనః- ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதி பகவாநேகஏவஜநார்தந:" என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிரூபேண நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறான் ஜநார்த்தநனொருவனுமே; வேறு ஸஹகாரிகளில்லையென்றும், (எ) "அவனே அகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றும், ஸஹகார்யந்தர நிஷேதம்பண்ணுகையாலும், இவனை நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபேண ஸஹகாரியென்னவொண்ணாது.

சிதசித்துகளிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கிறவோபாதி இவன்பக்கலிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்தாலும் உபாதாநாந்தர நிஷேதத்துக்கு விரோதம் பிறவாதேயென்னில்; அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது. அபரிணாமியாய் பரிபூர்ணமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அவற்றினுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் உபாதாநஹேதுகமான பரிணாமித்வமும், அஜ்ஞத்வதுக்கித்வரூபமான அபூர்த்தியும் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே பரிணாமியான அசித்தையும் †அசிதாஶ்ரயமான வாத்மாவையும் அநுப்ரவேஶிக்க வேண்டுகை

(க) வி-பு-௫-௨௨-௧௫ (உ) தி-வாய-௩-௧௦-அ (௩) சாந்தோ-௬ உ-க
(௪) சாந்தோ-எ-உ௫-க (௫) தை-ஆந- (௬) வி-பு-க-உ-
(எ) தி-வாய-௩-௩-உ- † அவிதயாஶ்ரய

யாலும் இவளுடைய ஆநுப்ரவேஶாபாவத்தில் இப்படி வருவதொரு விரோதமில்லாமையாலும்,

அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கிற ப்ரமாணந்தான், (க) "यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते - யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதிகளாலே காரணத்வாதி விஶிஷ்டமாக க்ரஹிக்கையாலும், (உ) "बहु स्यां प्रजायेय - பஹுஸ்யாம ப்ரஜாயேய" என்கிற ப்ரஹ்மஸங்கல்பாநந்தரம் ஜகத்து உண்டாகையாலும், ஸங்கல்பாத்பூர்வம் ஜகத்து இல்லாமையாலும், (ங) "अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बह्वीं प्रजां जनयन्तीं सरूपाम् - அஜாமேகாம்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூபாம்" என்று குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதி ப்ரஜைகளை உத்பாதிக்குமிடத்தில் தான் அசேதநமாகையாலே, அசேதநமான ம்ருத்து புருஷப்ரயத்ந ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு க(டா)டாதிகளை உத்பாதிக்குமாபோலே (ச) "मयाध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् - மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதி(தி)ஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ஜகத்தை யுத்பாதிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (ரு) "विष्णोः सकाशादुद्भूतं जगत्तत्रैव च स्थितम् - விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம்" என்றும், (சா) "सर्वकारणकारणे - ஸர்வகாரணகாரணே" என்றும், விஷ்ணுஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே ஜகத்காரணபூதனென்றும்சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை காரணத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், இவள் ஸங்கல்பத்தை யொழியவும் ஜகத்து உண்டாகையாலும், இவள் கூடாதபோது ஜகத்து உத்பந்நமாகாதென்கைக்கு ஒரு அநுபபத்தியில்லாமையாலும், இவள் காரணபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு காரணத்வாந்தர்ப்பாவ ஶங்கையே பிடித்தில்லை.

காரணபூத ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிரூபகத்வேந இவளுக்கு அவர்ஜநீயஸந்நிதி யுண்டேயாகிலும் அநுபயுக்த விஶேஷணங்களோபாதி தத்க்ரியாந்வயமின்றிியிலே தத்விஷயப்ரீத்யாதிகளிலே அந்வயமாகக்கடவது. அப்படியே ரக்ஷகத்வமும் (க) "येन जातानि जीवन्ति - யேந

(க) தை-ப்ருகுவல்லி (உ) தை-ஆநந்தவ-சு (ங) தை-நா-௪௨-(ரு)

(ச) கீதை-௯-௧௦ (ரு) வி-பு-க-க-௩௧ (சா) வி-பு-சா ரு எ௨

ஜாநாதிஜீவந்தி" இத்யாதிகளிலே ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகச் சொல்லப் படுகையாலும், (௧) "ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்" (௨) "விஷ்ணுஸ்த்ரிலோக்ய பாலகஃ-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலகஃ" (௩) "பால நேவிஷ்ணுரச்யுதே-பாலனேவிஷ்ணுரச்யுதே" (௪) "ஸர்வபாதி-ஸர்வபாதி" (௫) "விஷ்ணுஃபால்யஞ்சபாதிச-விஷ்ணுஃபால்யஞ்சபாதிச" இத்யாதிகளாலே விஷ்ணுபரப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனை ரக்ஷகனாகச் சொல்லுகையாலும், இவனுக்கு ரக்ஷகத்வாநந்தர்ப்பாவம் சொல்லவேண்டுது. இந்த ரக்ஷகத்வவிஶிஷ்டமாய் அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராப்திப்ரத(ம)த்வலக்ஷணமாயிருக்கிற வுபாயத்வமும் யாதொன்று, அதிலும் இவனுக்கு அந்தர்ப்பாவமில்லை.

எங்ஙனேயென்னில்; (௬) 'மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ-மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" (௭) "தமேவஶரணம்கச்ச-தமேவஶரணங்கச்ச" (௮) "மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (௯) "தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (௧௦) "யோப்ரஹ்மாணம்விதததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை। தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை। தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧௧) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௧௨) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (௧௩) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௧௪) "களைகண்மற்றிலேன்" (௧௫) "மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்" இத்யாதிகளிலே வ்யக்த்யந்தர நிஷேதபூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வத்தை விதிக்கையாலே.

ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸ்வர்க்கஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் ப்ரயாஜாதிகளான கர்மவிஶேஷங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸஹாயமாகிறாப் போலேயும், பக்தி பகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் கர்மஜ்ஞாநங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸாதநமாகிறாப்போலேயும், இவ

(௧) கீதை-௧௮-௬௧ (௨) (௩)
(௪) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௫) வி-பு (௬) கீ-௧௮-௬௬
(௭) கீதை-௧௮-௬௨ (௮) கீ-௭-௧௪ (௯) கீ-௧௫-௪
(௧௦) ஶ்வே-௬-௧௮ (௧௧) தி-வாய-௫-௧௦-௧௧ (௧௨) தி-வாய-௫-௮-௧௧
(௧௩) தி-வாய்-௯-௧-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௧௫) தி-வாய-௨-௮-௫

ளுக்கும் ஸஹகாரித்வேந உபாயத்வாந்தர்ப்பாவமுண்டாளுலோ வென்னில்; ஏதேனுமொன்றுக்கு ஸஹகாரித்வ முண்டாவது-ஸ்வரூ போத்பத்திமுகேநவாதல், உத்பந்நஸ்வரூப வர்த்த (ஷ்) கமுகேநவா தல், வர்த்தி(ஷ்) தஸ்வரூப பலப்ரதாநமுகேந வாதலாயிற்று;

உபாயபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் (க) "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వమ్-உபாயோபேயத்வேத திஹதவ தத்வம்" என்று ஸித்தஸ்வரூபனுமாய் ஏகரூபனுமாய் அமோக (ஷு) ஸங்கல்பனுமாயிருக்கையாலே உத்பத்யாதிகளில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலும், (உ) "களை வாய்துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், (௩) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்றும், ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலும் இவனுக்கு ஸஹ காரித்வமில்லை.

ப்ரஹ்மஸ்வரூப க்ராஹகப்ரமாணம் (ச) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే-யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (ரு) "యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై-யோவைவேதாம் ஶ்சப்ரஹிணோதி தஸ்மை" இத்யாதிகளாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ராஹிகமையாலும (சு) "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உக்த்யநந்தரம் பாபநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும, இந்த வுக்திக்கு முன்பு பாபநிவ்ருத்தி பிற வாமையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி-நிர் ஹேதுகக்ருபாவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே உபபந்நமா கையாலும், (எ) "సర్వలోకశరణ్యాయ - ஸர்வலோகஶரண்யாய" (அ) "శరణ్యం శరణం యయౌః-ஶரண்யம் ஶரணம்யயௌ" (கூ) "శరణం శరణం యయౌః-சரணம் ஶரணம்யயௌ" (ரு) "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஸர்வஶரண்யனாகச் சொல்லு கையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ராஹிப்பதொரு ப்ர மாணமில்லாமையாலும் இவனுடைய உக்தியொழிய கேவலபகவ துக்தியாலே பாபநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும, இவள்ஸஹகரியாத போதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், இவள் ஜகத்துக்கு உபாயபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவனுக்கு உபாயத்வமில்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(க) ர-ஸ்த-உ-அஎ (உ) தி-வாய்-ரு-அ-அ (௩) தி-வாய-ரு-அ-௩
(ச) தை-ப்ருகு- (ரு) ஶ்வே-சு-கஅ (சு) ஶ்ரீ-கஅ-கூகூ
(எ) ரா-யு-கஎ-கரு (அ) ரா-யு-கூச-கஎ (கூ)

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமுகேந கார்யகரனுகிறவோபாதி இவளை யும் ஸஹகாரித்வேந அந்தர்ப்ப(ர்ப்)வித்துக்கொண்டு கார்யகரனுகக் குறையென்னென்னில், குணங்கள் கார்யோபயோகியாகையாலும், குணத்வேந உண்டான அப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாகாரத்வத்தாலே கர்த்ருத்வாதிஸம்பாவநாஸம்பந்தமில்லாமையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநி யில்லாமையாலும், இவள் கார்யாநுபயுக்தையாகையாலும், த்ரவ்யத்வேந வருகிற அப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதா(ர)ரத்வ நிபந்தந கர்த்ருத்வாதிநிபந்தநியோக்யதையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநியுண்டாகையாலும் அதுவுமொன்று. ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவளுக்கு உபாயத்வாந்தர்ப்பாவமில்லையென்றதாயிற்று. ஆகையாலே உபாயதசையில் இவளுக்குண்டான ஸ்வரூபாநந்தர்ப்பாவம் உபாயபூதனானவனை உபாயத்வேந ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநபயநிவ்ருத்தி ஹேதுபூத புருஷகாரோபயோகியாகக்கடவது.

அப்படியன்றியிலே ஶ்ரிய:பதித்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுண்டாகையாலும், தர்மிக்ராஹகமான ஶ்ரீஶப்தந்தான் "శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரயதஇதிஶ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஶ்ரயித்திருக்கையாலே ஶ்ரீஶப்தவாச்யை யானவளென்று சொல்லுகையாலும், "శ్రిఞ్-సేవాయామ్-ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வாஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸேவித்திருக்குமென்கையாலும், (௧) "అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా - அநந்யாராகவேணாஹம பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்றும், (௨) "నిరాధారా న సిద్ధ్యతి-நிராதாராநஸித்த்யதி" என்றும், பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஶ்ரயித்தபோது தன்ஸத்தையாய், ஒழிந்தபோது ஸத்தையில்லையென்று சொல்லுகையாலும், ஶ்ரீயையொழிய அவனுக்கு ஶ்ரிய:பதித்வம் அநுபபந்நமாகையாலும், (௩) "విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோ ஶ்ரீ:" (௪) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (௫) "హ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ - ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" (௬) "తవ శ్రియా-தவஶ்ரியா" (௭) "மலராள்மணவாளன்" (௮) "நாண்மலராள்நாயகன்" (௯) "திருமக

(௧) ரா-ஸு-௧-௧௬ (௨) லக்ஷ்மீதந்-௨ (௩) வி-பு-௧-௯-௮-௧௭
(௪) ஶ்ரீஸூக்தம் (௫) யஜு- (௬) ஸ்தோ-ர-
(௭) தி-வாய்-௧-௧௦-௪ (௮) தி-மொ-௫-௫- (௯) தி-வாய்-௧-௬-௯

ளார்தனிக்கேள்வன்" இத்யாதிகளிலே இவளை அவனுக்குப் பத்நீத்வேந சேஷபூதையாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரியஃபதித்வத்தில் அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

அப்படியே "శ్రీయతఇతి-శ్రీః - ச்ரீயதஇதிச்ரீ:" என்று ஸர்வராலும் ஆச்ரயிக்கப்படுமென்று சொல்லுகையாலும் "శ్రిఞ్-సేవాయాం-ச்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தா(து)துவிலே கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வர்க்கும் ஸேவாவிஷயபூதையாகச் சொல்லுகிறவள் தன்னுடைய மாத்ருத்வரூபமான சேஷித்வத்தாலே ஆச்ரிதரை அபராதோபகரண பூர்வகமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமென்று சொல்லுகையாலும், ஏவம்பூத சேஷித்வத்தாலே இவளுடைய புருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷாச்ரயணீயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், (௧) "అస్యేశానాజగతోవిష్ణుపత్నీ - அஸ்யேசாநாஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ" (௨) "సకలంతద్ధితవైవమాధవ-ஸகலம்தத்திதவைவமாதவ" (௩) "దాసోహంకమలానాథ - தாஸோஹம்கமலாநாத" (௪) "திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்" (௫) "திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்" (௬) "திருமாலைவணங்குவனே" இத்யாதிகளிலே இவளை சேஷித்வத்திலே அந்தர்ப்பவித்துச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு சேஷித்வத்திலே அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆகையாலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ஸகலகுணங்களும் பகவத்ஸ்வரூபாச்ரயமாயிருக்கச்செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிகள் ஆச்ரயணத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கார்யகரத்வத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸௌந்தர்யாதிகள் அநுபாவ்யமாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், காரணதசையில சிதசித்துக்கள் உபாதாநோபயோகியாயும, ஸங்கல்பம நிமித்தபர்யவஸாயியாயும், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸஹகாரியாயும போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆச்ரயித்திருந்ததேயாகிலும் காரணத்வரக்ஷகத்வாதிகளி லந்வயமின்றியிலே தத்விஷயாநுமோத புருஷகாரத்வ மாத்ரமேயாய் ப்ரியஃபதித்வ சேஷித்வங்களில் அந்வயமுண்டாமிடத்தில் விரோதமில்லை.

---

(௧) ப்ரீஸூக்தம் (௨) ஸ்தோ-ரத்ந (௩)
(௪) க-திருவ-௬௪ (௫) பல்லாண்டு-௧௧ (௬) திருவிரு-௧௫.

இந்த காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், உபயவிபூதி ரக்ஷகனாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனாகையாலும் (௧) "కారణన్తు ధ్యేయః-காரணந்து த்யேய:" (௨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్-ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்- முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாகவும் ஶரண்யமாகவும் சொல்லுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே உபாயமாயறுகையாலும், இதுதான் இதுக்குமுன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே மேல்ப்ராப்தவ்யமாகையாலும், இந்த உபாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வ உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களுக்கு விலக்ஷணவிக்ரஹாபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், இவ்வகாரத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமும் ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும் உபாஸ்யத்வமும் ஶரண்யத்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், உகாரம் (௩) "తదేవాగ్ని స్తద్వాయు స్తత్సూర్య స్తదుచన్ద్రమాః-ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா:" என்று வகாரத்தையும் உகாரத்தையும் பர்யாயமாகச் சொல்லுகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதார(த்)ணார்த்தமாய்க்கொண்டு இந்த ஶேஷத்வ விரோதியான அந்யார்ஹதையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று அவதா(தா)ரிக்கிறது.

ஸர்வாதிகனான அகாரவாச்யனுக்குச் ஶேஷமான வஸ்துக்கு அந்யஶேஷத்வ யோக்யதையில்லையாயிருக்க இந்த ப்ரஸக்தப்ரதிஷேதமேதென்னில்; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் பிறர்க்கு அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், "హిరణ్యం కుణ్డలాయ-ஹிரண்யம் குண்டலாய" என்றிருக்கச் செய்தேயும் கடகமகுடாதிகளுக்கும் அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், (௪) "మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ-மாத்ருதேவோபவ, பித்ருதேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ" என்று ஒருவனுக்கு அநேகவிஷய ஶேஷத்வத்தை விதிக்கக்காண்கையாலும்,

---

(௧) அதர்வ (௨) ஶ்வே-சு-௬அ (௩) தை-நா- (௪) தை-ஶீக்ஷாவல்லி

அப்படியே ஈச்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து சேஷமானவிடத்தில் அந்யர்க்கும் சேஷமாய் ஈச்வரனுக்கும் சேஷமாயிருக்குமோ வென்று சங்கைபிறக்க, அந்த சங்கையைக்கழித்து அவனுக்கே சேஷமென்கிறது.

சேஷத்வமாகில் அநந்யார்ஹமாயிருக்குமென்கிற நியமமாகில் க்ஷேத்ராதிவிஷயமாக அநந்யார்ஹமாவா னென்னென்னில்; அங்கு ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமான த்ரவ்யமாகையாலே க்ரயவிக்ரயாதிகளாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையுண்டு. இங்கு ப்ருதக்ஸ்தித்யயோக்யத்ரவ்யமாகையாலே அநந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையில்லை.

எங்ஙனே யென்னில்; க்ஷேத்ரம் க்ரயவிக்ரயார்ஹமாகையாலும், புத்ரன் க்ரயவிக்ரயார்ஹனுமாய் மாதாபிதாக்களுக்கும் அநேக தேவதைகளுக்கும் சேஷமாயிருக்கையாலும், பார்யை பாணிக்ரஹண பூர்வகாலத்திலே மாதாபிதாக்களுக்கு சேஷமாயும் அநந்தரம் ஸோமகந்தர்வாதிகளுக்கும் சேஷமாயும் சரீராவதி(த)யாயும் உபேக்ஷாவதியாயுமிருக்கையாலும், தேஹமும், பார்யாசரீரம் பர்த்தாவுக்கு சேஷமாய, பர்த்ருசரீரம தேவாதிகளுக்கு சேஷமாய், க்ரயவிக்ரய யோக்யமாயிருக்கையாலும், குணமும் நிராச்ரயமாகநில்லாதே ஓராச்ரயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வாச்ரய சேஷியான வ்யக்திக்குத் தானும் சேஷமாகையாலும க்ஷேத்ரபுத்ர தாரதேஹ குணாதிகளுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

குண்டலாபிமாநியான ஹிரண்யமும் கர்த்தாவினுடைய ருசிவிசேஷத்தாலே கடகாதிகளுக்கும யோக்யமாகையாலே அதுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை. * மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளும் அநேக விஷயவிதியாகையாலே அந்த விஷயபூதனானவனுக்கும அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

இங்கு அப்படியன்றியிலே (க) "నతదస్తి వినాయత్స్యాన్మయాభూ తంచరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்" (௨) "தன்னுள்கலவாததெப்பொருளும்தானில்லையே" என்று ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமன்றென்கையாலும், ப்ருதக்ஸ்திதி சொன்னபோது ஈச்வரனுடைய ஸர்வப்ராகாரித்வாதிகள் பக்ந (భగ్న) மாகையாலும்,

(க) கீதை-௧௦-௩௯ (௨) தி-வாய்-௨-௫-௩

(௧) "ఆత్మైవేదꣳ సర్వమ్-ஆத்மைவேதம்ஸர்வம்" (௨) "బ్రహ్మైవేదꣳ సర్వమ్-ப்ரஹ்மைவேதம்ஸர்வம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி, தத்ஸஹிதமான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தை "ஆத்மைவ" என்று அவத(ர)ரித்துக்கொண்டு அஸாதாரணமாகச் சொல்லுகையாலும், (௩) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతమ్-ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்" (௪) "దాసభూతాః-தாஸபூதா:" (௫) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావం-ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" (௬) "குலதொலடியேன்" (௭) "தொல்லடிமைவழிவரும்தொண்டர்" இத்யாதிகளாலே இந்த ஶேஷத்வத்தை நிருபாதிகமாகவும் அநந்யஸாதாரணமாகவும் ஸ்வாபாவிகமாகவும் சொல்லுகையாலும், இப்படி ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாயிருக்குமென்று மேலே உக்தமாகையாலும், க்ரயவிக்ரயாநர்ஹம், அஸாதாரணம், நிருபாதிகம், நித்யம், ஔபாதிக தேஹவ்யாவ்ருத்தஶரீரம், குணியென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே க்ஷேத்ரபுத்ரதார தேஹாதிகளிற்போலே அந்ய ஶேஷத்வஶங்கா ஹேதுவான க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வ ஸாதாரணத்வ ஔபாதிகத்வ அநித்யத்வங்கள் இவ்விடத்திலில்லாமையாலே இங்கு அந்யஶேஷத்வஶங்கையே பிடித்தில்லை.

பூர்வோக்தமான ப்ருதக்ஸ்தித்யநர்ஹதையாலும், அஸாதாரணதையாலும், *மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அநேகஶேஷத்வத்துக்கு உதயமில்லை. குண்டலார்ஹமான ஹிரண்யத்தினுடைய ஸ்வாம்யதீ(ந)நமான மகுடார்ஹத்வம் இங்கும் ஶேஷ்யதீநமாகவுண்டாக, ஶேஷத்வம் ஶேஷிபூதபகவந்நியோகாதீநமாக வருகிறதாகையாலே பகவச்சேஷத்வமே யித்தனையொழிய அந்யஶேஷத்வமன்று.

இப்படி அந்யஶேஷத்வஶங்கையில்லாமையாலே தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை யில்லையென்றிட்டு தத்வாசகமான உகாரத்துக்கு உதயமில்லையாகாதோவென்னில்; இப்படி ஶேஷபூதனைச் சொல்லுகிற சேதநன் கர்மஹேதுகமாக உத்பந்நமான ஶரீரஸ்தனாயிருக்கையாலே அந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபிதாக்களென்ன, அந்த ஶரீரத்தைப்பற்ற வுண்டான வர்ணாஶ்ரமநிபந்தநமாக வருகிற க்ரியா

---

(௧) சாந்தோ-எ-உரு-உ (௨) ப்ருஹ-ச-ரு (௩) (௪) (௫) (௬) தி-வாய்-சு-௧௦-௧ (௭) தி-வாய்-௩-௨௩

ப்ரதிஸம்பந்திகளான அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளென்ன, இவர்களைப் பற்றி வருவதொரு கர்மோபாதிகஶேஷத்வமுண்டாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற உகாரத்துக்கு உதயமில்லையென்ன வொண்ணாது.

ஆனால் கர்மஹேதுக ஶரீரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தே தத்கார்யமான அந்யஶேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஏவம்பூதனான சேதநன்விஷயமாக ஈஶ்வரன் நிர்ஹேதுகாங்கீகாரத்தைப்பண்ணி ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையாலே ஸ்வாத்மஶரீரங்களிலுண்டான அத்யந்தபேதஜ்ஞாநம்பிறந்து அந்த ஶரீரத்திற்காட்டில் அந்யனாகத் தன்னையநுஸந்தித்திருக்கையாலும், ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமென்கையாலே ஸ்வரூபவிருத்தக்ரியாஹேதுவான கர்மத்தை நேராக நிவர்த்திப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தையும் பரிக்ரஹிப்பித்துப்போருகையாலும் ஶரீரஹேதுவாயும் க்ரியாஹேதுவாயும் வருகிற அந்யஶேஷத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் குறையில்லை.

(க) “యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే । తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః-யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே। தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத:” என்று ஆறு பெருகிப் போகாநின்றால் பிபாஸிதனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திமாத்ர ஜலபாநமே அபேக்ஷிதமானாப்போலே, ஸகலவேதங்களும் ஸகலார்த்தங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும் க்ருஹஸ்ததர்மம் வநஸ்தனுக்கு த்யாஜ்யமானாப்போலேயும், அதுதான் பிக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாமாபோலேயும், ஸ்வரூபப்ரதாநனானவனுக்கு ஶரீரப்ரதாநனானவனுடைய க்ரியை த்யாஜ்யமாகையாலும், (உ) “దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం న కింకరో నాయమృణీ చ రాజన్ । సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః - தேவர்ஷிபூதாத்மந்ருணாம்பித்ரூணாம நகிங்கரோநாயம்ருணீசராஜந்। ஸர்வாத்மநாயஶ்ஶரணம் ஶரண்யம்நாராயணம்லோககுரும்ப்ரபந்ந:” என்று பகவச்சேஷத்வோபாயத்வ ஜ்ஞாநமுடையவன் தேவதாந்தரங்களுக்கு கிங்கரனுமல்லன், ருணியுமல்லனென்றும், (ந) “బ్రహ్మచర్యేణ ఋషిభ్యః, యజ్ఞేన దేవేభ్యః, ప్రజయా పితృభ్యః-ப்ரஹ்மசர்யேணரிஷிப்ய:,யஜ்ஞேநதேவேப்ய:,ப்ரஜயாபித்ருப்ய:” என்று சொல்லுகிற தேவர்ஷி பித்ரு பூதவிஷயங்க

(க) கீதை (உ) பாக (ந) யஜு

ளான நிஷேதகார்த்த க்ரியாநிபந்தநமாக வந்த கிங்கரத்வத்தை அந்த க்ரியாஹேதுபூதமான நிஷித்த விஷேஷபூர்வகமாக நிஷேதிக்கையாலும், (க) "యో వై స్వాం దేవతామతియజతే, ప్ర స్వాయై దేవతాయై చ్యవతే, న పరాం ప్రాప్నోతి, పాపీయాన్ భవతి - யோ வை ஸ்வாம் தேவதாமதியஜதே, ப்ர ஸ்வாயை தேவதாயை ச்யவதே, ந பராம் ப்ராப்நோதி, பாபீயாந்பவதி" என்று யாவனொருவன் ஸ்வரூபாநுரூபமான தேவதையையொழிய யஜிக்கிறான்; அவன் அந்த தேவதையின்பக்கல் நின்று ப்ரஷ்டனாம். அவனுக்கு பர(ஃ)ப்ராப்தியுமில்லை. பாபிஷ்டனுமா மென்கையாலும், (உ) "సంసేవ్య ఏకో హరిరిన్ద్రియాణాం సేవాఽన్యదేవేష్వభిచార ఏవ । అన్యోఽపి సేవ్యో యది దేవసార్వభౌమః కో వా హృషీకేశపదాభిధానః - ஸம்ஸேவ்ய ஏகோ ஹரிரிந்த்ரியாணாம் ஸேவாந்யதேவேஷ்வபிசார ஏவ। அந்யோபி ஸேவ்யோயதி தேவஸார்வபௌம கோவா ஹ்ருஷீகேசபதாபிதாந:" என்று ஸகலேந்த்ரியங்களாலும ஸம்ஸேவ்யமானவனிருப்பான் ஹரிஸப்தவாச்யனை ஸர்வேச்வரனென்றும், இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு தத்வ்யதிரிக்த தேவதைகளை ஸேவிக்கையில் பர்த்ருஸேஷமான ஸரீரத்தை அந்யபுருஷோபயோகமாக்கின ஸ்த்ரீக்கு வ்யபிசாரமே பலித்து பாதிவ்ரத்யஹானி யுண்டாமாபோலே, ஹ்ருஷீகேசனுடையதான ஹ்ருஷீகங்களை அந்யவிஷயமாக்குகையாலே அந்த ஹ்ருஷீகங்களுக்கும ஸ்வரூபஹானியாய் அவற்றுக்குக்காரணியான தனக்கும் ஸ்வரூபஹானி யுண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த்ரியங்களுடைய அந்யப்ரஸக்தி காமகாத்வ விஷேஷபூர்வகமாக பகவத்ப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகாத்வத்தை விதிக்கையாலும், அந்யதேவதாப்ரதி ஸம்பந்திகமாய் ஸ்வரூபவிருத்த(ஃ)மான கர்மத்தினுடைய நிவ்ருத்தி-ஸ்வபூத ஜ்ஞாநவிஸிஷ்டனுக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமென்றதாயிற்று.

சிலர், இதினுடைய அப்ராப்தத்வஸங்கையைப்பண்ணி தத்பரிஹாரார்த்தமாக இந்த க்ரியைகள் பகவத்பர்யவஸாநபுத்த்யா அநுஷ்டேயங்களென்றும, அந்த தேவதாநாமங்களை பகவந்நாமங்களாக புத்திபண்ணி அநுஷ்டிப்பாரென்று சொல்லுவர்கள். அவற்றினுடைய விதா(ஃ)நகாலத்தில, "అగ్నయే, ఇన్ద్రాయ - அக்நயே, இந்த்ராய" என்று அக்நீந்த்ராதிதேவதைகளை ப்ரதிஸம்பந்திகளாகச் சில க்ரி

(க) 6

(உ) 1125

யைகளை விதிக்கிற வோபாதி "விஷ்ணவே" என்று ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகச் சில க்ரியைகளை விதித்தும் போராநின்றது.

அக்நீந்த்ராதி தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி க்ரியைதானே பகவத் பர்யவஸாயியுமாய், அந்த தேவதாநாமங்கள்தானே பகவந்நாமங்களுமாமாகில் "விஷ்ணவே" என்று தனித்து விதிக்கக்கூடாது. அதுக்குமேலே அந்த க்ரியைகளுக்கு தத்தத்தேவதாப்ரதிஸம்பந்தித்வமில்லையாகில் ஸர்வக்ரியைகளிலும் விஷ்ணவேயென்று வ்யாபகத்வேந ஸர்வவிஶேஷ்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக விதிக்க அமையும்.

அங்ஙனன்றியிலே அந்த தேவதைகளையும் ஸர்வேஶ்வரனையும் தனித்து விதிக்கக் காண்கையாலே அந்த விதிகளுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி அந்த தேவதைகளாகவேணும். ஆகையாலே அந்த தேவதைகள்தான் விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதராய்க்கொண்டு தங்கள் ஸ்வரூபம் ஸித்தமாயிருக்கச் செய்தேயும், "நாமவிஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதர்; அவன் விஶேஷ்யத்வேந ஶேஷி" என்கிற ஜ்ஞாநமின்றியிலே "தேவோஹம், ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்று அஹங்காரமமகாரக்ர(ஶ)ஸ்தராயிருப்பார் சிலராகையாலே, பர்த்ருஶேஷபூதையான பார்யையானவள் ஆர்த்தவாதி தூஷிதையானவன்று அந்த பர்த்தாவோடு புத்ரர்களோடு வாசியற ஸர்வாத்ம ஸ்பர்ஶயோக்யதையில்லாதாப்போலே பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாந முடையார்க்கு தத்தத்தேவதா ப்ரதிஸம்பந்திகமான க்ரியைகள் த்யாஜ்யங்களாகையாலும், விதிவிஶேஷ்யபர்யந்தமானபோதும் இந்த ந்யாயத்தாலே விஶேஷணத்துக்கு அஜ்ஞாநநிபந்தநமான அந்யதைமை வருகையாலும், பூர்வோக்த ந்யாயத்தாலே ஸமயக்ஜ்ஞாந நிஷ்டனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமாம்படி நிர்ஹேதுகமாக லப்த(ஶ)ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார், (க) "நீராய்நிலனாய்" என்றுதொடங்கி ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஶரீரத்வத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அநுஸந்தித்து, தமக்கு அநுபா(தா)வ்யத்தை நிர்ணயித்து பேக்ஷிக்கிறவிடத்தில் (க) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன் பால்வாராய்" என்று அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ர த(ர)ரமானவிக்ரஹத்தோடே வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்கையாலும்,

(க) தி-வாய-சு-கூ-க

யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யகர்மங்கள் த்யாஜ்யமாமாபோலே பகவதுபாய நிஷ்டரானவர்களுக்கு இவை த்யாஜ்யமாகையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவான்களுக்கு தத்ப்ரகாராநுஷ்டாநம் அநுபபந்நமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

கர்மஹேதுகோத்பந்ந ஶரீரமேயாகிலும் இந்த ஜ்ஞாநாநந்தரம் கர்மநிராஸபூர்வக கேவல பகவதிச்சாஹேதுவான ஶரீரஸ்திதியாகையாலே இந்த இச்சாஶ்ரயம பகவத்விஷயமாகையாலும், பூர்வ ஜந்ம மாதாபித்ருஸாபேக்ஷத்வம் அநந்தரஜந்மத்தி லில்லாதாப்போலே இந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபித்ருவிஷயஸாபேக்ஷத்வம் இவனுக்கில்லாமை கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுஸித்தமாகையாலும் தந்நிவ்ருத்தி அத்யந்தம் ப்ராப்தமென்னுமிடம ஸூசிதம். (க)"ஸஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம - ஸஹிவித்யாதஸ்தம்ஜநயதிதச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ம" (உ) "அன்றுநான் பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றும் இந்த ஜ்ஞாநோத்பத்தியையும் ஜந்மாந்தரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

ஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரத்திலே ஶரீரவிமோசநம் பிறக்குமாகில் ஒருவர்க்கும் இந்தஜ்ஞாநம் பிறவாதென்றும், இவனாலே அநேக சேதநரைத் திருத்தலாமென்றும், இவனுடைய சரமஶரீரமாகையாலே தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ஈஶ்வரன் தன்னிச்சையாலே வைக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்கையாலே பகவதிச்சையே ஹேதுவென்னக் குறையில்லை.

ஆனால் து:க்கஹேதுவான வ்யாத்யாதிகளுண்டாவானென்னென்னில், கர்மபலங்கள் வ்யாத்யாதிரூபேணவும், தேவதாந்தரஸாபேக்ஷத்வரூபேணவும், தேஶகாலாதிநிபந்தநமான ஶீதோஷ்ணாதிகள், அந்நபாநாதி வாஞ்சையித்யாதிரூபேணவும் த்ரிவிதமாயிருக்கும்.

அதில வ்யாத்யாதிகள் தஜ்ஜநிதக்லேஶாதிஶயத்தாலே ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவிருத்த ஶரீரத்திலே உபேக்ஷைபிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே ஹிதபரனான ஈஶ்வரன் தத்தேதுவான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிப்பன். தேவதாந்தரஸாபேக்ஷத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே ஸ்வரூபாநுகுணரக்ஷணம் பண்ணுகிற ஈஶ்வரன் தத்தேதுவானகர்மத்தினுடைய நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி

(க) ஆபஸ்தம்பதர்ம-க- (உ) தி-ச-வி-கூசு-

யைப்பண்ணும். தேஶகாலநியந்தாவான ஸ்ரீமத்தாஷ்ணாதிகள், அந்த பாரதிவாஞ்ஞை, இவை தேவதாந்தர ஶேஷத்வத்தோபாதி ஸ்வரூ பத்துக்கு அத்யந்தம் விருத்தமின்றியிலே வ்யாக்யாதிகளோபாதி ஸரீராபேக்ஷாதிகள் பிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தத்தேது வான கர்மத்தை அவன் உபேக்ஷித்திருக்கும். ஆகையாலே இச்சா ஹேதுவான ஸரீரஸ்திதிக்குக் குறையில்லை. அநயஶேஷத்வநிவ் ருத்தியும் அத்யந்தமநுபபந்நம். ஆக உகாரத்தாலே ஶாஸ்த்ரீயமான அக்நீந்த்ராதி தேவதாநுவர்த்தநத்தையும் மாதாபிதாசகளுடைய அநுவர்த்தநாதிகளையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது.

அங்ஙனன்றியிலே இவ்வுகாரம பகவத்வ்யதிரிக்த ஶேஷத்வத் தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றுமர்த்தம். தத்வ்யதி ரிக்தஶேஷத்வத்தில் நிருபாதிக ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிரஸ்தம். ஆக ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶே ஷியான அகாரவாச்யனுக்கே அநந்யார்ஹ ஶேஷமென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், மகாரம் இப்படி ஶேஷபூதனாய் தேஹேந்த்ரியாதி விலக்ஷணனாய் ஆநந்தரூபஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் அஹம்ஶப்தவாச் யனுமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணவிஶிஷ்டனுமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶ னுமாய் அணுபரிமாணனானவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில ; (௧) “பூமிராபோநலோ வாயு:-பூதாநிசகவர்க்கேண” இத்யாதியாலே தேஹோபாதாநமான பூதபஞ்சகங்களும் இந் த்ரியங்களும் விஷயங்களும மநோஹங்காரங்களும் தொடக்கமான விருபத்துநாலுதத்வங்களையும் ககாராதி (¹) பகாராந்தமான இரு பத்து நாலக்ஷரத்தாலும் சொல்லி, அநந்தரம்,(உ) “ஆத்மா து ஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித:- ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஶ:ப்ரகீர்த்தித:” என்று இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவை இருபத்தஞ்சாமக்ஷா மானமகாரத்தாலே இவற்றிற்காட்டில வேறுபடச்சொல்லுகையா லே; ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனென்னுமிடம்சொல்லிற்று.

ஆத்மாதான் தேஹாதிவிலக்ஷணனானபடி யென்னென்னில், தேஹமாகிறது - அவயவ ஸமுதாயமாகையாலே அந்த வவயவங்க ளுக்கு, என்னுடைய அவயவங்களென்று அந்யனாயிருப்பானொரு

(௧) பாத்மோத்தரே-உஉ௯- (உ)

னுடைய மமதைக்கு விஷயமாகையொழிய அஹம்வ்யவஹாரயில்லாமையாலும், ஒரு அவயவம் ஆத்மாவென்னும்போதைக்கு தத்தத(స్థూ)பாவத்திலும் * அஹம்வ்யவஹாரமுண்டாகையாலும், அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே ஆத்மாக்களாமிடத்தில் ஆத்மபூதமாயிருக்கிற பாதத்திலுண்டானக்ஷதி அந்யாத்மாவாயிருக்கிற ஜிஹ்வை அறியக்கூடாமையாலும், (க) "దేహస్తావన్నాత్మాతుదృశ్యత్వాద్ఘటవచ్ఛ్రుతేః। ఆత్మా ఉద్దృశ్యోమతోయస్మాత్ప్రమాతైవసర్వదా। ప్రత్యక్షేణోపలభ్యన్తే యథైవాత్రఘటాదయః। తన్నోపలభ్యతేదేహోప్యతోనాత్మాప్యవేద్యత్వమ్ - தேஹஸ்தாவந்நாத்மாபித்ருஶ்யத்வாத்கடவச்ச்ருதே। ஆத்மாத்ருஶ்யோமதோயஸ்மாத்ப்ரமாதைவஸர்வதா। ப்ரத்யக்ஷேணோபலப்யந்தேயதைவாத்ரகடாதய:। தத்தோபலப்யதேதேஹோப்யதோநாத்மாபவேத்த்ருவம்" என்று அசக்ஷுர்விஷயனென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே சக்ஷுர்விஷயமான தேஹம ஆத்மாவாகக்கூடாதென்று சொல்லுகையாலும், நானும் என்னுடைய உடம்பென்றும அஹமர்த்தபூதனை வாத்மாவைக்காட்டில இதரார்த்தபூதமான தேஹத்தைப் பிரியச்சொல்லுகையாலும் தேஹத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

"యోహమద్రాక్షంసోహంస్పృశామి - யோஹமத்ராக்ஷம்ஸோஹம் ஸ்ப்ருஶாமி" என்று தர்ஶநஸ்பர்ஶநங்களிரண்டுக்கும் ஒருவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுகையாலும், "నభవేచ్ఛక్షురప్యాత్మాకరణత్వాత్ప్రదీపవత్। తథాత్మా నభవత్యన్యానీన్ద్రియాణ్యపిశోభనే - நபவேச்சக்ஷுரப்யாத்மாகரணத்வாத்ப்ரதீபவத் । ததாத்மாநபவத்யந்யாநீந்த்ரியாண்யபி ஶோபநே" என்று சக்ஷுராதிகளைப்போலே பதார்த்த தர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே கரணபூதமான இந்த்ரியங்களிற்காட்டில் கர்த்ருபூதனை வாத்மா வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆத்மஸந்நிதியுமுண்டாய் இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயஸ்பர்ஶமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்த:கரணபாவத்தாலே விஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கேயொழிகையாலே அந்த:கரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும் "ఆత్మామనోపినభవేత్కరణత్వాత్ప్రదీపవత్ - ஆத்மாமநோபிநபவேத்கா

ணத்வாத் ப்ரதிபவத்" என்று ஸ்ம்ருதிகளுக்குக் கரணமாகச் சொல் லுகையாலும் கர்த்தாவான ஆத்மாவுக்குக்கரணத்வம் கூடாமையா லும், பாஹ்யேந்த்ரியங்களினுடைய அபாவத்திலும் ஸ்ம்ருதியுண் டாகையாலே அவை ஸ்ம்ருதிகளுக்குக்கரணமாக மாட்டாமையா லும், இவையொழிய அந்த:கரணாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே அந் த:கரணரூபமான மநஸ்ஸிற்காட்டில் கர்த்தாவான ஆத்மா வ்யாவ் ருத்தன்.

"తథైవబుద్ధిశ్చిత్తఞ్చకరణత్వంద్వయోర్యతః - ததைவபுத்திஸ்சித்தஞ்ச கரணத்வம்த்ருயோர்யத:" என்று அத்யவஸாயத்துக்கும் தர்ஸ நத்துக்கும் புத்திசித்தங்களைக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலே இ வற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான வாத்மா இவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தன்.

"ప్రాణోప్యనాత్మావిజ్ఞేయస్సుషుప్తౌశ్చేతసోయతః-ப்ராணோப்யநாத்மா விஜ்ஞேயஸ்ஸுஷுப்தேஸ்சதேதாயத:" என்றப்ராணனும் ஆத்மா வன்றென்கையாலும் இதுதான் ஒருவர்க்கு ஸேஷமென்கையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாகமாட்டாமையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான ஆத்மா ப்ராணனில் வ்யாவ்ருத்தன்.

ஆசையாலே தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராணாதிகளிற்காட்டில் வ்யா வ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இ(ங)தம் ஸப்தவாச்யமான ஸரீராதிகளை கவர்க்கந்தொடங்கி ப(ஞ்)காரமளவாகச்சொல்லி, அஹம்ஸப்தவாச்யமான ஆத்மாவை மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே ஆத்மா அஹம்ஸப்தவாச்யனே; அன்றாகில் பராக(ர்)த்தத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கு பேத(த்ங)கமா ன ப்ரத்யக்த்தம ஸித்தியாது. அஹம் புத்தி(ஃ)கோசரம் அஹங்கா ரரூபஜடம்; அது ஆத்மத்யோதக மென்கிறவிது ஸாந்தாங்காரமா னது ஆதித்யதர்ஸநத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாதாற்போலே இந்த ஜடரூபமான அஹங்காரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவைத் த்யோதிப்பிக்கமாட்டா தாகையாலும் ஆத்மா அஹம்புத்திகோசர மாகவேணும்.

ஏவம்பூதமான தேஹாதிவைலக்ஷண்யமும் அஹமர்த்தமும் இவ்வக்ஷரஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

---

† (பா) సఙ్ఘేన.

இதுதான் "मन-ज्ञाने-மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா)துவிலே வ்யுத்பந்நமாய் வாச்யமான ஆத்மாவினுடைய (க) "अत्रायं पुरुषः स्वयंज्योतिर्भवति-அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்ப்பவதி" (உ) "ज्योतिरहमस्मि - ஜ்யோதிரஹமஸ்மி" (௩) "विज्ञानघन एव - விஜ்ஞாநகநஏவ" (௪) "विज्ञानं यज्ञं तनुते-விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே" இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தமாய், க(கு)டாதிபதார்த்த ஸத்பாவத்திற்போலே‡ஸம்சயமின்றியிலேயிருக்கையாலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் அநுகூலமாகப்ரகாசிக்கையாலே ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். "अहमिदं जानामि न जानामि-அஹமிதம்ஜாநாமிநஜாநாமி" என்கிற ஸ்வவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜ்ஞாதத்வ ஸம்சயம்போலன்றிக்கே "अहम्-அஹம்" என்கிற ஸ்வரூபம ஜ்ஞாநாந்தர நிரபேக்ஷமாக நிஸ்ஸம்சயமாகத் தோன்றுகையாலே ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால், ஆத்மாவினுடைய அநந்யாதீ(தீ)ந ப்ரகாசகத்வாஹ்லாதகத்வ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "मनु-अवबोधने-மநு-அவபோதநே" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய், (ரு) "नहि विज्ञातुर्विज्ञातेर्विपरिलोपो विद्यते-நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" (௬) "विज्ञातारमरे केन विजानीयात्-விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" (எ) "ज्ञोऽत एव-ஜ்ஞோதஏவ" என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாநகுணகத்வம் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஜ்ஞாநம்பிறந்தது, நசித்ததென்று ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஜ்ஞாநம்தர்மமல்லவாகில் ஸமஸ்ருதயவஸ்த்தையிற்சொல்லுகிறதின்றாதா(தா)நத்துக்கு விஷயமதர்மியாய், அதினுடைய ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலும், ஜ்ஞாநமத(த)ர்மமாகவேணும்.

அநந்தரம், "माङ्-माने-மாங்-மாநே" என்கிற தாதுவிலே பரிமாணாஶ்ரயத்வம் ஸித்தமாய், அநந்தப்பரிமாணம் மஹத்பரிமாணமன்று; அணுபரிமாணமென்னுமிடத்தை (அ) 'एषोऽणुरात्मा-ஏஷோ

(க) ப்ருஹ-௪-௩-௯-   (உ) தை-நா-   (௩) ப்ருஹ-௪-௪-௧௨

(௪) தை-ஆந   (ரு) ப்ரு-௪-௩-௩௦   (௬) ப்ருஹ-௪-௪-௧௪

(எ) ப்ரஹ்மஸூத்   (அ) முண்ட-௩-௧௯

‡ "ஆத்மஸத்பாவத்தில்" என்றதிகபாடம்

ணுராத்மா" (க) "வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச। பாகோ ஜீவ:-வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய ஶததாகல்பிதஸ்யச। பாகோஜீவ:" இத்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே அணுபரிமாணத்வம் சொல்லுகிறது. உத்க்ராந்தி க(ா)த்யாக(ா)திகள் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் அணுபரிமாணனாக வேணும். (உ) "ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே-ஸசாநந்த்யாயகல்பதே" என்று பரமமஹத்பரிமாணபூதனாகவும் சொல்லாநின்றதே யென்னில், அப்போது (ங) "ஆத்மா ஶுத்தோऽக்ஷர:-ஆத்மாஶுத்தோக்ஷரஶ்ஶாந்த:" என்று சொல்லுகிற ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலே மஹத்பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. முக்தாவஸ்தையில் திரோதா(த)ந நிவ்ருத்திபிறந்து ப்ரகாஶிதமான குணத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் ஆபாதசூடம் அநுவர்த்திக்கிற ஸுகது:க்காநுபவம் கூடுமோவென்னில், ஸ்வத(ா)ர்மமான ஜ்ஞாநம் வ்யாப்தமாய் ஸர்வத்ர உண்டான ஸுகது:க்காதிகளை ஸ்வாஶ்ரயமான தர்மிக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே கூடும். ஆகையால் அணுபரிமாணனே; ஏவம்பூதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஜ்ஞாந குணகத்வ அணுபரிமாணத்வங்கள் தா(த)துத்ரயத்தாலும் சொல்லுகிறது.

இந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் குணாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய் நித்யத்வம் ஏகரூபத்வம் தொடக்கமான குணங்களையும் சொல்லுகிறது. (ச) "அஜோ ஹ்யேக:-அஜோஹ்யேக:" (ரு) "நித்யோ நித்யாநாம்-நித்யோநித்யாநாம்" என்று நித்யனாகச் சொல்லுகையாலும், தேஹாந்தரக்ருத கர்மஹேதுகமான ஸுகது:க்காநுபவம் காண்கையாலும், நிஷ்கர்மனானபோது ஜந்மாதிகள் கூடாமையாலும் நித்யனாகவேணும். (உ) "ஆத்மா ஶுத்தோऽக்ஷர:-ஆத்மாஶுத்தோக்ஷர:" என்கையாலே ஏகரூபன். இந்த நித்யத்வ ஏகரூபத்வங்கள் இதினுடைய அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்று.

ஆக, ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அக்ஷரஸ்வபாவத்தாலும், தா(த)துக்களாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவுக்கு வாசகமாயிருக்கிறது மகாரம். இதில் ஏகவசநம் ஜாத்யேகவசநமாய், (ரு) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம்-

(க) ஶ்வே-ரு-அ (உ) ஶ்வே-ரு-அ (ங) வி-பு-உ-௬௩-௯
(ச) தை-நா-௬உ (ரு) ஶ்வே-௬-௧௩

நித்யாநாம்சேதநாநாம்பஹூநாம்" என்று சொல்லுகிற பத்த(ரு)முக்த நித்யாத்மகமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸுகதுக்காதிவ்யவஸ்தாபேதத்தாலும் ஆத்மாக்கள் அநேகராக வேணும். ஆக, மகாரத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ சேஷமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் த்ரிகுணாத்மிகையான அசித்வர்க்கமும் பகவச்சேஷபூதமாகையாலே, சேஷபூதவஸ்துக்களுக்கு கர்மாநுகூலோபகரணமாயும் கைங்கர்யோபகரணமாயுமிருக்கையாலும், (க) "யஸ்ய ஸித்திஸ்ஸ்யாத் ஸ்யாபேக்ஷகஸ்ய தத்பரம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே சேஷியான பகவானுக்கு சேஷமாகையாலும், சேஷபூதவஸ்துவாசகமான விபக்தியிலே அந்த அசித்வர்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது.

சிதசித்துக்களிரண்டும் சேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வதஸ் சேஷத்வஸ்ம்ருதியுள்ளது சேதநவஸ்துவுக்காகையாலும், தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக சேஷத்வ ஜ்ஞாநாபேக்ஷையும் அவனுக்காகையாலும், தத்கார்யமான சேஷவ்ருத்தி ருசிபூர்வகமான தத்ஸித்த்யுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுவானும் சேதநனாகையாலும், ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வபோக(ஞ்ச) விஷயமாயிருப்பதும் சேதநவஸ்துவாகையாலும், இந்த சேதநனுடைய சேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே அசித்துடைய சேஷத்வமும் ஸித்திக்கையாலும் தத்வாசகமான பதத்தாலே அசித்தை உபலக்ஷிக்கிறது. அங்ஙனன்றியிலே இதில் ஸப்தம் அசித்தாகையாலே ஸப்தாம்ஸத்தாலே அசித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அர்த்தாம்ஸத்தாலே சித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். ஆக, மகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன சேஷத்வத்துக்கு விஷயமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் த்ரிவிதாசித்வர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

சேஷமானவஸ்துக்களை ப்ரதமம் சொல்லாதே வஸ்துகதமான சேஷத்வத்தை ப்ரதமம் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; வஸ்துதான் சேஷத்வேந உத்பந்நமானதாகையாலே சேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி, அநந்தரம் உத்பந்நவஸ்துவேஷத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், சேஷபூதவஸ்துகத வ்யாபார

(க)

திகளும் ஶேஷ்யதீகமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், ஶேஷ பூதபுருஷனுடைய புருஷார்த்தமும் ஶேஷிப்ரியவிஷயத்வமென்று தோற்றுகைக்காகவும், ஏவம்பூத ஜ்ஞாநாபாவத்தால் ஸ்வவிஷயா ரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யதாவாநலத்தாலே த(ஹ)ஹ்யமாநமான வஸ்துவை தத்ப்ரதிபடமான ஶேஷத்வஜலத்தாலே ஆற்றவேண்டு கையாலும் ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி அநந்தரம் தத் விசிஷ்டமான வஸ்துவைச்சொல்கை குறையில்லை.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸர்வசரண்யபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் உபயவிபூதிநாதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அகாரவாச்யனான ஸர் வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமானது - தேஹேந்த்ரியாதிவில க்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் அஹம் ஶப்தவாச்யமாய் ஜ்ஞா நகுணகமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் அணுபரிமாணமாய் நித்யமாய் ஏகரூபமாய் அநேகவிதமான ஆத்மவஸ்துவும் அவனுக்கு உபகரண பூதமான அசித்வஸ்துவு மென்றதாயிற்று.

இப் ப்ரணவார்த்தத்தை (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையா னுக்கு அடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்று திருமங்கையாழ் வாரும் அநுஸந்தித்தருளினார். "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று அகாரார்த்தத்தையும், "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று உகா ரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று மகாரார்த்தத்தையும். இப் ப்ரணவந்தான் ஶேஷஶேஷிரூபேண ஆத்ம பரமாத்மாக்களிருவரு டையவும் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை யும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் இரண்டையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; அகாரத்திலேறிக் கழிந்த சதுர்த்தீவிபக் தியாலே ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லி, அகாரத்தா லே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி, உகாரத்தாலே ததந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தியைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ஶேஷமானவஸ்து தேஹே ந்த்ரியமந:ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ் ஞாநகுணகமாய் நித்யமாய் அணுபரிமாணமாய் ஏகஸ்வரூபமாயி ருக்குமென்றுசொல்லி, ஆக இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை யதா(ரூ) வாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

(க) பெ-மொ-அ-க-ா

ஸவிபக்திகமான அகாரத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வ காரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஸர்வஶேஷித்வங்களைச் சொல்லி, உகாரத்தாலே ஶேஷித்வத்தினுடைய அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தி சொல்லி, மகாரத்தாலே தத்விஶிஷ்டமான விஷயத்தைச் சொல்லி ஆக இப்படி பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யதாவாகப் ப்ரதிபாதிக்கையாலே பரமாத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தாலே ரக்ஷகனைச் சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்யவஸ்துவைச் சொல்லி † உகாரத்தாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகனுடைய அநந்யார்ஹதா ரூபமான ஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே இப்ப்ரணவத்தாலே உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அகாரத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி, மகாரத்தாலே ப்ராப்தாவான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி, ஶேஷத்வமானது ஶேஷவ்ருத்தியொழிய ஸித்தியாமையாலே தத்வாசகமான சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தைச் சொல்லி, அவதா(தா)ரணத்தாலே (க) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அகாரத்தாலே ஶேஷியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மகாரத்தாலே ஶேஷமான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி அகாரத்தில் தா(தா)துவாலே உபாயஸ்வரூபம் சொல்லி அதில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம் சொல்லி அதிலே அந்யஶேஷத்வஶங்காரூபேண விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே அர்த்தபஞ்சகமும் சொல்லுகிறது. ஆக ப்ரணவத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபமென்ன, சித்ஸ்வரூபமென்ன, தத்ஸம்பந்தஸ்வரூப விஶேஷமென்ன, உபாயஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்யஸ்வரூபமென்ன, இத்யாதிகளான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ஸகல ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தம் இப்படி ஶேஷபூதனான வாத்மாவினுடைய அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்விஶிஷ்டமான அந்யஶேஷத்வாபாவத்தையும் ஸ்வகதமான ஸ்வாமித்வ

(க) திருவாய்-உ-க-ச † (பா) சதுர்த்தியாலே

ஶேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யத்தையும் தத்பலிதமான பாரதந்த்ர்யத்தையும் தத்பர்யவஸாந பூமியான ததீயஶேஷத்வத்தையும் பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபத்துக்கு*அநுரூபமான உபாயத்தையும் சொல்லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தை ப்ரதமம் விவரியாதே ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகைக்கடியென்னென்னில்; இம மந்த்ரந்தான் ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதக பரமாகையாலே உகாரோக்தமான பகவதந்ய நிரிக்தாநய ஶேஷத்வநிவ்ருத்தியாத்ரத்தாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபூர்த்தி பிறவாமையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபண்ணுகை அநந்தரம ப்ராப்தமாகையாலே தத்வாசகமான நமஶ்ஶப்தம முற்பட வேண்டுகையாலும், ஸ்வரூபத்தைத ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமாக வநுஸந்தித்து, ததநுரூபபுருஷார்த்தஶிக்ஷை பண்ணவேண்டுகையாலே ததீய ஶேஷத்வ வாசகமான நமஶ்ஶப்தம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு முன்னேயாக வேண்டுகையாலும், இப்பதத்திற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபாநுரூபோபாயவரணம் ஸ்வஸ்வதாந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும ப்ரணவத்திற சொல்லுகிற ப்ரகாரத்வ ரக்ஷ்யத்வ ஶேஷத்வ ததநந்யாா்ஹத்வ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதிகளுடைய ஸ்வார்த்ததை ஸ்வாதீநதை இவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையும மேலே நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தஸ்வரூப கைங்கர்யத்தில்வருகிற ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதி நிவ்ருத்தியையும பண்ணும் போதைக்கு காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இதுநடுவே கிடக்கவேண்டுகையாலும் ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகக்கடவது.

இந்த நமஶ்ஶப்தந்தான் "ந" என்றும், "ம:"என்றும இரண்டு பதமாயிருக்கும. இதில மகாரம்—"மந-ஜ்ஞாநே" எனகிற தா(தா)துவிலே ஷஷ்ட்யந்தவசநமாய், (தா)தாத்வர்த்தம் ஜ்ஞாத்ருத்வமாகையாலே எனக்கென்கிற வர்த்தத்துக்கு வாசகமாகிறது. இங்கு விஷயநியமம் பண்ணுமையாலே (க) "చేతనస్య యదా మమత్వం స్వస్మిన్ స్వీయే చ వస్తుని। మమ ఇత్యక్షరద్వన్ద్వం తదా మమత్వస్య వాచకమ్-சேதநஸ்ய யதா மமத்வம் ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயே சவஸ்துநி । மம இத்யக்ஷரத்வந்த்வம்ததாமமத்வஸ்ய

(க) அஹி-ஸம்ஹி-௫௨-௨௦

வாசகம்'' "అనాదివాసనారూఢమిథ్యాజ్ఞాననిబన్ధనా। ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థాయా స్వాతన్త్ర్యస్వతామతిః- அநாதிவாஸநாரூடமித்யாஜ்ஞாநநிபந்தநா । ஆத்மாத்மீயபதார்த்தஸ்தாயாஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதாமதிஃ" என்கிறபடியே அநாதிகாலஸஹிதமான விபரீதஜ்ஞாநமடியாக வுண்டாமதாய், "மமாஹம், மமேதம்" என்றுகொண்டு ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வகீயமாகவும் கிடக்கிற மமதாமூலக ஸ்வரூபவிருத்த(த)மாய் நிவர்த்தியமான அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுகிறது.

நிஷேதவாசியான நகாரம் அதனைத் நிஷேதிக்கிறது (௧) "నాహంమమ స్వతన్త్రోహం నాస్మీత్యస్యార్థ ఉచ్యతే। న మే దేహాదికం వస్తు శేషః పరమాత్మనః। ఇతిబుద్ధ్యా నివర్తన్తే తాస్తాస్స్వీయామనీషితాః। అనాదివాసనాజాతైర్బోధైస్తైస్తైర్వికల్పితైః। రూపితం యద్ద్వయం చిత్తే స్వాతన్త్ర్యస్వత్వధీమయమ్। తత్తద్వైష్ణవసార్వాత్మ్యప్రతిబోధసముత్థయా। నమ ఇత్యనయా వాచా నఞా స్వస్మాదపోహ్యతే- நாஹம் மமஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஸ்மீத்யஸ்யார்த்த உச்யதே । நமே தேஹாதிகம் வஸ்து ஸேஷஃ பரமாத்மநஃ । இதிபுத்த்யா நிவர்த்தந்தே தாஸ்தாஸ்ஸ்வீயா மநீஷிதாஃ । அநாதிவாஸநாஜாதைர் போதைஸ்தைஸ்தைர் விகல்பிதைஃ । ரூபிதம் யத்த்வயம் சித்தே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வத்வதீமயம் । தத்தத்வைஷ்ணவஸார்வாத்ம்யப்ரதிபோதஸமுத்தயா । நம இத்யநயா வாசா நஞா ஸ்வஸ்மாதபோஹ்யதே" என்றும் (௨) "யானே நீயென்னுடைமையும் நீயே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வகீய பகவச்சேஷத்வத்தை த்ருடீகரியாநின்றுகொண்டு ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறது.

இதில் அஹங்காரநிவ்ருத்தியாலே † ஸ்வசேஷத்வாபாவம் சொல்லிற்று. மமகாரநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வாமித்வசேஷத்வங்களினுடைய ராஹித்யமும் ஸ்வகீய வ்யாபாராதிகளுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியும் பலிக்கையாலே, இத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களினுடைய நிவ்ருத்தி சொல்லிற்று. ஆக நமஶ்ஶப்தத்தாலே (௩) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః- த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந்ம்ருத்யுஃ" (௪) "మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః- மமேதி த்வ்யக்ஷரோம்ருத்யுஃ" என்றும், (௨) "யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்" என்றும், ஆத்மாவுக்கு நாஶகமான

---

† சேஷத்வம்.

(௧) அஹிர்ஸம்ஹி. (௨) திருவாய்-௨-௯-௯ (௩) பார-ஶாந்தி-௪௩.

அஹங்கார மமகாரங்களை நிவர்த்திப்பித்து, (க) "త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణఃపద మ్-த்ர்யக்ஷரம்ப்ராஹ்மணஃபதம்" (உ) "నమమేతిచశాశ్వతమ్ - நமமேதிச ஶாஶ்வதம்" (௩) "అహంమమేనమమ-భగవతఏవాహమస్మి-அஹமபிநமம-பக வதஏவாஹமஸ்மி" (௪) "యేఃకాశ్చనకృతయోమమభవన్తి-తాసుమమతానా స్తి-భగవతఏవతాః-யாஃகாஶ்சநக்ருதயோமமபவந்தி-தாஸுமமதாநாஸ்தி பகவதஏவதாஃ" என்று ஆத்மோஜ்ஜீவநமாயிருக்கிற ஶேஷத்வபார தந்த்ர்யங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஆத்மஸ்வரூபம் ஶேஷமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே ப்ரத மம் ஶேஷத்வவாசியானபதம உதித்தாப்போலே அஹங்காராதி கள் நிஷேத்யமாயேயிருக்கையாலே இங்கும் நிஷேத்யத்துக்கு முன் னே நிஷேதம் முற்படுகிறது.

கீழே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் சொன்னபோதே ஸ்வஸ்வாதந் த்ர்யம் நிவ்ருத்தமன்றோ வென்னில்,

பார்யைக்கு பர்த்ரு ஶுஶ்ரூஷணம் ஸ்வரூபமாய், அது அவ ளுக்கு போக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் போக(ஶ்ரீ)ரஸத்திலே தன க்கும் அந்வயமுண்டாய், (௫) "పతింయానాతిచరతిమనోవాక్కాయకర్మభిః। సాభర్తృలోకానాప్నోతిసద్భిస్సాధ్వీతిచోచ్యతే - பதிம்யாநாதிசரதி மநோ வாக்காயகர்மபிஃ | ஸாபர்த்ருலோகாநாப்நோதிஸத்பிஸ்ஸாத்வீதி சோச்யதே" என்று அந்த ஶுஶ்ரூஷணந்தான் பர்த்ருலோகப்ரா ப்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கையாலே ஶேஷபூதையானவளுக்கு ஸ் வாதந்த்ரயம் அநுவ்ருத்தமாயிற்று.

உபாஸகனுக்கு பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து கைங்கர்ய ருசியும் நடந்து போராநிற்கச்செய்தேயும் ப்ராப்ய ப்ராப்திஸாதநம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திரூப கர்மாதிகளாகையாலே பகவச்சேஷமான ஸ்வ ரூபத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாய்ப் போந்தது.

அங்ஙனன்றியே ஸ்வரூப புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வ(ஸ்)கதமல்லா த வோபாதி ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரமும் ஸ்வகதமல்லவென்றதா யிற்று. "அது ஸ்வரூபம் பரகதம், விரோதிபரகதம், புருஷார்த்தம் பரகதமென்கிற ப்ரதிபத்திஸ்வகதம், அதுவும் பராதீநம்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளைவார்த்தை இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

(க) பரா-ஶாந்தி-கங. (உ) (௩)
(௪) (௫)

அதவா, ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாதாவாயிருக்குமென்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஹிதாஹிதவிஷயீகாரமுண்டாய், அத்தாலே ஹிதரூபக்ரியை பண்ணிக்கொண்டு நமஶ்ஶப்தம் அதடியாகவருகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிஷேதிக்கிறதென்னவுமாம்.

ஆகையாலே அங்கு பகவச்சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்று. இங்கு அந்தஶேஷத்வத்தினுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் ஶேஷிபூத பகவத்ரக்ஷகத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும் பண்ணுகிறது.

ஶேஷபூதனான சேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனானால் ஶேஷியான விஶ்வன் ரக்ஷகனுடைமையாகையாலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயபாவம் அர்த்தமாகத்தோற்றுகிறது, ஆக இப்படி சேதநஸ்வரூபம் பகவதேகஶேஷமுமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமுமாயிருக்கையாலே பகவத்கதமான குணங்களோபாதி ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. அவன் குணங்களோபாதி அவன் அபிமாநத்தே கிடக்கையாலே;

இவ்வர்த்தத்தை (க) "அவரைப் பிராயந்தொடங்கியென்று மாதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள் துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தேன்" என்று நாய்ச்சியாரு மருளிச்செய்தார். (உ) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా నిత్యం ప్రియాః స్వవతు శేచవ తేహి నిత్యాః। నిత్యం త్వదేకపరతంత్రనిజస్వరూపాభావత్కమంగళగుణాహి నిదర్శనం నః- இச்சாத ஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ்தவதுகேசந தேஹிநித்யா:। நித்யம்த்வதேகபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபாபாவத்கமங்கள குணாஹி நிதர்ஶநம்ந:" என்று பகவத்ப்ரீதிவிஷயபூதராய்க்கொண்டு ததாபி(த்) மாநாந்தர்ப்பூதரானவர்கள் அவன் குணங்களோபாதி ப்ராப்யபூதரென்னுமர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார். குணங்களோபாதி பரதந்த்ரர்களாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹரென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வமாவது - அவன் கொடுத்தார்க்கு ஸ்வம்மாம்படி யிருக்கையிறே. அப்போதிறே பாரதந்த்ர்யஸித்தியும். ஆகையாலே (ங) "அடி

(க) நா-தி-க-௪ (உ) வை-ஸ்த-௩௪ (ங) அமல க.

யார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன்" என்றும், (௧) "యాశ్రీర్విభవమా శ్రిత్యమయ్యయోధ్యానివాసినాం। మత్ప్రియార్థం విశేషేణ పరిశేషా నివేశ్యతాం-பரிதிர் பஹுமாநஞ்சமப்ய யோக்யாநிவாஸிநாம் | மத்ப்ரியார்த்தம் விஶேஷேண பரிகேஶா நிவேஶ்யதாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேஷிபூத பகவத்ப்ரீதமாய் சேஷபூத சேதநபாரதந்த்ர்ய பூர்த்தி ஹேதுவாயிருக்கிற ததீயசேஷத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லிற்றாயிற்று.

பகவச்சேஷத்வபூர்த்தி ததீயசேஷத்வத்தாலேயாகில், அது கீழ்ச்சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வத்தோடு விருத்தமாகாதோவென்னில்; இந்த ததீயசேஷத்வம் சேஷியான ஈஶ்வரனுடைய நியோகநிபந்தநமாய்க்கொண்டு சேஷத்வகார்யமாய் வருகிறதாகையாலே, பதிவ்ரதையானவள் பர்த்ருநியோகத்தாலே தத்பந்துஶுஶ்ரூஷணம் பண்ணினால் பர்த்ருப்ரியகாமாய்க்கொண்டு பாதிவ்ரத்யாபிவ்ருத்தி ரூபமாபோலே அநந்யார்ஹசேஷத்வாபிவ்ருத்தி ஹேதுவாமத்தனையொழிய தத்விருத்தமாகாது. ஆனாலும், (௨) "ఉత్తమః పురుష స్త్వన్యః-உத்தமஃ புருஷஸ்த்வந்யஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலும், ஈஶ்வரன், (௩) "மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன்" (௪) "இலதுடையதென வுணர்ந்" என்கிறபடியே சேதநாசேதநவிஸஜாதீயனாகையாலும், ததீயரோடொக்கிலும் அந்யத்வம் வாராதோவென்னில். (௫) "అనన్యాశ్చిన్తయన్తః-அநந்யாஶ்சிந்தயந்தஃ" என்கிறபடியே இவர்கள்தான் அவனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷண ஜ்ஞாநவான்களாய்க்கொண்டு அந்யரன்றிக்கே யிருக்கையாலும் (௬) "జ్ఞానీత్వాత్మైవ-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" என்றும், (௭) "பத்தராவியை" என்றும், ததீயசேஷத்வபர்யந்தமான ஸ்வசேஷத்வ ஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஸ்வாத்மபூதரென்று தனக்கும் ஆத்மபூ(பூ)தராகச் சொல்லுகிற ஸித்தாந்தப்ரகாரத்தாலே ஆத்மஶரீரங்களுக்கு அநந்யத்வமொழியாது.

இந்த ததீயசேஷத்வம் (௮) "స్వేచ్ఛయైవ పరేశస్య తాదధీన్య స్వభావతః। భగవద్భక్త శేషత్వం స్వేచ్ఛయాపి స్వచిత్తవేత్- ஸ்வேச்சயைவ பரேஶஸ்யதா

---

(௧) ரா-அயோ- (௨) கீ-௧௫-௧௭ (௩) திருவாய்-௧-௧-௨.
(௪) திருவாய்-௧-௧-௪ (௫) கீ-௯-௨௩ (௬) கீ-௭-௧௮
(௭) திருமொ-௧௦-௧-௮ (௮)

ததீந்யபலாத்தந: । பகவத்பக்தஶேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபிக்வசித்ப வேத்" என்கிறபடியே ஶேஷபூதனை தன்னுடைய அதீநமானதல்லாதாப்போலே ஶேஷபூதப்ரதிஸம்பந்தி நியோகாதீநமாக வன்றிக்கே, (க) "ఇతిస్వోక్తినయాదేవ స్వభక్తవిషయే ప్రభుః । ఆత్మాత్మీయస్య సర్వస్య సఙ్కల్పయతి శేషతామ్ ॥ అన్యోన్యశేషభావోఽపి పరస్వాతన్త్ర్యసమ్భవః । తత్తదాకారభేదేన యుక్తఇత్యుపపాదితమ్-இதிஸ்வோக்திநயாதேவ ஸ்வபக்தவிஷயே ப்ரபு: । ஆத்மாத்மீயஸ்யஸர்வஸ்யஸங்கல்பயதிஶேஷதாம் । அந்யோந்யஶேஷபாவோபி பரஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவ: । தத்ததாகாரபேதேந யுக்தஇத்யுபபாதிதம்" என்கிறபடியே ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரீதிவிஷயபூதரானவர்களைப்பற்ற தத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வந்ததாகையாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹதாலக்ஷணமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ கார்யமித்தனையொழிய அத்தோடு விருத்த(த்)மன்று.

ஸ்வப்ரியவிஷயபூதரைப்பற்ற ஶேஷபூதசேதநரை ஶேஷமாக்கி அதடியாகத்தான் ப்ரியதமனாயிருக்கு மென்கையாலே தத்ப்ரீதியே புருஷார்த்தமா யிருக்கும்; அவர்களுக்கு அந்தப்ரீதி ஔபாதிகமாகமாட்டாது. அதுதானே ப்ரயோஜநமாமித்தனை யாகையாலே ததீயஶேஷத்வம் நிருபாதிகமாகக்கடவது.

அங்ஙனன்றியிலே பகவச்சேஷத்வம்போலே ஸ்வத: வருகையன்றிக்கே பகவத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வருகையாலே ஔபாதிகமென்னவுமாம். ப்ரதிஸம்பந்தி விஷயங்களினுடைய புத்ப்யதீநமாக வ்யககாலீநமாக ஏகாஶ்ரயஸ்தமாய் வருகிற ஶேஷஶேஷிபாவம் ஆஶ்ரயபேதேந வுண்டாகிறதாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரய தோஷமில்லாமையாலே இந்த ததீயஶேஷத்வம் உபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக இந்த நமஶ்ஶப்தத்தாலே அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யாநுரூபமான உபாயமுமாகிற இந்த நாலர்த்தமும் சொல்லிற்று.

ஆனாலும் இது அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும்; எங்ஙனேயென்னில் ; கீழே ஆர்த்தமாக உபாயபாவம் சொல்லாநிற்கச்

(க)

செய்கையும் அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, (க) "యశ్చదేవోమయాదృష్టః పురాపద్మాయతేక్షణః । సఏషపృథుదీర్ఘాక్షస్సమ్బన్ధీతేజనార్దనః । సర్వేషామేవ లోకానాంపితామాతాచమాధవః । గచ్ఛధ్వమేనంశరణం శరణ్యంపురుషర్షభాః. யஶ்சதேவோமயாத்ருஷ்ட: புராபத்மாயதேக்ஷண: | ஸஏஷப்ருது தீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதேஜநார்த்தந: | ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாசமாதவ: | கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியஹிதங்களை நடத்திக்கொண்டு போருவானொருவனாகையாலே எல்லார்க்கும் மாதாவுமாய் பிதாவுமாய் (உ) "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்கிறபடியே அந்த ப்ரியஹிதபரதைகளெல்லாம் தோன்றும்படி பத்மாயதேக்ஷணனாயிருப்பான் யாவனொருவன்; அவனொருதேவன் முன்பென்னாலே காணப்பட்டான்; அந்த ஜநார்த்தநன் ப்ருது தீர்க்காக்ஷனாய்க்கொண்டு உங்களுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிறான்; அவனைச் சரணம்புகுருங்கோளென்று உபதேசிக்க, அநுஷ்டாநவேளையிலே (ங) "ఏవముక్తాస్త్రయఃపార్థాయమౌచసహకృష్ణయా । ద్రౌపద్యాసహితాస్సర్వేనమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரய:பார்த்தாயமௌசஸஹக்ருஷ்ணயா | த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றிப்படி சொல்லப்பட்ட பாண்டவர்களைவரும் த்ரௌபதியோடே கூடிக்கொண்டு நமஸ்காரம் பண்ணினார்களென்கிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலும் உபாயவாசகமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(ச) "ప్రపన్నానాంహరిర్విష్ణుః ప్రధానః పరికీర్త్యతే । విసర్గః పరమేశస్య తత్రాద్యోయం నిరూప్యతే । అనాదిః పరమేశోయస్య శక్తిర్నారాయణీచ్యుతః ప్రభుః । తత్ప్రాప్తయే ప్రధానోయం ప్రపన్నానామనామయాన్- ப்ரபந்நாநாம் | உத்திஷ்டேத் பரமாத்மோதீர்யதே | விஸர்க்க: பரமேஸஸ்ய தத்ராத்யோயம் நிரூப்யதே | அநாதி: பரமேஶஸ்ய ஶக்திர்நாம ஸநாதநீ | தத்ப்ராப்தயே ப்ரதாநோயம் ப்ரபந்நாநாமநாமயாந்" என்று பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே கர்மஜ்ஞாநாதிகளிற்காட்டில் ப்ரதாநோபாயமாக பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது நமஸ்ஸப்தமென்று நிர்வசி(ஷி)க்கையாலும், இவ்வுபாயாங்கமான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி த்யாகத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திமுகேந இந்த நமஸ்ஸப்தத்திலே சொல்லுகையாலும் இந்த நமஸ்ஸப்தம் அநந்யஶரணத்வ ப்ரகாஶகமாகக்கடவது.

(க) பா-ஸபா-ராஜஸூ (உ) தி-மொ-எ-உ (ங) பார-ஸபா (ச) அஹிர்ப்பு-ஸம

ஆக நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்த(த்)மான அஹங்கார மமகாரங்களினுடைய நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், இந்தப் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபம்சொல்லி நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் அகாரவிவரணமான நாராயணபதம்-பகவச்சேஷபூதனாய் பகவதேகரக்ஷ்யனாயிருந்துள்ள ஆத்மாவுக்கு ததநுரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் தச்சேஷியான சேஷித்வத்துக்குக் காரணமான ஸர்வாதா(தா)ரத்வ ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசரீரித்வாதிகளையுடையவனாய் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனாய் உபாயோபேயபூதனாய் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதானத்வ விசிஷ்டனாய் ச்ரிய:பதியாய் ஸர்வவிதபந்துவாய் ஸர்வகாரணனான ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லுகிறது.

அகாரத்திற்சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயமான ரக்ஷ்யாம்சத்தைச் சொல்லுகையாலும் நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வயத்தாலும் ரக்ஷணப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாலும் அகாரவிவரணமாகிறது நாராயணபதம். "நார" என்றும், "அயந" என்றும் இரண்டுபதமாய் மேல் சதுர்த்தீவிபக்தியுமாயிருக்கும். அதில் நாரபதம் "நர" என்றும்; "நார" என்றும "நாரா:" என்றுமாய் ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், ரேப(ஃ)ம் "ரிங்-க்ஷயே-[illegible]" என்கிற தா(த்)துவிலே ஸித்தமாய் "ர" என்றுபதமாய், க்ஷயிஷ்ணுக்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லி, நகாரம் அதனை நிஷேதித்து "நர" என்று நித்யபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ஷயப்ரஸங்க நிஷேதமுகேந நித்யத்வம் சொல்லுகையாலே ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் இந்த நாரபதத்தாலே சொல்லுகிறது.

யஸ்யஸஃ-நாராயணஃ" என்று பஹுவ்ரீஹியாய், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் அநுப்ரவிஷ்டனைக்கொண்டு ஆகாஶாதிகளைப் போலே ஸ்வரூபத்தாலே வ்யாபிக்கையன்றிக்கே ப்ரதிபதார்த்தம் யாவத்ஸ்வரூபம் பரிஸமாப்ய ஆத்மதயா வ்யாபித்து நின்று நியமிக்குமென்று பரத்வத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இத்தாலே, (௧) "యచ్చ కించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేఽపి వా । అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్స్థితః-யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபி வா। அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்திதஃ" என்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் உள்ளும்புறமும் வ்யாபித்து நிற்குமென்று ப்ரஸித்தமான அந்தர்வ்யாப்தியும், பஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த வ்யாப்தித்வயமும் (௨) "అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్-அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்" என்கிற ஶ்ருதியிலும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வவ்யதிரிக்தத்ரவ்யமான பஹிர்வ்யாப்தியிலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்கள் ஸ்வரூபாஶ்ரயமாய்க் கொண்டிருக்கையாலே தத்வ்யாப்தியிலே அந்வயிக்கக்கடவன. அந்தர்வ்யாப்தியிலும், (௩) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా-அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௪) "శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతః-ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகதஃ" என்கிறபடியே நியந்த்ருத்வமாகையாலே, அது குணத்வாராவாகையாலே குணயுக்தனே வ்யாபிக்கவேண்டுகையாலும், வஸ்துதான் நிர்க்குணமாயிராமையாலும், தத்குணங்களிலே குணி வ்யாபித்தும்போமைக்கு குணகுணக்கு வ்யாப்யவ்யாபகத்வங்களிரண்டுமுண்டாகையாலே ஆத்மாஶ்ரயதோஷம் வருகையாலும், குணங்களிலே குணி வ்யாபித்தும்போமைக்கு அந்தக்குணந்தன்னிலும் குணி வ்யாபிக்கவேணும், அவைகளிலும் குணி வ்யாபிக்கவேணுமாகையாலே அநவஸ்தை வரும். ஆகையாலே அந்தர்வ்யாப்தியிலே குணங்களுக்கு அந்வயமில்லை.

இந்த நாமபதத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அந்தர்ப்பாவித்திருக்கையால அயநபதவாச்யமாய் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயிருக்குமென்கிறவர்த்தம் ஸ்வரூபநிரூபகத்வேநவும்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-௮ (௩) யஜு-ஆர-ப்ர ௩
(௪) வி-பு-௧-௧௭-௨௦

டான அவர் ஜநிஸங்கதியாலேயாதல், (௧) "దేవత్వే దేవదేహోయం మను ష్యత్వే చ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మన స్తనూమ్- தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே சமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" (௨) "త్వయా చ విష్ణునా చాంబ జగ ద్వ్యాప్తం చరాచరమ్ - த்வயா சவிஷ்ணுநா சாம்ப ஜகத்வ்யாப்தம் சராசரம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற விபூதிப்ரகாரங்களையாதலாமத்தனையல்லது பரமபுருஷலக்ஷணமான விபுத்வாதிகளன்று.

அப்படியேயாமாகில், ஈச்வரத்வாதிதோஷமுண்டாம். "విష్ణుపత్నీ - விஷ்ணுபத்நீ" என்கிற விஷ்ணுவுடைய பத்நீத்வப்ரதிபத்தியோடும், ஈச்வரனுடைய, (௩) "ఈశే దేవః - ஈசம் ஸர்வதேவஸ்ய" (௪) "శాస్తా చరాచరస్యైకః - சாஸ்தா சராசரஸ்யைக:" என்கிற வசநப்ரதிபத்தியோடும் விரோதிக்கும். ஆகையாலே ஸ்ரிய:பதித்வமும் சொல்லிற்று. அகாரத்திற்சொல்லுகிற ஸ்ரிய:பதித்வத்துக்கு சேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தித்வமும், இதிற்சொல்லுகிற ஸ்ரிய:பதித்வத்துக்கு கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வமுமாகிற அர்த்தபேதமுண்டாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை. ஆகையாலே வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிசிஷ்டமாயேயிருக்கும்.

இதிற்சொல்லுகிற அந்தர்வ்யாப்தி, ஆத்மாவினுடைய நிரவயவத்வ நிபந்தநமான அந்தராவகாசாபாவத்தாலே கூடாதென்னில்;- வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான உபயஸ்வரூபமும் த்ரவ்யமாய்க்கொண்டு தேஜோத்ரவ்யங்களோபாதி ஸ்வச்சங்களாயிருக்கையாலே தகைவற ஒருநீராகக் கலக்கைக்கு யோக்யதையுண்டு. ஆகையாலே நிரவயவமான வ்யாபகஸ்வரூபம் நிரவயவமான ஆத்மவஸ்துக்களையும் வ்யாபித்து நிற்கக் குறையில்லை.

இதில் பஹிர்வ்யாப்தியாலே ஸர்வாதா(ர)த்வமும், அந்தர்வ்யாப்தியாலே வ்யாபகத்வமும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகிறது. இத்தாலே இதுக்கு விஷயபூதனானாத்மாவினுடைய ஆதேயத்வ விதேயத்வ வ்யாப்யத்வங்கள் பலிக்கையாலே தல்லக்ஷணமான ஆத்மாவினுடைய சரீரத்வம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அவற்றுக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா ஆதாரத்வ வ்யாபகத்வாதி விசிஷ்டனாய் அயநபதவாச்யனானவனுடைய சரீரித்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

---

(௧) வி-பு-௧-௯. (௨) வி-பு-௧-௯. (௩) ஶ்வேதா-
(௪)

(க) “నతదస్తి వినాయత్స్యాన్మయాభూతం చరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்” என்று வ்யாப்யபதார்த்த ஸத்பாவம் வ்யாபகவஸ்த்வதீநமென்று சொல்லுகையாலே இந்த வ்யாப்தித்வயத்தாலும் ஸத்தாதா(ధా)ரகத்வ நிபந்தநமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற ஶரீரஶரீரிபாவத்தாலே ஶரீரியைப்பற்ற ஶரீரம் ஶேஷமாயிருக்குமென்று இந்த ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்தை த்ருடீகரிப்பிக்கையாலே ஶரீரியான வீஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வம் சொல்லுகிறது. இதிலே ஜ்ஞாநாதி குணவிஶிஷ்டனாகவும் சொல்லுகையாலே அநுபாவ்ய குணபூர்த்தியும் சொல்லிற்றாகிறது.

அயநபதம், “ఇణ్-గతౌ-இண்-கதௌ” என்கிற தா(ధా)துவிலே ஸித்தமாய்க்கொண்டு ச(గ)திவாசியாகையாலே, (உ) “గతిరాలమ్బనం తస్య-கதிராலம்பநம்தஸ்ய” என்றும், (௩) “విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్కిఞ్చిదస్తి పరాయణమ్-விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்” என்றுசொல்லுகிற உபாயத்வமும உபேயத்வமும், “கம்யதே அநேந” என்கிறகரணவ்யுத்பத்தியாலும, “கம்யதே” என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ஸித்திக்கையாலே இத்தால் ப்ராபகத்வமும் ப்ராப்யத்வமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஹேயநிவர்த்தகஸ்வரூபமான உபாயத்வம் ஹேயப்ரதிப(ఫ)ட வஸ்துவுக்காகையாலும, உபேயத்துக்கு அநுபாவ்யகுணபூர்த்தியுண்டாக வேண்டுகையாலும், இதில் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வரூபமான உபயலிங்கவிஶிஷ்டத்வமும சொல்லுகிறது.

உபாயபூதனுடைய ரக்ஷகத்வமும் இந்த ப்ராப்யத்வமும் ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும் பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாகையாலும் (௪) “మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్శరణంసుహృద్గతిర్నారాయణః-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:” என்றும, (௫) “எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யபூதரான ஸகலவிதபந்துக்களும் நாராயண ஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது.

(க) கீ-௧௦-௩௯ (உ) பாதமோத்தரே- (௩) விஷ்ணு-தர்-௧-௫௪
(௪) ஸுபாலோப (௫) தி-மொ-௧-௧-௬

அங்ஙனன்றியிலே இந்நாராயணபதம் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகமான வஸ்துவைச் சொல்லுகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாலே மாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிவாஸத்வங்களையும், ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பரமகாருணிகத்வாதிகளாலே உபாயத்வத்தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே இந்நாராயணஶப்தம் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம.

(௧) “నరాజ్జాతానితత్వాని నారాణీతి తతో విదుః । తాన్యేవచాయనంతస్య తేన నారాయణస్స్మృతః-நராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி நாராணீதிததோவிது: | தாந்யேவசாயநம்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:” என்று நித்யதவேந நரஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் பக்கல் நின்று முத்பந்நமானவை நாரங்கள்; அவற்றை யிருப்பிடமாக வுடையவன் நாராயணனென்று சொல்லுகையாலே இந்த நாராயணபதத்தாலே ஸர்வகாரணத்வம சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான நாராயணன் ஜகத்காரணனென்று சொல்லுகையாலே, (௨) “నారాయణాత్సృజ్యన్తే బ్రహ్మరుద్రాదయోమరాః సంహార్యాశ్చతథైవేమే సర్వేనారాయణాత్మకాః- நாராயணாத்ஸ்ருஜ்யந்தே ப்ரஹ்மருத்ராதயோமரா:। ஸம்ஹார்யாஶ்சததைவேமே ஸர்வே நாராயணாத்மகா:” என்று அவனாலே ஸ்ருஜ்யருமாய் ஸம்ஹார்யருமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வஶங்கையோபிடித்தில்லை யென்னுமிடம், காரணவாக்யங்களில் ஸதப்ரஹ்மாதிஶப்தங்கள், (௩) “అతస్సామాన్యాత్-அதஸ்ஸாமாந்யாத்” என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிஶேஷத்தாலே வ்யக்திவிஶேஷமான நாராயணன் பக்கலிலே பர்யவஸித்தவோபாதி ப்ரஹ்மஶிவாதி ஶப்தங்களும் ஶாஶ்வதஶிவ பரப்ரஹ்மபூதனான நாராயணன் பக்கலிலே பர்யவஸிக்குமென்னுமிடம் சொல விற்றாயிற்று.

இப்பதத்திலே சேதநாசேதந ஶரீரியாகச் சொல்லுகையாலே, (௪) “కార్యేణ నైస్వతనుముఖతస్త్వాముపాదానమాహుః- கார்யேணந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:” என்கிறபடியே உபாதா(தா)நத்வ

(௧) நாரஸிம்ஹபு-௩௪-(௨) (௩) ப்ரஹ்மஸூ (௪) ர-ஸ்த-

மும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே நிமித்தத்வஸஹகாரித்வங்களும். இதுதன்னாலே தனைச்யமும், வ்யாப்தியாலே கார்யபூதஸமஸ்த வஸ்த்வாத்மகத்வமும், ஹேயப்ராதிபட்யத்தாலே தத்கததோஷ ஸ்பர்ஶராஹித்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸங்க்ரஹவிவரணச(X)தங்களான காரணத்வங்களுக்கு ஶேஷித்வவ்யாபகத்வங்களுக்கு ஹேதுவாகையாகிற ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தபேதங்களுண்டாகையாலே புநருக்தி வாராது.

ஆக, நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆதா(தா)ரத்வ அந்தராத்மத்வ ரக்ஷகத்வ வ்யாபகத்வ ஶரீரித்வ ஶேஷித்வங்களைச் சொல்லுகையாலே தத்விஷயமான சேதநனுடைய கைங்கர்யத்தில் ப்ரார்த்தநாஹேதுவான ஶேஷத்வத்துக்குக் காரணமான ஆதேயத்வாதிகளும் கைங்கர்யத்துக்கடியான ப்ரீதிக்கு ஹேதுவான அநுபவத்துக்கு விஷயமான பகவத்ஸ்வரூபகுணாதிகளும், அநுபவவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அநுபவப்ரதாநம்பண்ணும் உபாயத்வமும், தத்தேதுவான உபயலிங்க வைஶிஷ்ட்யமும் இத்தனையும் ஸ்வரூபமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவான ஸர்வவிதபந்துத்வமும் கைங்கர்யத்துக்குக் கர்த்தாவான சேதநர்க்கும் தத்உபகரணங்களான பதார்த்தங்களுக்கும் ஹேதுபூதனாகையாலே வந்தகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி தத்ப்ரதிஸம்பந்திகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

மகாரவிவரணமான ப்ரார்த்தநாரூப சதுர்த்தியாலே பகவதநுபவார்ஹ ஶேஷவஸ்துவுக்கு தநுபவத்திஹேதுவான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைப் பண்ணுகிறதாகையாலே ஶேஷபூத வஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான சதுர்த்தி விவரணமாகக்கடவது.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; சதுர்த்தியாவது, "[illegible]-தாதர்த்த்யே சதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்கையாலே தாதர்த்த்யவாசியாயிருக்கும். அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தீ ஸ்வரூபதாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லுகையாலும், நமஶ்ஶப்தம் அந்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வரக்ஷணஹேதுவான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகையாலும்,

சாதர்த்ய ஹேதுவான ஶரீராத்மபாவத்தினுடைய நித்யத்வத்தாலே தாதர்த்யம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபதாதர்த்யம் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டாதொழிகையாலும், இச்சதுர்த்தியாலே ததர்த்தபூதமான ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்யமுகேந கைங்கர்யத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், இது தனக்கு ப்ரார்த்தனையும் அர்த்தமாகலாயிருக்கையாலே தாதர்த்ய ப்ரார்த்தனைகளிரண்டையும் சொல்லாநின்றதுகொண்டு ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்யரூபகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனாவாசகமாயிருக்கையாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமென்னக் குறையில்லை.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய உத்துங்கத்வத்தாலும், அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வத்தாலும், இவனுடைய ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும், நமஶ்ஶப்தத்தில் உபாயநிஷ்டனை விளம்லப்த(ப)கைங்கர்யனல்லாமையாலும், (க) "[illegible]-நித்ய கிங்கரோ பவாநி" (௨) "நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியான் சேருமவகையருளாய்" (௩) "வானுயரின்பமன்னி வீற்றிருந்தாய அருள நின் தாள்களையெனக்கே" (௪) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" இத்யாதிகளாலே ப்ராப்தாவிஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்.

(௪) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திவாசகமான நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரதிஸம்பந்திகமான ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு போக்யபூதனை ஸர்வேஶ்வரனையும் போக்தாவாய் ஶரீரதயா ஶேஷமான ஆத்மாவையும், நித்யமாகச் சொல்லுகையாலே கைங்கர்யஹேதுவான போ(பு)கம் நித்யமாகையாலும், (௫) "[illegible]-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "[illegible]-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" இத்யாதிகளிற்படியே யாவதாத்மபாவி அநுபாவ்

(க) கத்யத்ரயம் (௨) தி-வாய்-௩-௨-௪ (௩) தி-வாய்-௮-௧-௩
(௪) தி-வாய-௩-௩-௧ (௫) சாந்தோ-௮ (௬) ப்ரஹ்மஸூ-௪-௪-௪

யமாகையாலும் தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸார்வகாலிகமாக ப்ரார்த்திக்கக் குறையில்லை.

இப்பதத்தில் போக்தாவான ஆத்மாவை மோக்ஷதசாப்ரகாசித மான ஸ்வரூபாதிகளையுடையனாகச் சொல்லுகையாலே, அநுபவோ பகரணமான ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஸங்கோசமில்லை யென்கையாலும், போக்யமான ஈச்வரனை அபரிச்சிந்நநாகச்சொல்லுகையாலும், போக(ம்)ம் ஸர்வதேசாவச்சிந்தமாகையாலும், (க) "సో஽శ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా" (உ) "ఇమాం ల్లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసంచరన్ - இமாம்லோகாந்காமாந் நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வதேச வச்சிந்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித ஸர்வாவஸ்தைகளிலும், நித்யாக்நிஹோத்ரமென்னுமிறதச்செய்தோம் ஸாயம்ப்ராதஃகாலங் களொழிய மத்யகாலவிதி நித்திரையுடைய அக்நிஹோத்ரம் போலன் றிக்கே அந்தரங்கபரிகரநாமான ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நடக்கு மென்கையாலே இந்த ப்ரார்த்தனை ஸர்வாவஸ்தாவிசிஷ்டமா யிருக்கும்.

இவனுடைய மோக்ஷதசாவத்தை ஸர்வப்ரகாரமாக விதில்சொல் லுகையாலும (௩) "నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకోపధానవర్షాతపవారణాదిభిః - நிவாஸசய்யாஸநபாதுகாம்சுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபிஃ" (௪) "சென்றால்குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம்" இத்யா திகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென் று ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படிப் பண்ணுமிடத்தில், (௫) "ఉపస్థాస్యామి తం రామం - குருஷ்வ மாமநுசரம்" (௬) "క్రియతామితి మాం వద - க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௭) "ஆ ளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (௮) "உனக்கேநாமாட்செய் வோம்" (௯) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" இத்யாதிகளில்

(க) சாந்தோ-எ-உ௫-உ. (உ) தை-ப்ருகு- (௩) ஸ்தோ-௬
(௪) த-திருவ-௫௨ (௫) ரா-அயோ-௩௧-உ௪ (௬) ரா-ஆர-௧௫-எ
(௭) தி-மொ-௬-எ-௧ (௮) திருப்பா-உ௯ (௯) தி-வாய்-அ-௫-எ

ஶேஷபூதனான இவனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியதிலொழிய ப்ராதாந்ய தியில்லாமையாலே ஶேஷிதிகைங்கர்யமே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகச் சொல்லுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படி நியதப்ரதிஸம்பந்திக கைங்கர்யகர்த்தாவான வாத்மா வை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லுகையாலும் (௧) "అహమన్నాదః-அஹமந் நாதஃ" (௨) "సోऽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ - ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (௩) "అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే-அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போக்த்ருத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், இதிலே ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிகள் நடக்கக்கூடுகையாலே தந்நிவ்ருத்தியும் இச்சூர்த்தியாலே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை கூடும்படி யென்னென்னில், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவிக்கைக்கு உபகரணமான ஜ்ஞாநம் ஆத்மகதமாயிருந்ததேயாகிலும் பகவதிச்சாதீநஸத்தாகமாகையாலே ததநுமதியையொழிய அது அநுபாவ்யவிஷய விஷ்வீகாரக்ஷமமல்லாமையாலும், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான வஸ்துதான் பகவத்ஸ்வரூபக(ர)த்ருமமாய், பகவததீநஸ்வபாவமுமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரேரிதமான வநுபவமொழிய ஸ்வாதீநமான வநுபவமில்லாமையாலும், விஷயப்ராகாஶ்யத்வமும் தத்கார்யங்களும், (௪) "భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే- பக்தாநாம்த்வம்ப்ராகாஶஸே" என்றும், "సౌన్దర్యసౌశీల్యాదిగుణావిష్కారేణ అక్రూరమాలాకారాదీన్ పరమ భాగవతాన్ కృత్వా-ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேணாக்ரூரமாலாகாராதீந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வததீநமாக வேண்டுகையாலும். தத்ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் அவனுடைய நியோகாதீநமாக தத்ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணவேண்டுகையாலும், ஶேஷைகஸ்வரூபமான வஸ்துவுக்கு ஶேஷி ப்ரயோஜநத்துக்குறுப்பான ஶேஷியினுடைய நியமந(ர) காரணத்தி விஷயதவமொழிய ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளில்லாமையாலே ஶேஷபூதவஸ்துகதமாய் ஶேஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தநமான வநுபவமென்ன, தத்ஹேதுகமான கைங்கர்யமென்ன, தத்விஷயரஸமென்ன, என்றிதனையும் ஸ்வாதீநமல்லாமையாலும், (௫) "ప్రహ్లాద యథా స్థూల-

(௧) தை-பருகு (௨) தை-ஆந-க- (௩)
(௪) ஜிதே-க- (௫) ஷ்தோ-ரத்ந-

ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௧) "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்-அஹமந்நாதோ ஹமந்நாதோஹமந்நாத:" (௨) "ஸ்நேஹபூர்வம்ருஷிப்ருஷ்டை:-நிதஸ்ப்ருஹ ப்ராக்ருத:" (௩) "உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின் புறுதும்" இத்யாதிகளிலே சேஷிப்ரயோஜநமே தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகக் கொள்ளுகையாலும். (௪) "அஸ்து தே-அஸ்ய ஸ்ருதே" (௫) "ஸஞ்சகார லப்த்வாநந்தீபவதி" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற வாநந்தித்வம் பகவத்தீஸ்வரூபஸ்வபாவனான ஜீவனுடைய பகவத்ப்ரீதிவிஷய ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதாகவேண்டுகையாலும், இவ்வாகாரந்தான் சேஷியான ஈஶ்வரனாலே லப்த(ப்த)மாகவேண்டுகையாலும், இந்த ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியை மத்யமபதமான நமஸ்ஸப்தம் காட்டுகையாலும், ஏவம்பூதஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனான ஜீவனுக்கு ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாம்யாதிநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தநை அத்யந்த முபபந்நம்.

ஆக ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்தாலே ஸர்வசேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாம்ய நி(ர்)மமமான விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் பண்ணப்பெறவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஈஶ்வரஸ்வரூபமும் த்யாஜ்யமான விரோதிஸ்வரூபமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஈஶ்வரன் ஸர்வசேஷியாயிருக்கும். சேதநன் அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கும். அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய தேஹாத்மாபி(பி)மாநாதிகள் விரோதியாகக்கடவதென்றும், உகாரமகாரங்களாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றும் சொல்லிற்று.

ப்ரணவத்திலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யஶரணத்வமும், உபாயாந்தர ஸம்பந்தமும் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடமும், தந்நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நமஸ்ஸப்தத்திலே ஈஶ்வரனுடைய ப்ராப்யத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யபோக(க்ய)த்வமும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தம் அப்ராப்தமென்னுமிடத்தையும் ப்ராப்யவிஷயமான ஸ்வகீயத்வ

---

(௧) தை-ப்ருகு- (௨) ரா-அயோ-க-க- (௩) திருவாய்-௧௦-௩-௩
(௪) தை-ஆந (௫) தை-ஆ

ஸ்வாஸ்யாதி நிவ்ருத்தியுஞ்சொல்லிற்று. நாராயணபதத்திலே இந்த
சேஷித்வோபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமா
கையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபமும், அநந்யார்ஹ சேஷத்வ அநந்யசர
ணத்வ அநந்யபோ(ஜ்ஞ)த்வங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையா
லே ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

இம்மந்த்ரம் அநந்யார்ஹ சேஷத்வாத்யாகாரத்ரய வாசகமா
கையாலே வாக்யத்ரயாத்மகமாயிருந்தாலும் (க) "ఆకారార్థా
య-அகாரார்த்தாய" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே, "ఆకారార్థాయైవస్వ
మహమ్-அகாரார்த்தாயைவஸ்வமஹம்" என்று அகாரவாச்யனுக்கே
சேஷம் நானென்று ப்ரதமார்த்தத்தைச்சொல்லி, "అథమమ్యాంన-அத
மஹ்யம்ந" என்று வாக்யபேதத்தைக்காட்டி ஷஷ்ட்யர்த்தமான
ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் தத்கார்யமான ததீயசேஷத்வ பர்யந்
தமான தச்சேஷத்வத்தையும் சொல்லி, "నివహేనరాణాంనిత్యానామయ
నమితినారాయణపదమ్। యమాహ-நிவஹோநராணாம் நித்யாநாமயநமிதிநாரா
யணபதம் । யமாஹ" என்று நாரஶப்த வாச்யமானவையாலே நித்ய
பதார்த்தங்களான சேதநாசேதந ஸமூஹங்களுக்கு அயநமாயிருக்கு
மென்று நாராயணபதம் யாவனொருவனைச் சொல்லுகிறதென்று
நாராயணபதார்த்தத்தைச்சொல்லி, "అస్మైకాలంసకలమపిసర్వత్రసకలా
స్వవస్థాస్వావిస్స్యుర్మమసహజకైంకర్యవిధయః - அஸ்மைகாலமஸகலமபிஸர்
வத்ரஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்ஸ்யுர்மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:"
என்று அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை
களிலும் ஸர்வவிதமான கைங்கர்யவிதிகள் ஆவிர்ப்பவிக்கவேணு
மென்று சதுர்த்யர்த்தமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்
லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஏகவாக்யமாயிருக்கும்.

ஆக அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கே சேஷம்நான்;
எனக்குரியேனல்லேன்; சேதநாசேதநங்களுக்கு அயநமான ஸர்
வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே என்றும் எங்குமெப்போதும் எல்லா
வடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணுமென்கிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே சேதநனுடைய சேஷத்வமும், சே
ஷத்வப்ரதிபந்தியும், இதினுடைய அநந்யார்ஹத்வமும், அநந்
யார்ஹ சேஷபூதனுடைய ப்ரக்ருதே:பரத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதி

(க) அஷ்டஶ்லோகீ-௩.

களும், அவனுடைய அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்த மான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கநுரூபமான உபாயமும், ப(ஃ)லமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(ச) [దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయంస్వాతన్త్ర్యాన్ధోయదిస్యాత్ప్రథమమితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్ । ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమఇతిచపదంబాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థీం ప్రపన్నః-

தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம்ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமமிதரசேஷத்வதீச்சேத்த்விதீயம் । ஆத்மத்ராணோந்முகச்சேந் நமஇதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலச்சப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீச்சேச்சது ர்த்தீம் ப்ரபந்நஃ.]

ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது அகாரார்த்தத்தையநுஸந்தித்து மீளுவான்; ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். சேஷ்யந்தர ப்ரதிபத்தி யுண்டானபோது உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். தேஹாத்மாபி(ஃ)மாநிகளுண்டானபோதுமகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸாத்யஸாதநருசியும், பாகவத ஸஜாதீய புத்தியுமுண்டானபோது நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸர்வவிபூதிபூதரோடே ராகத்வேஷமும் ஸ்வபந்துத்வ ப்ரதிபத்தியு முண்டானபோது நாராயணஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ப்ரயோஜநாந்தரருசி யுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்.

திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீயப்திருவடிகளே சரணம்.

(ச) அஷ்டச்லோகி-ச.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రియః పురుషకారాఖ్యం సచ్చిత్తామోదకారణమ్ ।
పరకాలార్యదాసేన ద్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

ஶ்ரிய:புருஷகாராக்யம் ஸச்சித்தாமோதகாரணம் ।
பரகாலார்யதாஸேந த்வயதாத்பர்யமுச்யதே ॥

(க) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (உ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (ங) "ఘోషయేదాన్యాత్మప్రాణ్యాత్-கோஷயேதாந்யாத்ம: ப்ராணயாத" (ச) "యాః కాశ్చనకృతయో మమభవన్తి, తాసుమమతా నాస్తి, భగవత ఏవతాః - யா:காஶ்சநக்ருதயோமமபவந்தி, தாஸுமமதாநாஸ்தி, பகவத ஏவதா:" இதி, (ங) "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ரு) "ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாய், அகாரவாச்யனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதமாய், ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபஸ்வபாவமாய், அத்யந்தபராதீநமாய், ததேகபோக(భోగ)மாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தை யதா(థా)வாக ப்ரதிபாதிக்கிற திருமந்த்ரமுகத்தாலே இவ்வாகாரங்களை விஶதமாக ஶிக்ஷித்து, அதில் ப்ரதமத்திலே ஶிக்ஷிதமான ஶேஷத்வத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தம் ஶேஷிபூ(భూ)த பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யகாரணதந்முகோல்லாஸ ரஸிகத்வமென்றும், அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையாலே இந்தப் புருஷார்த்தலாபத்துக்கு உபாயம நிருபாதிகரக்ஷகனாய் நிரவதிக ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளையென்று றுதியிட்டு, இவ்வதிகாரிக்கு அநுரூபமாகவும் அபி(భి)மதமாகவும் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரதயா ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதி(ది)யுக்தோக்திரூப ஸகலப்ரமாணங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களாயிருக்கிற உபாயோபேயங்களினுடைய பாதிபத்திப்ரார்த்தநைகளை விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம்; இதில்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்கள் ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ;—

(க) யஜு-உ-அஷ்-க-ங (உ) (ங) தை-ஆ
(ச) (ரு) ஸ்தோத்ரரத்நம்

நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாந து:க்கபரிணாம பராதீந பாராதந்த்ர்யாதிரூப ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிப(ஃ)டனாய், ஸமஸ்தாஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனாய், விபுத்வநித்யத்வங்களாலே தேசகாலவஸ்துபு(ஃ)பரிச்சேதரஹிதனாய், ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ ஸுகரூபத்வ ஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநபலைச்வர்யாதிஷட்குணங்களாலும் அநந்தகல்யாண ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலும் பரிபூர்ணனாய், ஸ்வாதீநத்ரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகனாய், (௧) "ఈశావాస్యమిదం సర్వం యత్కించ జగత్యాం జగత్-ஈச்வரேண ஜகத்ஸர்வம் யதேதஷ்டம்பிநியுஜ்யதே" என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துக்களையும் ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வயமேவ நியமித்து வ்யாபித்து ஆநந்தித்துக்கொண்டு போரக்கடவனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுடைய ஸங்கல்பப்ரகாரத்துக்கு ப்ரகாசகமாயிருக்கிற சாஸ்த்ரம், (௨) "త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః-த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:" என்கிறபடியே அந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு நிர்வாஹ்யமான விபூத்யேகதேசஸ்த்தராய்க்கொண்டு தத(ஃ)பி(ஃ)மத லீலாவிஷயபூதராய் தத்த(பத்)தராய் ப்ராக்ருதஸம்ஸ்ருஷ்டராய் ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயோபேதராயிருக்கிற பத்த(பத்)சேதநர்க்கு தத்ததபி(ஃ)மதபுருஷார்த்தஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாசகமாயிருக்கும்.

அதில் தம:ப்ரசுரசேதநர் பரஹிம்ஸையை ஸாதநமாகவும் சத்ருநிரஸந த(ஃ)நப்ராப்திகளைப் புருஷார்த்தமாகவும் நினைத்திருப்பார்கள். சாஸ்த்ரமும் அவர்களுடைய ருசிக்கிட்டாக அபி(ஃ)சாரக்ரியையை விதிக்கும்.

ரஜ:ப்ரசுரசேதநர் அஹிம்ஸாத்மக க்ரியாவிசேஷத்தாலே ஐஹிகமான புத்ரபச்வாதிகளையும் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபோகங்களையும் பெற நினைத்திருப்பார்கள். தத்நுரூபமாக சாஸ்த்ரமும் (௩) "వాయవ్యం శ్వేతమాలభేత భూతికామః-வாயவ்யம்ச்வேதமாலபேத பூதிகாம:" (௪) "చిత్రయా పశుకామో యజేత-சித்ரயா பசுகாமோ யஜேத" (௫) "కారీర్యా వృష్టికామో యజేత-காரீர்யா வ்ருஷ்டிகாமோ யஜேத" (௬) "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత-ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோய

---

(௧) (௨) கீ-௨-௪௫ (௩) யஜு
(௪) (௫) (௬)

ஜேத" இத்யாதிகளாலே, (௪) "ఇహ వాముత్ర వా కామ్యం ప్రవృత్తం కర్మ కీర్త్య తే । కామతస్సుకృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే-இஹ வா அமுத்ர வா காம்யம் ப்ரவ்ருத்தம் கர்ம கீர்த்யதே । காமதஸ் ஸுக்ருதம் கர்ம ப்ரவ்ருத்தமுபதிஸ்யதே" என்கிற லக்ஷணத்தின்படியே பலப்ராப்த்யர்த்த(மா)யோடே யனுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தகர்மவிசேஷங்களை அந்த ஐச்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும்.

ஸத்வப்ரசுரரானவர்கள ஸம்ஸாரஸம்பந்த லௌகிக ப்ராக்ருதபதார்த்தங்களிலே போகபுருஷார்த்தத்தை வி(ரு)த்தமென்றிருப்பார்கள். அதுக்கேற்க ப்ரவ்ருத்தியும் (௨) "ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மத்தாலே பாபமபநுதந்தி" (௩) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞத்தாலே தாநத்தாலே தபஸ்ஸாலே ப்ராஹ்மணர் விவிதிஷந்தி" (௪) "జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" (௫) "ஒன்றிநின்று நற்றவஞ்செய்தூழியூழி தோறெலாம் நின்று நின்றவன்றனங்களைச் சிந்தை தூயரார்" என்று ஜந்மாந்தரத்திலே தானாகச் சொல்லுகிற விஹிதகர்மத்தை. (௬) "నిష్కామం జ్ఞానపూర్వం తు నివృత్తముపదిశ్యతే-நிஷ்காமம் ஜ்ஞாநபூர்வந்து நிவ்ருத்தமுபதிஸ்யதே" என்று ஆத்மஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப(ல)ஸாபி(ஸ)ந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிக்கை நிவ்ருத்தகர்மமென்கிற லக்ஷணத்தின்படியே, (௭) "ఆహారశుద్ధౌ సత్త్వశుద్ధిః-ஆஹாரசுத்தியாலே ஸத்வசுத்தி" என்று ஸத்வசுத்திக்கடியான ஆஹாரசுத்தி, (௮) "శాన్తో దాన్త ఉపరత-சாந்தோ தாந்த உபரத" என்கிற சமதமாதி(கு)ணங்கள், (௯) "సదాచారవిభూషితః-ஸதாசாரவிபூஷித:" என்கிற அநுஷ்டாநபரிசீலநம், (௧0) "క్రియావానేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః-க்ரியாவானேஷ ப்ரஹ்மவிதாம் வரிஷ்ட:" என்கிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநம், (௧௧) "సత్యేన లభ్యః-ஸத்யேந லப்ய:" என்கிற ஆர்ஜவம் தயை தானம் அஹிம்ஸை அ(பி)த்(யை) யென்கிற கல்யாணம், (௧௨) "ఆయామాత్మ ప్రపద్యే

---

(௧) (௨) வை-க-௮-௬ (௩) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨
(௪) லக்வத்ரிஸ்ம்ருதி (௫) தி-ச-வி-௮௫ (௬)
(௭) சாந்தோ-௭-௨௬ (௮) சாந்தோ-௩-௧௪-௪ (௯) கீ-அ-௬
(௧0) மு-௩-௪-௪ (௧௧) முண்ட-௩-௧-௫ (௧௨) கட-௧-௨-௨௩

నుజ్ఞ్యః-நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்ய:" என்கிற ஶோகஹர்ஷஹேதுப நிபாதங்களில் அதிகாராகாரதையென்று சொல்லப்படுகிற விவேகாதிஸப்தகங்களோடேகூட (௧) "యత్కరోషి యదశ్నాసి యజ్జుహోషి దదాసి యత్ । యత్తపస్యసి కౌన్తేయ తత్కురుష్వ మదర్పణమ్- யத்கரோஷியதஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத் | யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேயதத்குருஷ்வமதர்ப்பணம்" என்கிறபடியே பகவத்ஸமாராதந புத்த்யாவநுஷ்டித்து, (௨) "సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతాః । నమస్యన్తశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే-ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா:|நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே" என்றும், (௩) "வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும்போக்கினேன்போது" என்றும் சொல்லுகிற பகவத்பாநார்ச்சந ப்ரணாம ஸங்கீர்த்தநங்களையும்பண்ணி, அத்தாலே உத்பந்நப்ரீதி விஶிஷ்டபகவத்ப்ரஸாதத்தாலே (௪) "కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే-கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்கிறபடியே மனனகமலமான ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதிபாபக்ஷயம்பிறந்து, அத்தாலே உள்ளியுள்ளம்தூயராய்க்கொண்டு உத்பந்நஜ்ஞாநராய், இந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய நைரந்தர்யரூபையான அநவரத பா(ஷ)வனையுண்டாய், (௫) "ஞானநற்சுடர்கொளீ — என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி யுள்ளங்கனிந்தெழுந்ததோர்" என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகஸுகது:க்கராம்படி அவிச்சி(ச்)ந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததியான பக்திபிறந்து ஸாக்ஷாத்கார ஸமாநமாய் அந்திமஸ்ம்ருதியுமுண்டாய்நடக்க, அத்தாலே (௬) "భిద్యతే హృదయగ్రన్థిశ్ఛిద్యన్తే సర్వసంశయాః । క్షీయన్తే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్ దృష్టే పరావరే- பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஶயா: | க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே" என்று ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்திபிறந்து பகவல்லாபமாயிருக்குமென்று பலாதித்யாகபூர்வகமாக வநுஷ்டேயமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிக்கும்.

ஶாத்தஸத்வ குணோபேதரான சேதநர், நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்தா(ஷ)நுரூபபராதீநஜ்ஞாநவத்தையாலே ஸ்வாக்ஷணௌடப்

---

(௧) கீ. (௨) கீ-௯-௧௪ (௩) ச-திருவ-௩௩
(௪) (௫) தி-ச-வி-௭௯ (௬) முண்ட-௨-௨௯

ராப்தராய் அதவபகவதேகபோக(ஸ்ரீ)ராயிருக்கிற நமக்கு ஸித்த ஸ்வரூபனாய் நிருபாதிகரக்ஷகனாய் அமோக(ஸ)ஸங்கல்பனாய் வாத்ஸல்யாதி குணபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயாபாஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய் விளம்பரஹிதமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான வுபாயமென்று அத்யவஸித்து, ஆரப்த(ப)ஶரீராவஸாநத்திலே (க) "యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః-யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" (உ) "விண்ணாட்டவர்மூதுவர்" என்று சொல்லப்படுகிற பெரியதிருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமானாருடைய கைங்கர்யத்தை லபிக்க நினைத்திருப்பார்கள். அதுக்கு அநுரூபமாக வேதங்களும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் (ங) "న్యాస ఇతిబ్రహ్మ-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம" என்று ந்யாஸஶப்தவாச்யனான பகவானையென்று அறுதியிட்டார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்;—அகில ப்ரதமோபாத்தமான வேதம், (ச) "సత్యంతపోదమశ్శమోదానం ధర్మః ప్రజనమగ్నయోగ్నిహోత్రంయజ్ఞోమానసమ్- ஸத்யம்தபோதமஶ்ஶமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம்யஜ்ஞோமாநஸம்" என்றுகொண்டு பூதஹிதமான ஸத்யம், ஸ்வதர்மநிரதனாய்க்கொண்டு காயஶோஷணம் பண்ணுகையாகிற தபஸ்ஸு, மநோநியமநமாகிற தமம், சித்தோபரதியாகிற ஶமம், ஸத்துக்கள் விஷயமாகக்கொடுக்கிற தாநம், விஹிதகரண நிஷித்தாகரணங்களாகிற தர்மம், ருணாபகரண நிர்யாதநஹேதுவான ப்ரஜோத்பத்தி, நித்யாக்நிஹோத்ரம், பலாபி(ஸ)ஸந்திரஹிதமாயாகும், ஆத்மஜ்ஞாநமென்றாப்போலே சொல்லுகிற ஸாதநஸமூஹங்களைச் சொல்லி, இந்த ஸத்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு (ரு) "అన్యశంస్యందయాసత్యమహింసాక్షాన్తిరార్జవమ్। దానంప్రసాదోమాధుర్యంమార్దవఞ్చయమాదశ- ஆந்ருஶம்ஸ்யம்தயாஸத்யமஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம் | தாநம்ப்ரஸாதோமாதுர்யம் மார்தவஞ்சயமாதஶ" "శౌచమిజ్యాతపస్సత్యంస్వాధ్యాయోపస్థనిగ్రహమ్। వ్రతోపవాసోమౌనఞ్చస్నానఞ్చనియమాదశ-ஶௌசமிஜ்யாதபஸ்ஸத்யம்ஸ்வாத்யாயோபஸ்தநிக்ரஹ: | வ்ரதோபவாஸமௌந

(க) ஸாம-உ-த-தா (உ) திருவிரு-௨ (ங) தை-நா
(ச) தை-நா-எ-அ (ரு)

நந்ச ஸ்நாநஞ்சதியமாதயா" என்கிற யமநியமங்களையுடையனாய்
சக்ராதிகளான வாஸநங்களிலே யொன்றிலேயிருந்து இடாபிங்களாதி
நாடிகளை ஶோதிப்பித்து ப்ராணாதிகளான தஶவாயுக்களையும் வெல்
லுகைக்காக ரேச(க)பூரகாதிகளாகிற ப்ராணாயாமங்களைப்பண்
ணி. (௧) "తత్ప్రాంయవో దేహేయత్రయత్రవసన్వై తత్రతత్రమనస్స్యయమ్-நநமஹ
சயாபவோ நதேஹே யத்ரயத்ராவஸந்திவை தத்ரதத்ரமநஸ்ஸ்திதம்"
என்கிறபடியே வாயுஸ்தாநத்திலே மநஸ்ஸைநிறுத்தி, (௨) "స్వభావే
న్ద్రియార్థేషు ప్రవృత్తం మానసం బుధః । తద్దోషదర్శనాత్త్యక్త్వా స్వమాహాత్మ్యబలేన
తు । నివేశనం ధ్యవత్రప్రత్యాహార ఇతిస్మృతః-ஸ்வபாவேநேந்த்ரியார்த்தேஷு
ப்ரவ்ருத்தமாநஸம்புதஃ । தத்தோஷதர்ஶநாத்த்யக்த்வா ஸ்வமாஹா
த்ம்யபலேநது । நிவேஶநம்தவ்ருத்யத்ர ப்ரத்யாஹார இதிஸ்ம்ருதஃ" என்
று விஷயங்களிலே ஸ்வபாவப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றின்
தோஷங்களைக்காட்டி மீட்டு பகவத்விஷயத்திலே நிவேசிப்பித்து
(௩) "విషయేభ్యః పరావర్త్య వైరాగ్యాభ్యాసాద్గుణదర్శనాత్ । పరమాత్మని సంరోధో మన
సోధారణాస్మృతా-விஷயேப்யஃ பராவர்த்ய வைராக்யாப்யாஸாத்குணதர்ஶநா
த் । பரமாத்மநி ஸம்ரோதோ மநஸோ தாரணாஸ்ம்ருதா" என்கிறபடி
யே விஷயதோஷதர்ஶநத்தால் வைராக்யத்தாலும், பரமாத்மபரி
சயத்தாலும் அவன்பக்கலுண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலும் பரமாத்
மாவின்பக்கலிலே பொருந்திநிறுத்தி அவ்வஸ்துவை நிரந்தரமாக
த்யாநம்பண்ணி. (௪) "తత్రైకస్మిన్ప్రత్యయస్య జనితోత్పూర్వ సంప్రయోగాత్ । అర్థమాత్రా
వభాసన్తు సమాధింయోగినోవిదుః - தத்ரவஸ்ம்ருதிஸந்தாநஜநிதோத்கர்ஷ
ணம்க்ரமாத் । அர்த்தமாத்ராவபாஸந்து ஸமாதிம்யோகிநோவிதுஃ"
என்று அநந்தபரானுபவத்தாலே த்யேயவஸ்து ஒன்றுமே
தோற்றும்படியான சித்தவைஶத்யத்தை யுடையனாயென்றும் சொ
ல்லுகிற க்ரமத்திலே உபாஸித்து தர்ஶநஸமாநாகாரமான விந்த
ஸமாதியாலே வருந்திப்புகுந்தாலும், யோகோபஸர்க்கமான சித்தவி
க்ஷேபம் பிறக்குமென்று (௫) "ఉపసర్గోపహతశ్చాయమీశ్వరంశరణముపగచ్ఛేత్-உப
ஸர்க்கோபஹதச்சாயமீஶ்வரம் ஶரணம்வ்ரஜேத்" என்று இப்ரகாரந்
தன்னிலே விதிக்கையாலும், ஆதிபரதாதிகள்ப்ர(ப்)ஷ்டராகக்காண்
கையாலும், இதுதான் துஷ்கரமுமாய் த்ரைவர்ணிகாதிகாரமுமாய்,

---

(௧) (௨) (௩) (௪) (௫)

ஸாத்யமுமாய் ப்ரமாதபஹுமாநமுமாய் துர்லபமுமாய் விளம்பபலப்ரதமுமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிஸாபேக்ஷமுமாய் ஸ்வரூபாநுப்ராப்தமுமாயிருக்கையாலும், இதரநிரபேக்ஷமாக பலப்ரதாந ஶக்தியில்லாமையாலும், "తానివాఏతాన్యవరాణితపాంసి-தாநிவாஏதாந்யவராணிதபாம்ஸி" என்று இந்தஸாத்யாந்தரங்களை அவராங்களென்று சொல்லி "న్యాసఏవాత్యరేచయత్, తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః-ந்யாஸஏவாத்யரேசயத், தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று ந்யாஸஶப்தவாச்யமான உபாயமே நமக்கவற்றுக்கு ப்ரதிபாயமில்லாதபடியானவுபாயமென்று சொல்லி, அதுதானே இச்சேதநனுடைய ஸர்வா(௬)ரங்களையும் நயவிக்கைக்குப் ப்ராப்தமாயிருக்கிறபடி தத்விஷயமென்னுமிடத்தை "న్యాసఇతిబ్రహ్మా, బ్రహ్మాహిపరః, పరోహిబ్రహ్మా-ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மாஹிபர:, பரோஹிப்ரஹ்ம" என்று சொல்லி, ஆகவிப்படி நிருபாதிகாக்ஷகமான பகவத்விஷயமே ஸர்வாதிரிக்தமான வுபாயம்; வ்யதிரிக்தங்களுடைய அபக்ருஷ்டங்களென்று சொல்லிற்று.

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்திலே (௭) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవైవేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷோபாயமான ப்ரபத்தியையும், ப்ரபத்தவ்யவிஷய விஶேஷத்தையும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியையும் சொல்லிற்று.

எங்ஙனேயென்னில் ;—"யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்று சதுர்முகஸ்ரஷ்டாவாகவும் தேவாதிகளுக்கோராபத்து வந்தபோது சென்றுநிர்வஹிக்கும்படி ப்ரதாநனாகையாலே ஶரண்யனாகவும் சொல்லப்படுகிற சதுர்முகனை யாவனொருவன் முன்புண்டாக்கினான்; "யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்று ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் அறிகைக்கும், அவ்வழியாலே அர்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் உபாஸ்யோபாஸகோபாஸநஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காகவும் யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதங்களைக்காட்டிக்கொடுத்தான். "தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்" என்று ஶோதியானதானே

(௭) ஶ்வே-௬-௧௮

உபாயமென்று ஏவமாதிகளான வர்த்தங்களில் வ்யவஸாயரூபமான புத்திப்ரஸாதத்தைப்பண்ணித்தந்த அந்ததேவனை. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷார்த்தியான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்று, ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஜ்யராகவும் கர்மவஶ்யராகவும் சொல்லுகையாலும், அவர்களுக்கு வேதபாரதாநமுகேந ருசிஜநகனுப் வேதசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து அந்தராத்மதயா நின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவித்தானென்கையாலும், இவர்கள் ஸம்ஹார்யராகையாலும் இவர்களுக்கு ஶரண்யத்வமில்லை. ஆகையாலே அகிலஜகத்காரணபூதனைய் அபேக்ஷிதபலப்ரதனுப் அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ (గంధ) கந்தனுப் அநபாய்யகுணஸம்பந்நனுப் அத்யாத்மஜ்ஞாநஜநகனுப் ஶ்ரிய:பதியாய் புருஷோத்தமனுப் ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணனே ஶரண்யனென்னுமிடமும், மோக்ஷார்த்தியான நானென்கையாலே முமுக்ஷுத்வமே அதிகாரமென்னுமிடமும், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு உபாயமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்தியாவது-ப(ர)ரஸமர்ப்பண மென்னுமிடம் தோற்ற (௧) "పతింవిశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "బ్రహ్మణేత్వామహసఓమిత్యాత్మానం యుంజీత-ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்றுவிஶ்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய் ப்ருஹத்வப்ரும்ஹணத்வ குணயுக்தமான மஹஸ்ஸாயிருக்குமென்கையாலே, (௩) "బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి-ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி" (௪) "నిరఞ్జనఃపరమంసామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந:பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௫) "బ్రహ్మణోమహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௬) "తద్భావభావమాపన్నః-தத்பாவபாவமாபந்ந:" (௭) "మమసాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௮) "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர்க்குப் பரமஸாம்யாபத்தியாகிற பலத்தைக்கொடுக்குமதாயிருக்கிற ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு "ஓமித்யாத்மாநம்" என்று ஶேஷபூதவஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வவாசகமான மந்த்ரமாகையாலே ஆத்மஶப்தசேதந ஶப்

---

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-நா-௭௯ (௩) முண்ட-௩-௨௪ ௯
(௪) முண்ட-௩-௧-௩ (௫) தை-நா-௮0 (௬) வி-பு-௬-௭-௯௫
(௭) கீதை-௧௪-௨ (௮) தி-மொ-௧௧-௩

தங்களிற்காட்டில் அந்தரங்கவாசகமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, “யஜ்ஞோ-புருஷ:” என்று மோக்ஷமான தனக்கு மோக்ஷத்வாரரூபமான போக(भोग)மாகிற பலப்ரகாரமும் மோக்ஷியாய் ரக்ஷகனானவனுடைய க்ருத்யமென்று அநுஸந்திப்பானென்று சொல்லிற்று.

இப்ரபத்திதனக்கு ப்ராப்சாரை போக்யதாபாதகத்வாதிஸாபேக்ஷையில்லை. வதார்ஹனுக்கும் நின்றநிலையிலே அதிகாரமுண்டு. ஶரண்யன் சேதநனாகில் தோஷங்கண்டு கைவிடானென்று இஶ்ஶரணாகதியினுடைய வைதிக்யம் ப்ரஸித்தம்.

எங்ஙனேயென்னில்; (௧) “దేవా వై యజ్ఞాద్రుద్రమన్తరాయన్, స ఆదిత్యాన్వాక్రమత, తే ద్విదైవత్యాన్ ప్రాపద్యన్త, తాన్న ప్రతి ప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతి ప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவையஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந், ஸ ஆதித்யாநந்வாக்ரமத, தே த்விதைவத்யாந்ப்ராபத்யந்த, தாந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி” என்றும், (௨) “దేవా వై త్వష్టారమజిఘాంసన్, స పత్నీః ప్రాపద్యత, తన్న ప్రతి ప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతి ప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவைத்வஷ்டாரமஜிகாம்ஸந், ஸபத்நீ:ப்ராபத்யத, தந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி” என்றும், தேவயாகத்திலே ஹவிர்ப்பாகத்துக்கு வந்தருத்ரன் அவர்கள் கொடோமென்றவாறே, அவன், நீங்கள் வத்யரென்று அவர்களைக் கொல்லத்தொடங்க, அவர்கள் அஶ்விநிதேவதைகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் எங்கள் பக்கலிலே ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் வத்ய(ध्य)ரேயாகிலும் நாங்கள் அவர்களை விடோமென்று ருத்ரனோடே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், தேவயாகத்திலே த்வஷ்டா தனக்கு ஹவிர்ப்பாகம் தரவேணுமென்றுவர, தேவர்களெல்லாருங்கூடி “இவன் அப்ராப்தஞ்சொன்னான். இவன் வத்யன்” என்று இவனை ஹிம்ஸிக்கத்தேட, அவன் தேவபத்நிகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் “எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணினவன் வத்யனேயாகிலும் நாங்கள் காட்டித்தாரோம்” என்று தேவர்களோடே மலைந்து நோக்குகையாலும், “வத்ய(ध्य)னேயாகிலும் ப்ரபந்நனானவனை விடுவானல்லன்” என்றிவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமாகையாலே, இப்படி ப்ரஸித்தமான ப்ரபத(ദ)நத்தை ப்ருத்யுபப்ருஹ்மணம்

(௧) யஜு:- (௨) யஜு:-

பண்ணின ரிஷிகளும் ஸ்ரீராமாயண பஞ்சமவேதாதிகளிலே வ்யக்தமாக வநுஸந்தித்தார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்; (க) ‘‘𑌕𑍋𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚-கோந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம்லோகே குணவாந்கஶ்ச வீர்யவாந் | தர்மஜ்ஞஶ்ச’’ என்று ‘‘இந்தலோகத்திலே இப்போது ஶீலவானுமாய்வீர்யவானுமாய் தர்மஜ்ஞனுமாயிருப்பாரார்’’என்று ப்ரஶ்நம்பண்ண, இவற்றைமேலே விஸ்த்ருதமாகக் காட்டினதாயிற்று ஸ்ரீராமாயணம். அதில் ஶீலவத்தையாவது-சிறியாரோடே பெரியன்தானேசெறிகை. வீர்யவத்தையாவது-அநாயாஸேந விரோதிநிரஸநஶீலனுகை. தர்மஜ்ஞதையாவது-அகதிகளாய் தூர்த்தஶரணராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு நம்மையொழியப் புகலில்லை; இனி நம்மாலே நம்மைப்பெறுமித்தனையென்று ஶரணாகதிதர்மமே பரமதர்மமென்றிருக்கை. இந்த ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும். தந்தாமுடைய தண்மையைப்பார்த்து ஆஶ்ரயிக்கக் கூசினவர்களுக்குக்கூசாமல் ஆஶ்ரயிக்கைக்கும், அவர்களிருந்த விடத்தேசென்று முகங்காட்டி ஆஶ்ரயிப்பிக்கைக்கும், ஆஶ்ரயித்தால் அவர்களுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கு முறுப்பாகையாலே. இவை மேற்சொல்லப்புகுகிற தாமஜ்ஞதையாகிற ஶரண்யதைக்கு உடலாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு மேல் உபபாதிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்;—ப்ரதமத்திலே யஜ்ஞவிக்நத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று வந்த விஶ்வாமித்ரன் பின்னை தன் ஶீலாதிஶயத்தாலே (உ) ‘‘𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍌 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ’’ என்று தானும தன்னுடைமையும் சேர அவனுக்குக் காலாளாய்ப்போய் யஜ்ஞவிக்நகரான மாரீசஸுபாஹுக்களை அழியச்செய்து யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணி ரிஷியினுடைய வாஞ்சிதத்தை ஸ(ஸ)பலமாக்குகையாலும்,

அநந்தரம் அபிஷேகம உபக்ரமித்து நடக்க, கைகேயிவரவ்யாஜத்தாலே அதுக்கு விரோதமவர, (ங) ‘‘𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌃-வநவாஸோமஹோதய:’’ என்று ‘‘ரக்ஷகத்வமே ஸ்வரூபமும் ஜீவநமுமாயிருக்கிற நமக்கு ஆர்த்தரிருந்தவிடத்திலே நாமேசென்று விநவிரக்ஷிக்கும்படிப்பெறுவதே’’ என்று மஹைஶ்வர்யம் பெற்றுப்போ

(க) ரா-பா-க-உ   (உ) ரா-பா-ங-க   (ங) ரா-அ-உஉ-உக

லே முதலாய்த்து வநவாஸமூகமென்றும் பேர்பெற்று ஸகலகைங்கர்யத்திலேதான் ஸாம்ராஜ்யதீக்ஷிதனை திருவநந்தாழ்வான் தம்பியாய் அடிமைசெய்யப் போந்தவிடத்திலே குதாலகநித்ர பிடகைகளும் வில்லுங்கொண்டு பின்சென்றுபோமே ஸர்வரக்ஷண தீக்ஷிதனை தானும் த்யாகமான பாகவதபுருஷகாரங்களையும் பின்னிட்டுக்கொண்டு காடேறப்போய் ஜநமந்நுக்தஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்றவன்றான் தன்னிலையையறியாதிருக்க, தன்க்ருபையாலேதானே அவனுக்கு (௧) "స్నేహసహితో నాథో లక్ష్మణో జీనసీతి యா-குஹஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேநசஸீதயா" என்றும். (௨) "மாழைமான்மடநோக்கியுன்தோழியும்பியெம்பியென்றொழிந்திலை, உகந்துதோழன்நீயெனக்கு" என்னும் சொல்லுகிறபடியே பாகவதாங்கீகாரத்தையும் புருஷகாரகடாக்ஷத்தையும் புரஸ்கரிப்பித்து ரக்ஷ்யத்வேந அங்கீகரிக்க, "இங்கொழி" என்று சரமாவஸ்தமான கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்தும்,

அநந்தரம் தண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகள்பக்கலிலே சென்று (௩) "ఆవాసస్త్వహమిచ్ఛామి- ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று அவர்கள்பக்கலிலே தனக்கிருப்பிடத்தை யபேக்ஷித்துத்தாழநின்று அவர்களபேக்ஷிதங்களைக்கேட்டு (௪) "ఏహిపశ్యశరీరాణి- ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்று அவர்கள் தங்களுக்கு ராக்ஷஸராலுண்டான வாதத்தைக்காட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு, (௫) "ప్రతిజ్ఞాతమ్మయా తేషాం వధస్సంయతిరక్షసాం- ப்ரதிஜ்ஞாதஞ்சாமேணவதஸ்ஸம்யதிரக்ஷஸாம்" என்று "உங்களுக்குப் பீடாகாரரான ராக்ஷஸரைக்குட்டிக்கலையாய் அறுத்துப் பொகடக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பித்து அதுக்கு அநுரூபமாக கரதூஷணாதிகளை நிரஸித்தும்,

அநந்தரம் ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டிவிஷயத்திலே க்ரூரமானவபராதத்தைப் பண்ணின காகவிஷயமாகத்தம் நெஞ்சாலும் அடைப்ப வக்யமென்று ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட, (௬) "సపిత్రా చపరిత్యక్తస్సురైశ్చసమహర్షిభిః । త్రీన్లోకాన్సంపరిక్రమ్య తమేవశరణంగతః । సతంనిపతితంభూమౌశరణ్యశ్శరణాగతమ్ । వధార్హమపికాకుత్స్థః కృపయాపర్యపాలయత్ -

---

(௧) ரா-பா-௧-௨௩ (௨) தி-மொ-௫-௮-௧ (௩) ரா-ஆ-௫-௩௩

(௪) ரா-ஆ-௬-௧௬ (௫) ரா-பா-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௮-௩௩

ஸமித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸுஹ்ருத்பிச்ச ஸமஹர்ஷிபி: | த்ரீந்லோகாந்ஸம்ப ரிக்ரம்ய தமேவஸரணங்கத: | ஸதம்நிபதிதம்பூமௌஸரண்யஸ்ஸரணா கதம் | வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்த: க்ருபயாபர்யபாலயத்" என்று பிதா வான இந்த்ரன் முதலாக ஸகலதேவதைகளும் ரிஷிகளும் லோகத்ர யத்திலுமுண்டான ஸகலப்ராணிகளும் இவன்வத்ய(ன்)னென்று தள்ளிவிட, மதிமாத்ரபயத்தையாலே பூமியிலேவந்துவிழ, அது தன்னை ஸரண்யரானதாம் (க) "ப்ராணஸம்ஶயமாபந்நம் த்ருஷ்ட்வா ... -ப்ராணஸம்ஶயமாபந்நம்" என் கிறபடியே தன் க்ருபையாலே ஸரணாகதியாகக் ரக்ஷித்தும்,

அநந்தரம் ப்ராதாவான வாலியாலே ராஜ்யதா(ர)ங்களை இழந்து, இருந்தவிடத்திலும் இருக்கப்பெறாதே பர்வதாக்ரங்கள் தோறும் திரிந்தமஹாராஜருக்கு அவ்விடத்திலே புருஷகாரபூதை யான பிராட்டிக்கு ஆஸ்வாஸகராம்படி பண்ணி, தன்னுடைய ஸீலவத்தையாலே தானேசென்று (உ) "... -சகராஸக்யம்ராமேண ப்ரீதம்ஸைவாக்நிஸாக்ஷிகம்" என்று அவரோடே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தோழமைகொண்டு அவர் "நம்முடையவிரோதிநிரஸநத்துக்கு இவர் ஸக்தரோவன்றோ" என் று ஸங்கிக்க, (ங) "... -பாதாங்குஷ்டேநசிக்ஷேப" (ச) "... -பிபேதசபுநஸ்ஸாலாந்" என்று ஸாலஸப்தகபே த(ந)நம் முதலான வ்யாபாரங்களாலே விஸ்வஸிப்பித்து விரோதி யான வாலியைநிரஸித்து இழந்தராஜ்யதாரங்களையும் மீட்டுக்கொ டுத்தும்,

அதுக்குமேலே ஸ்வகுடும்பத்வாரா பிராட்டிக்கு ஆஸ்வாஸக ராய், ராமதாஸபூதனை திருவடியை நலியப்புகுந்த ராவணனைமீட் கையாலே பாகவதாங்கீகாரமுடையனாய், (ரு) "ப்ரதீயதாம்தாஸரதாய மைதிலீ-ப்ரதீயதாம்தாஸரதாயமைதிலீ" என்று "பெருமாளும அவ ருடைமையுமசேரவிருக்கவிசையாய்" என்று ராவணனுக்கு ஹிதம் சொன்ன ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (சு) "... -த்வாந்து திக்குலபாம்ஸநம்" என்று பரிபவித்துப் புறப்படவிட, (எ) "... -பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்று நெருப்புப்பட்டவகத்

(க) ஸ்தோ-ர (உ) ரா-பா-க-சுக (ங) ரா-பா-க-சுரு
(ச) ரா-பா-க-சுசு (ரு) ரா-யு-கச-ச (சு) ரா-யு-கசு-கரு (எ) ரா-யு-கசு-ரு

தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே புறப்பட்டு (௧) "𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃-ராவணோநாம துர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸாதிப: | தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதிஸ்ருத: | சதுர்ப்பிஸ்ஸஹ ரக்ஷோபிர்ப்பவந்தம் ஸரணங்கத:" என்று சரணமடைய, ராவணனுக்கு அநுஜனை ப்ராதா இவன்; விபீஷணனென்று ப்ரஸித்தன். விசுறிந்து தப்பவல்லார் நாலுபேரோடே ஸரணமென்று வந்தான். ஆகையால் இவன் நின்னிருந்தபடியாலும், வந்தகாலமிருந்தபடியாலும், ஸரணாகதருடைய வார்த்தை ஜீவிக்கும் கோஷ்டியென்று ஆனிலே கலந்து நலியலாமென்று வந்து ஸரணம் புகுந்தானித்தனை. ஆபத்து வந்தவளவிலே ப்ராதாவை விடவும் கூடாது. இவன் நம்முயிர் நிலையிலே நலியவந்தான்" என்று நிஸ்சயித்து (௨) "𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍-வத்யதாமவத்யதாம்" என்று ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவனைக் கைக்கொள்ளவொட்டோமென்று நிற்க, (௩) "𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 । 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍-மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம்நத்யஜேயங்கதஞ்சந | தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேதத கர்ஹிதம்" என்று "இவனுக்கு நீர் சொன்ன தோஷமெல்லாமுண்டாகிலும் அது நம்முடைய லாபங்காணும். நமக்கு குணாதிக்யமுண்டாக்கினோமித்தனை. இது நமக்குக்கிடையாது காணும். எங்ஙனேயாகிலும் இவன் பண்ணின ஸரணவரணோக்தி ஆந்தரமான பா(𑌭𑌾)வத்தோடேயன்றிக்கே பாஹ்யமான பாவமேயாகிலும் வருந்தியும் கைவிடேனென்றருளிச்செய்து; "வருந்தியும்" என்றது-ஆஸ்ரிதர்க்கு அநபிமதராயிருப்பாரை "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்றிருக்கிற நாம, யேநகேநாபிப்ரகாரேண அவர்களுக்கு அவர்கள் அபி(ம)மதராம்படி பண்ணியும் கைக்கொள்ளுமத்தனையொழியக் கைவிடேனென்கை. இன்னமும் இவனைக் கைவிட்டால ஸரணாகதரக்ஷணம ஸ்வரூபமாயிருக்கிற நமக்கு ஸத்பாவமில்லைகாணும். அதுக்குமேலே கபோதாதிகளைப்போலே உக்தாநுஷ்டானம்பண்ணிப் போருவார் நாலுஸத்துக்களிருந்தவிடத்தேசென்றால் நம்மைக்கண்டு புடைவையொதுக்குவர்களென்றும், (௪) "𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 । 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪-ஆர்த்தோவாயதிவாத்ரு

(௧) ரா-யு-௧௭-௧௦. (௨) ரா-யு-௧௭ ௨௧. (௩) ரா-யு-௧௮ ௩ (௪) ரா-யு-௧௮-௨௮

ப்தஃபரேஷாம்ஸரணாகதஃ। அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃக்ருதா த்மநா'' என்று ஸரணாகதனாய் வருமவன் ஆர்த்தனாய்வரவுமாம், செருக்கனாய்வருவுமாம், அவன்தான் அநேகாபகாரங்களைப் பண் ணினவனாகவுமாம், ஸரணமென்ற வுக்திமாத்ரத்தாலே அவன் ஸர ண்யனை சேதநனால் ப்ராணனைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படும்; ஸரணாகத ரக்ஷணத்துக்கு ப்ராணபரித்யாகம்பண்ணுகை பெரியவாதிக்யமன்று காணுமென்றும். (க) "సకృదేవప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతం మమ- ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம'' என்று நம்பக்க லிலே ஸ்வகீய(ஃ)பர ஸமர்ப்பணபூர்வகமாக ஒருகால் ப்ரபந்நனா வனுக்கு ஸர்வபூதவிஷயமாகவும் அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோ மென்று காணும நம்முடைய வ்ரதமென்று ப்ரக்ருத்யநுரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணியும, (உ) "బద్ధాఞ్జలిపుటం దీనం యాచన్తం శరణాగతమ్-பத்தாஞ்சலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஸரணாகதம்'' என்று சொல்லப் படுகிற காயிகமாநஸவாசிகரூபமான ப்ரபத்தி, (ங) "త్వయం భవతా రక్ష్యో భవద్విషయవాసినః-தேவயமபவதா ரக்ஷ்யா பவத்விஷயவாஸிநஃ'' என்கிற மத(ஃ)பிமாநமுண்டான தேஸவாஸம, இவற்றிலே அந்யதமமாத் ரமேயுண்டாகிலும் விடேனென்றருளிச்செய்து, ஏதத்ர்த்தமாக கபோதோபாக்யாநம், கண்டுவசநம் தொடக்கமான இதிஹாஸவசநங் களையருளிச்செய்த விடத்திலும பெருமாள்பக்கலில் பரிவின்கனத் தாலேகலங்கி பொன்றையுமறியாதேயிருந்தமஹாராஜனைப்பார்த்து இவர் ப்ரக்ருதியிருந்தபடியால் இப்படித்தெளியுமவரல்லர். இவர் முன்பு வாலிநிமித்தமான பயத்தாலே வ்யாகுலரானவளவிலும் நம் முடைய ஸக்திகண்டு தெளிந்தாரத்தனை ; இப்பபோது அப்படியு மன்றிக்கே நம்பக்கலிலே பரிவாலே கலங்கினவர்க்கு நமமுடைய ஸக்தியைக்கண்டாலொழிய தெளிகைக்கு உபாயமில்லை. அதனை ப்ரகாஸிப்பிப்போமென்று பார்த்து (ச) "పిశాచాన్దానవాన్యక్షాన్ పృథివ్యాం చైవ రాక్షసాన్। అఙ్గుళ్యగ్రేణ తాన్హన్యామిచ్ఛన్హరిగణేశ్వర-பிஸா சாந்தாநவாந்யக்ஷாந்ப்ருதிவ்யாஞ்சைவ ராக்ஷஸாந்। அங்குள்யக்ரேண தாந்ஹந்யாமிச்சந்ஹரிகணேஸ்வர'' என்றுநமக்கெதிரிகளானாருடைய வொருகலத்தேயுண்டு ஒருமுகம்செய்து நம்மை நலியத்துணிந்து

(க) ரா-யு-க அ-ங௩. (உ) ரா-யு-க அ-உ௭. (ங) ரா-ஆ-க-உ. (ச) ரா-யு-க அ.

வந்தாலும் நம்சிறுவிரலிலே கபோதஸ்துக்கு இரைபோரார்கள் காணும்; நாம் நினையாமல் கிடக்கிறதித்தனை காணுமென்று தம்முடைய ப(ப)லத்தைை யருளிச்செய்ய, அநந்தரம் பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் தெளிந்து "அந்தவிபீஷணன் நம்மிலும் பரிவனாய்வந்தான்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய, (க) "ఆనయైనం హరిశ్రేష్ఠ దత్తమస్యాభయం మయా- ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம்மயா" என்று "நாம் அவன்வந்தபோதே கைக்கொண்டோம்; 'தத்யமேஜயம்' என்று விட்டோமென்றபோதே யறிந்திலீரோ கைக்கொண்டமை; உம்முடைய வநுமதியைப்பார்த்திருந்தோமித்தனைகாணும்; கடுகக்கொடுபுகுரீர். அவன் நிற்கிற நிலைகண்டுமே விளம்பிக்கை க்ரூரசானவுமக்குக் கூடுமித்தனையொழிய நமக்குக்கூடாது காணும்" என்ன, அவரும் கொடுவந்து காட்டிக்கொடுக்க, (௨) "செல்வவிபீடணற்குவேறாகநல்லானை" என்று மஹாராஜரும் பரிகரமும இளையபெருமாள் முதலானாரும் பஹிரங்கம். ராமபரிகரத்தில் அவனே யந்தரங்கனென்றுமபடிக்கைக்கொண்டு (௩) "అభిషిచ్య చ లంకాయాం- அபிஷிச்யசலங்காயாம" இத்யாதிகளிற்படியே அபி(ஷி)ஷிக்தனுக்குத் திருவுள்ளத்திலுண்டான ஸகலதாபங்களும்போய் செய்தநுவாயிற்றுச் செல்வனாய், பிரிவின்பலம் முடிபெற்றுப் பிரிந்த வவனுடைய ப்ராப்தியிலுங்காட்டில் இதிலே திருவுள்ளமுகந்து ரக்ஷித்தருளினாரென்றும்,

இப்படித் தன் ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று ஆஶ்ரயணீயனுமாய், வீர்யவத்தையாலே அவர்களுடைய விரோதிகளையுமழியச்செய்து ஶரணாகதிதர்மத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஶரண்யன் தானே யநுஷ்டித்துக் காட்டுகையாலே "குணவாந" "வீர்யவாந்" என்று சொல்லப்பட்ட ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், "தர்மஜ்ஞ:" என்று சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய பரமோபாயத்துக்கு உறுப்பென்னுமிடமும, வ்வங்குண விஶிஷ்டனாய் ஶரண்யனான தன்னுடைய ப்ரபாவமும் ஶரணாகதனுடைய வாதிக்யமும், ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யமும் ப்ரகடநமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்ப்ரகரணத்தால் ஶரணாகதனை வதிகாரிக்கு ஆஸுரப்ரக்ருதிகளோடு ஸஹவாஸம்பண்ணலாகாதென்னுமிடமும், ஸத்ஸங

(க) ரா-யு-கஅ-௩௪. (௨) தி-மொ-௬-அ-௫. (௩) ரா-பா-க

ஸாஸம்பன்னனாலே ஹேயனென்னுமிடமும், அஸத்துக்களுக்கு ஹிதம் சொல்லலாகாதென்னுமிடமும், பகவத்ஸந்நிதியுள்ளதேஸம் ப்ராப்யமென்னுமிடமும், பகவதநுபவ விரோதியானதேஸம் த்யாஜ்யமென்னுமிடமும, ஸரணவரணத்துக்குப் புரஸ்சரணத்யபேக்ஷையில்லையென்னுமிடமும், பகவத்விஷயத்தில் பரிவாளர்படியும், பகவத்ஸமாஸ்ரயணமும் அங்கீகாரமும் ததீய புருஷகாராநுமதிகளாலேயென்னுமிடமும். வ்யதிரிக்தரான ஸகலரும் த்யாஜ்யரென்னுமிடமும, அவர்களும் இவனை விடவேணுமென்னுமிடமும, ஸரணாகதனுக்கு விஸ்வாஸமாத்ரம் பிறந்தால விஸ்வாஸஹேதுபகவச்சக்தி தத்ப்ரகாஸகனும் அவனே யென்னுமிடமும், ஸரணவரணம் ஸ்வநிகர்ஷபுரஸ்காரபூர்வகமென்னுமிடமும சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படியே மேலும் ரக்ஷ்யபூதனுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ரக்ஷகனுடைய குணவத்தையே விஸ்வாஸஹேதுவென்னுமிடமும் (க) “शरैस्तु सङ्कुलां कृत्वा-ஸரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வா” என்கிற ஸ்லோகத்தாலும், (உ) “असंशयम्-அஸம்ஸயம” என்கிற ஸ்லோகத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்; பரபலார்த்த(ர்)நனாயிருக்கிற ரக்ஷகன் தானே எனக்கு விரோதியாயிருக்கிற லங்கையைத் தன்கையிலம்புகளாலே செருப்பும் தேவாரமும ஒக்கக்கட்டி ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படிபண்ணி அநந்யோபாயஸ்வரூபையானவென்னை யெடுத்துக்கொண்டுபோனானாகில், தம்பிறவிக்கும் தமக்கும் ஸத்ருஸமாயிருக்குமென்று ஸ்வஸக்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக தத்தே(ஏ)கரக்ஷ்யத்வப்ரதிபத்தியாலே, தன்னுடைய அநந்யாத்மாவானது ஸாந்தம். அவர்பக்கலிலே அநேகம குணங்களுண்டு. ஆகையாலே சடக்கெனப் பெருமாள் என்னைக்கிட்டுவரென்று பருளிசசெய்கையாலே அதிகாரியினுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ஸரண்யன்பக்கல் குணவத்தையே ரக்ஷகமென்னுமிடமும சொல்லிற்று.

ஏவம்பூதப்ரபத்தி வைபவத்தையறிந்தவனாகையாலே ஸரண்யன் தானும தனக்கோராபத்து வந்தபோது (ங) “सुग्रीवं नाथमिच्छति-ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி” (ச) “सुग्रीवं शरणं गतः-ஸுக்ரீவம்ஸரணங்கத:”

(க) ரா-ஸு-ருக-ரு0 (உ) ரா-ஸு-ருஎ-சஉ. (ங) ரா-கி-ச-கஅ
(ச) ரா-கி-ச-கசு

என்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணுமத்தனை. (௧) "[illegible]-ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று ஶரணாகதன் ஶரண்யனுக்கு உபதேஶிப்பதும் ப்ரபத்தியை. இவர்தாம் (௨) "[illegible]-ப்ரக்ருத்யாதர்மஶீலஸ்து" என்று தர்மஶீலராகையாலும், † ராவணனைப்போலே நைஸர்க்கி(க)கமான பாரதந்த்ர்யத்தைவிட்டு ஆரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ஈஶ்வரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே முசித்துப் பாரதந்த்ர்யமிட்டு (௩) "[illegible]-பிதரம்ரோசயாமாஸ" என்றுவந்து மாதாபிதாக்களுக்கும் வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் பரதந்த்ரனாய்த் திரியாநிற்க, விஶ்வாமித்ரன் ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ரக்ஷணதர்மத்தை அர்த்தி(த்)க்க, எவ்வவஸ்தையிலும் ரக்ஷகத்வம் விடாதஸ்வரூபமாகையாலே அதுதன்னை, பிதாவினுடைய ஏவலாகையாலே பாரதந்த்ர்ய கார்யமாகக் கற்பித்து அவன்பின்னேபோய், (௪) "[illegible]-நிகௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று அவனுக்குப் பரதந்த்ரனாக, அவனிவனுடைய ஶக்தியைக் கண்டிசையாதேயிருந்து ஈஶ்வரத்வஸூசகமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுமுண்டாக்க, நம்முடைய பாரதந்த்ர்யம ஜீவித்தது ஶரதக்ருஹமேயமையும் நமக்கென்று மீண்டும் அங்கேவர, அவ்வளவிலே ரக்ஷ்யோபயோகியான புருஷகாரபூர்த்தி யுண்டாயிற்று.

இனி ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அபி(ஷி)ஷிக்கநகத்தேட, ரக்ஷணத்தில் பராகிநனாகையாலே ஆர்த்தரான ரக்ஷ்யவிஷயபிருநதவிடத்தேற பித்ருவசந பரிபாலநவ்யாஜத்தாலேபோந்து (௫) "[illegible]-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று ரிஷிகளுக்குப்பரதந்த்ரனாகத்தேட, அவர்கள், (௬) "[illegible]-ந்யாயவ்ருத்தாயதாநயாயம் தர்ப்பயாமாஸுரீஶ்வரம்" என்று ஈஶ்வரஶேஷித்வஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆராதிக்க, அத்தைவிட்டு, திர்யக்யோநியாகையாலே அறிவில்லாதவனாய் வாயுபுத்ரனாகையாலே உள்ளவறிவும் தர்மாநபேக்ஷமாயிருக்கும் குரங்கின் காலைப்பிடிக்கக்கடவோமென்று பார்க்க, அவன், (௭) "[illegible]

† அவனைப்போலே.

(௧) ரா-யு-௪௯-௩௫ (௨) ரா-யு-௧௯-௩௪ (௩) ரா-பா-௭௫ ௩௦
(௪) ரா-பா-௩௧-௪ (௫) ரா-ஆ-௫-௩௩ (௬) ரா-ஆ- (௭) ரா-ஸு-௪௨-௩௪

...ஸ்ய-தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று திருவடி காலைப்பிடிக்க, அத்தாலே அநந்தரம் ப்ரதிஹதமாய், (௧) "ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத:-ஸுக்ரீவம்ஶரணம்கத:" என்று "இவன் குரங்காட்டத்துக்கு ஏர்க்கா(ப்ர)விஷ்டனாயிருக்கும்; நம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரஸமைபந்தியாய" என்று மஹாராஜரைக் காலைப்பிடிக்க. அவனும் ஶரண்யராய் அபிமதவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அபிமதலாபம்பண்ணித் தரக் கடவோமென்று காலகல்பனை பண்ணி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுத்து மத்தனாய் இவர்களை மறந்து விஷயபரவஶனாயிருந்துவிட, ஒரு குணஸித்திக்காக குணியழிய வொண்ணாதென்றுபார்த்து, (௨) "த்வாம் து ஸத்யாததிக்ராந்தம் ஹநிஷ்யாமி ஸபாந்தவம்-த்வாந்துஸத்யாததிக்ராந்தம் ஹநிஷ்யாமிஸபாந்தவம்" (௩) "மா வாலிபதமந்வகா:-மாவாலிபதமந்வகா:" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபத்தைப்பண்ணுகையாலே பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தியாதேயிருக்க, அத்தாலே அதிவிஷண்ணராய், இப்படிப் பாரதந்த்ர்யத்திலே யதிப்ரஸங்கம்பண்ணி யிருப்பாரொருவராகையாலும், (௪) "ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி-ஸமுத்ரம் ராகவோராஜா ஶரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று விபீஷணப்பெருமாள் உபதேஶித்தவளவிலே அதிப்ரீதராய் "நமக்கு ஸ்வரூபஸித்தியும் குணஸித்தியும் அபிமதஸித்தியும இவராலேயிருந்தது. இவரோபாதி நமக்கு ஆப்ததமரில்லை. இவர்சொன்ன ப்ரகாரத்திலே செய்யக்கடவோம். இனிக் கடல்தான் ஒருதேவதையாகையாலும் ஜடப்ரக்ருதியாகையாலும் நம்மைக் குமிழ்கொள்ளும்" என்று திருவுள்ளத்திலேகொண்டு (௫) "ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ:। அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:-ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ: அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக:க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:" என்றுபாரதந்த்ர்யாதிஶயத்தாலே அபேக்ஷிதாநபேக்ஷிதநிரூபணம்பண்ணாதே ஸபுரஶ்சரணமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண, அவன் ரத்நாகரனாகையாலே ஸத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆவாஸமாகையாலும் (௬) "தத் தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்-தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றவனுக்குப் பிறந்தகமாகையாலும், ஶரண்யனை முறையன்றென்றிருக்குமவனாகையாலே, "வந்து முகங்காட்டில் நாம் ஶரண்யராவு

---

(௧) ரா-கி-௪-௧௯ (௨) ரா-கி-௩௦-௮௨ (௩) ரா-கி-௩௦-௮௧
(௪) ரா-யு-௧௯-௩௧ (௫) ரா-யு-௨௧-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௯-௩௦

ந்தோம்; அப்போது ஸ்வாநுபகாரம் பிறந்தது. வாராதபோது கொடுத்தவமாக் கிடக்காய் நுபகாரமமாயிற்றே யுள்ளது" என்றுவந்து முகங்காட்டாமலிருக்க, அப்போது (க) "చాపమానయసౌమిత్రే-சாப மாநயஸௌமித்ரே" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான சேஷமே மேவஷித்துவிட்டது. இப்படி அநபந்தமாயிருக்குமான பாரதந்த்ர்யம் மிகுதிக்குமபடி ப்ரதிஸம்பந்தியாய்வந்து ஸரண்யனுமிருப்பனென்று அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்தவமும் தானுமாய்நிற்கிற தசையிலே ஸரண்யனை வருணன் ஸமுத்ரகத்துக்குவந்து தோன்ற, அபிமதமிரோதம பண்ணினேயாகிலும நாமிருந்தவிடத்திலே பயப்பட்டு வந்தவனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தொடுத்தவமபுதன்னைவிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்து விட்டானென்று ரிஷி எழுதினுனிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபாரதத்தாலும் (உ) "సర్వేషామేవలోకానాం పితామాతా చమాధవః। గచ్ఛధ్వమేనంశరణంశరణ్యంపురుషర్షభాః-ஸர்வேஷாமேவலோகாநாமபி தாமாதாசமாதவ:। கச்சத்வமேநம்ஸரணம்ஸரண்யமபுருஷர்ஷபா:" என்று ஆபந்நானுர்க்கு வஸிஷ்டாதிகளுபதேஸிப்பதும ப்ரபத்தியை. த்ரௌபதியும், துஸ்ஸாஸநன் பரி(ர்)விக்க, பர்த்தாக்களும பந்துக்களும் கைவிட்டுப் புறமபு புகலற்றிருக்கிறதசையில (ந) "శంఖచక్రగదాపాణే-ஸங்கசக்ரகதாபாணே" இத்யாதியாலே, ரக்ஷகனைப் பாரப்தனை க்ருஷ்ணனை விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணினாளத்தனையிறே.

[శంఖచక్రగదాపాణే-ஸங்கசக்ரகதாபாணே] (ச) "அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தழலுமிழாழிகொண்டெறிந்தங்கெதிர்முகவசுரர்தலைகளையிடறு மெமபுருடோத்தமன்" என்றும, (ரு) "கைகழலாநேமியான்நம்மேல்வினைகடிவான்" என்றும ஆயுதமெடுத்தது ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்காகவன்றோ? [ద్వారకానిలయ-த்வாரகாநிலய] (சு) "పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచదుష్కృతామ్। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ

(க) ரா-யு-உக-உஉ (உ) பா-ஆநுஶா- (ந) பா-ஸபா-கூகூ-சுக
(ச) பெரி-தி-ச-எ-ரு (ரு) பெரியதிருவ-அஎ (சு) கீ-ச-அ-

సమ్భవామియుగేయుగే- பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்றும் அவதாரபலம் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாசங்களுக்காகவன்றோ ஸங்கல்பித்தது. [అచ్యుత-அச்யுத] ஆச்ரிதரானவில் (க) "నత్యజేయమ్-ந த்யஜேயம்" என்கிற வார்த்தை மறந்(தீ)கவர்ஜ்யமோ. [గోవింద-கோவிந்த] பசுக்களையும் தத்ப்ராயரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. [పుణ్డరీకాక్ష-புண்டரீகாக்ஷ] (உ) "సాహం పుణ్డరీకాక్ష-ஸாஹம் புண்டரீகாக்ஷ" (ந) "தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்று நீ கண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணவன்றோ? எனக்கு வேண்டுவது ஒருபார்வையன்றோ? [రక్షమాం శరణాగతమ్ - ரக்ஷமாம் சரணாகதம்] த்வதேகரக்ஷ்யையாயிருக்கிற வென்னைவிலே நீ பேசாததென்? என்னை ரக்ஷிக்கைக்கீடான பரிகரம் உனக்கில்லாமையோ? தூரஸ்தனோ? ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தில் மோக(ஷ)ஸங்கல்பனோ? ரக்ஷணதர்மம் நீ பிறந்து படைத்ததன்றோ? இதுதன்னிலநுமையுண்டோ? இதுதனக்கு ப்ரதிபந்தகமுண்டோ? இத்தனையுமன்றியிலே உனக்கு ஸ்வரூபாநுரூப குணங்களுடையவிக்கியும் இததாலேயாயிருக்க, நான் பரிபவப்படுகை ப்ராப்தமோவென்று பாண்டவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யதா(ர்)வாக வநுஸந்தித்து ப்ரபத்திபண்ண, (ச) "గోవిన్దేతియదాక్రన్ద కృష్ణామాందూరవాసినమ్। ఋణంప్రవృద్ధమివమేహృదయాన్నాపసర్పతి-கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம் | ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" என்றபோதைக்கு அபிமதஸித்தி பிறந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸந்நிஹிதனாய் நின்று கார்யம்செய்யப்பெறாமையாலே தனிசாளனாய் நெஞ்சாறல்பட்டுப் போனானென்றும்.

(ரு) "అతఃపాతకభీతస్త్వం సర్వభావేనభారత। విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరోభవ-அதபாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேந பாரத | விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோ பவ" என்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைப் பார்த்து ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வகர்மப்ரேரகனாய் ஸர்வாவாஸனாய் ஸர்வாதா(ர)னாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கிற

(க) ரா-யு-க அ-ந (உ) ஜிதந்தே-க- (ந) தி மொ-வ-ஃ-க

(ச) பா-உத்யோ-நுஅ (ரு) விஷ்ணுதா-கக

நாராயணன் பக்கலிலே ஸகலக்ரியாநிவ்ருத்திபூர்வக ப(ந)ந்யாஸத்தைப்பண்ணியிருவென்று உபதேசித்தான்.

(க) “తస్మాత్సర్వస్య భర్తారం విష్ణుం జిష్ణుం శ్రియః పతిమ్ । గోవిన్దం గోపతిం దేవం సతతం శరణం వ్రజ - தஸ்மாத் ஸர்வஸ்ய பர்த்தாரம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ச்ரிய:பதிம் । கோவிந்தம் கோபதிம் தேவம் ஸததம் சரணம் வ்ரஜ” என்று ஸர்வலோகங்களையும் வ்யாபக ப(்)ரணம்பண்ணுகையாலே அதிசயித்திருப்பானைப் ச்ரிய:பதியாய ஸர்வஸ்வாமியானைப் ஜிஷ்ணுவாய் ச(ப்த)மற எல்லாருக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை சரணமடையென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(உ) “సోహం త్వాం దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹம் த்வாம் தேவதேவேச நார்ச்சநாதௌ ஸ்துதௌ ந ச । ஸாமர்த்யவான் க்ருபாமாத்ர மநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத மே” என்று ஸாமர்த்யாதி நிவ்ருத்திபூர்வக கேவலக்ருபாநிபந்தன பகவத்ப்ரஸாதமே உபாயமென்று சொல்லுகையாலும்,

(௩) “బిభ్యతాం మృత్యుసంసారాదీశ్వరస్యాపవర్గదాత్ । నాన్యం త్వత్పదాంభోజాత్పశ్యామి శరణం నృణామ్ - பிப்யதாம் ம்ருத்யுஸம்ஸாராதீச்வரஸ்யாபவர்க்கதாத் । நாந்யம் த்வத்பதாம்போஜாத் பச்யாமி சரணம் ந்ருணாம்” என்று ஸ்வரூபநாசகமாயிருந்துள்ள ஸம்ஸாரநிமித்தமாக பயப்படாநின்றுள்ள சேதநர்க்கு தந்நிவ்ருத்திபூர்வக மோக்ஷலாபத்துக்கு ஸர்வநியந்தாவாயுள்ள தேவா திருவடிகளையொழிய உபாயமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (ச) “స్మృతే సకలకల్యాణభాజనం యత్ర జాయతే । పురుషం తమజం నిత్యం వ్రజామి శరణం హరిమ్ - ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாணபாஜநம் யத்ர ஜாயதே । புருஷம் தமஜம் நித்யம் வ்ரஜாமி சரணம் ஹரிம்” என்று இத்தான் சரணம்புகுருகையாலும்,

சாண்டில்யனும் ஸம்ஸாரிகளுடைய துர்க்கதியையும் பகவல்லாபத்தினுடைய சீர்மையையும் அநுஸந்தித்து (௫) “వృథైవ భవతో యాతా భూయసీ జన్మసన్తతిః । తస్యామన్యతమం జన్మ సఞ్చిన్త్య శరణం వ్రజ - வ்ருதைவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்ததி: । தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய சரணம் வ்ரஜ” என்று ஸம்ஸாரபாதக(ந)னாய்த் திரிகிற நீயுமித்து மேபோகிற ஜந்மத்திலே ஒருஜந்மத்தைப் பூவக்கிட்டாப்போல

(க) (உ) வி-பு-௫-௭-௭௦ (௩)
(ச) வி-பு-௫ (௫)

லென்று நினைத்து ப்ரபத்தியைப் பண்ணிப் பிழைக்கவல்லையே யென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(௧) "తావదార్తిః- தாவதார்த்தி:" இத்யாதி ஸ்லோகங்களாலே சதுர்விதாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகச் சொல்லுகையாலும், பாரதஸாரமான ஸ்ரீகீதையும், (௨) "మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే- மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே" என்று நான் கர்மாநுகுணமாகப் பிணைத்த ஸம்ஸாரத்தை என்னையே உபாயமாகப் பற்றினாகத் தானே போகத்தவிரென்றும், (௩) "భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా। తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత। తత్ప్రసాదాత్పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్- ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா। தமேவ ஶரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம் ஶாந்திம் ஸ்தாநம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வபூதங்களையும் யந்த்ராரூடமாகப் ப்ரமிப்பித்துக் கொண்டு ஹ்ருதிஸ்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனைச் சரணம்புகு; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶாஸ்வதமான பதத்தைப் ப்ராபிப்பதி என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரபஞ்சிதவசநந்தரமே விதித்துப் போருகையாலும், மஹாபாரதத்துக்கும் இதுவே தாத்பர்யம்.

ஜிதந்தையிலும், ஸ்வேதத்வீபவாஸிகள் க்ருஷ்ணபகவானுடைய கண்ணழகுக்குத் தோற்று. (௪) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన- ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விஶ்வபாவந" என்பது; (௫) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ - ஸர்வதா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ" என்பது; ஸமாஸ்ரயித்தாய்க்கொண்டு (௬) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య- த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய" (௭) "పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష న జానే శరణం పరమ్- பாஹிமாம் புண்டரீகாக்ஷ ந ஜாநே ஶரணம் பரம்" என்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகித்தார்கள். இதுதான், (௮) "ఇదం శరణమజ్ఞానామ్- இதம் ஶரணமஜ்ஞாநாம்" (௯) "అయం సర్వస్య భక్తానామ్. அஜ்ஞானாவஜ்ஞாநபாநகாநாய" (௧௦) "అవిద్యాతః- அவித்யாத:" (௧௦) அநி

---

(௧) வி.பு ௧-௪-௯௩ (௨) கீ-௭-௧௪ (௩) கீ-௧௮-௬௧

(௪) ஜி-௧-௧ (௫) ஜி-௧-௨ (௬) ஜி-௧-௪

(௭) ம.ஞா-௯௯ (௮) (௯)

(௧௦) ஹி-வாம-௧-௬-௮

விலேனுக்கருளாய்" (க) "அடியேனறிந்து" (உ) "அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் உபாயமாயிருக்கும்.

இதில், அஜ்ஞராகிறார்-(ங) "జ్ఞానక్రియాభజనసమ్పత్కిఞ్చనో௨హమిచ్ఛాధికారశకనానుశయానర్హ: ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஸகநாநுஸயாநபிஜ்ஞ:" (ச) "உபாயாந்தராவிஜ்ஞாநாஸக்தேரஜ்ஞஸ்யயுஜ்யதே-కపాయో నరవిజ్ఞానా ద్దేరజ్ఞస్యయుజ్యతే" என்கிறபடியே பகவல்லாபத்துக்குத் தன்பக்கல் ஜ்ஞாநபக்திகளில்லாதவர்கள்.

ஸர்வஜ்ஞராகிறார்-(ரு) "..." இவ்யஜ்ஞோபாயநாஸ்தேநஸில்பஸ்தத்யோஸ்யதே" (சு) "అహంత్వా ... அஹம்தஸ்யாநுபாவஜ்ஞ" (எ) "న త్వాం ... ந தவாம் குர்மிதபக்ரீவ" என்று ரிஷிகளையும் * நாச்சியார்களையும் போலே ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடத்தையும், உத்பத்திபலதசைகளிலே கர்மேபேக்ஷமான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தோஷத்தையும், (அ) "సద్భోపాయపి దుర్లభం ... ఉపాయాన్తరాణి సర్వజ్ఞానం ... ஸத்நுபேபாயவைதுர்யமஸாகூாத்பகவதோதிதம் । ஸர்வஜ்ஞஸ்யையாதியோகமார்க்கபராங்முக:" என்று அதிலபுவக ஜநமாதிகளையும் (கூ) "..." ஸாஹாய்யக்ருத்யமகிஞ்சநஸ்ய" என்னும்படி தானேசெய்கிற ஷாட்குண்யபூர்ணனுடைய தேஹவள்ளுக்களாலே அபரிச்சேத்யமான ஸ்வாபாவத்தை யறிகையாலே அநந்யஸாத்யமென்னுமிடத்தையுமறிந்திருக்குமவர்கள்.

பக்திபாவமாகிறார் — பேரன்புமிகலமருளப்பெற்றவக்தியாலே (கம) "స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా-ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா" என்னும்படி மெய்த்தாக்கண்பனிசோர உடலம் நீராயலைந்து கரைய, சித்தமும் செவ்வையில்லாதே பரவசமாய் (கக) "..." அதமநிதிதகஷாயா: ஸ்நேஹராஜாநதாஸ்ய!

(க) (உ) திருவாய்-ரு-எ-உ (ங) பரகுணரத்ந-கக
(ச) (ரு) (சு)
(எ) ரா-ஸு உஉ-உ0 (அ) (கூ)
(கம) (கக)

த்வரிதஶ்ரீ நிஶசித்தா:" (௧) "సార్వకాలం ప్రేమవశాద్భుజఙ్గభక్తోపపన్నధీః । ఉపాయం వాప్యపాయం వా క్షేమో నావలమ్బితుమ్ - ஸார்வகாலம்ப்ரேமவஶாத்புஜகபக்தோபபந்நதீ: | உபாயமவாப்யபாயம்வா க்ஷேமோநயந் நாவலம்பிதும்" என்னுமப்படி ஶீதிலஞைகயாலே அவையுமநுஷ்டிக்கமாட்டாதே (௨) "ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று ப்ரார்த்திக்குமவர்கள்.

இவ்வதிகாரித்ரயத்துக்கும் இப்ப்ரபத்தியே உபாயமென்று, (௩) "అవిద్యాతః-அவித்யாத:" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே பௌஷ்கரஸம்ஹிதா வ்யாக்யாநம் பண்ணுகையென்று பட்டரருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஜிதந்தேயிலும் தாத்பர்யமான வர்த்தநிதுவே.

(௪) "అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే - அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே" (௫) "అహమస్మ్యపరాధానామ్-அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்" என்கிற இரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் ப்ரபத்தியினுடைய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்; [அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே] உபாயாந்தரங்களினுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலும், ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வப்ராப்திகளாலும் சேதநனுடைய பாரதந்த்ர்யத்தாலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் வேறொன்றால் ஸாதிக்கப்படாதென்கிற ஜ்ஞாநம் பிறந்தவளவில் அவனுடைய வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ பரமகாருணிகத்வாதிகுணாநுஸந்தாநஹேதுக மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக புருஷார்த்தப்ரதனானவன் தன்னையே உபாயமாக யாசிக்கை ப்ரபத்தியென்றும், "అహమస్మ్యపరాధానామాలయః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:" என்று அபராதாநாமாலயனாய் அகிஞ்சநனாய் அகதியாயிருக்கிறவனுக்கு வாத்ஸல்யயுக்தராய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதிகுணபரிபூர்ணராய் ப்ராப்தராயிருக்கிற தேவரே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூபாநுஸந்தாநம் ப்ரபத்தியென்றும், இதினுடைய லக்ஷணம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை லக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாலே ஆநுகூல்யாதிகளானவாறும் உபாயவரணம்பண்ணின

---

(௧)　　(௨) தி-வாய்-௫-௧௦-௨　(௩)
(௪) விஷ்வக்ஸேநம்　(௫) அஹி-ஸம-௩௭-௩௪

வதிகாரிக்கு உபாயபூதனை விஶ்வாஸமேயுண்டாம் ஸ்வபாவ விஶேஷங்களென்று ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை.

(க) "శ్రుత్వాధర్మానశేషేణ పావనాని చ సర్వశః- పునరేవాభ్యభాషత । కోధర్మః సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః- ஶ்ருத்வாதர்மாநஶேஷேண பாவநாநிசஸர்வஶ:புநரேவாப்யபாஷத। கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணாம்பவத: பரமோமத:" என்று ஸ்ரீபீஷ்மரோடே ஸகலதர்மங்களையும் கேட்ட தர்மபுத்ரன் அவற்றிலே தனக்கபி(4)மதமாயிருப்பதொரு தர்மத்திலே தத்பரனாய் விதிஸ்கையன்றிக்கே ஸகலதர்மங்களிலும் உமக்கு அபி(4)மதமான தர்மமேதென்று கேட்க, (உ) "ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోధికతమో మతః। యద్భక్త్యా పుండరీకాక్షం స్తవైరర్చేన్నరస్సదా- ஏஷமேஸர்வதர்மாணாம் தர்மோதிகதமோமத:। யத்பக்த்யா புண்டரீகாக்ஷம்ஸ்தவை ரர்சேந்நரஸ்ஸதா" என்று அச(3)லையான பக்தியாலே ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்குமதுவே எனக்குப் பரமமான தர்மமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) "ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ- தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்வேதாஶ்ச" (ச) "విధయశ్చ వైదికా స్త్వదీయగమ్భీరమనోనుసారిణః- விதயஶ்சவைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமநோநுஸாரிண:" என்று ஆப்த பரிக்ரஹமே ப்ரபலப்ரமாணம்; வேதம் இவர்கள் பரிக்ரஹத்துக்கு அநுமதிபண்ணிப்போமித்தனை யென்று சொல்லுகையாலும், ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலம்.

அப்படிக்கு ஸ்வயோக(3)மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத தத்வஜ்ஞாநரா யிருக்கையின்றியிலே நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(4) ஜ்ஞாநராய் நமக்குப் பரமாசார்யரான வாழ்வார்களும் ஸம்ஸாரபயமநுவர்த்திக்கும்போதும், ப்ராப்யத்வரை வடிம்பிட்டபோதும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டு;

எங்ஙனேயென்னில், (ரு) "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" (சா) "மாலடியேகைதொழுவானந்தரமொன்றில்லையடை" என்றும், (எ) "தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்" என்றும்-பொய்கையாழ்வார், (அ) "பனிமலராளங்கம்வலம்கொண்டானடி" (அ) "பைங்கமலமேக

(க) பார-ஆநு- (உ) பார-ஆநு- (ங) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்
(ச) ஸ்தோ-ரத்ந- (ரு) க-திருவ-எ- (சா) க-திருவ-ருஅ-
(எ) க-திருவ-ருங- (அ) உ-திருவ-ச

திப்பணிந்தேன்" என்றும், (௧) "அவரிவரென்றில்லையரவணையான் பாதம் எவர்வணங்கி" என்றும், (௨) "அன்றிடர்கெடுத்தவாழியான் பாதம்பணிந்து" என்றும் - பூதத்தார், (௩) "அரணாம்நமக்கென்று மாழிவலவன்" என்றும், (௪) "சக்கரத்தான்தாள்முதலேநங்கட்குச் சார்வு" என்றும்-பேயாழ்வார், (௫) "அழகியான்றானேயரியுருவன் றானே பழகியான்தாளேபணிமின்" என்றும், (௬) "அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் - திருமழிசைப்பிரான், (௭) "திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (௮) "நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்றும் - பெரியாழ்வார், (௯) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (௧௦) "புண்ணியம்யாமுடையோம்" (௧௧) "செங்கண்மால்சேவடிக்கீழ் அடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்" என்றும்-நாய்ச்சியார், (௧௨) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்று-திருப்பாணாழ்வார், (௧௩) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமினீரே" (௧௪) "சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்" (௧௫) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பர்" என்றும்-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (௧௬) "உன்சரணல்லால் சரணில்லை" (௧௭) "உன்பற்றலலால்பற்றிலேன்" (௧௮) "உன்னிணையடியேயடையலலலால்எங்குப்போயுய்கேன்" (௧௯) "மற்றாரும்பற்றிலேனென்றவனைத்தாளநயந்த" என்றுபெருமாள், (௨௦) "நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேனே" (௨௧) "அற்றேன்வந்தடைந்தேனே" (௨௨) "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்தேன்" (௨௩) "ஆழிவண்ணா நின்னடியிணையடைந்தேன்" (௨௪) "கண்ணனேகளைகணீயே" (௨௫) "அடியிணைபணிவன்வருமிடரகலமாற்றோவினையே" என்று திரு

---

(௧) ௨-திருவ-௧௨- (௨) ௨ திருவ-௪௩ (௩) ௩-திருவ-௭௮
(௪) ௩-திருவ-௯௯ (௫) ௪-திருவ-௨௨ (௬) தி-ச-வி-௯௨
(௭) பெரி-தி-ரு-௪-௭ (௮) பெரி-தி-ரு-௫-௧ (௯) திருப்பாவை-௧
(௧௦) திருப்பாவை-௨௮ (௧௧) நா-தி-௮-௭ (௧௨) அமல-௧-
(௧௩) திருமாலை-௯ (௧௪) திருமா-௭- (௧௫) திருமா-௩௮-
(௧௬) பெரு-தி-ரு-௧ (௧௭) பெரு-தி-ரு-௩ (௧௮) பெரு-தி-ரு ரு
(௧௯) பெரு-தி-ரு-௧௦ (௨௦) தி-மொ-௧-௬-௨ (௨௧) தி-மொ-௧-௯-௯
(௨௨) தி-மொ-ரு-௮-௯ (௨௩) தி-மொ-ரு-௮-௧ (௨௪) தி-மொ-௪ ௬-௪
(௨௫) திருவெழு-௧-

மங்கையாழ்வார், (க) "எண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்சேர்" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (ங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (ச) "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்" (ரு) 'கழல்களவையேசரணாகக் கொண்ட" (சா) 'ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (எ) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" (அ) "களைகண்மற்றிலேன்" (கூ) "உம்மையான்கற்பியாவைத்தமாற்றம் சொல்லிச்சென்மின்கள்" (க0) "ஆத்தன்தாமரையடியன்றிமற்றிலமரண்" (கக) "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்றும் நம்மாழ்வார், (கஉ) "மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" (கங) "அன்பன்றன்னையடைந்தவர்களுக்கெல்லாமன்பன்" என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஏககண்ட(கு)மாக ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருகையாலும்,

இவர்களைப் பின்சென்றவாளவந்தார் பாஷ்யகார் முதலானாரும, (க) "ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி - நகர்மநிஷ்டோஸ்மி - த்வத்பாதமூலம் சரணம் ப்ரபத்யே - த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (கச) "அஶரண்யஶரண்யாமநந்யஶரணஸ்ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே - அஶரண்யஶரண்யாமநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கரு) "ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந் । லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஶரணம் தேவ்ரஜம்விபோ - ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந்லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகவும், புருஷகாரபுரஸ்ஸரமாகவும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஶ்ருதியும் தருபப்ருமணம் பண்ணினரிஷிகளும் இத்தை ஆதரித்தவளவேயன்றியே ஆப்த பரிக்ரஹமும் அதிஶயித்திருக்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸர்வாதிகாரமானவுபாயம்.

(க) தி-வாய்-க-உ-க0 (உ) தி-வாய-சா-க0-க0 (ங) தி-வாய-ரு-க0-கக
(ச) தி-வாய்-எ-உ-கக (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக (சா) தி-வாய-ரு-எ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-அ-ங (அ) தி-வாய-ரு-அ-அ (கூ) தி-வாய-சா-அ-எ
(க0) தி-வாய்-க0-க- (கக) தி-வாய்-க0 க0-ங (கஉ) கண்ணி-உ
(கங) கண்ணி-கக (கச) ஸ்தோ-ரத்ந (கரு) ஶரணாகதிகத்யம

அப்படியே, ஶாஸ்த்ரங்களில் புத்ரபஶ்வந்நாதிகளைப் புருஷார்த்தங்களாகச் சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும், அவை அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதோஷதுஷ்டமாய் து:க்கபஹுளமாயிருக்கையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(భోగ)ங்களைப் பார்த்தால், (௧) "స్వర్గేఽపి పాతభీతస్య క్షయిష్ణోర్నాస్తి నిర్వృతిః। అసన్తోషశ్చ భవతి దృష్ట్వా దీప్తాం పరశ్రియమ్। సుఖవ్యాప్తమనస్కానాం సహసా పతనం తథా। శుభస్య కర్మణః కృత్స్నం ఫలం తత్రోపభుజ్యతే। న చాన్యత్క్రియతే భూయస్తత్ర దోషో మహానభూత్। అధశ్చరైర్దృశ్యన్తే నారకైరపి దేవతాః। దేవాశ్చాధోముఖాన్ సర్వానధః పశ్యన్తి నారకాన్" - ஸ்வர்க்கேபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர்நாஸ்தி நிர்வ்ருதி: | அஸந்தோஷஶ்ச பவதி த்ருஷ்ட்வா தீப்தாம் பரஶ்ரியம் | ஸுகவ்யாப்தமநஸ்காநாம் ஸஹஸா பதநம் ததா | ஶுபஸ்ய கர்மண: க்ருத்ஸ்நம் பலம் தத்ரோபபுஜ்யதே | ந சாந்யத்க்ரியதே பூயஸ் தத்ர தோஷோ மஹாநபூத் | அதஶ்சரைர்த்ருஶ்யந்தே நாரகைரபி தேவதா: | தேவாஶ்சாதோமுகாந் ஸர்வாநத: பஶ்யந்தி நாரகாந்" (௨) "దేవాస్స్వర్గం పరిత్యజ్య తత్రాసన్ మునిసత్తమ। విచేరురవనౌ సర్వే బిభ్రాణా మానుషీం తనుమ్" - தேவாஸ்ஸ்வர்க்கம் பரித்யஜ்ய தத்ராஸாந்முநிஸத்தம | விசேருரவநௌ ஸர்வே பிப்ராணா மாநுஷீம் தநும்" (௩) "ఆబ్రహ్మభువనాదేతే దోషాస్సన్తి మహామునే" - ஆப்ரஹ்மபவநாதேதே தோஷாஸ்ஸந்தி மஹாமுநே" (௪) "ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తం జగదన్తర్వ్యవస్థితాః। ప్రాణినః కర్మజనితసంసారవశవర్తినః" - ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்த ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: | ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" (௫) "బ్రహ్మాద్యాస్సకలా దేవా మనుష్యాః పశవస్తథా। విష్ణుమాయామహావర్తమోహాన్ధతమసావృతాః" - ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலாதேவா மநுஷ்யா: பஶவஸ்ததா | விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா:" (௬) "ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః" - ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந:" இத்யாதிகளாலே கூடவிருந்து ஸுகாநுபவம் பண்ணுகிறவன் புண்யக்ஷயத்திலே பிடித்துக்கொண்டு விழக்கண்டு தனக்கும் பாதபயம் நடக்குமென்றும், அதிபித ஸுகாநுபவம் பண்ணுவாரைக் காணத் தன்னுடைய ஸுகாநுபவம் து:க்காநுபவமாய்த் தோற்றுமென்றும், பூர்வார்ஜித புண்யபலமநுபவிக்குமதொழிய புண்யாந்

---

(௧) வி-பு-௬-௫-௫௦ (௨) வி-பு-௧-௮- (௩)
(௪) விஷ்ணுதா-௧௦௪- (௫) வி-பு-௫- (௬) பார-

காம ஆராதகபம்பாகாமையாலே புண்யக்ஷயநிபந்தநமான ஸுக க்ஷயபயம் நடக்குமென்றும், நாரகிகளுடைய து:ஸஹது:க்காநுபவ தர்ஶநத்தாலே பரிதப்தராவார்களென்றும், ஹிரண்யராவணாதிகளுக்கு பயப்பட்டு தேவஶரீரத்தைப்பொகட்டு மநுஷ்யஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து பூமியிலே திரிவார்களென்றும், அதுதேவதைதான் துஶ்ஶீலதேவதை யாகையாலே ஸ்வதந்த்ரபலாநுபவம் ஸஹியாமையாலே, யயாதியை "த்வம்ஸ-த்வம்ஸ" என்று தள்ளினாப்போலே தள்ளுமென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமாக ஸகலசேதநரும் கர்மஜநித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளாகக்கொண்டு பகவந்மாயாரூபமான ஸம்ஸாரத்திலே மக்நராய்க்கொண்டு நிரந்தர து:க்காநுபவம் பண்ணுவர்களென்றும், ப்ரஹ்மபதா(த)நுபவம் பண்ணுகிறவனும் க்ஷுத்பீடாதிஶயத்தாலே இஹலோகத்திலேவந்து ஶ்வமாம்ஸத்தை பக்ஷித்துப் பின்னையும் போயிருக்குமென்று மெழுதுகையாலும், இப்படி இவை நாகஸ்தாநீயங்களென்றும் சொல்லுகையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(ங்க)ங்களும் அல்பமாய் அஸ்திரமாய் து:க்கோதர்க்கமாய் து:க்கமிஶ்ரமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கையாலே அபுருஷார்த்தங்களென்று சொல்லி, அதுக்குமேலே ஆத்மாநுபவரூபமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பார்த்தால் (க) "அளவில்லாச் சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே ஸ்வர்க்காதிபோகத்தை யதிஶயித்திருந்ததேயாகிலும் ஆத்மகதமான ஶேஷத்வாநுரூபமன்றியிலே (உ) "ஞானத்துள்நின்று" என்கிறபடியே தத்விஶு(த்த)ர ஜ்ஞாநமாத்ராநுரூபாஸமாகையாலே ஶவாலங்காரத்தோபாதி அப்ராப்தமமாய, (௩) "అతో విద్యాసు వా శ్రమః। విద్యాయాం ఇవాకల్య సౄయయ్యత సౄనిష్ఫలః-ஆத்மவித்யாஸுவாஶ்ரமः। விதவாயாஇவாகஸ்யவ்யஸ்க்தஸ்ய நிஷ்பல:" என்று விதவாலங்காரத்தோபாதி நிஷ்பலமுமாய் அவத்யமுமாயிருக்குமென்றுசொல்லி,

ஆக இப்படி புத்ரலாபா(த்ய)த்யாத்ம ப்ராப்திபர்யந்தமானவை அபுருஷார்த்தங்களாகையாலே துந்நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடம், (௪) "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్। త్వామేవశరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి

(க) திருவாய-௪-௯-௧௦ (உ) திருவாய்- (௩) (௪) ஜிதந்தா-

మనీషిణః - ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவ ஶரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்திமநீஷிண:'' (௧) ''సోధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమంపదమ్- ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்'' (௨) ''నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా । భేషజంభగవత్ప్రాప్తిః-நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா । பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி:'' (௩) ''యేనయేనధాతాగచ్ఛతితేనతేనసహాగచ్ఛతి - யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி'' (௪) ''రసంహ్యేవాయంలబ్ధ్వానన్దీభవతి - ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி'' (௫) ''కామాన్నీకామరూప్యనుసఞ్చరన్-காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்'' (௬) ''నిరఞ్జనః పరమంసామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி'' (௭) ''బ్రహ్మణోమహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி'' (௮) ''మమసాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:'' (௯) ''ఇమంమానవమావర్తంనావర్తన్తే-இமம்மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே'' (௰) ''ఏతత్సామగాయన్నాస్తే-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே'' (௧௧) ''అహంసర్వంకరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி'' (௧௨) ''క్రియతామితిమాంవద-க்ரியதாமிதிமாம்வத'' (௧௩) ''அயர்வறுமமரர்களதிபதி-துயரறுசுடரடிதொழுதெழு'' (௧௪) 'ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ'' (௧௫) 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்'' (௧௬) ''தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே'' (௧௭) ''பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட'' (௧௮) ''முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்'' (௧௯) 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்'' (௨0) ''உற்றேனுகந்துபணிசெய்து'' (௨௧) 'அடியரோடிருந்தமை'' (௨௨) ''வீடுபெற்ற'' (௨௩) ''ఐకాన్తికనిత్యకైఙ్కర్యప్రహర్షయిష్యామి-ஐகாந்திகநித்யகைங்கர்யப்ராஹர்ஷயிஷ்யாமி'' (௨௪) ''దైన్యాద్ప్రాప్య

---

(௧)
(௨) வி-பு-௪-௫-௫-௧
(௩) பாஞ்சராத்ர-
(௪) தை-ஆந-
(௫) தை-பருகு
(௬) முண்ட-௩-௧௩
(௭) தை-நா-
(௮) கீ-௧௪-௨
(௯)
(௰) தை-ப்ருகு-
(௧௧) ரா-அ-௩௧-௨௫
(௧௨) ரா-அ-௪௫-௭
(௧௩) தி-வாய்-௧-௧-௧
(௧௪) தி-வாய்-௨-௩-௧0
(௧௫) தி-வாய்-௩-௩-௧
(௧௬) தி-வாய்-௨-௯-௪
(௧௭) தி-வாய்-௪-௮-௨
(௧௮) தி-வாய்-௮-௫-௭
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௭
(௨0) தி-வாய்-௧0-௮-௧0
(௨௧) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧
(௨௨) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧
(௨௩) ஸ்தோ-ரத்ந
(௨௪) சத்யத்ரயம்

ப்ஸயா-கைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா" (௧) "நித்யகிங்கரோ பவ-நித்ய கிங்கரோபவ" (௨) "நித்யகிங்கரோபவிஷ்யஸி" (௩) "ஸ்வாநுபூதி ஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹி-கவாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹி" இத்யாதி ப்ரஸ்ஸதவாக்யங்களாலே பஹுமுகமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையாலே ரக்ஷகத்வாதி குணோபேதனுமாய் அகாரவாச்யனுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சேஷபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவனான ஆத்மாவுக்கு, ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாய் ஸௌஶீல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அத்தாலேயுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்; அதற்கு உபாயம் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவன் திருவடிகளே யென்று சொல்லி, அதிரிக்தமாயிருப்பதோருபாயவிஶேஷத்தையும் சொல்லாமையாலே இவையே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸாரதயா ப்ரமாண ப்ரதிபாத்யங்களென்றதாயிற்று.

ஆனால் ஏதத்வ்யதிரிக்தஸாதநஸாத்யங்களை பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமுண்டென்றறியாதே பாஹ்யஸாபராய்நாஸ்திகராய்த்திரிகிற பாமரசேதநர்க்கு தஜ்ஜ்ஞாபகமான ஶாஸ்த்ரங்களிலே விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக அவர்களுடைய ருசியைப் பின்சென்று ஶாஸ்த்ரோக்த பாஹ்ம்ஸாருடையராயிருக்கிற அபி(௨)சாரக்ரியையை விதித்தும் அதிலுக்தமான ப(௩)லதாஶநத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறந்து, அநந்தரம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக ஶரீரவியுக்தாத்ம போக(௪)மாயிருக்கிற பாரலௌகிகஸாதநத்தையும், தத்ஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளையும், பூர்வோக்த பாஹ்மஸாரிஷேதபூர்வகமாக ப்ரகாஶிப்பித்தும், தேஹாதிரிக்தமாத்மாவென்றறிந்தவளவிலே தத்கதமான பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக பாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யரூப மோக்ஷஸாதநத்தையும், தத்ஸாதநமான பக்தியையும் பூர்வோக்த பல

---

(௧) ஸாஜாத்யதிகதயம

ஸாதநவிஶேஷபூர்வகமாக விதி(த்)த்தும், அந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தினுடைய யதா(ர்)வத்தர்ஶநார்த்தமாக பூர்வோக்த பலஸாதநவிஶேஷ பூர்வகமாக பகவத்ப்ரீதிவிஷயகரஸ்தவ ததத்யந்தாதீ(தி)நத்வ ப்ரதிபத்திரூபமான வுபேயோபாயங்களை விதித்தும், இப்படி ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமும் தேஹாதிரிக்தாத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக்காக இதர ஸாதநஸாத்யங்களை விதிக்கிறதாகையாலே இந்த ப்ரமாணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்கள்.

த்ரிவித சேதநரக்ஷகனான ஈஶ்வரன் இந்த க்ரமத்தைச் சிலர் விஷயத்திலே நிர்வஹித்தும், இந்த க்ரமமொழிய இந்த ஶாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச் சிலர்க்கு கேவலக்ருபையாலே பிறப்பித்தும் போருகையாலே இந்த நியதி ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரேச்சாநிப(ப)ந்தந மொழிய அபேக்ஷிதமன்று.

அபேக்ஷிதமாகில் பரஹிம்ஸாபரரான ச(ண்)ண்டாகர்ணாதிகளுடைய மோக்ஷம் அநுபபந்நமாம். ஸர்வர்க்கும் பரஹிம்ஸாதிகம் அநுஷ்டேயமுமாம்; (௧) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" (௨) "அவனென்னுளிருள்தானறவீற்றிருந்தான்" (௩) "நின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (௪) "உணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன், அதுவுமவனதின்னருளே" (௫) "வைத்தேன்மதியால்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாஶகன் அவனென்கிறத்தோடு விரோதிக்கும். ஆனால் இந்த க்ரமம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்னில், உபயமும் ஈஶ்வரபுத்த்யா நியதவிஷயங்களாகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது. ஆனால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்யம் வாராதோவென்னில், ஸ்வயமேவநியதாகாரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அத்தைக்குலைத்துத் தன்னுடைய புத்த்யதீநமாக நிர்வஹித்தபோதிறே வைஷம்யமவருவது. அங்ஙனன்றியிலே ஸகலமும் ஸ்வாதீநரூபமாகையாலே வைஷம்யம்வாராது. இந்தப்ரகாரந்தான் அவனுக்கு ஸ்வாபி(பீ)மத ப்ரயோஜநமாயிருக்கையாலே ஸாபேக்ஷமன்று.

ஆகையாலே த்வயத்திற்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்களையொழிந்த ஸகல ஸாதநஸாத்யங்களும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான

---

(௧) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௨) தி-வாய்-௮-௭-௩ (௩) தி-வாய்-௫-௭-௧௦
(௪) தி-வாய்-௮-௮-௩ (௫) தி-வாய்-௮-௭-௧௦ (௬)

ஸித்தவுபாயோபேயங்களிலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிற தாகையாலே இவற்றை ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமென்னக் குறையில்லை.

இப்படி ஶ்ருதிகளும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிஶய ஸுகரூபமான புருஷார்த்தத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயம், (௧) "లోకానాం పరమో ధర్మః-லோகாநாம்பரமோதர்ம:" (௨) "రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః-ராமோ விக்ரஹவாந்தர்ம:" (௩) "కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" (௪) "நல்லறமாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் நாரணனேயாவது" என்று சொல்லப்படுகிற ஸித்தோபாயமென்று அறுதியிடுகையாலே நமக்கும் இவ்வுபாயவிஶேஷமே ஆதரணீயமாகக்கடவது.

ஆக, இப்படி ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களாய், மந்த்ரவித்மான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாய் அபி(பி)மதமுமாயிருந்துள்ள உபாயோபேயங்களை இரண்டுவாக்யத்தாலும் விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வாக்யத்வயாத்மகமாய்க்கொண்டு த்வயமென்று திருநாமமாய், திருமந்த்ரத்தினுடைய விஶதாநுஸந்தாநமாய், (௪) "మన్తారం త్రాయత ఇతి మన్త్రః-மந்தாரம்த்ராயத இதிமந்த்ர:" என்று அநுஸந்தாதாவை ரக்ஷிக்கையாலே மந்த்ரமாகவும், (௫) "ద్వయేన మన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகவும் சொல்லப்படுகிற த்வயம் கடவல்லி முதலான வுபநிஷத்துக்களிலே அதீ(தீ)தமாய்ப் போருகையாலும், பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, (௫) "ప్రథమం శృణు మన్త్రాణాం మన్త్రరాజమనుత్తమమ్। సర్వమన్త్రఫలాన్యస్య విజ్ఞానేన భవన్తి హై। ఏతన్మన్త్రమవిజ్ఞాయ యో నరో మామభీప్సతి-బాహుభ్యాం సాగరం తర్తుం సలఘ్వా ప్లవమిచ్ఛతి। తస్మాద్యో మామభీప్సేత యో వా సుఖతుమిచ్ఛతి। మన్త్రరాజమిమం విద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్-ப்ரதமம்ஶ்ருணுமந்த்ராணாம் மந்த்ரராஜமநுத்தமம் | ஸர்வமந்த்ரபலாந்யஸ்யவிஜ்ஞாநேநபவந்திவை | ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதிபாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி | தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகிதுமிச்சதி | மந்த்ரராஜமிமம்வித்யாத்குரோர்வசநபூர்வகம்" என்றும், (௫) "మామేకం శ్రేయాయుక్తం భక్తియుక్తో నరోత్తమః। ద్వయేన మన్త్రరత్నేన మత్ప్రియో భజతేత్స

---

(௧) (௨) ரா-ஆர-௩௭-௧௩ (௩) பார-ஆநு-அ.அ

(௪) ச-திருவ-௭௨ (௫) பகவச்சாஸ்த்ரம்.

ఛా అచిరాన్మత్ప్రసాదేన మల్లోకం ప్రాప్స్యసి" "దుర్వృత్తో వా సువృత్తో వా మూర్ఖః పణ్డితఏవ వా। లక్ష్మీఞ్చ మాం సురేశఞ్చ ద్వయేన శరణం గతః। మల్లోకమచిరాల్లబ్ధ్వా మత్సాయుజ్యం సగచ్ఛతి-மாமேகஞ்சஶரியாயுக்தம் பக்தியுக்தோநரோத்தமஃ। த்வயேநமந்த்ரரத்நேந மத்ப்ரியேண ப்ரஜக்ஷதா। அசிராந்மத்ப்ரஸாதேந மல்லோகஞ்சாநகச்சதி" "தூர்வ்ருத்தோவாஸுவ்ருத்தோ வாமூர்க்கஃபண்டிதஏவவா। லக்ஷ்மீஞ்சமாம்ஸுரேஶஞ்சத்வயேநஶரணங்கதஃ। மல்லோகமசிராலப்த்வா மத்ஸாயுஜ்யம்ஸகச்சதி" என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், (௧) "ద్వయవక్తృత్వమ్-த்வயவக்தாத்வம்" (௧) "ద్వయమర్థానుసంధానేన సహ సదైవం వక్తా-த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹஸதைவம்வக்தா" என்று பாஷ்யகாரருக்கும் ஶரண்யன் தானே யருளிச்செய்கையாலும்,

ஶ்ருதிஸித்தமுமாய் ஶரண்யா(ஷீ)மதமுமாயிருந்ததேயாகிலும் ஆசார்யபாரம்பர்யைக்கு எல்லைநிலமாயிருக்குமுள்ள நித்யாநபாயிநியான பிராட்டி, (௨) "వేదామృతమహాంభోధేర్మథనాద్ద్వయముద్ధృతమ్। తద్ద్వయం శృణు వక్ష్యామి సద్యోముక్తిప్రదం శుభమ్-வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்மதநாத்த்வயமுத்த்ருதம்। தத்த்வயம்ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமி ஸத்யோமுக்திப்ரதம்ஶுபம்" என்றுதுடங்கி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதரித்து உபதேஶிக்கையாலும்,

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராந பராங்குஶாக்ய பரமாசார்யரும், (௩) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று தாமநுஸந்தித்து, (௪) "திருவுடையடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௫) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்சேரே" என்று ஸங்க்ரஹேண பிறர்க்கு உபதேஶித்து, இம்மந்த்ரோக்தமான புருஷகாரபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்தப்ரப்ருதி கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபர்யந்தமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ஸக்ரமமாக, (௬) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (௭) "மானேநோக்குமடவாளைமார்பில்கொண்டாய்மாதவா" (௮) "மலராள்மைந்தன்" (௯) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" (௧௦) "திருவின்மணாளன்" (௧௧) "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்று புருஷகார

---

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) தி-வாய்-௧-௧-௧
(௪) தி-வாய்-௧-௩-௮ (௫) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௬) தி-வாய்-௧-௩-௧
(௭) தி-வாய்-௧-௫-௫ (௮) தி-வாய்-௧-௫-௯ (௯) தி-வாய்-௧-௯-௯
(௧௦) தி-வாய்-௧-௭-௧ (௧௧) தி-வாய்-௧-௯-௩

மானஸ்ரீஸம்பந்தத்தையும், (க) "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்று ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வத்தையும், (உ) "எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே" (ங) "நலகிததான்காத்தளிக்கும்பொழில் லேழும்வினையேற்கே" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், (ச) "ஞானமூர்த்திநாராயணே" என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், (ரு) "திண்ணமநாரணம்" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தையும், (சா) "நலந்தருநம்பெருமான்நாராயணன்" என்று க்ருபாவத்தையையும்சொல்லி, ஆகவிப்படி ஆஶ்ரயணோபயோகியாயும்கார்யோபயோகியாயுமுள்ள குணவைஶிஷ்டியையும், (எ) "ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (அ) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (கூ) "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள்" (க0) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (கக) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (கஉ) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" (கங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண் நமக்கென்றுநாடொறுமேகசிந்தையனாய்" என்று ப்ராப்யாஶ்ரயணிக்ரஹயோகத்தையும், ததுபாயஸ்வீகாரத்தையும், (கச) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்க" (கரு) "திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" (கசா) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" (கஎ) "அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே" என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், (கஅ) "கொடியேன்பருகின்னமுதே" (ககூ) "திருமாலின்சீர்பெகிர்காலப்பருகிலுமார்வனே" (உ0) "அடியேனன்பெரியவம்மானே" (உக) "விண்ணவர்கோன்நங்களகோன்" (உஉ) "நிறைஞானமூலக்குக்தம்நாயகன்" என்று கைங்கர்யாப்ரயவஸ்துவையும்,

(உங) "நின்கோயில்சீய்த்து" (உச) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்

(க) தி-வாய்-க-உ-க0 (உ) தி-வாய்-க-எ-க (ங) தி-வாய்-க-ச-ரு

(ச) தி-வாய்-ச-எ-க (ரு) தி-வாய்-க0-ரு-க (சா) தி-வாய்-ரு-கூ-க0

(எ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (அ) தி-வாய்-ரு-அ-கக (கூ) தி-வாய்-ரு-கூ-கக

(க0) தி-வாய்-ங-க0-க0 (கக) தி-வாய்-சா-க0-க0 (கஉ) தி-வாய்-ரு-அ-ங

(கங) தி-வாய்-ரு-க0-க0 (கச) தி-வாய்-எ-க0-க (கரு) தி-வாய்-சா-ரு-அ

(கசா) தி-வாய்-சா-கூ-ங (கஎ) தி-வாய்-சா-ரு-கக (கஅ) தி-வாய்-எ-க-எ

(ககூ) தி-வாய்-எ-க-கூ (உ0) தி-வாய்-அ-க-ங (உக) தி-வாய்-அ-அ-உ

(உஉ) தி-வாய்-அ-கூ-கக (உங) தி-வாய்-கூ-உ-க (உச) தி-வாய்-அ-ரு-எ.

ளாய்" (க) "கொடுவினையேனும்பிடிக்க நீயொருநாள்கூவுதல் வருதல்செய்யாய்" (உ) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள்வியக்கவின்புறுதும்" என்று கைங்கர்யத்தையும், (௩) "விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாம்" (௪) "அமராவினைகளே" (௫) "நில்லாவல்லல்" என்று கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லி, ஆகவிப்படி அநேகவாக்யங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்,

பெரியமுதலியாரும், (௬) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-అకిఞ్చనోనన్యగతిః-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி, அகிஞ்சநோநந்யகதி:-த்வத்பாதமூலம்பரணம்ப்ரபத்யே" (௭) "కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், பாஷ்யகாரரும், (௮) "అనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யபரணப்பரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௮) "అనన్యశరణస్త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யபரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் பரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௯) "శ్రీమన్నారాయణతవచరణారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-ஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம் பரணமஹம்ப்ரபத்யே" (க௦) "నిత్యకైఙ్కర్యోభవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், பரண்யாந்தர்க்கத ஜ்ஞாநிபரிக்ரஹம் இதுக்கதிபயித்திருக்கும.

அதுக்குமேலே இதுதான் (கக) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும் மனமுடையீர்" என்கையாலே ஸர்வாதிகாரமுமாய், (கஉ) "సకృత్స్మృతోపిగోవిన్దో నృణాంజన్మశతైశ్చితమ్। పాపరాశిందహత్యాశు తూలరాశిమివానలః-ஸக்ருத்ஸ்மருதோபிகோவிந்தோ ந்ருணாம்ஜந்மபதைஶ்சிதம்। பாபராஶிம்தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:" (க௩) "సకృదుచ్చారితేనైవ కృతకృత్యోభవిష్యతి-ஸக்ருதுச்சாரிதேநைவ க்ருதக்ருத்யோபவிஷ்யதி" (க௪) "సకృదేవప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" என்கையாலே ஸக்ருதநுஷ்டேயமுமாய், (க௫) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்

(க) தி-வாய்-௯-உ-க௦ (உ) தி-வாய-க௦-௩-௯ (௩) தி-வாய-க௦-௪-௯
(௪) தி-வாய்-க௦-௫-௯ (௫) தி-வாய-க௦-௮-கக (௬) ஸ்தோ-ர-உஉ
(௭) ஸ்தோர-௪-௮ (௮) பரணாகதிகத்யம (௯) ஶ்ரீரங்ககத்யம்
(க௦) வைகுண்டகத்யம் (கக) தி-வாய்-க௦-௫-க (கஉ) பார.
(க௩) பஞ்சசாஸ்த்ரம் (க௪) ரா-யு-க௮-௩௩ (க௫) தி-வாய்-க௦-௫-௭

நிதொன்றுமடையாவேதம்சாரா” என்கையாலே புத்திபூர்வாநிஷ்ட பரிஹாரகமுமாயிருக்கும்.

(௧) “సాధ్యభక్తిస్తుసాహన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసీ-ஸாத்யபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீப்ராரப்தஸ்யாபிபூயஸீ” என்றும், (௨) “மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்” என்றும் சொல்லுகையாலும் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய நிரங்குச ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாலும், இருவர்க்கும் கர்மபாரதந்த்ர்யமும் கர்த்தவ்யாம்சமுமில்லாமையாலும், ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலன்றிக்கே சரீராவஸாநத்திலே பலமாகக்கடவது. (௩) “తస్యతావదేవచిరంయావన్నవిమోక్ష్యే, అథసమ్పత్స్యే-தஸ்யதாவதேவசிரம், யாவந்நவிமோக்ஷ்யே, அதஸம்பத்ஸ்யே” என்கிற ஸாதாரணவசநம் ஸாதநத்வயகதவிதஸாத்யங்களாலே சரீரமோக்ஷமும் கர்மமோக்ஷமுமாகக்கடவது.

சரீரமோக்ஷபர்யந்தமான விளம்பமும் தத்காலீந து:க்காநுபவமும் ப்ரபத்தவ்யனான ஸர்வேச்வரன் இவன்பக்கலிலே சபலனுமாய் ஹிதகாமனுமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு தீவ்ரவேகப்ரதாநம் பண்ணுமையாலும் ததநுரூப கர்மஸம்பந்தாநுமதி பண்ணியிருக்கையாலுமாகக்கடவது.

இவ்வாதிக்யங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில், (௪) “ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణమ్-தர்மஜ்ஞஸமய:ப்ரமாணம்” (௫) “యథా తే తేషు వర్తేరన్-తథా తేషు వర్తేథాః - யதாதே தேஷு வர்த்தேரந், ததா தேஷு வர்த்தேதா:” இத்யாதிகளாலே ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலமென்கையாலே தத்ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவும் ஸாதகஸாத்யங்களில ருசிவிச்வாஸங்களுக்காகவும் பூர்வாசார்யவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

அவையெவையென்னில், பட்டர்பாதிரிக்குடியிலே எழுந்தருளினபோது, மறவன், “முயற்குட்டியைப்பிடித்தேன், அதின்தாய் முன்னேவந்து தண்டனிட்டவாறே விட்டுப்போந்தேன்” என்ன, முயலுக்கு சரணாகதியே ரக்ஷகமென்று உபதேசித்தாரில்லை. (௬) “అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః-அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்ய:” என்

---

(௧) பகவச்சாஸ்த்ரம்　(௨) தி-வாய்-௯-௧௦-௫　(௩) சாந்தோ-௬-௧௪-௨
(௪) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்　(௫) தை-சீக்ஷா　(௬) ரா-யுத்-௧௮-௨௭.

இற்ற்றுநாங்கொவேட்டனுக்கில்லை. இப்படியிருக்க, ப்ரபத்திவைபவமிருந்தபடி யென்னென்று பட்டர் விஸ்மிதராணரென்கிற வார்த்தையும்,

இவனகத்திலே யொதுங்கினேனென்றிறே நம்மை இவனுபசரித்தது. பரமசேதநன், தான்அபி(பி)மாநித்த திவ்யதேசங்களிலே வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே என் நினைத்திருக்கிறானோ வென்று வித்த(ஷ)ராணரென்கிற வார்த்தையும்,

பட்டர் ஜீயர்மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத்துடைமாறத்தேய்தல் தூங்குதல்செய்யாதே ஸாவதா(ன)நராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து பட்டர், இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராயிருக்கைக்கடி நான் சொன்ன த்வயத்தை விஸ்வஸித்தகனமிறே யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பட்டர் எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யம் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் இவர் பதஸ்தராகிறபோது பாஷ்யகாரர் இவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்து பெருமாள திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தாரென்கிற வார்த்தையும்,

சிறியாத்தான், எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு எனக்குப்ரியமாகவும் ஹிதமாகவும் திருவுள்ளத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதமே, த்வயத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்துக்கு மேற்பட ஸ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொன்றில்லை; இத்தை விஸ்வஸித்திருமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அநாதிகாலம் எம்பெருமானோட்டை ஸம்பந்தத்தை யில்லைசெய்துதிரிகிற சேதநனை அவன் திருவடிகளிலே சேர்க்கைக்குப் பற்றுசு பிராட்டியுளளொன்று நிர்ப்ப(ய)ராணுயிருமென்று சிறியாத்தானுக்கருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெற்றி ஸ்ரீபாதத்திலே த்வயஸ்ரவணம்பண்ணின கொற்றியம்மைப்பிராட்டி, திருமந்த்ரத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, அதுவும் த்வயத்துக்குள்ளே உண்டுகாண்; அதுகொண்டு கொள்ளுங்கார்யத்தையும் த்வயத்தைக்கொண்டுகொள்ளாய் யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

வீராணத்தருளாளப்பெருமாளுக்கு த்வயமருளிச்செய்கிற போது பிள்ளையைப்பார்த்து என்னையொழியப் புறம்பேபோமாகில், செய்தென்? நான் சொல்லும்போது நான் விஸ்வஸித்திருக்குமதை யே சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெரியகோயில் நாராயணன்மகன் ஏகாயநரோடே யிருக்கக் கண்டு பாஷ்யகாரர் அவனையழைத்துப் பெருமாள்திருமுன்னே கொண்டுபுக்கு, த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை; அத்தை விஸ்வஸித்திருவென்று சடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரரைப்பிரிந்து திருமேனி வெளுத்துத் திருநாராயணபுரத்திலேயெழுந்தருளின அம்மங்கியம்மாளுக்கு, என்னைப்பிரிந்து க்லேஶித்துவந்தவுனக்கு முன்புசொன்ன த்வயமொழியக்கண்டிலே னென்று ஒருருத்வயத்தையும், ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தரு ளப் புறவீடுவிட்டிருக்கிற தஶையிலே ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரநிக ரத்தை வாயிலிட்டாற்போலிருக்கும் காணுங்கோளென்று அவர்க் கு த்வயத்தை யருளிச்செய்தாரென்கிற வார்த்தையும், எம்பெரு மானார் அந்திமதஶையிலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுக்கு த்வய மொழியத் தஞ்சமில்லை யென்றிருங்கோளென்றருளிச்செய்த வார் த்தையும்,

அனந்தாழ்வான் நஞ்சீயரைப்பார்த்து, திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து த்வயைகநிஷ்டராவாயென்று வாழ்த் தினாரென்கிற வார்த்தையும், இவை முதலான இவ்வாசார்யவசநங் களுடைய ருசிவிஸ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்.

இப்படி ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான த்வயம் அநந்யஸாதந னாய் அநந்யப்ரயோஜநனான முமுக்ஷுவுக்கு அநுஸந்தேயமான வர் த்தவிஶேஷங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரத் தில் மத்யமபதோக்தமான ஆத்மபாரதந்த்ர்யத்தாலும், சரமஶ்லோ கத்தில அஹம்பதோக்தமான ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தோன் றின உபாயவிஶேஷத்தையும், அவற்றில் சதுர்த்தியாலும் உத்தம னாலும் தோன்றின வுபேயவிஶேஷத்தையும், இதில் ப்ரதமபதோக் தமான ஶ்ரீஸம்பந்தத்தால்வந்த ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை முன்

விட்டுக்கொண்டு ஸ்வீகரித்து ப்ரார்த்திக்கையாலே அவற்றிற் காட்டில் இது அதிகமாயிருக்கும்.

ஆகையிறே,(க)“సంసారార్ణవమగ్నానాంసద్యస్సంసారతారణమ్। ద్వయమేకస్తువిప్రేన్ద్రాః స్తస్యసద్యశ్శుభం-ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ஸத்யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம்। த்வயமேசந்துவிப்ரேந்த்ரநாஸ்த்யஸ்யஸத்ருஶம் புவி” என்றதும், ‘ద్వయేనమన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந” (க) “మన్త్రరత్నంద్వయంబ్రహ్మన్ శృణువక్ష్యామిసువ్రత - மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ரஹ்மந் ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமிஸுவ்ரத” என்றதும்.

இத்த்வயத்துக்கதிகாரி, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதத்தில் தா(து)து ப்ரத்யயங்களால் தோன்றின ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களை, அதில் சரமபதத்தில் தா(து)த்வர்த்தத்தாலே தோற்றின ஜ்ஞாநத்தாலே தெளிந்துதேறி, தத்பரோக்தாநந்த ராகாரமான வாக்யத்தில் நிலைநின்றவனாகையாலே, இப்படிப்பட்ட சேதநன் துர்லபனாகையாலே நம் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துப் போருவார்கள்.

ஆகையாலே தா(து)த்வர்த்தவிஶிஷ்டகாரமான நமஶ்ஶப்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயவரணத்தையும், ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதிஸம்பந்திபூத மகாரார்த்த விஶிஷ்டகாரமான சதுர்த்த்யர்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபேயப்ரார்த்தனையும் வாக்யத்வயத்தாலும் சொல்லுகிறதாகையாலே இம்மந்த்ரம் ஸர்வாதிகமாயிருக்குமாபோலே தந்நிஷ்டனான இவ்வதிகாரியும் ஸாத்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாந்தரத்திலும் நிஷ்டரானவர்களில் அத்யந்தம் அதிகனாயிருக்கும்.

“మూర్ఖోవాపణ్డితోవాపి శుద్ధోవాప్యశుచిస్సదా। తస్మిన్ద్వయేయదిశ్రద్ధా సపూజ్యోభవతిధ్రువమ్। శ్రుతవాన్వాకులీనోవా తపస్వీవాపరాశర। ద్వయాధికారిణోచేత్తం దూరతఃపరివర్జయేత్ -மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி ஶுத்தோவாப்யஶுசிஸ்ஸதா। தஸ்மிந்த்வயேயதிஶ்ரத்தாஸபூஜ்யோபவதித்ருவம்। ஶ்ருதவாந்வாகுலீநோவா தபஸ்வீவாபராஶர। த்வயாதிகாரிணோசேத்தம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்” என்று அந்யநிஷேதபூர்வகமாக த்வயாதிகாரியானவன் பூஜ்யதமனென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(க) பஞ்சராத்ரம்

(௧) "ஶரணமித்யபிவாசமுச்சரயந்-ஶரணமித்யபிவாசமுரைதாயம்" (௧) "குருதரந்தவரஜதுரந்தர-குருபரம்தவரங்கதுரந்தர" (௨) "மாதவனென்றதேகொண்டு-தீதவங்கெடுக்கும்" (௩) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்" என்று சொல்லுகையாலும், (௪) "ஸர்வகுஹ்யதமம் பூயஶ்ஶ்ருணு மே-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே" என்றும் (௫) "குஹ்யானாங்குஹ்யம்-குஹ்யாநாம்குஹ்யம்" என்றும் சொல்லுகையாலும் நம்பூர்வாசார்யர்கள் மற்ற ரஹஸ்யத்வயத்திலும் அர்த்தமாத்ரத்தை மறைத்துப்போருவர்கள்; இதில் ஶப்தார்த்தங்களிரண்டையும் மறைத்துப்போருவார்கள்.

(௬) "இங்கிப்பரிசுரைப்பார் - திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே நம்மைப்பாராதே முன்பு சொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படி பண்ணும். இப்பாப்த விஶேஷத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாலிறே கார்யகரமாவது. இம்மந்த்ரநிஷ்டை யொழிய ஈஶ்வரனை லபி(ஃ)க்கத் தேடுகை மூர்க்கக்ருத்யம்; ஸ்வரூபஹத்தோடேபோம். பலாலாபமாத்ரமாய் விடுமென்னுமிடம், (௭) "ஏதஸ்மிந்நவிஜ்ஞாய யோ நரோ மாமபீப்ஸதி। பாஹுப்யாம் ஸாகரம் தர்த்தும் மலப்த்வாப்லவமிச்சதி - ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாய யோநரோமாமபீப்ஸதி । பாஹுப்யாம் ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி" என்கிற க்ரந்தத்தாலே சொல்லிற்று.

(௮) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்வி திவாய்க்கின்று" (௯) "தேனேயின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்ல, தானேயெம்பெருமானவனென்றாகியொழிந்தான்" (௧0) "மாயம்சொல்லி வள்ளல்மணிவண்ணனே, என்றென்றே-உன்னைக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே உபாயபூதன்பக்கல் க்ருபையும் ப்ராப்தியும் ஔதார்யமும், தன்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்தயபி(ஃ)நிவேஶங்களுமேயிறே இவ்வுபாயத்துக்கு அபேக்ஷிதம்; அல்லது ஆபி(ஃ)ஜாத்யாநுகூல்யாதிகளன்றே.

---

(௧) ரஹஸ்ய-௨-௧0௨ (௨) திவாய-௨-௭-௩ (௩) திவாய்-௧0-௫-௭
(௪) கீதை-௧௮- (௫) கீதை- (௬) திருப்பா-௩0
(௭) பாஞ்சராத்ரம் (௮) திவாய-௫-௧-௧ (௯) திவாய்-௫-௧-௨
(௧0) திவாய-௫-௧-௩

(க) “అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోఽపి వా । యస్స్మరణమాత్రేణ సబాహ్యాభ్యన్తరశ్శుచిః । మూర్ఖో వా పణ్డితో వాపి నిన్దితో వాప్యనిన్దితః । ద్వయోచ్చారణమాత్రేణ నరః పూజ్యో న సంశయః- அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாங்கதோபி வா । த்வயஸ்மரணமாத்ரேண ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி: । மூர்க்கோ வா பண்டிதோ வாபி நிந்திதோ வாப்யநிந்தித: । த்வயோச்சாரண மாத்ரேண நர: பூஜ்யோ ந ஸம்ஶய:” என்னக்கடவதிறே.

(உ) “ஏழையேதலன்” இத்யாதியாலே அபி(ஜ)ஜநவித்யாவ்ருத்தங்களால் தண்ணியரான ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் விஷயமாக அவை யொன்றையும்பாராதே பரண்யரான பெருமாள்தாம் “உன்தோழி” என்று புருஷகாரஸம்பந்தத்தையும், “உம்பி” என்று பாகவதாங்கீகாரத்தையு முண்டாக்கி, “தோழன் நீ எனக்கு” என்று தாமுமங்கீகரித்து, “இங்கொழி” என்று தாமுகந்த கைங்கர்யத்தையும் கொண்டாரென்கையாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் அப்ரயோஜகம், பகவத்க்ருபையே ப்ரயோஜகமென்னுமிடம் வ்யக்தம்.

இம்மந்த்ரந்தான் வாக்யத்வயத்தாலும் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரபத்தியையும், தத்பலமான உபேயப்ரார்த்தனையும் முக்யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயப்ரபத்தி அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணாதிகளாலே தூஷிதாந்த:கரணனை விவனுக்குக் கூடாமையாலே அந்ததோஷதர்ஶநபய நிவ்ருத்திஹேதுபூதமான புருஷகாரத்தைச் சொல்லுகிறது ஶ்ரீமத்பதம். அந்தப் புருஷகாரத்தாலே உத்பு(த்)தங்களாய், தது பாயப்ரபத்த்யாஶ்ரயபூத சேதநனுடைய ஸதோஷத்வ அப்ராப்தத்வ நிகர்ஷாதிகளுக்கு நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும், ப்ரபத்த்யங்கத்தயான விஶ்வாஸத்துக்கு ஹேதுபூதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயணபதம். ப்ரபத்திக்கு விஷயமான வுபாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஸுலபனாகவேண்டுகையாலே அந்தஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது “சரணௌ” என்று. ப்ரபத்திவிஷயபூதனான வவனுடைய உபாயத்வத்தைச்சொல்லுகிறது “ஶரணம்” என்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-மொ-ரு அ-க

லப்பட்ட உபாயத்வப்ரபத்திக்கு உபயுக்தங்களாய்க் கிடக்கிறன- இதிற்சொல்லுகிற புருஷகாராதிகள்;

உத்தரவாக்யத்திற்சொல்லுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு விஷயமான கைங்கர்யம் - மிதுநசேஷபூதனான இவனுக்கு மிதுநம் விஷயமானாலல்லது பூர்ணமாகாமையாலே, தத்பூர்ணஹேதுவான ஸ்ரீயப்பதித்வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமதே" என்று. அந்தக்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவேண்டுகையாலே தத்தேதுவான ஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். அதில் ஸ்வப்ரயோஜநநிவ்ருத்தி பிறந்தாலல்லது சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகாமையாலே தந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணுகிறது நமஸ்ஸப்தம். ஆக உத்தரவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கு உபயுக்தங்களாய்க்கிடக்கிறது இதிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீமத்பதாதிகள்.

ஆகவிப்படி வாக்யத்வயத்தாலும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபநிரூபணமாகக்கடவது. இதுதான் பூர்வாசார்யருசிபரிக்ருஹீதமாகையாலே ஸகலசாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமந்த்ரஸித்தமான உபாயோபேயங்கள் ஸிஷ்டாசாரஸித்தமென்கை - இதுக்குத் தாத்பர்யார்த்தமாகக் கடவது.

இதில் வாக்யத்வயத்திலும் சொன்ன உபாயோபேயப்ரதிபத்திப்ரார்த்தனைகள் - பூர்வவாக்யத்தில் நித்யஸித்தஹேதுபூத புருஷகார வ்யதிரேகேணவும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்த வ்யதிரேகேணவும் உதி(த)யாமையாலே இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் ப்ரதாநார்த்தம் புருஷகாரப்ராதாந்யமும் மிதுநகைங்கர்யப்ராதாந்யமுமாகக்கடவது.

இப்ப்ரபத்தி* அபராதாநாமாலயத்வாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுபவாலாபத்துக்கும் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யாலாபத்துக்கும் ஹேது· (க) "[illegible] -மமைவ துஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்" (உ) "[illegible] -மதபராதமேவாத்ர நிமித்தமாலீத்" (௩) "என்பிழையே நினைந்தருளி"

(க) ரா·ஸு·௩அ-௪௭ (உ) (௩) தி·வாய·க-௪-எ

இத்யாதிகளாலே ஸ்வசோதாஷமாகச் சொல்லுகையாலே இந்த ப்ரார்த்தனையும் ஸ்வசோதாஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸ்வசோதாஷமாகக்கடவது.

அதில் பூர்வவாக்யம் புருஷகாரப்ரதாநமாகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வர்த்தவிசேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வாபராதநிபந்தந (ஃ)பீதி நிவ்ருத்தியாம்; உத்தரவாக்யம்-மிதுநகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரதாநமாகையாலே இதிற்சொல்லுகிற வர்த்தவிசேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வரூபாநுரூப பலாலாப(ஃ)நியந்தந பீ(ஃ)திநிவ்ருத்தியாம். “பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்க்ருபாவிஷயத்வஸித்திঃ, உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்ப்ரீதிவிஷயத்வஸித்திঃ” என்றுச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

பூர்வவாக்யோக்த தசேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது அசித்வ்யாவ்ருத்தியில்லை. தத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையில்லாதபோது ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தியில்லை. “நானடியேன்”“அடியேன்நான்”என்கிற உபயவ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும்போதைக்கு உபயவாக்யாநுஸந்தாநமும் வேணும். ஆகவிதின் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் ப்ரதாநார்த்தமும் அநுஸந்தாநப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றுயிற்று.

ஆக விப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ஸர்வாதிகாரமாய ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பரமரஹஸ்யமாய், மந்த்ரநிஷ்டருடைய வநுஷ்டாநமாகையாலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ஶிஷ்டாசாரத்வாரா ப்ரமாணமாய், ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமாய் வாக்யத்வயாத்மகமாயிருந்துள்ள த்வயம், பஞ்சவிம்ஶத்யக்ஷரமாய் ஷட்பதமாய் புருஷகாரம், நித்யயோகம், தத்பூதங்களாய் ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதி குணங்கள், உபாயோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள், ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹம், ததுபாயத்வம், தத்விஷய ப்ரதிபத்தி, உபாயபலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தி, ப்ரதிஸம்பந்திகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, தத்விரோதிநிவ்ருத்தியாகிற பதார்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

அதில் பூர்வவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (௧)“ஸக்ருதேவ [illegible]

(௧) ரா. அயோ. ௲௧. ௧

ధం నిమ్స్యరఘునన్దన - ஸப்ராதுச்சரணௌ காடம் நிபீட்யரகுநந்தந:" என்கிற உபாயவரணத்தையும், தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான திருவடிகளையும், தத்ரேகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தத்ராத்பார(ஸ்பு)லக புருஷகாரத்தையும் சொல்லுகிறது; உத்தரவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க) "భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా గిరిసానుషు రంస్యతే। అహం సర్వం కరిష్యామి-பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷுரம்ஸ்யதே ! அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று புருஷகாரமும் உபாயமுமான விருவருடையவும் சேர்த்தியிலே ஸஹஜஸார்வகாலீந கைங்கர்யரூபமான உபேயத்தையபேக்ஷிக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வாநுஷ்டாநமாகையாலே பலேஷுது பூர்வாநுஷ்டாநவாக்யம் முற்பட்டது. ப்ராப்திவேளையிலேயிறுமை முற்படவேண்டுவது. அநுஷ்டாநதசையில் ஸாதநமே முற்படுவது. அதில ப்ரதமபதம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு வகாந்தமான குணவிக்ரஹ விசிஷ்டவஸ்துவினுடைய புருஷகாரஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரதமாபேக்ஷிதமான புருஷகாரத்தையும் தந்நித்யயோகத்தையும் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமந்" என்று.

அதில் ஸ்ரீஸப்தம் புருஷகாரோபயோகி ஸ்வபாவவிசேஷாபேக்ஷையாயிருக்குள்ள ஸ்ரீக்குத்திருநாமமாய்க்கொண்டு "శ్రిఞ్ - సేవా యాం-ஸ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிறதாதுவிலே முடிகையாலே ஆஸ்ரயத்வ விஷயத்வங்களைக் காட்டுகிறது. ஏகாஸ்ரயத்திலே உபயமும் கூடுமோவென்னில்; கர்த்த்ருபேதமும் விஷயபேதமுமுண்டாகையாலே கூடும். அந்த பேதங்களைச்சொல்லுகிறது - "శ్రీయత ఇతి శ్రీః- ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியும், "శ్రయత ఇతి శ్రీః- ஸ்ரயத இதி ஸ்ரீ:" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியும்.

எங்ஙனேயென்னில், "ஸ்ரீயதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்காக ஆஸ்ரயணீயையாய்க்கொண்டு, (௨) "நங்கள்திரு" என்னும்படி இவர்களுடைய உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களாகிறஸம்பந்தங்களுக்கு (௩) "అస్తు తే, తథైవ సర్వం సమ్పత్స్యతే-அஸ்துதே, ததைவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்கிறபடியே

(க) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௨) ௨-திருவ-௬௬ (௩) கத்யத்ரயம்

அபி(௭)யுக்தியைப் பண்ணி நின்றுகொண்டு ஆஶ்ரயணீயையாயும், “ஶ்ரியம்ஶ்ரிய:” என்கிற கந்தகரிப்புகபத்தியாலே (௧) “தன்னைநத்தின மங்கைநகரகிய” என்கிறபடியே தன்ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திரூப ஸத்தாவிதிக்காக ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்து (௨) “உன்றிரு” (௩) “ஸ்ருஷ்டிம்-விஷ்ணோர்ப்ரேஷ்ஸ்ர” என்னும்படி அவனுக்கு ஸமபத்நியாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரிதையாயும், இவளுக்கு ஸ்வதந்த்ரமாம பா(௪)ந்த்வங்களும் ஸ்ருஷ்டிப்ரவ்ருத்திகளும் அவனதீ(௫)னமென்கையாலே இவள் புருஷகாரநிரபேக்ஷமாக ஆஶ்ரயணீயையுமாய் ஆஶ்ரிதையுமாயிருக்குமென்று உபயாநுபந்தி(௬)யான ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, ஈஶ்வரன் பரமப்ரணயியாகையாலே அந்த ப்ராணிக் ஷமையாக ஸ்வஸ்வரூபயாகிகளாலே ஸர்வகாலமும் அநுபாவியாநின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயஜநகமான வைலக்ஷண்யத்தையுடையளாயிருக்கிற இவளை க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹனாய்க்கொண்டு ஸேவித்திருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தராலும் ஸ்வரூப தோஷகுணதப்ச ஸேவ்யமானையாயிருக்கு மென்னவுமாம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களாகிற விரண்டு ஸம்பந்தமுமில்லாதபோது ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநருடைய அபேக்ஷாவிக்ஷேஹதுவாயிருந்துள்ள புருஷகாரத்வம்(௯) கூடியாது. ஆகையாலே ஆக(௮)ந்துகமின்றியிலே இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருந்துள்ள உபயஸம்பந்தத்தையும் தர்மிக்ராஹகமான ஶ்ரீஶப்தத்தில வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்த ஸம்பந்தத்வயத்தையும், (௪) “ఈశ్వరీంసర్వభూతానామ్-ஈஶ்வரீம்ஸர்வபூதாநாம்” (௫) “అస్యేశానాజగతోవిష్ణుపత్నీ-அஸ்யேஶாநாஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ” (௬) “హ్రీశ్చతేలక్ష్మీశ్చపత్న్యౌ-ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ” இத்யாதிகளாலே ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்று.

(௭) “యస్యాః కటాక్షమనువీక్షణమీశ్వరాణామైశ్వర్యహేతురితి సాధ్యజనీనమేతత్। తాం శ్రీరిత్యుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః త్వాంహి శ్రియశ్శ్రియముదాహురుదా

(௧) கா-தி-அ-ம (௨) தி-வாய-௪௦-௪௰ (௩) வி-பு-க-அ-௪௫
(௪) ஶ்ரீஸூக்தம் (௫) யஜு: (௬) யஜு-௩-அஷ்டக
(௭) வைகுண்டஸ்த-௨௭

రవా ః - யஸ்யா꞉ கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீச்வராணாமைச்வர்யஹேதுரி
திஸாரம்ஹ்ருதிமேதத் | தாபஸ்ய ஹீதிக்வதுபனைப்ரயணநிராஹ꞉ த்
வாமஹுப்ரியப்ஸ்ரீயமுதாஹரந்தாரவாச꞉" (௧) "యస్యావీక్ష్యముఖంత
దింగితపరాధీనో విధత్తేఖిలం - யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம் ததிங்கிதபராதீனோ விதத்
தேகிலம்" இத்யாதிகளாலே ஸர்வப்ராணிகளுக்குமுண்டான ஸம்ரு
த்தியெல்லாம் இவளுடைய கடாக்ஷாதீ(தி)நமென்றும், இப்படிக்
கொத்த இவளுடைய ஸத்தை பகவத்ஸமாச்ரயணத்தாலேயாயிருக்
குமென்றும் வ்யுத்பத்திஸித்தமான உபயபதத்தாலும் அபி(ஸ்ரீ)
யுக்தர் அருளிச்செய்தார்கள்.

(௨) "త్వంమాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా - த்வம்மாதா ஸர்வ
லோகாநாம் தேவதேவோ ஹரி꞉ பிதா" (௩) "దేవదేవదివ్యమహిషీం - தேவ
தேவதிவ்யமஹிஷீம்" (௩) "అఖిలజగన్మాతరమ్ - அகிலஜகந்மாதரம்" என்
னக்கடவதிறே.

இஸ்ஸம்பந்தத்வயத்துக்குண்டான ப்ரயோஜநவிசேஷத்தைச்
சொல்லுகிறது-ஶ்ருணோதி, ஶ்ராவயதி யென்கிற நிருக்தம்.

அதாவது-ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூ
பங்களையும், தத்நுரூபமாய் நிரதிசயபோக்யமாயிருந்துள்ள புரு
ஷார்த்தத்தையும் யதாவாகவறிந்து, தத்ப்ரதிப(க்ஷ)டமான ஸம்ஸா
ரத்திலுடைய ஹேயத்வ துக்கரூபத்வ ஜ்ஞாநத்தையுமுடையவன்,
ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும் பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விரோ
திபாஹுள்யத்தாலும் ஸாதநாந்தரங்களுக்கு ஆளாகாதே ப்ராப்ய
ருசயதிசயத்தாலும் ஸம்ஸாரபீ(பீ)தியாலும் ஆச்ரயணவிமுகனாக
மாட்டாதே கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனாய்நிற்க,

நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாய் நிரவதிகக்ருபாவானாயிருந்துள்ள
ஈச்வரன், (௪) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా - அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்
ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௫) "ஒருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்
லாம்" என்னும்படி ஸத்தாதா(ர)கனாய், (௬) "எவையுமெவரும்
தன்னுள்ளேயாகியுமாக்கியும்-அவையுள் தனிமுதலெம்மான்" என்று

---

(௧) ஸ்ரீஸ்தவம்-௧- (௨) வி-பு-௧-௯-௧௨௬ (௩) ஶரணாகதிகத்யம்
(௪) யஜுர்-ஆரண்ய (௫) தி-வாய்-அ-௧-௫ (௬) தி-வாய்-௧-௧-௧

(க) "కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనాః-கரணகளேபரைர்க்கடயித்தும் தயமாநமநா:" (உ) "విచిత్రా దేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్-விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீஸ்வராயநிவேதிதும்" என்றும் இவை புருஷார்த்தஜ்ஞாந முண்டாய் தரிக்கைக்காக கரணங்களைக்கொடுத்து, (௩) "తత్సృష్ట్వా, తదేవానుప్రావిశత్, తదనుప్రవిశ్య సచ్చ త్యచ్చాభవత్-தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததேவாநுப்ராவிஸத், ததநுப்ரவிஸ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்று அவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஸக்தி யுண்டாகைக்காக அநுப்ரவேஸித்தும், அவை ஸ்வதேஹபோஷணாதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பாகப் புக்கவாறே அவற்றை யுபஸம்ஹரித்தும், அவ்வளவிலும் நிராஸனாய்விடாதே திரியவும் ஸ்ருஷ்டித்தும், இவற்றைப் பிரியமாட்டாமலும், இவைபடுகிற வ்யஸநத்தாலும் மிகவும் துக்கிதனாயும் இப்படி, (௪) "ఉపాదత్తే సత్తాస్థితినియమనాద్యైశ్చిదచితౌ స్వముద్దిశ్య శ్రీమానితి వదతి వాగౌపనిషదీ - உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஸ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஸ்ய ஸ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ" என்றும், (௫) "அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமே ஹேதுவாக விவற்றினுடைய ஸத்தாப்ரதா(தா)நாதியான ரக்ஷணங்களைப்பண்ணி இவ்வர்த்தத்திலே ஸர்வரும் விஸ்வஸிக்கும்படி; உபநிஷத்தின்படியெடிப்பான் வேதமயனான கொடியைக்கட்டி எல்லைநடந்துகாட்டி ஆஸ்ரிதோஜ்ஜீவநோத்ஸுகனாயிருக்க,

இப்படி ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருவுள்ளம் புண்படும்படி சேதநர் (௬) "అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" என்றும், (௭) "బుద్ధ్యాఽచేతసా చ-புத்வாசதோச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் த்ரிவிதகாரணங்களாலும் அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாராதிகளைப் பண்ண, (௮) "యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేఽప్యనాశ్యమ్-யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஸ்யம்" என்று அநேகமாயிரம் ப்ரஹ்மகல்பம் அநுபவியாநின்றாலும் அள

(க) ர-ஸ்த-உ-சக (உ) விஷ்ணுதத்வே (௩) தை-ஆநந்தவல்லி
(௪) ர-ஸ்த-அ௭ (௫) தி-வாய்-கூ-௪ (௬) ர-ஸ்த-உ-கூக
(௭) வரத-ஸ்த-௭கூ (௮) வைகுண்டஸ்த-கூ0

லைபட்டுத்தோற்றுதபடிச் செய்கிறவபராதபரம்பரைகளையுணர்ந்து (க) "క్షిపామ్యజస్రమశుభానాసురీష్వేవ యోనిషు - க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநா ஸுரீஷ்வேவயோநிஷு" (உ) "న క్షమామి కదాచన - நக்ஷமாமி கதாசந" (ங) "எரிபொங்கிக்காட்டும்" "அழல்விழித்தானையவுணர்க்கு" என்றும், (ச) "சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்" என்னும்படி நிக்ரஹ விஷயபூதரான சேதநரை, ராஜாக்கள் முனிந்தவர்களைப் பாணர் புலையர்க்குக் கொடுக்குமாபோலே (ரு) "ప్రణమన్తి దేవతాః - ப்ரணமந்தி தேவதா:" என்று கும்பிட்டுக்கடக்கநிற்கிற யமாதிகள் கையிலே காட்டிக் கொடுத்து ரௌரவாதிநரகங்களிலே தள்ளி யறுத்துத் தீற்றிப்போராநிற்க,

அவ்வளவில், நிவாரகரில்லாதபடி நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயிக்கவென்பதொன்றில்லை; இனிப் பழைய நரகமொழிய கதியில்லையென்று தெகுடாடாநிற்கிற விச்சேதநர் பக்கல் அவன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வழற்றியையாற்றி இவர்களை யவன் திருவடிகளிலே போகடுகைக்கு இவர்களோடும் அவனோடும் மாத்ருத்வ மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தத்தையுடையளாய், (சா) "ప్రణిపాతప్రసన్నా హి మైథిలీ జనకాత్మజా - ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா" என்று ப்ரணிபாதமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாமென்று ப்ரஸித்தையாய்,

(எ) "செய்தகவினுக்கில்லைகைம்மாறு" என்று தலைசீய்ப்பது, (அ) "ఏష సర్వస్వభూతస్తు పరిష్వఙ్గో హనూమతః - ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:" என்று ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாம்படி. (கூ) "దృష్టా సీతా - த்ருஷ்டா ஸீதா" என்று பெருமாளையுமுண்டாக்கி, (கO) "గృహీత్వా ప్రేక్షమాణా సా భర్తుః కరవిభూషణమ్ । భర్తారమివ సమ్ప్రాప్తా జానకీ ముదితాభవత్ - க்ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா பர்த்து: கரவிபூஷணம் । பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீ முதிதாபவத்" என்று அக்கரையுமிக்கரையுமான விருப்புத்தேற்றுதபடி பெருமாளோடு ஒரு படுக்கையிலே யிருந்தாப்போலே ப்ரீதையாம்படி கைக்கண்டவடையாளம் கொடுத்து ராமகுணங்களாலே தேற்றி, அது "భర్తారమివ - பர்த்தாரமிவ"

(க) கீ-கசு-கக (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) சா-திருவ-உக
(ச) திருநெ-க-கூ- (ரு) மாங்கள்யஸ்தவம் (சா) ரா-ஸு-உஎ-ருஎ
(எ) திருமொ-ரு-அ-உ (அ) ரா-யு-க-கங (கூ) ரா-யு-க (கO) ரா-ஸு-ஙக-ச

என்று த்ருஷ்டாந்தமாய்ப் போகாமல் இரண்டுதலைக்கும் உபகாரக ஞான திருவடிக்கு எதனைச்செய்வோமென்று தடுமாறுகிறவளா யிலே,

அவன், "தேவரளவிலே தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணிப் போந்த இந்த ராக்ஷஸிகள் பாபைகள்; வத்யைகள்; இவர்களை எனக்கொரு க்ஷணகாலம் இவைக்கு விஷயமாக்கவேணும்" என்ன, (௧) "పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ । కార్యం కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి-பாபாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம । கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்று அவர்கள் தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே பாபைகளாகிலுமாம், (௨) "రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వతీనాం † తదాజ్ఞయా-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம் குர்வதீநாம் ததாஜ்ஞயா" என்று சோறிட்டவன் சொன்னது செய்கையாலே ஶுபைகளாகிலுமாம், உன்பக்ஷத்தாலே வதார்ஹைகளாகிலுமாம், நல்லமனிசரால் ஸர்வவிஷயமாக க்ருபை பண்ணுகைசாஸ்த்ரார்த்தம்; நிரூபித்தால் பெருமாள் விஜயத்தைச்சொல்லி மீண்டுபோகாமல் (௩) "దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహ దుర్బలా-தாஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ துர்பலா" என்றபா(ரா)தகரேயாகிலும் பிறர் கண்குழிவு காண்கைக்கு ஶக்தையல்லாதவென்முன்பே பெருமாளுடைய நியோக(X)முடின்றியிலேயிருக்க, இவர்களை நலியவிசாரித்த நீயன்றோ அபராதம் பண்ணினவனென்று பவநாத்மஜனோடே மறுதலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்குமவளாய்,

அவர்கள் தங்களுக்கும் (௪) "భవేయం శరణం హి వః-பவேயம் ஶரணம் ஹி வ:" என்று அபயப்ரதானம்பண்ணி, (௫) "అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షస్యో మహతో భయాత్-அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ பயாத்" என்று இப்படிநிமித்தமாக நம்மைரக்ஷிக்கைக்கு நம்பாலே பர்த்விதையான இவள்தானே அமையுமென்று விஶ்வஸிக்கும்படியிருக்குமவளாய்,

ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்ற காகவிபீஷண தூது

† పరాజ్ఞయా

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪ (௨) ரா-யு-௧௧௬-௩௮ (௩) ரா-யு-௧௧௬-௪௧
(௪) ரா-ஸு-௫௮-௯௰ (௫) ரா-ஸு-௨௭-௪௫

ஸுக்ரீவாதிகளும் இவனை முன்னிட்டு ஆச்ரயிக்கையாலே தந்தா முடைய அபீஷ்டம்பெற்று க்ருதார்த்தராம்படி காருண்யவர்ஷத் தைச் சொரிகிற மழைக்கண்மடந்தையான விளையொழியவில் லையென்றறுதியிட்டு (௧) "సర్వలోకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகசரண்யாய" (௨) "ఏతద్వ్రతంమమ-ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று விருதுபிடித்து வ்ரதங் கொண்டு திரிகிறவர் அசரண்யரானவன்றும், (௩) "అశరణ్యశరణ్యాం-அசரண்யசரண்யாம்" என்று சரண்யையானவிளை யொழியப்புக லிலையென்று புகுந்து, பூர்வாபராதத்தாலே பகவத்ஸமாச்ரயணத் துக்கஞ்சி ஸம்ஸாரதோஷத்தாலே இங்குப்பொருந்தமற்று ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தாலே ச(௪)க்யந்தராஹிதரையிருக்கிறவென்னை அவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிப்பிக்கை தேவர்க்கே பா(ர)மென்று இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மாதாவான தன்னிழலிலேயிட்டு வைத்துக்கொண்டு,

அநந்தரம் (௪) "స్వాత్మస్వరూపస్వభావానుభూతయః స్వపూర్వస్వాస్వయ మాదధానయా-ஸ்வவைபவரூபமையைஸதா நுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ் மயமாததாநயா" என்றும், (௫) "భోగే త్వద్భోగతృష్ణా మశకసంభవా స్వభావా-போகேசாபாத்காதகேளிசுளகிதபகவத்வைபவரூபயாத பாவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியுக் தனாயிருக்கிற விபவான் தன்னுடைய பாவ்யுஹாதி ஸகலவிக்ரஹங் களாலும் (௬) "வல்வினைபோனாயிகின்ற குணங்களையுடையாய்" (௭) "என்னையுன்செய்கைநைவிக்கும்" (௮) "பண்டிவளைக்கண்டறிவ தெவ்வூரில்" (௯) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று அதில் அ(௧௦)புத்ரானவர்களிற்பிம்பயான குணசேஷ் டிதங்களாலும் போக்யதையாலும் ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்று லும் அபூர்வமானவாச்சர்யங்களையுடைத்தாய். விபுவான தன் ஸ்வரூபத்திலேகதேசத்துக்குள்ளே அணுவானவிவள்ஸ்வரூபமிருக் குமாபோலே இவளுடைய ஸ்ரீரூபவிலாஸவ்யாபாரங்களாலுண் டான போக்யதைக்குள்ளே மங்க(௧௧)னைய்,

---

(௧) ரா-யு-௧௭-௧௭ (௨) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௩) ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந (௫) ஸ்ரீகுணரத்ந (௬) தி-வாய்-௮-௧-௮
(௭) தி-வாய்-௫-௧௦-௨ (௮) தி-மொ-௮-௧-௮ (௯) தி-வாய்-௨-௫-௪

(௧) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" என்றி டைவிடாமல் ஆலிங்கநத்துக்குமேற்பட தர்மியில்லை யென்னும்படி பண்ணக்கடவதான போக்யதாதிஶயத்தாலும், (௨) "மலராள்தனத் துள்ளான்" (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "மலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று ஸ்வரூபஸத்தா போக(?)ங்களெல்லாம் அவளிட்ட வழக்காய் (௫) "ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யைர்விலாஸபேதைர்விவிதைர்விலோப்ய। ஆஹ்லாதயந் ப்ரிய மாஶ்ரிதாநாமம்போருஹோத்பலபாகரோஷி- ఆలిఙ్గనాలాపవి లోకనాద్యైర్విలాసభేదైర్వివిధైర్విలోభ్య। ఆహ్లాదయన్ప్రియమాశ్రితానామమ్భో రుహోత్పలపాకరోషి" என்கிறபடியே, (௬) "மதுராமதுராலாபா-மது ராமதுராலாபா" என்றும் (௭) "பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை" (௮) "பண்ணுலாவுமென்மொழிப்படைத்தடங்கண்ணாள்" (௯) "பா ன்மொழியாய்" என்னும்படி இனியபேச்சுக்களாலும * வடிக்கோ லவாணெடுங்கண்களாலும் அவக்கிக்கொண்டு (௧0) "திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு" என்னும்படி திருவுள்ளமீடுபட்டு ஓடமேற்றிக்கூலி கொள்ளும்போதானவளவிலே,

"தன்னுடைய பூர்வாபராதங்காலே நேர்கொடுநேரே உம்மு டைய திருமுன்பேவர அஞ்சி, உம்மையாஶ்ரயிக்கைக்கு என்னைக் கால்கட்டுகிறானொருசேதநன்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று தனக்கு இவன் விண்ணப்பஞ்செய்யும் வார்த்தைகளையும் அவனைக்கேட்பித் து, அவன் இவளுக்கு நயாயநிஷ்டூரமாகக் கண்ணழிவுசொல்லும் பூர்வாபராதரூபகர்மங்களுக்கும், நீர் உம்முடைய ஆஶ்ரயணத்தில் அபி(?)முகரானவர்கள் விஷயத்திலே குற்றம்பார்த்தல், சிறுமை பார்த்து உபேக்ஷித்தல், காட்டித்தருகிற வென்னைப் பாராதொழி தல செய்திராகில், உம்முடைய வாத்ஸல்யஶீலாதிகள் உமக்கில்லை யாப் ப்ராமாணிகத்வத்துக்கு அசலாய் உமக்கு தா(?)த்வர்த்தவிக்கிபு மின்றிக்கே எனக்கு ப்ரக்ருத்யர்த்தவிக்கியுமின்றியிலே அவர்க ளுக்கு ப்ரத்யயார்த்தவிக்கியுமின்றியிலே தா(?)துக்ஷயத்தாலே

(௧) திருவாய்-௩-௧0-௮ (௨) ௩-திருவ-௩ (௩) திருவாய-௩-௧0-௮
(௪) திருமொ-௮-௧0-௧ (௫) (௬) ரா-ஸ-௬௬-௧௫
(௭) திருச-வி-௧0௫ (௮) திருச-வி-௯௧ (௯)
(௧0) ௩-திருவ-௪௨

போக(த்ய)க்ஷயம்பிறந்து ரக்ஷித்தும் ரக்ஷிப்பித்தும் ரக்ஷ்யமாயும் விதிக்கக்கடவதான ஸ்வரூபஸித்தியுமின்றிக்கே உமக்குமவர்களுக்குமுண்டான ஒழிக்க வொழியாதவுறவுக்கும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாசப் பண்ணின ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளுக்கும் ப்ரயோஜநமின்றிக்கே உம்முடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்திகளை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபையுமின்றியிலே அவை குற்றமறிகைக்கும் தண்டிக்கைக்கும் இவனிடம் பச்சை†வாங்காமைக்கும் நிவாரகரில்லாமைக்குமுறுப்பாய்கா(ரண)ங்கராய்விடுவீர்காணும்; கடலுக்குக்கொடுத்தவம்பைக் காட்டிலேவிட்டாற்போலே நீர்சொன்ன உம்முடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்வந்த சாலுஷ்யத்தை, உம்முடையபக்கல் விமுகராய் ஸம்ஸாரபா(ஸக்)த்ராய் அந்யபராய்த் திரிகிறவர்கள் பக்கலிலே நடத்திக்கொள்ளீர். அவித்யையாலும் ஜந்மமரணங்களாலும் காமக்ரோதாதிகளாலு மபிபூ(த)தராய்க்கிடக்கிறவிருள் தருமாஞாலத்துக்குள்ளேகுற்றம்காண்கை மூர்க்கக்ருத்யங்காணும். இவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக்கைக்கொண்டருளீரென்று புருஷகாரத்தில் அவிநிரூபாத்யவஸாயத்தை அபேக்ஷித்தவர்க்கு, (௧) "[illegible]-ததாபுருஷகாரத்பாவர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்று புருஷகாரந்தன்னாலே உமக்கெல்லாமுண்டாகக்கடவதென்று, (௩) "அஸ்து தே-அஸ்துதே" என்றாப்போலே அவன் குணவத்தைதன்னாலே அவன் இவனைக்கைக்கொள்ளும்படி, தோஷதர்ஶநத்தாலே அமுங்கிக்கிடக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்து, (௨) "[illegible]-ஹிரண்யவர்ணாம் ஹரிணீம்" என்று பொற்பாவையானதான்விளக்குப்பொன்போலே இவனை அவனங்கீகரிக்கும்படி பண்ணி, (௩) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" (௪) "நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை" (௫) "நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர்முழுமுதல்-என்னுடைய நன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்கத்தானுங்கில்லான்" என்னும்படி ஏகரஸனுக்கு ஸர்வஶக்தியாலும் இவள் தன்னாலும் விடுவிக்க வொண்ணாதபடியானவவ்வளவிலே, அவன்நிழலிலே

---

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) ஸ்ரீஸூக்தம் (௩) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௭

(௪) தி-வாய்-௪-௪-௮ (௫) தி-வாய்-௧-௭-௮ † பார்த்துத்தவிராமை

ஒதுங்கிநின்று (௧) "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம்நினைப்பதாகநீ நினைக்கவேண்டும்" (௨) "அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பம் - மெய்ந் நின்றுகேட்டருளாய்" (௩) "போற்றும்பொருள்கேளாய் - மற்றை நம்காமங்கள்மாற்று" என்று இவன் பண்ணுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு முதலாக கைங்கர்யப்ரார்த்தநாபர்யந்தமாக இவன் விண்ணப்பம் செய்யுமிவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டியாநிற்கும்.

இப்படியல்லாது அநாதிகாலம் இவன்பண்ணின அக்ருத்யகரணங்களை, (௪) "வில்லாளன்நெஞ்சத்துளன்" (௫) "உடனிருந்தறிந்தி" என்னுமசொல்லும்படி ஸ்ருஷ்டியருஹாகதனாய்க் கொண்டிருந்து கண்டகாரனை விஸ்வரன்ஸந்நிதியிலே நின்று "ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ" என்பது, "ஶரணௌ ப்ரபத்யே - ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்பதாலே அது தான அபராதமாய்ப் பரிணமிக்குமிறே.

ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம் - தேவதேவ திவ்ய மஹிஷீம்" என்று பிராட்டியைச் சரணம்புக்கு "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே - பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று பின்னை பகவத்விஷயத்திலே சரணம்புக்கு "மநோவாக்காயை: - மநோ வாக்காயை:" என்றுதொடங்கி "ப்ரவ்ருத்தம் வர்த்தமானம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ - வர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்சஸர்வங்க்ஷமஸ்வ" என்று கரணத்ரயத்தாலும் காலத்ரயத்திலும் பண்ணுமபராதங்களைப் பொறுக்கவேணுமென்றதும்.

ஆக, ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்த்ரீத்வ ப்ரயுக்தமான மென்மையாலும் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணத்தாலே யருஜின சேதநனை யங்கீகரித்து, மஹிஷீத்வ நிபந்தநமான வால்லப்யாதிஶயத்தாலும் நிரதிஶய போக்யனைப் அபரிச்சிந்நனை ஸர்வேஶ்வரனைத் தன்பக்கலிலே அகப்படுத்தும்படியான போக்யதாதிஶயத்தாலும் அவன் இவர்களைக் கைக்கொள்ளும்படி பண்ணக்கடவதான ஸ்வபாவவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

---

(௧) திரு-௪-வி-௧௦௧ (௨) திருவிரு-௧- (௩) திருப்பாவை-௨௯
(௪) ௪-திருவ-அ௫ (௫) திருமாலை-௩௪ (௬) ஶரணாகதிகத்யம

(க) "పితేవ త్వత్ప్రేయాఞ్జనని పరిపూర్ణాగసి జనే హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్కలుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితైరుపాయైర్విస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః-பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹிதஸ் ரோதோவ்ருத்த்யா பவதி ச கதாசித் கலுஷதீ: । கிமேதந் நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா தத ஸி ந:" என்று ஸாபராதசேதநர் விஷயத்திலே பித்ருத்வப்ரயுக்த மான நிக்ரஹத்தையாலே சீறியருளின ஸ்வாமி (!) மதகாந்தனை விபூ திஷிகாஷ ப்ரகர்ஷகாரியான ஸுசிதோபாயங்களாலே அவன் இவர்க ளாபராதங்களை மறந்து அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணுமவையாயிலே மாதா வாகநின்றீரென்று இவ்வர்த்தத்தை பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

ஆக பித்ருத்வப்ரயுக்தத்தாலும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தா லும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபாநிரூபணத்துடைய யத்நமாக ஆச்ர யணீயையாயிருக்குமென்றும், தன்னுடைய ஸ்வரூபவிருத்தத்தாக மாக விஸ்வாஸ யாஸ்யமிக்கிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே அவனைக் குறித்துப் பாரதந்த்ரையாயிருக்குமென்னுமிடமும் த்ரிவிதா த்மவர்க்கத்துக்கும் பூஜ்யையாயிருக்குமென்னுமிடமும் சொல்லிற் றாயிற்று.

இப்படி ஸர்வப்ரகாரபோஷையாயிருக்கையாலே இவனி லும் இவளுக்காதிசயப்போல தோற்றின ப்ராமாணமுண்டாகில் (உ) "பித்தாபனிமலர்மேலபானைக்கு" என்று இவனைப்பற்றிலே அவன் ஆவக்குண்டு (ங) "நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பி ரானேக" (ச) "கினைப்பொறியமறிக்கிரியைதனின்பின்னைபட்டதாண்" என்றப்படி மேல்வருமதறியாதே க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமறுகதார் யமசெய்யும்படியாய் தேசகாலவஸ்துக்களால் அபரிச்சேத்யமான வன் ஸ்வரூபத்தை யளவிடலொண்ணாதபடியான போக் யதாநிபயத்தாலே அவனுக்குண்டான ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யமா யித்தனை.

ஆனால் பாரதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸம்ப்ரதாநக்ருத்யமான புரு ஷகாரத்வம் விருத்த (ரு) மன்றோவென்னில்; ஸ்வதந்த்ரனை விஸ்

(க) ஸ்ரீகுணரத்ந. (உ) திருவி 5-8 அ (ங) பெரி-தி-ரு-௧0-எ
(ச) தி-மொ-உ-ரு-க

வரன் தன்னுடைய நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே அத்வேஷாதி ஸமஸ்தாத்மகுணங்களையும் ஆசார்யஸமாஶ்ரயணத்தையு முண்டாக்கி, தத்த்வாரா ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸாரதோஷத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து புருஷகாரபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்க வேணுமென்கிற ஸங்கல்பாநுரூபமாக வாஶ்ரயிப்பிக்கிறளாகையாலே, அவனுடைய ஹ்ருதயாநு(கு)வநம்பண்ணிப் புருஷீகரிப்பித்து ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷப்ரதாநம்பண்ணி, அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் தானுமாளும்படி. அவன் ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளுக்கு அதிஶயமுண்டாக்குகிறளாகையாலே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களுடையகார்யமித்தனை யல்லது அவற்றுக்கு விருத்த(ம்)மன்று.

ஆனாலும் அந்யாதி(தீ)நாதிஶயம் ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு அநுரூபமன்றோ வென்னில்; ஸ்வரூபாந்தர்க்கதமாய்க்கொண்டே இவளுக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே அந்யத்வமில்லாமையாலே ஸ்வாதீந விபவமேயாகக்கடவது; ஆகையாலே அநுரூபமாயிருக்கும். (க) “స్వతశ్శ్రీస్త్వం విష్ణోస్స్వమసితతఏవైష భగవాం స్త్వదాయత్తర్ద్ధిత్వేప్యనదపరాధీన విభవః। స్వయాదీప్త్యారత్నం భవదపిమహార్ఘం నవినాం సకృత్స్యాత్ త్వద్దాస్యం భవతిచన చాస్యాహితకరమ్- ஸ்வதஶ்ஶ்ரீஸ்த்வமஸி விஷ்ணோஸ்ஸ்வமஸி ததஏவைஷ பகவாந் த்வதாயத்தர்த்திஶ்சேப்யபவதபராதீநவிபவ: । ஸ்வயாதீப்த்யாரத்நம் பவதபிமஹார்க்கம் நவிநா நகுண்டஸ்வாதந்த்ர்யம் பவதிசநசாந்யாஹிதகுணம்” (உ) “ప్రసూనంపుష్యన్తీమపిపరిమళర్ద్ధిం జిగదిష న్న చైవ న్యాదేవం స్వదయిత ఇతిశశ్చ్యతేయతే - ப்ரஸூநம்புஷ்யந்தீமபிபரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷந்நசைவந்த்வாதேவம் ஸ்வதத இதிஶஶ்சித்நவயதே” என்று ஸ்வகதையான தீப்தியாலே மஹார்க்கமான ரத்நங்களுக்கும் ஸ்வகதபரிமளத்தாலே ஆதரணீயமான புஷ்பத்துக்கும் பராதீநாதிஶயத்வ நிபந்தநமான வைகுண்யமில்லாதாப்போலே பகவத்ஸ்வமாய்க்கொண்டே ஶ்ரீயாயிருப்பதியாகையாலே ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உன்னால்வருகிற அதிஶயம் பராதீநமன்றென்று இவ்வர்த்தவிஶேஷங்களை பட்டரருளிச்செய்தார்.

ரக்ஷணோந்முகனான ஈஶ்வரனுடைய ஹ்ருதயாநுகா(கு)வந மாத்ரமாகில் இவளுக்குள்ளது, அது புருஷகாரமாமோவென்னில்;

(க) ஶ்ரீகுணரத்ந (உ) ஶ்ரீகுணரத்ந

ரக்ஷ்யபூதனை சேதநனுடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநமானபயம் நிவ்ருத்தமாம்போது இவனை யாஸ்ரயிக்கவேண்டுகையாலும், இவன் அபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச்சேரவிட நாம்கைக்கொள்ளக்கடவோமென்கிற விப்வாஸங்கல்பத்தாலும புருஷகாரமாகக் குறையில்லை.

அநந்தரம் ப்ரத்யயரூபமான மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பென்கையாலே "ஸ்ரயதே" என்கிற வர்த்தமாநஸித்தமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது, (௧) "𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌃-ஸ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக:" என்கிறபடியே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநமாய் உணர்முழுநலமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை "ஸ்ரிய:பதி:" என்று விசேஷிக்கையாலும,

(௨) "𑌨𑌚𑌲𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑌿𑌸𑌾-நசலிதாத்வயாஹிஸா" என்று இவள் பரக்ருதியறிந்தவர்கள் உடமைப்பிரிந்தால் இவள் க்ஷணகாலமும் ஸத்தையோடிராளென்று சொல்லுமபடி விஸ்லேஷிக்க ஸத்தையன்றிக்கே யிருக்கையாலும, (௩) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌥𑌾-அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (௪) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌮𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌥𑌾 - அநந்யாஹிமயாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்று ஸத்தையும் ஸஞ்சாரமும் ப்ரகாஸாப்ரகாஸங்களும் ஆஸ்ரயமானவாதித்யனையொழியவின்றிக்கே யிருக்கக்கடவதான ஆதபம்போலே, எனக்கும் அவ்வோ ஆகாரங்கள் ஆஸ்ரயமான பெருமானையொழியவில்லை யென்று தாமுமசொல்லி ஆஸ்ரயமானவர்தாமும் சொல்லுகையாலே நித்யாநபாயிநியாய்க்கொண்டு பிரியில ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கையாலும்,

ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகபூதையாய் (௫) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (௬) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்" (௭) "𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂𑌹𑌰𑍇𑌃-யஸ்யாவக்ஷஸ்ஸ்தலம்ஹரே:" (௮) "திருமார்பிற்றிருமங்கை தன்னோடும்திகழ்கின்றதிருமாலார்" (௯) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே லப்த(ஸ)ஸாரூப்யரான நித்யமுக்த

(௧) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (௨) ரா-அயோ-௫௯ ௫௧ (௩) ரா-ஸு-௨௧-௧௫
(௪) ரா-யு-௧௨௧-௧௯ (௫) ரா-யு-௧௧௪-௧௫ (௬)
(௭) வி-பு-௧-௯- (௮) தி-வாய-௧௦-௯-௯ (௯) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦

விக்ரஹங்களிற்காட்டில் பகவத்விக்ரஹத்துக்கு வ்யாவர்த்தகவிசேஷணமாய்க்கொண்டு அவன் மார்புவிடாதவளாய், (௧)"వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః । ఆస్తే విష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ - வைகுண்டே துபரேலோகே ச்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி: । ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௨) "వ్యూహేషు చైవ సర్వేషు విభవేషు చ సర్వశః । తథా వ్యూహే భవత్యేషా మమ చైవానపాయినీ - வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷு விபவேஷுசஸர்வச: । ததாவ்யூஹீபவத்யேஷா மமசைவாநபாயிநீ" (௩)"దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్ - தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹங்கள் தோறும் அநுரூபவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி, (௪) 'வடிக்கோலவாள் நெடுங்கண்மாமலராள் செவ்விப்படிக்கோலம்கண்டகலாள்பன்னாள்'' என்கிறபடியே அநுகுவிட்டகலாதவளாய், இப்படி ஸர்வகாலமும் அவன் ஸ்வரூபாதிகளோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டையாயிருக்கை.

ஆக விப்படிப் புருஷகாரபூதையானவிவள் (௫)"திருமார்பத்து மாலைநங்கைவாசம்செய்பூங்குழலாள்" என்றும், (௬)"சேர்ந்ததிருமால்கடல்குடந்தை வேங்கடம்நேர்ந்தவென்சிந்தைநிறைவிசும்பு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபரூபாதிகளோடு பரவ்யூஹாதிகளோடு வாசியற அவனைவிடாதேயநுபவித்துக்கொண்டிருக்கையாலே (௭)"చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్ । తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్ - சஞ்சலம்ஹி மந: க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம் । தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம்'' என்கிறபடியே த்ரு(ஸ்)தகதியான வாயுவைமீட்கிலும் மீட்கவொண்ணாதபடி கண்விடமெங்கும் பட்டிபுக்குத்திரிகிற நின்றவாநில்லாநெஞ்சிற் பிறந்தநசிகுலைவதற்குமுன்னே (௮) "திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ'' என்கிறபடியே ஆச்ரயிக்கலாமென்கிறது. இந்த நித்யவாஸம்

---

(௧) வாயவ்யே (௨) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) வி-பு-௧-௯-௧௪௫
(௪) ௨-திருவ-௮௨ (௫) தி-வாய-௧௰-௧௰-௨ (௬) ௩-திருவ-௩௰
(௭) கீதை-௬-[illegible] (௮) தி-வாய-௪-௧-௨

ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாலஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தைத்யோ(த்ய)திப் பிக்கிறது.

நநு, அநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணைகரமாய் உணர்முழுநலமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையும், பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியாயிருக்கிற ரூபத்தையும் ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொண்டு, ஔதார்யஶீலாதிகுணங்களையும் இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக வநுபவித்துப் போருகிற இவனுக்கு பாதுகைக்கார்ஶ்யமும் தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையும் அநுபபந்நமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன புருஷகாரம் அக(ஸ்ய)ஞ்சிதமென்றோவென்னில்;

ஸர்வஶேஷியாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் தனக்கு ஶேஷபூதரான நித்யமுக்தரையும் ஶேஷித்வாநுரூபமாக (க) "सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चिता"-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" (உ) "लब्ध्वानन्दी भवति-லப்த்வாநந்தீபவதி" (ங) "सदा पश्यन्ति सूरयः-ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபரூபாதிகளை யநுபவிப்பித்து அத்தாலே தான் ஆநந்தித்துக் கொண்டு போருவது, அதுக்குமேலே, (ச) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்கொண்டு லீலாரூபேணாலிப்பதாய்ப் போரச்செய்கையும், ரக்ஷகத்வேந வித்துள்ள ஸ்வரூபமாகையாலே (ரு) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்" என்று ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறாப்போலே, இவளும் அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஶேஷபூதையுமாய் பரமப்ரணயிநியுமாயிருக்கையாலே இந்தப் பத்நீத்வநிபந்தநமாக வுண்டான ப்ரஜைகள்பக்கல் மாத்ருவத்ஸ்வரூபப(ய)ந்த கார்யமான ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணமும் இவள் திருவுள்ளத்திலே நடந்துபோருகையாலே, அவனுடைய வைஶ்வரூப்யபோக(ஸௌக்ய)மெல்லாவற்றையும் உபோத்கா(த)த க்ரீடாரஸத்துக்குள்ளே சுருங்கித்துக்கொள்ளும்படியான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யநுபவித்து ஆநந்தித்து உந்மஸ்தகரஸமாய் அந்தராஸாதிஶயத்தாலவந்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தன்னைநோக்கி (ஈ)சாடுவாதங்களைப்பண்ணுவது;இப்படி போக்யபூதையாயிருக்கிறவிவளுக்கு எத்தைச் செய்வோமென்று கண்கலங்குவதாகப்புக்கவாறே,அத்தலை

(க) தை-ஆ-க (உ) தை-ஆ-எ-க (ங) ஸாம-உத்தர

(ச) தி-வாய்-ங-க0-கூ (ரு) தி-வாய-க-ச ரு

யிலே அவனுடைய நீசபாஷணங்களும், அவனுடைய ரஸங்களும், இவளுக்கு அதிஸ்பஷ்டமாகத் தோற்றுமோபாதி, அந்த ப்ரத்யுபகார ஸாபேக்ஷதாநிபந்தநமாகக் கண்கலக்கமும் தோற்றுகையாலே, தன்பக்கலிலே ஏதேனுமொருபகாரம் கொள்ளாதபோது அவன் நினைவைப் பின்செல்லுகையாகிற நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமுமிழந்து ஆஸ்ரயமுமிழக்கும்படி வருமாகையாலே நமக்கு ஆஸ்ரயமுமற்று போக(்ய)முமிழக்கும்படி வருமென்று பார்த்து, நீர்கொடுக்க அத்வேஷாதிகளாலுண்டான ஆசார்யப்ராப்தியாலே லப்த(ு)ஸம்யக் ஜ்ஞாநராகையாலே ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுடையராய்ப் ஸம்ஸாரத்திலும் பொருந்தமாற்று, பூர்வாபராததர்ஸநத்தாலே அதடியான சிற்றத்தையுடையராயிருக்கிறவும்முடையபக்கல்வர அஞ்சி உம்மைக்கிட்டுகைக்கு என்னையாஸ்ரயித்து நிற்கிற சேதநரை அவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக் கைக்கொண்டருளீரென்று அவன் ப்ரயோஜநமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே அவனுடைய ஸ்ருஷ்ட்யவதாரரூபமான க்ருஷியின் பலமான சேதநாங்கீகாரத்தை, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ப்ரணயிப்ரணயிநீபாவம் தோற்ற நியமியாநிற்கும்.

அவனும், விபூதித்வயமும் ஸ்வாதீநமாம்படி நியந்தாவாய்ப் போருகிற வதிபபத்திலும் நாட்டில் ப்ரணயித்வ நிபந்தநமான நியாம்யபாவம் தனக்கதிபபமாக நினைத்திருப்பானொருவனாகையாலே இவளுடைய நியமநத்தை ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு இவர்களுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுநிற்குமாகையாலே இவளுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுரூபமாய்க்கொண்டு அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக மதுப்பாலே புருஷகாரத்துக்கு உபயுக்தமான உபயஸம்பந்தத்தையுமுடையளாயிருக்கிற இவள் (௧) "செவ்வியடிக்கோலம் கண்டகலாள்" (௨) "திருவிருந்தமார்பில்சிரீதரன்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணீயஸ்தலத்தோடே நித்யஸம்ஸ்லேஷையாயிருக்கையாலே, அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வர்த்திக்கிறவநுபவம் தஜ்ஜநிதமான ஹர்ஷம் தத்ப்ராகாஷ்டையான ப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷதை இவற்றால்

(௧) உ-திருவ-அ௨. (௨) ௪-திருவ-௩௨.

வருகிற ரக்ஷணமும் நித்யமாகையாலே ஆச்ரயணோன்முகரான சேத-
நர்க்குத் தந்தாமுடைய ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டான நிகர்-
ஷமாதல், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய நிபந்தநமான பீ(ஃ)தியாதலின்-
றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஆச்ரயிக்கலாமென்றிட்டு அவளுடைய ஸர்-
வகால ஸமாச்ரயணீயத்வத்தையும் ஆச்ரயணத்திலுடைய ஸர்வா-
திகாரத்வத்தையும் சொல்லுகிறது.

ஆக ஸ்ரீமச்சப்தம் புருஷகாரத்தையும் புருஷகாரத்திலுடை-
ய நித்யஸம்யோகத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் சேதநர்பண்ணின பூர்வாபராதங்-
களைக் கண்டாலே அதிப்ரு(த்த்ரு)தமாய், ஸம்பந்தவாச்யையாய்க்கொண்டு
புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே ப்ரகாசிதமாய், பின்பு அவள்
தானொருகுறை சொல்லிலும், (௧) "அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே
ஸலக்ஷ்மணாம்- அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம்"
(௨) "[illegible]-நிங்கார்யம் ஸீதயாமம" என்று அவள் தன்-
னையுமுபேக்ஷித்துக் கைக்கொள்ளும்படியான வாத்ஸல்யாதிகுண
விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

இவள் ஜகத்துக்கு மாதாவாகையாலும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த
மார்த்தவத்தையுடையவளாகையாலும், ஸாபராதசேதநரை யங்கீ-
கரித்து ரக்ஷிக்கையில் அதிநிர்ப்பந்தமுடையவளாகையாலும் இவ-
ர்களளவிலே அவள் குறைசொல்லுகை பெற்றதாய் நஞ்சிடுகையோ-
பாதி கூடாதிறே. ஆகிலும் இவள் இவர்களுடைய அபராதாதி-
சயத்தையும் அவனுடைய தண்டதாத்வாதிகளையும், (௩) "[illegible]-
[illegible]-க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (௪) "[illegible]-
கோபஸ்ய வசமேயிவாந்" என்று கோபமிட்ட வடிக்காயிருக்கிற
சீற்றத்தையும் கண்டவளாகையாலே "நாம் காட்டிக்கொடுத்தபின்-
பும் இவர்கள்பக்கல் இவனுடைய நினைவு ஏது? நம்முடைய அபே-
க்ஷைக்காக வருமதிபண்ணினவளவேயோ? அன்றிக்கே தன் நினை-
வாலும் ரக்ஷணத்தில் நி(ஃ)க்ருதனோ?" என்று இவனைச் சோதிக்கைக்

(௧) ரா-ஆ-௬௦-௧௯ (௨) ரா-யு-௫௩-௫ (௩) ரா-ஆ-௨௪-
(௪) ரா-யு-௫௯-௧௩௬

காச, (௧) "தாமனாயாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே இவள் குறைசொல்லக்கூடும்.

அவ்வளவிலும், (௧) "என்னடியாரது செய்யார், செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" (௨) "தோஷோயத்யபிதஸ்ய ஸ்யாத்" என்று நீசொல்லுகிறகுற்றம் அவர்கள் செய்யார்கள்; செய்தார்களாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? நாம் ப்ரார்த்தித்தே போமித்தனை. அதுண்டாயிற்றாகில் நமக்கு குணாதிக்யமும் ஸ்வரூப ஸித்தியுமுண்டாக்குகிறார்களாமித்தனையென்று இவன் நிஷேதித்தாலும், அதினுடைய த்ருடீகரணார்த்தமாக நானிப்போது கண்டேனென்று ஸஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னாலும், அதுக்கென்? முன்புபோலே நாஸ்திகனாய் நம்மை யில்லைசெய்து செய்கிறார்களன்றே. நம்முடையநிக்ரஹத்துக்கு விஷயவிபா(ழ)கம்பண்ணித் தருகைக்கு நீயும், அதின்படியே போகைக்கு நானுமுண்டென்றன்றோ செய்கிறது. உன்கார்யமானசேர்த்தியை நீயுண்டாக்குமதொழியப் பிரிக்கை உனக்குப் பணியன்றென்று அவளோடே மறுதலைத்து ஆஶ்ரயிப்பித்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாய், அவளாலே உத்ப(த்)விப்பிக்கப்பட்ட வாத்ஸல்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்வரூபகதமுமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யாபி பூ(ந்)தமான விந்தகுணங்களை யுத்பவிப்பிக்கிறவளிவளாகையாலே இவை உபாய ஸ்வீகாரரூபாஶ்ரயணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஶ்வரன்பக்கல் பூர்வமநுத்பூ(த)தங்களாய், தாத்காலிகமாக வுத்பந்நங்களாகிறதாகையாலும், உத்பா(த)வகை இவளாகையாலும், ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அஸாதாரணாகாரமாய் அநாத்யவித்யாபிபூ(த)தமாய்க்கிடக்கிற பக்தியோகத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற கர்மாதிகளுக்கு அங்கத்வமுண்டாகிறாப்போலேயும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறாப்போலவும்இவளுக்கும் இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ ப(ங்)ஞ்ஜகங்களான ஸாத்யத்வ ஸாபேக்ஷத்வங்களுக்கு ஹேதுபூதங்களான அங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களாதல், ப்ராதாநோபாயத்வமாதல் உண்டாமென்னில்; ஆகாது.

(௧) பெரி-தி-௪ க-௨. (௨) ரா-யு-௧அ-௩

எங்ஙனேயென்னில்; உபாயத்வமாவது தத்ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுக்கநுரூபமான அநிஷ்டத்தினுடைய நிவ்ருத்தியும், அநுரூபமாயபேக்ஷிதமான இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகையாலே தஜ்ஜ்ஞாநத்துக்கும் தந்நிவ்ருத்திபண்ணுகைக்கும் அதுசெய்யுமிடத்தில அஹேதுகமாகச் செய்கைக்கும், அது தன்கார்யமாகச் செய்கைக்கும், அபேக்ஷிதங்களானவை ஜ்ஞாந ஶக்தி பூர்த்தி ப்ராப்திகளாகையாலும், கார்யாந்தரோபயுக்தங்களானவற்றை உபாயோபயுக்தங்களாக்குகைக்கபேக்ஷிதம் க்ருபையாகையாலும், உபாயத்வமுள்ளது தத்விஶிஷ்டனுக்கு; அவைதான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களில் அதி(ந்)க்ருதங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும ப்ரகாசித்துக் கொண்டுபோருகையாலே அவற்றுக்கு உத்பா(வ)வகாபேக்ஷையில்லையாகையாலே இவளுக்கு இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ(ந்)பஞ்ஜகங்களான உபாயாங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களுண்டாகாது; உத்பாவகாபேக்ஷையுள்ளது ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு. ஆகையிறே ஶரண்யா(ந்)பிமதமான வித்வாக்யத்தில் த்ருதீயஸப்தமபதங்களிலே வாத்ஸல்யாதிகளையும ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் வி(ந்)பஜித்து அநுஸந்தித்தது.

ஆனாலும் புருஷகாரபூதையான இவளாலே ப்ரகாஶிதமான குணத்வாரா ஆஶ்ரயித்தாலல்லது உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவொண்ணாமையாலே தத்வாரா அங்கத்வம் வருமேயென்னில்; இவள் புருஷீகரித்தாலும் கார்யகாரனான ஈஶ்வரனுடைய க்ருபாபாவத்தில அது கார்யகரமாகாமையாலே அங்கத்வம் வருமென்னவொண்ணாது.

ஆனால் புருஷகார நைரர்த்தக்யப்ரஸங்கமுண்டாகாதோ வென்னில்; சேதநனுடைய (௧) "என்பிழையே நினைந்தருளி" என்கிற ஸ்வாபராதபய நிபந்தநமாகவும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனுக்கு இவளைப்பற்றவுண்டான (௨) "அணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி" என்கிற ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்ய நிபந்தந நிர்ப்பயச்சாதீநமாகவும் வருகிறதாகையாலே நைரர்த்தக்யம் ப்ரஸங்கியாது.

ஆக இந்நாராயணபதத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌ

---

(௧) தி-வாய்-௧ ௪-௭ (௨) தி-ம்டா-௨-௪-௧

ஸம்பந்தங்களைச் சொல்லுகிறது. (௧) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ-ஸமஸ்த
கல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (௨) "ஏறில வண்புகழ் நாரணன்" (௩)
"ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் ஸ்தித:-ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:"
(௩) "விச்வம் நாராயணம்-விச்வம் நாராயணம்" (௪) "நாரணன் முழுவே
ழுலகுக்கும் நாதன்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப குணவிபூதிக
ளுக்கும் ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிற நாராய
ணபதம் ரூபவிபூதிகளையும் குணாந்தரங்களையுமொழிய வாத்ஸல்
யாதி பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்;

நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாய், அயநபதம்
ததாச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாய், ஆக நாரா
யணபதம் குணவிக்ரஹவிபூதிவிசிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லிற்
றேயாகிலும், இது ஸ்ரீமத்பதாநந்தரோக்தமாகையாலே * உள்ளு
வாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிகிற ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்வாபராதபயத்
தாலே ஆச்ரயிக்கக் கூசின சேதநன், தத்பயநிவ்ருத்த்யுபயோகி
புருஷகாரஸம்பந்தபூர்வகமாக ஆச்ரயிக்கிற ப்ரகரணமாகையாலே
"ப்ரபத்யே-ப்ரபத்யே" என்று வக்ஷ்யமாணமான ஆச்ரயணத்துக்கு
உபயுக்தமான குணப்ரகாசமாத்ரமாகையாலும், குணாந்தரங்கள்
ஆச்ரித்த சேதநனுக்கு ரக்ஷணதசையிலே யுண்டானால் தந்நிவ்
ருத்திபூர்வக விச்வாஸார்த்தமாக அநுஸந்திக்குமவை யாகை
யாலும், பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும் (௫) "அலர்மேல்மங்கை
யுறைமார்பா" என்று புருஷகாரத்தை முன்னிட்டு. "அடிக்கீழமர்
ந்து புகுந்தேனே" என்று ஆச்ரயிக்கிற தசையிலே, "நிகரில்புக
ழாய்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், "உலகம்மூன்றுடையாய்"
என்று ஸ்வாமித்வத்தையும், "என்னையாள்வானே" என்று ஸௌ
சீல்யத்தையும், "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யத்தை
யுமருளிச்செய்கையாலும், இந்நாராயணபதம், "காமாநய, பலீவர்தஞ்ச-
காமாநய, பலீவர்த்தஞ்ச" என்று பசுக்களைக்கொண்டு வாவென்றவிட
த்தில் கோசப்தத்துக்குள்ளே பலீவர்த்தமு மந்தர்ப்பூதமாயிருக்க,
பலீவர்த்தசப்தத்துக்குப் புநருக்தியுண்டாமென்று சங்கித்து, கா
மாநயவென்கிறவிடத்தில் கோசப்தம் பலீவர்த்தவ்யதிரிக்த கோ

(௧) வி-பு-௬-௫-௮௪ (௨) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௩) தை-நா-௧௧
(௪) தி-வாய்-௨-௭-௨ (௫) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦

மாத்ரத்துக்கே வாசகமென்று கோ(ஞ)ஶப்தத்தை ஸங்கோசித்தாப் போலேயும், "ஶ்ருதாந்வய-ப்ராஹ்மணாய" என்கிற ஸாமாந்ய ஶப்தம், "ஶ்ருதஶீலகுலஸம்பந்நம் ப்ராஹ்மணமாநய" என்கிறவிஶே ஷஶப்தஸந்நிதியிலே ஸங்குசிதமாமாபோலேயும் ப்ரகரணபலத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கே வாசகமாகக்கடவது.

ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரயங்களுண்டாகிறாப்போலே ஆஶ்ர யிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவ திறே. ஆகையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாய், ஜ்ஞாநாதிகள் ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பாய், ஸௌந்தர்யாதிகள் ப்ரா ப்யத்வத்துக்குறுப்பாயிருக்கும்.

அதில் வாத்ஸல்யமாவது-"வத்ஸம்லாதி" என்கிற வ்யுத்பத்தி யின்படியே அத்ய(த்ய)ஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவுக்குண் டானவாத்ஸம்; அதாவது — கன்றுபட்டபுல்லைக்காற்கடைகொள் ளும் தஶையிலும் தன்பக்கல ஜந்மஹேதுவாக அதினுடைய தோஷத்தை போக்யமாக ஸ்வீகரித்துத் தனனுடைய க்ஷீரத்தாலே த(்)ரிப்பித்துத் தன்னை நினைக்கும்படி பண்ணி, முன்னணைக்கன் றையும் புலவிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும குளமபிலுங்கொண் டு ரக்ஷிக்கும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம். ஸர்வேஶ்வரனும் தன்னை யாஶ் ரயித்த சேதநர்விஷயத்தில் இருந்தநாளானலமாயிருக்கிற ஸமஸா ரத்தில் (க) "భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం స్వవిషయాయాశ్చ భోగ్యబుద్ధేర్జననీం- பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர்ஜ நநீம்" இத்யாதிகளிற்படியே பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை மறைத்துத் தன்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பிக்கிற ஶரீரத்தோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற சேதநனைக் குற்றங்காண்கையாகிறது நம்மு டையதோஷமன்றோ? (உ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய" இத்யாதிப் படியே ஸம்ஸாரஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, கர் மார்ஜநபூமியென்ன, பலபூமியென்ன, கர்த்தாவான சேதநனென்ன, இத்தனையும் நாமிட்டவழக்காயிருக்க, அத்தை நிவர்த்திப்பியாதே (௩) "நீர்நுதலாக்கை" (௪) "சுமடுதந்தாய்" என்னும்படி ஶரீரத்தைக்

(க) ஶரணாகதிகத்யம்   (உ) தி-வாய்-௩-௧0-எ   (௩) தி-வாய-௩-உ-௧
(௪) தி-வாய-எ-௧-௧0

கொடுத்து (௧)"அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய்" (௨)"பலசமயமதிகொடுத்தாய்"(௩)"உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு"என்னும்படி மதிவிப்ர(லி)மங்களைப் பண்ணுவித்து (௪)"தானுங்சாரமாய்ப்புக்கு" (௫) "கருமமும் கருமபலனுமாகிய காரணன்" (௬) "செய்கின்றகிதியெல்லாம் யானேயென்னும், செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்னும்" என்று ஸக்தாகர்த்க்ருத்வபலித்வாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற வஸ்து அநாத்யவித்யாஸம்பந்தத்தாலே வளிவரவுபடவிட்டிருக்கிறதெல்லாம் நம்மாலேவந்ததன்றோவென்று (௭) "பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" (௮)"வன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தழுந்தார்"(௯) "பிறந்தும்செத்தும் நின்றிடரும்பேதமைதீர்ந்தொழிந்தேன்" (௧௦) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளும்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்தீர்ந்து தன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி"என்கிறபடியே தனைபேருகப்போக்கி (௧௧)"உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்",(௧௨) "என்னைமுற்றப்பருகினான்" (௧௩) "என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே போக்யமாக ஸ்வீகரித்து,(௧௪)"பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்" (௧௫)"தொல்சீரைநன்னெஞ்சே யோவாதவுணைகவுண்"(௧௬)"திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ"(௧௭)"சீர்பரவாதுணணவாய்தானுறுமோ"என்னுமபடி தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாலே த(ரி)ரிப்பித்து(௧௮) "தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்டுழாயானடிக்கேபோய்நாடிக்கொள்ளும்" (௧௯)"தாயைநினைந்தகன்றேயொக்கவென்னையும்தன்னையேநினைக்கச்செய்து" (௨௦,"கறவாமடநாகுதன்கன்றுள்ளினாற்போல்மறவாதடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்"(௨௧)"நின்றுகுமிறும்"என்கிறபடியே விடில்நாக்கொட்டும்படி நிரந்தரம்நினைக்கப்

---

(௧) தி-வாய்-௭-௬-௬ (௨) தி-வாய்-௩-௧-௪ (௩) தி-வாய்-௫-௧௦-௪
(௪) தி-வாய்-௧௦-௮-௧௧ (௫) தி-வாய்-௩-௫-௧௦ (௬) தி-வாய்-௫-௬-௪
(௭) திருவிரு-௧ (௮) திருவி-௧௦௦ (௯) தி-வாய்-௪-௭-௭
(௧௦) தி-வாய்-௧-௫-௧௦ (௧௧) தி-வாய்-௯-௬-௫ (௧௨) தி-வாய்-௯-௬-௧௦
(௧௩) தி-வாய்-௧௦-௭-௩ (௧௪) பெரியதிருவ-௫௮ (௧௫) பெரியதிருவ-௭௮
(௧௬) தி-வாய்-௭-௩-௩ (௧௭) பெரியதிருவ-௫௨ (௧௮) ௧-திருவ-௩௦
(௧௯) தி-மொ-௭-௩-௨ (௨௦) தி-மொ-௭-௧-௧ (௨௧) தி-வாய்-௬-௫-௧

பண்ணி (௧) "தோஷோயத்யபி-நத்யஜேயம்-தோஷோயத்யபி-நத்யஜேயம்" என்று ஆஸ்ரிதனுக்கொருகாலும் தோஷமில்லை; கண்டாலும் நமக்கு உபாதேயம்; நாம்விடோமென்பது;(௨) "ஸர்வபூதேப்ய உபயம்ததாமி-ஸர்வபூதேப்யோ உபயம்ததாமி" என்று, (௩) "த்யாநுதிக்குலபாம்ஸநம்-த்வாநதுதிக்குலபாம்ஸநம்" என்பாரோடு,ரக்ஷணநிஸங்கைபண்ணி சிதறுரைப்பாரோடு, நம்பக்கல்பரிவாலே (௪) "வத்யதாம்-வத்யதாம்" என்பாரோடு,நிருபாதிக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, "ஹந்யாம்-ஹந்யாம்" "க்ஷிபாமி-க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி-நக்ஷமாமி" என்பாரோடு வாசியற ஒருவராலும் ஒருபயம்வாராதபடி அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவேனென்பதாய், (௫) "கிம்கார்யம்ஸீதயாமம-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியை ஒருதலையாகவும்விட்டு (௬) "அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலுமைதுநொய்தாகவைத்து என்மனந்தனுள்ளேவந்துவைகிவாழச்செய்தாய்" என்கிறபடியே ஸூரிகள்பக்கலிலும் ஸத்தாமாத்ரஹேதுவான ஸங்கிலேஸமாய், (௭) "வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும், இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு" என்று உகந்தருளின திவ்யதேஸங்களையுமுபேக்ஷித்து (௮) "பெண்ணுலாம்சடையினானும்பிரமனுமுன்னைக்காண்பானெண்ணிலாவூழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப-ஆனைக்கன்றருளையீந்த" (௯) 'சிவனும்பிரமனும் காணாதருமாலெய்தியடிபரவவருளையீந்த" என்று உபாஸகராநாரும் லஜ்ஜிக்கும்படி அவர்களை உதாஸீநித்தும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாய், (௧௦) "விதித:ஸஹிதர்மஜ்ஞ:ஸரணாகதவத்ஸல:-விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஸ்ஸரணாகதவத்ஸல:" என்று ஸத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாய்,(௧௧) "யதிவாராவண:ஸ்வயம்-யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்" என்று ராவணன்தான்வரிலும் கைக்கொள்ளக்கடவோமென்னும்படியான ஸ்வபாவவிஸேஷம்.

இந்த தோஷநிவ்ருத்தி, உபாயாநந்தரபா(பா)வியான "அஹம்த்வா பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோ

---

(௧) ரா-யு-௧௮-௩ (௨) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௩) ரா-யு-௧௬-௧௫
(௪) ரா-யு-௧௭-௨௧ (௫) ரா-யு-௪௧-௪ (௬) பெரி-தி-௫-௪-௮
(௭) பெரி-தி-௫-௪-௧௦ (௮) திருமா-௪௪ (௯) தி-வாய்-௧௦-௮-௯
(௧௦) ரா-ஸு-௨௪-௨௦ (௧௧) ரா-யு-௧௮-௩௫

சந வ்யாபாரத்தோடு விரோதியாதோவென்னில்; இங்குச்சொல்லு கிறது-ஆச்ரயணவிரோதிமாத்ரமாகையாலும், பாபவிமோசந ஹேதுவான †ஆத்மஸமர்ப்பணாநுஸந்தாநமாகையாலும், தா(த்)துவித்தமான ரக்ஷகத்வம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு உபயுக்தமாயோபாதி, பாபநிவ்ருத்த்யுபயோகியாகையாலே விரோதியாது.

அநந்தரம் ஸ்வாமித்வமாவது-இழவுபேறு தன்னதாம்படி, "பகவத்ப்ராப்தி சேதநனுக்கன்று, சேதநப்ராப்தி பகவத்விஷயத்துக்கு" என்னும்படியாய், (க) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్। ఉభయోరేష సమ్బన్ధో న పరోభిమతో మమ- ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம் । உபயோரேஷஸம்பந்தோநேதரோபிமதோமம" என்று ஈச்வரனோடுண்டான பந்த(ந்த)விசேஷங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், (உ) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவதேவாஹமஸ்மி" என்கிறபடியே ஸத்தாஸித்தமாய் (௩) "ఆత్మదాస్యం హరేః స్వామ్యం స్వభావం చ సదా స్మర - ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" என்னும்படி ஸ்வநஸித்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிருப்பதொரு பந்த(ந்த)விசேஷம். இதடியாகவிறே ஸத்தாரக்ஷணம் துடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக விவனை ஈச்வரனங்கீகரித்தது.

கர்ஷகனானவன் தனக்கு போக்யமான வஸ்(து)மதவிஷயங்களை விட்டுப் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே த்ரிபாத்விபூதியிலே (௪) "శ్రియా సార్ధమాస్తే-భక్తైర్భాగవతైస్సహ-ஸ்ரியாஸார்த்தமாஸ்தே-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௫) "కైఙ్కర్యనిత్యనిరతైర్భవదేకభోగైః-கைங்கர்யநித்யநிரதைர்ப்பவதேகபோகை:" (௬) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறபடியே நிரதிசயமான போ(போ)க்ய(ம்)நடவாநிற்கச்செய்தேயும், (௭) "ఏకాకీ న రమేత-ஏகாகீநரமேத" என்கிறபடியே அவ்வநுபவம் உண்டது உருக்காட்டாதே (௮) "கல்லும்கனை கடலும் வைகுந்தவானாடும்புல்லென்றொழிந்தனகொல்" என்னும்

(க) (உ) யஜுர் உ-அஷ்டக-௩ (௩)
(௪) வாயுபுராணம் (௫) (௬) திருவாய்-௧-௧-௧
(௭) மஹோபநிஷத் (௮) பெரியதிருவ ௬௮ † குரு நுஸந்தாந

படி அவற்றையுபேக்ஷித்து விமுகனான தசையிலும் ப்ரஜையின் முதுகைக்கட்டிக்கொண்டுகிடக்கும் தாயைப்போலே "த்வம்மே-த்வம்மே" என்றால், (௧) "அஹம்மே-அஹம்மே" என்னும் தசையிலும் இராமட்டமூட்டுவாரைப்போலே (௨) "யஸ்யாமதந்தஸ்ய-மதம்யஸ்ய நவேத" "அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்- விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம்" (௩) "கரந்தெங்கும்பரந்துளன்" (௪) "ஒழிவறநிறைந்துநின்ற" (௫) "எங்கணும் நிறைந்தவெந்தாய்" (௬) "அறியாவகையாலருவாகிநிற்கும்" என்கிறபடியே தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக உள்ளேநின்று ரக்ஷகத்வத்தையே காக்கி, "ஸ்ரீதநஸம்ஸ்ம்ருதி-ப்ரபாஸம்ஸாரந்" (௭) "ஸ்ரீ யோத்யாயத்தீஶ்வர:-ப்ரேரயோத்பாயதிசேஷவ:" (௮) "என்னிருந்தாய்" என்கிற தன் ஸௌஹார்த்த நிபந்தத்தாலே, (௯) "மாதவனென்றதே கொண்டு" (௧௦) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன" என்கிற வ்யாவ்ருத்தியாதரத்தையும், அப்யார்த்தமாப் புத்திபூர்வமின்றிக்கே யிருப்பதாய், பகவதங்கீகாரஹேதுவாக விஹிதமின்றியிலே யிருக்குமதாய், ரத்நத்துக்குச் சாணைப்போலே பரிஷ்கரணமாயிருக்கிற யாத்ருச்சிகாநுஷங்கிகஸுக்ருதங்களை யுண்டாக்கி, (௧௧) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்" என்னும்படி அவற்றை ஸ்வாங்கீகாரத்துக்கு ஹேதுவாக்கி இதுவே ஹேதுவாக (௧௨) "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" என்கிற வாபிமுக்யத்தையும் யுண்டாக்கி (௧௩) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த" என்கிற ஸ்வப்ராப்திருசியையுண்டாக்கி அந்த ருசியநுகுணமான புருஷார்த்தத்தையும் தத்நுரூபமான ஸாதநத்தையும் தத்ப்ராபகமான ஸ்வரூபத்தையும் யதாவச்ச்ரவணம் பண்ணுகைக்காக யதாஜ்ஞாநவானான ஆசார்யனுடைய ஸமாஶ்ரயணத்தையுண்டாக்கி, அவனாலே உபதிஷ்டமாய், (௧௪) "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்-ப்ராப்யஸ்யப்ரத்யகாத்மரூபம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (௧௫) "உய்யும்வகை

---

(௧) பட்டர்முக்தகம் (௨) ப்ருஹ-௫-௭-௨௨ (௩) தி-வாய்-௧-௧-௰.
(௪) தி-வாய்-௩-௨-௭ (௫) தி-வாய்-௩-௨-௪ (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௧௦
(௭) (௮) தி-வாய்-௭-௨-௪ (௯) தி-வாய்-௨-௭-௩
(௧௦) தி-வாய்-௧௦-௮-௧ (௧௧) தி-வாய்-௫-௧-௧ (௧௨) தி வாய்-௨-௭-௮
(௧௩) திருமாலை-௧௬ (௧௪) வ்ருத்தஹாரீத-௮- (௧௫) தி-மொ-௬-௩-௬

யுணர்ந்தேன்” (௧) “நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்” (௨) “மெய்ம்மையேமிகவுணர்ந்து” (௩) “அவனருளாலுறல்பொருட்டு என்னுணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன்” (௪) “அகமறநீலைவைத்தமாயவல்லைம் புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்”என்கிறபடியே யதா(ர்த்த)வாகவறியும்படிபண்ணி, இவ்வர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்துக்குப்பலம் - உபாயோபேயங்களை யதாவாகவறிந்து துணிந்து த்வரிக்கையாய், மற்றமுன்றர்த்தமும் பலப்ரார்த்தனைக்கும் ஸாதநவ்யவஸாயத்துக்கும்,ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹஶேஷமாய் அநந்யஶரணமாய் அநந்யபோக்யமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இப்ப்ரார்த்தநாவ்யவஸாயங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம்நிருபாதிகரக்ஷகமுமாய் நிரதிஶயாநந்தயுக்தமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இவற்றுக்கு விரோதிஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரமும் ஸ்வஸாரஸ்யமுமென்றறிகைக்காகவுமாகையாலே தத்பலமான ப்ராப்யருசியை, (௫) “கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னுங்குறுகாதோ” (௬)“மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்” என்றும், (௭) “உனபாதம்சேர்வதடியேனெந்நாளே”(௮)“அடியேனடிசேர்வண்ணமருளாய்” என்று ப்ரார்த்திக்கும்படிபண்ணின தத்விஷயவிஹித ஸாதநநிஷ்டையை,(௯)“களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்” (௰) “யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்” என்று துணியும்படிபண்ணி அந்த ஸாதநாந்வயபலம் விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே, அத்தை (௧௧)“இன்னும்கெடுப்பாயோ? காட்டிப்படுப்பாயோ?”(௧௨) “ குலமுதலடுந்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரைவலமுதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்” (௧௩) “முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்து”என்கிறபடியே கண்டசாட்சியிலே முடியும்படியான விஷயத்திலேமூட்டப்புகுகிறாயோ? இத்தைப்பக்கவேரோடே போக்கவல்லனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்

(௧) தி-வாய்-௮-௮-௫ (௨) திருமாலை-௩௮ (௩) தி-வாய்-௮-௮-௩
(௪) தி-வாய்-௫-௭-௮ (௫) தி-வாய்-௬-௯-௯ (௬) தி-வாய்-௯-௩-௭
(௭) தி-வாய்-௬-௧௦-௫ (௮) தி-வாய்-௬-௧௦-௨ (௯) தி-வாய்-௫-௮-௮
(௰) தி-வாய்-௫-௮-௨ (௧௧) தி-வாய்-௬-௯-௮ (௧௨) தி-வாய்-௭-௧-௯
(௧௩) தி-வாய்-௭-௧-௭

ரும்படி பண்ணி, இதரவிஷய ப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குபலம்; (௧) “పరమాత్మని యో రక్తో విరక్తో పరమాత్మని-பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோ பரமாத்மநி” (௨) “மாற்பால்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு” (௩) “பிறந்தார்பிறந்தெய்தும்பேரின்பமெல்லாந்துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்” என்கிறபடியே ஸ்வவிஷய ப்ராவண்யமாகையாலே, (௪) “பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த” (௫) “கழியமிக்கதோர்காதல்” (௬) “உன்னைவிட்டென்கனே தரிக்கேன்” என்னும்படி தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி அதுவே சாதநமாக, (௭) “கண்டதோபட்டதல்லால காதல்மற்றியாதுமில்லை” (௮) “அன்னையவந்துவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்” என்னும்படி தேஹஸம்பந்திகளோட்டை உறவையறுத்து, (௯) “శేషామపి నమోనమః-சேஷாமபிநமோநம:” (௧0) “அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடியான்” (௧௧) “அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்” (௧௨) “அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்” என்கிறபடியே ஸ்வஸம்பந்திகளோட்டையுறவையுண்டாக்கி (௧௩) “தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்” என்னும்படி ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷத்திலே அருசியைப் பிறப்பித்து, (௧௪) “உன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்” என்று அநந்யப்ரயோஜநருக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் (௧௫) “శతం మాలాహస్తాః-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸத்காரத்தையுமுண்டாக்கி (௧௬) “పరంజ్యోతిరుపసంపద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே” என்கிற ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶத்தைப் பிறப்பித்து (௧௭) “கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்” (௧௮) “கண்ணுள்நின்றகலான்” (௧௯) “நெஞ்சென்றமுட்கண்ணாலேகாணும்” என்கிற பாபக்தியை

---

(௧) பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி (௨) ௩-திருவ-௧௪ (௩) ௨-திருவ-௪௨
(௪) தி-வாய்-௫-௩-௪ (௫) தி-வாய-௫-௫-௧0 (௬) தி-வாய-௭-௨-௧
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧ (௮) தி-வாய்-௯-௧-௨ (௯)
(௧0) தி-மொ-௨-௯-௧ (௧௧) திருப்பள்ளி-௧0 (௧௨) அமல-௧
(௧௩) தி-வாய்-௪-௯-௧0 (௧௪) தி-வாய்-௧0-௩-௯ (௧௫) கௌஷீதகி
(௧௬) சாந்தோ-௮-௧௨ (௧௭) தி-வாய-௧-௯-௯ (௧௮) தி-வாய-௧0-௮
(௧௯) பெரியதிருவ-௨௮

யும், *சூழ்விசும்பணிமுகிலிற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநத்தையும், (௧) “அதனிற்பெரியவென்னவா” (௨) “முடிந்தவவா” என்கிற பரமபக்தியையுமுண்டாக்கி இவற்றாலேபண்ணும் பகவதநுபவத்தையும், அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தையும் கைக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸ்வபாவவிசேஷம்.

அநந்தரம், ஸௌசீல்யமாவது- (௩) “మహతో మన్దైస్సహ నీరన్ధ్రేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ச்லேஷஸ்வபாவத்வம்” என்கிறபடியே பெரியன் சிறியரோடேகலவா நின்றால் தன்பெருமை இருவர்நெஞ்சிலும் படாதபடி புரையறக்கலக்கை. அதாவது - (௪) “ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம” (௫) “ఆనన్దం బ్రహ్మణో విద్వాన్-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்” (௬) “உணர்முழுநலம்” (௭) “எல்லையிலந்நலம்” (௮) “உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்” (௯) “எப்பாலெவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்” என்கிற நிரதிசயாநந்தமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும், (௧௦) “తేజసాం రాశిమూర్జితమ్ தேஜஸாம்ராசிமூர்ஜிதம்” (௧௧) “పఞ్చశక్తిమయం వపుః-பஞ்சசக்திமயம் வபு:” (௧௨) “மணியுருவில்பூதமைந்தாய்” என்கிறபடியே அப்ராக்ருதபூதபஞ்சகத்தையுமுபாதா(ன)நமாக வுடைத்தாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய் (௧௩) “పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்” என்கிறபடியே ஸ்வரூபகுணமான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரகாசகமாய், (௧௪) “ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:” என்று இச்சாக்ருஹீதமாய் அதுவே ஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் அபி(பீ)மதமாயிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுமநுபவித்து, (௧௫) “ప్రశాన్తానన్తాత్మానుభవజమహానన్దమహిమ ప్రసక్తస్తైమిత్యానుకృతవితరఙ్గార్ణవదశమ్- ப்ரசாந்தாநந்தாத்மாநுபவஜமஹாநந்தமஹிம ப்ரஸக்தஸ்தைமித்யாநுக்ருதவிதரங்கார்ணவதசம்” என்கிறபடியே நிஸ்தரங்கஜலதிபோலே (௧௬) “అవాక్యనాదరః-அவாக்யநாதர:” என்

---

(௧) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௦ (௨) தி-வாய-௧௦-௧௦-௧௧ (௩)
(௪) தை-ப்ருகு (௫) தை-ஆ-௯-௧ (௬) தி-வாய்-௧-௧-௨
(௭) தி-வாய-௧-௨-௪ (௮) தி-வாய-௧-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௧-௭-௨
(௧௦) (௧௧) பாஞ்சராத்ர (௧௨) திருநெ-௧
(௧௩) (௧௪) வி-பு-௬-௭-௮௪ (௧௫) வை-ஸ்த
(௧௬) சாந்தோ-௩-௧௪

கிற பெரியமேன்மையையுடையனாய். (௧)"வானோர்தனித்தலைவன்" (௨) "விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்" என்கிற நித்யவிபூதியோகத்தாலும், (௩)"இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" (௪)"நளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்கிற லீலாவிபூதியோகத்தாலுமுண்டான நிரங்குசைஶ்வர்யத்தையுமுடையனாயிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய, (௫)"నతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే-ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" (௬) "యస్మాత్పరం నాపరమస్తి కించిత్-யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித்"(௭)"నత్వత్సమో స్త్యభ్యధికః కుతో న్యః-ந த்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக꞉ குதோந்ய꞉" (௮) "இணைநிலனிகுணையிலன்" என்கிற ஸமாப்யதிகராஹித்யமான வைபவத்தையுமநுஸந்தித்து, (௯) "நாகணைமிசைநம்பிரான்" (௧௦) "செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர் நாம்" (௧௧)"அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்று ஸ்ரயணத்துக்கஞ்சவேண்டாதபடி. (௧௨)"வானவர் சிந்தைபுள்ளைத் தூச்சொல்லும் செலவனை - சொல்லுவன்பாவியேன்" என்றகன்ற வாழ்வாரை ஆஶ்ரிதரையொழியத் தனக்குச் செல்லாதபடியைக் காட்டிச் சேரவிட்டாற்போலேயும், (௧௩)"அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால்தூய்மையில் தொண்டனேனான்சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்" என்றகன்ற விவர்க்கு, "அஞ்சலென்றகாவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுள்ளேதோன்றினார்" என்னுமாபோலேயும எல்லாரோடொக்கமேல்விழுந்து (௧௪)"హేకృష్ణ హేయాదవ హేసఖేతి-ஹே க்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகேதி" என்னுமாபோலே தன்சிறுமையும் அவன் பெருமையும் நெஞ்சிற்படாதபடி யொருநீராகக்கலக்கையும், இப்படிக் கலவாநின்றால் (௧௫) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే రామం దశరథాత్మజమ్-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே ராமம்தஶரதாத்மஜம்" (௧௬)"అహం వో బాంధవో జాతః-அஹம்வோபாந்தவோஜாத꞉" என்று தானும் ஸஜாதீயனாய்ப் பொருந்துகையும்.

---

(௧) தி-வாய-௧-௫-௧ (௨) தி-வாய-௧-௯-௨ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௭
(௪) நா-தி-௧௪-௯ (௫) ஶ்வே-௬ அ (௬) தை-நா-
(௭) கீதை-௧௧ (௮) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௯) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௧௦) நா-தி-௧௦-௧௦ (௧௧) தி-வாய்-௫-௧-௭ (௧௨) தி-வாய்-௧-௧௦-௭
(௧௩) திருக்குறு-௧௨ (௧௪) கீ-௧௧-௪௧ (௧௫) ரா-யு-௧௨௦-௧௧
(௧௬) வி-பு-௫-௧௩-௧௩

ஸௌலப்யமாவது- (௧)"నసన్దృశేతిష్ఠతిరూపమస్యనచక్షుషాపశ్యతికశ్చనైనమ్- நஸந்த்ருஶேதிஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (௨) "నమాంసచక్షురభివీక్షతేతమ్- நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்" (௩) "கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குங்கட்கரியகண்ணனை" (௪) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்கண்ணனடிக்கமலந்தன்னையயன்" (௫) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணான்காணான்" என்று அதிஶயிதஜ்ஞாநரானவர்களுக்கும் அசக்ஷுர்விஷயமான தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை. இந்த ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது-அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே.

(௬) "తద్విష్ణోఃపరమంపదంసదాపశ్యన్తిసూరయః- தத்விஷ்ணோঃபரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரயঃ" என்கிற பரத்வம் தேஶவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வராலுமாஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (௭) "ఏషనారాయణశ్శ్రీమాన్క్షీరార్ణవనికేతనః - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதநঃ" (௮) "குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணுறைபவன் போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்" (௯) "பாற்கடல்பாம்பணைமேல்பள்ளிகொண்டருளும்" (௧௦) "பாற்கடலில்பையத்துயின்றபரமன்" என்கிறவ்யூஹம் ஸநகாதிகளுக்கும், ஆபத்துண்டானபோது ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஶ்ரயமாமதொழிய ஸர்வாபாஶ்ரயமாகமாட்டாது. (௧௧)"అజాయమానోబహుధావిజాయతే-அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (௧௨)"బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మాని-பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநி"(௧௩)"பிறப்பில்பல்பிறவிபெருமான்" (௧௪)"சன்மம்பலபலசெய்து"(௧௫)"துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியிலதோன்றிக்கண்காணவந்து" (௧௬)"நாட்டிற்பிறந்து"என்கிற விபவம்,தத்காலீந புருஷர்களுக்கேயாகையாலே பிற்பாடர்க்கு ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (௧௭) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తాజనానాంసర్వాత్మా-அந்தঃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௧௮)"శాస్తావిష్ణురశేషస్య-

---

(௧) தை-நா- (௨) ருக்வே- (௩) தி-வாய்-௭-௭-௧௧
(௪) ௧-திருவ-௫௬ (௫) ௪-திருவ-௭௩ (௬) ஸாம-உத்தர-
(௭) ஹரிவம்ஶ- (௮) தி-வாய்-௩-௧௦-௨ (௯) திருவி-௭௯-
(௧௦) திருப்பாவை-௨- (௧௧) யஜு-ஆர-௩ (௧௨) கீ-௪-௫
(௧௩) தி-வாய்-௨-௯-௫ (௧௪) தி-வாய்-௩-௧௦-௧ (௧௫) தி-வாய்-௩-௧௦-௬
(௧௬) தி-வாய்-௭-௫-௨ (௧௭) யஜு-ஆரண்ய (௧௮) வி-பு-௧-௧௭-௨௦

ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்ய" (௧)"శాస్తా చరాచరస్యైకః-ஶாஸ்தா சரா சரஸ்யைக:" (௨) "ஒருவியேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்கிற அந்தர்யாமித்வம் அசக்ஷுர்விஷயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது.

தேஶகாலவிப்ரகர்ஷாதிகளால் வருகிற குறைகளொன்றுமின்றிக்கே (௩)"అర్చావతారస్సర్వేషాం బాన్ధవో భక్తవత్సలః-அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்பாந்தவோபக்தவத்ஸல:" (௪) "చిన్తయేజ్జగన్నాథం స్వామినం పరమార్థతః-சிந்தயேச்சஜகந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்தத:" (௫) "అశక్తమస్వతన్త్రఞ్చ రక్ష్యఞ్చాపి జనార్దనమ్ - அஶக்தமஸ்வதந்த்ரஞ்ச ரக்ஷ்யஞ்சாபிஜநார்த்தநம்" என்று ஸர்வவிதபந்துத்வத்தாலும் பூர்ணனாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸ்வத: நிருபாதி(தி)க ஸ்வாமியாயிருக்கச் செய்தேயும் அஶக்தனுமாய் பாரதந்த்ரனுமாய் ரக்ஷ்யபூதனுமாய் (௬) "తదిచ్ఛయా మహాతేజా భుఙ్క్తే వై భక్తవత్సలః। స్నానం పానం తథా యాత్రాం కురుతే వై జగత్పతిః-ததிச்சயாமாஹாதேஜா புங்க்தேவை பக்தவத்ஸல: - ஸ்நாநம்பாநம் ததாயாத்ராம்குருதேவைஜகத்பதி:" (௭) "అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః- அர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்று ஆஶ்ரிதாதீ(தீ)நமான போஜநஶயநாதிகளையும ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுமுடையனாய் (௮)"பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களத்தானாய்" (௯) "அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோநீரிந்தளூரீர" என்று பிறபாடர்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனும்படி * இம்மடவுலகர்காணவெழுந்தருளியிருக்கிற வர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது.

(௧௦)"మామ్-மாம்" என்று ஸேநாதூ(தூ)ளிதூஸரிதமான திருக்குழலும் கையுமுளவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸௌலப்யபாத்வமென்னும்படி யிருக்கும்-இந்நாராயணபதத்தில் ஸௌலப்யம.

அதுக்கடி, (௧௧)"మయ్యాసక్తమనాః పార్థ-மய்யாஸக்தமநா:பார்த்த" என்றும, (௧௨) "நாந்தகமேந்தியநம்பிரான்" என்றும், (௧௨) "தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி"என்றும சொல்லுகிறபடியே தன்பக்கலி

(௧) (௨) தி-வாய-அ-க-௫ (௩) விஷ்வக்-ஸம
(௪) பகவச்சாஸ்- (௫) (௬) பாஞ்சராத்ரம்
(௭) ர-ஸ்-௨-௭௪ (௮) திருநெ- (௯) தி-மொ-௪-௧௦-௫
(௧௦) கீ-௯ அ-௩௩ (௧௧) கீ-௭-௧ (௧௨) பெரி-௧-௧௦-௪

லேயென்றுபற்றித் தன்னை ரக்ஷகனுகப்பற்றின வர்ஜூநனென்றுவனை யுபபற்ற ஸுலபனுனவனாகையாலே அது காதா(டா)சித்கமாகை யாலும் இது நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற குடற்றடக்கடியாக வந்ததாகையாலே ஸர்வவிஷயமாய் அகுஸ்வஸார்வகாலீநமாயிருக் கையாலும் இந்த ஸௌலப்யம ஸர்வாதிஶாயியாயிருக்கும.

ஆக ஏவம்ரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்; ஸ்வதோஷதர்ஶநமாதல், அவனுடைய வப்ராப்தி யாதல், உத்துங்கத்வமாதல், துர்லபத்வமாதலுண்டானுல் ஆஶ்ரய ணம் கூடாமையாலே, அவற்றை நிராகரித்து அவனை யாஶ்ரயிக்கை க்கு ஏகாந்தமாய் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூ(த்பூ) தங்களாய், பின்னை அவள் தன்னுலுமழிக்கவொண்ணுதபடியான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை இந்நாராய ணபதத்தாலே சொல்லிற்றயிற்று.

இந்நாராயணபதம் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையும் சொல்லிற்றே யாகிலும் "ப்ரபத்யே-ப்ரபத்யே" என்று ஆஶ்ரயண ப்ரகரணமாகையா லே ஆஶ்ரயணத்துக் கத்யந்தோபயோகியான ஸௌலப்யத்திலே ப்ரதாநமாகக்கடவது.

ஏவம்ரூபமான வாஶ்ரயணீயகுணங்கள்பற்றுசாக வாஶ்ரயிக் கிறது நிரதிஶயதுக்கபா(ரூ)ரஸம்ஸாரதுஃக்கநிவ்ருத்திபூர்வகமாக *நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண மோக்ஷலாபத்துக்கா கையாலே. ததுபயோகியான விஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கும் தத்ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணுகைக்கும், செய்யுமிடத்தில் நிர பேக்ஷமாகச் செய்கைக்கும், அபாரதஜ்ஞாநாதிகளுக் கநுகுணங்க ளான விக்குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணநுகுணமாக்குகைக்குமநு குணமாய், பாபவிமோசநபக்கலிலே பிரித்தநுஸந்தேயமாயிருக் கிற ஜ்ஞாநஶக்தி பூர்த்திப்ராப்திக்ருபைகளும் ரக்ஷணஶங்கை கழிந்து விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்.

ஜ்ஞாநமோவது, (க) "యః సర్వజ్ఞః సర్వవిత్ ... ప్రత్యక్షేణ ... జ్ఞానమయం తపః ... యోవేత్"

(க) அதர்-ஸட-

தியுகபத்ஸர்வம்ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: | அஜடம் ஸ்வாத்மஸம்போதி நித்யம்ஸர்வாவகாஹநம் | ஜ்ஞாநம்நாமகுணம்ப்ராஹு:" என்கிற படியே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் தன்னையும் ஆஶ்ரயத்தையும் நன்றாகவறிவிக்குமதாய், ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயங்களையுகபத்ஸாக்ஷாத்கரிக்கை.

இத்தால், இவனுக்கு நிவர்த்யமான அநிஷ்டத்தையும், ப்ராப்தவ்யமான இஷ்டத்தையுமறியுமென்கிற தாமையாலே தனக்கு ஹிதாஹிதங்கள் தானறியாமையால் வந்தவிழவை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஶக்தியாவது-(௩) "జగత్ప్రకృతిభావో యస్సా శక్తిః-ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோயஸ்ஸாஶக்தி:பரிகீர்த்திதா" (௨) "కార్యానన్తర్యసిద్ధస్తు శక్తిః-கார்யேநந்தேஸ்வத நுமேகஸ்தவா ஶாதாநாபாஹு:" என்கிற ஜகதுபாதாநஶக்தியாதல். அடிதஸம்பாதித்வ ஸாந்நிதிபூத்ர வைதிகபுத்ராத்யாநயநம் தொடக்கமான அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாதல், (௩) "తేనేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వమ్-தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேண ஸர்வம்" (௪) "பரந்தவண்டமிதெனக்காதலிக்கும் பரந்துளன்" என்கிற பரிஸமாப்யவர்த்திகவமாதல், அநாத்யசித்ஸம்பந்தாபிபூ(பூ)தனைக்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றிப்போந்த விஷ்வாஸமான "என்னையிசைவித்து" (௫) "என்னிசைவினை" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கி யல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பண்ணி நித்யவிபூதியிலே கொண்டுபோய்வைக்கை.

இத்தால், உத்பாத(க)கத்வ ஆபத்ஸகத்வ அபி(ந்)மதப்ரதத்வ ஸமஸ்தவஸ்த்வாதாரதவத்துக்கும், (௬) "மெய்ம்மைபெருள்" (௭) "சார்ந்தவிருவல்வினை" என்கிறபடியே எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில் அக்நிபோலவும் விடுவிக்கவொண்ணாதபடிப் பொருந்திக்கிடக்கிற அவித்யாதிகளை நிவர்த்திப்பித்து அப்ராக்ருதமான தேசத்தைக்கொடுக்கைக்கும் ஹேதுவான ஶக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாஶக்திநிபந்தநமாக பலம் இழக்கவேண்டாவென்கிறது.

---

(௧) (௨) ர-ஸ்த-௨-௩௯ (௩) தை-நா
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௧0 (௫) தி-வாய-௧-௭ ௪ (௬) திருமாலை-௩௮-
(௭) தி-வாய-௧-௫-௧0

பூர்த்தியாவது—அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். அதாவது-அபூர்வமான காம்யங்கள் உண்டாகவேணுமென்று கோலினால் அவை கர்த்த்ராந்தரஸாத்யமாதல், காலாந்தர ஸாத்யமாதல், யத்நவிசேஷ ஸாத்யமாதலின்றிக்கே ஸங்கல்பாத்பூர்வமேவ ஸித்தித்திருக்கை.

இத்தால், ஆஶ்ரிதாபி(பீ)ஷ்ட பலப்ராப்தியை ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சடக்கெனப்பண்ணிக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான பூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே தன்னுடையவபூர்த்தியடியாகப் பலமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

ப்ராப்தியாவது - (௧) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే-அசேஷசிதசித் வஸ்துசேஷிணே" என்று ஸமஸ்தபதார்த்தாநுபந்தி(ந்தி) ஸகலாதிசயங்களுக்கும் தான் ப(ஃ)லியாயிருக்கை. இத்தால், ஆஶ்ரிதசேதந மோக்ஷப்ராப்திரூபபலத்திலே ப்ரீதியும் தன்னதென்று சொல்லுகையாலே ஸ்வபலத்வபுத்தியால் பலலாபமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

கீழ்வாத்ஸல்யாதி ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும் இந்த சேஷித்வத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; அங்கு வஸ்துஸத்தை முதலாக கைங்கர்யப்ரதாநபர்யந்தமாகத்தானே செய்கைக்குஹேதுவான ஸ்வத்வாபி(ந்)மாநாபராயரூபஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு எல்லாதசைகளிலுமுண்டான அதிசயவிசேஷங்களுக்கும் தான் பலியாகையாலுண்டான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

க்ருபையாவது - "కృపాహీనాను స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖాసహిష్ణుతా-க்ருபாஹீநாம-ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரது:க்காஸஹிஷ்ணுதா" (௨) "దయాపరవ్యసనహరా-தயாபரவ்யஸநஹரா" (௩) దయాన్యేషాందుఃఖాప్రసహనమ్-தயாந்யேஷாம்து:க்காப்ரஸஹநம்" என்கிறபடியே பரது:க்கம ஸஹியாமல் அநிராகரணேச்சை பிறக்கை.

அதாவது - (௪) "కృపయాపర్యపాలయత్-க்ருபயாபர்யபாலயத்" (௫) "ప్రణతిఘ్నదయాలోః-ப்ரணதஇதிதயாளோ:" என்கிறபடியே, (௬) "అనన్యాహిమయాసీతా-அநந்யாஹிமயாஸீதா" (௭) "నదసీతాత్వయాహీనా-

---

(௧) ஸாரஸங்க்ரஹம் (௨) (௩)
(௪) ரா-ஸு-௩௮-௩௪ (௫) ஸ்தோ-ர ௩௫ (௬) ரா-யு-௧௨௧-௧௯
(௭) ரா-அயோ-௫௩-௩௧

ரசவீதாத்வயாஹிதா" என்கையாலே ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையுமாய், (க) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (உ) "విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே த்ரவ்யாந்தரையுமாய், (ங) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (ச) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று அபி(ஹி)மதவிஷயமுமாயிருக்கிற பிராட்டிவிஷயத்திலபசாரமாகையாலே பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான த்ரிவிதாபசாரமும்பண்ணின காகவிஷயமாக அவ்வபசாரங்களொன்றும் பாராமல் தன் க்ருபாதிஶயத்தாலே அநந்தாகத்தையுமகூட ரக்ஷிக்கும்படியிருப்பதொரு ஆகாரமிறே. இத்தால அபசாராதிகளும்பாராமல் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான க்ருபாவைபவத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாபராதமடியாக பலஹாநியில்லையென்கிறது.

ஆக ஆஶ்ரிதகார்யோபயோகியாய் ஆஶ்ரயித்த சேதநருடைய அஜ்ஞாந அஶக்தி அபூர்த்தி அப்ராப்தி ஸாபராதத்வநிபந்தந பலஹாநிரூபபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்தி க்ருபாரூபகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. (ரு) "త్వద్జ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్ - த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹபாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானுமருளிச்செய்தார்.

இந்த வாத்ஸல்யாதியான குணவிஶேஷங்கள் இந்த நாராயணஶப்தத்துக் கர்த்தமாக, (சு) "మాతా పితా భ్రాతా నివాసః శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః - மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்;- மாத்ருத்வத்தாலே வாத்ஸல்யத்தையும், பித்ருத்வத்தாலே ஸ்வாமித்வத்தையும், ப்ராத்ருத்வத்தாலே ஸௌஶீல்யத்தையும், நிவாஸஶப்தோக்த நித்யஸாந்நித்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தையும், ஶரணஶப்தோக்தமான உபாயத்தாலே ததுபயோகியான ஜ்ஞாநாதிகளையும், ஸுஹ்ருத்த்வேந க்ருபாகார்யஹிதசிந்தாமுகேந காருணிகத்வத்தையும், கதித்வத்தாலே தத்குணவிஶேஷ விஶிஷ்டனுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

(க) நீளாஸூக்தம் (உ) வி-பு-க-அ-கஎ (ங) தி-வாய்-ங-கO-கூ
(ச) திருநெ-கஅ (ரு) அதிமாநுஷஸ்த-அக-கூ (சு) ஸுபால

ஆக, நாராயணபதத்தாலே, (க) "[Grantha]-காரணம்ப்ரதாநஜீவாநாம்ஸம்ஹாரப்ரேரயதேபுநஃ" என்று ப்ராப்தாக்களான ப்ரத்யகாத்மாக்களைச்சொல்லி, அயநபதத்தாலே அவ்வாத்மாக்களுக்கு உபாயபூதனென்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லி அவனை உபாயத்வேந ஆஶ்ரயிக்கைக்கும் உபாயகார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப் பண்ணுகைக்கு முறுப்பான குணவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், இக்குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய், (உ) "[Grantha]-நக்ராஹ்யஃ" (௩) "ஸ்வப்நதீகம்யம்-ஸ்வப்நதீகம்யம்" (௪) "பொறியுணர்வவையிலன்" என்று சக்ஷுர்கோசரமல்லாமையாலும், கண்டாலல்லது ஆஶ்ரயிக்க விரகில்லாமையாலும், கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்காக சக்ஷுர்கோசரமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது "[Grantha]-சரணௌ" என்கிறபதம்.

ஆஶ்ரயணத்துக்கு விக்ரஹமபேக்ஷிதமாகில் வாத்ஸல்யாதிகள் செய்கிறதென்னென்னில்; குற்றங்கண்டு கைவிடாமைக்கும் அங்கீகாரம் தன்பேறாகைக்கும் அங்கீகாரவிஷயபூதசேதநர்சிறுமைபாராமைக்கும் வாத்ஸல்யாதிகளுண்டானாலும் இவை யாஶ்ரயணோந்முகனைக் குறித்தாகையாலே ஆஶ்ரயணம் சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமான விஷயத்திலல்லது கூடாமையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகளாலே ப்ரகாஶிதமாய், ஸௌலப்ய குணகார்யமாய் (௫) "[Grantha]-மூர்த்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும்படி குணங்களிலுமந்தரங்கமாய் (௬) "அதிவ ஶோபதே-அபிமதோருதேஹஃ" என்கிறபடியே அபிமதமாய் (௭) "[Grantha]-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே மாணிக்கச்செப்பில் பொன்போலே அகவாயில் ஆத்மகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் விக்ரஹவாசகமான பதத்தையிட்டுச் சொல்லாதே ஏகாவயவமாத்ரவாசகமான திருவடிகளையிட்டு விக்ரஹத்தைச் சொ

(க) (உ) (௩) மநு-௧௨-௧௨௨
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௫) சதுஶ்லோகி- (௬) வி-பு-௬-௭-௮௪
(௭) பாஞ்சராத்ரம

ல்லுவானென்னென்னில்; ஆஶ்ரயணோந்முகனை விச்சேதநன் ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஜ்ஞாநவானுகையாலும் இந்நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வஶேஷித்வங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வத்வஶேஷித்வங்களை யநுஸந்தித்தவனுகை யாலும், ப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களிற்காட்டில் தனக்குதா(ர)கமான ஸ்தந்யத்தை உபகரிக்கையாலே ஸ்தநத் திலே விஶேஷப்ராப்தி யுண்டாமாபோலே (க) "அடியேன்-சேவடி யன்றிநபவேன்" என்று ஸ்வரூபத்து அநுரூபமானவம்ருத்தை (உ) "విష్ణోఃపదేపరమేమధ్వఉత్సః- விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:" (ங) "உன்னேதனேமலரும்திருப்பாதம்" (ச) "అమృతస్యన్దిపాదపఙ్కజే-அம்ருதஸ்யந்திபாதபங்கஜே" என்கிறபடியே ப்ரவஹிக்கையாலும், ஶேஷபூதனுடைய வக்தியாகையாலும், கையைப்பிடித்துக் கார்யம் கொள்ளுமதிலும் காலைப்பிடித்துக் கார்யம்கொள்ளுமவன்பக்க லிலே க்ருபை அதிஶயித்திருக்கையாலே கார்யம் கடுகப்பலிக்கைக் குறுப்பாகையாலும், திருவடிக்கு வாசகமான ஶப்தத்தாலே விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக ஆஶ்ரயணப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸுலமான விக்ரஹத்தை ச(ர)ணஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; அதவா, மேலே "ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற வுபாயவரணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாக விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஈஶ்வரன் வாத்ஸல்யமுகேந ஸ்வ தோஷதர்ஶநாதிபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ருசியைப்பிறப்பித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி, விக்ரஹத்வாராவு ம் ருசிஜநகனுய் உபாயபூதனுகையாலே அந்த வுபாயத்வப்ராதாந் யத்தைப்பற்ற விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(ரு) "தெரிவைமாருருவமேமருவி" (சா) "மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை" (எ) "சிலம்படியுருவில்கருநெடுங் கண்ணார்திறத்தனுய்" என்கிறபடியே நாஶகரமான நாரீஜநங்களு டைய நயநங்களிலும் அகப்பட்டு நாரகிகளாய்ப்போருகிற நார ஜநங்களை (ஸ) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" (அ) "காதல்

(க) தி-மொ-கக-அ-எ (உ) விஷ்ணுஸூக்தம் (ங) தி-வாய-க-ரு-ரு
(ச) ஸ்தோ-ரத்-
(ரு) தி-மொ-க-க-ங (சா) திருமாலை-கக
(எ) தி-மொ-க-சா-உ (அ) தி-வாய்-ரு-ங-ச-

கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி" (க) "என்செய்யதாமரைக்கண்
பெருமானோ" (உ) "என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொ
ண்டான்" (ங) "தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்" என்கிறபடி
யே தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படிபண்ணி (ச) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమ
స్తే-ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே" என்று தோற்றுத்திருவடிகளி
லே விழும்படிபண்ணி (ச) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வ
தாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணம்தவ" என்று பின்னைத் தன்னை
யே உபாயமாகப்பற்றி, (ச) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష న జానే శరణం పరమ్ ।
త్వత్పాదకమలాదన్యన్న మే జన్మాన్తరేష్వపి । నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి యేన గచ్ఛామి సద్గ
తిమ్-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ நஜாநேஶரணம்பரம் । த்வத்பாதகமலா
தந்யந்நமேஜந்மாந்தரேஷ்வபி । நிமித்தம்குஶலஸ்யாஸ்தியேநகச்சா
மிஸத்கதிம்" என்று யாதொருகுஶலத்தாலே ஸத்கதியை ப்ராபிப்
பன்; அந்தக் குஶலத்துக்கு நிமித்தம் தேவரீர் திருவடிகளையொழிய
வேறில்லையென்று, ப்ரதமத்திலே தோற்பித்தகண்ணழகும், தோற்று
விழும் திருவடிகளையொழிய உஜ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று சொல்
லும்படிபண்ணி, (ச) "న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోః స్థితమ్-நகாமக
லுஷம்சித்தம்மமதேபாதயோஸ்ஸ்திதம்" என்று திருவடிகளில் ப்ரா
வண்யத்தாலே வேறொன்றில் மநஸ்ஸு கலங்காதபடிபண்ணி, ஆக
விப்படி ருசிஜநகனுமாய் ருசிபிறந்தால உபாயமாய், இதரவிஷயங்
களில ஸங்கத்தைப்போக்கவற்றாய், (ரு) "மாகமாநிலனும் முழுதும்
வந்திறைஞ்சுமலரடி" (சு) "மேலைவிண்ணோருமமண்ணோரும்வந்தி
றைஞ்சுமென்தளிர்போலடி" என்கையாலே ஸர்வாபாஶ்ரயமாய்,
(எ) "திருமாநீள்கழல" (அ) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்கையாலே
ஆஶ்ரிதர்இருந்தவிடங்களிலே தானேசென்று அங்கீகரிக்கக்கடவ
தாய், (கூ) "நின்மன்னுசேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்" என்று
ஜ்ஞாநவிஷயமாய் (கO) "உன்னிணைத்தாமரைகட்கன்புருகிநிற்கும
து" (கக) "தொழுநீரிணையடிக்கேயன்புசூட்டிய" என்று பக்திவிஷய
மாய், அந்த பக்தியாலேகலங்கி (கஉ) "ఉపాయం వాప్యుపాయం వా క్షమో న్య

(க) தி-வாய-க-ச-உ (உ) தி-வாய-ரு-ங-உ (ங) தி-வாய-எ-ங-ங
(ச) ஜிதந்தே-க- (ரு) தி-மொ-ரு-அ-ரு (சு) தி-மொ-எ-ச-கூ
(எ) தி-வாய்-க-கO-க (அ) அமலனு-க (கூ) தி-மொ-ங-ரு-ச
(கO) தி-வாய்-எ-க-கO (கக) திருவிரு-உ (கஉ) ப்ரபந்நபாரி

ஸூபலம்ப்ஜகம்- உபாயம்வாப்யபாயம்வாக்ஷமோக்ஷயந்நாவலம்பிதும்" (க) "என்னான்செய்கேன்" என்கிறபடியே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ண ஶக்தரல்லாதார்க்கு (உ)"நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயமாய், (ங) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும்மனமுடையீர்" (ச) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமின்" என்று உபதேஶஸமயத்திலும், (ரு)"கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (சு) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (எ) "வேங்கடமாமலைமேய" (அ)"ஆயனடியல்லதுமற்றறியேன்" என்றும் ஸ்வீகாரஸமயத்திலும் ப்ரதிகூலங்களிற் செல்லாதபடி பண்ணக்கடவதாய், (கூ) "செய்யநின்திருப்பாதத்தையானென்றுகொல்சேர்வது" (க0)"நீடுநிலைநின்றபிரான்கழல்காண்டுங்கொல்" (கக)"பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்" (கஉ)"త్వచ్చరణామ్బుజద్వయంమదీయమూర్ధానమలంకరిష్యతి-కదాపునః- த்வச்சரணம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-கதாபுநः" என்றுப்ராப்யமாக ப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய், (கங) "தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள்" என்கையாலே ப்ராப்யத்வேந லப்த(ம)மாய் (கச)"நலங்கழலவனடிநிழற்றடம்" (கரு)"ஆத்தன்தாமரையடி" என்று நிழல்கொடுத்து ஆப்தமாக வழிநடத்தி(கசு)"தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து"(கஎ)"பாதபற்புத்தலைசேர்த்து"(கஅ)"பொன்னடிசேர்த்துவேறேபோகவிடல" என்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்க ப்ரார்த்தனைக்கநுகுணமாயருளி அடிக்கீழிருத்திக்கொண்டு இறப்பவைபேர்த்து (ககூ) "அடிக்கீழ்குற்றேவல்" என்கிற கைங்கர்யத்திலே மூட்டிமுடிய நடத்தக்கடவதாயிறே ச(ர)ரணோபலக்ஷிதமான விக்ரஹமிருப்பது.

ஆகையிறே ஸ்வரூபகுணங்களிலோரறிவுமின்றிக்கே விக்ரஹாநுபவைக பரையாயிருக்கிறசிந்தயந்தி (உ0)"చిన్తయన్తీజగత్సూతింపరబ్ర

(க) தி-வாய்-ரு-அ-ங (உ) தி-வாய-ரு எ-க0 (ங) தி-வாய-க0-ரு-க

(ச) திருமாலை-கூ (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக (சு) தி-வாய்-ங-க0-க0

(எ) தி-மொ-க-க0-க (அ) தி-மொ- (கூ) தி-வாய்-எ-கூ-உ

(க0) தி-வாய்-ரு-கூ-ங (கக) தி-வாய்-க உ-உ (கஉ) ஸ்தோ-ரத்ந

(கங) தி-வாய்-க0-ச-ச (கச) தி-வாய்-க0-க-உ (கரு) தி-வாய்-க0-க-சு

(கசு) தி-வாய்- (கஎ) தி-வாய்-உ-கூ-க (கஅ) தி-வாய்-உ-கூ-க0

(ககூ) தி-வாய்-க-ச (உ0) வி-பு ரு-கங-உக

హాస్వరూపిణః। నిరుచ్ఛ్వాసతయాముక్తింగతాన్యాగోపకన్యకాః-சிந்தயந்தீஜகத் ஸூதிம்பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயாமுக்திங்கதாந்யா கோபகந்யகா" "తచ్చిత్తవిమలాహ్లాదక్షీణపుణ్యచయాతథా।తదప్రాప్తిమహాదుఃఖవిలీనాశేషపాతకా-தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயாமலா। ததப்ராப்திமஹாதுக்கவிலீநாசேஷபாதகா" என்று,(க) "తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపేవిధూయనిరఞ్జనఃపరమంసామ్యముపైతి-ததாவித்வாந்புண்யபாபேவிதூய நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே புண்யபாபவிதூ(நந)நபூர்வகமாகப்பெற்று அநுபவிக்கக்கடவ நிரதிசயாநந்தரூபமான பரமஸாம்யாபத்திரூப மோக்ஷத்தை கேவலவிக்ரஹத்யாநத்தாலேபெற்றாளென்றெழுதுகிறதும்,

(உ) "ప్రసాదపరమౌనాథౌమమగేహముపాగతౌ। ధన్యోహమర్చయిష్యామీత్యాహమాల్యోపజీవనః- ப்ரஸாதபரமௌநாதௌமமகேஹமுபாகதௌ। தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹமால்யோபஜீவநஃ" என்று பூவிலே கண்வைக்கில் ஸங்கம்செல்லுமென்று முகத்தைமாறவைத்துத் தொடுத்துவிற்று வயிறுவளர்க்கும்படி பதார்த்தவைஷம்யமறியாத மாலாகாரருமகப்பட,†ஸ்வரூபாநுகுணங்கள் கணக்கண்டுமறியாதே விக்ரஹதர்சநமாத்ரத்தாலே,"நாதத்வம்ஸ்வரூபமாகையாலே அவர்ஜநீயமாய்க்கிடக்கிற தத்தனை; தண்ணளியேவிஞ்சியிருப்பது; இவ்வர்த்தம் ராஜமார்க்கத்தாலேபோய் கம்ஸக்ருஹத்திலே புகாதே(ங) "நம்தெருவின்னடுவேவந்திட்டு" என்னும்படி நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடிக்கொண்டு வந்தபோதே தெரியாதோ? நான் க்ருதார்த்தனானேன்; தரித்ரனானவன் நிதியெடுத்தாப்போலே "வைத்தமாநிதி"(ச) "வைப்பாய்மருந்தாம" என்கிற ஆயர்கொழுந்தாகிற நிதியை பெற்று ‡அழைத்துக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன்" என்றுசொல்லும்படி. ருசியேதுடங்கி மோக்ஷபர்யந்தமான பேற்றுக்கெல்லாம் விக்ரஹமே ஹேதுவாகவெழுதிற்றும்.

ஆக குணங்களையொழியவே விக்ரஹந்தானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் அபி(ஷ்)மதப்ரதாநமும் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சரணௌ) என்று.

(க) முண்ட-௩-௧-௩ (உ) வி-பு-ரு-௧௯-௨௧ (ங)நாச்-௪-ரு
(ச) தி-வாய்-௧-௭-௨ † ஸ்வரூபகுணங்கள் ‡ அழித்துக்கொடுத்துஜீவிக்க

ஆனால் இவ்யமங்களவிக்ரஹதர்ஶநம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ? ஸர்வரும் முக்தராகவேண்டாவோவென்னில்; ருசிஜநகத்வஹேது வான ஸௌந்தர்யாதிகள் விக்ரஹத்துக்குண்டேயாகிலும், (க)"ஜ [illegible] ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதீ-ந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்கிறபடியே ஒருபக்தான் ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசியைப்பிறப்பித்து மோக்ஷப்ரதானம் பண்ணுகையாலே ஸர்வரும முக்தராகாதொழிகிறது.

ஆனால் "விக்ரஹமே ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கிறபடி யென்னென்னில்; குணங்களையொழியவே விக்ரஹகதமான ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசிஜநகனுமாய் ஸவிக்ரஹனுமாய்க்கொண்டு பலப்ரதானம் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தாலே சொல்லுகிறதல்லது, சைதந்யாநாதாரமான விக்ரஹத்துக்கு பலப்ரதாநஶக்தியுண்டென்கை *[illegible]-வக்ஷ்யந்த்யாஸந்தோயாதி போலே அஸங்கதம்.

"[illegible]-அவரக்ஷணே" என்று நிருபாதிகரக்ஷகத்வேநதா(ஞ) துஸித்தமான ரக்ஷகத்வம் இவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கொழிய சேதநாசேதநங்களிலேயொன்றுக்கு உபாயத்வம்சொல்லுகையாகிறது—ரக்ஷ்யத்வேநவும் ஶேஷத்வேநவும் ஸித்திக்குமந்த வஸ்துக்களினுடைய ரக்ஷ்யத்வஸாபேக்ஷமான அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்துக்கும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாகையாலே தத்ஸாபேக்ஷமான கைங்கர்யத்துக்குமாஶ்ரயமானவாகாரத்தோடும், அவற்றுக்கு உபகரணமாய்க்கொண்டே ஸ்வரூபஸித்தியாகிற வாகாரத்தோடும விரோதிக்கும்; அதுக்குமேலே நிருபாதிகரக்ஷகமான இவ்யாத்மஸ்வரூபத்தோடும் விரோதிக்கும். ஆகையிறே அகாரோக்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான மகாரவாச்யனுக்கு அநந்தரபதத்தாலே ரக்ஷகத்வநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷ்யத்வஸ்தாபநம்பண்ணிற்றும்; "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற விரோதியைப்பற்றி வருகிற ஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தை ஏகபதத்தாலே வ்யாவர்த்தித்ததும்; ஆகையாலே ருசிஜநகத்வோபயோகியாய் அதவ ஸ்வதந்த்ரோபாயமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) கீதாபாஷ்யம்

(௧) "மராமரமெய்தமாயவனென்னுளிரானெனில் பின்னையா னொட்டுமேவனோ?" (௨) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமும், (௩) "வ்ராஹமபிகமிஷ்யாமி-நசாஹமபிராகவ" (௪) "ஸஹ த்வம் தேவ்யா ஸானுஷு ரம்ஸ்யஸே | பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸானுஷு ரம்ஸ்யதே | அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸூரிகளிலே பிரிகதிர்பட்டுத் துடர்ந்தடிமைசெய்யவந்த இளையபெருமாள்படியாலும், ஸாதநமும், (௫) "ஸப்ராதுஶ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய-ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நிபீட்ய" என்று அவர் பரிக்ரஹித்த திருவடிகளை யாகக்கடவதிறே.

ஆக, "ஶ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று (௬) "திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௭) "நாதனேவந்துன்திருவடியடைந்தேன்" (௮) "சீலமெல்லையிலானடி" (௯) "திருக்கமலபாதம்வந்து" (௧௦) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்" (௧௧) "நம்பிதன்நல்லமாமலர்ச்சேவடி" (௧௨) "உன்பொற்றாமரையடி" (௧௩) "அருளுடையவன்தாள்" என்று வாத்ஸல்யம்துடங்கி க்ருபாபர்யந்தமான குணவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாஶகமான திருவடிகளைச் சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பதத்தில் த்விவசநத்தாலே ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய வகத்வம் பலிக்கையாலே உபாயத்தினுடைய நைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லுகிறது.

அநந்தரம் ஶரணஶப்தம் (௧௪) "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் | வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் த்வேஷ உபாயார்த்தைகவாசக:-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் | வர்த்ததேஸாம்ப்ரதந்த்வேஷஉபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடியே உபாயவாசகமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யதிவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாகவுடைத்தாய், சேதநகதமான ப்ரபத்தியின்ப்ரகாரவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது அவனே உபாயமென்று அத்த்ய(வ)வஸிக்கை.

---

(௧) தி-வாய்-௧-௭-௬ (௨) தி-வாய்-௬-௯-௩ (௩) ரா-அயோ-௫௩-௩௧
(௪) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௫) ரா-அயோ-௩௧- (௬) தி-வாய்-௧-௩-௮
(௭) தி-மொ-௧-௬-௩ (௮) தி-வாய்-௯-௩-௧௧ (௯) அமலனா-௧-
(௧௦) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௧௧) (௧௨) திருப்பா-௨௯
(௧௩) தி-வாய்-௨-௧௦-௧௦ (௧௪) அஹி-ஸம்ஹி-௩௭-௩௬

இப்ப்ரமாணஸப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷகனையும் காட்டுமேயாகிலும இப்போது ப்ரகரணபலத்தாலே உபாயமொன்றையுமே சொல்லக்கடவது.

ரக்ஷகத்வமாகிறதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரஹேதுமாய், உபாயத்வமாவதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரஹேதுமாயிருக்கையாலே இரண்டும் பர்யாயமாயிருக்க, "ரக்ஷகத்வம் உபாயே க்ருஹாக்ஷித்ரோ" என்று இரண்டையும் பிரியச்சொல்லுவானென்னென்னில்; ரக்ஷகத்வமாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்திலுடையவும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கையும கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதந விஶேஷாநுஷ்டாநம்பண்ணின வ்யாஸகனுக்கு தத்தத்ஸாதந ஸாத்யபலங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கையும்; உபாயத்வமாவது-அவ்யவதா(ந)நேந ஸ்வயமேவபலோத்பாதகமாயும் பலப்ரதாதாவுமாகை.

எவம்ரூபமான உபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு இப்ப்ரமாணஸப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமத்தைக்கும குணயோகத்துக்கும் விக்ரஹவத்தைக்கும், (க) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (உ) "திருமாலெம்மான்" (ங) "திருவுடையடிகள" (ச) "நாரணனெம்மான்" (ரு) "எம்பிரானெம்மான்" (சு) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" (எ) "எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தி" (அ) "எல்லாவுலகமுடையவொருமூர்த்தி" (கூ) "திருநாரணன் தொண்டா" (க0) "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்-ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்" என்று ஶேஷித்வத்திலுமந்வயமுண்டாய், (கக) "ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தம் - ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்த்தமிதம்வசநமப்ரவீத்" (கஉ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (கங) "திருநாரணன் தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" (கச) "திருவாளனிணையடியேயடை" (கரு) "திருமாலையிணைந்தடிசேர்மினோ" (கசு) "அலர்மேல்மங்

(க) திருப்பல்லா-கக (உ) தி-வாய் அ-கூ-க (ங) தி-வாய-க-ங-அ
(ச) தி-வாய்-க0-ரு-உ (ரு) தி-வாய-உ-எ-க (சு) தி-வாய்-உ-எ-உ
(எ) தி-வாய்-ரு-அ-உ (அ) தி-வாய-ரு-அ-ச (கூ) தி-வாய-ங-ஏ-ச
(க0) கத்யத்ரயம (கக) ரா-ஆ-கரு-ரு (கஉ) திருப்பாவை-க
(கங) தி-வாய்-சு-க-க (கச) தி-மொ-கூ கூ-க (கரு) தி-வாய-ச-க உ
(கசு) தி-வாய்-சு-க0-க0

கையுறைமார்பா - அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" இத்யாதிகளாலே ப்ராபகத்திலுமந்வயமுண்டாய், (௧) "శ్రియాసార్ధంజగత్పతిః-ఆస్తే-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிः-ஆஸ்தே" (௩) "తయాసహాసీనమ్-தயா ஸஹாஸீநம்" (௨) "ప్రహర్ష యిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௩) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (௪) "திருமாலின்சீர்இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனோ" (௫) "பிணங்கியமரர்பிதற்றும்குணம்" (௬) "கோலமேனிகாணவாராய்" (௭) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலு மந்வயமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, அதில் ஸாஹித்யப்ராப்யத்வங்களைக்கழித்து, "ப்ராபகமாகவத்யவஸித்து" என்கிற வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆக ஸாமாநாப்யத்தாலே (௮) "உன்பொற்றாமரையடியேபோற்றும்" (௯) "தாமரையன்னபொன்னாரடியெம்பிரானை" என்கிற ஸ்வாமித்வப்ராப்யத்வ விஶிஷ்டமான திருவடிகளையே ப்ராபகமென்கையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாய் ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்ருஶமாயிருக்குமென்னுமிடத்தையும், உபாயபூதனானவன் ஸ்வகார்யமாகவும ஸ்வயம்ப்ரயோஜகமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால், இவ்வுபாயம் உபாயாந்தரங்களைப்போலே ஸாத்யமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமாய் வ்யவஹிதமுமாயிருக்கையன்றியிலே ஸித்த(த்)மாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரபாயமாய் அவ்யவஹிதமாயிருக்குமென்கிறது. உபாயமாவது - அநிஷ்டநிவர்த்தகமாயும் இஷ்டப்ராப்திக்குறுப்பாயுமிருப்பதொன்றிறே.

அதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாவது-தேஹாத்மாபிமாநம்தொடங்கி கைங்கர்யத்தில் ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யபர்யந்தமாக வருகிற ஸ்வரூபவிருத்தமான அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்கை. அதாவது (௧௦) "అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితి యా మతిః । అవిద్యాతరుసమ్భూతిబీజమేతద్ద్విధా స్థితమ్ - அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதியாமதிः ।

(௧) ஶைவபு· (௨) ஸ்தோ-ரத்ந (௩) தி-வாய்-௬-௯-௩
(௪) தி-வாய்-௭-௯-௯ (௫) தி-வாய்-௧-௯-௪ (௬) தி-வாய்-௪-௭-௧
(௭) தி-வாய்-௯-௯-௧ (௮) திருப்பாவை-௨௯ (௯) தி-மொ-௭-௩-௫
(௧௦) வி-பு-௬-௭-௧௧

அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்" (௧) "நீர் நுமதென் றிவை" என்கிறபடியே தானல்லாததேஹத்தைத் தானாக நினைத்தும், (௨) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" என்று பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைத்தும், ஈஶ்வரவிபூதிபூதமானவற்றை என்னதென்றபி(ரு)மானித்தும் போருகிற அஹங்கார மமகாரங்களாகிற அவித்யை, அதடியாகவருவதாய் மோக்ஷவிரோதியாகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு த்யாஜ்யமாய் ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமுள்ள ஸுகங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யகர்மம், ஸர்வஸாதாரணமாக த்யாஜ்யமான து:க்கத்தை விளைவிக்கிற பாபகர்மம், அதடியாகவருகிற தேவதிர்யகாதி சதுர்விதஶரீரம், அநாதிகாலமாவிதமாகையாலே வருகிற அவித்யாவாஸனை, கர்மவாஸனை, ப்ரக்ருதிவாஸனை, அவ்வாஸனையடியாகவருகிற அவித்யாருசி கர்மருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தருசி, ஆக, *"பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறவை, இவையடியாகவருகிற துர்மானம், இவையடியாகவருகிற காமக்ரோதாதிகள், (௩) "நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணி" என்கிற ஜராமரணாதிகள், ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகமென்கிற தாபத்ரயங்களால் வரும் து:க்கம். ஏவம்ரூபமானவற்றை நிவர்த்திக்கை.

இஷ்டப்ராப்தியாவது - (௪) "భోగమాత్రసామ్యలింగాచ్చ-ஸ்தால ஸௌக்ஷ்மரூபமவிஸ்ருஜ்ய" என்கிற பரிபூர்ணாநுபவபூர்வகமாக ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டாகுகை. அதாவது-பகவத்ப்ராப்திவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை [illegible] விடுவித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே (௫) "నయామి పరమాం గతిం-நயாமிபரமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஆதிவாஹிகர்கையிலே காட்டிக்கொடாமல் தானேகொடுபோய் வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிலோகங்களிலே அவர்கள் ஸத்கரிக்க வழிநடத்தி ஆவரணஸப்தகங்களையும் அதிக்ரமிப்பித்து, த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியையும் அதிலங்கிப்பித்து விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலே ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை விடுவித்து (௬) 'అమానవస్సంస్పృశ్య-அமாநவம்ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய' என்று அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தையுண்டாக்கி அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும்

(௧) தி-வாய்-௧-௨-௩ (௨) யஜு-௨-அஷ்-௩ (௩) தி-வாய்-௪-௯-௭
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) வராஹசரமம் (௬)

தாத்பர்யமான ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, (க) "ஶதம் மாலாஹஸ்தா:-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" என்கிற மானேய்நோக்கியரான மதிமுகமடந்தையரைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே அலங்கரிப்பித்து (உ) "கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினர்" என்கிற திவ்யகோபுரப்ராப்தியையுமுண்டாக்கி ராஜமார்க்கத்தாலேபோய், திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டி, (க) "தமித்தம்விதுஷாதேநாத்யாரோஹதி-தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி" என்கிறபடியே பாதபீடத்திலே காலையிட்டுப் படுக்கையைத்துகைத்துமடியிலே சென்றேறி, ஆலிங்கநாலாபவிலோகநாத்யநுபவமும் ஸ்வரூபரூபாத்யநுபவமும்பண்ணுவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையுங்கொடுக்கை.

ஶேஷமானஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமானவிஷ்டம் - தநுபவஜநிதப்ரீதிஹேதுவான கைங்கர்யமாயிருக்க, ஶரீரவிமோசநமும் ப்ராப்தியுமநுபவமும் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது - ஶரீரஸம்பந்தம் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் கைங்கர்யாஶ்ரயமாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், அநுபவம் கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமாகையாலேயும், ஆக ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமாய், அல்லாதவை அவற்றுக்கு உபயுக்தங்களாயிருக்கும்.

ஶரணஶப்தம், ஏவம்ரூபமான வநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு அவ்யவஹிதமான வுபாயம் - ப்ரியபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "ப்ரபத்யே" என்று-இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் விததமானாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும இஷ்டலாபத்துக்கும அபேக்ஷையுடையனாய், அதுதான் ஶரண்யனான வீஶ்வரனையே கொண்டு கொள்ளக்கடவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரியில்லாமையாலேயிறே. இவ்வுபாயம் இதுக்குமுன்பு கார்யகரமாகாதொழிந்தது. ஆகையாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வதிகாரியைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு அவ்வதிகாரிக்கு விஶேஷணமாய், கீழ்ச்சொ

(க) கௌஷீதகீ (உ) திருவாய். ௧௦. ௯-௭

ன்ன திருவடிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் அதுவே தான் உபாயமு மின்றிக்கே "சரணௌ ஶரணம்" என்கையாலே கர்மஜ்ஞாநாதி வ்யாவ்ருத்தமாய் த்விவசநத்தாலே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாய், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே தான் உபாயஶரீரத்திலும் உபேய ஶரீரத்திலும் புகாதே உபாயஸ்வீகாராத்மகமாய், (௧) "అహమస్మ్యప రాధానామాలయో௨కిఞ్చనో௨గతిః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோ கதி:" (௭) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః । శరణాగతిరిత్యుక్తా సా దేవే௨స్మిన్ప్రయుజ్యతామ్-த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி: | ஶரணாகதிரித்யுக்தாஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்கிற ப்ரபத்திலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே, "அஹமர்த்தத்துக்கு ஶேஷத்வமன்றி நிரூபகம்; ஜ்ஞாநாநந்தங்களுமன்று". அபராதாநாமாலயத்வமென்னும்படி ஸாபராதனை நான் தந்நிவ்ருத்த்யுபாயரஹிதனாகை யாலே அகிஞ்சநன். நிவர்த்தகாந்தரமில்லாமையாலே அகதி; இப்படியிருக்கிற வெனக்கு ரக்ஷகரானதேவரே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரார்த்தநாரூப வ்யவஸாயம் ஶரணாகதியென்கையாலும்,

(௨) "అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతా యాచ్ఞా ప్రపత్తిః-அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் | ததேகோபாயதாயாச்ஞாப்ரபத்தி:" என்று ஸ்வாபீஷ்டமானப்ராப்யம் ப்ராப்யபூதனை யவன்றன்னையொழிய வேறொருவரால் ஸாதிக்க வொண்ணாதே, அவன்றன்னையேகொண்டு ஸாதிக்கவேண்டும்படி அவன் ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பூர்ணனாய், இவன் ஜ்ஞாநஶக்திகளாலபூர்ணனாயிருக்கையாலே ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வான், தன்னை ஸ்பர்ஶிக்கமாட்டாத நாகபாஶத்தாலே பத்த(பத்த)ரானதஶையிலும் பெருமாளையே ரக்ஷகரென்றுவிஶ்வஸித்திருந்தாப்போலே மஹாவிஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதநாந்தர த்யாகபூர்வகமாகவும் ஸ்வீகாராங்கரஹிதமாகவும் அவனையே உபாயமாகயாசிக்கை-ப்ரபத்தியென்கையாலும், ப்ரார்த்தநாகர்ப்ப(ர்ப்ப)மாய் (௩) "வைத்தேன்மதியால்" (௪) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" என்று ரக்ஷ்யத்வாநுமதிரூபமாய்,

---

(௧) அஹி-ஸம்-௩௭-௨௮ (௨) விஷ்வக்ஸேநஸம் (௩) தி-வாய்-அ-எ-௧௦
(௪) தி-வாய்-அ-அ-௩

ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபலமாய்க்கொண்டு தததநந்தரபா(ர்)வியாகையாலே அசித்வ்யாவ்ருத்திஸூசகமாய் (௧)"త్వదఙ్ఘ్రిముద్దిశ్య-த்வதங்க்ரிமுத்திஸ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ப்ராப்தமாய் ஸுலபமான திருவடிகளை விஷயமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்கிற ஶப்தம் ப்ரபத்தியைக் காட்டுமோவென்னில்; "పద్ల-గతౌ-பத்லு-கதௌ" என்கிற தாதுவினாலே கதிவாசியாய், அந்தகதிதான் "గత్యర్థాః-బుద్ధ్యర్థాః-கத்யர்த்தா:-புத்த்யர்த்தா:" என்று மாநஸகதியைக்காட்டுகையாலே ப்ரபத்திக்கு வாசகமாகிறது. இப்ப்ரபத்திதான்-மாநஸமோ, வாசிகமோ, காயிகமோவென்னில், இது அதிகாரிவிஶேஷணமாய் பலஸித்திக்குஉறுப்பின்றிக்கேயிருக்கையாலே இதில் நியமமில்லை.

த்ரிவிதகரணங்களினாலு முண்டாயிற்றதாகில் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணாத த்வராதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவது ஆகையாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௨) "சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் தேவபிரானையே தந்தைதாயென்றடைந்த" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் சரணம்புக்கது. ஏககரணத்தாலுண்டாயிற்றதாகில இவ்வுபாயத்திலே அதிகரித்தவளவைக் காட்டக்கடவது. (௩) "துணிவினால்வாழ" (௪)"கடைத்தலையிருந்து வாழும்" என்று இத்துணிவுதானே வாழ்ச்சியாயிறே யிருப்பது.

மாநஸகதியாவது-(௫) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (௬) "స్మృతా-ஸ்மர்த்தா" (௭) "த்வயவக்தா-ద్వయవక్తా" (௮)"స్మరణమాత్రేణ-ஸ்மரணமாத்ரேண" என்கிறபடியே உபாயத்வேந அத்யவஸிக்கை. வாசிககதியாவது (௯) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்"(௧௦)"நாராயணாவோமணிவண்ணா நாகணையாய்வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்" என்று வாசிகமாக ப்ரார்த்திக்கை. காயிககதியாவது-அஞ்ஜலிப்ரயோகம்பண்ணுதல்; ரக்ஷகவஸ்து இருந்தவிடத்தே வருதல் செய்கை.(௧௧) "బద్ధాఞ్జలిపుటం దీనం యాచన్తం శరణాగతమ్-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசந்தஶரணாகதம்" என்று த்ரிவிதமான ப்ரபத்தியையும் சொல்லிற்று.

---

(௧) ஸ்தோத்ரம்- (௨) தி-வாய்-௬-௫-௧௧ (௩) திருமாலை-௨௧
(௪) திருமாலை-௩௮ (௫) தி-வாய்-௮-௮-௩ (௬) வராஹசரமம்
(௭) த்வயத்ரயம் (௮) ஸஹஸ்ரநாமம் (௯) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦
(௧௦) சிறியதிருமடல் (௧௧) ரா-யு-௧௮-௨௭

"தீநய்" என்று மாநஸத்தையும், "யாசந்தம்" என்று வாசிகத்தையும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்-ஶரணாகதம்" என்று காயிகத்தையும்.

உபாயமும் புருஷகாரமும் குணமும் விக்ரஹமும் கூடின பசுங்கூட்டாகக்கொண்டு பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவை உபாயப்ரகாஶகமாய் பலப்ரதாநம் க்ருபையாலே யாகிறாப்போலே, இங்கும் உபாயஸ்வீகாரம் காரணத்ரயத்தாலுண்டாயிற்றே யாகிலும், பலம் அவனாலேயாகையாலே பலத்வாராஶ்ரயபூதனான வதிகாரியினுடைய பூர்த்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதல்லது, ஒன்றிலும் ஸாதநபா(ஞா)வமில்லை.

ஏவம்ரூபமான ப்ரபத்திக்கு ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளாலொருவரை விஶேஷித்து இவன் அதிகாரியென்னாமையாலும், (௧) "ஸா నరః-யோநர:" என்கையாலும், (௨) "ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థా యమౌ చ భరతర్షభ । ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரய: பார்த்தா யமௌசபரதர்ஷப । த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றும், (௩) "రక్ష మాం శరణాగతమ్-ரக்ஷமாம் ஶரணாகதம்" என்றும், (௪) "సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹந்தே தேவதேவேஶ நார்ச்சநாதௌ ஸ்துதௌநச । ஸாமர்த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி:ப்ரஸீதமே" என்றும், (௫) "తం ప్రభిన్న శిరోగ్రీవమాస్యేన స్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్-தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணஞ்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்றும், (௬) "త్రీఀల్లోకాన్ సమ్పరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః-த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணங்கத:" (௭) "త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః- த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச ராகவம்ஶரணங்கத:" என்றும், (௮) "పరమాపదమాపన్నో మనసాచిన్తయద్ధరిమ్-பரமாபதமாபந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்" (௯) "மற்றாதுமின்சரண் நினைப்ப" என்றும், (௧௦) "రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వానరాణాం మహాచమూః । శరణ్యం శరణం

(௧) வராஹசரமம் (௨) பார- (௩) பார-ஸபா-௬௬-௪௪
(௪) வி-பு-௫-௭-௭௦ (௫) வி-பு-௫ (௬) ரா-ஸு-௬௮-௩௬
(௭) ரா-யு-௧௭-௧௪ (௮) வி-தர்ம-௬௬-௪௭ (௯) தி-மொ-௫-௮-௩
(௧௦) ரா-யு-௯௪-௧௭

యాంతా రామందశరథాత్మజమ్ - ராக்ஷஸைர்வத்யமாநாநாம்வாநராணாம்மஹாசமூ: । ஶரண்யம்ஶரணம்யாதாராமம்தஶரதாத்மஜம்" என்றும். (௧) "సుగ్రీవంశరణంగతః-ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத:" (௨) "అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః-அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக:க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்றும், (௩) "సభ్రాతృశ్చరణౌ గాఢంనిపీడ్య-ஸப்ராதுஶ்சசரணௌகாடம்நிபீட்ய" என்று, (௪) "ஏழையேதலன்" (௫) "நஞ்சுசோரவதோர்-சரணாய்" என்றும், (௬) "வெங்கூற்றந்தன்னையஞ்சிநின் சரணைசரணாய்" என்று இத்யாதிகளாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடுவாசியறப்பலரும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைப்பண்ணக் காண்கையாலும், இந்த ப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதம் பகவதேகரக்ஷ்யத்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் தத்நுரூபப்ராப்ய ருசியுமாகையாலே இந்த ருசிகளுக்கபேக்ஷிதம் சைதந்யமாத்ரமாகையாலே அது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், (௭) "దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్యమధిదైవతమ్- தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்" (௮) "அடிமேடிப்புமீசன்" (௯) "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்று ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே ஶரண்யனுக்கு உத்கர்ஷாபகர்ஷநிபந்தநமான உபேக்ஷாபேக்ஷைகளில்லாமையாலும், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்.

(௧௦) "న్యాసవిద్యాం బ్రహ్మ-ந்யாஸவித்யாம்ப்ரஹ்ம" (௧௦) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (௧௧) "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" இத்யாதிகளாலே வேதாந்தவிஹிதமாய் ஸகலஸாதநங்களிலு மதிகமாயிருந்ததேயாகிலும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே அக்நிவித்யாஸாபேக்ஷையில்லாமையாலும் ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டாயிருக்கிற பாகயஜ்ஞாதிகளைப்போலே ஸர்வாதிகாரமாகக்கடவது.

(௧௨) "తతస్సాగరవేలాయాందర్భానాస్తీర్య రాఘవః-அஞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా

---

(௧) ரா-கி-௬-௧௯ (௨) ரா-யு-௨௧-௧ (௩) ரா-அயோ-௩௧-
(௪) தி-மொ-௫-௮-௧ (௫) தி-மொ-௫-௮-௪ (௬) தி-மொ-௫-௮-௬
(௭) ஜிதந்தை-௧- (௮) தி-வாய்-௧-௬-௩ (௯) தி.வாய்.௧-௬.௫
(௧௦) தை.நா. (௧௧) ஶ்வே.௬.௧௮ (௧௨) ரா.யு ௨௧ ௧

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌿𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃- ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ: । அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிசிச்யே மஹோததே:'' என்று பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் முழுகி மூக்கைப்புதைத்து முத்துவிளக்கிக் கீழ்மேலாகப் புல்படுத்துக்கிடந்து நியமங்களோடே சரணம்புக்காரென்கைபாலே புரச்சரணாதிஸாபேக்ஷமென்னுமாய், (க) ''𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌕𑍁𑌲𑌪𑌾𑌂𑌸𑌨𑌮𑍍- த்வாந்து திக்குலபாம்ஸநம்'' என்று ராவணனாலே உபேக்ஷிதனான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், (உ) ''𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃- ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:'' என்று அந்தக்ஷணந்தன்னிலேவந்து பெருமாளைச் சரணம்புகுகிற விடத்தில் ஸ்நாநாசமநாதிகளும் பண்ணாதே சரணம்புக்காரென்கையாலே புரச்சரணாதி நிரபேக்ஷமென்னுமாயிருந்தது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; இந்த ஸ்வீகாரமாகிறது ரக்ஷகனை விஸ்வரன்பக்கலிலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நியமவிசேஷஸாபேக்ஷமன்றியிலே விஷயமாத்ரஸாபேக்ஷமாயிருக்கிற வுபாயத்வத்தைபற்றுகிற வளவாகையாலே, அதுக்கபேக்ஷிதம் ரக்ஷ்யத்வஜ்ஞாநமாத்ரமேயாய், அவனாலே அதிஷ்டிதமான ஸரீராதிகளையும் ததுபகரணங்களையுங்கொண்டு கொள்வதொரு கார்யமில்லாமையாலே புரச்சரணாதிநிரபேக்ஷமாயேயிருக்கும். ஆனால் ப்ரதிபத்தாவான சேதநனுடைய ஸ்வாபாவவிசேஷங்கள - உபகாரணகரியோபயோகியான கரணங்களுடைய வர்ணாதிகள தனுபயோகமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டு கிடக்குமாபோலே அவர்ஜநீயதயா அந்விதமாயக் கிடக்கக்கடவது. இத்தாலே, தந்நிபந்தநமாக த்யாஜ்யாம்ஸமுமில்லை. அநுஷ்டேயாம்ஸமுமில்லை. இந்தபடியே அதிகாரமென்றதாயிற்று.

ஆனால், உபாயாந்தரத்பாகம் விதே(தி)யமாகிறபடி யென்னென்னில்; இந்தப்ரபத்திக்கு விஷயமானவுபாயம உபாயாந்தர ஸந்நிதாநத்திலுதி(ரி)பாதபடி ஸ்வதந்த்ரமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கையாலே அதுக்கு விஷயபூதனானவன் அவ்வாகாரங்களை யதாவத்ப்ரதிபத்திபண்ணவேண்டுகைபாலும் இந்த ப்ரபத்திக்கு ஆஸ்ரயமான

(க) ரா.யு. கசு. கரு (உ) ரா.யு. கஎ.ம

ஸ்வரூபம் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமாயிருக்கையாலே க்ரியமாணமான க்ரியையாலே நிஷ்பந்நமானவை உபாயமாகமாட்டாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை விடச்சொல்லிற்றித்தனையொழிய உபாயஸ்வரூபஸம்பாதநார்த்தமாகவும் உபாயக்ருதயோக்யுக்தனுகைக்காகவும் உபாயாந்தரத்யாகம் விதித்ததன்று. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமாய் நியமவிது(து)ரமான ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று இதில வர்த்தமாநம் உபாயவிஷயாபிமுக்யஸூசகமான ப்ரதிபத்திக்கும், "ஸூர்ய-ஸ்மர்த்தா" என்றவநந்தரம் "ததஃ" என்று கைங்கர்யத்தைக் கழிக்கையாலே ஸக்ருத்கரணம் அமையுமேயாகிலும் ஶ்ரியஃபதித்வாதிவிஶிஷ்ட விஷயமாகையாலே (௧) "సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்" என்று ஸாதநதஶயிலும், (௨) "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்று ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம ப்ராப்தியளவும்காலக்ஷேபமிதாகையாலே அந்தக் காலக்ஷேபார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரதோஷமும் பகவத்வைலக்ஷண்யமும் தத்ப்ராப்த்யபி(பே)க்ஷையுமும் நெஞ்சிலே நடந்தபோது பூர்வபரிக்ருஹீதமான வுபாயத்தை க்ருதார்த்யவஸாயம் பண்ணுமத்தனையாகையாலும், அநந்யஶரணத்வம் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (௩) "నమఇత్యేవ వాదినః-நம இத்யேவ வாதிந:" என்று போக(போக)தஶையிலும் நடக்கையாலும், (௪) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేన సహ సదైవం వక్తా యావచ్ఛరీరపాతమత్రైవ శ్రీరఙ్గే సుఖమాస్స్వ- த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா யாவச்சரீர பாதமத்ரைவ ஶ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்று ஶரண்யன்தானே யருளிச்செய்கையாலும், (௫) "வாழ்நாள்சென்றொழிந்நாளந்நாளுனதாள்பிடித்தேசெலக்காண்" என்கிறபடியே (௬) "స్థితే మనసి సుస్వస్థే శరీరే సతి యో నరః-ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே ஶரீரே ஸதி யோ நர:" என்று, சரீரமும் பாங்காய், ஸத்வோத்ரேகம் பிறந்தபோது அவனே யுபாயமென்கிற நினைவுமாறாமல செல்லக்கடவதென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆனால், (௭) "నిదిధ్యాసితవ్యః-நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்று அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு

---

(௧) கீ-௯-௨ (௨) திருவாய்-௧-௬-௭ (௩) பாத்ம-ஶாந்தி-௩௬௭ ௪௪
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) திருவாய-௫-அ ௩ (௬) வராஹசரமம
(௭) ப்ருஹ-௪ ௪-௫

வாசியேதென்னில்; அங்கு அநுஸந்தாநவிச்சேதத்தில் பலவிச்சேதம் பிறக்கையாலே விதி(த)பரமாயிருக்கும். இங்கு அப்படி வருவதொரு ஸங்கடமில்லாமையாலும் ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய ஸாரஸ்யத்தாலும் ராக(ஃ)ப்ராப்தமாயிருக்கும்.

இப்பதந்தான், "ப்ரபத்யே" என்று அடைகிறேனென்கிறபடியாகையாலே, "ஜுஹோமி-ததாமி-ஜுஹோமி-ததாமி" என்னுமாபோலே தத்காலாநுஷ்டாநமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. காலத்ரயவர்த்தித்வத்தைச் †சொல்லுகிறதன்றென்று ஸதாசார்யஸித்தமான ஸம்ப்ரதாயம்.

அங்ஙனன்றியிலே (க)"அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்கிற விஷயத்தை யாவத்காலமநுபவிக்கையாகிற பேற்றைப் பார்த்தால யாவச்சரீரபாதம இவ்வத்யவஸாயம் நடந்தாலும் ஸக்ருத்தென்கைக்கும் போராதபடியாய்க் காணிருப்பதென்று ஸம்பாரருளிச்செய்வர்;

"ஸக்ருதேவ-ஸக்ருதேவ" என்கிறது "ஸஹஸா" என்றபடியாய், (உ) "ఐరంహలతపహాజ్వాలాపఙ్కరా నర్వ వ్యవస్థితః - வரம்ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:" என்கிறபடியே, நெருப்பிலிருப்பு நன்றென்னும்படியான ஸம்ஸாரத்தில் பயமும், (ங) "ఆనన్దవతి-ஆநந்தீ பவதி" என்கிற நிரதிஶயாநந்தாநுபவமாகிற பகவத்ப்ராப்தி ருசியும் வடிம்பிடுகையாலே (ச) "வெந்நாள்நோய்வீயவினைகளைவேரறப்பாய்ந்து எந்நாள்யானுன்னையினிவந்துகூடுவன்" என்கிற ஆர்த்திக்கு ஸூசகமான த்வராதிஶயத்தோடே சடக்கென வாய்விடச்சொல்லுகிறதென்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும்.

ஆக திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்யஶரணத்வாநந்யபோகத்வங்களாகிற ஆகாரங்களையுடைய அதிகாரிஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயமாகவுடைத்தாய், ஶ்ரீயப்பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற ஈஶ்வரனை விஷயமாகவுடைத்தாய், ஸ்வாபராதபூயஸ்த்வ நிபந்தநமாகவும நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கு அஸ்ப்ருஷ்ட

(க) தி-வாய-உ-ரு-ச (உ) (ங) தை-ஆநந்த
(ச) தி-வாய-ங-உ-க
† சொல்லுகிறதென்று

ஸம்ஸாரகந்த(ந்து)ரநுபவிக்கும்விஷயம் ஸித்திக்குமோவென்கிறஉக்தேஶ்யதுர்லபத்வநிபந்தநமாகவும் ஸகலஸாம்ஸாரிகதுரிதவித்(த்வ)நநபூர்வகமாக அநுபாவ்யமாணநிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம்ஸாதிக்கவற்றோவென்கிற உபாயபல்கு(ல்கு)த்வநிபந்தநமாகவும் வருகிறபயங்களைப் புருஷகாரோத்பூதமான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் நாராயணபதோக்தமான நிருபாதிக ஸ்வாமித்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், தத்பதோக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் மறுவலிடாதபடி போக்குகையாலே மஹாவிஶ்வாஸாத்மகமாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களாலும் ஶ்ரிதபரம்பரைகளாலும் குலைக்கவொண்ணாதபடியான வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக பூர்வவாக்யம் அசித்வ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமாய்க்கொண்டு சேதநகதமான வ்யவஸாயத்தையும், தத்ப்ரகாரமான வுபாயத்தையும் அந்தவுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபவித்தத்வஸூசகமான விக்ரஹவத்தையும், உபாயகார்யோபயோகிஜ்ஞாநாதிவைஶிஷ்டியையும், ததாஶ்ரயணோகாந்தமானவாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும் ததுத்பா(த்ப)வக புருஷகாரத்திலுடைய நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தையும புருஷகாராபேக்ஷிதமான உபயஸம்பந்தத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலாதிகளிலும் ஸர்வதேஶாதிகளிலும் அநுஷ்டேயமான கைங்கர்யத்தை தத்விரோதிநிவ்ருத்த்யபேக்ஷாஸஹிதமாக ப்ரார்த்திக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

கீழ்ஸ்வீக்ருதமான ஸித்தஸாதநம், (௧) “తావదార్తి స్తథావాఞ్ఛా తావన్మోహ స్తథాసుఖమ్ । యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్-தாவதார்த்திஸ்ததாவாஞ்சாதாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்। யாவந்நயாதிஶரணம்த்வாமஶேஷாகநாஶநம்” என்று ரக்ஷகனாய் ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் விரோதியான பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குமவனாயிருக்கிற வுன்னை உபாயமாகவரிக்குமளவாயிற்று, ப்ரஷ்டைஶ்வாயனைகையால் வருகிறவார்த்தி, அபூர்வைஶ்வர்யத்தில் வாஞ்சை, ப்ர

(௧) வி-பு-௧-௯. ௭௩

க்ருத்யாத்மவிவேகம் பிறவாமையால் வருகிறமோஹம், நிரந்தரபகவதநுபவாலாபத்தாலேவந்த வஸாதமாகிறவிவை யுண்டாவதென்கையாலே, ஆர்த்தன் முதலான நாலதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும் ஆஜ்ஞையாலே ஶரணபதத்திற்சொன்ன இஷ்டப்ராப்திரூபபலத்தைவிவரியா நின்றுகொண்டு இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினவன் பகவதநுபவாபி(ஞ்)லாஷை யுடையவனென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது உத்தரவாக்யம். ஆக பூர்வவாக்யத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம் சொல்லி உத்தரவாக்யத்தாலே உபாயலாபமான கைங்கர்யத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறது.

"ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத - ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்ககாமனைப் ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே இழியுமாபோலே உபாயஸ்வீகார பூர்வபாவியான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் நாராயணபதத்தில் கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணினவதிகாரியினுடைய வரணமானையாலும், (௧) "தர்மார்த்தகாமை: கிமலம்பகாஸ்தே - தர்மார்த்தகாமை:கிமல்பகாஸ்தே" (௨) "கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவி கண்டவின்பம் தெரிவரியவளவிலாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்கிற வைஶ்வர்யாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தமாயிருக்க, இதுகொண்டு உத்தரவாக்யத்தாலே விஶேஷிக்கவேணுமோ; இதுகொண்டு விஶேஷிக்கிறது உபாயபூதனானவீஶ்வரனுக்கு, இவனுக்கபேக்ஷிதமான பலஜ்ஞானமில்லாமையாலேயோ? பலப்ரார்த்தநாநந்தரமல்லது பலப்ரதானம் பண்ணானென்றோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் உபாயத்வேந வ்ருதனாகையாலும அது சொல்லவொண்ணாது. உபாயவரணமானது இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணித் தரவேணுமென்றபேக்ஷிபிறே. ஆனாலெதுக்காகவென்னில்:—

(௩) "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே - முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்கிற விவ்வதிகாரியினுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலே புருஷார்த்தாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷேச்சையைக்காட்டிற்றேயாகிலும் உபாயவரணமாத்ரத்தாலே உபேயலாபமும் தன்னடையேவருமேயாகிலும் (௪) "அத்யாத்மயோகாதிகமேந தேவம்மத்வா தீ

(௧)
(௨) திருவாய்-௪-௯-௧௦
(௩) ஶ்வே-௬-௧௮
(௪) கட-௧-௨-௧௨

ரோஹர்ஷசோகௌ ஜஹாதி-అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవం మత్వా ధీరో హర్షశోకౌ జహాతి" (க) "తరతి శోకమాత్మవిత్ - தரதிஶோகமாத்மவித்" என்றும், (௨) "తత్సుకృతదుష్కృతే విధూనుతే - தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (௩) "పుణ్యపాపే విధూయ - புண்யபாபே விதூய" என்றும், (௪) "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ । త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి - ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்தி" என்றும், (௫) "సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ - ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" என்றும், (௬) "పరం జ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే - பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்றும், (௭) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి - நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்றும், (௮) "ఏతమానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రామతి - ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி" என்றும் (௮) "అశ్నుతే కామాన్ - அஶ்நுதே காமாந்" (௮) "లబ్ధ్వానన్దీ భవతి - லப்த்வாநந்தீபவதி" என்றும், (௯) "యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి - யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" இத்யாதியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி, புண்ய பாபரூப கர்மவிமோசநம், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம், தேஶப்ராப்தி, ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶம், பரமஸாம்யாபத்தி, ஸாமீப்யம், குணாநுபவம், தஜ்ஜநிதாநந்தம், தத்காரிதகைங்கர்யமென்கிற அநேகபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை பகவச்சேஷபூதனான இவனுக்கு ஸ்வயம்புருஷார்த்தமன்று. அநதிஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமே ஸ்வயம்புருஷார்த்தம். ஶோகநிவ்ருத்தி-கைங்கர்யாதிகாரியினுடைய ஸ்வஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திபூத பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாந வைஶத்யத்தாலே பிறந்த தெளிவைக் காட்டுகையாலேயும், புண்யபாபவிமோசநம்- கைங்கர்யருசிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் - கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் - கைங்கர்யத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தைக் காட்டுகையாலேயும், குணாநுபவம்-கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்

(க) சாந்தோ-எ-க-௩ (௨) சௌஷீத-க-௪ (௩) முண்டக-௩-க-௩
(௪) ஜிதந்தே (௫) கட-வ-க-௩-௯ (௬) சாந்தோ-அ-க௨-௨
(௭) முண்ட-௩-க-௩ (௮) தை-ஆ௨ (௯) பர.ஸம்ஹி

குறைப்பாகையாலேயும், ஆநந்தித்வம்-ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யார்த்தமாகையாலேயும், பகவதநுஸந்தி-ஸர்வதேசவிஷத்தைகைங்கர்யப்ராப்திக்காகையாலேயும், இவை அங்கதபாஉபாதேயங்கள். ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமென்கைக்காக உத்தரவாக்யத்தாலே விசேஷிக்கிறது.

ஏவம்ரூபமான பலத்துக்கு ஸாதநமாகக் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வக ஸித்தோபாயவரணத்துக்கு அதிகாரியாகத் தோற்றுகைக்காக பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். இதினுடைய பலமான ஐஸ்வர்யாத்யதிகாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாதநாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்குப் பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாத்யாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்கு உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். (௧) "అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్-அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" (௨) "సతు నాగవరశ్శ్రీమాన్-ஸது நாகவரஸ்ஸ்ரீமாந்" (௩) "கடைத்தலையிருந்துவாழும்" (௪) "நல்லார்கள்வாழும்நளிரரங்கம்" (௫) "வேங்கடத்தைப்பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களையிறே (௬) "లక్ష్మణో లక్ష్మిసంపన్నః-லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநமாகிற ஸம்பத்துடையவதிகாரிக்கு ஐஸ்வர்யமாவது

ஏவம்ரூபோபாயபலமாய் ப்ராப்யமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் கைங்கர்யாதிஸம்பந்தியையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் சேஷத்வஜ்ஞாநவிசிஷ்டனான இவ்வதிகாரி அந்த சேஷத்வாநுகுணமான கைங்கர்யவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தமாக ஸ்வஜ்ஞாநத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கும்போது அந்த வ்ருத்தி-(௭) "సర్వం పరవశం దుఃఖమ్-ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்" (௮) "సేవా శ్వవృత్తిః-ஸேவா ஸ்வவ்ருத்தி:" என்கிறபடியே இவனுக்கு துக்கஹேதுவுமின்றிகே ஸ்வரூபாநுரூபமுமின்றிகே யிருக்கும்போகைக்கு ப்ராதி

(௧) ரா-யு-௧௬-௧௭ (௨) விஷ்ணுதர்மம் (௩) திருமாலை-௩௮
(௪) நா-தி-௧௧-௫ (௫) நா-தி-௮-௩ (௬) ரா-பால-௧௮-௨௯
(௭) மநு-௪-௧௬௦ (௮) மநு-௪-௬

ஸம்பந்திபூதனானவன் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனுமாய் ஸ்வாமியு மாக வேண்டுகையாலே அவற்றை ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயண பதம்.

அந்தக் கைங்கர்யந்தான் ஶேஷவஸ்துவுக்கிறே. அந்த ஶேஷத்வம் ஶேஷியை விஷயீகரித்திறே யிருப்பது. ஶேஷிதான் ஶ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலே கைங்கர்யமும் அவ்வஸ்துவுக்காக வேணுமே. ஆகையிறே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௧) "அடிமை செய்வார்திருமாலுக்கே" என்றது. ஆக (௨) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்" (௪) "ஶ்ரிய:பத்யுஶ்ஶேஷ: - ஶ்ரிய:பத்யுஶ்ஶேஷோஹம்" (௫) "தாஸோஹம் கமலாநாத-நாதோஹம் கமலாநாத" என்று ஶேஷியானவன் ஶ்ரிய:பதியாயல்லதிராமையாலே ஶேஷித்வபூர்த்தியுள்ளது தத்வைஶிஷ்டியிலே யானாப்போலே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியும் தத்வைஶிஷ்டியிலே யாயிருக்கையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது "ஶ்ரீமதே" என்று. இத்தால் ஶேஷியான ஈஶ்வரன் ப்ராப்யனானோபாதி ஶேஷித்வஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதையான இவளும் ப்ராப்யபூதையென்றதாயிற்று.

இஶ்ஶப்தம் இவளுடைய ப்ராப்யத்வத்தைக் காட்டுமோவென்னில்; "நாராயணாய" என்கிறவிடத்தில நாராயணன்பொருட்டென்கிற தாதர்த்யம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே ததர்த்தபூதனான சேதநனுக்கு தத்ஜ்ஞாநமும் ததநுரூபபலமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமாகிறது. அந்நாராயணபதத்துக்கு "ஶ்ரீமதே" என்கிறபதம் விஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஶ்ரிய:பதியான நாராயணன்பொருட்டென்று விஶேஷிக்கையாலே தத்விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபமே ப்ராப்யமென்று காட்டக்கடவது.

ஆனால் ப்ராப்யம் இரண்டாகிறதோவென்னில்;-ஶேஷித்வேந ஸ்வத:ப்ராப்யபூதன் ஈஶ்வரன். அவனுக்கு மஹிஷியாய்க்கொண்டு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாகையாலே ப்ராப்யபூதை இவளென்றதாயிற்று. விஷ்ணுபத்நியாகையாலே ஜகத்துக்கு ஈஶாநையாளென்று ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே.

---

(௧) திருவாய் ௯-௫-௧௧ (௨) தி-வாய்-அ-௩-௧ (௩) திருப்பல்லா-௧௧
(௪)
(௫)

(க) "யஸ்ய ஸ்வரூபம் ... -யஸ்யாஸ்வரூப ரூபகுண சக்தி" என்றருளிச்செய்தாரும்; (உ) "தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம் ... தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம் அகிலஜகந்மாதரம்" என்று மஹிஷீத்வ சிபந்தநமாக மாத்ருத்வத்தை யருளிச்செய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்; (௩) "கோலந்திருமாமகளோடுன்னைக் கூடாதே" (௪) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" (௫) "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீத்து" (௬) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்து" (௭) 'திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" என்று மிதுநத்தையிறே ப்ராப்யமாகவருளிச்செய்தது நம்மாழ்வாரும்; (௮) "ஸ்ரியா ... -ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்று ஒருதேசவிசேஷத்திலே ஸதா பஸ்யந்திக்கு விஷயமாயிருப்பதும் ஒருமிதுநமிறே. ஆகையிறே அடிமைசெய்யவந்தவரும் (௯) "ஸஹ வைதேஹ்யா ... ஸஹ வைதேஹ்யா-ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்ததும்; ஆக இஸ்ரீபதம், "ஸ்ரீயதே", "ஸ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே ஸ்வபாவ(ஸ்ரீ) ஸௌலப்யத்தாலே அவனை ஸேவித்துக்கொண்டு (க0) "ஸ்ரியா ... ஸ்ரியாத்தேவோ தேவத்வமஸ்நுதே" (கக) "அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா-அப்ரமேயம்ஹிதந்தேஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" (கஉ) "திருமங்கைதன்னோடும் திகழ்கின்ற" இத்யாதிகளிற்படியே பரிமளம் பூவை ஸ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும், ப்ரபைமாணிக்கத்தை ஸ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் அவனுக்கு அதிசயாவஹையாயிருக்குமென்று மோக்ஷபூதரான சேதநர்க்கு கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிப்ரயுக்தமான வநுபவத்துக்கு விஷயமான குணங்களை ப்ரகாசிப்பித்தும் கைங்கர்யத்தை ஒன்றுபத்தாகவளர்த்துக்கொடுத்தும் இவர்களுக்கு நித்யாஸ்ரிதையாயிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில் மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் அபரிச்சிந்நாநந்தமான பகவத்விஷயத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டி

(க) சதுஸ்லோகி-க (உ) கத்யத்ரயம் (௩) தி-வாய்-௬-௩-௩
(௪) தி-வாய்-௪-௯-க0 (௫) தி-வாய்-௯-உ-க (௬) தி-வாய்-௭-க0-க
(௭) தி-வாய்-௬-௫-௮ (௮) வாயுபுரா- (௯) ரா-அயோ-௩க-உ0
(க0) ப.ஜா-காடக-௩ (கக) ரா-ஆர-௩௭-க௮ (கஉ) தி-வாய்-௧0-௬-௯

லேயநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே (௧)"அகலகில்லேனிறையும்" என்று க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரமென்கிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெங்கும் விடாமல் நித்யஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யவர்த்தகையாயிருக்குமென்கிறது.

ஆகையாலே மிதுநஶேஷபூதனானவனுக்கு (௨) "அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன்கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேன்" (௩)"வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடுமண்மகளுமுடனிறபச்சீரணிமாடநாங்கைநன்னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே காரணிமேகம் நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே" என்கிறபடியே ஒருமிதுநமே ப்ராப்யமாயிருவது.

இவ்விஶிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நினைக்குமன்றும் பலாபாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வநாஶத்தையும் பலிப்பிக்குமாகையாலே (௪) "தன்னைநயந்தாளை" என்று விஶேஷண வ்யதிரேகேண விஶேஷ்யமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ஶூர்ப்பணகைக்கு முக்காதுஹாநி பிறந்ததும், (௫) "பொல்லாவரக்கன்" என்னும்படி விஶேஷணமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ராவணனுக்கு அங்கஹாநியளவிற்போகாமல் அங்கியான தேஹத்தைநஶிப்பித்ததும். (௬) "அநந்யா ராகவேணாஹம்-அநந்யாராகவேணாஹம்" (௭) "நசஸீதாத்வயாஹீநா-நசவீதாத்வயாஹீநா" என்கிற வடலையுமுயிரையும் பிரித்தவனைத் தாம் உடலையுமுயிரையும் பிரித்துவிட்டார்.

(௮) "திருவிருந்தமார்பன்ஸிரீதரனுக்காளாய்" (௯) "திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல்" (௧௦)"தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" (௧௧) "திருமார்பாவுனக்காகித்தொண்டுபட்டநல்

(௧) தி-வாய-௬-௧௦-௧௦ (௨) தி-மொ-௪-௩-௬ (௩) தி-மொ-௩-௩-௧
(௪) பெரியதிருமடல் (௫) திருப்பாவை-௧௩ (௬) ரா-ஸு-௨௧-௧௬
(௭) ரா-அயோ-௫௩-௩௧ (௮) ௪-திருவ-௬௨ (௯) ௪-திருவ-௫௩
(௧௦) ௧-திருவ-௬௭ (௧௧) தி மொ-௬-௩-௯

லேனை" (௧) "திருமார்பாசிறந்தேனின்னடிக்கே" (௨) "புல்குமணை
யாந்திருமார்பரவு" என்று ஶேஷித்வந்தொடங்கி கைங்கர்யப்ரதிஸம்
பந்தித்வ பர்யந்தமாக மிதுநப்ரதிஸம்பந்திகமாகவிறே யநுஸந்தித்
துக்கொண்டு போந்தது.

ஆக நிரதிஶயாநந்தயுக்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவி
த்து அவன் உந்மத்தனையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(த்³)
க்காதமாத்ரத்திலே சிறுங்கித்துக்கொள்ளும்படியான வவளுடைய
போக்யதாதிஶயத்தை யநுபவித்து அவன் உந்மத்தனாய்க்கொ
ண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துணையின்றிக்கே காமதாமழிந்ததசையி
லே உசிதோபாயங்களாலே இவர்களையுண்டாக்கி ஶிஶிரோபசாரா
திகள் பண்ணிக்கொண்டு போருகையிறே இம்மிதுநவிஷயத்துக்கு
இவன்பண்ணும் கைங்கர்யமாவது.

ஆக ஶ்ரீமத்பதத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியோடும் கை
ங்கர்யாஶ்ரயத்தோடுமுண்டான நித்யஸம்பந்தத்தை யுடையவளா
கையாலே மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஶுஶ்ரூஷிக்கும்புத்
ரனைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யக்கடவ
னென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் ப்ராப்யமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபா
நுரூபமாகவல்லது புருஷார்த்தமாகாமையாலே அதிலுடைய ஸ்வ
ரூபாநுரூபத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஸ்வாமித்வத்தையும், தத்
பா(³)வகப்ரீதி நிரதிஶயாநுபவத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஶேஷாதிர
த்வமுண்டாகையாலே ப்ரதிஸம்பந்திபூதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணா
திவைலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

(௩) "𑌇𑌮𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌂𑌚𑌰𑌨𑍍 - இமாந்லோகாந்
காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௪) "𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌹 - ஸோ
ஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" (௫) "பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்குணம்"
(௬) "கோதிலவண்புகழ்கொண்டு சமயிகள் பேதங்கள் சொல்லிப்பிதற்
றும்பிரான்" என்றும் சொல்லுகிறகுணங்களை யநுபவித்தும் (௭)
"𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 - சதுர்ப்புஜஶ்ஶ்யாமளாங்க:

(௧) தி-மொ-௯-௨-௨ (௨) க-திருவ-௫௫ (௩) தை-ப்ருகுவல்லி
(௪) தை-ஆநந்த (௫) தி-வாய-௧-௯-௪ (௬) தி-வாய்-௪-௨-௪
(௭)

பரமேவ்யோம் நிநிஷ்டிதஃ" (௧) "తమసః పరమో ధాతా శంఖచక్రగదాధరః-தமஸ꞉பரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதர꞉" (௨) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" (௩) "துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி" (௪) "ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றும் சொல்லுகிறவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணி யநுபவித்து, (௫) "రసో వై సః రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానందీ భవతి-ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயாநந்தியாய், அநந்தவாநந்தம்ஹேதுவாக விளையுமதிறே அடிமையாவது. அதில் நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாகிறது. அயநபதம் அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் ஸ்வரூபம் (௬) "సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (௭) "மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையிலன் உணர்முழுநலம்" (௮) 'இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந் நலம்" என்கிறபடியே ஸசப்தவாச்யமாகையாலே அஸச்சப்த வாச்யமானவசித்திலும், ஜ்ஞாநமென்கையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான பத்த(బద్ధ)ரிலும், அநந்தமென்று தேஶகாலவஸ்த்வ பரிச்சாந்நமாகச் சொல்லுகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபரான நித்யரிலுமதிகமாய், நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத்பரமாயிருக்கும்.

ரூபமும் (௯) "న భూతసంఘసంస్థానో దేహోऽస్య పరమాత్మనః-நபூதஸங்க ஸம்ஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மந꞉" (௧௦) "న తస్య ప్రాకృతా మూర్తిః-நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்தி꞉" என்கையாலே ப்ரக்ருதிவிகாரமாய், அநவஹேயமாய், குணத்ரயாத்மகமாகையாலே திரோதா(ధా)யகமாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதமாய், (௧௧) "ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ꞉" (௧௨) "வேண்டுவேண்டுருவம்" என்கையாலே அபிமதமாய், (௧௩) "పంచశక్తిమయం వపుః-பஞ்சஶக்திமயம்வபு꞉" என்கையாலே பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், (௧௪) "నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా-நீலதோயதம

---

(௧) ரா-யு-௧௧௪-௧௫ (௨) திருநெ-௧ (௩) தி-வாய-௩-௧௦-௬
(௪) தி-வாய்-௩-௫-௫ (௫) தை-ஆநந்த (௬) தை-ஆந-௧
(௭) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௮) தி-வாய்-௧-௨-௪ (௯) பாரத
(௧௦) வாயுபு-௩௪ ௪௦ (௧௧) வி-பு-௬-௭-௮௪ (௧௨) தி-வாய்-௮-௧-௧
(௧௩) (௧௪) தை-நா-௧௧

த்தியஸ்தநாவித்புல்லேலேசவபாஸ்வரா" (க) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனி" என்றும்மின்விழுங்கினமேகம்போலே உள்வாயிலேபுகர்த்து (உ) "மைப்படிமேனி" என்கிறபடியே கண்டார்கண்கள் வவ்வலிடும்படிகுளிர்ந்து (௩) "పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியேஸ்வரூபாதிப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு ஸர்வாதிகமாயிருக்கும்.

குணமும், (௪) "జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని వినా హేయైర్గుణాదిభిః - ஜ்ஞானஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநிவிநாஹேயைர்குணாதிபி:" (௫) "అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః- அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" (௬) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத்யாதிகளாலே ஹேயப்ரதிபடமாய் கல்யாணைகதாநமாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, ஹேயமாய் பராதீநமாயிருக்கிற குணங்களிலதிகமாய், (௭) "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களை ச(ு)த்யோதகல்பமாக்கவற்றாய், (௮) "యతో వాచో నివర్తన్తే-అప్రాప్య మనసా సహ-யதோவாசோநிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்கையாலே வாங்மநஸ்ஸூக்கு அவிஷயமாய் அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்;

விபூதியும், (௯) "పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని-త్రిపాదస్యామృతం దివి-பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" (௰) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" (கo) "நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" என்று உபயவிபூதியும் ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாகச் சொல்லுகையாலே அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்.

ஆகவிப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் அபரிச்சிந்நனாய் அநபாவ்யகுண ஸம்பந்நனாயிருக்கிறவன் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாக விந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலே

(க) திருவிரு-உக (உ) திருவி-கச (௩)
(௪) வி-பு-கூ-௫-எக (௫) சாந்தோ-அ-எ-க (௬) முண்ட-உ-உ-எ
(௭) தி-வாய்-க-க-க (௮) தை-ஆநந் (௯) புருஷஸூக்தம்
(கo) தி-வாய்-க-க-௩

இதில் ப்ரார்த்திக்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதமாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால், (க)"ஸர்வம் பரவசம் து:கம்-ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்" (உ) "ஶ்வவ்ருத்தி:-ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:" (ங) "அபரப்ரேஷ்யபாவாத்-அபரப்ரேஷ்யபாவாத்" என்கிற ஸேவாநிஷேதகம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயமென்றதாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் நாராயணபதத்திற்சொன்ன குணங்களடங்கலும் ஆஶ்ரயணத்துக்கும் உபாயக்ருத்யத்துக்கு முடலானாற்போலே இந்நாராயணபதோக்தமான குணங்கள் ப்ராப்யமாயிருக்கும். ஸ்வரூபத்துக்கு ஶேஷித்வஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரய முண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபாநுபந்திகளான குணங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே.

பத்தசேதநருடைய ஶரீரவிமோசநாநந்தரம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(ர்)ருடைய அநுபவகைங்கர்யங்களைக் கொடுக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். ஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸ்வாமித்வம் ப்ராப்யம். (பத்த)பத்தனானவிவன்தண்மையும் தன்மேன்மையும் பாராதே அய்ர்வருமமரர்களான ஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலே ஶீலகுணம் ப்ராப்யம். அநாதிகாலமமாம் ஸாஸ்ருகாதிமயமான துர்விஷயங்களைக்கண்டு களித்துப்போந்த கண்களைக்கொண்டு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். ச(ர்வ)ந்தாநுவர்த்தநம் பண்ணிக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவனுக்கு அநுகுணமான வநுபவகைங்கர்யங்களை யறிகைக்குறுப்பாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ராப்யம். நிரதிஶயாநந்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை அஸங்குசிதமாக வநுபவித்து அநுபவஜநிதாநந்த ஸாகராந்தர்நிமக்நராய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயமழியும்படியான தஶைகளிலே (ச)"மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸாம்யபோக(ப்ர)ப்ரதனாய், (ரு)"யஜ்ஞேஶ்வரோ-யஜ்ஞாத்மதாபலதா"

(க) மநு-ச-கசுய (உ) மநு-ச-கரு (ங)
(ச) தி-வாய்-கூ-ஈ-ச (ரு)

என்கிறபடியே போ(ஞ)க்த்ருத்வசக்தியைக்கொடுத்து புஜிப்பிக்கையாலே ஸர்வசக்தித்வம் ப்ராப்யம்.

இந்தவ்ருத்திதான் அவனுக்கு உபகரிக்கிறதென்கைபன்றிக்கே தன்ஸ்வரூபவிருத்தப்ரார்த்தமாகச் செய்கிறேனென்றநுஸந்திக்கும் போதைக்கு அவன் பூர்ணனாகவேண்டுகையாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் ப்ராப்யம். அதில் ஸ்வஸாரஸ்யதாநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகரஸ்யதையே ப்ரயோஜனமாகச் செய்கைக்குறுப்பாகையாலே ஶேஷித்வம்ப்ராப்யம். ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபம் கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது *அஸந்நேவ என்கையாலே அந்த ஸ்வரூபத்திறுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமான வ்ருத்திகொள்ளுகைக்கு உறுப்பாகையாலே க்ருபாகுணம் ப்ராப்யம். ப்ரீதிஹேதுவான அநுபவத்துக்கு விஷயமாகையாலே ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யா(ஞூ)திகளான விக்ரஹகுணங்களும் ப்ராப்யங்கள்.

ஆகவிப்படி ப்ராப்யபூதங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களோடு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். ஆனாலும் கீழில் நாராயணபதம் ஆஶ்ரயணப்ரகரணமாகையாலே ஸௌலப்யப்ரதாநமானவோபாதி இதுவும் கைங்கர்யப்ரகரணமாகையாலே ஸ்வாமித்வப்ரதாநமாயிருக்கும். ஏவம்ரூபமான ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே, (க) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபத்தையுமநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டனாய், அந்தஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே (உ) "ఏకధాభవతి, ద్విధాభవతి, త్రిధాభవతి, శతధాభవతి, సహస్రధాభవతి, అపరిమితసహస్రధాభవతి-ஏகதாபவதி, த்விதாபவதி, த்ரிதாபவதி, ஶததாபவதி, ஸஹஸ்ரதாபவதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரதாபவதி" என்கிறபடியே கைங்கர்யாநுகுணமாக அநேகவிக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, அதுதான் ஒருதேஶவிஶேஷத்திற்பண்ணுமடிமையால் ஆராமையாலே, (ங) "యేనయేనధాతాగచ్ఛతి, తేనతేనసహగచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" என

(க) தை-ப்ருகுவல்லி (உ) சாந்-எ-உசு-உ (ங) பரமஸம்ஹிதா

ன்கிறபடியே ஸர்வதேசங்களிலும் பகவதநுவ்ருத்திபண்ணி த்ரிவிதகரணங்களாலும் செய்யுமடிமையை ப்ரார்த்திக்கிறது, இப்பதத்தில் சதுர்த்தியாலே.

இவ்வடிமைதான் ஸித்திப்பது-இதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸகலவிரோதிகளும் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலே; இதுக்குவிரோதியானஜ்ஞாநாநுதயம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநமென்கிற அவித்யை, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான அஸத்கர்மங்கள், இவையடியாக வரக்கடவதாயும் இவற்றுக்குக் காரணமாயும் பீஜாங்குரந்யாயம்போலே வருகிற தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவராத்மகமான சதுர்விதஶரீரங்களும் இவற்றைப்பற்றிவருகிற ருசிவாஸநைகள், இவையடியாக அவர்ஜநீயமாய்வரும் ஆத்யாத்மிகாதி தைவிகாதிபௌதிகமென்கிற தாபத்ரயங்கள், புத்ர பஶ்வந்நாதிரூபேணவும் ஸ்வர்க்காதிரூபேணவும் வருகிற ஐஹிகாமுஷ்மிக க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தவாஞ்சை, (௧) "இறப்பதற்கேயெண்ணாது" (௨) 'இறுகலிறப்பு"என்கிற கைவல்யபுருஷார்த்தவாஞ்சை, ஸ்வகர்த்த்ருத்வாதிகள், இவற்றினுடைய நிவ்ருத்திபூர்வகமாய்(௩) "सहजकैङ्कर्यविधयः-ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

விரோதிநிவ்ருத்தியும் கைங்கர்யமும் அபேக்ஷிதமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே கைங்கர்யமாத்ரம ப்ரார்த்யமாவானென்னென்னில், நிவ்ருத்தவிரோதிகனுக்கல்லது கைங்கர்யம உதியாமையாலே ப்ரார்த்தனைதானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் காட்டுமென்கிற ப்ராதாந்யம்தோற்றக் கைங்கர்யமாத்ரத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. விரோதிநிவ்ருத்தியே ஸ்வயமுத்தேஶ்யமாகில்,அது-ப்ராப்யத்தில்ருசியின்றிக்கே ஸம்ஸாரபீதிமாத்ரமுள்ள கேவலனுக்கிறே. ஆகையிறே, (௪) "जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये-ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே"என்றும், (௫) "மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்" என்றும் சொல்லுகிறது.

---

(௧) திருநெ-௧-　(௨) தி-வாய்-௪-௧-௧௦　(௩) அஷ்டஶ்லோகி
(௪) கீதை-௭-௨௯　(௫) தி-வாய்-அ-௩-௨

ஆக விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது, தாதர்த்த்யவாசியான விச்சதுர்த்தியாலே.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டுகிறபடியென்னென்னில்; (க) "ఈదర్థ్యే చతుర్థీ వక్తవ్యా-தாதர்த்த்யேசதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்று தாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த தாதர்த்த்யாஶ்ரயம் ஸஹஜகைங்கர்யத்தை ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவமாகவுடைத்தானவஸ்துவாகையாலே கைங்கர்யவிஶிஷ்டவேஷத்திலே ததர்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டவற்றாகையாலும், இநாராயணபதம்-தா(ధా)ரகனாய் நியந்தாவாய் வ்யாபகனாய் அதஏவ ஶரீரியாய் ஶேஷியானவஸ்துவையும் தா(ధా)ர்யமாய் நியாம்யமாய் வ்யாப்யமாய்ஶரீரமாய் ஶேஷமானவஸ்துக்களையும் காட்டுகையாலே ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுடைய தாததீநயம் பலிக்கையாலே, தத்பூர்த்தியுள்ளது-வ்ருத்தி ததீநமாகவநுஸந்தித்து அவன்பக்கலிலே அந்தக் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தாலாகையாலும், கீழுபாயவரணம் பண்ணினவதிகாரி அநந்யார்ஹஶேஷமாகிற ஸ்வரூபதாததீநயஜ்ஞானவானாகையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளுக்கு நிரபேக்ஷஸாதநம் அவன் திருவடிகளேயாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுகையாலே அநந்யஶரணத்வமாகிற ஸ்திதிதாததீநயம் ஸித்திக்கையாலும், உபாயபலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்தவ்யமான வநந்யபோ(ఫో)க்யத்வமாகிற வ்ருத்திதாததீநயம் இதஃபூர்வம் லப்(బ)தமல்லாமையாலே அது ப்ரார்த்த்யமாயறுகையாலும், பரிமளமபூவை ஶ்லாக்யமாக்குமா போலேயும் ப்ரபைமாணிக்யத்தை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அதிஶயாவஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபப்ராப்திரூபமானகைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டக்குறையில்லை.

ஆக இச்சதுர்த்தியாலே ஶேஷத்வஜ்ஞாநாநந்தரபாவியாய் அந்த ஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய், உபாயபலமாய், (உ) "త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வீகரித்த வுபாயத்தின்பலமாக, (உ) "భవామి... కదాహమైకాన్తికనిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి-கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று பெரியமுதலியாராலும், (௩) "మనన్యశరణ స్త్వాం ప్రపన్నోஸ్మి శరణమహం

ప్రపద్యే - அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" (௧) "నిత్యకింకరో భవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று பாஷ்யகாரராலும், (௨) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாராலும் ப்ரார்த்திக்கப்படுவதாய் ஸ்வரூபவிகாஸஸூசகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்ததாயிற்று.

ஏவம்ரூப கைங்கர்யாஶ்ரயமாய் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான ஆத்மஸ்வரூபமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஶேஷியான பகவத்ஸ்வரூபமும் (௩) "నిత్యో నిత్యానాం-நித்யோநித்யாநாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகையாலும், அந்தநித்யத்வத்தையும், போக்தாவான விஞுலுண்டறுக்கவொண்ணாதான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தையுடைத்தான ஸ்வரூபரூபகுணாதி வைலக்ஷண்யத்தையும் இந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலும், போக(భోగ)விரோதியான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் ஸ்வீக்ருதமான உபாயத்தாலே நிவ்ருத்தமாகையாலும், போகம் நித்யமாய் அத்தாலேவந்த ஹர்ஷமும நித்யமாய் ஹர்ஷப்ரேரிதமான கைங்கர்யமும் நித்யமாகையாலும், போக(భోగ)ஸ்தாநமான விபூதியும்-(௪)"కాలం స పచతే తత్ర న కాలస్తత్ర వై ప్రభుః-காலம்ஸபசதே தத்ரநகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:" என்கிறபடியே காலாதீதமாக நாஶாதிகளையுடைத்தன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (௫)"న చ పునరావర్తతే-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "అనావృత్తిశ్శబ్దాత్-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" (௭) "సర్గేపి నోపజాయన్తే ప్రలయే న వ్యథన్తి చ-ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச" (௮) "புணைக்கொடுக்கிலும்போகவொட்டார்" என்றும், (௯) "மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே" என்றும், (௧௦) "ஏற்றிவைத்தேணிவாங்கி" இத்யாதிகளாலே யாவதாத்மபாவி புநராவ்ருத்தியில்லாத போகத்தைச்சொல்லுகையாலே (௧௧)"நாளும்மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்" என்கிறபடியே தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலமும் ப்ரார்த்திக்கிறது.

இத்தால் (௧௨)"క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశన్తి-க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம்விஶந்தி"(௧௩)"గతాగతం కామకామా లభన్తే-கதாகதம்காமகாமா

---

(௧) கத்யத்ரயம் (௨) தி-வாய-௩-௩-௧ (௩) ஶ்வே-௬-௧௩
(௪) பார-மோக்ஷ (௫) சாந்-அ- (௬) ப்ரஹ்மஸூ
(௭) கீதை- (௮) பெரி-தி-௪-௫-௨ (௯) தி-வாய்-௪-௧௦-௧௧
(௧௦) பெரி-தி ௪-௯-௩ (௧௧) தி-வாய்-௯-௮-௪ (௧௨) கீ- (௧௩) கீதை-

மாலபங்க்தே" (௧) "తద్యథేహ కర్మచితో లోకః క్షీయతే, ఏవమేవాముత్ర పుణ్యచితో లోకః క్షీయతే- தத்யதேஹ கர்மசிதோ லோகஃ க்ஷீயதே, ஏவமேவாமுத்ர புண்யசிதோ லோகஃ க்ஷீயதே" (௨) "గత్వా గత్వా నివర్తన్తే చన్ద్రసూర్యాదయో గ్రహాః - கத்வா கத்வா நிவர்த்தந்தே சந்த்ரஸூர்யாதயோ க்ரஹாஃ" (௩) "ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽర్జున- ஆப்ரஹ்ம புவநால்லோகாஃ புநராவர்த்திநோர்ஜுந" (௪) "குடியின் ஞமின் சுவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்கள்" என்கிறபடியே புண்யக்ஷயத்தில் மீண்டு பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே கர்மபரவசனாய்க்கொண்டு பிறக்கையாலே போக்குவரத்துக்கே காலம்போருமொழிய அநுபவிப்பதொரு அம்சமில்லை. ஆகையாலே புண்யத்தாலே ஜயித்தவனுடைய லோகங்கள் க்ஷீணமாமென்கிற ஸ்வர்க்காதிபோகங்களிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்திலே ப்ரகாசிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவராகையாலே அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசமின்றிக்கே, (௫) "సర్వతః పాణిపాదం తత్సర్వతోఽక్షిశిరోముఖమ్ । సర్వతశ్శ్రుతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి- ஸர்வதஃ பாணிபாதந்தத்ஸர்வதோக்ஷிசிரோமுகம் । ஸர்வதஶ்ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி" (௬) "இழிந்தகன்றுயர்க்கு" (௭) "உளனவு லகளவியானுமுளனவன்" என்கிற முக்தஸ்வரூபம் விபூதித்வயத்தையும் வ்யாபிக்குமாகையாலும் போக்யமான வஸ்துதான அபரிச்சிந்நாநந்தத்தையுடையனாய்க்கொண்டு நித்யவிபூதியிலேயிருக்கச் செய்தேயும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக (௮) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే- அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" (௯) "பிறப்பிலிபல்பிறவிப்பெருமான்" இத்யாதிப்படியே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வைதரிக்கையாலும், (௧௦) "సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి- ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" (௧௧) "ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ - இமாந் லோகாந்காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" என்கிறபடியே திவ்யலோகம் திருமாமணிமண்டபம் முதலான ப்ரதேசத்திலே போக(భోగ)

---

(௧) சாந்தோ-அ-௧௬ (௨) வி-பு-௧-௩-௪௦ (௩) கீ-அ-௧௬
(௪) தி-வாய்-௪-௧-௯ (௫) கீதை-௧௩-௧௪ (௬) தி-வாய-௧-௩-௬
(௭) பெரியதிருவ-௭௬ (௮) யஜு-ஆரண-௩-ப்ர (௯) தி-வாய-௨-௯-௫
(௧௦) சாந்தோ-௭-௨௫-௨ (௧௧) தை-ப௫௬

ஸ்தாநத்தோடு ஆமோதம்முதலான வ்யூஹஸ்தாநங்களோடு திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரைதொடக்கமான விபவஸ்தாநங்களோடு கோயில்முதலான உகந்தருளின நிலங்களோடு வாசியற "அந்தமிலடிமை" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமானவடிமை செய்யவேணுமென்கிறது.

இத்தாலே (௧) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே, கர்மநிமித்த ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கே அநுபாவ்யமாய் அஸ்திரமான ஐஶ்வர்யாதிகளைப்பற்ற நித்யத்வத்தாலே சிறிது அதிகமாய், (௨) "एषोऽणुरात्मा - ஏஷோணுராத்மா" (௩) "स्वरूपमणुमात्रं स्याज्ज्ञानानन्दैकलक्षणम् - ஸ்வரூபமணுமாத்ரம்ஸ்யாத்ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்கிற ஆத்மாநுபவமாத்ரமாகையாலே ஸங்குசிதமாய் அத்யல்பமாய் தேஶபரிச்சிந்நமான வாத்மாநுபவஸுகத்தில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இவ்வாத்மா, அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்தைகளிலு மநுவிருக்கையாலே (௪) "यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयात् - யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்" என்று நித்யாக்நிஹோத்ரமாக விதியாநிற்கச்செய்தேயும் ஸாயங்காலமும் ப்ராதஃகாலமுமொழிந்த காலங்களில் விச்சிந்நமான அக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே போகோ(ஸ்ரீ)ப்ரதியை யுடைத்தாயிருப்பதொரு காலமுமின்றிக்கே ஓலக்கத்தோடு நாய்ச்சிமாரும் தாமுமான ஏகாந்தஶயநயோடுவாசியற எல்லாவவஸ்தைகளிலும் சக்ரசாமரபாணிகளாயும் படிக்கம் ஒட்டுவட்டில்களெடுத்தும அடிமைசெய்வேனாக வேணுமென்கிறது.

இத்தால், (௫) "आत्मानं वासुदेवाख्यं चिन्तयन् - ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்" என்கிறபடியே, மநுஷ்யாநந்தம்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாம்படி *தேயேஶத க்ரமத்தாலே பெருகக்கிடந்துகொடுசேர்ந்த ப்ரஹ்மாநந்தத்தை மநுஷ்யாநந்தத்தளவிலே நிறுத்தி பகவதாநந்தத்துக்கு வகையிட்டுப் பேசத்தேடினாலும் (௬) "एकैकशो गुणावधित्सया सदा स्थिताः - ஏகைகஶோகுணாவதித்ஸா

(௧) திருவாய்-௪-௯-௧௦ (௨) முண்டக-௩-௧-௯ (௩) அஹிர்-ஸ ௬-௯-௨௭
(௪) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌத-௩ (௫) வி-பு-௬-௪-௯ (௬) ஸ்தோ-ரத்ந

யாஸதாஸ்திதா:" என்று நித்யநிர்த்தோஷமான வேதங்களாலும் எல்லைகாணவொண்ணாதபடி (க) "கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை யொடியாவின்பப்பெருமையோன்" (உ) "எப்பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையநுபவித்தும், (ங) "స్వవైశ్వరూప్యేణ సదానుభూతయా ప్యపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా - ஸ்வவைஶ்வரூப்யேணஸதாநுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததாநயா" என்று ஏவம்ரூபஸ்வரூபாதிகளைக் கொண்டு ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் (ச) "பித்தபனிமலர் மேல்பாவைக்கு" என்று அடைவுகெடும்படி அபூர்வாஶ்சர்யத்வத்தைப் பண்ணக்கடவளான பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஸம்ஶ்லேஷத்தாலும் (ரு) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம்" (சு) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" (எ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்," என்கிறபடியே நிரதிஶயபோக்யபூதரான நித்யமுக்தரையநுபவிக்கும் பரமாநந்தியாகாநிற்கச் செய்தேயும், ஸம்ஸாரிகளோபாதி நிரந்தராநுபவம் பண்ணுகைக்கு யோக்யரான ஆத்மாக்கள் அநாத்யசித்ஸம்பந்தத்தாய்க் கொண்டு தன்னையநுபவிக்கப்பெறாதே ஶப்தாதிவிஷயைகபோக(భోగ)ராய் நிரந்தரது:கமநுபவம் பண்ணுகிறபடியைக்கண்டு (அ) "సర్వకాలీనరమతే-ஸர்வகாலீநரமேத" (கூ) "భృశం భవతి దుఃఖితః-ப்ருஶம்பவதி து:கித:" என்று திருவுள்ளம்நொந்தும் அவர்கள்பண்ணுகிற அக்ருத்யகரணாதிகளைக்கண்டு (கய) "క్రోధమాహారయత్ తీవ్రమ్-க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (கக) "కోపస్య వశమేయివాన్-கோபஸ்யவஶமேயிவாந்" என்கிறபடியே க்ரோதாபிஷ்டவழக்காய், (கஉ) "క్షిపామి-க்ஷிபாமி" (கங) "న క్షమామి-நக்ஷமாமி" (கச) "మాన్యామ్-ஹநபாப" என்கிறபடியே தள்ளிக்குட்டிக்குலையாக அறுத்துத்தீர்த்துவிடுவோம்படிக்கோபபரவஶனாயும், இப்படி லீலாவிபூதியோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே து:கைகம்ஶ்ஸம்ஸாரமானபகவத்போக(భోగ)த்திற்காட்டில (கரு) "భోగమాత్రసామ్యలింగాత్-போகமாத்ரஸாம்யலிங்காத்" (கசு) "జగద్వ్యాపారవర్జ్యం

(க) தி-வாய-அ-அ-உ (உ) தி-வாய-க-ஏ-உ (ங) ஸதா-உ-நு
(ச) திருநெ-க-அ (ரு) தை-ப்ருகு (சு) தி-வாய்-கூ-கூ-ரு
(எ) தி-வாய-ரு-கூ-கய (அ) மஹோபநிஷத்-க (கூ) ரா-அ-உ-சக
(கய) ரா-ஆ-உச (கக) ரா-யு-ரு-கஙச (கஉ) கீ-கசு-கக
(கங) வராஹபு (கச) (கரு) ப்ரஹ்மஸூ-ச (கசு)

ஸர்வஶ்ச பரமாத்மந:-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்ஜேண ஸத்ருஶ்ய பரமாத்மந:" என்று லீலாவிபூதிநிர்வாஹகத்வமின்றிக்கே (க) "நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்-நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்" என்கிறபடியே பூர்வாநுபவதுக்கஸ்ம்ருதிக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி நிரந்தரம் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற முக்தபோகத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இந்த சேதநர்விஷயமாக(உ) "ஸோத ஏவ க்ரீடாபாலைஃ க்ரீடநகைரிவ-மோததேபகவாந் பூதைர்ப்பாலஃக்ரீடநகைரிவ" (ங) "ஹரேர்விஹரதஃ க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபிஃ-ஹரேர்விஹரலீக்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபி:" (ச) "களிர் மாமலருந்தி வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும் விமலன்" (ரு) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்கிற லீலாரூபாஸாநுபந்தியானவாநந்தம் நடக்கையாலே இந்தவாநந்தோபயோகியுமாய், ஶேஷ்யுத்தி ஶபரூபமாகையாலே ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாயிருக்கையாலே இது ஆநந்தாவஹமாயேயிருக்க, இக்கைப்புற விஸ்வரனுக்கு துக்கித்வமும் க்ரோதபாரவஶ்யதாநிபந்தநமான அநிஷ்டாவஹத்வமும் சொல்லுகிறது - நிருபாதிகஸம்பந்த நிபந்தநமாகவும தந்நிவ்ருத்திசாரூபதயாநிபந்தநமாகவும் அக்ருத்யகரணத்யாஶ்ரயபூதரான சேதநர்க்குநேரே தண்டத(த்)ரஞய்கொண்டு ஶிக்ஷித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமடியாகவுமாகையாலே ஆநந்தித்வத்தோடு விரோதியாது.

இந்தக் கைங்கர்யகரணஶ்ரயபூத ஸ்வரூபகதமான ஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமென்று, "ஶேஷத்வமாகிறது(சு) "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேந கத்யதே-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம ஶேஷஶப்தேநகத்யதே" என்கிறபடியே இஷ்டமான ப்ரகாரங்களெல்லாம் விநியோகபபடுகைக்குயோக்யம்" இத்யாதியாறசொல்லுகையாலே (எ) "நிவாஸஶய்யாஸந-நிவாஸஶய்யாஸந" (அ) "சென்றால்குடையாம்" (கூ) "தாஸஸ்ஸகா-தாஸஸ்ஸகா" (க0) "ஊருமபுள்" இத்யாதிகளிற்படியே சத்ரசாமரபாணிகளாவது, அவைதானாவது, (கக) "ஸகீ பவதி-ஸகீபவதி-ஸஞகதாபவதி-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ர

(க) சாந்தோ-அ-க உ-ங (உ) பாரத-ஆரண் (ங)
(ச) நா-தி-கசு-ச (ரு) தி-வாய-ங-க0-க (சு)
(எ) ஸ்தோ-ர-ச0 (அ) க-திருவ-டுங (கூ) ஸதோ-ர-சுக
(க0) தி-வாய-க0-உ-ங (கக) சாந்தோ-எ-உசு உ

ஹபரிக்ரஹம் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிற பெரிய திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலானோரைப்போலேயும், அத்திருவனந்தாழ்வானை தொடர்ந்தடிமை செய்யவந்தவிடத்திலே ஸர்வப்ரகாரசேஷவ்ருத்தி ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை (க) “ப்ராதா பர்தா ச பந்துஶ்ச பிதா ச மம ராகவ:-ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஸ்சபிதாச மமராகவ:” என்றுசொல்லி (உ) “அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி-அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி” என்று ஸங்கல்பித்துசத்ரசாமராபரணிகராவது, கநித்ரபிடகாத(த்)ராவது, வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்லுவது, பலமூலாஹாரானுதிகள் பண்ணுவது, குஸுமபரிபகாதிகள்பண்ணுவது, ஸாலாஸந்நிவேசாதிகளபண்ணுவதாயக்கொண்டு ஸாவவிதசேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்தாப்போலவும் எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால் ஸம்ஸ்லேஷமொன்றாலுமேயுகப்பிக்கும் நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியுடைய போக(க்ய)த்திற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் மிதுநசேஷமாய், போக(க்ய)மும இருவருடைய சேர்த்தியிலேயாய், கைங்கர்யமும் மிதுநவிஷயத்திலே யாயிருக்கையாலே, பகவதேகசேஷமாய் பகவதேகபோக(க்ய)மாய் பகவதேகப்ரீதி ஹேதுபூதவ்ருத்திகமுமான கேவலபோகத்திற்காட்டில் முக்தபோக(க்ய)ம வ்யாவ்ருத்தமாயிறே யிருப்பது.

ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுமிடத்தில் தான் அத்யந்தபாரதந்த்ரயஜ்ஞாநவானாயிருக்கையாலே தனக்குள்ளது “கரிஷ்யாமி” என்கிற ஸங்கல்பமாத்ரமேயாய் ப்ரேரகத்வம் அவனதாகையாலே. (௩) “குருஷ்வ மாமநுசரம்-குருஷ்வமாமநுசரம்” (ச) “க்ரியதாமிதி மாம் வத-க்ரியதாமிதிமாம்வத” (ரு) “முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்” (சு) “ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்” (எ) “பணிமானம்பிழையாமேயடியேனைபபணிகொண்ட” இதயாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஸ்வேச்சாநிவ்ருத்திகமாய், (அ)“தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்ததண்ணந்துழா

(க) ரா-அயோ-ருஅ-௩௧ (உ) ரா-அயோ-௩௧-உரு (௩) ரா-ஆ-௩௧-உஉ
(ச) ரா-ஆ-கரு-எ (ரு) தி-வாய்-அ-ரு-எ (சு) தி-மொ-௩ எ-க
(எ) தி-வாய்-ச-அ-உ (அ) தி-வாய-க-க-எ

யுடையம்மான்" என்கிறபடியே தோளிலும் மார்பிலும் திருமுடியி லும் திருவடிகளிலும் அவனணிய அவ்விடங்களிலேகிடந்து ஸ்வ ரூபஸத்தையும் போகமுமாய்க்கிடக்கிற திருத்துழாயோபாதியும் பரேச்சாதீநபரப்ரேரிதவ்யாபாராஸ்ரயமாயிருக்கவேண்டுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக வேணுமென்கிறது.

"கிங்கர்மஇதி-கைங்கர்யம்" என்று யாதொன்றை திருமுக மலர்த்திக்குறப்பு, அதிறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறே கூடப் போன இளையபெருமாளோடு படைவீட்டிலிருந்த பரதாழ்வா னோடு இங்கொழியென்ற சொற்படியே வழியடிகெடாமலிருந்த ஸ்ரீ குஹப்பெருமாளோடுவாசியற ஸ்வரூபம் குலையாதொழிந்ததும.

"எங்கள் திருதகப்பனாரிறைக்கத்திருநந்தவனத்துக்கு மடை மாறிவிட்டு அடிமைசெய்யவுமாம்; திருமாலைகட்டி யடிமைசெய்ய வுமாம், தமிழ்மாலைசெய்து அடிமைசெய்யவுமாம்; கட்டினமாலையை ச்சூடிக்கொடுத்தடிமை செய்யவுமாம். இதில் ப்ரகாரநியதியில்லை. ப்ராதி ஸமபந்தி நியதியேயுள்ளது" என்று ஆண்டாள்வார்த்தையாக ஆச சானபிள்ளை யருளிச்செய்ததும்.

இத்தாலே ஸ்வேச்சாநிகமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமன்றென்கிறது. இவ்வடிமைக்கு ப்ரதிஸமபந்தியான ஸர்வ வான் (க) "அமரரேழிபயிரானவனெவ்விடத்தானயானார்" என்னு ம்படி உத்துங்கதத்வமாகையாலும், (உ) "நமபிகடல்வண்ணா" (ங) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்னும்படி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் பூர்ணனாயிருக்கையாலும், பரார்த்தபரா தீநவ்ருத்திஹேதுபூதமான ஸ்வகதசேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும் புருஷார்த்தமாக வேண்டுகையாலும், (௪) "తదానుభూతిసమ్భూతప్రీతికారితదాసతామ్। దేహి మే కృపయా నాథ న జానే గతిమన్యథా-ததநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் | தேஹிமேக்ருபயாநாதநஜாநேகதிமந்யதா" என்று அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணு மென்றும. (௪) "సర్వావస్థోచితాశేషశేషతైకరతిస్తవ। భవేయం పుణ్డరీకాక్ష త్వమేవైవం కురుష్వ మామ్-ஸர்வாவஸ்தோசிதாசேஷசேஷதைகரதிஸ்தவ | பவேயம்புண்டரீகாக்ஷத்வமேவைவம் குருஷ்வமாம்" என்று ஸர்வாவஸ்

(க) து-வாய-ரு-க-எ (உ) (ங) சாந்தோ-அ-௪-ரு

(௪) ஸ்தோத்ரரத்நம்

தையிலும் உசிதசேஷவ்ருத்திபகாரஸனும்படி பண்ணியருளவே
ணுமென்றும், "ஜ்ஞாந-பலாதி" என்றும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்திக்கை
யாலும், (௧) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடி
மைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்
தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுமவனாக
வேணுமென்று இவ்வாத்மநிஷ்டரான நம்மாழ்வார் ப்ரார்த்திக்கை
யாலும், சேஷபூதனாகையாலே ததீயபர்யந்தம் அபேக்ஷிதமாயிரு
க்குமோபோலேயும், பரதந்த்ரனாகையாலே தந்நிஶ்சிதமாக வேண்டியிரு
க்குமோபாதியும் சேஷத்வபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானுக்கு கைங்கர்யங்களுக்
கீடான ஜ்ஞாநத்வத்தையுடையனாகையாலே தஜ்ஜ்ஞாநஹேதுக
பாரதந்த்ர்ய அபேக்ஷிதமாகையாலே அந்த ப்ராப்தகர்மபாகத்
துக்கு வாசகமான இந்தச் சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஏவம்ரூபமான கைங்
கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறாராயிற்று.

ஆக இப்பதத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ சேஷபூத ஸ்வதந்த்ரமாய்த்
தஸ்வரூபனுமிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்வரூபாநுரூபமாக(பூர்வ)ஸமாதியான ஸம்ஸாரவ்யாதியாலே யாக்ராந்தனானவாத்மா, (௨) "ஸம்ஸாரமேதஜம்பாஷ - நிர்வாணம்பேஷஜம்பிஷக்" (௩) "மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணன்" (௪) "நோய்காக்கும்மருந்து" என்ற வித்
தெளஷத்தைப்பெற்று அந்தவ்யாதியில் நின்றும் முக்தனாய் அர்
ச்சிராதிகதியாலே அகாலகால்யமான தேசத்திலேபுக்கு (௫) "அடி
யார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்
தித்தபடியே (௬) "அடியரோடிருந்தமை" என்னும்படி. (௭) "நலங்
கடலிலவானவர்" என்கிறபடியே நிரந்தரபகவதநுபவைகயாத்ரரான
வானவர்க்கு நற்கோவையாய், அஸங்குசிதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிற
பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தாலே அபாவநமமர்காதிப்ரதிபானப்ரவணை
குண்டகாதலுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களை (௮) "உண்டுகளித்தே
ற்கும்பரென்குறை" (௯) "வானவர்போகமுண்பாரே" என்கிறபடி
யே (௧௦) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருநினைவு

---

(௧) தி-வாய்-௩-௩-௧ (௨) ஸஹஸ்ரநாம (௩) பெரி-தி-௫-௩-௬
(௪) தி-வாய்-௯-௩-௩ (௫) தி-வாய்-௨-௩-௧௧ (௬) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௧
(௭) தி-வாய்-௮-௩-௧௦ (௮) தி-வாய்-௧௦-௮-௭ (௯) தி-வாய்-௯-௯-௧௧
(௧௦) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௦

(ம)விவேஸாத்தோடே யநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே (க) "ஹாவு ஹாவு ஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம், அஹம் ச்லோகக்ருத், அஹம் ச்லோகக்ருத்-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்; அஹஞ்ச்லோகக்ருத், அஹஞ்ச்லோகக்ருத்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அக்ரமமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அது கிஞ்சித்காரத்திலே மூட்ட, அத்தாலே தேசகாலாவஸ்தாக்ரியாபரிச்சேதங்களொன்றையும் ஸஹியாதபடி ஸர்வதேசத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வவிதமான சேஷவ்ருத்திகளை உபயஸ்வரூபத்துக்கு மநுகுணமாம்படி பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து தலைக்கட்டுகிறது.

(உ) "ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந்-ஸோச்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" என்று மாநஸமாகவும், (ங) "அஹமந்நம்-அஹமந்நம" (ச) "நம இத்யேவவாதிந:-நம இத்யேவவாதிந:" என்று வாசிகமாகவும், (ரு) "சாயாவா ஸத்வமநுகச்சேத்-சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்" (ங) "அநுஸஞ்சரந்-அநுஸஞ்சரந்" (ச) "பத்தாஞ்ஜலிபுடா:-பத்தாஞ்ஜலிபுடா:" என்று காயிகமாகவும் இப்படி த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்யுமிடத்தில் (சு) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே ஸ்ருக்சந்தநாதிகளோபாதி மிக்கவுநக்கப்போகடலாம்படியுமாய், அவை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கே புறம்பாமதொழியத்தனக்கென்ன வொருவஸம்மின்றியிலே யிருக்குமாபோலே "படியாய்" என்று அசித்ஸமமாய், (எ) "கண்ணியெனதுயிர்" என்று மாலையோபாதி அத்தலைக்கதிசயகரமாகவே ஸித்தமான ஸ்வரூபத்துக்குத்தனக்கென்னவொன்றுமின்றிக்கே சேஷியுகந்தவடிமையிலே அந்வயமாய், (அ) "பவளவாய்காண்பேனே" (சு) "எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று சைதந்யவிநியோகம் அத்தலைக்காகக்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷையும் தன்முகோல்லாஸங்கண்டு உகக்கையுமாயிறே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வயம்போக்யமென்றும் ஸ்வகீயமென்றும் வருகிற ப்ரதிபத்திகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது நமச்சப்தம்.

(க) தை-ப்ருகு (உ) தை-ஆ-க (ங) தை-ப்ருகு
(ச) பார-சாந்தி-ருரு-எ (ரு) பாத்மஸம்ஹி (சு) தி-வாய்-உ-க-ச
(எ) தி-வாய் ச-ங-ரு (அ) பெ-ருதி-ச-க

• ரது,கிழே (௧)"அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாரமுதம்" என்று நித்யாபூர்வமாய் நிரதிஶயபோக்யமான விஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாத்யநுபவம்பண்ணி ப்ரீதனானால், அந்த ப்ரீதிப்ரேரிதமாய்வருமது கைங்கர்யமென்று சொல்லுகையாலும், கர்த்தாவானவிவனை ஜ்ஞாதாவாகச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போ(போ,)க்த்ருத்வமும் ஸித்தமாகையாலும், (௨) "సోஶ్నుతే సర్వాన్కా మాన్-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (௩)"సదా పశ్యన్తి-ஸதா பஶ்யந்தி" (௪)"అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే-அத்ர ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே" என்று குணவிக்ரஹங்களுக்கு போக்தாவாகச்சொல்லுகையாலும், (௫)"లబ్ధ్వానన్దీభ-லப்த்வாநந்தீபவதி" என்று ஆநந்தித்வத்தைச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் வருகிற கர்த்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் கூடுமோவென்னில் ;

போக்தாவான விவனுக்கு போகோ(போ)பகரணமான ஜ்ஞாநமென்ன, இந்த போக்த்ருத்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்ன, இவை பகவததீநஸத்பாவமாய் பகவததீநவ்யாபாரமுமாய் பகவதர்த்தமுமாயல்லதிராமையாலே, தத்ப்ரேரிதமாயல்லது அவை அநுபாவ்யவிஷயத்தை விஷயீகரிக்கவும் ப்ரதிபத்திபண்ணவுமல்லாமையாலும் லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கு வர்ணரஸாதிகள் ப்ரதிவஸ்து(?)பிந்நமாய்க்கொண்டு ஒன்றினுடையரஸமும் வர்ணமும் ஆக்ருதியும் மற்றையதுக்கின்றிக்கே அதுக்கே நியதமாயிருக்குமாபோலேயும் அநேகவிதமான ரத்நங்களில ப்ரபைகள்தோறும் ததந்ரத்நகதங்களான ரக்தக்ருஷ்ணாதிவர்ணங்கள் தத்ததர்க்கதமாய்க்கொண்டு தோற்றுமாபோலேயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துஸத்பாவஹேதுவாய் ஶேஷியாயே ஸித்தமான ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே ஸமஸ்தவஸ்துகத வ்யாபாரங்களாலும் வருகிறரஸிகத்வம் தன்னதென்கிற பரித்வம் தோன்றுகிறாப்போலே, (௬)"యావత్స్తంప్రోష్య పాదనార్హం స్వార్థేనియన్తుం ధారయితుఞ్చశక్యమ్ - யாவத்ஸ்தம் ப்ரோஷ்த்வா பாதநார்ஹம், ஸ்வார்த்தேதிபந்தும் தாரயிதுஞ்சஶக்யம்" (௭) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః- ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹி பரமாத்ம

---

(௧) தி-வாய்-௨-௫-௪ (௨) தை-ஆநந்த (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) (௫) (௬)

௩௪" என்று சேஷத்வாபாவத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி ஸத்தாவித்தசேஷமாய் தா(த்ரு)ர்யமாய் நியாம்யமாயும் போருகிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் தா(த்ரு)ககுப் நியந்தாவான அவனுடைய ப்ரயோஜநார்த்தமாகவே தார்யமாயும் நியாம்யமாயும்போரக்கடவதாய் தத்ப்ரயோஜநவ்யதிரேகேண ஸ்வபரப்ரயோஜநவிஷயமென்னுமன்று ஸத்தையில்லையாய் "சேஷோஹி" என்று வடிவான வாநநதரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளீடு சேஷத்வமென்றுப்ரவித்தமாய் அபி(ரி)மாநியந்தாஹமர்த்தமாயிருக்கிற இவ்வஸ்துவுக்கு பாரதந்த்ர்யவிஷயத்வமொழிய ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாமையாலும் அநுபாவ்யமான ஸ்வவைலக்ஷண்யாதிகளை ப்ரகாசிப்பிப்பானும அவனேயாகையாலும் ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் தத்பரேரிதமாய் வருவதாகையாலும அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே ஸ்வகர்த்தத்ருத்வ ப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் சேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வபலித்வப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும ப்ரார்த்திக்கக்குறையில்லை.

ஸத்தாவித்தமின்றிக்கே ஔபாதிகமாய் அநித்யமுமான பர்த்த்ருபார்யாஸம்பந்தத்திலகப்பட இருவர்க்குண்டான ஸம்ச்லேஷஜநிதஸாரஸ்யத்தில பர்த்த்ருமுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாய் அதுக்குறுப்பாக ஸம்ச்லேஷம்நடவாதே ஸ்வஸாரஸ்யார்த்தமென்று நினைத்தல், தேஹதா(த்ரு)ரணமென்று நினைத்தல் செய்தவன்று பாதிவ்ரத்யஹாநியாகாநின்றால் ஸத்தாவித்தசேஷவஸ்துவுக்குச சொல்லவேண்டாவிறே.

தன்னை சேஷமாகவுணர்ந்தவன்று, (க)"அதவாகிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே-அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமிதே" என்றும், (உ) "எனதாவியார்யானார்" (ங) "அதுவுமற்றங்கவன்தன்னது" என்றும், ஸமர்ப்பணம் அநுசயத்துக்கு விஷயமாமாபோலே தன்னை போக்யமாகவுணர்ந்தவன்று, (ச)"ஆகமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்ததே" என்கிறபடியே கர்த்த்ருத்வபலித்வங்களிரண்டும் அவன்பக்கலிலேயாயிருக்கையாலே (ரு) "யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்கிற

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) தி-வாய்-உ-ங-ச (ங) தி-வாய்-எ-க-௧௦
(ச) தி-வாய்-ச-ங-ங (ரு) தி-வாய்-உ-௯-௯

ஸ்வகர்த்ருத்வபலித்வ ப்ரதிபத்திகளுக்கு அநுஸந்திக்கவேண்டியி ரேயிருப்பது.

ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில் அநநுரூபமான ரக்ஷ்யத்வம்-ஸௌ குமார்யாநுஸந்தாநதசையில அநநுரூபமாயிருக்குமாபோலே, வ்ருத் திதசையில் ஸௌநகர்யத்தில கண்வைக்கைஉடம் ஸ்வரூபாநுஸந்தா நமும் அப்ராப்தமாயிறே வஸ்துவேஷத்துக்கு நிரூபகம்; (௧) "𑌯𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍-பத்த்வதப்ரியம் ததிஹபுண்யமபுண்யம் அந்யத்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ப்ரியவிஷயமாயிருக்கையிறே அ ஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபம். ஆகையிறே, (௨) "𑌅𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அஹமந் நம்" என்று, (௩) "ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்ட" (௪) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்று இவ்வாத்மவஸ்து வை போக்யமாகவநுஸந்திக்கிறது.

ஆக விக்ரமஸம்பத்தாலே போஜநத்துக்குத்தாராலும் மயிரும் புழுவும்போலே போக்தாவான விப்வராஜுடைய போகத்துக்கு விரோதியான, "நான்காத்தா" என்றும், "எனக்கு முனக்குமாவித்த து" என்றும் வருகிற அஹங்காரமமகாரரூபமான விரோதியைச்சூழி கிறது.

"நம:" என்கிறவிது-இவ்வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; "ம:" என்று ஜ்ஞாநவாசியான வக்ஷரத்திலே ஷஷ்ட் யந்தமாய, எனக்கென்றும் என்னுடையதென்றும் சொல்லுகிற வர் த்தத்தைக்காட்டுகையாலே (௫) "𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌚𑌕𑌮𑍍- சேதநஸ்யயதாபும்ஸ: ஸ்வ ஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி । மமேத்பக்ஷரத்வந்த்வம் ததாமம ஸ்வவாச கம்" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்திலே யந்விதமான "ய:" என்கிற விபமகாரம் நானெனக்கென்கிற அஹங்காரத்தையும், அஹமர்த்தாநு பந்தியான ஸ்வபரவாதிகளிலே யந்விதமான "ம:" என்கிறமமகாரம் இது-எனக்கு, என்னுடையதென்கிற மமகாரத்தையும் காட்டவற் றாகையாலும், "ந" என்று அத்தைநிஷேதித்து நிற்கையாலும், (௬) "𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃-மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யு:" என்று நாபஸ்க

---

(௧) ஸ்ரீமாநுஷங்த (௨) தை-ப்ருகு (௩) திருவாய்-௧-௯-௭
(௪) திருவாய்-௯-௯-௫ (௫) அஹி-ஸம்ஹி-௫௨-௨௦ (௬) பாரத

மான்-அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதாகையாலே போக(ஞீX) விரோதியான அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்னக்குறையில்லை.

இந்த விரோதிதான் - ஸ்வரூபாநுஸந்தானதஶையில், எனக்கு நான் ஸ்வாமியென்றும், எனக்கு நான் ஶேஷியென்றும் காட்டும். உபாயாநுஷ்டானம் என்னுடைய பலத்துக்கு உபாயமென்று காட்டும். *பலதஶையில் பலரூபவ்ருத்திகளுக்குக் கர்த்தா நான்; இது என்னுடைய பலமென்றுகாட்டும். இப்படி மூன்றுவகைப்பட்ட அஹங்காரமமகாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்கிறது இந்நமஶ்ஶப்தம்.

ப்ரணவத்திலே பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அதில அஹமமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது திருமந்த்ரத்தில் நமஶ்ஶப்தம். இதரோபாயப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியை, (க) "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய-மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ-ஸர்வதர்மாநபரித்யஜ்ய-மாமேவ்ரஜ" என்று விதித்தவநந்தரம் அதில அஹமமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது ஏக பதம். பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயண பதத்துக்கு அநந்தரமானவிந்நமஶ்ஶப்தம் அதில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஆசார்யஸேவாபலம் - அவதாரணக்ரமத்திலு மர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கைகாணென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்யும் வார்த்தை. ஆக கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபண்ணுகிற விந்நமஶ்ஶப்தத்தாலே போக(ஞீX)த்திலே ஸ்வபாராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக, ஶ்ரீமதே யென்கிற பதத்தாலும் நாராயணாயவென்கிற பதத்தாலும் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தமாயிருக்கிற விஷயம் போக(ஞீX)ப்ரதிஸம்பந்தியென்கையாலே போக்யவஸ்துவினுடைய வைலக்ஷண்யம்சொல்லிற்று. "நம:" என்கிற பதத்தாலே நிரதிஶயபோக்யமான வவ்வினை விஷயமாக வுடைத்தாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கைங்கர்யரூபபோகத்தில் வைலக்ஷண்யம்சொல்லுகிறது.

(க) கீதை-கஅ-௬௬

ஆக உத்தரவாக்யத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்ரீமத்தையையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக வாக்யத்வயத்தாலும ஸ்வரூபஜ்ஞாநபலமான உபாயவரணத்தையும் தத்பலமான உபேயபேக்ஷையையும சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக உபாயவரணாத்மகமான வாஸ்யமான த்வய பரிஸமாப்தமான விரோதிபூபஸ்தஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிபந்தநபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான புருஷகாரத்தையும, தத்பயநிவ்ருத்திஹேதுபூத வாத்ஸல்யாதி குணவைஶிஷ்ட்யத்தையும், தத்ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யஹேதுபூத ஸௌலப்யப்ரகாஶக விக்ரஹயோகத்தையும், தது பாயத்வத்தையும தத்ப்ராப்யத்தையும், தத்பலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்தியையும் பலப்ரார்த்தனையையும பலவிரோதிநிவ்ருத்தியையுமசொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று அத்யவஸாயத்தையும், "ஶரணம்" என்று அதுக்கு உபேயவ்யாவ்ருத்திரூபமான உபாயத்வத்தையும், "நாராயணசரணௌ" என்று அதுக்கு ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியையும், "ஸ்ரீமந்" என்று அதிஶீக்ரகதமான நிரூபகத்தையும் சொல்லுகிறது பூர்வவாக்யம். "நம" என்று விரோதிநிவ்ருத்தியையும், "ஆய" என்று ப்ராப்யப்ரார்த்தனையையும், நாராயணனென்று ப்ராப்யப்ரதிஸம்பந்தியையும, ஸ்ரீமதேயென்று ப்ராப்யம் ஒரு மிதுனமென்னுமிடத்தையும சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம.

அங்கவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யஸாதநவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்ய வ்யாவ்ருத்தியும் அஸித்வ்யாவ்ருத்தியும் பலித்வவ்யாவ்ருத்தியும் பலாந்தரவ்யாவ்ருத்தியும் ப்ராப்திவ்யாவ்ருத்தியும் அபூர்த்திவ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணிற்றாயிற்று.

ஆக வாக்யத்வயத்தாலும், (க) "ఈశానాంజగతామధీశదయితాంని
త్యానపాయాంశ్రియం సంశ్రిత్యాశ్రయణోచితాఖిలగుణస్యాంఘ్రీహరేరాశ్రయేఇష్టో

(க) அஷ்டஶ்லோகீ-௮

పాయతయా శ్రియాచ సహితాయా త్మేశ్వరాయార్థయే కర్తుం దాస్యమశేషమప్రతి
హతం నిత్యం త్వహం నిర్మమః—ஈஸாநாம் ஜகதாமதீஸ தயிதாம் நித்யாநபாயா
ஸ்ரியம் ஸம்ஸ்ரித்யாஸ்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீ ஹரேராஸ்ர
யே। இஷ்டோபாயதயா ஸ்ரியா ச ஸஹிதாயாத்மேஸ்வராயார்த்தயே
கர்த்தும் தாஸ்யமஸேஷமப்ரதிஹதம் நித்யம் த்வஹம் நிர்மம:" என்கிற
படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வல்லபையாய் ஸம
ஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மீஸ்வரியாய் அவனோடு நித்யாநபாயிநி
யான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக வாத்ஸல்யாதிகுணவிஸி
ஷ்டனான எம்பெருமான் திருவடிகளையே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கு
மிஷ்டப்ராப்திக்கு முபாயமாக வரிக்கிறேன்; நித்யாநபாயி
நியான அவளோடே நிருபாதிக ஸ்வாமியானவனுக்கு
எல்லாதேஸத்திலும் எல்லாகாலத்திலும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும்
எல்லாவடிமைகளிலும் அவனேவினபடிகளிலே செய்யப்பெறுவே
னாகவேணும். அவ்வடிமைக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாரங்
களைப்போக்கித் தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

శ్రీరఙ్గశ్రీమదాఖ్యేన పరకాలానుజీవినా ।
రచితేయం సతాం ప్రీత్యై ద్వయతాత్పర్యదీపికా ॥

ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமதாக்யேந பரகாலாநுஜீவிநா ।
ரசிதேயம் ஸதாம் ப்ரீத்யை த்வயதாத்பர்யதீபிகா ॥

ஸ்ரீபரகாலார்யரருளிச்செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில
த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

పరకాలార్యదాసేన శ్రీరఙ్గశ్రీమతాధునా ।
శరణ్యాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్ధ్యతే ॥

பரகாலார்யதாஸேந ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமதாதுநா ।
ஸரண்யாபிமதஸ்லோக தாத்பர்யமநுஸந்த்யதே ॥

சரமஸ்லோகப்ரகரணம்.

ப்ரணவோக்த பகவதநந்யார்ஹ ஸேஷத்வஜ்ஞாநவானுப், அதில் அகாரத்தில் தா(து)த்வர்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிற பகவந்நிருபாதிக ரக்ஷகத்வத்தையும் தத்விஷயமாய் ததேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்தையும், அதில விபக்தியாலே ப்ரதிபாதிக்கிற ததிஷ்டவிநியோகார்ஹ ஸேஷத்வத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக நமஸ்ஸப்தோக்தமான வத்பந்தபாரதந்த்ர்யத்தையும் ஸவிபக்திக நாராயணபதோக்தமான பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தில ஸ்வப்ரயோஜநவி(து)ரா பகவத்ப்ரயோஜநைகரஸிகத்வரூபமான ததேகபோக(ர்)த்வத்தையும் யதாவாகவநுஸந்தித்தவனுக்கு நமஸ்ஸப்தோக்தமானவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது த்வயத்தில பூர்வவாக்யத்தாலே.

அதில் நமஸ்ஸில் ப்ரதிபாதிக்கிற பாரதந்த்ர்யாநுரூபமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ஸித்தோபாயத்தை உபாயவரணம்பண்ணுகிற தன்னுடைய அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாபசாரத்தையும், தந்நிபந்தநமாக "க்ஷிபாமி" "ந க்ஷமாமி" "ஹந்யாம்" என்கிறபடியே ஆஸுரியான யோநிகளிலே தள்ளியறுத்துத்தீற்றுவே னென்றிருக்கிற ஈஸ்வரஹ்ருதயத்தில் சீற்றியையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவானவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையும் நிரங்குஸ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகத்வத்தாலே, (க) "[illegible]-அபிதஃபாவகோபமம்" என்கிற

(க) ரா-அ-கக-உக

படியே அநுகவரியனுமிருக்கிறபடியையுமறிந்து அச்சேற்றத்தை
யாற்றி அவன் திருவடிகளிலே தன்னைச் சேர்விடுகைக்குத் தன்
னோடும் அவனோடும ஸத்தாநிபந்தநமான ஸம்பந்தமுடையளாய்,
தன்ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும் ஆலிங்கநாலாபவிலோ
கநாதி விலாஸபேதங்களாலும் நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனானவனை
யடக்கியாளவல்லளாய் அவன் தன் ஐச்வர்யமெல்லாவற்றோ
டுங்கூட ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும அபூர்வவத்விஸ்மயங்க
ளைப்பண்ணுகிற தன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ
னானவனையும் மதிமயங்கப்பண்ணவல்லவளாய் நித்யாநபாயிநியா
ன பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, அபராதஜ்ஞாநாதிகளாலே
அதிசங்கிதமாய் புருஷகாரபூதையான வவளாலே உத்பூதங்க
ளான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிட்டு ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்
டில்தானேஉபாயமாகவற்றாய் சுபாச்ரயமான திவ்யமங்கள விக்ர
ஹத்தைத்தனக்கு அநுரூபமான ப்ரகாரத்தாலே புரஸ்கரித்துப்பற்றி
யிருக்குமவனுக்கு நாராயணபதோக்தமான வர்த்தத்தைவிவரிக்கிற
உத்தரவாக்யத்தாலே ததேகபோக(ஸ்ரீ)த்வரூபமான கைங்கர்யத்
தை தத்ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ச்ரீமத்வத்தையுமதத்ஸ்வ
ரூபப்ராப்தத்வஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும தத்ப்ரேரிதத்வ
ஹேதுவான சரீரித்வத்தையும தத்ப்ரயோஜநஹேதுவான சேஷித
வத்தையும், கைங்கர்யத்திலுடைய ப்ரீதிகாரிதத்வஹேதுவான வநு
பவத்துக்கு விஷயமான ஸ்வரூபகுணாதிவைலக்ஷண்யத்தையுமநுஸந்
தித்து அதில் ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக
ப்ரார்த்திக்கிறவதிகாரிக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமான வந்தவுபாயவர
ணம் தந்திரஸகலோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாயல்லதிராமையாலும,
உபேயப்ரார்த்தனையும நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனுக்கல்லது கூடா
மையாலும உபாயவரணத்தைத்ததங்கமான கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்
தரத்யாகபூர்வகமாக விதித்து, த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதோபாய
னானவனுக்கு தத்பலாநுபவ ப்ராப்யவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்
நிச்சேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேனென்று நிவ்ருத்தவிரோதிகனு
டைய நிர்ப்ப(ரா)ரத்வாநுஸந்தாநத்தையும் சொல்லித்தலைக்கட்டு
கிறது சரமச்லோகம்.

இந்தவித்யோபாயவரணம் ஸகிதாஸகலஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகில் அந்தஸாதநாந்தரங்களை விதிக்கிற ச்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிஸகலசாஸ்த்ரங்களோடும், தத்தநுஷ்டாநத்தாலே முமுக்ஷுக்கள் ருண்டாகையாலே அநுஷ்டாநத்தோடும் இவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிறவிப்பஸ்லோகத்துக்கு கீழுடங்களும் இவற்றைப் பரக்க வுபதேசிக்கையாலே ப்ரகரணத்தோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இந்தத்யாகவிதி அநுபபந்நமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்,

எங்ஙனேயென்னில் :—"వసన్తేవసన్తే జ్యోతిషా యజేత - வஸந்தே வஸந்தே ஜ்யோதிஷா யஜேத," "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత-ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தாலே யஜிப்பான்; வஸந்தகாலந்தோறும் யஜிப்பானென்றும், "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్ స్వర్గకామః-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாம:" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் யாவச்சரீரபாதம் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணுவானென்றும், (க) "ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேண பாபமபநுததி" என்று தர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பாபத்தைப்போக்குவானென்றும், (உ) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாசகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்று நாசகரமான பலாபி(?)ஸந்தியை யொழிந்திருக்கிற யஜ்ஞதாநங்களாலும் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பெறுவர்களென்றும், (ங) "అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయాऽమృతమశ్నుతే— அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வாவித்யயாऽம்ருதமச்நுதே" என்று அவித்யாசப்தவாச்யமான கர்மத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வித்யாசப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநத்தாலே இஷ்டமான மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களென்றும், (ச) "సర్వాపేక్షా చ యజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్-ஸர்வாபேக்ஷா ச யஜ்ஞாதிச்ருதேரச்வவத்" (ச) "సహకారిత్వేన చ-ஸஹகாரித்வேந ச" என்று வேதநவிசேஷமான பக்தியோகம் கர்மாத்யங்கங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும்; "யஜ்ஞேநதாநேந" என்கிற ச்ருதியுண்டாகையாலே; கமநஸாதநமான வச்வம் அபேக்ஷோ

(க) தை-நா-எக. (உ) ப்ரு-ஹ-ச-உஉ (ங) ஈசா-கக
(ச) ப்ரஹ்மஸூ

காரணாபேக்ஷையாயிருக்குமாபோலே யென்றும், வித்யைக்கு ஸஹகாரியாகையாலே யென்றும் (க) "ఫలసమ్పిత్సయా కర్మభిరాత్మానం పిప్రీషన్తి స ప్రీతో౽లం ఫలాయ-பலஸம்பித்ஸயா கர்மபிராத்மாநம்பிப்ரீஷந்தி,ஸப்ரீதோலம்பலாய" என்று பலஸம்பந்தத்திலிச்சையாலே †அநுஷ்டேயமான கர்மங்களாலே பரமாத்மாவை ப்ரியப்படுத்தக்கடவன்; ப்ரீதனானவன் பலப்ரதாநத்தில் ஸமர்த்தனென்றும், (உ) "ఇయాజ సో౽పి సుబహూన్ యజ్ఞాన్ జ్ఞానవ్యపాశ్రయః। బ్రహ్మవిద్యామధిష్ఠాయ తర్తుం మృత్యుమవిద్యయా-இயாஜஸோபிஸுபஹூந்யஜ்ஞாந்ஜ்ஞாநவ்யபாஸ்ரயஃ।ப்ரஹ்மவித்யாமதிஷ்டாயதர்த்தும் ம்ருத்யுமவித்யயா" என்று அவித்யாஸப்தவாச்யமான கர்மத்தினுடைய அநுஷ்டாநத்தாலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தைப்பற்ற அத்தாலே நாஸகமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாநவானாய்க்கொண்டு அநேகயஜ்ஞங்களை யஜித்தானென்றும,

(ங) "వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ పరః పుమాన్। విష్ణురారాధ్యతే పన్థా నాన్యస్తత్తోషకారకః-வர்ணாஸ்ரமாசாரவதாபுருஷேணபரஃபுமாந ।விஷ்ணுராராத்யதேபந்தாநாந்யஸ்தத்தோஷகாரகஃ" என்று ஸ்வவர்ணாஸ்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாநவானான புருஷனாலே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஸ்வரன் ஆராதிக்கப்படும்; அதில்லாதவன் அவனை ப்ரியப்படுத்தமாட்டானென்று மித்யாதிகளாலே வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகவுடைத்தாய் ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மத்தினுடைய அவஸ்யாநுஷ்டேயத்வம் சொல்லுகையாலும்,

அதுக்குமேலே, (ச) బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరమ్-ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று ப்ரஹ்மத்தையதாவாகவறிந்தவன் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும், (ச) "సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ యో వేద నిహితం గుహాయాం పరమే వ్యోమన్, సో౽శ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా-ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம,யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்பரமேவ்யோமந்ஸோஸ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதா" என்று ஸத்யஸப்தவாச்யனாகையாலே அஸத்யஸப்தவாச்யமானவசித்திற்

---

† 'ப்ராத்தையாலே' என்று அதிகபாடம

(க) த்ரமிடபாஷ்யம் (உ) வி-பு-சு-கூ-கஉ (ங) வி-பு-ங-அ-க

(ச) தை-ஆ-க.

காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், ஜ்ஞாநமென்று-அஸங்குசித ஜ்ஞாநவானாகச் சொல்லுகையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனான பத்த(బద్ధ)ாத்மாவிலும் ஸங்கோசம்தீர்ந்து விகஸிதஜ்ஞாநவானான முக்தாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தனாய், அநந்தமென்று விபுத்வநித்யத்வ ப்ரகாரித்வங்களாலே தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதரஹிதமென்கையாலே அணுவாகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபனான நித்யாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் ஹ்ருதயகுஹையிலும் பரமவ்யோமத்திலுமிருக்கிற ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையாவனொருவனறிகிறான், அவன் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தோடேகூட அவனகுணங்களை யநுபவியாநிற்குமென்றும்,

(க) "తమేవం విద్వానమృత ఇహ భవతి నాన్యః పన్థా అయనాయ విద్యతే-தமேவம்வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" என்று-கீழ், "సహస్రశీర్షా పురుషః-ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ:" என்று தொடங்கி, "ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే-ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே" என்கிற விடமறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட ஸர்வசக்தியுக்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் புருஷார்த்தாச்ரயனாய் காலத்ரயவர்த்தி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காலத்ரயத்துக்கும் ப்ரகாரியாய் மோக்ஷப்ரதனாய் விபூதித்வயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாயிருக்கிற மஹாபுருஷனை யேவம்பூதனாகவறிந்தவன் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கும். இந்த மோக்ஷப்ராப்திக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமொழிய வேறு வழியில்லையென்றும்,

(௨) "బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి-ப்ரஹ்மவேத ப்ரஹ்மைவ பவதி" என்று ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் தத்ஸாரூப்யத்தை பெறுமென்றும், (௩) "తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-ததாவித்வாந்புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி" ப்ரஹ்மத்தை யதாவாக வறிந்தவன் ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கு விரோதியாய் ஸுகது:க்கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களை தொலைத்துவிட்டு அகல்மஷனாய் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாம்யாபத்தியாகிற மோக்ஷத்தைப் பெறுமென்றும்.

(க) புருஷஸூக்தம் (௨) முண்ட-௩-௨-௯ (௩) முண்ட-௩-௧-௩

(௧) "అసన్నేవ స భవతి, అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్, అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద సన్తమేనం తతో విదుః - அஸந்நேவ ஸபவதி, அஸத்ப்ராஹ்மேதி வேதசேத், அஸ்திப்ராஹ்மேதிசேத்வேதஸந்தமேநம் ததோவிது:" என்று ப்ராஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் அஸத்கல்பன், ப்ராஹ்மஜ்ஞாநவானாகில உஜ்ஜீவிக்குமென்றும், (௨) "ప్రశాసితారం సర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్। రుక్మాభం స్వప్నధీగమ్యం విద్యాత్తం పురుషం పరమ్ - ப்ரஶாஸிதாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் । ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்து புருஷம்பரம்" என்று ஸர்வநியந்தாவாய் அணுபூத பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் அணுபூதமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமாய் அசக்ஷுர்விஷயமாயிருக்கிற பரஸ்வரூபத்தை யறிவானென்றும், (௩) "యస్మిన్ ద్యౌః పృథివీ చాన్తరిక్షమోతం మనః సహ ప్రాణైశ్చ సర్వైః, తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ, అమృతస్యైష సేతుః - யஸ்மிந்த்யௌ:ப்ருதிவீசாந்தரிக்ஷமோதம்மநஸ்ஸஹப்ராணைஶ்சஸர்வை:, தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷஸேது:" என்று யாவனொருவன் பக்கலிலே பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளும் மந: ப்ராணாதிகளும் கோப்புண்டுகிடக்கின்றன - அவனொருவனையு மறியுங்கோள்; அல்லாத வார்த்தைகளை விடுங்கோள்; அவ்வறிவு மோக்ஷத்துக்கு வழியென்றும்,

(௪) "క్షేత్రజ్ఞః కరణీ జ్ఞానం కరణం తస్య తేన తత్ । నిష్పాద్య ముక్తికార్యం వై కృతకృత్యో నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ: கரணீ ஜ்ஞாநம்கரணம் தஸ்யதேநதத் ॥ நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வை க்ருதக்ருத்யம் நிவர்த்ததே" என்று கரணியான க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கரணமானஜ்ஞாநத்தாலே முக்திகார்யத்தை நிஷ்பந்நமாக்கி க்ருதக்ருத்யனாய் மீளாநிற்குமென்றும், (௫) "విజ్ఞానం ప్రాపకం ప్రాప్యే పరే బ్రహ్మణి పార్థివ । ప్రాపణీయస్తథైవాత్మా ప్రక్షీణాశేషభావనః - விஜ்ஞாநம்ப்ராபகம்ப்ராப்யேபரேப்ரஹ்மணிபார்த்திவ । ப்ராபணீயஸ்ததைவாத்மாப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவந:" என்று ப்ராப்யமான பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ப்ராபகம் ஜ்ஞாநம்; ப்ராபிப்பான் ப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவநனான வாத்மாவென்று மித்யாதிகளாலே கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநத்தை பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநமாக விதிக்கையாலும்,

---

(௧) தைத்-ஆநந்த (௨) மஹா-௧௨-௧௨௩ (௩) முண்ட-௨ ௨-௫
(௪) வி-பு-௬-௭-௯௪ (௫) வி-பு-௬-௭-௯௩

அந்த ஜ்ஞாநவிசேஷத்தாலே, (க) "యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్ - யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்" என்று யாவனொருவனை ஆத்மபூதனாய் ஸ்வீகரிக்கிறான், அவனாலே பெறப்படும்; வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னுடைய விக்ரஹத்தை ப்ரகாசிப்பிக்குமென்றும், (உ) "భక్త్యా చ ధృత్యా చ సమాహితాత్మా జ్ఞానస్వరూపం పరిపశ్యతీహ - பக்த்யா ச த்ருத்யா ச ஸமாஹிதாத்மா ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் பரிபஶ்யதீஹ" என்று தைர்யத்தாலே ஸமாஹிதமான நெஞ்சையுடையவன் பக்தியாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனை பரமாத்மாவை இங்கே காணுமென்றும், (ங) "హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తో య ఏతద్విదురమృతాస్తే భవన్తి - ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தோ ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி" என்று ஹ்ருச்சப்தவாச்யையான பக்தியை வடிவாகவுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே மநஸ்ஸாகிற காரணத்தாலே யறுதியிட்டநு ஸந்திக்கிறார் யாவர் சிலர், அவர்கள் அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்தைப் பெறுவார்களென்றும்,

(ச) "నాథ యోనిసహస్రేషు యేషు యేషు వ్రజామ్యహమ్ । తేషు తేష్వచ్యుతా భక్తిరచ్యుతాస్తు సదా త్వయి - நாதயோநிஸஹஸ்ரேஷு யேஷு யேஷு வ்ரஜாம்யஹம் । தேஷு தேஷ்வச்யுதா பக்திரச்யுதாஸ்து ஸதா த்வயி" என்று-நாதனே! கர்மாநுகுணமாக வெத்தனையோநிகளிலே நான் பிறப்பன்; அவ்வவையோநிகளெல்லாவற்றிலும் அப்ரிதமாக நழுவ விடாத வுன்பக்கலிலே அச்யுதையான பக்தி யுண்டாகவேணும்; (ரு) "సమస్తజగతాం మూలే యస్య భక్తిః స్థిరా త్వయి । ధర్మార్థకామైః కిం తస్య ముక్తిస్తస్య కరే స్థితా - ஸமஸ்தஜகதாம் மூலே யஸ்ய பக்திஸ்ஸ்திரா த்வயி । தர்மார்த்தகாமை: கிம் தஸ்ய முக்திஸ்தஸ்ய கரேஸ்திதா" என்று-அகில ஜகத்துக்கும் காரணபூதனான வுன் பக்கலிலே யாவனொருவனுக்கு அசலையான பக்தி யுண்டாகிறது; அவனுக்கு தர்மார்த்தகாமங்களால் ப்ரயோஜநமென்? மோக்ஷம் அவன் கையதன்றோவென்றும், இத்யாதிகளாலே கர்மஜ்ஞாநஸாத்யையான பக்தியை ப்ராப்திஸாதநமாக விதிக்கையாலும கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுடைய பரித்யாகம் ஶாஸ்த்ரவிருத்தம்,

---

(க) கட-வ-க-உ-உரு (உ) (ங) தை-நா
(ச) வி-பு-க-உ௦-கஅ (ரு) வி-பு-க-உ௦-உஎ

அவ்வளவன்றிக்கே, "శుకో ముక్తః, వామదేవో ముక్తః-ஶுகோமுக்த:, வாமதேவோமுக்த:" என்று முக்தரான ஶுகவாமதேவாதிகள், (௧) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనాం-உபமாநமஶேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்று ஸகல ஸாதுக்களுக்கும் உபமாநமான ப்ரஹ்லாத பரத ஶபரீ முதலான வல்லாத முமுக்ஷுக்கள் இவர்களெல்லாரும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளை யநுஷ்டித்தார்களென்கையாலே விலக்ஷணரானவர்களாலநுஷ்டிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுடைய த்யாகத்துக்கு அநுஷ்டாந விரோதமுண்டு;

அதுக்குமேலே, (௨) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః - நியதம்குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேத கர்மண:" என்று-நீ, உனக்கு நியதமான கர்மத்தைப் பண்ணு; ஜ்ஞாந நிஷ்டையிற் காட்டில கர்மநிஷ்டை ஶ்ரேஷ்டை. உன்னுடைய ஶரீர யாத்ரையும் கர்மத்தை யொழிந்தபோது ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாந மில்லாமையாலே ஸித்தியாதென்றும், (௨) "కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:" என்று-ஜநகாதிகளான யோகிகள் கர்மயோகத்தாலே ஆத்மப்ராப்தி ரூபையான ஸித்தியையடைந்தார்களென்றும், (௩) "స్వకర్మనిరతస్సిద్ధిం యథా విన్దతి తచ్ఛృణు । యతః ప్రవృత్తిర్భూతానాం యేన సర్వమిదం తతమ్ । స్వకర్మణా తమభ్యర్చ్య సిద్ధిం విన్దతి మానవః-ஸ்வகர்மநிரதஸ்ஸித்திம் யதாவிந்ததி தச்ச்ருணு ! யத: ப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம்யேநஸர்வமிதம்ததம்। ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்யஸித்திம்விந்ததிமாநவ:" என்று-ஸ்வகர்மத்திலே நிரதனானவன் யாதொருபடி ஸித்தியைப்பெறுறான்; அத்தைக்கேள்; ஸர்வபூதங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தி யாவனொருவனபக்கல்நின்றுமாயிருக்கிறது. யாவனொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. அவனை ஸ்வகர்மத்தாலே யர்சித்து ஸித்தியைப்பெறக்கடவன் மநுஷ்யனானவனென்றும,

(௪) "నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే-நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்யதே" என்று கர்மத்தில் நியதனானவனுக்கு

---

(௧) வி-பு ௧-௧௫-௧௫௬ (௨) கீ-௩-௨௦ (௩) கீ-
(௪) கீ-

அதினுடைய த்யாகமநுபபந்நமென்றும், (௪) "ఆరురుక్షోర్మునేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే-ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம்கர்மகாரணமுச்யதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலே செல்ல வாசைப்பட்டவனுக்கு கர்மயோகத்தைக் காரணமாகச் சொல்லப்படாநின்றதென்றும், (௫) "యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యం కార్యమేవ తత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్-யஜ்ஞதாநதப:கர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஸ்சைவபாவநாநிமநீஷிணாம்" என்று யஜ்ஞதாநதபோரூபமான கர்மம் த்யாஜ்யமன்று; கர்த்தவ்யமே; யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுக்களே ஜ்ஞாநவான்களுக்குப் பாவநமாயிருக்குமென்றும்,

(௬) "శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాజ్జ్ఞానయజ్ఞః పరన్తప । సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞ:பரந்தப । ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" என்று த்ரவ்யமயமான யஜ்ஞத்திற்காட்டில ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் மிகவும்ஶ்ரேஷ்டம்; அநுஷ்டிதமான கர்மங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநத்திலேகொண்டுவந்து முட்டுமென்றும், (௭) "యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున । జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా- யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந । ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (௮) "న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే । తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విన్దతి-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே । தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்த:காலேநாத்மநிவிந்ததி" என்று எரிகிறவக்நியானது விறகுகளை யாதொருபடி பஸ்மஸாத்தாக்கும்; அப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நி ஸர்வகர்மங்களையும பஸ்மஸாத்தாக்கும, ஜ்ஞாநத்தோடொக்கப் பரிசுத்தமாக்க வல்லது இந்த லோகத்திலில்லை. அந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கர்மயோகத்திலே ஸித்தனானவன் காலக்ரமத்தாலேபெறுகிற்குமென்றும்,

(௯) "భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి-போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் । ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஶாந்திம்

---

(௪) கீ-௬-௩ (௫) கீ-௧௮-௫ (௬) கீ-௪-௩௩
(௭) கீ-௪-௩௭ (௮) கீ-௪-௩௮ (௯) கீ-௫-௨௯

ருச்சந்தி" என்று யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களாலே வருகிற பலங்களுக்கு போக்தாவாய் ஸர்வலோக மஹேஶ்வரனுய் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தாக வென்னை யறிந்து ஆத்மாநுபவரூபையான ஶாந்தியை யடையாநிற்குமென்றும், (ச) " భక్త్యామామభిజానాతియావాన్యశ్చాస్మితత్త్వతః। తతో మాంతత్త్వతోజ్ఞాత్వావిశతేతదనన్తరమ్-பக்த்யாமா மபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத:। ததோமாம்தத்த்வதோஜ்ஞாத்வாவிஶதேததநந்தரம்" என்று பக்தியோகத்தாலே என்னை உள்ளபடி யறியாநிற்கும்; அநந்தரம்யதாவாக வென்னை ப்ராபியாநிற்குமென்றும்,

(உ) " భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యఅహమేవంవిధోఽర్జున। జ్ఞాతుంద్రష్టుంచతత్త్వేన ప్రవేష్టుంచపరన్తప- பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்யஅஹமேவம்விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்த்வேநப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று அநந்யையான பக்தியாலே ஏவம்விதனுன நானறிகைக்கும் ப்ராபிக்கைக்கும் ஶக்யனென்றும், (ந) "మద్భక్తింలభతేపరామ్-மத்பக்திம்லபதேபராம" என்று என்பக்கலிலே பரையான பக்தியைப் பெறுமென்றும், (ச) " మన్మనాభవమద్భక్తోమద్యాజీమాంనమస్కురు। మామేవైష్యసిసత్యంతేప్రతిజానే ప్రియోఽసిమే - மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று என்பக்கலிலே நெஞ்சை வை, உனக்கு நல்லனுன வென்னைக்குறித்து யஜி; என்னை நமஸ்கரி; இப்படிச்செய்தால் என்னையே அடையக்கடவை; உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன்; நீ எனக்கு ப்ரியனுகாநின்றுயாகையாலேயென்று மித்யாதிகளாலே பதினெட்டோத்தாலும் ஆதரத்தோடே பரக்க வுபதேஶிக்கப்பட்ட கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளுடைய த்யாகம் ப்ரகரணவிருத்தம்;

ஆகவிப்படி ஶாஸ்த்ரவிரோதமும் அநுஷ்டாந விரோதமும் ப்ரகரணவிரோதமும் பிறக்கையாலே இதிற் சொல்லுகிற த்யாகம் அர்த்தமாகமாட்டாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்

அவை யில்லாமையாலே அது அர்த்தமாகமாட்டாது; எங்ஙனேயென்னில்; (ரு) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై - తంహదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వైశరణమహం ప్రపద్యే -

(க) கீ-கஅ-ருரு (உ) கீ-கக-ருச (ந) கீ- (ச) கீ-கஅ-சுரு
(ரு) ஶ்வே-சு-கஅ

யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதி தஸ்மை । தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று சதுர்தஶபுவநஸ்ரஷ்டாவாய் ப்ரதாநனான ப்ரஹ்மாவையாவனொருவன் முன்பு ஸ்ருஷ்டித்தான்; யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதப்ரதாநம் பண்ணினான்; ஸர்வேஶ்வரனாய் அத்யாத்மஜ்ஞாநஜநகனாயிருக்கிற அவனை முமுக்ஷுவான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்றும்,

(க) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత - ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத" என்று நிரவதிகதேஜோரூபமான ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு ஆத்மாவை ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிப்பானென்றும், (உ) "న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః - ந கர்மணா ந ப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஶு:" என்று கர்மயோகாதிகளாலன்றிக்கே அவற்றினுடைய த்யாகமாகச்சொல்லுகிற ப்ரபத்தியாலே அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷம்பெற்றார்களென்றும், (ங) "సన్న్యాసస్త్యాగ ఇత్యుక్తః శరణాగతిరిత్యపి - ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்யபி" என்று ந்யாஸத்தையும் த்யாகத்தையும் ஶரணாகதியையும் பர்யாயமாகச்சொல்லுகிறதிறே.

(ச) "సత్యం తపో దమశ్శమో దానం ధర్మః ప్రజననమగ్నయోఽగ్నిహోత్రం యజ్ఞః - ஸத்யம்தபோதமஶ்ஶமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம் யஜ்ஞ:" என்று சொன்ன கர்மயோகத்திலும், "మానసమ్ - மாநஸம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலும் அதிகம் ந்யாஸ ஶப்தவாச்யமான ப்ரபத்தியென்றும், அந்த ந்யாஸமாகிறது, (ச) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మా - ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா" (ச) "ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோ ப்ராஹ்மணம்" என்கிற ப்ரபத்தவ்யமான பகவத்ஸ்வரூபமென்றும், அதுதான், (ச) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః - தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (ரு) "తేషాన్తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్ - தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தந்தபஶ்ஶ்ருதம்" என்கிறபடியே ஸர்வாதிகமான உபாயமென்றும்,

---

(க) தை-நா-எக (உ) தை-நா (ங) பாஞ்சராத்ரம்

(ச) தை-நா-கூ-ரு0 (ரு)

(௧) "సర్వోపాధివినిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞం బ్రహ్మణి న్యసేత్ । ఏతజ్జ్ఞానఞ్చ జ్ఞేయఞ్చ శేషోన్యో గ్రన్థవిస్తరః- ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத்। ஏதஜ்ஜ்ஞாநஞ்சஜ்ஞேயஞ்சஶேஷோந்யோக்ரந்தவிஸ்தர:" என்று ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணனாக ஆத்மாவை அறிந்து அவனைப்ரஹ்மத்தின்பக்கலிலே ந்யஸிப்பான் ; இதுவே அறிவும், அறியப்படுவதும்; இதொழியவையெல்லாம் க்ரந்தப்பரப்பித்தனை ; நிரர்த்தகமென்றும், (௨) "సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః- ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ:। கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன்; புருஷஶ்ரேஷ்டரே! ஶரண்யனானவனை ஶரணம் புகுருங்கோளென்றும், (௩) "దుర్యోధన హృషీకేశం ప్రపద్యస్వ జనార్దనమ్- துர்யோதந ஹ்ருஷீகேஶம்ப்ரபத்யஸ்வ ஜநார்த்தநம்" என்று துர்யோதனனே! ஹ்ருஷீகேஶனை ஜநார்த்தனனை ப்ரபத்திபண்ணென்றும்,

(௪) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేన స్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్- தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணஞ்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்று திருவடிகளாலே மிதிபுண்டு நொந்த காளியனைக்கண்டு அவனுடைய பத்நிகள் மதுஸூதநனை க்ருஷ்ணன்திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கார்களென்றும், (௫) "ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా- ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த:பரேஷாம்ஶரணாகத: । அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று ஆர்த்தனாகவுமாம், த்ரு(த்ரு)ப்தனாகவுமாம், ஶரணாகதனானவன் ஶத்ருவானாலும் ப்ராணன்களைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படுமென்றும், (௬) "తమనన్తమజం విష్ణుమచ్యుతం పురుషోత్తమమ్ । భక్తప్రియం సురశ్రేష్ఠం భక్త్యా త్వం శరణం వ్రజ- தமநந்தமஜம்விஷ்ணுமச்யுதம்புருஷோத்தமம்। பக்தப்ரியம் ஸுரஶ்ரேஷ்டம் பக்த்யாத்வம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அபரிச்சின்ன ஸ்வரூபனாய் நித்யனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆஶ்ரிதரை நழுவவிடாத

---

(௧) (௨) பாரத-ஆரண்ய (௩) பாரத-

(௪) வி-பு-ரு- (௫) ரா-யு-௧௮-௨௮ - (௬)

வனாய் பக்தப்ரியனாய் ஸர்வதேவதைகளிலுமதிகனான புருஷோத்த மனை பக்தியோடே சரணம்புகுமென்றும்,

(௧) "దురాచారోపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది । నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః" துராசாரோபி ஸர்வாசீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா । ஸமாச்ரயேதாதிதேவம் ச்ரத்தயா சரணம் யதி । நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மந:" என்று துராசாரனுமாய் ஸர்வாசியாய் ஒருவன் பண்ணின உபகாரத்தைக் கொல்லுகிறவனுமாய் நாஸ்திகனுமாய் இப்படியிலே சேதநர் ஸகலமுமிட்டுப்போந்தவனேயாகிலும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேச்வரனை ச்ரத்தையோடே சரணமாக வாச்ரயிக்குமாகில் சரணமானவனுடைய பரமாத்மாவினுடைய ப்ரபாவத்தாலே அவனை நிர்தோஷனாக புத்திபண்ணென்றும், (௨) "తావదార్తిస్తథా వాంఛా తావన్మోహస్తథాసుఖమ్ । యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్" தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம் । யாவந்ந யாதி சரணம் த்வாமசேஷாகநாசநம்" என்று ஸர்வபாபநாசகனான உன்னைச் சரணம்புகாமையாலே அவனுக்கு ஐச்வர்யபரமமாக வருகிற வார்த்தியும் அப்ராப்யவிஷயங்களைச் சேருமும் அதனைக்குமாகிற மோஹமும் பகவதநுபவாலாபநிபந்தனமான துக்கமுமென்றும், (௩) "శరణ్యం శరణం యాతో గోవిన్దం నావసీదతి" சரண்யம் சரணம் யாதோ கோவிந்தம் நாவஸீததி" என்று சரண்யனான கோவிந்தனைச் சரணம் புக்கவர்களுக்கு ஒருகாலும் அவஸாதமில்லையென்றும்,

(௪) "స్నాత్వైవ ధవళో యాతు భూయన్ ఉన్మేసుసంస్తు ... స్వశరణం వ్రజ" என்று போக(மோக்ஷா)ர்த்தி யோக்யமன்றியிலே வ்யர்த்தமே போன ஜந்மங்களிலே யொருஜந்மமாக நினைத்து இஜ்ஜந்மத்திலே சரணம்புகுமென்றும், இத்யாதிகளாலே ஸர்வதர்மபரித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத்தியை மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும் பின்னையும் ஸ்வாமி

(௧) பாதம-௧௬௨௫ (௨) வி-பு-௧-௯-௭௩ (௩)
(௪) வி-பு-

மதபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவும் சொல்லுகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமுமில்லை.

கண்டு முசுகுந்தாதிகள் ப்ரபத்தியாலே மோக்ஷம்பெற்றார்களென்கையாலே அநுஷ்டாநவிரோதமில்லை; இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே,(௧) "దైవీహ్యేషాగుణమయీమమమాయాదురత్యయా। మామేవయేప్రపద్యన్తేమాయామేతాంతరన్తితే-தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயா துரத்யயா। மாமேவ யேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று எனக்கு லீலோபகரணமாய் ஸத்வாதிகுணமயியான வென்னுடையமாயை ஒருவரால் அவிடக்கப்போகாது; என்னையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்யாவர் சிலர் அவர்கள் என்மாயையைக் கடப்பார்களென்றும், (௨)"యేయథామాంప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవభజామ్యహమ్ - யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்" என்று யாவர் சிலர் யாதொருபடி என்னை ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்; அவர்களை அப்படியே பஜியாநிற்பனென்றும்,

(௩) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యేయతఃప్రవృత్తిఃప్రసృతాపురాణీ-தமேவ சாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே யதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதாபுராணீ" என்று யாவனொருவன்பக்கல்நின்றும் ப்ரவ்ருத்திபுண்டாகிறது; காரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், (௪)"ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జునతిష్ఠతి। భ్రామయన్సర్వభూతానియన్త్రారూఢానిమాయయా। తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత। తత్ప్రసాదాత్పరాంశాన్తిం స్థానంప్రాప్స్యసిశాశ్వతమ్-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவஶரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராமஶாந்திம ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வப்ராணிகளையும்யந்த்ராரூடங்களாக்கிமாயையாலே ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே நில்லாநிற்கும்; அவனையே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபாயமாகவடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரையான ஶாந்தியையும் ஶாஶ்வதமான ஸ்தாநத்தையும் ப்ராபிப்புதியென்று மித்யாதிகளாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக ப்ரபத்தியைப் பலபடியாக விதிக்

(௧) கீ-எ-௧௪ (௨) கீ- (௩) கீ-௧௫-௪
(௪) கீ-௧௮-௬௧

கையாலே ப்ரகரணவிரோதமில்லாமையாலே இஸ்ஸ்லோகத்தில் சொல்லுகிற கர்மாதித்யாகவிதியும் தத்த்யாகபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணவிதியும் அத்யந்தமுபபந்நம்;

ஆனால் இது கர்மஜ்ஞாநாதிகளை விதிக்கிற ஸாஸ்த்ரத்தோடே விரோதிக்கையாலே துர்ப்பலமாய் இதிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் அநுபபந்நமாகாதோவென்னில்; ப்ரபத்திவிதாயகஸாஸ்த்ராந்தரங்களோடே விரோதிக்கையாலே கர்மாதிவிதாயகஸாஸ்த்ரந்தான் துர்ப்பலமாய் அவ்வர்த்தம் அநுபபந்நமாகுமாயிருக்கையாலே அதுசொல்லவொண்ணாது.

இப்படி விரோதம்சொல்லும்போது நாஸ்திக்யாதிஸம்பந்தாலே பாஹ்யஸமானரான சேதநரைக் குறித்து அவர்களுக்கு ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம் பிறக்கைக்காக விதிக்கிற ஸ்யேநவிதிக்கும் ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம்பிறந்த ஐஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் காமிக்கிறவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிக்கும் ஸம்ஸாரபீ(ரு)க்களானவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற மோக்ஷவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும்,

ப்ராஹ்மணதர்மமாக விதிக்கிற யஜநயாஜநாத்யயநாத்யாபந ப்ரதிக்ரஹங்களுக்கும் க்ஷத்ரியதர்மமான யஜநாத்யயநதாநங்களுக்கும், வைஸ்யதர்மமாக விதிக்கிற க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகளுக்கும் ஸூத்ரதர்மமாக விதிக்கிற ஸுஸ்ரூஷைக்கும அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும,

ப்ரஹ்மசாரி தர்மமாகவிதிக்கிற ஸமிதாதா(தா)நாதிகளுக்கும், க்ருஹஸ்ததர்மமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளுக்கும வாநப்ரஸ்ததர்மமாக விதிக்கிற வநவாஸாதிகளுக்கும பிக்ஷுதர்மமாகவிதிக்கிற காஷாயதண்டதாரணாதிகளுக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும், (க) "నహింస్యాత్సర్వాభూతాని-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" என்கிற பூதஹிம்ஸாநிஷேதவிதிக்கும், (உ) "అగ్నీషోమీయంపశుమాలభేత-அக்நீஷோமீயம்பஸுமாலபேத" என்கிற பஸ்வாலம்பவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும், (ங) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహో

(க)   (உ)   (ங) ஆபஸ்த-ஸூத்ரம்.ங

...ப்ராவ்ருத்திவம்சம் நிவ்ருத்திமார்க்கம் ஜ்ஞானாயாத்" என்கிற நித்யசக்தி விதானாவிதிக்கும், (௧) "సన్న్యసేత్సర్వకర్మాణి-ஸந்ந்யஸேத்ஸர்வகர்மாணி" என்கிற தத்த்யாகவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

(௨) "జ్ఞానామృతేన తృప్తస్య కృతకృత్యస్య యోగినః । నైవాస్తి కించిత్కర్తవ్య మస్తి చేన్న స తత్త్వవిత్-ஜ்ஞாநாம்ருதேந த்ருப்தஸ்ய க்ருதக்ருத்யஸ்ய யோகிந: । நைவாஸ்தி கிஞ்சித்கர்த்தவ்யமஸ்தி சேந்ந ஸ தத்த்வவித்" என்கிற கர்மத்யாகத்துக்கும், (௩) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஸகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்கிற ஜ்ஞாநஸாதநகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமென்கிற ஜ்ஞாநயோகத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும், (௪) "విద్యాం చావిద్యాం చ యస్తద్వేదోభయం సహ । అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయామృతమశ్నుతే-வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம் ஸஹ । அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமஸ்நுதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் யாவனொருவன் கூடவறிகிறான்; அவன் கர்மயோகத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஜ்ஞாநயோகத்தாலே இஷ்டப்ராப்தியையும் பெறுமென்றும், (௫) "ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం యథా ఖే పక్షిణాం గతిః । తథైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే పురుషోత్తమః-உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாங்கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:" என்று பக்ஷி தன்பக்ஷத்வயத்தாலும் ஆகாஶத்திலே பறக்குமாபோலே ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டாலும் பரமாகாஶநிலயனான ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராபிக்கப்படுமென்றும், (௬) "యథాన్నం మధుసంయుక్తం మధు చాన్నేన సంయుతమ్ । ఏవం తపశ్చ విద్యా చ సంయుక్తం భేషజం మహత్-யதாந்நம் மதுஸம்யுக்தம் மது சாந்நேந ஸம்யுதம் । ஏவம் தபஶ்ச வித்யா ச ஸம்யுக்தம் பேஷஜம் மஹத்" என்று மதுஸம்யுக்தமான அந்நமும் அந்நஸம்யுக்தமான மதுவும் க்ஷுத்துக்கு பேஷஜமானாற்போலே, கர்மஸாத்யமாய் ததநுரூபாநுஷ்டாநஸஹிதமான ஜ்ஞாநமும், ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மமுமாகிற கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

---

(௧) (௨) (௩) ப்ருஹ-௪ ௪-௨௨
(௪) ஈஶ-௧௧ (௫) (௬)

இந்த ஸமுச்சயவிதிக்கும், (க) "నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన। యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్- நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ச்ருதேந। யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்" என்று கர்மஜ்ஞாநங்களால் புருஷார்த்தம் லப்யமன்று; [illegible]க்தபாகபூர்வகமான பக்தியோகத்தாலே லப்ய[illegible] பக்தியோகவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும்,

(உ) "సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్-ஸதேவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிறஸச்சிதாநந்தரூபமாத்ரோபாஸநமாகிற ஸத்வித்யையோடே (ங) "అథ య ఇహాత్మానమనువిద్య వ్రజన్త్యేతాంశ్చ సత్యాన్ కామాన్, తేషాం సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి-அத ய இஹாத்மாநமநுவித்ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ச்ச ஸத்யாந்காமாந், தேஷாம்ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" என்று-அநந்தரம் யாவர் சிலர் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஸத்யகாமாதிகுணவிசேஷங்களையும் கூடவறிந்து உபாஸிக்கிறார்கள்; அவர்களுக்குஸர்வலோகங்களிலும் காமசாரித்வமுண்டாமென்கிற ஸகுணோபாஸநபரையான த(ட)ஹரவித்யையும் விரோதிக்கையாலும்,

உபாஸ்யவஸ்துவை, (ச) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (ரு) "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే। స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ-பராஸ்யசக்திர்விவிதைவச்ரூயதே। ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று யாவனொருவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறான்; அவனுடைய சக்தி அநேகப்ரகாரையாயிருக்கும்; ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநபலாதிகளையுடையனாயிருக்குமென்கிற ஸகுணவாக்யத்தோடே "நிர்க்குணம், நிரஞ்ஜநம் - నిర్గుణం, నిరఞ్జనమ్" என்கிற நிர்க்குணவாக்யத்துக்கு விரோதம்வருகையாலும்,

(சு) "య ఏషోన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః, తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ, మహారజతం వాసః-ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே। ஹிரண்யச்மச்ருர்ஹிரண்யகேச ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:, தஸ்ய

(க) கட-க-உ-உங (உ) சாந்தோ-சு உ-க (ங) சாந்தோ-அ-க-சு
(ச) முண்ட-க-க-கூ (ரு) ச்வே-சு-அ (சு) சாந்தோ-க-சு-சு

யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ ! மஹாரஜதம்வாஸ:" என்று ஆதித்யமண்டலத்தின் நடுவே ஹிரண்மயனான புருஷன் காணப்படா நின்றான்; ஆபாதசூடம் ஹிரண்யவர்ணனாயிருக்கிற வவனுக்கு அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் திருப்பரியட்டம் பொன்னிறத்த வாடையாயிருக்குமென்றும், (௧) "ధ్యేయస్సదా సవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణస్సరసిజాసనసన్నివిష్టః। కేయూరవాన్ మకరకుణ్డలవాన్ కిరీటీ హారీ హిరణ్మయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః" த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தி நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட: ! கேயூரவாந்மகரகுண்டலவாந்கிரீடீ ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்ருதசங்கசக்ர:" என்று ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாய் செவ்வித்தாமரைப்பூவை யாஸநமாகவுடையனாய் தோள்வளையும் குழையும் திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையும் திகழும் பொன்மேனியுமாய் நிற்பானாய், ஶங்கசக்ரதாரனான நாராயணன் தியேயனென்கிற விக்ரஹத்தோடே, (௨) "యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రంతదపాణిపాదం నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి ధీరాః" யத்தத்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீரா:" என்று சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமின்றிக்கே மாநஸஜ்ஞாநவேத்யமுமின்றிக்கே நாமவர்ணாதிரஹிதமுமாய் சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரபாணிபாதாதிரஹிதமாய் நித்யமாய் அநவச்சிந்நபரிமாணமாய் ஸர்வத்ரவ்யாப்தமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும் வஸ்துவை தி(தீ)ரரானவர் உள்ளபடி காண்பர்களென்றும், *ரூபவர்ணாதி நிர்த்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜிதமாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகிற ரூபாதிநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும்,

(௩) "పాదోస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి" பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்று லீலாவிபூதி ஒருகாலும் நித்யவிபூதி முக்காலுமாயிருக்குமென்கிற விபூதித்வயத்தோடே (௪) "నేహ నానాస్తి కించన" நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந" என்கிற நாநாத்வநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும் இப்படி ஆபாதசூடம் பரஸ்பரவிருத்தமாய்த் தோற்றுகிற ஶாஸ்த்ரங்களும் விடவேண்டிவரும்.

---

(௧) (௨) முண்ட-௧-௧-௬

அப்போது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும் ஆஸ்திக்யமுமின்றியிலேயொழியுமாகையாலே இப்படிவருகிற விரோதத்தை குணவர்ணாஶ்ரமபாகருச்யாதிபேதங்களாலே வேறுபட்டுவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாக்கிப் பரிஹரிக்கக்கடவது.

எங்ஙனேயென்னில்; தமோகுண ப்ராசுர்யநிபந்தநமான பாஹ்ம்ஸாபரதையாலும் ரஜஃப்ராசுர்யநிபந்தநமான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தார்த்தித்வத்தாலும் ஸத்வப்ராசுர்யநிபந்தநமான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே ஶ்யேநவிதிக்கும மோக்ஷவிதிக்கும் வருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம; ஹிம்ஸாநிஷேதம் ஸாமாந்யமாகையாலும் பஶுவிஶஸநவிதி கர்மநிபந்தநமாகையாலும் அவற்றுக்குண்டான விரோதம பரிஹ்ருதம். நித்யாக்நிஹோத்ரவிதி தத்த்யாகவிதிகள்கர்மயோகநிஷ்டையும் ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டையுமாகிறவதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே அவற்றுக்குவருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸமுச்சயவிதியும் கர்மயோகத்தில் விஶ்வாஸமாந்த்யத்தாலே உபயஸாபேக்ஷனானவனைக் குறித்தாகையாலே பரிஹ்ருதம். பக்திவிதியும், கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையானபக்தியே கார்யகரமாவதென்கிற பாகம் பிறந்த வதிகாரிக்காகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோடு அதுக்குண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸக்தித்யைதஹரவித்யைகளுக்குவருகிற விகல்பமும் ஸ்வரூபமாத்ரத்திலும் குணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்திலுமுண்டான ருசிவிஶேஷத்தால்வந்த வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே பரிஹ்ருதம்-

ஸகுணவாக்யத்துக்கும் நிர்க்குணவாக்யத்துக்குமுண்டான விரோதம், (க)"అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః- அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" என்று ஹேயப்ரதிபடனாகையாலே அபஹதபாப்மாவாயிருக்கும். நித்யயௌவநஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு ஏகரூபனாயிருக்கையாலே ஜராரஹிதனாயிருக்கும், நித்யனாகையாலே நாஶரஹிதனாயிருக்கும்; நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபனாகையாலே விஶோகனாயிருக்கும். அகர்மவஶ்யனா

(க) சாந்தோ-அ-எ-க

கையாலே க்ஷுத்பிபாஸாதிராஹிதனாயிருக்குமென்கிற ஹேயகுண ராஹித்யத்தையும், ஸத்யமான காமங்களையுடையனாயிருக்கும், ஸத்யமான ஸங்கல்பங்களையுடையனாயிருக்குமென்கிற கல்யாணகுண ஸாஹித்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

நிர்விக்ரஹஸவிக்ரஹங்களுக்குண்டான விரோதமும், (க) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்கிற இச்சாக்ருஹீதமான விக்ரஹத்தையும், கர்மாதீநமானசரீரபரிக்ரஹமில்லாமையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்; (உ) "நேஹ நாநாஸ்தி-நேஹநாநாஸ்தி" என்கிறவாக்யம் த்ரவ்யபேதத்தாலே பி(ந்)ந்நமான விபூதித்வயத்தினுடையவும் விசிஷ்டைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே விபூதியோகம்சொல்லுகிற வாக்யத்துக்கு† முண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம்.

ஆகவிப்படி பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தவிசேஷங்கள் குணவர்ணநபே(த்)தபிந்நமாய் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமானவோபாதி இதுவும்அதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்.

அதாவது (ங) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதேஃபரமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவச்சேஷமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிவிசிஷ்டமாயிருக்குமாத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, ததநுகுணமான புருஷார்த்தம்ஸ்வயத்நஸாத்யமென்கிறவளவிலேநிற்கிறவனைக்குறித்து கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை விதிக்கிறது; (ச) "உணர்வு முயிருமுடம்புமமற்றுலப்பிலனவும்பமூதேயாம், உணர்வைபெறவூர்ந்து" என்றும், (ரு) "மெய்ம்மையைமிகவுணர்ந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் புறனிதழாமபடி சரமமானபகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகபோக(ஶேஷ)மாயிருக்கும ஆத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, அந்தபகவதேகபோகத்வமாகிற புருஷார்த்தம் பாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நத்தால்வித்தியாது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவனாலே லப்யமென்றறிந்து, (சு) "என்னுன்

(க) வி-பு-சு-எ-அஅ (உ) ப்ருஹ-சு-ச-கக (ங) தி-வாய்-க-ங-சு
(ச) தி-வாய்-அ-அ ங (ரு) திருமாலை-ஙஅ (சு) தி-வாய்-ரு-அ ங
† இங்கே சிலபதம் காணவில்லை

செய்கேன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஜ்ஞாநாபாவத்தாலும், புருஷார்த்தம் அநந்யஸாத்யமென்கிற ஜ்ஞாநத்தையாலும் பக்திபாரவஶ்யத்தாலும் அநந்யகதிகளாய், பலத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநமாகிற விளம்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களைக் குறித்து ப்ரபத்தியோகத்தை விதிக்கிறதென்கை.

இப்படி ஜ்ஞாநவிபாக(ஞா௯) நிபந்தநமான ருசியைப்பற்றிவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோதப்ரஸங்கமே பிடித்தில்லை. ஶாஸ்த்ரசோ(தி) திதமான ஸகலதர்மங்களும் ஸர்வர்க்குமுபாதேயமல்லாமையாலும் (க) "యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః॥ யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாநஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத:" என்று குணத்ரயவஶ்யராய் பகவல்லீலாவிஷயபூதரான சேதநரைக்குறித்து அவ்வோருடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதமான வர்த்தங்களில், ஸர்வத்ர பரந்துகிடக்கிற ஜலத்தில த்ருஷார்த்தனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திக்காவனதே அபேக்ஷிதமாமாபோலே அறிவுடையனவனுக்கு ஸ்வாதிகாராநுகுணமானதே அபேக்ஷிதமாய் தத்வ்யதிரிக்தங்களானவை த்யாஜ்யமென்கையாலும், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களில் ஸ்வவர்ணாஶ்ரமாதிகளுக்கு விஹிதமான தர்மங்களை உபாதேயமாகவிதித்து தத்வ்யதிரிக்த வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை த்யாஜ்யதயா விதிக்கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூப தர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் வ்யதிரிக்த தர்மத்யாகத்தாலுமல்லது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதைதான் கூடாமையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைப் பகவதேகரக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்தியாகிற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே யிழியுமவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாய் அஹங்காரகர்ப்பமான கர்மயோகாதிகளினுடைய த்யாகவிதி அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

(உ) "సన్న్యాసస్త్యాగ ఇత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి। ఉపాయోయం చతుర్థస్తే ప్రోక్తశ్శీఘ్రఫలప్రదః। అస్మిన్ హి వర్తమానానాం విధా విప్రచోదితే। పూర్వేత్రయ ఉపాయాస్తే భవేయుర్మనోహరాః- ஸந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்

(க) கீ-உ-சகு (உ) அஹிர்ப்பு-ஊ௭

...யோபாயஞ்சதுர்த்தஸ்தே ப்ரோக்தஸ்ஸர்வபலப்ரதஃ ...
...வாதரமா நாம்நி தௌபநிஷதே பூர்வேத்ரய உபாயா ஸ்தேபவேயுரமனோஹராஃ" என்று ஸங்யாஸஶப்தத்தாலும் த்யாக ஶப்தத்தாலும் ஶரணாகதிஶப்தத்தாலும் சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தோபாயமான ப்ரபத்தி ஆரப்த(ப்)ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகை யாலே ஶீக்ரபலப்ரதமாயிருக்கும்; ப்ராஹ்மணோத்தமராலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிறவிந்தவிதியிலே நடக்குமவர்களுக்கு முன்பு சொன்னகர்மஜ்ஞாநபக்தி யென்கிற மூன்றுஉபாயங்களும் மநோஹரங்களன்று. ஆகையாலே அநுரூபங்களன்றென்று ப்ரபத்தியினுடையஉத்கர்ஷமும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய வபகர்ஷமும் பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும் சொல்லிற்று.

(க) "సాధనంభగవత్ప్రాప్తౌసఏవేతిస్థిరామతిః । సాధ్యభక్తిస్స్మృతాసైవప్రపత్తిరితిగీయతే । ఉపాయోభక్తిరేవేతితత్ప్రాప్త్యాయాంతుసామతిః । ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవగరీయసీ । ఉపాయభక్తిఃప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తిస్తుసాహంత్రీ ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసీ- ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸஏவேதி ஸ்திராமதிঃ । ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவ ப்ரபத்திரிதிகீயதே । உபாயபக்திரேதஸ்யாঃ பூர்வோக்தைவகரீயஸீ। உபாயபக்திঃப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ । ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவானே உபாயமென்கிற வ்யவஸாயாத்மகஜ்ஞாநம் ஸாத்யபக்தியாக வநுஸந்திக்கப்படும்; அதுவே ப்ரபத்தியென்றுசொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்திக்கு பக்தியே உபாயமென்கிற நினைவுக்கு 'உபாயபக்தி'யென்றுபேர். இத்தைப் பற்ற முன்புசொன்னப்ரபத்தி ஶ்ரேஷ்டை; அதுக்கு ஹேது- உபாயபக்தியென்கிறபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தமான பூர்வாகோத்தரா(கு)க ரூபமானபாபத்தைப்போக்குமத்தனை; ஸாத்ய பக்தியென்கிற ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்தத்தையும் நஶிப்பிக்குமாகையாலே யென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வோபாயாதிஶயம ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

இப்படி அதிகாரிபேதத்தாலே அவிருத்த(த)மாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆபாதப்ரதீதியில் ஆபாஸமாகத்தோற்றுகிற விரோதத்தைப்

(க) லக்ஷ்மீதந்த்

பரிஹரிக்கைக்காகச் சிலர் வேதோக்தமான தர்மங்களுக்கதிகாரமில்லாத ஸ்த்ரீஶூத்ராதிர்யாகாதிகள் பாபயோநிகளாகையால் இவர்களுக்கு ப்ரபத்தியோகம் விதிக்கிறது; அல்லாத த்ரைவர்ணிகருக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகள் விதிக்கிறதென்று விஷயவிபாக(ஶ்லோ)ம் பண்ணினார்கள்; (க) "మాం హి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేఽపి స్యుః పాపయోనయః । స్త్రియో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేఽపి యాన్తి పరాం గతిమ్ । కిం పునర్బ్రాహ్మణాః పుణ్యా భక్తా రాజర్షయస్తథా-மாம்ஹிபார்த்தவ்யபாஶ்ரித்யயேபிஸ்யுஃ பாபயோநயஃ । ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததாஶூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம் । கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாஃபுண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா" என்று, பார்த்தனே! பாபயோநிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ரவைஶ்யாதிகளாயவர் சிலர்; அவர்களும் என்னையாஶ்ரயித்து பரமயானகதியை ப்ராபிப்பர்கள்; புண்யயோநிகளான ப்ராஹ்மணர், ராஜர்ஷிகள் பக்தராயிருக்கிறவர்கள், என்னைபஜித்துப் பரகதியைப்ராபிப்பாகளென்னுமிடம சொல்லவேணுமோ வெனகையாலே ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கும பஜநாதிகாரமுண்டாகையாலும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளைவிட்டு ப்ரபத்தியைபபண்ணென்றுவிதிப்பது தாமாதிகாரமுள்ள விடத்தேயாகிலும, இக்கபக்த்யநதிகாரஹேதுவான ஜாத்யாதிவைகல்யமில்லாத க்ஷத்ரியனான அர்ஜுநனைக்குறித்து தர்மங்களைவிட்டு என்னைப்பற்றென்று விதிக்கையாலும, அந்தவிஷயவிபாக(ஶ்லோ)ம் அயுக்தம.

தர்மஶப்தத்தாலே பலாதிகளைச்சொல்லுகிறதாய் பலஸங்ககர்த்ருத்வங்களைப்பரித்யஜித்து தர்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை யநுஷ்டியாநின்றுகொண்டு தததங்கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண மோக்ஷஸித்தியுண்டாமென்கிற தென்பாகள் சிலர்;

இவ்விடத்தில் பலத்யாகபூர்வகமாக தர்மத்தை யநுஷ்டியென்று சொல்லாமையாலும, பலத்யாகத்தைச்சொல்லி ஸ்வரூபநிஷேதம் பண்ணுகையாலேதாமஸ்வரூபாநுஷ்டாநம ப்ரஸ்துதமாகையாலும, (உ) "కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన । మా కర్మఫలహేతుర్భూర్మా తే సఙ్గోఽస్త్వకర్మణి-கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசந। மாகர்மபலஹேதுர்ப்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி" என்று கர்மத்திலே உனக்கதிகாரம; பலத்திலதிகாரமில்லை; கர்மபலஹேதுவாகாதே

(க) கீ-க-௩உ (உ) கீ-உ-௪௭

[illegible] உனக்குக் கர்மாநுஷ்டாநத்தில் அதிகாரமுண்டாகவென்கை யாலே பலத்யாகம் சொல்லவொண்ணாமையாலும், லக்ஷண்யா பல த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வேண்டுவது, தர்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னுமிடத்தில் விரோதமுண்டாகப்போதாகையாலும், (௧) “నిశ్చయంశృణుమేతత్ర త్యాగేభరతసత్తమ । త్యాగోహిపురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధస్సంప్రకీర్తితః । యజ్ఞదానతపఃకర్మ నత్యాజ్యంకార్యమేవతత్ । యజ్ఞోదానంతపశ్చైవపావనానిమనీషిణామ్ । ఏతాన్యపితుకర్మాణిసఙ్గంత్యక్త్వాఫలానిచ । కర్తవ్యానీతిమేపార్థ నిశ్చితంమతముత్తమమ్- நிஶ்சயம்ஶ்ருணுமேதத்ர த்யாகேபரதஸத்தம | த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்தித꞉ | யஜ்ஞதாநதப꞉கர்ம த்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் | யஜ்ஞோதாநந்தபஶ்சைவ பாவநாநிமநீஷிணாம் | ஏதாந்யபிதுகர்மாணி ஸங்கந்த்யக்த்வாபலாநிச | கர்த்தவ்யாநீதிமேபார்த்தநிஶ்சிதம்மதமுத்தமம்” இத்யாதிகளாலே கீழ்ச் சொன்ன பலத்யாகத்தை நிகமிக்கிறதென்றுமபோதும் நிகமநத்தில் பலமில்லாமையாலும், (௨)“ఇతితేజ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యాద్గుహ్యతరంమయా । విమృశ్యైతదశేషేణయథేచ్ఛసితథాకురు- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்குஹ்யாத்குஹ்யதரம்மயா | விம்ருஶ்யைதத்அஶேஷேண யதேச்சஸிததாகுரு” என்றிப்படி குஹ்யாத்குஹ்யதரமான ஜ்ஞாநம் உனக்கென்னாலே சொல்லப்பட்டது; நீ இவற்றையடங்கவிசாரித்து யாதொருபடி இச்சித்தாய்; அப்படியேசெய்யென்று முன்பேநிகமித்துவிட்டு, (௩) “సర్వగుహ్యతమంభూయశ్శృణుమే - ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே” என்று முன்புசொன்னகுஹ்யதரமான தர்மாதிகளிற்காட்டில் குஹ்யதமமாகையாலே விலக்ஷணமான ஸித்ததர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்; கேளென்று இதினுடைய வைலக்ஷண்யம் முன்பே ப்ரஸ்துதமாகையாலும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஶோகநிவ்ருத்தி ஸ்வரஸமாகப் பிறக்கையாலும், இங்கு நிகமிக்கிறதென்கை புநருக்தியாகையாலும் பலத்யாகம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களினுடைய நிரஸநபூர்வக நிரதிஶயமாக பகவத்ப்ரேமரூபேண நடக்கப்பட்ட பக்தியோகாரம்ப விரோதியான நாநாவிதபாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக விதிக்கிற க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயண கூஶ்மாண்டாதிகளான ப்ராயஶ்சித்த

---

(௧) கீ-௧அ-௪ (௨) கீ-௧அ-௬௩ (௩) கீ-௧அ ௬௪

தர்மங்கள் சீக்ரமேவ அநுஷ்டிக்குமவையாகையாலும் இவைகாம்யங்
களாகையாலும் அவற்றைவிட்டு தத்ஸ்தாநே யென்னைப்பற்றென்
றுசொல்லுகிறதென்பர்கள்; பக்தியோகாரம்பவிரோதி துஷ்க்ருத்
த்தையுடையனல்லாமையாலும், ஜிதேந்த்ரியனாகையாலும் பக்த்யா
ரம்பவிரோதி பாபநிபந்தநஶோகமும் ப்ராயஶ்சித்தமும் ப்ரஸ்து
தமல்லாமையாலும் மோக்ஷஸாதந பூதகர்மாதிவாசகமான தர்மஶப்
தத்தை ப்ராயஶ்சித்ததர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கைக்
கும் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸர்வஶப்தத்துக்குப்பொருளில்
லாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

சிலர் கர்மயோகாதிகளிலே ப்ரம்ஶமுண்டாகில் தத்ப்ராயஶ்
சித்தமாக ப்ரபத்தியைவிதிக்கிறதென்பர்கள்; (௧) "ఏషా తే౽భిహితా సాం
ఖ్యే బుద్ధిర్యోగే త్విమాం శృణు - ஏஷாதே(அ)பிஹிதாஸாங்க்யேபுத்திர்யோகேத்
விமாம்ஶ்ருணு" என்று ஆத்மயோகத்தில் இந்தபுத்தி உனக்குச்
சொல்லப்பட்டது; கர்மயோகத்திலிந்தபுத்தி உனக்குச்சொல்லப்படு
கிறது; கர்மயோகத்தி லிந்தபுத்தியைக்கேளென்று கர்மயோகத்
தைச்சொல்ல வாரம்பித்தவளவிலே, (௨) "నేహాభిక్రమనాశో౽స్తి ప్రత్యవా
యో న విద్యతే - நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்திப்ரத்யவாயோநவித்யதே" எ
ன்று இந்தக் கர்மயோகத்தில ஆரப்த(ப்த)மானவம்ஶத்துக்கு நாஶ
மில்லை; நடுவிச்[illegible]னால் ப்ரத்யவாயமுமில்லையென்று ப்ராயஶ்
சித்த நிரபேக்ஷமாகவும் சொல்லுகையாலே அதுவுமர்த்தமன்று.

(௩) "తమేవం విదిత్వా౽తిమృత్యుమేతి నాన్యః పన్థా విద్యతే౽యనాయ - தமேவம்
விதித்வாதிம்ருத்யுமேதிநாந்ய:பந்தாவித்யதே(அ)யநாய" என்று ஜ்ஞாந
யோகத்தாலே ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கலாமதொழிய ப்ராப்திக்கு
உபாயம்வேறில்லை யென்றும், (௪) "తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో వి
ముఞ్చథ - தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத" "అమృత
స్యైష సేతుః - அம்ருதஸ்யைஷஸேது:" என்று பரமாத்மாவான ஸர்
வேஶ்வரனொருவனையுமே யறியுங்கள்; அவ்வறிவே அம்ருதத்வரூப
மான மோக்ஷத்துக்குவழி; அல்லாதவார்த்தைகளை விடுங்களென்று,
ஜ்ஞாநயோகத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், தந்நி
ஷ்டனுக்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்று, கர்மத்யாகம் "జ్ఞానా

---

(௧) கீ-௨-௩௯ (௨) கீ-௨-௪0 (௩) ஶ்வே-௩-௮ (௪) முண்ட-௨-௨-௫

க்ஷீணத்ருஷ்ணஸ்ய-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகையாலும், ஜ்ஞாநயோகலாபத்துக்கு தத்ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸ்தாநே என்னைப்பற்றென்று சொல்லுகிறதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் ;

(க) "కర్మణైవహిసంసిద్ధిమాస్థితాజనకాదయః- கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:" என்று கர்மந்தன்னை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும்,(உ)"యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేనబ్రాహ్మణావివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி" என்று கர்மத்தை ஜ்ஞாநஸாதநமாகச சொல்லுகையாலும், த்யாகாநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தமில்லாமையாலும் "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவாக்யம ஆத்மஜ்ஞாநவாசகமல்லாமையாலும், ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவிதிக்கையாலும,(ங) "యథాపుష్కరపర్ణఆపోనశ్లిష్యన్తే,ఏవమేవంవిదిపాపంకర్మనశ్లిష్యతే-யதாபுஷ்கரபர்ணஆபோநஶ்லிஷ்யந்தே, ஏவமேவம்விதிபாபம் கர்மநஶ்லிஷ்யதே" என்று யாதொருபடி தாமரையிலையில்நீர்தங்காது; அப்படியே ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டன்பக்கல் பாபம்ஸம்ஶ்லேஷியாதென்றும், "జ్ఞానాగ్నిః-ஜ்ஞாநாக்நி:" இத்யாதிப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நிதானே ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குமென்றும், (ச) "యథైషీకాతూలమగ్నౌప్రోతంప్రదూయేత,ఏవంహాస్యసర్వేపాప్మానఃప్రదూయన్తే - யதைஷீகா தூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத, ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே" என்று நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே ஸகலபாபங்களும நஶிக்குமென்றும், இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநயோகந் தன்னாலே ஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே இங்குச்சொல்லுகிற "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ஸ்வயம்பாபவிமோசநோக்தி சேராமையாலும், (ரு)"చోదనాలక్షణోర్థోధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்ம:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாதநபூதகர்மஜ்ஞாநாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை கர்மயோகமாத்ரத்திலே ஸங்கோசிப்பிக்கவொண்ணாமையாலும், விஹிதஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக விஹிதமானகர்மத்தைவிட்டால் விஹிதகர்மத்யாகமாகிற தூஷணமவருகையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று ;

(க) கீ-ங உ0 (உ) ப்ரு-சு-ச-உஉ (ங) சாந்தோ-ச-கச-ங
(ச) சாந்தோ-ரு-உச-ங (ரு) பூர்வமீமாம்ஸா

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டே என்னை ப்ரபத்தி பண்ணுவானென்று ஸாஜாத் ப்ரபத்தி பிரபத்தியையோ இதுக்குத் தாத்பர்யம்; தர்மத்யாகத்திலன்றென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; ப்ரபத்தியைக் காட்டுகிற அபிப்ராயமில்லாமையாலும், தர்மங்களினுடைய த்யாகம் விருத்தமாகையாலே, வருநதிகூலப்ரித்தாலும் ப்ரபத்தியையால் "மாஶுச:" என்கிற சோகநிவ்ருத்தி கூடாமையாலும் அது வுமர்த்தமாகமாட்டாது;

பஶுவிதியில் பஶுதந்த்ரத்தைப்பண்ணுதல், பூர்ணாஹுதியைப்பண்ணுதல் செய்வானென்று பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாறுபோலே இங்கும தர்மத்யாகத்திலே தாத்பர்யமில்லை; ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே தாத்பர்யமென்கிற பக்ஷமும், ஸாதநாந்தரபரித்யாகமில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கவொண்ணாத ப்ரபத்திக்கு பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாகவிதிக்கிற பூர்ணாஹுதிந்யாயம த்ருஷ்டாந்தமல்லாமையாலே அர்த்தமன்று;

தர்மஶப்தத்தாலே பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தராராதநரூபமாக வேதவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற தர்மத்தைச்சொல்லுகிறதாய், அந்த தர்மங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயமாக பகவதஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணுவானென்று, இதரதேவதாப்ரதிஸம்பந்திக கர்மநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகப்ரதிஸம்பந்திகமானகர்மத்தைவிதிக்கிறதாய், அத்தாலே பகவத்விஷயத்தோடே ஐகாந்த்யம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; தேவதாந்தரங்கள் இங்கு ப்ரஸ்துதமல்லாமையாலும், ப்ரஸ்துதமானாலும, (ச) "యేప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః। తేపి మామేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్-யேப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: । தேபிமாமேவகௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம்" என்று யாவர் சிலர் அந்யதேவதாபக்தராய்க்கொண்டு ஶ்ரத்தையோடே யஜிக்கிறார்கள் ; அவர்களும்நம்மையே யஜிக்கிறார்களென்கையாலே தேவதாந்தராராதநத்திலும் பகவதைகாந்த்யத்துக்கு விரோதமில்லை யென்கையாலும், ஶரணவரணமாகிறது-ஸமாஶ்ரயணமாத்ரமின்றிக்கே உபாயப்ரார்த்தநாரூபமாகை,

---

(ச) கீ-க-உரு

யாலே தர்மஸப்தம் தத்ப்ரதிகோடியாய்க்கொண்டு த்யாஜ்யமான
ஸாதநதர்மத்தைக் காட்டுமொழிய கேவலம் ஆராதநரூபமான
தர்மத்தைக் காட்டாமையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

சிலர், ஸரணாகதிவிரோதிகளான தர்மங்களைவிட்டு ஸரணாகதி
யைப் பண்ணுவானென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; விரோதித்த
வற்றைவிடுகைக்கு விதிவேண்டாவாகையாலும், தர்மஸப்தம் விரு
த்த(ஜ)கர்மத்தைவ(ஃ)சியாமையாலும், ஸர்வதர்மங்களையுமென்கை
கூடாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டு நின்றவனுக்கு விஹிததர்மபரித்யாக
ப்ராயஸ்சித்தமாக "ஸரணம்வ்ரஜ" என்று ப்ரபத்தியைவிதிக்கிற
தென்பர்சிலர் ; அதுவுங்கூடாது; அவற்றுக்கு நியதப்ராயஸ்சித்த
மாகவிதிக்கிற தர்மங்களோடே விரோதிக்கையாலும், விதிவிஷயபூ
தனுனவர்ஜ்ஜநனுக்கு விஹிததர்மத்யாகப்ரஸங்கமில்லாமையாலும்,
விதிக்கப்படுகிற விந்தப்ராயஸ்சித்ததர்மந்தான் பலஸாதநதர்மத்
யாகத்தைப்பற்றவோ? பலவிது(ஞ)ரதர்மத்யாகத்தைப் பற்றவோ
வென்று விசாரித்தால், பலஸாதநதர்மமநுஷ்டியாதபோது பலாபா
வமாத்ரமொழிய தோஷமில்லாமையாலே ப்ராயஸ்சித்தாபேக்ஷை
யில்லை.

கிஞ்சபலஸாதநதர்மப்ராயஸ்சித்தமாகில், நான் மோக்ஷவிரோ
தி ஸகலபாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்கிற வுக்திகூடாது. பல
விதுரமானநித்யநைமித்திகதர்மங்களில் நைமித்திகதர்மத்யாகத்தில்
பேதேந ப்ராயஸ்சித்தமின்றிக்கே நிமித்தம்வந்தபோது ததநுபந்தி
யான நைமித்திகத்தை யநுஷ்டிக்கவே அதினுடையதோஷம் பரி
ஹ்ருதம். அதுக்கு அதிகாரமுண்டத்தனையொழிய ப்ராயஸ்சித்த
தர்மத்துக்கு அதிகாரமில்லை. நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஸ்சித்தமென்
னப்பார்க்கில், தத்த்யாகத்தைப்பற்றவிதிக்கிற ப்ராயஸ்சித்தகர்மத்
தோடே விரோதிக்கும்.

அந்த ப்ராயஸ்சித்த தர்மங்களாதல், ஸரணவரணமாதலென்று
ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், அந்தப்ராயஸ்சித்ததர்மங்கள்
ஸாமாந்யமான ஸரணவரணத்தைப்பற்ற ப்ரபலமாகையாலே ஸம
விகல்பமாகச் சொல்லவொண்ணாது.

அந்ததர்மங்களும் ஶரணவரணமுங்கூட நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாமென்று ஸமுச்சயமாகச சொல்லப்பார்க்கில், ஈசஶப்தத்தில் சொல்லுகிற வவதா(தா)ரணத்துக்கு விரோதம்வரும்; அவைதான் இந்த ஶ்லோகத்தில ஸங்க்ரஹிதங்களுமல்ல; ஆகையாலே ஸமுச்சயம் கூடாது.

அஸங்க்ரஹிதங்களான வந்தப்ராயஶ்சித்தங்கள்தான் ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களுமாயிருக்கும்; ஆகையாலே விஹிததர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶரணவரணம் விதிக்கிறதென்னுமர்த்தமநுபபந்நம்.

பக்தியோகத்துக்கு அங்கமான கர்மாதிகளிலே வைகல்யம் பிறந்தால் தத்ப்ராயஶ்சித்தம ப்ரபதநமென்பர் சிலர்; தர்மஶப்தம் அங்கஸஹிதமாய் வேதோக்தமான ப்ரதாநோபாயத்தை யல்லது அங்கதர்மமாத்ரத்தை வசியாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ர வாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லும்போது தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருகையாலும் அது சொல்லவொண்ணாது.

அங்கதர்மவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமாம்போது, ஶக்யாம்ஶத்யாகப்ராயஶ்சித்தமோ? அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமோவென்று விகல்பித்தால், அதிகாராநுகுணமான வநுஷ்டாநஸமயத்தில் ஸாமாந்யேந ஸர்வவர்ணாஶ்ரமதர்மங்களும் ஒருவனாலநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலும, ஒருவனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபமான விஹிதங்களானவற்றில் ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமொழிய அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்ன வொண்ணாது. ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னில் அவற்றைக்குறித்து விதிக்கிற அந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களோடே விரோதிக்கும். ஆகையாலே. அங்கவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமென்கிற பக்ஷம துஷ்டம்.

சிலர் கீழ்விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநவிஶேஷங்களை நிந்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறதித்தனை யல்லது தத்த்யாகத்தை விதிக்கிறதன்றென்பர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (க) "నయోత్స్య ఇతి గోవిన్దముక్త్వా తూష్ణీం బభూవహ- நயோத்ஸ்யாமீதி கோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம்பபூவஹ" (உ) "రథోపస్థ ఉపావిశత్ -ரதோபஸ்த உபாவிஶத்" என்று நான்

(க) கீ-உ-கூ (உ) கீ-க-சஎ

யுத்தம்பண்ணக்கடவேனல்லேனென்று தேர்த்தட்டிலே விழுந்த வர்ஜுநனை யுத்தத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலும், (க) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః-நியதம்குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: | ஶரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேதகர்மண:" (௨) "ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛ్రేయోఽన్యత్ క్షత్రియస్య న విద్యతే । లోకసఙ్గ్రహమేవాపి సమ్పశ్యన్ కర్తుమర్హసి-தர்ம்யாத்தி யுத்தாத்ச்ரேயோந்யத்க்ஷத்ரியஸ்ய நவித்யதே | லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கர்மத்தை நியதமாகப்பண்ணு; கர்மாநுஷ்டாநமே ஶ்ரேஷ்டம்: கர்மவிதுரனானவனுக்கு ஶரீரயாத்ரையும் ஸித்தியாது. க்ஷத்ரியனானவனுக்கு தர்மஸஹிதமான யுத்தத்திற்காட்டில நல்லதுமில்லை. லோகஸங்க்ரஹத்தைப் பார்த்தாகிலும் கர்மத்தைச்செய்யென்றுமித்யாதிகளாலே கர்மம் அவஶ்யம கர்த்தவ்யமென்கையாலும், (௩) "అథ చేత్త్వమిమం ధర్మ్యం సఙ్గ్రామం న కరిష్యసి । తతస్స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాపమవాప్స్యసి- அதசேத்த்வமிமம்தர்ம்யம்ஸங்க்ராமமநகரிஷ்யஸி | ததஸ்ஸ்வதர்மம்கீர்த்திஞ்சஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி" "తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి-ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வநைவம்பாபமவாப்ஸ்யஸி" என்று நியதர்மமான விஹிதயுத்தத்தைப் பண்ணுயாகில தர்மத்தையும் கீர்த்தியையுமிழந்து பாபத்தையடைவதி; ஆகையாலே யுத்தத்தின்பொருட்டு யுக்தனுப் இப்படிப் பாபத்தையடையாதேகொள்ளென்று கர்மமநுஷ்டியாதபோது பாபிஷ்டனுமென்கையாலும், (௪) "యే త్వేతదభ్యసూయన్తో నానుతిష్ఠన్తి మే మతమ్ । సర్వజ్ఞానవిమూఢాంస్తాన్విద్ధి నష్టానచేతసః- யேத்வேததப்யஸூயந்தோ நாநுதிஷ்டந்திமேமதம் | ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம்ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸ:" நானுதரித்து உபதேசித்த கர்மத்தை அஸூயைபண்ணிநின்றுகொண்டு யாவர்சிலர் அநுஷ்டியாதிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஜ்ஞாநஹீநராய் நஶிக்குமவர்களாக புத்திபண்ணு; கர்மத்தையநுஷ்டியாதுசெல் நஷ்டனுமென்றும், (௫) "మోహాత్తస్య పరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తితః- மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸ: பரிகீர்த்தித:" என்று மோஹத்தாலே கர்மத்தினுடைய பரித்யாகம் தாமஸமென்று கர்மத்யாகத்தை தமஃகார்யமாகச்சொல்லுகை

(க) கீ-௩-௨௦ (௨) கீ-௨-௩௧ (௩) கீ-௨-௩௩
(௪) கீ- (௫) கீ-௧௮-௭

யாலும், (௧) "సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలఞ్చైవ స త్యాగస్సాత్త్వికో మతః - ஸங்கம் த்யக்த்வா பலஞ்சைவ ஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோ மத:" என்று ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விடுகிறது ஸாத்விகத்யாகமென்கையாலும், (௨) "న హి దేహభృతా శక్యం త్యక్తుం కర్మాణ్యశేషతః । నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే - நஹி தேஹப்ருதா ஶக்யஸ் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத:। நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்யதே" என்று-ஶரீரியானவனுக்கு கர்மங்கள் சோரவிடவொண்ணாதென்றும், நித்யமான கர்மத்தினுடைய த்யாகம் கூடாதென்கையாலும், (௩) "కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్ - கர்த்தவ்யாநீதி மே பார்த்த நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம்", கர்மங்கள் கர்த்தவ்யமென்றே எனக்கு உத்தமமான மதமென்கையாலும், (௪) "స్థితోఽస్మి గతసన్దేహః కరిష్యే వచనం తవ - ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநந்தவ" என்று நீ திருவுள்ளமானபடியே ஸ்வகர்மாநுஷ்டாநம் பண்ணக்கடவேனென்கையாலும், அப்படியே பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும்.

"மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிகளிலே அங்கமாகவிதித்த ப்ரபத்தியை ப்ரதாநமாகவிதிக்கக்கூடாமையாலும், சிரகாலஸாத்யமாய் துஷ்கரமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே ஸாத்யமானவர்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம் ஸாதிக்கக்கூடாமையாலும், கீழ்ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளாலே ஶோகம்பிறந்ததாகச் சொல்லாமையாலும், (௫) దుఃఖమిత్యేవ యత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । స కృత్వా రాజసం త్యాగం నైవ త్యాగఫలం లభేత్ - து:க்கமித்யேவயத்கர்மகாயக்லேஶபயாத்த்யஜேத் । ஸக்ருத்வா ராஜஸம்த்யாகம்நைவத்யாகபலம்லபேத்" என்று கர்மத்தை காயக்லேஶபயத்தாலே து:க்கமென்றுவிட்டானாகில் அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலஸித்தியில்லையென்கையாலும் விஹிதாநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபஹாநியாயாகில விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரவஶ்யரன்றிக்கே யொழியுமாகையாலும், "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதியும் அநுஷ்டிப்பாரில்லாமையாலே அதுக்கும் வையர்த்த்யம் வருகையாலும், விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு அங்கதயாப்ரபத்தி விதாநம் பண்ணுகிறதென்னுமளவில், ப்ரபத்தியினுடைய அந்யநிரபேக்ஷதாநிபந்தந ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வத்தைச்சொல்லுகிற அவதாரணை

---

(௧) கீ-௧௮-௯ (௨) கீ-௧௮-௧௧ (௩) கீ-௧௮-௬
(௪) கீ-௧௮-௭௩ (௫) கீ-௧௮-௮

வாசியான ஏகபதத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருமென்ன வேண்டாதபடி. தேவதாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கலாமாகையாலும், இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகம் கர்மஸ்வரூபத்யாகமாகமாட்டாது.

ஆகையாலே கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களில்ப(ஃ)ல்ஸங்காதிகளையும் ஸ்வதந்த்ரஸாதநமென்கிற ப்ரதிபத்தியையும் விட்டு தத்ஸாதநஸமாராத்யனானவனையே பலப்ரஸாதகனாகபுத்தி பண்ணு; அவற்றாலே ப்ரீதனான நான் என்னைப்ராப்தைக்கு விரோதியான எல்லாப்பாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன். ஆனபின்பு நானக்குப்ரஸாதகயான கர்மயோகத்தில் கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யத்தியாலே†மோசிக்கக்கடவையல்லையென்று உக்தார்த்தத்தை [illegible]தென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அது அர்த்தமன்று;

காமம அவஸ்யம் கர்த்தவ்யமென்றதும், அகரணத்தில் பாபம் வருமென்றதும் ஸாதகயான கர்மத்திலன்றிக்கே ஸ்வவர்ணாஸ்வாஸ்ரமோசிதமான தர்மத்திலே யாகையாலும், கர்மம் ஸ்ரேஷ்டமென்னுமிடம், கர்மயோகத்தை ப்ரஸம்ஸித்தபடி யாகையாலும், (க) "ஸீதந்தி நித்யகர்மாணி ..."யேத்வேதத்ப்பயஸம்பந்தஃ" என்கிறவிடம் அநுஷ்டிக்கச்சொன்னதிலே அஸமையைப்பண்ணில்நஷ்டனுமென்கிறதொழிய அநுஷ்டியாதபோது நஷ்டனுமென்கிறதன்றாகையாலும், அநுஷ்டியாதவன் நஷ்டனுமென்னில், கர்மயோகநிரபேக்ஷனாய்விட்ட ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கு நாஸம்வரவேண்டுகையாலும், கர்மஸ்வரூபத்யாகம் தாமஸகார்யமென்றவிடம் "மோஹாத்" என்று விசேஷிக்கையாலும், நாஸ்திகத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலும், ஸாத்விகத்யாகமாகச்சொன்ன பலாதித்யாகம் நாஸ்திகவ்யாவ்ருத்திபரமாகையாலும், அங்ஙனன்றாகில் கர்மஸ்வரூபத்யாகம் பண்ணின ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கும் ஸாத்விகத்வமின்றியிலே யொழிகையாலும், கரணங்கள் குர்வத்ரூபங்களாகையாலே கர்மங்களை விடப் போகாதென்கிறவிடம் பகவத்ப்ரீணநகர்மத்தைவிடுகை பக்ஷமல்லவென்கிறதாலே பரிஹ்ருதமாகையாலும் "கர்த்தவ்யாநி" என்கிறவிடம் "த்யாஜ்யம்தோஷவத்" என்று ராகத்வேஷாதிகளோபாதி ஆத்மாவுக்கு கர்மம பந்தகமாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிறவர்களை

(க) கீ-ஙு-ஙக †மோஹிக்க

வ்யாவர்த்திக்கிறதாகையாலும் கர்மத்தை யங்கமாகவுடைத்தான ஜ்ஞாநந்தன்னையே கர்மத்துக்கு அங்கமாகவிதிக்கையாலே அங்கமானப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கக்கூடாதென்கிற விரோத மில்லாமையாலும்,

தப:கர்மாதிஸாத்யமான பாபநிவ்ருத்தி க்ருஷ்ணாநுஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தாலே.ஸித்திக்குமென்றெழுதுகையாலே ப்ராபல்யதௌர்ப்பல்யமில்லாமையாலும், த்யாகபலஸித்தியில்லை யென்கிறவிடம் ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநத்தை ஆசைப்படில் அதுகிடையாதென்கிறதாகையாலே அத்தோடு விரோதமில்லையாகையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபதர்மத்தை யநுஷ்டேயமாகச்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்ததர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறதாகையாலே விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம்வருமென்னவொண்ணாதாகையாலும், (க) "मा शुचस्सम्पदं दैवीमभिजातोऽसि पाण्डव-மாஶுசஸ்ஸம்பதயைவீமபிஜாதோஸிபாண்டவ" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தியாலே ஶோகம் அநுமேயமானவோபாதி இங்கும், "मा शुचः-மாஶுச:" என்கையாலே ஶோகம் அநுமிக்கலாயிருக்கையாலே ஶோகம் ப்ரஸ்துதமன்றென்கிறது தூஷணமாகமாட்டாமையாலும், ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கையாலும்,

(உ) "इति ते ज्ञानमाख्यातम्- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்" என்று அந்த ஜ்ஞாநப்ரகரணந்தன்னிலே நிகமித்துவிடுகையாலே, புநருக்திவருகையாலும், (௩) "अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च-அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச" என்று ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவும்நானே; பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனும்நானே, யென்று தானேசொல்லுகையாலே "सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடம் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களாலே ப்ரீதனான நானென்கிறவிஶேஷணம் இங்குக்கூடாமையாலும், தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி "மாம்"என்கிறபதத்தாலே ஸித்திக்கையாலே ஏகபதத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமில்லாமையாலும், (௪) "नानुशोचितुमर्हसि-நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" (௫) "नैवं शोचितुमर्हसि-

(க) கீ-௧௬-௫ (உ) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௯-௨௪
(௪) கீ-௨-௨௫ (௫) கீ-

ஸர்வம் சோசிதுமர்ஹஸி" என்று நீ சோகிக்கக்கடவையல்லையென்று சொல்ல, அவனும், (க) "యత్త్వయోక్తంవచస్తేన మోహోయంవిగతో మమ-யத்த்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோயம் விகதோமம" என்று அத்யாத்மவிஷயமாக நீ திருவுள்ளமான வார்த்தைகளாலே என்னுடைய மோஹம் போயிற்றென்று அவன் ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலும்,

(உ) "సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే పరమం వచః-ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய: ச்ருணு மே பரமம் வச:" (௩) "రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమమ్। ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம் ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம் ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்" என்று ராஜகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகத்தைக்காட்டிலும், (௪) "ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ-இதி குஹ்யதமம் சாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயாநக" என்று குஹ்யதமமாகச் சொல்லப்பட்ட புருஷோத்தமவித்யாதிகளிற்காட்டிலும் அதிகமாய், ஸர்வகுஹ்யதமமென்றும், (௫) "ఏతద్వై మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యమ్-ஏதத்வை மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யம்" என்று ச்ருதியிலும், (௬) "ఏతన్మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యముత్తమమ్- ஏதந்மஹோபநிஷதம் தேவாநாம் குஹ்யமுத்தமம்" என்று ஸ்ம்ருதியிலும் தேவகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ந்யாஸபதவாச்யமான ப்ரபத்தியை ஸர்வாதிகமாகப் பிரியச்சொல்லுகையாலும், உக்தஸாதநாதிகமென்கிற பக்ஷமாத்ரமன்று;

ஆகையாலே கீழுபதிஷ்டமான கர்மாதிகளிலே (எ) "తత్కిం కర్మణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ - தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேசவ" என்று பின்பு கோரமான இக்கர்மத்திலே என்னை யென் செய்யமூட்டுகிறாயென்கையாலே கர்மங்களிலே துஷ்கரத்வாதிபயம் நடக்கையாலும், (அ) "కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్టశ్ఛిన్నాభ్రమివ నశ్యతి-கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டச்சிந்நாப்ரமிவ நச்யதி" என்று யோகப்ரஷ்டனானவன் சி(ச்)ந்நாப்ரம்போலே நசிக்குமென்கையாலே கர்மயோக

(க) கீ-
(உ) கீ-கஅ-௬௪
(௩) கீ-௯-உ
(௪) கீ-கரு-உ௦
(௫) தை-நா-எக
(௬)
(எ) கீ-௩-க
(அ) கீ-௬-௩அ

ம் ஸாபாயமென்கிறபயம் நடக்கையாலும், (க) "చంచలంహి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్ । తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్-சஞ்சலம் ஹி மநஃ க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம்। தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம்" என்று மநஸ்ஸு விஷயங்கள்தோறும் புட்டி புக்கு ஒன்றில் நிலைநில்லாதே யிருப்பதொன்று; ப(బ)லவத்தாய்த் த்ருடமாயிருக்கும்; ஸததகதியான வாயுவினுடைய நிரோத(ధ)ம் அரிதாநாப் போலே, அந்த மநஸ்ஸை விஷயங்களில் நின்றும் மீட்கையரிதென்று புத்தி பண்ணாநின்றேனென்கையாலே காமயோகாதிகளுடைய†வநுஸந்தாநமும் கப்பட துஷ்கரமென்று பயப்படுகையாலும்,

(உ) "యతతో హ్యపి కౌన్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః । ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః ॥ తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః-யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சிதஃ । இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மநஃ । தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பரஃ" என்று ஜ்ஞாநவானைக்கொண்டு இந்த்ரியஜயம் பண்ணுகையிலே யத்நியாநிற்கிற புருஷனுக்கும் அது அரிது; மநஸ்ஸையும் தன்வழியிலே அபஹரித்துக்கொள்ளுமென்கையாலே இந்த்ரியப்ராபல்ய நிபந்தநமான பயம் நடக்கையாலும், தத்பரிஹாரார்த்தமாக அந்த இந்த்ரியங்களை நியமித்து என்பக்கலிலே தத்பரனாவானென்கையாலும்,

(ங) "దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా-தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா" என்று எனக்கு லீலாபரிகரமாய் குணத்ரயாத்மிகையான எனனுடைய இந்தமாயையை ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால கடக்கவரிதென்கையாலும், (ச) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేऽర్జున తిష్ఠతి । భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேऽர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயப்ரதேஶங்களிலே நில்லாநிற்கும்; ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களையும் யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு; என்கையாலே, ஈஶ்வராதீநமான ஜகத்து, தன்னால செய்யலாவதொருக்ருத்யமில்லை யென்றறிகையாலும்,

---

(க) கீ-சு-கூச (உ) கீ-உ-சுO (ங) கீ-எ-கச

(ச) கீ-கஅ-சுக † அநுஷ்டாநம

(௧) "మత్తస్స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనఞ్చ-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோ ஹநஞ்ச" என்று பூர்வார்த்தபூதத்திலுடைய ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞாநாபோஹநாதிகளான விவையுமென்னாலே யென்கையாலே சேதந வ்யாபாரைகஸாத்யமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றறிகையாலும், "మామేవయే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే - மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாமதரந்திதே" என்று என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இந்தமாயையைக் கடப்பர்களென்றும், (௨) "తమేవచాద్యం పురుషం ప్రపద్యే-தமேவசாத்யம்புருஷமப்ரபத்யே" (௩) "తమేవశరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత-தமேவஶரணம்கசசஸர்வபாவேநபாரத" இத்யாதிகளாலே ஸர்வகாரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், ஸர்வபாரதகாலும் அவனையே ஶரணமாகவடையென்றும பலவிடங்களிலும ப்ரபத்தியைவிதிக்கக் கேட்கையாலே ப்ரபத்திபலலது ஸமஸாரநிஸ்தரணோபாயமில்லை யென்கிற ப்ரபத்திவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம பிறக்கையாலும,

ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸித்தமாய் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாய் அவிளம்ப்யபலப்ரதமான விவ்வுபாயங் கிடக்க துஷ்கரமாய் ஸாபாயமாய் ஸாபேக்ஷமாய் பஹுதரஜந்மஸாத் யமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமான ஸாத்யோபாயங் களிலே என்னைமூட்டாநின்றாய், அவை துரநுஷ்டேயமாயிராநின் றது; (௪) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்கிறபடியே ஸாதநாந்தரங் களைக்காட்டி அகற்றநினைக்கிறாயோ! விலக்ஷணோபாயமான வுன் னைக்காட்டி உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறாயோ! (௪) "என்செய்வானெண்ணினாய் கண்ணனே" என்று ஶோகாவிஷ்டனானவளவிலே இப்படி ஸாதந விஶேஷஶ்ரவணத்திலே ஶோகம்பிறக்கும்படி பாகம்பிறந்தபின்பு,

இனி நீபூர்வோக்தமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை ஸாதந மாகஸவாஸநபரித்யாகம் பண்ணிவாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டுஉன்னுடையதோஷமேபோக்யமாய்,உன்சிறுமைபாராதே உனக்குமுன்னின்று கார்யம்செய்யுமவனாய், அதிலும என்பேறாகச் செய்வேனாயிருக்கிறவென்னை உன்னுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அவ்யவஹிதமாய் உன்னினைவையும அபேக்ஷியாதபடி நிரபேக்ஷஸாதநமாகநினை; அநந்தரம் ஜ்ஞாநாதிகுண

---

(௧) கீ-௧௫-௧௫ (௨) கீ-௧௫-௪ (௩) கீ-௧௮-௬௨

(௪) பெரியதிருவந்தாதி-௬

விசிஷ்டனை நான் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த ஸர்வப(த)ர்னை
உன்னை என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியானஎல்லாப்பாபங்களும் ந
மக்கிடமன்றென்று விட்டுப்போம்படி பண்ணக்கடவேன்; ஆனபின்பு
ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளைப்பற்ற சோகிக்கக்கடவையல்லை
யென்கிறவிதுவே சரமஸ்லோகத்துக்குச் சரமமானவர்த்தமென்று
நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யரு
ளிச்செய்தார்.

நம்மாழ்வாரும் இவ்வுபாயாநுஸந்தாநதசையிலே (க)"நோற்
றநோன்பிலேன்" என்று கர்மயோகத்தை யில்லையென்றும், "நுண்
ணறிவிலேன்" என்று ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களை யில்லையென்
றும், கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநபூர்வகமாக
"அம்மான்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும் "சிரீவரமங்கலநகர்வீற்
றிருந்த" என்று ஸௌலப்யத்தையும், "எந்தாய்" என்று ஸௌசீ
ல்யத்தையும், "உனக்குமிகையல்லேன்" என்று வாத்ஸல்யத்தை
யும் முன்னிட்டு "தமியேனுக்கருளாய்" "அருளாயுய்யுமாறெனக்கே"
என்று பகவத்க்ருபையையநுஸந்தித்து "நின்பாதமே சரணாகத் தந்
தொழிந்தாய்" என்று உபாயவிதாநத்தையும், "கழல்களவையே
சரணாகக்கொண்ட" "ஏகசிந்தையனாய்" என்று விதி(தி)விஷயமான
ப்ரபத்தியையும் அருளிச்செய்தார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் (உ)"பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன்",
(ங)"மறமேயொன்றறியேன்" "நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோ
ரறம்செய்துமிலேன்" என்று இதரோபாயஶூந்யதையை யருளிச்
செய்து "நாயேன்வந்தடைந்தேன்" என்று தம்முடைய நைச்யத்
தைப் புரஸ்கரித்து "ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன்" என்று அநந்யகதி
த்வரூபமான அஸாதாரணத்தைமுன்னாக உபாயவரணம் பண்ணி
யருளினார்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் (ச)"குளித்துமூன்றனலை
யோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னையொளித்திட்டேன்" என்று
கர்மயோகத்தினுடைய ஸ்வாஸநபரித்யாகத்தைச்சொல்லி "என்க
ணில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "இன்க

(க) தி-வாய-ரு-எ-க (உ) தி-மொ-க-சு-க (ங) தி-மொ-க-சு-கூ
(ச) திருமாலை-உரு

[illegible]ம்பத்தனல்லேன்" என்று பக்தியோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நம்பீகடல்வண்ணா" என்று ஶரண்யகுணபூர்த்தியை யநுஸந்தித்து "எனக்கருள்செய்கண்டாய்" என்று ப்ரபத்த்யுபாயவரணம் பண்ணி யருளினார்.

(௩) "கறவைகள்பின்சென்று கானம்சேர்ந்துண்போம்" என்று கர்மயோகாநந்வயத்தையும், "அறிவில்லை" "அறிவொன்றுமில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களினுடைய அநந்வயத்தையுமருளிச்செய்து, "புண்ணியம்நாமுடையோம்" என்றுஸித்தோபாயாநந்வய ப்ரதிபத்தியையுமருளிச்செய்து, ப்ரபத்தி இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக விருக்குமென்னுமிடத்தை நாய்ச்சியாருமருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஸாதநாந்தராநந்வயபூர்வகமாகப் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்துகொண்டு போருகையாலே இதிற்சொல்லுகிற த்யாகவிதாநம் அத்யந்தமநுரூபமாயேயிருக்குமாகையாலே இவ்வாழ்வார்கள் திருவுள்ளத்தை யநுவிதா(தா)நம்பண்ணிப்போந்த யாமுநமுனிகள் பாஷ்யகாரர் முதலான பூர்வாசார்யர்களும் ஸாதநாந்தரபரித்யாகபூர்வகமாக இப்ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்தார்.

எங்ஙனேயென்னில்;-யாமுநமுனிகள், (௨) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, "நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்று பேற்றுக்குறுப்பாகக் கர்மயோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "నచాత్మవేదీ-நசாத்மவேதீ" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "త్వచ్చరణారవిన్దే నభక్తిమాన్-த்வச்சரணாரவிந்தே நபக்திமாந்" என்று பக்தியோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "అకిఞ్చనః-அகிஞ்சநः" என்று இதுக்குஅதிகாரஶக்திவாஞ்சா(ஞ்சா)நுதபாதிகளுமில்லையென்றும் "అనన్యగతిః-அநந்யகதிः" என்றுரக்ஷகாந்தரமில்லையென்றும் "శరణ్య-ஶரண்ய" என்று உபாயபூதனுடைய குணபூர்த்தியை யருளிச்செய்து "త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று "మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்ததேவர்திருவடிகளின் மூலத்தை அந்தவுபதேஶக்ரமத்திலே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேனென்றருளிச்செய்தார்.

---

(௩) திருப்பாவை-௨௮ (௨) ஸ்தோ-ரத்ந

பாஷ்யகாரரும் (க) "पितरं मातरम्-பிதரம்மாதரம்" என்று தொடங்கி "सर्वधर्मांश्च सन्त्यज्य-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய" என்கிற இறுதியாக சேதநாசேதநரூபங்களான ப்ராப்யாபாஸங்களையும் ப்ராபகாபாஸங்களையும் பரித்யஜித்து "लोकविक्रान्तचरणौ शरणं तेऽव्रजं विभो-லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளையுபாயமாக வரிக்கிறேனென்று புராணவசநப்ரக்ரியையாலே இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக ஶரணவரணம் பண்ணி, ஸ்வவசநத்தாலே ஶரணம்புகுகிறவளவிலும (ந) "[illegible] प्राप्त्युपायभूतभक्तितदुपायसम्यग्ज्ञानतदुपायसमीचीनक्रिया-கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயபூதபக்திததுபாயஸம்யக்ஜ்ஞாநததுபாயஸமீசீநக்ரியா" என்று தொடங்கி "अदृष्टसन्तारोपायः- அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாய:" என்கிற இறுதியாக கைங்கர்யப்ராப்திக்கு உபாயமானபக்தி, ததுபாயஜ்ஞாநயோகம், ததுபாயமான கர்மயோகம், ததங்கமான ஶமதமாதிகளாகிற ஸமஸ்தாத்மகுணங்களாலும்நிஹீநனுமிருப்பனென்றும், அநாதிபாபவாஸநையின் மிகுதியாலே இவற்றுக்கடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுங்கூடவில்லாதபடி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாஶனுமாகையாலே அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயனுமிருப்பனென்று கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிஶேஷங்களினுடைய வைகல்யத்தை யருளிச்செய்து, (ந) "निखिलजनजातशरण्य! श्रीमन्नारायण! तव चरणारविन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये-நிகிலஜநநுஜாதஶரண்யஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஶரண்யகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்வாபராதபயநிவர்த்தகபுருஷகாரத்தைப் புரஸ்கரித்து ஆஶ்ரயணோபயோகிகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனானவன்திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கார்.

ஶ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரும், (உ) "त्वामामनन्ति-த்வாமாமநந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே-தேவரீர், ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநங்களாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களாலே லப்ய(த்ய)ராகவும் அநந்யைரலப்யராகவும் சொல்லுவர்கள். அயோத்யாவாஸிகளான சராசரஸஹிதங்களானப்ராணிகள் இவற்றிலெந்தவுபாயத்தாலே ப(த)ஜித்தார்களென்று வ்யதிரேகத்தாலே ஸித்தோபாயம் இதரஸாதநநிரபேக்ஷமென்னுமிடத்தை

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) வரதராஜஸ்தவ-கக

ஆம் "ச்ரணாக்ருதி-கருணாம்ருதாப்தே" என்று பகவத்க்ருபையே உபாயமென்று உதாஹரணபூர்வகமாக வருளிச்செய்து (க)"ஸ்தோத்ர ... ஸ்வகைக்க்ருணைஸ்ஸவைபர்சரிதைச"என்கிறப்லோகத்திலே மமதமாதிகுணவிசிஷ்டராய்க்கொண்டு கர்மயோகாதிகளாலே தேவரையபஜிக்குமவர்களுக்கும் அவற்றைக் கார்யகரமாக்குவது தேவர்க்ருபையானபின்பு அந்த க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாக அநுஸந்தித்திருப்பனென்றருளிச்செய்து, (உ)"யதஸ்ம்யஹம்-யதித்வ பக்தோபி" என்று கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற ஸாதநவிசேஷங்களிலந்வயமில்லையேயாகிலும தேவருடையக்ஷமாதயாதி மங்களகுணங்களுண்டாகையாலே தேவர்திருவடிகளை நானவரிக்கக் குறையில்லையென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரபத்தியை பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகவருளிசசெயதார்.

ஶ்ரீபராசரபட்டரும்,(ஙு)"ஜ்ஞாநக்ரியா... ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம" இத்யாதிகளாலே கர்மயோகாதிகளென்ன, இச்சாதிகார மக்த்யநுமபாதிகளென்ன, இவற்றிலொன்றிலுமெனக் கநவயமில்லையென்று இதரோபாயஹாநியை முன்னிட்டு "ச்ரணம்பவ-மரணம்பவ" என்று உபாயப்ரார்த்தனைபண்ணியருளினார். அபயப்ரதகுருஸாநுவான ஸுந்தரவரராஜாசார்யரும் இஶ்ஶ்லோகதாத்பர்யமருளிசசெய்கிறவிடத்தில் (ச) "ஸர்வதர்மாந் ...-மத்ப்ராப்த்யர்த்ததயா" இத்யாதியாலே என்னைப்பெறுகைக்குறுப்பாக என்னாலே சொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதநங்களையும் ஸவாஸநமாகவிட்டு அநந்தரம் என்னை யொருவனையுமே என்னைப்பெறுகைக்குஸாதநமாக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணு; ஏவம்ரூப வ்யவஸாயயுக்தனுன வுன்னை ஜ்ஞாநமக்த்யாதி ஸகலகுணங்களாலும் பூர்ணனுனநான் என்னைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான எல்லாப்பாபங்களாலும் விரஹிதனுக்குகிறேன்; மோகியாதே கொள்ளென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணத்தை இதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே ஸகலஸாதநாஸஹமான ஸித்தோபாயத்தை ஸாதநாந்தர கர்மாதித்யாகவிதாநபூர்வகமாக விதிக்கையாலே இஶ்ஶ்லோ

(க) வர-ஸ்த-கஅ (உ) வர-ஸ்த-கூ௰ (ஙு) ரங்க-ஸ்த-அக
(ச) அஷ்டஶ்லோகி

கத்துக்கு ஸ்வாரஸிகமானவர்த்தம் இதுவேயென்னுமிடம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமென்றதாயிற்று.

ஏவம்ரூபமான ஸாமாந்யுபாயங்களைக் கீழடையப்பரக்கச்சொல்லி அநந்தரம் இந்தப்ரபத்தியைச்சொல்லி இதுக்கவ்வருகே யோருபாயம் சொல்லாமையாலே, இத்தைச் சரமஶ்லோகமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்.

[மாம்ஶரணம்வ்ரஜ-𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜] என்னையே உபாயமாகப்பற்றென்று தானே யாதரித்துவிதிக்கையாலும், "𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿-அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுதானே பாபவிமோசநம் பண்ணுவிக்கக்கடவேனென்று ப்ரேமத்தோடே சொல்லுகையாலும் ஶரண்யாபி(தி)மதத்வம் இதுக்குத் தாத்பர்யம்.

"𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தஸாதநத்யாகத்தையும் சொல்லுகிறது. த்வயத்தில ஈஶ்வரபாரதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம் சொல்லுகிறது. இதில ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகை இதுக்குப்ரதாநார்த்தம்.

இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபதர்ஶநத்திலல்லது கூடாமையாலே அநுஸந்தாநம் ஸௌலப்யமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்; ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமானவுபாயத்வத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கிறது. அது இதரோபாயத்யாகத்திலல்லது கூடாமையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகம் சொல்லிற்று.

அவன் உபாயத்வேந ஆஶ்ரயணீயனும்போது ஆஶ்ரிதகதமான தோஷாதிகள் பாராமல் ஆஶ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே தத்பயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை "மாம்" என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகிறது. அவ்வுபாயகார்யமான இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு ஓரதிகாரவிஶேஷாபேக்ஷையுண்டாகையாலே அவ்வதிகாரிவிஶேஷணமான ஸித்தோபாயப்ரதிபத்தியை "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிடத்தாலே சொல்லுகிறது; அவ்வுபாயகார்யமான பாபவிமோசநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. ஸித்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியுக்தனான வதிகாரியைக்காட்டுகிறது "த்வா" என்று; மேலில் பத

ஷத்தையும் உபாயக்ருத்யமான பாபவிமோசநத்தையும் உபாயஸ்வீகாரபலமான நைர்ப்ப(ர்ய)த்தையும் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற நிரபேக்ஷோபாயத்வமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இதுதான் ஈஸ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; இந்த வுபாயவரணமும் தத்கார்யமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநமும் பகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதேகசேஷமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றலுமாயிருக்கும்.

இதில் பூர்வார்த்தம் அதிகாரிக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. உத்தரார்த்தம உபாயக்ருத்யத்தையும் அதிகாரிக்ருத்யலேசத்தையும் சொல்லுகிறது. அதிகாரிக்குக்ருத்யம் இதரோபாயங்களைவிட்டு அவனையே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்ப(ர)ரனாயிருக்கை. உபாயத்துக்கு க்ருத்யம்-த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு ப்ரேரகனாய் விதித்துப் பற்றுவிக்கையும, ஸ்வேநரூபேண நின்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளைப்பண்ணுகையும்.

(ஸர்வதர்மாநித்யாதி) இதில் தர்மசப்தம் இப்ப்லோகத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான வீதரோபாயத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமான த்யாகத்துக்கு விஷயமான ஸகலதர்மங்களையும உபாதாநம் பண்ணுகிறது.

இதுதான் - "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்று பலஸாதநதயா ஸ்வஸாத்யமாக ஶாஸ்த்ரசோதி(த)தமான தர்மங்களைசசொல்லுகிறதாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் கர்மயோகத்தையும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் சொல்லுகிறதென்னில் ;-(க)"रामो विग्रहवान् धर्मः- ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:" (உ)"कृष्णं धर्मं सनातनम्-க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்மத்துக்கு தர்மசப்தவாச்யத்வமின்றியிலேயொழியும் ; அப்போது "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்; மோக்ஷயிஷ்யாமியோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இத்தர்மசப்தம்-"ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்ம:"என்னும், "चोदनालक्षणोऽर्थो धर्मः-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்ம:" என்

(க) ரா-ஆர-ருக-சரு (உ) பாரத-ஆர-அஅ

[illegible] சொல்லுகிறபடியே பலவித[illegible]ஸாத்ய[illegible]த்தைச் சொல்லக்கடவது.

இந்த தர்மஸப்தந்தான், தர்மமென்றும், பரதர்மமென்றும், பரமதர்மமென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில தர்மஸப்தத்தாலே (க) "శృణువ్యపరమం కర్మ ద్వివిధం తదిహోచ్యతే । ఏకం ప్రవర్తకం ప్రోక్తం నివర్తకమథాపరమ్ । కామతస్తు కృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే । నిష్కామం జ్ఞానపూర్వం తు నివృత్తముపదిశ్యతే । ప్రవర్తకం చ స్వర్గాదిఫలసాధనముచ్యతే । నివర్తకాఖ్యం దేవర్షే విజ్ఞేయం మోక్షసాధనమ్-ஶ்ருணுஷ்வபரமம்காமத்விவிதமதிஹோச்யதே। ஏசம்ப்ரவர்த்தகம்ப்ரோக்தம்நிவர்த்தகமதாபரம்। காமதஸ்துக்ருதம் கர்மப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। நிஷ்காமஞ்ஜ்ஞாநபூர்வந்துநிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। ப்ரவர்த்தகஞ்சஸ்வாக்காதிபலஸாதநமுச்யதே। நிவர்த்தகாக்யம்தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்கிறபடியே லோகத்தில் கர்மம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநின்றது. அவைகளாவன! ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும், நிவர்த்தககர்மமென்றும்; அதில ப்ரவர்த்தகமாவது-பலாதிவாஞ்சையோடே ஸ்வர்க்கஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். நிவர்த்தகமாவது-பலாதிவாஞ்சாரஹிதனுப்க்கொண்டு ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக வர்ணாஶ்ரமகர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகக்கொண்டு மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளென்று த்விகமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில், ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

பரதர்மஸப்தத்தாலே பந்தகமான ஸ்வர்க்காதிபுருஷார்த்தஸாதநங்களிற்காட்டில் மோக்ஷஸாதநமாகையாலே விலக்ஷணமாய் ஸாத்யமான கர்மயோகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. பரமதர்மஸப்தத்தாலே க்ஷுத்ரபலஸாதநமுமின்றிக்கே ஸ்வயத்நஸாத்யமுமின்றிக்கே விலக்ஷணமாய் பரமபுருஷார்த்தஸாதநமுமாய், (உ) "యే చ వేదవిదో విప్రా యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః । తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-யேசவேதவிதோவிப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோஜநா:। தேவதந்திமஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்று வேதவித்துக்களாய் பூர்வபாக(ஜ்ஞ)நிஷ்டராணரோடு அத்யாத்மவித்துக்களாய் உத்தரபாக(ஜ்ஞ)

(க)   (உ) பார-ஆர-அஅ

நிஷ்டாநுரோடுவ்ர்யபரஸாதநதர்மமென்று சொல்லப்படுவதாய் ஸர்வாதிரிக்தமான ஸித்தஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது.

இத்தர்மஸப்தம் பலஸாதநதர்ம்வாசகமாகையாலே இவை மூன்றையும் சொல்லுமேயாகிலும் மோக்ஷோபாயம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும், முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், இங்கு த்யாஜ்ய தயா தர்மஸப்தோக்தமாயிற்ற-ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுமன்றிக்கே ஸ்வீகார்யத்வேநவிஹிக்கையாலே பரம தர்மமுமன்றிக்கே மோக்ஷஸாதநதயாஸாஸ்த்ரசோதிதமாய் ஸாத்ய மான பரதர்மமாத்ரமென்னுமிடம் ப்ரகரணபலத்தாலும் விதிபலத் தாலும் ஸித்தம்.

இப்படிப் பரதர்மம் த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வதந்த்ரஸாதநமான பரமதர்மம் அங்கமாகமாட்டாமையாலும், பரதர்மாங்கமான பரமதர்மமும் த்யாஜ்யத்வேந உபாதாநம்பண்ணப்படுகிறது. அங்கியானதர்மங்களில் அபேக்ஷையில்லாதபோதே அங்கத்திலும் அபேக்ஷையில்லையிறே.

இதில் பஹுவசநத்தாலே (க) "కర్మణైవహిసంసిద్ధిమాస్థితాజనకాదయః-கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும், (உ) "సర్వంకర్మాఖిలంపార్థజ్ఞానేపరిసమాప్యతే-ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்த ஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" (ரு) "కషాయేకర్మభిఃపక్వేతతోజ్ఞానంప్రవర్తతే-கஷாயே கர்மபி:பக்வே ததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்று அங்கஸாதநமாகவும் சொல்லப்பட்ட கர்மயோகமும், (ச) "నహిజ్ఞానేనసదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణిభస్మసాత్కురుతేతథా-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஸம்பவித்ரமிஹவித்யதே। ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (ரு) "జ్ఞానాదేవచకైవల్యంప్రాప్యతేయేనముచ్యతే- ஜ்ஞாநாதேவசகைவல்யம்ப்ராப்யதேயேநமுச்யதே" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநரூபமாயும், இந்தஜ்ஞாநம் தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், அநவரதபா(భా)வநாரூபையான பக்தியாய்ப் பரிணதமாகையாலே பக்த்யங்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகமும், (சு) "ఉభాభ్యామేవపక్షాభ్యాం-உபாப்யாமேவபக்ஷா

(க) கீ-ரு உ௦ (உ) கீ-ச-ருரு (ரு)
(ச) கீ-ச-ரு அ (ரு) (சு) நாரஸிம்ஹபு

ப்யாம்" இத்யாதியாலே மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லப்பட்ட கர்ம ஜ்ஞாநஸமுச்சயமும். (க) "భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యః-பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய:" (உ) "స్వకర్మజ్ఞానవైరాగ్యసాధ్యభక్త్యేకగోచరః-ஸ்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்யஸாத்யபக்த்யேககோசர:" என்று கர்மஜ்ஞாநஸாத்யமாய் மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகமும்,

(ங) "జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమేవం యో వేత్తి తత్త్వతః। త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్మ నైతి మామేతి సోఽర్జున-ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந" என்று என்னுடைய திவ்யமான அவதாரத்தையும் அதில் திவ்யவ்யாபாரங்களையும் யாவனொருவன் உண்மையாக அறிகிறான்; அவன் ஶரீரத்தைவிட்டுப் போனால் மீண்டு பிறவான்; என்னை ப்ராபிக்குமென்கிற (ச) "நின்வரம் பலபல பிறப்பாய்" என்கிற அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமும்,

(ரு) "యో మామేవమసమ్మూఢో జానాతి పురుషోత్తమమ్। స సర్వవిద్భజతి మాం సర్వభావేన భారత- யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதி புருஷோத்தமம் । ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம் ஸர்வபாவேந பாரத" என்று யாவனொருவன் என்னை அஸம்மூடனாய்க்கொண்டு புருஷோத்தமனாக அறிகிறான்; இந்தப் புருஷோத்தமத்வஜ்ஞாநமாகிறது த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவாக அறிந்து அவற்றில் வ்யாவ்ருத்தனாகவும், (௬) "ఉత్తమః పురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః। యో లోకత్రయమావిశ్య బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః - உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: । யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:" என்கிற ந்யாயத்தாலே அவற்றுக்கு வ்யாபகனாகவும் தா(த)ரகனாகவும் நியாமகனாகவும் நிற்கையாலே அவனெல்லாமறிந்தவனாகையாலே அவன் ஸர்வபாவத்தாலும் என்னை பஜிந்தவனென்றும், (எ) "ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వా బుద్ధిమాన్ స్యాత్ కృతకృత్యశ్చ భారత- இதி குஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயாநக । ஏதத்புத்த்வா புத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத" என்றிப்படி குஹ்யதமமான இந்தஶாஸ்த்ரம் இதுகேட்கைக்கு அதிகாரியாம்படி நீ அபாபனாகையாலே உனக்கு என்னாலே சொல்லப்பட்டது; இந்தப்

(க) கீ-கக-டுச (உ) கீதார்த்தஸங்க்ர (ங) கீ-ச-கூ
(ச) திரு-வாய்-க-ங-உ (ரு) கீ-கரு-ககூ (௬) கீ-கரு-கஎ (எ) கீ-கரு-உ0

புருஷோத்தமத்வத்தை புத்திபண்ணினவன் அபிமதமெல்லாம் பெற்று க்ருதக்ருத்யனாமென்கிற, (க) "ஆவேனுப்பாரிவனன்னெனில்லை" என்கிற புருஷோத்தமவித்தையும்,

(உ) "క్షేత్రంసర్వకామధుక్-தேஸோயம்ஸர்வகாமதுக்" (ந)"ம ధురానామనగరీపుణ్యాపాపహారిణీశుభా - மதுராநாமநகரீ புண்யாபாபஹரீஶுபா" என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகவும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதமாகவும் ஸ்வயம்ப்ராப்யமாகவும் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸமும், -

(ச) "స్తువన్నామసహస్రేణనిత్యంభక్తిసమన్వితః। సర్వపాపవిశుద్ధాత్మాయాతిబ్రహ్మసనాతనమ్-ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேணநித்யம்பக்திஸமந்விதஸ்ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்மஸநாதநம்" என்று பக்தியுக்தனாய்க்கொண்டு அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமவன் ஸர்வபாபங்களும்போய் ஶுத்தாத்மாவாய் ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்கிற (ரு) "பாடீரவன்நாமம்வீடேபெறலாமே" என்று சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநமும்.

(சா)"கடைத்தலைசீக்கப்பெற்றால்கடுவினைகளையலாம்" என்றும, *"மாகந்தநீர்கொண்டு தூவிவலம்செய்கையும (எ) "பூவிற்புகையும விளக்கும்சாந்தமும நீருங்கொண்டு" (அ) "பூசனைசெய்கின்றார்கள புண்ணியம்செய்தவாறு" என்கிறபடியே பூசனைசெய்கையும், (கூ) "புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள தூவி யெண்ணுமினெந்தை நாமம்பிறப்பறுக்கும்" என்று மித்யாதிசளாலே சொல்லப்பட்ட திருவிளக்கெரிக்கை திருமாலையெடுக்கை திருவலகிடுகை முதலான ஸாதநபுத்தியாலே செய்யப்படுவதாய், ருசிபேதத்தாலும் பாகபேதத்தாலும அத்யந்த(பி)ந்நமாய் ஆகமபேதத்தோபாதி அஸங்க்யாதமான வுபாயவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அவாந்தரபாஹுள்யத்தைப்பற்ற பஹுவசநமாகவுமாம, அதில கர்மம்-அக்ந்யாதாநதர்ஶ பூர்ணமாஸாக்நிஷ்டோம ஜ்யோக்ஸத்ராதிரூபேண பஹுவிதம. ஜ்ஞாநமும் உபாஸ்யவஸ்துஸ்வரூபபேதத்தைப்பற்றி வருகிற ஸத்வித

(க) பெரிய-தி-க-க-ரு (உ) காருடபுரா (ந)
(ச) ஸஹஸ்ரநாமம (ரு) தி-வாய-க0-ரு-ரு (சா) தி-வாய-க0-உ-அ
(எ) தி வாய் ரு-உ-க (அ) தி-வாய-க0-உ-ச (கூ) தி-வாய-க0-உ-ரு

யதஹாவித்யாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்; பக்தியும் (க) "[illegible] [illegible]" (உ) "[illegible]" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற அர்ச்சநத்வப்ரணாமாதிகளாலே [illegible] இப்படிவருகிற வ்யக்த்யாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது [illegible] மென்று சொல்லுவர்கள்; ஆக பஹுவசநத்தாலே மோக்ஷ [illegible] தயாபரதாநமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தை யும் ப்ரதிவ்யக்தியிலுண்டான வாநந்த்யத்தையும் சொல்லிற்று, (ங) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த" என்னக்கடவதிறே.

இதில், "தர்மாந்" என்கிற த்விதீயாந்தம்-இந்நாமங்கள் மேற் சொல்லுகிற த்யாகத்துக்கு விஷயமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது; ஆகையாலே பகவதுபாயவரணம் பண்ணுமதிகாரிக்கு நத்வ்யதிரிக்த ஸகலஸாதநதர்மங்களும் த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

இத்தர்மவிசேஷணமான ஸர்வஶப்தம த்ரைவர்ணிகஸாதாரணமாய் பாஹ்மணாத்யாஶ்ரமங்கள்தோறும் அநுவ்ருத்தமாய, (ச) "స్వాహీనశ్శుచిర్నిత్యమనర్హస్సర్వకర్మసు-ஸந்த்யாஹீநோஶுசிர்நித்யமநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" "తేత్వఘం భుఞ్జతేపాపాః - தேத்வகம் புஞ்சதே பாபாः" என்று-பாபத்தையே புஜிக்கிறவர்களாகையாலே அவர்கள்பாபிஷ்டர்களென்றும, அநநுஷ்டாநத்தில ஸாவகாமாநர்ஹராகவும, அநுஷ்டாநத்தில அர்ஹராகவும சொல்லுகையாலே இந்தக் கர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதாபாதகங்களான (ரு) "ஓதியுருவெண்ணுமந்தி" "ஐவேள்வி" என்கிற ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

கர்மயோகாதிகளுக்கு யோக்யதாபாதகமாகில் இக்கர்மங்கள், இவற்றையொழிய வுதயமில்லாத ப்ரதாநகர்மங்களுக்கு த்யாகவிஷயத்வம சொன்னபோதே (சா) "సాధ్యాభావే మహాబాహో సాధనైః కిం ప్రయోజనమ్-ஸாத்யாபாவே மஹாபாஹோ ஸாதநைः கிம்ப்ரயோஜநம்" என்று ஸாத்யமில்லாதபோது ஸாதநங்களாலே யென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிற ந்யாயத்தாலே இதுக்கும த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லிற்றாகாதோ; ஆயிருக்க ஸர்வஶப்தத்தாலே பிரியச்சொல்லவேண்டுகிறதென்னென்னில;

(க) கீ-கூ-கச (உ) கீ கூ-ஙச (உ) திருவாய்-[illegible]
(ச) தக்ஷஸ்மாரு (ரு) க-திருவ-ஙங (சா) வி-பு-[illegible]

ஸாதகமான தர்மத்துக்கு வ்யவஹிதஸாதகத்வமுண்டாகைக்

க்ஷயமில்லையாகிலும், "ஸ்ரேயஸ்ஸாதகம் தர்ம:" என்கிற ப்ரய யுக்தாலே மோக்ஷஸாதநகர்மமே இத்தர்மபதத்துக்கு அர்த்த மென்று நினைக்கையாயிருக்கையாலே அதற்றுக்கு த்யாகவிஷயத் வம் சொல்லுகிறதென்று தோன்றுகையாலும், த்யாகவிஷயத்வ மில்லாதபோது "మత్స్య స్పర్శేష్వ్సు-அநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மணாம்" என்று ஸர்வகர்மாநர்ஹத்வம் சொல்லுகையாலே "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற விதஸாதநஸ்வீகாரத்துக்குமநர்ஹனாய், அதுக்கும் இதரயோக்ய தாபாதகதாமங்கள் அபேக்ஷிதமாமென்று வருகிற ஶங்கையைப் பரி ஹரிக்கைக்காக ஸர்வஶப்தத்தாலே பிரித்துச்சொல்லுகிறது.

வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு (க) "வைத்தேன் மதியால்" (உ) "அவனதருளால் உறற்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளேயிருத் தினேன்" (ங) "யானுமென்னெஞ்சும் இசைந்தொழிந்தோம்" இத்யா திகளிற்படியே அறிவும் அநுமதியும் இசைவுமேயிறே அபேக்ஷிதம். அதுதானும், (ச) "என்னிசைவினை" (ரு) "இசைவித்தென்னை" (உ) "அவனதின்னருளே" என்று பரவசாதீநமாயிறே யிருப்பது. அதுக்கு வேண்டுவது சைதந்யமாத்ரமேயிறே;

அங்ஙனன்றிக்கே, ஸர்வகாமங்களுக்கும் யோக்யதை யபேக்ஷிதமா கில் இந்த ஸந்தர்பாவஸ்தைக்கும் யோக்யமாக ஒருஸத்யாவஸ்தை யபேக்ஷிதமாகவேண்டிவரும்; அதுகாணாமையாலே அவை இதுக் கநபேக்ஷிதங்கள்;

(சு) "దురాచారోఽపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది। నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః-துராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா | ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்த யா ஶரணம் யதி | நிர்தோஷம் வித்திதம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத் மந:" என்று நிஷித்தாசாரனாய் ஸர்வாஶியாய் பிறர்பண்ணின உப காரத்தை யில்லைசெய்து திரியுமவனாய், தர்மாதர்மங்களும் பரலோ கமும் பரதேவதையுமில்லையென்று திரியுமவனாய் இவ்வஸம்ர்யா தையிலே பழகவடிபட்டுப்போந்தவனாயிருக்குமவனும் ஸர்வகாரண பூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாகவாஶ்ரயித்தா

(க) தி-வாய-அ-எ (உ) தி-வாய-அ-அ-௯ (ங) பெரியதிருவ-உ௬
(ச) தி-வாய-க-எ-௪ (ரு) தி-வாய-ரு-அ-௯ (சு) ஸாத்வதஸ ௯-௧௧

ளுகில் அந்தஜந்துவை ஶரண்யனான பரமாத்மாவின்ப்ரியரான நிர்த்தோஷனாகவே புத்திபண்ணினகையாலே இந்தஸ்வீகாரத்துக்கு இவையநபேக்ஷிதமென்று சொல்லிற்றிறே.

அங்ஙனன்றிகே (௧) "తతస్సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్య రాఘవః అంజలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః - ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பானாஸ்தீர்யராகவ:| அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்று கடற்கரையிலே ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களுடனே புல்படுக்கையுமஞ்ஜலியுமாய்க்கிடந்த ஶரணாகரணம்பண்ணினவர்க்கு இந்தயோக்யதையும், (௨) "చాపమానయ-சாபமாநய" என்கிறவார்த்தையிலே நினைவுமிறே அது பலியாதொழிந்தது.

(௩) "రావణో నామ దుర్వృత్తః-ராவணோநாம துர்வ்ருத்த:" என்று தனக்குண்டான தண்மையை முன்னிட்டு ஶரணம்புக்க ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குத் தன்னபிமதஸித்தியும்பிறந்து (௪) "సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి-ஸமுத்ரம் ராகவோராஜா ஶரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று பிறர்க்கும் உபதேஶிக்கைக்கு அதிகாரமுண்டாகக் கண்டோமிறே. ஆகையாலே யோக்யதைதேடவும் வேண்டா; அயோக்யதை போகடவும் வேண்டா; உண்டானயோக்யதை பரதந்த்ரமென்றும், அயோக்யதைபற்றாசென்றும் இருக்கையே அதிகாரம்.

அதுக்குமேலே யோக்யதாஸாபேக்ஷமென்னில், அவைத்தை வர்ணிகாதிகாரமாகையாலே இதினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமும் பங்க(భగ్న)மாம். ஆக மேற்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு இந்த சொல்லுகிற யோக்யதை அநபேக்ஷிதமென்கைக்காகப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

ஆனால், (௫) "శాన్తో దాన్త ఉపరతస్తితిక్షుస్సమాహితో భూత్వాత్మన్యేవాత్మానం పశ్యేత్ - ஶாந்தோதாந்தஉபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோபூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம்பஶ்யேத்" என்று பாஹ்யாப்யந்தரரூபேந்த்ரியநியமங்களையுடையவனாய் ஸர்வபோகத்திலுமுபரதனாய் ஸம்ஸாரநிஸ்தாரேச்சையுடையனாய் ஏகாக்ரசித்தனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே பரமாத்மாவை த்யாநம்பண்ணுவானென்கிற ஜ்ஞாநயோகஸாதநமான ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களும் ஸத்யார்ஜவதயாதிகளும்

---

(௧) ரா-யு-௨௧ (௨) ரா-யு-௨௧-௨௨ (௩) ரா-யு-௧௭-௧௦

(௪) ரா-யு-௨௦ (௫) ப்ருஹ-௬-௪-௨௩

ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளும் இதுக்கபேக்ஷிதமாகையாலே இந்த ஸர்வஸ்வப்ரதத்திலே உபாத்தமாறுலோவென்னில்; அவை உபாயோபகாரகமுமின்றிக்கே உபாயஸ்வீகாராங்கமுமின்றிக்கேயிருந்தாலும் ஸித்தோபாயத்திலே அதிக்ருதனானவனுக்கு அந்தவுபாயபலமாய்க்கொண்டு ஸம்பாவிதங்களான ஸ்வபாவங்களாகையாலே ப்ராப்யத்தோடே உபாதேயமாமத்தொழிய த்யாஜ்யமாகாது;

ஆகப்பூர்ணமானவிவை த்யாஜ்யமென்னில், ஸேஷஸேஷித்வ ஸ்வப்ராப்யத்வ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஜ்ஞாநாதிகளும் த்யாஜ்யமாகவேண்டிவரும்; அப்போது ஸ்வஸத்தாபோகாதிகளுமின்றியிலே யொழியும்; ஆகையாலே ஶமதமாதிகள் த்யாஜ்யமென்னவொண்ணாது;

இஸ்ஸர்வஸ்வந்தத்திலே, (௧) "లోకసంగ్రహమేవాపి సమ్పశ్యన్కర్తు మర్హసి-லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்றுலோகத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கைக்கு உறுப்பாகவநுஷ்டிக்கைக்கு; அர்ஹனுகாநின்றுயென்ற பூர்வோக்தகர்மங்களும், புத்ரனைப்பெற்ற பிதா அநுஷ்டிக்கும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் த்யாஜ்யதயாஉபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது.

ஸ்வீகார்யமான வுபாயம் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாயிருக்கையாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேம் நஶிதகஷாயனாய் ஜ்ஞாநயோகத்தைப்பெற்ற வதிகாரி ஸாத்யஸித்யநந்தரம் ஸாதநஸாபேக்ஷையில்லாமையாலே அந்தக்கர்மத்தை நிவர்த்திக்கில், ஜ்ஞாநயோகாநுகுணபாகமில்லாதவனும், (௨) "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః-யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட:" என்கிற ந்யாயத்தாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தைத்தவிரும்; ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லாதே கர்மத்தைவிட்டால் உபயப்ரஷ்டனாய் நஶிக்கும்; அவனுக்கு நாஶகமானபாபம் கர்மத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனான ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியை ஸ்பர்ஶிக்கும்; ஆகையாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே அவனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்த ப்ரவ்ருத்திகளும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் அநுஷ்டிக்கவேணும்; இவன் ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரம் பண்ணினவனாகையாலே ஸாத்யமானஜ்ஞாநயோகலாபமில்லையென்

---

(௧) கீ-௩-௨௰ (௨) கீ-௩ ௨௧

திறவலாபமில்லாமையாலும், ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் "நச்சுமாமருந்தம்" என்கிறபடியே அத்யந்தஸௌலப்யமாகையாலே பாபஸ்பர்ஶமுண்டாமென்கிற பயமில்லாமையாலும், "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ। அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுபாயத்துக்குப் பூர்த்தியுண்டாகையாலே ஸ்வநிவர்த்த்யமாயிருப்பதொரு பாபமில்லாமையாலும், இவனுக்கு அநுஷ்டேயமல்ல; இனி அநுஷ்டித்தானாகில் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டித்தானித்தனை; புத்ரார்த்தமான புத்ரேஷ்டி ஸவநாதிகளும் பாபபயப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டிக்கக்கடவனல்லன்; உபாயோபகாரபுத்திபாவமின்றிக்கே கர்த்தவ்யபுத்தியாவுமின்றிக்கே ஆநுரூப்யத்தாலே செய்கையாலே அதுவும் பாபவிமோசனமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பூதமாய் மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்து ஈஶ்வரனாலே நிவர்த்த்யமாம்; ஆகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்தி இவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

சிலர் யோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அப்ரக்ருதக்தர்மங்களாகையாலும், தர்மஶப்தம் ஸாங்கமான ஸாதநதர்மத்தைச் சொல்லுகையாலே யோக்யதாபாதகங்களும் தர்மஶப்தந்தன்னிலே உக்தமாகையாலும், தர்மஶப்தவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாது; ஆகையால் ஸர்வஶப்தம் ஸாகல்யவாசியாமித்தனையென்பர்கள்; தர்மஶப்தம் ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மவாசியாகையாலே யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாமையாலும் ஸாகல்யம் தர்மஶப்தக்தமான பஹுவசநத்தாலே ஸித்தமாகையாலும் யோக்யதாபாதகதர்மமும்கூட த்யாஜ்யதர்மவாசகதர்மஶப்தவிஶேஷண ஸர்வஶப்தத்திலே உபாத்தமாய் த்யாஜ்யமென்கையாலே தர்மங்களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகமபேக்ஷிக்கையாலும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தஸதாசார்யர்களெல்லாரும் ஸர்வஶப்தம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாகல்யவாசியென்கிறது அர்த்தமன்று;

இந்ததர்மங்கள் உபாயோபயோகியன்றாகிலும், (௪) "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்று வர்ணாஶ்ரமவிஹிதமாகையாலே யநுஷ்டேயமாகாதோவென்னில்; உபாயப்ரகரணமாகையாலே உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதகமாகிற வாகார

(௪) ப்ரஹ்மஸூ-௩-௪-௩௨

மொழிய விஹிதமாய்வருகிற வாகாரம் இவ்விடத்திலே அப்ரஸ்துத மாகையாலே த்யாஜ்யமாகாதென்னவொண்ணாது;

அதவா; ஸ்வாககபுருஷார்த்தஸித்யர்த்தமாக ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு ஹிம்ஸாதிகள் த்யாஜ்யமாமாபோலே மோக்ஷார்த்தமாக ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரமாகிற யாகத்திலே தீக்ஷிதனுக்கும் விஹிதாபஸ்துமம் த்யாஜ்யமென்னவுமாம்;

(க) “శ్రేయాంసమేనం-தஸ்யைவயமவிதுஷ:” என்கிற வநுவாகத்தாலே ஸாணவரணத்வயும் ஒருபாகமாக நிரூபித்தானிறே வேதபுருஷன்; ஆனாலும், இவை பகவத்விஷயத்துக்கு ஆஜ்ஞாரூபமாகையாலே பகவத்ப்ரீதியாகிற பரமப்ரயோஜநஸித்திக்காக அநுஷ்டேயமாகக்கடவது; அல்லது, விஹிதமான வாகாரத்தாலேயும் உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதகமான வாகாரத்தாலேயும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது;

ஸாதநஸ்வீகாரத்துக்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலசக்தியும் அப்ராப்தியும் விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையவனிறே அதிகாரி; (உ)“ఇదం శరణ మజ్ఞానా మిదమేవ విజానతామ్ । ఇదం తితీర్షతాం పారమిదమానన్త్యమిచ్ఛతామ్-இதம்ஸரணமஜ்ஞாநாமிதமேவவிஜாநதாம்। இதம்திதீர்ஷதாம்பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதாம்” (ந)“అజ్ఞ సర్వజ్ఞ భక్తానాం ప్రపత్తావధికారితా-அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபக்தாநாம்ப்ரபத்தாவதிகாரிதா” (ச)“అవిద్యాతః అவித்யாத:” இத்யாதிகளாலே ஸ்வஸ்வரூபம பகவதேகரக்ஷ்யமாகவநுஸந்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணத்திலே அஜ்ஞாநசக்திகளும், உபேயஸ்வரூப மநந்யஸாத்யமாக வநுஸந்திக்கையாலே அப்ராப்தியும், ப்ராப்யவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநத்தாலே விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையராய், அதவவ அநந்யகதிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு இப்ப்ரபத்தியிலதிகாரமென்று சொல்லிற்றிறே. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

ஆக, “ஸர்வதர்மாந்” என்று ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களையும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம்பண்ணிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், “பரித்யஜ்ய” என்று இவற்றினுடைய த்யாகப்ரகாரஞ்சொல்லுகிறது. இதுதான, “த்யஜ, த்யஜ்ய, பரித்யஜ்ய” என்று த்யாகமும் ல்யப்பும் உபயமுமாய த்ரிவிதமாயிருக்கும்; இதில்

(க) தை-நா- (உ) மநு-கூ-அச (ந) (ச)

ஸ்பஷ்டமான த்யாகஶப்தத்தாலே அபிமதபுருஷார்த்தஸித்திக்கு அநுரூபமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிற வதிகாரிக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை விதிக்கிறது.

ஸத்வித்யாநிஷ்டனுக்கு தத்வ்யதிரிக்தவித்யாந்தரத்யாகம் ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிறப்போலே புருஷார்த்தலாபத்துக்கு இதரநிரபேக்ஷமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு இதரோபாயத்யாகம் அர்த்தஸித்தமாய் வருகையாலே இவ்விடத்திலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லையென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

அதுசொல்லவொண்ணாது; விதேயமான ஶரணவரணத்துக்கு தத்வ்யதிரிக்தோபாயத்யாக வ்யதிரேகேண உதயமில்லாமையாலே அங்கியான வுபாயவரணம் விதேயமாகிறவோபாதி அங்கமான த்யாகமும் விதேயமாக வேண்டுகையாலே; ஆகையாலே (க) "ప్రక్షాళ్య పాదావాచామేత్స్నాత్వా విధివదర్చయేత్ । స్థిత్వార్ఘ్యం భానవే దద్యాద్ధ్యాత్వా దేవం జపేన్మనుం- ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வாவிதிவதர்ச்சயேத் । ஸ்தித்வார்க்க்யம்பாநவேதத்யாத்த்யாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்" இத்யாதிகளாலே பாதப்ரக்ஷாளநம்பண்ணி ஆசமநம்பண்ணுவான்; ஸ்நாநம் பண்ணி வித்யுக்தமான ப்ரகாரத்திலே அர்ச்சிப்பான்; ஆதித்யனுக்கு நின்று அர்க்க்யப்ரதாநம்பண்ணுவான்; மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான தேவதையைத் த்யாநம்பண்ணி தத்ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரத்தை ஜபிப்பானென்று விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறப்போலே இங்கும் த்யாகஸ்வீகாரங்களை விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறது.

அவ்விடத்தில் ஆர்த்த(ஙு)மாக ஸித்தியாமையாலே விதிக்கிறது; இங்கு ஸித்ததர்மஸ்வீகாரந்தானே ததிதரதர்மத்யாகத்தைக் காட்டுகையாலே விதேயத்வமில்லையென்னில்; அது சொல்லவொண்ணாது; இவ்வதிகாரிக்கு நிஷித்தகர்மாந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாமோபாதி ஸாதநாந்தராந்வயத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தியமென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கையன்றிக்கே விதேயமாக வேண்டுகையாலே;

எங்ஙனேயென்னில்; (உ) "ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతే యయా । అపాయసంప్లవే సద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదీదృశం - உபாயாபாயஸமயோகே நிஷ்டயாஹீயதேத

(க) (அ)லக்ஷ்மீதந்த்-கள

யா | அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயஸ்சித்தம் ஸமாசரேத் | உபாய ஸ்ரூபாயத்வஸ்வீகாரே ப்யேததேவஹி" என்று நிஷித்தமாய் த்யாஜ்யமான ஹிம்ஸாத்யபாயாந்வயத்திலும் ஸாதநமான கர்மாத்யுபாயாந்வயத்திலும் இந்த ஸித்ததர்மநிஷ்டைக்கு ப(ங்)கம்வருகையாலே அபாயாந்வயத்தில் சடக்கென ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணுவான்; உபாயாந்வயத்திலும் அப்படியே ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணுவானென்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே;

ஆகையாலே, அந்வயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தியாக வேண்டுமவற்றினுடைய த்யாகம், நிஷித்தமான பூதஹிம்ஸை "न हिंस्यात् सर्वा भूतानि"-"நஹிம்ஸ்யாத்" என்று விதேயமானவோபாதி விதேயமாக வேண்டுகையாலும், த்யாகந்தனக்கு ஹேது துஷ்கரத்வாதிகளிலுங்காட்டில் ஸ்வரூபவிருத்த(த்வ)மென்கிற ப்ரதிபத்தியே ப்ரதாநமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் விதேயமாகக்கடவது.

இப்படி விஹிதமானத்யாகம் ஸாதநாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமோ? பலத்யாகமோ? உபாயபுத்தித்யாகமோவென்னில்; கர்மயோகாதிகள் ஸ்வாமிமதபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநங்களென்கிற ப்ரதிபத்தியைவிட்டு அவற்றையநுஷ்டித்து உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவேண்டி விழுகையாலும், அப்போது புத்தித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான கர்மயோகாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகையாலே இதினுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஹாநி வருகையாலும், ஸர்வாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், தர்மஸப்தம் கர்மகதமானவுபாயத்வப்ரதிபத்திவாசகமல்லாமையாலும், (க) "श्रेयःसाधनं धर्मः"-"ஸ்ரேயஸ்ஸாதநம் தர்ம:" என்று தர்மஸப்தத்துக்கு உதயம ஸாதநத்வேநவாகையாலே இத்தர்மஸப்தம் ஸாதநதர்மத்தையே வசி(க்)க்கையாலும், "एव वर्णाश्रमं देवैर्विज्ञेयं मोक्षसाधनम्"-நிவர்த்தசாக்யம் தேவர்ஷேர்விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம" என்று நிவர்த்தகதர்மத்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் ஸாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸாதநத்யாகம் பண்ணவொண்ணாமையாலும், இவ்வுபாயம் அகிஞ்சநாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், (உ) "अहमस्म्यपराधानामालयोऽकिञ्चनोऽगतिः त्वमेवोपायभूतो मे भवेति प्रार्थनामतिः"-அஹமஸ்ம்யபராதாநா

(க) பூர்வமீமாம்ஸா (உ) அஹி-ஸம-ங-சு-ங-அ

ஸாலயோகிஞ்சநோகதி: | த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதி ப்ரார்த்தநாமதி:" என்று - நான் அபராதாநாமாலயனாகாநின்றேன்; அநுமர்த்தம ஶேஷத்வாதிகளால நிரூபிதமாகைபன்றிக்கே அபராதத்தைப்பிட்டு நிரூபிக்கும்படி ஸாபராதன்; அத்யந்தபாரதந்த்ரனாகையாலே அகிஞ்சநன்; த்வதேகரக்ஷ்யமாகையாலே அகதியென்று தன்னுடைய அபராதபூயஸ்தையையும ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையு மநுஸந்தித்து, நீயே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை ஶரணாகதியென்கிற லக்ஷணவாக்யத்தோடே விரோதிக்கையாலும், இது ஸ்வரூபப்ரகாரமன்றிக்கே விஶிஷ்டவேஷப்ரகாரமாகையாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் பகந(ஹ்ந)மாகையாலும் புத்தித்யாக பக்ஷம அர்த்தமன்று

இந்த தர்மஶப்தத்தில் உபாதாநம்பண்ணிற்று ப(ஃ)லஸங்காதி த்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான நிவர்த்தகதர்மமாகையாலே ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதத்துக்கு இடமில்லாமையாலும், தர்மஶப்தம் ப(ஃ)லவாசியல்லாமையாலும் புநருக்திப்ரஸங்கத்தாலும் பலத்யாக பக்ஷமுமர்த்தமன்று;

ஸ்வாபிலஷிதமான புருஷார்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிற இவனுக்கு ஸாதநரூபதர்மத்யாகம் பண்ணுகை விருத்தமல்லாமையாலும், முமுக்ஷுத்வத்தாலே ஸ்வர்க்கஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமகர்மம் த்யாஜ்யமானவோபாதி வித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தாலே இவையும த்யாஜ்யமாகக்கடவதாகையாலே இங்குவிதிக்கிறது ஸாத்யஸாதநரூபதர்மங்களுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை யென்றதாயிற்று.

வித்தஸாதநம் ஸகலேதரநிரபேக்ஷமாகையாலும், ஸஹாயாந்தராஸஹமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்தங்களாகை -யாலும், ஸகலேதரஸாபேக்ஷமாகையாலும் ப்ராப்யவிருத்தங்களாகையாலும், துஷ்கரங்களாகையாலும, இவை த்யாஜ்யமாகக் கடவன.

பகவதேகரக்ஷ்யத்வேந வித்தஸ்வரூபனுப் பகவதேகஶேஷபூதனாயிருக்கையாலே ததிதரவ்யாபாராஶ்ரயத்வம் விருத்த(ஃ)மாகையாலே ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கும்; வித்தஸ்வரூபனும் ஏகரூபனுப் பரமசேதநனுப் அமோகஸங்கல்பனுமாகையாலே ஸஹகாரிநி

பேக்ஷமாகவிருக்கும். ரக்ஷணார்த்தமான ஸ்வவ்யாபாரதர்ஸநத்தில் ரக்ஷகனுமவீஸ்வரன் ரக்ஷணநிவ்ருத்தனுமாகையாலே சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹாயாந்தராஸஹமாயிருக்கும். சிர காலஸாத்யமாய்ஸாபாயமுமாயிருக்கையாலே துஷ்கரங்களாயிருக் கும்; ஸாயஸாரிக ஸகலதுரிதவித்ராணபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க் கத்தாலே அகாலகால்யமான தேஸத்திலேபோய்ப்புக்கு நிரந்தரபக வதநுபவஜநித நிரதிஸயாநந்தஹ்ருஷ்டனாய் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷ பலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு "அபரிமிததா பவதி-அபரிமிததாபவதி" என் கிறபடியே அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி யாவதாத்மபாவி பண் ணுகிற கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வாநுஷ்டேயமாய் ஸ்வதந்த்ரகார்யமா யிருக்கிற கர்மாதிகள் ஸத்ருஸமல்லாமையாலே ப்ராப்யவிஸத்ருஸ மாயிருக்கும்;

ஆகையாலே, (க)"ஶீதோ பவ ஹநூமத:-ஸீதோபவஹநூமதஃ" என்று ஸ்ருபணை நிரசக்கவல்லஸக்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லங் காபவநத்திலே இருந்தை(ஸ்)யான பிராட்டி, (உ)"தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்-தத்தஸ்யஸத்ருஸமபவேத" என்றிருந்தாப்போலேயும், (ங)"ரக்ஷ மாம் ஶரணாகதாம்-ரக்ஷமாய்ஸரணாகதாம" என்று த்ரௌபதி க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வ(ஃ)ரையாய்க்கொண்டு தன்கையைவிட்டி ருந்தாப்போலேயுமிருக்கிறதிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்த்தி பிறந்ததாவது.

ஸ்வஸ்வரூபம், (ச) "கரணாதிபாதிப:-கரணாதிபாதிபஃ" என்று கர ணங்களோடு கரணியோடுவாசியற ஹ்ருஷீகேஸனுணவனிட்ட வழ க்காகையாலும், தச்சேஷத்வேந ஸித்தஸ்வரூபனாகையாலும ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதையுமில்லை. ப்ராப்தியு மில்லை. ரக்ஷ்யத்வபாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்தவேஷமா கையாலே பரேச்சாதீநமாய் பரகதமான வ்யாபாரம ரக்ஷகமாமதொழி ய பரப்ரேரிதமேயாகிலும் ஸ்வகதமானவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமா ட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது.

பரஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும், "அரக்ஷணே-அவரக்ஷணே"

(க) ரா-ஸு-ருங-உக (உ) ரா-ஸு-ஙக-ஙo (ங) பார-ஸபா-கஅ-சங
(ச) ஸ்ரீவேதா-கக

என்று ரக்ஷகத்வேநக்ருஹீதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனுகையாலே ரக்ஷகத்வம் நிருபாதிகமாகையாலும், (௧) "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవతత్త్వం-உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம்" என்று உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்தில் ப்ராப்தியில்லையாகையாலே ஸ்வரூபத்தில ஸாதநாந்தரங்கள்புகுர வழியில்லை.

ஆகையிறே *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் (௨) "நோற்ற நோன்பிலேன்" என்றும். (௩) "நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" (௪) "மற்றோரொன்றறியேன்" என்றும், இவ்வுபாயாந்தரநைவயத்தை யருளிச்செய்தது. (௫) "నజానేశరణంపరమ్-நஜாநேஶரணம்பரம" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான புண்யகாலங்கள், ஸாதநமான புண்யக்ஷேத்ரவாஸம, தர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு காரணமான ஶரீர ஸம்பந்தம், ஸாதநாநுஷ்டாநமகவே மரணமுண்டானால் வரும் ஶரீராந்தரப்ராப்தி இவையெல்லாவற்றிலும் எனக்கு மஹத்தான பயம நடவாநிற்கிறதென்கையாலே ஸாதநாந்தரங்கள ஸ்வரூபஜ்ஞாநவானுக்கு பயஜநகமாயிறேயிருப்பது.

(௬) "అథపాతకభీతస్త్వం సర్వభావేన భారత। విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరో భవ-அதபாதகபீதஸ்த்வம ஸர்வபாவேநபாரத। விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று ஸாதநாந்தரங்கள் பாதகமென்று பயப்பட்ட நீ ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், பாரதனே! அந்யஸமாரம்பங்களைவிட்டு நாராயணபரனுவாயென்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகமென்று உபதேஶிக்கையாலும், ப்ராயஶ்சித்த விஷயமாகச் சொல்லுகையாலும் (௭) "நெறிகாட்டி நீக்குதியோ" என்று பகவத்விஷயத்துக்குப் புறம்பாகைக்கு உறுப்பாகையாலும், உத்தேஶ்யமான பகவத்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலும் அதர்மமென்று போர ப்ராப்தமாயிருக்க, தர்மமென்று பேரிடுகிறது இவ்வளவுபாகம் வாராதவர்களுடைய ப்ரதிபத்தியாலேயிறே.

---

(௧) ர-ஸ்த- (௨) தி-வாய-௫-௭ (௩) தி-மொ-௧-௬-௪ (௪) தி-மொ-௧-௬-௧
(௫) ஜிதந்தே-௧ (௬) விஷ்ணுதர்ம ௬௯-௭௧ (௭) பெரியதிருவ-௬

ஆகையாலே இங்குச்சொல்லுகிறது வித்தஸாதநவ்யதிரிக்தஸாத்ய ஸாதநங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமென்றாயிற்று ஸம்ப்ரதாயம்.

இப்படி த்யாஜ்யமான தர்மந்தான், அநுஷ்டேயதயா ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகையாலே விஹிதாநுஷ்டானரூபேணவும் நிஷித்தபரிஹாரரூபேணவுமசொல்லுகிற வ்யவஸிததர்மத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிறது. இதை த்யாஜ்யதயா அபாதாநம்பண்ணுகிறதால், நிஷித்தபரிஹாரரூபமாகிறது நிஷித்தாநுஷ்டானமாகையாலே நிஷித்தாநுஷ்டானம் வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகாதோவென்னில், அது ஸகலப்ரவ்ருத்திகளினுடையவும் நிவ்ருத்தியை ஸஹிக்குமொழிய ப்ரவ்ருத்தியை ஸஹியாது. அதுக்குமேலே நிஷித்தாநுஷ்டானபலமான பாபம் ஈஶ்வரனுடைய நிக்ரஹமாகையாலே, அதனை யதிஶயிப்பித்து ஸ்வரூபஸித்தியாயிருக்கிற இவ்வதிகாரிக்கு தந்நிக்ரஹகாரணமான நிஷித்தாநுஷ்டானம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. புருஷார்த்தமும் பகவத்கைங்கர்யமாகையாலும் நிஷித்தம் த்யாஜ்யமாயிருக்கும். ஆக ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றினுடையவும் வேஷத்தைப்பார்த்தாலும் நிஷித்தாநுஷ்டானம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

இவையன்றியில் பகவந்நிக்ரஹஹேதுவாய் நரகப்ரதஹேதுவான ப்ரஹ்மஹத்யாதிகள் பகவதபசாராதிகள் த்யாஜ்யமின்றியிலேயொழியும். ஆனால் நிஷித்தபரிஹாரம் தர்மஶப்தார்த்தமன்றிக்கேயொழிகிறதோவென்னில்; தர்மமாவது-அநுஷ்டேயதயா ஶாஸ்த்ரவிஹிதமானதாகையாலே, "𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁, 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃-இதம் குரு, இதம் மாகார்ஷீः" என்று விதிநிஷேதாத்மகமான வ்யயத்தையும் வசிக்குமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

ஆனால் ஏன்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்:-(௧)"𑌨 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" (௨) "𑌨 𑌕𑌲𑌞𑍍𑌜𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍-நகலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்" இத்யாதிகளாலே ஸாமாந்யேந சொல்லுகிற நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம் தர்மஶப்தவாச்யமன்று; ஆனாலும் ஸாதநரூபதர்மவாசகமான வித்தர்மஶப்தத்தில் உபாத்தமன்று; ஆகையாலே ஸாமாந்யேந நிஷித்தாநுஷ்டானம் வருமென்கிற ஶங்கையில்லை.

இதில் மோக்ஷஸாதநரூபமான விதிநிஷேதாத்மகமான தர்மங்

---

(௧) (௨)

கனைச் சொல்லுகிறது. அதினுடைய த்யாகத்தில் ஸாதநஸித்தியில் ஸாமர்த்யமொழியவருவதொரு நிஷித்தமில்லாமையாலே தத்ஸாதநா பேக்ஷையில்லாததனுக்கு த்யாஜ்யபயாசங்கையில்லை. நிஷித்தபரி ஹாரத்திலே யர்மையீக்கிறஸ்வாக்ஷைத்திலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அத ஏவப்ரபத்திப்ரதிகாரஹாரநிவ்ருத்தியாலே பூர்வார்ஜிதபாபப்ராயஶ்சி த்தம் த்யாஜ்யமாமோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் த்யாஜ்யமாகக்கட வது.

(க) "త్రివిధాంపశ్యదేవేశకర్మణోగహనాంగతిమ్ । నిషిద్ధవిహితాస్త్రేధ్యస్తాం విధాఞ్చనిబోధమే । అనర్థసాధనంకిఞ్చిత్కిఞ్చిచ్చాప్యర్థసాధనమ్ । అనర్థపరిహారాయ కిఞ్చిత్కర్మోపదిశ్యతే । త్రైరాశ్యంకర్మణామేవంవిజ్ఞేయంశాస్త్రచక్షుషా । అపాయో పేయసంజ్ఞౌతు పూర్వౌరాశీపరిత్యజేత్ । తృతీయోద్వివిధోరాశిరనర్థపరిహారకః । ప్రా యశ్చిత్తాత్మకంకిఞ్చిదుత్పన్నానర్థనాశకః । తంసంత్యజేద్విద్వానుపేక్షీపూర్వరాశివత్"

த்ரிவிதாம்பஶ்யதேவேஶகர்மணோகஹநாம்கதிம் | நிஷித்தவிஹிதாஸ்த் ரேத்யஸ்தாம்விதாஞ்சநிபோதமே | அநர்த்தஸாதநம்கிஞ்சித்கிஞ்சிச் சாப்யர்த்தஸாதநம் | அநர்த்தபரிஹாராயகிஞ்சித்கர்மோபதிஶ்யதே த்ரைராஶ்யங்கர்மணாமேவம் விஜ்ஞேயம்ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஷா | அபா யோபேயஸம்ஜ்ஞௌது பூர்வௌராஶீபரித்யஜேத் |. த்ருதீயோத்வி விதோராஶிரநர்த்தபரிஹாரக: | ப்ராயஶ்சித்தாத்மகம்கிஞ்சிதுத்பந்நா நர்த்தநாஶக: | தம்ஸம்த்யஜேத்வித்வாநுபேக்ஷீபூர்வராஶிவத்" என்று வி ஹிதநிஷித்தஶாஸ்த்ரங்களில் கர்மத்தினுடையப்ரகாரம் த்ரிவிதமாயிரு க்குங்காண்; அந்தப்ரகாரத்தை யெனபக்கலிலேயறியென்றதொட ங்கி அநர்த்தரூபமாகாதிகளுக்குஸாதநமாயிருக்கும்சில; போக(மோக்ஷ) ரூபபுருஷார்த்தஸாதநமாயிருக்கும்சில; அநர்த்தபரிஹாரஸா தநமாயிருக்கும்சில; இப்படி த்ரிவிதமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ர சக்ஷுஸ்ஸாலேயறியப்படும்; அதிலநர்த்தஸாதநமானஅப்ராதகர்மம் ஸகலேதரோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு விஹிதஸாதநங்களைப் பரிக்ரஹிக் கிறவனுக்கு ததங்கமாகையாலே த்யாஜ்யம்; அநர்த்தபரிஹாரதர்ம த்தில் பூர்வார்ஜிதபாபபரிஹாரமானப்ராயஶ்சித்தகர்மம் விஹிததர்ம ஸ்வீகாரத்துக்கு யோக்யதைகள் போகவும்வேண்டாதபடியிருந் தபடியே அதிகாரமாகையாலே த்யாஜ்யம். ஆகாம்யநர்த்தபரிஹார மான தர்மம் ஶரணவரணாநந்தரம் அநர்த்தஹேதுவ்யாஜ தர்மங்க

(க) லக்ஷ்மீதந்த்ரம்

னில் புத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலும், அபுத்திபூர்வகம்ஸம்ஸாரஹ்ருதயத்தில் படாமையாலும் பட்டாலும், பாபவிமோசனமான ஸர்வஸம்பந்தத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலும் த்யாஜ்யமென்று ஸ்வரூபமான தர்மத்யாகப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கச்சொல்லப்பட்டது; ஆகையாலே மோக்ஷஸாதநதயாவிஹிதமானவிதி நிஷேதாத்மகமான ஸகலதர்மங்களும் ஸாங்கமாக த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

அதவா, ஸர்வதர்மபரித்யாகவிதாநபூர்வகஶரணவரணவிதிவிஷயபூதனை இவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யத்வேந விஹிதமாயிருப்பதொன்றில்லாமையாலும், ஶரண்யப்ரபாவத்தாலும், ஸர்வபாபவிமோசகமான விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்குமவனுக்கு அவஶமாகப் புகுந்தவை பந்தகமாகமாட்டாமையாலும், ஸாமாந்யேநவுண்டான விஹிதநிவ்ருத்தித்யாகத்தைச்சொல்லவுமாமென்றநுஸந்திப்பர்கள்.

இப்படி உபாயோபயோகியன்றாகிலும் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்காகவும் லௌகிகருடைய ஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் தந்தாமுடையவாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை யநுஷ்டித்துப் போருவர்கள்; அவ்வநுஷ்டாநம் ஸ்வவிபூதிபூதரான சேதநருடைய உஜ்ஜீவநஹேதுவாகையாலே ஈஶ்வரப்ரீதிவிஷயத்வமாகிற புருஷார்த்தம் அநுஷ்டாதாவுக்கு ஸித்திக்கையாலே இவை அநுஷ்டேயங்கள்.

கர்த்த்ருகரணத்ரவ்யமந்த்ரங்கள் பேதியாதிருக்கச்செய்தேயும் நினைவுமாறுபாட்டத்தாலே ஒருகர்மத்துக்கே ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும் நிவர்த்தககர்மமென்றும் பேராகிறவோபாதி நிவர்த்தகதர்மமும் நினைவுமாறுபாட்டத்தாலே ப்ராப்யத்திலே அந்வயிக்கும். ஆக, த்யஜவென்கிறத்தாலே ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களினுடையவும் த்யாகத்தைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் பரியென்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே ஸாதநதர்மம் ஸ்வரூபாநுரூபமன்றாகிலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யஸாதநலப்ய(ஷ்ஃ)மென்றுகேட்டுப்போந்தவாஸனையாலே த்யக்தமானவுபாயங்களிலும் வாஸனையநுவர்த்திக்குமாகில் அதிகாரத்துக்கு ப(ங்)கமாகையாலும், அபாயஸம்யோகத்திற்போலே உபா

யைஶ்வர்யத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று இதுசொல்லுகையா லும், வாஸனையும் ருசியும் கிடக்குமாகில் ஸித்தஸாதநத்தி லந்வய மின்றிக்கே யொழிகையாலும்,ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் பந்த(பத்த)த்தை யுமநுஸந்தித்தால் ஸாதநாந்தராந்வயமாகிறதுராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ரு த்திபண்ணுதல் குடம்சுமத்தல்செய்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமோ பாதி ரக்ஷகனானஈஶ்வரனுக்கு அவத்யமாமாகையாலும் வாஸநா ருசிகளுங்கூடவிடவேண்டுகையாலே ஸவாஸநமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநாந்தரங்களின் ப்ரத்வம்ஸாபாவமன்றியி லே அத்யந்தாபாவமநுரூபமாகையாலே ப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபா வமாகவேண்டுகையாலே ஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியன்றிக்கே (க)“ஸர்வேஶ்வரஸம்பர்க-நஜாகேஶரணம்பரம்”என்றிருக்கையே பூர்ணா திகாரம். இப்படிஅத்யந்தாபாவப்ரதிபத்திவிஶிஷ்டனாகையாலேத்யா கந்தானில்லை யென்னலாம்படியிருக்கும்; ஆகையாலே இதிற்சொல் லுகிற த்யாகமாகிறது ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அநந்வயாநுஸந் தாநமென்னுமிடம் இந்த வுபஸர்க்கத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இந்தவுபாயாந்தராநந்வயமே ஸித்தோபாயாந்வயப்ரதிபத்தி யாகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகையாலே,த்யாஜ்யாநந்வயநிபந்தந மான த்யாகாபாவத்தாலே ஸ்வீகாரத்திலநந்வயம் வரவொண்ணாது; ஸித்தஸாதநம் ப்ரவ்ருத்திஸஹமல்லாதவோபாதி நிவ்ருத்திரூபக்ரி யையையும் ஸஹியாதாகையாலே; இதில் த்யாகம்விதிக்கிற ப்ரகாரத் த்திலே ஸாதநாந்தரங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு போருகை யே அப்ரஸ்துதமாகையாலே; அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமா த்ரமேயிறே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இவைதன்னிலநுஷ்டாநத்துக்கு அஶக்தனானவன் (உ)“నాహం దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే నாஹம்தேதேவதேவேஶாார்ச்சநாதௌஸ்துதௌநச। ஸாமர்த் த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திःப்ரஸீதமே” என்று தேவதேவே ஶனே! தேவருடைய அர்ச்சநஸ்தவநாதிகளில் நான்ஶக்தனல்லே ன்; கேவலக்ருபையாலே ரக்ஷ்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர

(க) ஸ்ரீதர்மே-க (உ) வி-பு-ஞ-எ-எ0

[illegible]ணும்; ஸ்வீகாரத்திலும் [illegible] [illegible]
[illegible]ஸ்வேச்சையென்றும். அதிலே யதிசயி[illegible] (அ) "ஸ்வஸ்வா[illegible]
[illegible]ர்வதர்மாம்ஸ்ச ஸக்த்யஜ்ய" என்கிறபடியே அப்ராப்தமென்றறிவு பிறந்தவரேல்லில். இவை நமக்கு அப்ராப்தமென்கிற ஜ்ஞானமுடையவர்கள் (உ) "போந்தபோனேன்" (ஈ) "மருந்தேயொன்றறியேன்" என்கிறபடியே அவை யெனக்கில்லையென்றறிவிப்பார்கள்; ஆகையாலே வித்தோபாயவரணம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

அப்போது ஸ்வயப்பில் சொல்லுகிற த்யாகாங்கத்வம் ஸித்திக்கும்படி யென்னென்னில், ஸர்வோபாய ஸம்ப்ரார யிருப்பாரில்லாமையாலே யதாயோக்யம் விட்டுப் பற்றுவாரும் அநந்வயாநுஸந்தானம் பண்ணிப் பற்றுவாருமாயிருக்கையாலே அங்கத்வஸித்திக்குக் குறையில்லை. இவற்றில் இலவு யென்றறிவிக்கிறவர்களுக்கு வாஸநாருசிகளுங்கூட வில்லாமையாலே அவர்களே முக்யாதிகாரிகள். ஏவம் ரூபமான ருசிவாஸநைகளுடைய வத்யந்தாபாவம் த்யாகவாசகமான "த்யஜ்ய" என்கிற ஸப்தத்துக்கு விஸேஷணமான பரிஸப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. தர்மஸப்தத்திலுபஸர்க்கம் தர்மாநுஷ்டாந யோக்யதாபாதகங்களை யுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாஜ்ய நிரவஸேஷவாசகமாகிறவோபாதி த்யாகஸப்தத்திலுபஸர்க்கமும் வாஸநாருசிகளையுங்கூட வுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாகம் நிரவஸேஷவாசகமாகிறது. வ்ரஜவிலவிதிக்கிற பரைகாந்த்யத்வப்ரதிபத்தியில் ஸ்வாதந்த்ய ராஹித்யத்தைக்காட்டுகிற ஏகபதமும் உபாயஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாகிறவோபாதி த்யஜ்யவென்று விதிக்கிற ஸாதநாந்தரங்கள் பரைகாந்த்யத்வவிரோதியென்கிற ப்ரதிபத்தி ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாயிருக்கும்.

அங்கியான ஸ்வீகாரமாகிறது நித்யஸித்தரக்ஷ்யத்வாந்வய ப்ரதிபத்தியினுடைய வநுஸந்தாநமாகையாலே உபாயநைரபேக்ஷ்ய விரோதியிலாத வோபாதி அங்கமான த்யாகமும் நித்யஸித்தஸாதநாந்தராநந்வய ப்ரதிபத்தியாகையாலே நைரபேக்ஷ்யவிரோதியாகாது. ப்ரக்ருத்பர்த்தாங்கிதமான வுகாரம் ஸ்வஸ்வரூபத்திலநந்யார்ஹதை

(அ) ஸ்ரீ[illegible]யம   (உ) தி-வாய்-டு ஏ-   (ஈ) தி-மொழி-ச-கூக

[illegible] அதிகாரிகளைக் காட்டுகை.

ஸ்வரூபத்தில் (க) "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்றும், (உ) "மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்" என்றும் அந்யஸ்பர்ஶம் நாசகரமாயிருக்குமோபாதி, உபாயத்திலும், (ங) "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (ச) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும்குறைவேண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதரஸாதநஸ்பர்ஶமும் ஸ்வகியஸ்வீகாரமும் நாசகரமாயிருக்குமாகையாலே ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்தி இந்தப் பரிஸப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

உபாயாபாயங்களினுடைய ஸம்யோகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியமென்று கீழேசொல்லிற்று. அவ்விடத்தில் அவனுக்குச்சொல்லுகிற ப்ராயஶ்சித்தமாவது-(ரு) "అపిచేత్పాతకంకిఞ్చిద్యోగీకుర్యాత్ప్రమాదతః యోగమేవనిషేవేతనాన్యం యత్నంసమాచరేత్ - அபிசேத்பாதகம் கிஞ்சித்யோகீகுர்யாத்ப்ரமாதத: । யோகமேவநிஷேவேதநாந்யம்யத்நம்ஸமாசரேத்" என்று யோகாப்யாஸநிரதனானவன் ப்ரமாதத்தாலேயேதேனும் பாபம்பண்ணினால் யோகத்தையே ஸேவிப்பான்; வேறொருயத்நமநுஷ்டிப்பானல்லனென்று யோகிக்கு ப்ராமாதிகபாபஸ்பர்ஶத்தில் யோகாப்யாஸந்தானே ப்ராயஶ்சித்தமாமாபோலே, "అపాయసమ్ప్లవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్రయత్పునశ్శరణంవ్రజేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి - அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய:ப்ராயஶ்சித்தம்ஸமாசரேத்। ப்ராயஶ்சித்திரியம்ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணம்வ்ரஜேத்। உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று புநப்ரபத்தியென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(சு) "కృతేపాపేనుతాపోవై యస్యపుంసఃప్రజాయతే। ప్రాయశ్చిత్తంతుతస్యైకం హరిసంస్మరణంపరమ్ - க்ருதேபாபே நுதாபோவை யஸ்ய பும்ஸ: ப்ரஜாயதே।

(க) நா-தி-க-ரு (உ) பெரி-தி-ங-ச ரு (ங) தி-வாய்-ரு-அ-அ
(ச) தி-வாய்-ரு-அ-உ (ரு) லக்ஷ்மீ-தந்-[illegible] (சு) வி-பு-உ-[illegible]

[illegible] ணம்பரம்” என்று பராச-

ரன்னினவளவிலே யாவனொருபுருஷனுக்கு அநுதாபமிறக்கிற்று; அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஹரிஸம்ஸ்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே அந்தப் பாபங்களைப்போக்குவனென்று நினைக்கையென்றும், (௧) “க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம்-க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம” என்று பகவத்ப்ரகாரத்வாநுஸந்தாநமே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தமென்று ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

அவ்விடத்தில் புநஃப்ரபதநமாவது - புநஃப்ரயோகமின்றிக்கே பூர்வக்ருதப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவாரகத்வரூபமான வ்யாபாரத்தை யநுஸந்தித்து வ்யவஸிதனாகை. ஆனபாலே (௨) “ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருத:-ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:க்ருத:” (௩) “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்ருத்ப்ரபத்தியோடே விரோதியாது.

அநந்தரம் “த்யஜ்ய” என்கிற ல்யப்பாலே இத்த்யாகம் மேற்சொல்லுகிற வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமானவன்று கர்த்தவ்யம்; அல்லாதபோது கர்த்தவ்யமன்றென்கிறது. உபாயாந்தரங்களைவிட்டு ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றாதேயிருக்குமாகில் உபயப்ரஷ்டனாய் விநாஶத்தோடே தலைக்கட்டுமத்தனையிறே. ஆகையாலே, த்யாகம் மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யபூமியாதல், த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் மேலிட்டு பரமபதம் என்சிறுமுறிப்படிச் செல்லுதல் செய்யும்படியிறே யென்னிலையென்று ஜீயரருளிச்செய்தது. ஆக த்யாகம் ஸித்தோபாயவரணம்பண்ணுமதிகாரியைப் பற்றவாகையாலே த்யாகவிஷிக்கு மநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதமில்லை; ஆக, ல்யப்பாலே இங்கு விதேயமானத்யாகம் வ்ரஜவென்று விதிக்கிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்றதாயிற்று.

நநு, இந்தகர்மபரித்யாகம் விதேயமாகில் இதில் மேற்சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திகூடாது; எங்ஙனேயென்னில், உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபவிருத்தமென்று விட்டவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலே “மாஶுச:” என்கிற நிஷேதவிதி கூடாமையாலே, அதுக்கு மேலே உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டுத் தன்

(௧) வி-பு-௨ (௨) லக்ஷ்மீ-த-௧௭ (௩) ரா-யு-௧௮-௩௩

னுடைய புருஷார்த்தலாபத்துக்கு ஸ்வருபாயமில்லாமையாலே ஸோபா
தித்தவனுக்கு இந்தவுபாயஸாத்யத்வம் முன்புசொன்ன வுபாயங்
களைத் தானேவிடுகையாலே யுண்டாகைபாலே த்யாகத்துக்கு விதே
யத்வமில்லை யாகையாலும், அந்தவுபாயத்யாகந்தான் துஷ்கரத்வாதி
ப்ரதிபத்தியாலேயாகையாலும், விளம்பாக்ஷமனான புருஷனுக்கு
பஹுதாஜந்மஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களில் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதி
பத்தி பிறக்கையாலும், புருஷார்த்தவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநத்தாலே தத்
ப்ராப்தியிலே அதித்வரை நடக்கையாலே அதில்விளம்பத்தை ஸஹி
யாமல் சிரகாலஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவிளம்ப்ய
பலப்ரதமாயிருப்பதொரு வுபாயம் காணாமையாலே ஸோகிக்கிறவ
னைக்குறித்து ஸ்வதப்ராப்தமான த்யாகத்தையநுவதித்து உத்தஸா
தநத்தை விதிக்கிறதாகையாலும், விஹிதமானவுபாயத்தை விடசசொ
ல்லி விதிக்கில் ஸாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருகையாலும், ஒருபலத்துக்
கு குருவாயும் லகுவாயுமிருப்பதிரண்டு உபாயத்தைவிதித்தால லகூ
பாயமுண்டாயிருக்க குரூபாயத்திலிழிவாரில்லாமையாலே லகூபா
யமான ப்ரபத்த்யுபாயஸந்நிதியில் குரூபாயமானபக்த்யுபாயத்துக்கு
அநுஷ்டாநமில்லாமையால் வருகிற வப்ராமாண்யத்தாலும், குரூபா
யஸந்நிதியில் லகூபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலே இந்தத்யாகம்
விதேயமன்று; ஸ்வயமேவத்யக்தோபாயனானவனுக்கு அந்தத்யாகத்
தையநுவதித்து ஸரணவரணமாத்ரம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்
லுவர்கள்.

அது சொல்லவொண்ணாது; அத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதே
காந்த்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமல்லாத ஸாதநாந்தரதர்ஸ
நத்தாலே ஸோகித்தவனைக்குறித்து அவற்றினுடைய த்யாகபூர்வக
மாக வநந்யோபாயத்தை விதித்து ஸோகியாதே கொள்ளென்கை
யாலே ஸோகநிஷேதவிதி கூடாதென்கிறவிடம் அர்த்தமல்லாமை
யாலும், உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டவனுக்
கு அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலமான வாகிஞ்சந்யஸித்
தியுமில்லை யென்னுமிடம், (க)"దుఃఖమిత్యేవయత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్య
జేత్ । సకృత్వారాజసంత్యాగం నైవత్యాగఫలంలభేత్" -துக்கமித்யேவயத்கர்மகா

(க) கீ-கஅ-அ

யக்லேஶபயாத்த்யஜேத் ஸக்ருத்வா ராஜஸத்யாகம் நைவத்யாகபலம் லபேத்" என்று இதுமேசொல்லி துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமாக வருகிற த்யாகத்தை நிஷேதிக்கையாலும், துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமான த்யாகத்தில் ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வஶக்தனுக்கு ஸாமர்த்த்யம் வருகையாலும், பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ரக்ஷ்யவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாமதொழிய ரக்ஷ்யவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாமையாலும், ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாபாரம் பாதகாதிகளோபாதி ப்ரதிபந்தகமாகையாலும், ஸாகரமுமாய் அநுரூபமுமாய் நிரபாயமுமான ஸாதநத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்காக தத்விருத்தமாய் துஷ்கரமுமாய் ஸாபாயமுமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கிற ஸாதநாந்தரங்களைவிடச் சொன்னவித்தால் ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருமென்ன வொண்ணாதாகையாலும், குணாநுகுணமாக விஹிதமான ஶ்ரேயஸ்ஸாதநங்களில் ருசிபிறந்தவாறே த்யாஜ்யமாக விதிக்கிறாப்போலே ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்றநுஸந்தித்தவனைக்குறித்து விஹிதமான ஸாதநாந்தரங்கள் அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்ய ஶரணத்வாநந்யபோக்யத்வங்களாகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைக்குறித்து த்யாஜ்யமாக விதிக்க ப்ராப்தமாகையாலும், பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான புருஷார்த்தத்தை யறிந்திருக்கச்செய்தேயும் ஐஶ்வர்யாதிபுருஷார்த்தங்களிலே அபிலாஷை நடக்கக்காண்கையாலும், ஸாதநத்திலும் ஒருவன் ராஜஸேவை பண்ணி ஜீவிக்கக்காணநிற்கச்செய்தேயும் ஒருவன் க்ருஷிபண்ணி ஜீவிக்கக்காண்கையாலும், பூர்வபூர்வகர்மாநுகுணமாக ஸாகரதுஷ்கரமார்க்கங்களிலே ருசிபிறக்குமாகையாலும் ஸாத்யஸாதநங்கள் ஆபாஸாதிகளாலே துஷ்கரமாகிறவோபாதி ஸித்தஸாதநத்திலும் விஶ்வாஸகௌரவத்தில் நுமையாலே துஷ்கரத்வமுண்டாகையாலும், ஸகலோபாயஶக்தியில் ஸ்வரூபாயத்திலிழிவாரில்லையென்கிறது ஶங்கையல்லாமையாலும், ஆகையாலே ஸகலஸாதநங்களையும் ஸஹியாதேயிருப்பதாய் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமான ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்தை இதில் விதிக்கிறதாகையாலே ததங்கமான த்யாகம் விதேயமென்கிறது.

ஆக, பதத்வயத்தாலும் த்யஜ்யமான தர்மங்களையும், த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம்-ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் த்யாகாங்கமான ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகைக்காய்க்கொண்டு ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தை "மாம்" என்கிறபதத்தாலே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் பதர்கூட்டைவிட்டு மணியையண்டைகொள்ளென்பாரைப்போலேபிறே இந்தவிதிவாக்யமென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். ஸாதநாந்தரங்கள் ஸாபாயங்களாய் அநேகங்களாய் அசேதநங்களாயிருக்கையாலே பதர்கூட்டம்போலேயென்றது. இவன் ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஒருவனாய் பரமசேதநனாயிருக்கையாலேமணிபர்வதம்போலே யென்கிறது.

"மாம்" என்று த்வத்ஸாத்ம்யேஸ்திதனானவென்னையென்றபடி. இத்தால் ஸ்ரீவிமுகனானவன்றும் அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸத்தையைநோக்கியும், கரணகளேபரவிதுரனாய் அசித(ச)விசேஷிதனானவன்றும் தன்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு நீ அபி(பி)முகனாயுஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்று கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகள் செய்கைக்காக அநுப்ரவேசித்து, தன்னைப்பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷமுண்டாமோவென்னும் நசையாலே வேதங்களையும்வைதிகரையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து,(க)"ధృతినియమవరఘ్నోపేక్షితౌ శ్రాస్త్రదానప్రభృతిభిరచికిత్స్యే ప్రాణినః ప్రేక్ష్య భూయః సురమనుజతిరశ్చాం లీలయా తుల్యధర్మా త్వమవతరసి దేవో జోపి సన్నవ్యయాత్మా - த்ருதிநியமநரக்ஷாவீக்ஷணை ஶாஸ்த்ரதாநப்ரப்ருதிபிரசிகித்ஸ்யாந்ப்ராணிந꞉ப்ரேக்ஷ்ய பூய꞉ ஸுரமநுஜதிரஶ்சாம்லீலயா துல்யதர்மாத்வமவதரஸி தேவோஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா" என்றிப்படியே த(ஹ)ரித்துநியமித்துரக்ஷணாவகாசமானரக்ஷாபேக்ஷை பார்த்திருந்து ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிசெய்துபோந்த விவிதாகாரவிசேஷங்களாலே ரக்ஷணாவகாஶம்பண்ணிக்கொடாமையாலே ரக்ஷணத்திலொரு சிகித்ஸையில்லாத ப்ராணிகளைப்பார்த்து தேவதிர்யகாதியோநிகளிலே அவர்களோடு ஸமாநதர்மாவாய்க்கொண்டு அவதரியாநிற்பது ; ஜநநமரணாதியோக்யமின்

(க) ர.ஸ்.த.உ.கூஅ

ரிக்கை நித்யனாயிருக்கச்செய்தேயுமென்கிறபடியே, ஓலைப்புறத்தில் செல்லாதவிடத்தை யெடுத்துவிட்டு நடத்துவாரைப்போலே ராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணுவதாய் இப்படி எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிற தனவ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறான்.

"மாம்" என்று தன்வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறானென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர்; அதாவது - (௧) "வைகுண்டே து பரே லோகே" இத்யாதிகளிற்படியே "ஶ்ரியா ஸார்த்தம்-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிற வைகுந்தத்தமரரும் முனிவருமான வபர்வாதமமரர்களோடு ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடுமெழுந்தருளியிருந்து நிரந்தராபூர்ணாநுபவம் நடக்கசசெய்தேயும் லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய விழவேதிருவுள்ளத்திற்பட்டு (௨) "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்று அவ்வநுபவம் உண்டாருக்காட்டாதே திருவுள்ளம்புண்பட்டு இவர்களையும் அவ்வநுபவத்திலே மூட்டலாமோவென்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன்கால் தலையிலேபடநின்று வ்யாபரித்த தன்வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற்றுமபடியிருக்கை.

"நீ உனக்குபோக்யமான ஶப்தாதிவிஷயங்களை புஜிக்கையாலே உன்னுடம்பில புசரைப்பார்; எனக்கு போக்யமான வுன்னையநுபவிக்கப்பெறுமையாலே என்னுடம்பில் வெளுப்பைப்பார்" என்று சட்டையைவிழவிட்டுக் காட்டுகிறானென்று எமபார் அருளிச செய்வர். போக்தாவுக்குத் தன்போக்யஜாதத்திலே யொன்றுகுறையிலும் குறைவாயிருக்குமிறே; (௩) "அஹமந்ந-அஹமந்நம்" என்று ஆத்மவஸ்து அத்தலைக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது.

ஆக, "மாம்" என்று பரவ்யூஹாதிகளையும் விபவாந்தரங்களையும் இவ்வவதாரந்தன்னில் நவநீதசௌர்யாத்யபதாநாந்தரங்களையும வ்யாவர்த்தித்து, உனக்கு ஸாரதியாய் உனக்கு இழிதொழில் செய்து நிற்கிற வென்னையென்று, (௪) "பார்த்தன்செல்வத்தேரேறுசாரதி" என்றும், (௫) "கோல்கைபிற்கொண்டு பார்த்தன்றன்தேர் முன்னின்றான்" என்றும, (௬) "தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்

(௧) வாயுபுராணம் (௨) மஹோபநிஷத் (௩) தை-ப்ருகு
(௪) தி-மொ-௨-௧௦-௮ (௫) தி-மொ-௨-௩-௧ (௬) தி-மொ-௧௧-௫-௮

தான்" என்றும் சொல்லுகிற *தேசமறியவோர்சாரதியான நிலையைக்காட்டுகிறது.

"யாம்" என்று ஆச்ரயணீயமான வ்யக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஆச்ரயணீயோபாக(க)"நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே திருவேங்கடத்தானே" என்று ஆழ்முதல்வராலே அநுஸந்திக்கப்பட்டு அநுஷ்டானவாக்யத்தில் நாராயணபதத்திலே யநுஸந்தேயமான வாத்ஸல்யாதி குணசதுஷ்டயங்களும் அநுஸந்தேயங்கள்.

வாத்ஸல்யமாவது - அன்றீன்றகன்றின்பக்கல்காப்பானிறும் வ்யாமோஹம்; அதாவது-கவடுபட்ட தரையில் புல்லையும் சாற்கடைகொள்ளும் தேநுவானது-தன்கடையில்நின்றும் புறப்பட்ட கன்றினுடைய தோஷத்தைத்தன்பேறாகநக்கித் தன் முலைப்பாலாலே அத்தை தஹிப்பிக்குமாபோலே, ஆச்ரிதகதமான தோஷமே போக்யமாக வங்கீகரித்து (க) "பாலேபோல்சீர்" என்கிற தன் கல்யாணகுணங்களாலே அவர்களை ரக்ஷிக்கை. ஸ்வாமித்வமாவது-ஆச்ரிதருடைய பேறிழவினுண்டான ஸுகதுக்கங்கள் அவர்களுக்கன்றிக்கேயாம்படி அவர்களையுடையனாகை. ஸௌசீல்யமாவது-(உ) "अवाक्यनादरः-அவாக்யநாதர:" என்கிறபடியே பெரியமேன்மையுடையனாய் (ங) "அவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்னும்படியிருக்கிறவன் க்ஷுத்ரஸம்ஸாரிகளான சேதநரோடே அவன் சிறுமையாதல் தன்பெருமையாதல் தன்னெஞ்சிற்படாதபடி புரையறக்கலக்கை. ஸௌலப்யமாவது-(ச) "கட்கரியபிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குக்கட்கரியகண்ணனை" என்கிறபடியே அதீந்த்ரியனான தான் எல்லாருடையகண்ணுக்கு மிலக்காய்க்கொண்டு ஸுலபனாயிற்கை.

(ரு)"न योत्स्यामि-நயோத்ஸ்யாமி" என்று தர்மத்திலே அதர்மபுத்திபண்ணி யுத்தத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தனானவர்ஜுனன் தோஷம்பாராமல் மேல்விழுந்து தன்பேறாக அவனுக்கு அத்யாத்மோபதேசம் பண்ணுகையாலே வாத்ஸல்யம்காணலாம்.

(க) பெரியதிருவ-ருஅ (உ) சாந்தோ-ந-கக-உ (ங) தி-வாய்-ரு-க-எ
(ச) தி-வாய-எ-எ-கக (ரு) கீ-உ-க

[illegible] ர்ஜுநனுக்கு இழிதொழில்செய்[illegible] [illegible]யைப் அப்ராதாநனாய் நிற்கிறநிலையிலே தன் ஸர்வஸ்வாமித்வ [illegible] ஸர்வாஹகத்வாதிகளை யுபதேசிப்பாநின்றுகொண்டு (௧) "தேவர்க்கு மன்னர்தாமே" என்றும் (௨) "பார்த்தன்றன்தேரையூருந்தேவன்" என்றும் சொல்லும்படியாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபத்தைக் காட்டு கையாலே ஸ்வாமித்வம் காணலாம்.

அதிபரிதஜ்ஞரான ஸூரிகளுக்கு மேட்டவரியனாயிருக்கிறதானே, (௩) "హే కృష్ణ హే యాదవ హే సఖేతి-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகேதி" (௪) "సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ మేఽచ్యుత-ஸேநயோருபயோர்மத்யேரதம்ஸ்தாபயமேச்யுத" என்று வாராயதோழனே! க்ருஷ்ணனே யாதவனே யென்றழைத்து, "தேரைநடத்து; புரவியைவிட்டுக்குளிப்பாட்டு" என்னும்படி "பார்த்தர்ககாய், ஐவர்க்காய், தேர்மன்னர்ககாய்" என்கிறபடியே அவர்களுக சக்கையாளாய்க்கொண்டு *பாங்காக முன்னைவரொடன் பளிகிறகையாலே ஸௌசீல்யம்காணலாம்.

(ரு) "న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్-நஸந்த்ருசே திஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (௬) "న మాంస చక్షురభివీక్షతే తమ్-நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம" (௭) "యస్యావతారరూపాణి సమర్చంతి దివౌకసః-யஸ்யாவதாரரூபாணிஸமர்சசந்தி திவௌகஸ:" (அ) "అపశ్యంతః పరం రూపమ్-அபஶ்யந்த:பரம்ரூபம்" என்றும், (௯) "நேரேகடிக் கமலத்துள்ளிருந்தும்காண்கிலான்" (௰) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணான்காணான்" (௧௧) "நீரடிதான்காணமாட்டாத" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால்காண நிலமின்றிக்கேயிருக்கிற விக்ரஹத்தை (௧௨) "దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్- திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷு:பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" என்று அர்ஜுநனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து

---

(௧) ௬-திருவ-௧௬ (௨) ௫-மொ-௬ ௫ ௯ (௩) ௯-௧௧-௪௧
(௪) ௯-௧-௨௧ (௫) தை-நா- (௬) ரு-வேத-
(௭) வி-பு (அ) (௯) ௧-திருவ-௫௬
(௰) ௬-திருவ-௭௰ (௧௧) ௬-திருவ ௨௭ (௧௨) ௯-௧௧.அ

[illegible]

[illegible] ரூபதர்மத்தாலேவந்த [illegible]

ணவன்றனக்கே, (க) "కిరీటినం గదినం చక్రహస్తమిచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టుమహం త[illegible]

థైవ తేనైవ రూపేణ చతుర్భుజేన సహస్రబాహో భవ విశ్వమూర్తే-கிரீடிநங்க[illegible]

ரஹஸ்தமிச்சாமி த்வாத்ரஷ்டுமஹம்ததைவ தேநைவரூபேண சது[illegible]

புஜேநஸஹஸ்ரபாஹோபவவிஸ்வமூர்த்தே" என்று பரிசரித பூர்[illegible]

மான ஸுபாஸ்ரயவிக்ரஹத்தையே காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தி[illegible]

தவளவிலே, (உ) "వ్యపేతభీః ప్రీతమనాః పునస్త్వం తదేవ మే రూపమిదం ప్రపశ్య-

வ்யபேதபீ:ப்ரீதமநா: புநஸ்த்வம்ததேவமேரூபமிதம்ப்ரபஸ்ய" என்

று ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தைக் காட்டியும், (௩) "తద్విష్ణోః పరమం పదం

సదా పశ్యన్తి సూరయః-தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்ஸதாபஸ்யந்திஸூரய:"

என்று நித்யஸூரிகள்கண்டு ஸத்தைபெறும், (ச) "భర్తారం పరిషస్వ

జే-பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்று பிராட்டிமாரணைந்துஸத்தைபெ

றும் போருகிற திவ்யவிக்ரஹத்தை அர்ஜுநனுக்குக்கடாக்ஷிகியொ

தாங்குகைக்கும் துர்யோதநாதிகளிலக்காகவந்தே லெய்யவும்பண்

ணிநிற்கையாலே ஸௌலப்யம் காணலாம்.

இந்த வாத்ஸல்யாதிகளிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னவ்யாமோ

ஹகுணமே ஆஸ்ரிதருக்கு உத்தாரகமாவது; (ரு) "வாரிக்கொண்டு

ன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்

னில் முன்னம்பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்" என்கிற

படியே ஒருசேதநனைப்பெற்றானாகில் உஜ்ஜீவித்தல், இல்லையாகில்

நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்றுக்கிடக்கும்படியான வ்யாமோஹத்தோ

டேஎன்னைமுற்றப்பருகினானென்றாரிறே; (சா) 'உய்வுபாயம்மற்றின்

மைதேறி" என்று-தம்முடைய ஆத்மஸத்தையை அவனுக்கலங்கார

மான திருவாபரணம் திருமாலைகளாகவும், இவருடைய வுக்தி

மாத்ரமே திருப்பீதாம்பரம்முதலானவலங்காரங்களாகவுங்கொள்

ளும்படியான வ்யாமோஹமல்லது உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை யென்

றாரிறே.

(க) கீ-கக-சசு- (உ) கீ-கக-சகூ- (௩) ஸாம-உத்தர

(ச) ரா-ஆர-௩0-௩௯- (ரு) தி-வாய்-க-சு ௧0- (சா) தி-வாய்-௪-௩-௧௧

...காட்டில் ப்ராண்யார்த்தகாட்டில் இவளுக்கு விஶேஷம் நிருபா தி[illegible]த்வமும் இந்தவ்யாமோஹகுணமுமென்று ஆச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

இவ்விடத்தில் "மாம்" என்கிற வபரோக்ஷநிர்த்தேஶத்தாலே ப்ரகாஶிதமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யகுணத்துக்கு விஷயமாய், ஆஶ்ரயணோபயோகிதபாத்மயத்திலே (௧) சரணஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட விக்ரஹத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதாவது-ஸேநாதூளிதூஸரிதமாய் அலையெறிகிற கொத்தார் கருங்குழலும், ஸ்மிதஶிந்தஸ்தபநிதமான கோளிழைவாண்முகமும், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்தாலே சீறிச்சிவந்து சிதறவலர்ந்த தாமரைத் தடாகம்போலே கண்டவிடமெங்கும் அலையெறிகிற திருக்கண்களும், காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருண்டுகுளிர்ந்த திருமேனியும், குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும் திருமார்பிலணிந்தவனமாலையும் அதுக்குப் பரபாக(௨)மாம்படி சாற்றின வந்திபோன்ற நிறத்தாடையும், தாக்கொளவுளவுகோலும், ஜ்ஞாநமுத்ராபோடேகூடினவணிமிக்ருதாம்ருதக்கையிலே கொந்த சிறுவாய்க்கயிறுமாய் நிற்கிறநிலையைக்காட்டுகையாலே விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் தோற்றுகிறது.

"மாம்" என்ற விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதமாய் வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டவஸ்துவைசசொல்லுகையாலே, (௧) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (௨) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்"(௩) "திருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் திகழ்கின்ற" என்கிறபடியே இந்த விக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாய், (௪) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா நிகரில் புகழாய்" இத்யாதியாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு உத்பா(௨)வகையாக நம்மாழ்வாராலே யநுஸந்திக்கப்படிருப்பாளாய், ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநரை அபராதாபாகரணபூர்வகமாக வங்கீகரிக்கும்படி பண்ணக்கடவ புருஷகாரத்துக்கநுரூபமான வுபய விஷய ஸம்பந்தத்தையுடையளாயிருக்கிற லக்ஷ்மியோடுண்டான ஸம்பந்தம் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயம்.

---

(௧) ரா-யு-கக௪-க௫ (௨) (௩) திருவாய்-௧௦-௩-௧
(௪) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦

(௧) "[illegible]
[illegible]-ஶ்ரீகர்ப்ப: பரமேஶ்வர:" (௨) "திருவுடையடிகள்" (௩) "திரு மகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" என்றும், (௪) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்றும், (௫) "திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளான்" என்றும், வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாஶிக்கிறது-ஸ்ரீஸம்பந்தத்தாலேயிறே.

ஆக, புருஷகாரவஸ்துவையும் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷங்களையும் சொல்லுகையாலே அநுஸந்தாநரஹஸ்யத்தில் ப்ரதமபதமான ஶ்ரீமத்பதத்தையும் நாராயணபதத்தையும் நினைக்கிறது.

இப்படி வேண்டுகிறது நித்யாநுஷ்டாநங்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகவேண்டுகையாலே; ஸ்ரீமானான நாராயணனையிறே அநந்ய உபாயமாக ப்ரார்த்திக்கிறது; ஆக, ஸ்ரீமத்தையைச் சொல்லுகையாலே அபராதங்களைப் பாராமல் ரக்ஷிக்குமென்கிறது; நாராயணபதத்தால் புருஷகாரபூதையானவள் (௬) "சிதகுரைக்கும்" என்றும், "என்னடியார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்றும் அவளோடே மறுதலைத்து ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

இப்படி ஶ்ரியஃபதியான நாராயணனே க்ருஷ்ணனென்னுமிடம் (௭) "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యంకముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్ - ஏஷநாராயண:ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:। நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்" என்றுசொல்லிற்று; (௮) "రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని-ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி" என்கையாலே ஶ்ரியஃபதித்வமநுவர்த்திக்குமிறே. குணியானவஸ்துபுக்கவிடத்தே குணங்களும் புகுருமாகையாலே நாராயணத்வமும் அநுவ்ருத்தமாகக் குறையில்லை.

(௯) "కృష్ణ ఏవ హి లోకానాముత్పత్తిరపి చాప్యయః-க்ருஷ்ண ஏவஹி லோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யய:" (௧0) "అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్త

(௧) ஸஹஸ்ரநாமம் (௨) தி-வாய்-௧ ௩-௮- (௩) தி-வாய்-௧-௬-௯
(௪) தி-வாய-௧0-௧0-௭ (௫) தி-வாய்-௧-௯-௧- (௬) பெரி-தி-௪ ௯-௨
(௭) ஹரிவம்ஶம் (௮) வி-பு-௧- (௯) பார-ஸபா-௩௮- (௧0) கீ-௭-௬

[illegible]ம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகதஃ ப்ரபவஃ ப்ரளயஸ்ததா" (௧) "మయి సర్వ[illegible] [illegible]తం సూత్రే మణిగణా ఇవ - மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ" (௨) "మయా తతమిదం సర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా - மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா" (௩) "మత్స్థాని సర్వభూతాని న చాహం తేష్వవస్థితః । న చ మత్స్థాని భూతాని పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్ - மத்ஸ்தாநி ஸர்வபூதாநி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்திதஃ । ந ச மத்ஸ்தாநி பூதாநி பஶ்ய மே யோகமைஶ்வரம்" இத்யாதிகளாலே நாராயணபதோக்தமான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வங்களும் ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிகளும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலு மநுஸந்திக்கப்படாநின்றதிறே. ஆகையாலே ஶ்ரிய:பதியாய் நாராயணனானவென்னை யென்றபடி.

ஆனால் நாராயணஶப்தோக்தங்களானஸகலகுணங்களும் அநுஸந்தேயங்களாகாதோவென்னில்; "மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயவ்யக்தியைச் சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளை இங்கே அநுஸந்தித்து, அஹமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ரதனானவன்பக்கலிலே ததுபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லை,

ஆக வாஶ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகாரயோகமும், ஸ்வதோஷதர்ஶநபயநிவ்ருத்திஹேதுபூதவாத்ஸல்யமும், அப்ராப்ததாநிபந்தநபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும், ஸ்வநைச்யதாநிபந்தந பயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌஶீல்யமும், துர்லபத்வநிபந்தபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌலப்யமும், "மாம்" என்கிற வாஶ்ரயணீயவஸ்துவின்பக்கலிலே யநுஸந்தித்ததாயிற்று.

அநந்தரம், ஏகஶப்தம் - இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே (௪) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవ - த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (௫) "తమేవ శరణం గచ్ఛ - தமேவஶரணம்கச்ச" (௬) "మామేవ యే ప్రపద్యన్తే - மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (௭) "తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే-

(௧) கீ-௭-௭ (௨) கீ-௯-௪ (௩) கீ- (௪) அஹிர்பு-௩௭-௩௧
(௫) கீ-௧௮-௬௨ (௬) கீ-௭-௧௪ (௭) கீ-௧௫-௪

மேவாச்ரயம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (க) "[illegible] மேவஶரணம்ப்ராப்ய" (கூ) "பாதம்மசரணாகத்தந்தொழுதாய" (ங) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (ச) "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்" இத்யாதிகளாலே அவதா(ரு)ரணஸஹிதமாகப்ரயோகித்துக்கொண்டு போருகிற ஸதாசப்ரமாணத்தாலே உக்ரம்போலே ஏகஶப்தமும் அவதாரணமாய் உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தரஸஹத்வரூப நைரபேக்ஷ்யத்தைக் காட்டுகிறது.

'ஏகஶப்தத்துக்குப்பொருள் த்விதீயவ்யாவ்ருத்திபிறே. இத்தால் ஏது வ்யாவர்த்யமென்னில்; உபாயத்வேநாஶ்ரயணீயமாகிற இவ்வஸ்துவுக்கு விஶேஷணமான ஏகஶப்தமாகையாலே தத்ப்ரதிகோடியான வுபாயாந்தரங்கள்; உபாயோபயோகிகளாய் வருமவைபிறே-வ்யாவர்த்யங்களாவது; அதில் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் கீழேசொல்லுகையாலே அவைவ்யாவர்த்யங்களென்னவொண்ணாது. ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலும பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஸ்வரூபநிஷ்டையாலும, (ரு)"మత్తః పరతరం నాన్యత్కిఞ్చిదస్తి ధనఞ్జయ-மத்தஃபரதரமநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய" என்கிற வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தாலும், தேவதாந்தரங்கள் இங்கு அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும்-அவை வ்யாவர்த்யங்களென்னவொண்ணாது. இது தான் ஸித்தமான ஸாதநத்தைப்பற்றி வருகிற ப்ரதிபத்திமாத்ரமாகையாலே அதிலுபாயத்வமாதல,அங்கத்வமாதலில்லாமையாலே "ஶரணம்" என்று, உபாயத்வம்-மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்ட வஸ்துவின்மேலே கிடக்கையாலும, அதுதான் ஸஹாயாந்தரங்களை ஸஹியாதபடி நிரபேக்ஷமாகையாலும், ப்ரபத்திபிலுபாயத்வமும் அங்கபாவமுமில்லை.

உண்டாமாகில் இவ்வுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஸித்தத்வ நைரபேக்ஷ்யங்களில்லையாம். ஆனால் ஏகஶப்தத்துக்கு வ்யாவர்த்யமாகவொன்றில்லாமையாலே அது நிரர்த்

(க) ஜிதந்-க- (உ) தி-வாய-ரு-எ-க0 (ங) தி-வாய்-ரு-அ-கக
(ச) தி-வாய்-ரு-க0-கக (ரு) கீ-எ எ

நமாமியென்னில்; உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கு மவகாசமில்லையே யாகிலும், ஸித்தோபாய ப்ரதிபத்தியில் அங்கபாவமில்லையாகிலும், "యదనన్తరంయద్భవతి తత్తస్యకారణమ్- யதநந்தரம்யத்பவதி தத்தஸ்யகாரணம்" என்று யாதொன்றுண்டான வநந்தரத்திலே யாதொன்றுண்டாம்; அதுக்கு முன்னிலது காரணமாமென்கிற ந்யாயத்தாலே, (க) "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం న తు గుణౌ-உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம் நது குணௌ" என்று உபாயத்வம் நித்யமேயாகிலும் இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரம் அவனுடைய உபாயபாவம் ஜீவிக்கையாலே ஸ்வீகாரத்திலே அங்கபுத்திபிறக்கைக்கு யோக்யதையுண்டாகையாலே அதுவ்யாவர்த்த்யமாகலாம்.

ஆனால் அங்கபாவம் கழிகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அங்கமாவது அங்கிக்கு கிஞ்சித்காரமாமதிறே. அந்த கிஞ்சித்காரந்தான்-ஸ்வரூபோத்பாதகமாயாதல், உத்பநநஸ்வரூபத்துக்கு வாத்த(ர்)கமாயாதல; வர்த்தி(ர்)தஸ்வரூப பலபரதமாயாதலாயிருக்கும். அதில் ஸித்தஸ்வரூபமாகையாலே உதபத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமாகையாலே வ்ருத்(த்)த்யபேக்ஷையிலலை. பரமசேதநனாகையாலும், அமோக(க)ஸங்கல்பனாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிசிஷ்டனாகையாலும் நிருபாதிக ஸௌஹ்ருத்தாகையாலும, பலப்ரதாநத்திலும் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை.

"యద్యత్సాధనం తత్తత్సాఙ్గమ్-யத்யத்ஸாதநம்தத்தத்ஸாங்கம்" என்கிறபடியே உபாயமாகில் அங்கஸாபேக்ஷமாயன்றோ விருப்பது, பக்த்யாதிகளைப்போலேயென்னில; அது உபாயத்வநிபந்தநமன்று; ஸாத்யத்வநிபந்தநம்; எங்ஙனேயென்னில்; பக்தி-(உ) "జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే- ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: । நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி:ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே சிரகாலஸாத்யமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும். சிரகாலேந நிஷ்பந்நமாக வேண்டுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். அசேதநமாகையாலே பலப்ரதாநத்திலும ஈஶ்வராநுக்ரஹ ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும்.

(க) ர-ஸ்த-உ (உ) வகவத்ரீஸம்ருதி

இவ்வுபாயும் அவற்றை யபேக்ஷித்திராது. ஆகையாலே, ஸ்வீகாரம் அங்கமாகமாட்டாது. உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகிறது பலப்ரதானதேவர்களுக்கு ப்ரஸாதநமாகிறவோபாதி இதுவும் ப்ரஸாதநமாகாதோவென்னில்; அவர்கள் பலப்ரதாநோந்முகரல்லாமையாலே ப்ரஸாதநஸாபேக்ஷதையுண்டு; இங்கு உபாயபூதனான ஈஸ்வரன் எதிர்சூழல்புக்கு ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவனாகையாலும் நிருபாதிக ரக்ஷகனாகையாலும் அவனுக்கு ப்ரஸாதநமாகச் செய்யவேண்டுவதில்லை. உண்டென்றிருக்கில் தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தையும் கழித்து அவன் ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதிகமாக்குகிறானித்தனை.

ஆனால் இவ்வுபாயம் இத்தனைநாளும் ஜீவியாதொழிவானென்னென்னில; உபாயமாவது-ஒருவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கொரு அதிகாரியாகில அபேக்ஷிதம்; ஸ்வீகாரம் என்செய்யவென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தரபரரிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலும் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான அநந்ய ப்ரயோஜநத்வ அநந்யஸாதநத்வங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

இப்படி இவனுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாய் நிருபாதிக ரக்ஷகனாயிருக்கிறவன் பக்கலிலே "யாச்ஞா ப்ரபத்தி:-யாசநா ப்ரபத்தி:" "ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:" என்கிற ப்ரார்த்தனை வேண்டுவானென்னென்னில்; மோக்ஷதசையில ஸர்வம்கரிஷ்யாமி யென்கிற ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் கொள்ளுவதாக வொருப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைகொள்ளுகிறவன் உத்துங்கதத்வமாகையாலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷனாகையாலும், அடிமைதான் ஸ்வரூபஸத்தாஹேதுவான ஶேஷத்வத்தினுடைய வுத்பத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அநுரூபமாய் அபிமதமாயிருக்கையாலும், ஶேஷவ்ருத்தியிலாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தனைவேண்டினவோபாதி இங்கும் உபாயபூதனானவன் ரக்ஷணோந்முகனாயிருக்கச்செய்தேயும் அவன்ஶ்ரிய:பதித்வ நாராயணத்வாதிகளாலே ஸர்வாதிகனாயிருக்கையாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்

தாலும் பரதந்த்ரசேதநனுகையாலும் சைதந்யகார்யமான ப்ரார்த்தனை வேணும்.

அங்கு கைங்கர்யம் ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தமாகையாலே ஶேஷபூதனுடைய சைதந்யகார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. இங்கு உபாயவிஶேஷமும் பாரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே பரதந்த்ரனுடைய சைதந்ய கார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. ஆகையாலே இந்தஸ்வீகாரம் அதிகாரியை விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது. உபாயமுமன்று. உபாயாங்கமுமன்று; ப்ரபத்தவ்யனுக்கு ரக்ஷகத்வவிஶேஷிக்வாதிகள் ஸ்வரூபமானாப்போலே ரக்ஷ்ய ஸ்வரூபனுன ப்ராப்தாவுக்கும் இப்ப்ரபத்தி ஸ்வரூபம்.

"அவ-ரக்ஷணே" "மந-ஜ்ஞானே" என்கையாலே ரக்ஷணதர்மாஶ்ரய வஸ்துவுக்கு ரக்ஷ்யவிஷயம் அபேக்ஷிதமானாப்போலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவுக்கும் ஜ்ஞேயவிஷயம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இருவர்க்கும் இரண்டும் விஷயமாயிருக்கையாலும், இரண்டும் தர்மிக்ராஹக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலும் இருவர்க்கும் இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்.

இனி அதிகாரிக்கு அங்கபாவமுண்டாகில் ஸ்வீகாரத்துக்கும் அங்கபாவமுண்டு. க்ஷுத்து அந்நத்துக்கு ஸாதநமின்றிக்கே போஜநாபேக்ஷாத்யோதகமாகிறவோபாதி, இதுவும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிறதன்று. ரக்ஷகாபேக்ஷாத்யோதகமாய்க் கிடக்கிறது. (க) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (உ) "తదేకోపాయతా యాచ్ఞా-ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்றிறே லக்ஷணவாக்யங்களும்.

(ங)"உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே" என்று இப்ப்ரபத்திக்கு உபாயகார்யத்வமுண்டித்தனையல்லது உபாயத்வமில்லை; (ச)"உன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தாய்"(ரு) "என்செய்கின்றாய்சொல்லு" என்று அவன்நினைவேயிறே உபாயம். இத்தலைக்கு(சா)"నృత్య-ந்ருத்யஸ்ய" என்றிருக்கைக்கு மேலில்லையே; ராஜமஹிஷி கூலிக்குக் குத்துதல், குடம் சுமத்தல்செய்யுமோபாதியிறே இவன் ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்திலிழிகையாகிறது. ராஜாவுக்கு போகயோக்யமாய் அவனுடைய ரக்ஷ்யமான ஶரீரரக்ஷணம்பண்ணினால

(க) அஹி-ஸம்-ருகா-ருஅ (உ) விஷ்வக்ஸேநஸம் (ங) தி-வாய்-அ-அ-ங
(ச) தி-மொ-உஎ-க (ரு) (சா) ரா-ஸ-ருகசரு

அவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ராஜாவுக்கும் அவத்யமாமாபோலே யிறே ஈஶ்வரஶேஷமாய் ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபஸம்ரக்ஷணத்திலிவனிழிந்தால் இவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ஈஶ்வரனுக்கும் அவத்யமாயிருக்கும்படியாகையாலே இவ்வேகஶப்தம்வ்ரஜவென்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்திலங்கபாவத்தைக் கழிக்கிறது.

அதவா, இவ்வேகஶப்தம் ஶரணஶப்தவிஶேஷணமாய், அத்தாலே அத்விதீயமான வுபாயமெனகிறதென்றருளிச்செய்வர்கள். அத்தாலும் உபயநைரபேக்ஷ்யமே பலிக்கிறது. நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலேயிறே ஆநுகூல்யாதிகளும் அங்கமின்றிக்கே ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களாகப் பூர்வாசார்யர்களருளிச செய்வர்கள்.

(ஶரணம்) கீழ், மாமென்றுஸ்வீகார்யதயா சொன்னவஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கும ப்ரகாரத்தைச சொல்லுகிறது. (ஶரணம்) (௧) "ఉపాయే గృహరక్షిత్రోః శబ్దశ్శరణమిత్యయమ్ । వర్తతే సామ్ప్రతం త్వేష ఉపాయా ర్థైకవాచకః-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசகః" என்கிறபடியே ஶரணஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையும காட்டுமேயாகிலும் "సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற ஸாதநாந்தரத்யாகத்துக்கு அநந்தரபாவியாய் "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பூர்வபாவியான ஶரணவரணமாகையாலே உபாயவாசியாய்க் கிடக்கிறது.

(௨) "శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" என்றும, (௩) "సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாநஸஹ" என்றும், (௪) "సదా పశ్యన్తి-ஸதாபஶ்யந்தி" என்றும், ஶ்ரியःபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனானவஸ்துவையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகையாலும், த்வயத்திலுத்தரவாக்யத்தில் ஶ்ரீமச்சப்தத்தாலும நாராயணபதத்தாலும் ஶ்ரியःபதியாய் கல்யாணகுணாகரமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமான வஸ்துவையே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயாப்ராப்யமாகச் சொல்லு

(௧) அஹி-ஸம-௩௭ ௩-௬ (௨) வாயுபுராணம் (௩) தை-ஆ-௧-
(௪) ஸாம்-உத்தர-

கையாலும், கீழ் "மாம்" என்று நிர்தேசிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு உபேயத்வாவரணமுண்டாகையாலே இப்போது உபேயத்வாவரணத்தைக் கழித்து உபாயத்வாவரணத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸாதநாந்தரத்யாகமே இத்தையும் ஸாதநத்திலே யொதுக்கித் தாராதோவென்னில்; (௧) "తస్యకార్యంనవిద్యతే - தஸ்யகார்யம் ந வித்யதே" (௨) "క్షేత్రజ్ఞః కరణజ్ఞానం కరణం తస్య వైనతత్ । నిష్పాద్య ముక్తికార్యం వై కృతకృత్యం నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ: கரணீ ஜ்ஞாநம் கரணம் தஸ்ய தேநதத் । நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம்ஸாதநத்யாகம் கூடுமாகையாலும், ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ஸாதநாந்தரத்யாகம் வேண்டுமாகையாலும், த்யாஜ்யமான ஸாதநாந்தரங்கள் இத்தை ஸாதநத்திலொதுக்கித் தரமாட்டாது.

ஆனாலும் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கதயாவிதேயமான வுபாயாந்தரத்யாகமாகையாலே ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய வுபாயத்வத்தைக் காட்டுமேயென்னில்; "ఆక్షేపతః ప్రాప్తస్యాపి అభిధానేఽప్రాప్తాంశస్య - ஆக்ஷேபத:ப்ராப்தாதாபிதாநிகம்க்ராஹ்யம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்தஸித்தமாய் வருமதிலும் ஶப்தத்தால்வருமது அழகியதாகையாலே மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்டவஸ்துவினுடைய உபாயத்வாவரணத்தைக் காட்டுகிறது. ஆக ஶரணஶப்தம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு அவ்யவஹிதஸாதநம் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து வென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் வ்ரஜவென்று ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "மாம்" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று. ஏகமென்று அதினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச சொல்லிற்று. ஶரணமென்று ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ் பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று (௩) "యేచవేదవిదోవిప్రాః యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః । తేవదన్తిమహాత్మానంకృష్ణంధర్మంసనాతనమ్ - யேசவேதவிதோவிப்ராயேசாத்யாத்மவிதோஜநா:தேவதந்திமஹாத்மாநம்க்ரு

(௨) வி-பு-௬-௭-௯௬ (௩) பார-ஆர-அ௮

ஷணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்ம வ்யதிரிக்தமான ஸர்வ ஸாதநங்களையும், தத்கதயாவிஹிதமான வித்ததர்மத்தையும், இங்கு ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கிறது-ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாய் நிரபேக்ஷமான வித்ததர்மத்தை;

ஆக, வ்ரஜவென்று ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை யங்கமாகவுடைத்தாய், அதவைவத்யாஜ்யகோடியிலுமுத்தீர்ணமாய், வாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமான வஸ்துவைவிஷயமாக வுடைத்தாய் உபாயகோடியிலும் உபேயகோடியிலுமநநுப்ரவிஷ்டமாய் மஹா விஶ்வாஸபூர்வகமாய் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், அத்யவஸாயாத்மமாய் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய் பகவத் ப்ரீதிஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை விதிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில்;-"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" "வ்ரஜ" என்று த்யாகஸ்வீகாரங்களிரண்டையும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யஜ்யவென்கிற விடத்தில் ல்யப்பாலும் இந்த ஸ்வீகாரம் த்யாகாங்கமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த வுபாயவரணந்தான்-உபாயமுமன்றிக்கே உபாயாங்கமுமின்றிக்கேபகவதுபாயத்வ ஜ்ஞாநமாத்ரமாகையாலே சைதந்யகார்யமாய் ஶரண்யனுடைய வுபதேஶமாய்க்கொண்டு உபாயகார்யமாகையாலே த்யாஜ்யகோடியிலுத் தீர்ணமாயிருக்குமென்கிறது. ஸ்வதோஷதர்ஶநாதிகளாலே பீ(பி)தனாய் ஆஶ்ரயணத்தில் வெருவினவனுக்கு தத்பீதிநிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டவஸ்துவை யாஶ்ரயணீயமாக நிர்த்தேஶிக்கிற மாமென்கிற பதத்தில் த்விதீயாந்தத்வத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டவஸ்துவை விஷயமாகக் காட்டுகிறது. "மாமேகம்ஶரணம்" என்று அவ்வஸ்துவினுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வீகாரம் உபாயகோடியிலநநுப்ரவிஷ்டமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

"మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతా యాచ్ఞా-பஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்று லக்ஷணவாக்யத்திற் சொல்லுகையாலும், (க) "శక్తేస్సూపసదత్వాచ్చ శక్యాపాయోగాచ్చ శాశ్వతాత్ । శక్తే

(க) லக்ஷ்மீதந்த்-கஎ-எ0

శక్యసమ్భవాదనిదమ్ప్రథమాదపి । రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతి యా సుదృఢా మతిః సవి శ్వాసో భవేచ్ఛక్ర సర్వదుష్కృతనాశనః - ஶக்தேஸ்ஸௌபலத்வாச்சக்ருபாயோகாச்சஶாஶ்வதாத் । ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதி யா ஸுத்ருடா மதி: ஸ விஶ்வாஸோ பவேச்சக்ர ஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶந:" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தாலும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நிர்ஹேதுகமான க்ருபாயோகத்தாலும் ஸ்வாபாவிகமான நியந்த்ருநியாம்யஸம்பந்தத்தாலும், இவ்வாகாரங்களால் விமுகரல்லாதவளை ரக்ஷிக்குமென்கிற த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், "ப்ரபத்யே" என்று இந்த ஸ்வீகாரத்தை ஸ்வகதமாக அநுஸந்திக்கிறவிடத்தில் "ப்ர" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகையாலும், (க) "విశ్వాసపూర్వకం భగవన్తం నిత్యకింకరతాం ప్రార్థయే-விஶ்வாஸபூர்வகம்பகவந்தம் நித்யகிங்கரதாம்ப்ரார்த்தயே" என்று பாஷ்யகாரர் விஶ்வாஸபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கையாலும், மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;

ஆக, இத்தால் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்வம் உபாய(ஃ)பல்குத்வம், உத்தேஶ்ய துர்லபத்வமாகிற ஶங்காத்ரயநிவர்த்தக பகவத்ஸ்வரூபகுணாநுஸந்தாநத்தாலே பிறந்த மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

இவை ஶங்காத்ரய நிவர்த்தகமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (உ) "நங்கள்திரு" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநனோடும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனோடுமுண்டான மாத்ருத்வமஹிஷீத்வரூபமான ஸம்பந்தத்தையுடையளாகையாலே ஸ்வாபராதபீதனான சேதநனுக்கு ஆஶ்ரயணீயையாய் அவன்சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அவற்றை ஈஶ்வரனைக்கேட்பித்தும் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேர்விடுகைக்குறுப்பான ஶ்ரீமத்தையை யநுஸந்திக்கையாலும், அவளாலே உதபூ(ஃ)தமாய் தோஷமேபோக்யமாக வங்கீகரிக்கைக்கு உறுப்பான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்தாலேவந்த பயம்போம்.

ஸ்வத்தினுடையலாபம் ஸ்வாமிக்காகையாலே தன்பேறாகக் கார்யம் செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாந

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) உ-திருவ ருக

த்தாலும், அஶரண்யஶரண்யத்வமாகிற குணாநுஸந்தாநத்தாலும், உபாயபல்குத்வ நிபந்தநமான பயம் போம். நாராயணனென்கிற ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தயுக்த ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலும் ஆஶ்ரிதருக்குச் செய்யவேண்டுமவை யறிகைக்கீடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் அறிந்தாற்போலே தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான ஸர்வஶக்தியோகத்தையும் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச் செய்கைக்குறுப்பான ஔதார்ய குணத்தையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்குறுப்பான குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபாகுணத்தையு மநுஸந்திக்கையாலும் உத்தேஶ்யதுர்லபத்வமடியாக வந்த பயம் போம்.

ஆக இப்படித் தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகவும் குணஸித்த்யர்த்தமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாயிறே ப்ரபத்தியிருப்பது. "யாசநாப்ரபத்தி:-யாசநாப்ரபத்தி:" "ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:" (க) "தமியேனுக்கருளாய்" (உ) "அடிசேர் வண்ணமருளாய்" (ங) "அருளாயுய்யுமாறெனக்கு" என்று ப்ரார்த்தநாரூபமாக வநுஸந்திக்கையாலும் இவ்வுபாயத்தில் ஸ்வீகர்த்தாவுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தநாரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைக்காட்டுகிறது. (ச) "அறங்காணுப்பதிரிவாய-உன்னையென்மனத்தகத்தே திறம்பாமைக்கொண்டேன்" (ரு) "களைகண் மற்றிலேன்" (சா) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்கையாலும், (எ) "ஸுத்ருடாமதி: ஸுத்ருடாமதி:" என்று த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்யவஸாயாத்மகமாயிருக்கும்.

(அ) "வைத்தேன்மதியால்" என்று அநுமதியைச் சொல்லுகையாலும், "மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ-மாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற வுபதேஶாநுகுணமாக "ப்ரபத்யே" என்றநுஸந்திக்கையாலும் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாயிருக்கும். ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஸம்பாதகம்பண்ணுகிறதன்றிக்கே சேதநனை இவனுடைய ப்ரதிபத்திரூபமாகையாலே சைதந்யகார்யமாகிற வ்யாபாரஸாதநாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமான

(க) தி-வாய-ரு எ-உ (உ) தி-வாய-சு-கo-உ (ங) தி-வாய-ரு-எ-க
(ச) தி மொ-சு-ங உ (ரு) தி-வாய-ரு-அ-அ (சா) தி-வாய்-ரு-அ உ
(எ) லக்ஷ்மீதந் (அ) தி-வாய்-அ-எ-கo

ஸித்தஸாதநத்வ ப்ரபத்தியும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிற தன்றிக்கே ஸித்தமானவுபாயத்தைப் பற்றவுண்டான ப்ரபத்தியாகையாலே சைதந்யகார்யமாயிருக்கும்.

(க) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பரையுகத்தி" என்கையாலும், நானே ஸர்வபாபங்களையும் போக்குகிறேனென்கையாலும் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாயிருக்கும்; தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயாரக்ஷ்யமானவஸ்துவுக்கு ஸ்வவ்யாபாரநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷகவ்யாபாரைகரக்ஷ்யமாகை உசிதமாகையாலும் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு பரவ்யாபாரமேரக்ஷகமாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கும்; ஸித்தரூபமாகையாலும் (உ) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்று அமோக(கு)ஸங்கல்பமாகையாலும், ப்ராரப்த(ப)கர்மாவஸாநம் பார்க்கவேண்டாதபடி ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலும் வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாயிருக்கும்.

"సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్యతే - ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று (௩) "సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతస్సం సారతారకః - ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:க்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரக:" (ச) "నరస్యబుద్ధిదౌర్బల్యాదుపాయాన్తరమిష్యతే-நரஸ்யபுத்திதௌர்ப்பல்யாதுபாயாந்தரமிஷ்யதே" என்றும், ஸக்ருதநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகமென்கிறபடியே ஈஶ்வரனே யுபாயமென்று ஒருகாலநுஸந்தித்தால் பின்னை கர்த்தவ்யமில்லை யென்கையாலும், இதில் விஶ்வாஸம் பண்ணமாட்டாத துர்ப்பலபுத்திகளாகையாலே உபாயாந்தரம் தேடுகிறார்களத்தனை யென்கையாலும், ஸக்ருதநுஷ்டேய மென்னுமிடம் ஸித்தம்.

ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பின்பு கர்த்தவ்யாம்ஶமின்றியிலே யிருந்ததாகிலும் ஸ்வர்க்கார்த்தமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹஸ்ஸிலே ஸமாப்தமானாலும் தத்கார்யமான வஹ்நிஹோத்ரஹோமம் யாவச்சரீரபாதம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே இதில் விஶ்வாஸம் யாவத்பலப்ராப்தி நடக்கவேணும். "అగ్నిహోత్రంజుహుయాత్స్వర్గకామః

(க) திருமா-௩௮ (உ) சாந்தோ (௩) லக்ஷ்மீ-௧௭-௮௫
(ச)

அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாம:'' என்று அநுஷ்டியாத போது ஸ்வர்க்கமாகிற பலஸித்தியில்லையாய் அநுஷ்டாநத்தாலே பலஸித்தியாகிறஅக்நிஹோத்ரஹோமத்தையும்கேவலசைதந்யகார்யமான ஸ்வீகாரத்தில் மேல்வருகிற விஸ்வாஸவிஶேஷத்தையும் ஸமமாகச் சொல்லலாமோவென்னில்; விஸ்வாஸத்துக்குப் பலஹேதுத்வமில்லையாகிலும் ப்ரபத்தி நிஷ்டையை ப்ரகாஶிப்பிக்கையும் யாவத் பலப்ராப்தி காலக்ஷேபமாகையும் ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தாநதஶையில் நிர்ப்பயனாயிருக்கையுமாகிற பலங்கள் இதுக்குமுண்டாகையாலே சொல்லலாமல்லது ஸாதநாங்கத்வம் ஸ்வீகாரத்துக்குமில்லையாயிருக்க தத்கதமான விஸ்வாஸத்துக்கு உண்டாகிறதன்றிறே.

இந்த விஸ்வாஸாவ்ருத்திகள் கணையத்துக்குள்ளிருப்பாரைப் போலேயிர்ப்ப(ஞ்)னாயிருக்கைக் குறிப்பென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்வர். ஏவம்ரூபமான ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது, "வ்ரஜ" என்கிற மத்யமபுருஷைகவசநத்தாலே; "ப்ரபத்யே" என்கிற ஸ்வீகாராநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் இதுக்குவாசி - த்யாகவிஶிஷ்டமாக விதிக்கையும் நிரபேக்ஷமாகவிதிக்கையும், ஸௌலப்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து விஷயத்வம் இரண்டுக்குமுண்டு.

இதுதான் "வ்ரஜ-கதௌ" என்கிற தாதுவிலே கதிவிஶேஷமாய், ச(X)த்பர்த்தய-புத்த்யர்த்தமாய், புத்திகதியைக் காட்டுகிறது. இந்த கதிவிஶேஷம் (க) "[illegible]-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்'' என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணத்தாலுண்டாயிற்றாகில் பூர்ணப்ரபத்தியாய், அதிகாரிவைபவம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஏககரணமாத்ரத்தாலே யானபோது பகவத்வைபவம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஆனாலும் ப்ரபத்தியாகிறது ப்ரதிபத்திபாகையாலே மாநஸமாகக்கொள்ளக்கடவது. ஆக இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு தர்மத்யாகம் அங்கமாகக்கடவது. த்யாகவிஶிஷ்டமான ஸ்வீகாரம் அதிகாரிவிஶேஷணமாகக்கடவது. ஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான அதிகாரிக்கு வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டன் உபாயமாகக்கடவன்;

(க) ரா-யு-கஅ உஎ

ஆக, பூர்வார்த்தம்-த்யாஜ்யமான ஸாதநங்களையும் அவற்றி னுடைய வாஸநத்யத்தையும் த்யாகத்தையும் த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம் அங்கமென்னுமிடத்தையும் ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தையும் தந் நைரபேக்ஷ்யத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும ஸ்வீகாரத்தையும சொல்லிற்று.

ஆக இத்தால் அதிகாரிக்ருத்யம்சொல்லி, மேல்இப்படி ப்ரபத் தவ்பனுன ஈஸ்வரக்ருத்யத்தையும் ப்ரபத்தாவானவதிகாரியுடைய க்ருத்பலேஸத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யம் ப்ரபத் தவ்யபலமோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபநிவர்த்தநம; ப்ரபந்நக்ருத்யம் தத்பலநிர்ப்ப(ரு)ரத்வாநுஸந்தாநம; (அஹந்த்வேத்யாதி) "ஸ்ரீமந் அஹம்" என்று கீழ்ச்சொன்ன வுபாயபலமான விஷ்டப்ராப்தி-அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையாலே நிவர்த்யமானவநிஷ்ட ஸ்வரூபம் மேற்சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு நிவர்த்தகமானஸ்வ ரூபத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. உபாயமாகவுன்னாலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்கிற வுத்தமனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க் கொண்டு அஹம் ஸப்தம்வாராநிற்கப் பிரித்து அஹமென்கிறவிதுக் கு ஒருவிவக்ஷை புண்டு; அதாவது-த்வத்ஸ்வீக்ருதனான நானென்ற வாறே ஸ்வீகார்யரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணவைஸிஷ்டியேதோற் றும; அத்தை வ்யாவர்த்தித்துக் கார்யகரத்வோபயோகி ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிகுணவைஸிஷ்டி தோற்றுகைக்காக;

(அஹம்) தேவமநுஷ்யாத்யபிமாநிகளுடைய அஹமர்த்தம் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம்பண்ணினவ னுடைய வஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதிபரமாய், பரஸேஷமான வாத்ம வஸ்துவின்பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்; ஈஸ்வரனுடைய அஹமர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தங்களையும் தனக்கு விபூதியாகவுடையவனு கையாலே உள்ளதெல்லாம்காட்டும். இவ்வஹம்ஸப்தம் கீழ்ச்சொன் னவிடத்தில் ஸௌலப்யாதிகுணோபேதனான நிலையைக்கழித்து ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனான நானென்கிறது; அதுக்கடி மேற் சொல்லுகிற பாபவிமோசநத்துக்கு ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள் அபேக்ஷித மாகையாலே ;

ஆக ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிரவதிகதயாவானான நானென்றபடி. (க) "త్వజ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషు నేహ పాపంపరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్- த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸுஸதீஷு நேஹ பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று ஜ்ஞாநஶக்திக்ருபாதிகளைப் பாபநிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாகவாழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

நிவர்த்தநாதிகாரி ஸ்வரூபமும் நிவர்த்யமின்னதென்னுமிட மறிகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும்; (உ) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்னக்கடவதிறே. அறிந்தபடியேசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும்;

இந்த ஸர்வஶக்தித்வம் (ங)"முழுவதுமகப்படக்கரந்தோராலிலைச்சேர்ந்த" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ஶக்தியோகத்திலும் (ச) "பக்கமே கண்டாருளர்" என்று அதீந்த்ரியனான தன்னை இந்த்ரியகோசரனாக்கின ஶக்தியோகத்திலும (ரு) "எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற" என்று அணுபூதவஸ்துக்களிலே விபுவான தான்பரிஸமாப்யவர்த்தித்வரூபஶக்தியோகத்திலும் (சா) "நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும்வித்தாய் முதலிற்சிதையாமே" என்று ஜகத்துக்கு உபாதநமாகாநிற்கப் பரிணமியாதே காரணமான ஶக்தியோகத்திலும் அதிகமாயிருக்கும்.

அதுக்கடி நித்யஸம்ஸாரியாய் பகவத்விமுகனான சேதநனை என்னை இசைவித்து நானுமிசைந்தேனென்னும்படி,(எ)"தானொட்டிவந்தென் தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து"என்கிறபடியே இசைவித்து(அ) "చేతనచేతనవివాదః-சேதநசேதநவிவாதஃ" என்கிற அவிவாதத்தை யுண்டாக்கிப் பாபவிமோசநம் பண்ணுகைபாலே எதிர்த்தலையை யிசைவிக்கவேணும். அவற்றுக்குத் தன்னிசைவேயமையும் ; ஆகையாலே அவற்றிற்காட்டில் இதுக்காதிக்யமுண்டு ;

(க) அதிமாநுஷஸ்த-கூக (உ) தி-வாய்-ச-அ-கூ (ங) திருவாசிரி-அ
(ச) பெரி-தி-ச-க-அ (ரு) தி-வாய்-ங-உ-எ (சா) தி-வாய்-க-ரு-உ
(எ) தி-வாய்-க-எ-எ (அ) பார

ஸர்வஶக்தயானாலும் அபூர்ணனாயிருக்குமாகில் ப்ரயோஜநத்தில் நினைவாய் இவன்கார்யம் செய்யக்கூடாது; அது வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்குமென்கிறது; ஸர்வஜ்ஞனுமாய ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் பிறர்கார்யம்செய்யக்கூடாதே; அதுவேண்டாதபடி நிருபாதிகஶேஷியென்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வம் அபராதங்களை யறிகைக்கும், ஸர்வஶக்தித்வம் ததநுகுண தண்டதரனாகைக்கும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் சில வற்றைக்கொடுத்துக் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாமைக்கும், ஸர்வ ஸ்வாமித்வம் இப்படிச் செய்யாநின்றால் நிவாரகரில்லாமைக்கும் உறுப்பாயிறே இதஃபூர்வம்போந்தது; இப்போது அவற்றைக்கழித்து ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவிதியிலும் ஸர்வஶக்தித்வத்தை ரக்ஷண வ்யாபாரத்திலும்அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தை ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ ரக்ஷணத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைத் தன்பேறாகச்செய்கையிலும் உப யுக்தமாக்குகைக்கு பரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதாலக்ஷணமான பரமதயை வேணும்; இதுக்காக நிருபாதிகதயாவானாகவிருக்குமென்கிறது;— ஆக க்ருபாஸஹக்ருதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களே இவனுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாவது;

(க) "விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்" (உ) "சேமம்செங்கோனருளே" (௩) "ஆழியானருளேநன்று" என்றும், (௪)"துணியேனினி நின்னருளல்லது" என்று மாழ்வார்களருளிச்செய்தார்கள். (௫)"కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" (௬) "కేవలం మదీయయైవ దయయా-கேவலம்மதீயயைவதயயா" (எ) "కృపయా శరణం భవ-க்ருபயாஶரணம்பவ" (அ) "దయస్వ మాం గుణమయరజ్జుబద్ధ-தயஸ்வ மாம்குணமயரங்கமந்திர" (௯) "దేహి మే కృపయా నాథ-தேஹிமேக்ருபயாநாத" இத்யாதிகளாலே க்ருபையே உத்தாரகமென்னுமிடத்தை ஆசார்யர்களுமருளிச்செய்தார்கள்.

ஆக, இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் இவ்வஹமர்த்தத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். இவைசேதநனுடைய அநந்யஸாதநத்வ வ்யவ

(க) தி-வாய்-௫-௧-௧ (உ) திருவிருத்தம் ௨௭ (௩) தி-மொ-௧-௧-௪
(௪) தி-மொ-௧௧-அ-அ (௫) ஸ்தோ-ர (௬) ஶரணாகதிகத்ய
(எ) (அ) ர-ஸ்த (௯) ஶ்ரீரங்ககத்ய

ஸாபத்துக்கு மடியாய் ஈஶ்வரனுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கும் பரிகாரமுமாயிருக்கும்.

"மாம்"என்று தன் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டினன். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறன். "மாம்" என்கிற நிலையிலே *தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தஸௌலப்யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே * தார்மன்னர்தங்கள்தலைமேலான பரத்வம்தோற்றும்; "மாம்" என்று (க) "பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்தன்தேர்முன்னின்றன்" என்று, *கொல்லாமாக்கோலான வுளவுகோலும், கையுமானநிலையைக் காட்டினன். அஹமென்று (உ) "வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்திருச்சக்கரமேந்துகையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வேஷத்தைக்காட்டுகிறன்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாய" என்கையாலே "மாம்"என்று தர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக்காட்டினன்; "அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அஹமென்று அதர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறன். "மாம்" என்று ஶரணமென்கிறவுக்தியும் ஸஹியாதநிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைக்காட்டினன்; "அஹம்" என்று பாபவிமோசகத்வத்காலே அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையைக் காட்டுகிறன்; "அஹம்மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே பந்தகனானநானே விமோசகனானால் வேறுநிவாரகருண்டோவென்று தன்னுடைய ஸமாப்யதிகராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறன்.

ஆக, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியுமாய் பரமதயாவானுமான நானென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "த்வா" என்று நிவர்த்யபாபாஶ்ரயபூதனாய், நிவ்ருத்த்யுபாயத்தைப்பற்றி அவன்பக்கலிலே ஸர்வப(ர)ங்களையும் ந்யஸித்து விமுகவ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமான ப்ரபத்தியையுடையனாய் பாபநிவ்ருத்தயவஸா ப்ரதீக்ஷகனான வதிகாரியைச்சொல்லுகிறது.

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விஹித்தப்ரகாரத்திலே ஸாதநாந்தரங்கள் நமக்கு ஸாதநமன்றென்கிற ப்ரதி

(க) தி-மொ-௨-௬-௧ (உ) பெரி-தி-௩-௧-௭

பத்திவிசிஷ்டனாய், தத்தேறுவான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாய், தத்தேதுவான விஸ்வரைகரக்ஷகத்வப்ரதிபத்தியையுடையனாய் தத்கார்யமான பகவதேக ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையும் தத்பர்யவஸாநபூமியான ததீயஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுமுடையனாய், புருஷார்த்தாந்தரங்களில் விமுகனாய், ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியை ஸவாஸநபரித்யாகம் பண்ணி, (க)"ஜ்ஞானக்ரியாபஜனஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயார்த்திஜ்ஞ:-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாதநாந்தரங்களில் அஶக்யத்தாலே அகிஞ்சநனாய், அவற்றில் இச்சையுமின்றிக்கே, அதிகாரமுமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுடைத்தது அத்தாலே தத்விஷயமான அநுஶயமுமின்றிக்கே அநந்யோபாயப்ரதிபத்த்யநுவ்ருத்தியும் ஸாதநாந்தரஸமாநமாக வநுஸந்தித்திருப்பானாய், ஆகவிப்படி த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனாகக்கொண்டு ஸர்வஸ்வலபனனையென்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றி க்ருதக்ருத்யனாய் நிற்கிறவுன்னை யென்றபடி.

"அஹம்" என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாய் உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வேதரஸகலஸாதநாந்தர நைரபேக்ஷ்யத்தாலும் "த்வா" என்கிறவிடத்தில் அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுடையனாய்க்கொண்டு பரித்யக்தஸமஸ்தஸாங்கஸாதநனானவதிகாரியினுடைய வாகிஞ்சந்யத்தாலும், இதராங்கரக்ஷகபாவத்தினுடைய ஸௌஸாத்ந்யம் தோற்றுகிறது.

ஏவம்பூதனான வதிகாரியினுடைய க்ருதக்ருத்யதையை (உ) "தஸ்யைவம் விதுஷ:-தஸ்யைவம்விதுஷ:" என்கிறவநுவாகத்தாலே சொல்லிற்று. "ஏவம்விதுஷ:" என்று ஸத்யம், தபஸ்ஸு, தமம் முதலாக யஜ்ஞம்முடிவாக கர்மயோகத்தைச்சொல்லி, "மாநஸம்" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களைச் சொல்லி இவற்றை யொன்றுக்கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக "ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மானம் யுஞ்ஜீத - ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று ஸ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன் திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மா

(க) ர-ஸ்த-உ-அக (உ) தை-நா

ஆத்மாத்மீயாதிலு(ஞ்)பரஸமர்ப்பணமான ப்ரபத்தியை ந்யாஸஶப்தத்தாலே சொல்லி, "తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று அந்தப்ரபத்தியே ஸத்யதபாதிகளானஸாதநாந்தரங்களிலதிகமாகச்சொல்லி, இப்படிக் கீழ் அநுவாகத்வயத்திலும சொன்ன ஸாதநாநுஷ்டாநநிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயபரிக்ரஹத்தை "ஏவம்விதுஷ:" என்றுசொல்லி "தஸ்ய" என்று இந்த ஶரணாகதஸ்வரூபத்தை யதாவாக அநுஸந்தித்தசேதநனுக்குஸ்வீக்ருதந்யாஸரூபஸாதநவைபவத்தாலே ஸர்வகர்மாநுபூர்த்தியையும் சொல்லிற்று.

"ஆத்மாயஜமாந:" என்றுதொடங்கி "ஶ்ரோத்ரமக்நீத்" என்று முடிவாக ஶரணாகதிஜ்ஞாநவானான புருஷனுடைய வாத்மாத்மீயங்களை யாகோபகரணமாகவகுத்து இத்தையொருயாகமாகச்சொல்லி, "யாவத்த்ரியதே ஸாதீக்ஷா" என்றுதொடங்கி, "ஸர்வவேதஸம்வாஏதத்ஸத்ரம்" என்று முடிவாக வவனுடைய ஶரீரஸ்திதியுள்ளவளவும தீக்ஷைபாகச்சொல்லி இவனுடைய ஸ்திதிகமநஶயநாதிவ்யாபாரங்களாலே ஸர்வகர்மங்களினுடையவும ஸித்தியாகச்சொல்லி, "யந்மரணம்ததவப்ருதம்" என்று இந்த யாகத்துக்கு அவப்ருதம் இவனுடைய ஶரீரவிமோசநமாகச் சொல்லி "யஏவம்வித்வாநுதகயநேப்ரமீயதே" என்றுதொடங்கி "ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" என்றதிறுதியாக அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், ஆதிவாஹிகஸத்காரமும், ஆவரணத்திலங்கநமும் விரஜாஸ்நாநமும் ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநமும அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகாவிர்ப்பாவமும, அப்ராக்ருதவிக்ரஹபரிக்ரஹமும், அகாலகால்யமான திவ்யதேஶப்ராப்தியும, ஐரம்மதீயதிவ்யஸர:ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய அப்ராக்ருதாலங்காரமும், திவ்யகோபுரப்ராப்தியும, அநந்தகருடாதிஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும் ராஜமார்க்ககமநமும் ப்ரஹ்மவேஶ்மப்ரவேஶமும், அப்ராக்ருததிவ்யமண்டபப்ராப்தியும் பரமாத்மதர்ஶநமும், பரமபுருஷஸ்துதிப்ரணாமாதிகளும், தத்ஸமீபப்ராப்தியும், பர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்காஸநமும், ஆலோகாலாபாலிங்கநாதிகளும் ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாத்யநுபவமும், அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயமும், ப்ரீதிப்ரேரிதாநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹமும் ஸர்வதேஶாதிவிஶிஷ்டஸர்வப்ரகார கைங்கர்யப்ராப்தியும் கைங்கர்யஜநிதபகவந்

முதேசல்லாதபஸ்ஸுமாகிற புருஷார்த்தமாய்த்திருக்கிறது.

(௧) "విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణా స్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞాస్సమాప్తాః-விதுঃக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயே தேஷாம்ராஜந்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தாঃ" என்றும், (௨) "కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దః-க்ருஷிர்ப்பூவாசகஶ்ஶப்தঃ" இத்யாதிப்படியே ஸத்தாதாரகனும் மோக்ஷப்ரதனுமான க்ருஷ்ணனையே நிருபாதிகரக்ஷகனாக வறிந்தவர்கள் ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பூர்ணமாக வநுஷ்டித்தார்களென்று சொல்லிற்று.

(௩) "కృతాన్యనేన సర్వాణి తపాంసి తపతాం వర సర్వే తీర్థాస్సర్వ యజ్ఞాస్సర్వ దానాని చక్షుషాత్ । కృతాన్యనేన మోక్షశ్చ తస్య హస్తే న సంశయః-க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபதாம்வர । ஸர்வே தீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதாநாநி சக்ஷுஷாத் । க்ருதாந்யநேந மோக்ஷஶ்ச தஸ்ய ஹஸ்தே ந ஸம்ஶயঃ" என்று இந்தவுபாயஜ்ஞாநமுள்ள புருஷனைக் கீழே சொல்லி அவனாலே எல்லாதபஸ்ஸுக்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பண்ணப்பட்டன; எல்லா தீர்த்தஸ்நாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வதாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; மோக்ஷம் அவன் கையிலே; இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லிற்று.

(௩) "యాని నిశ్రేయసార్థాని చోదితాని తపాంసి వై । తేషాం తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపస్స్మృతమ్-யாநிநிஶ்ரேயஸார்த்தாநி சோதிதாநி தபாம்ஸிவை । தேஷாந்து தபஸாம் ந்யாஸமதிரிக்தம் தபஸ்ஸ்ருதம்" என்று மோக்ஷஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸு முதலான ஸாதநங்களெல்லாவற்றிலும் ந்யாஸமென்கிற ஸாதநமே உத்க்ருஷ்டஸாதநமென்றும் சொல்லி, "సమిత్సాధనకాదీనాం యజ్ఞానాం న్యాసమాత్మనః నమసా యోకరోద్దేవే స స్వధ్వర ఇతీరితః ॥ యాగసాధనభూతేన స్వాత్మనా చేజ్యమీశ్వరమ్ । అయజత్తాని ధర్మాణి ప్రథమానీతి చ శ్రుతేః-ஸமித்ஸாதநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மநঃ । நமஸா யோகரோத்தேவே ஸஸ்வத்வர இதீரிதঃ । யாகஸாதநபூதேந ஸ்வாத்மநா சேஜ்யமீஶ்வரம் । அயஜந்தாநி தர்மாணி ப்ரதமாநீதிசஶ்ருதঃ" இத்யாதியாலே ஸமிதாதிஸாதநங்களாலே பண்ணப்படுவதான யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்

(௧) பார-ஆநு. (௨) (௩)

[illegible] ஸ்வாமிகள் பக்ஷத்திலே ஆத்மயாகம் பண்ணியிருக்குமதிலே ஸவயஜ்ஞமாவதென்றும், யாகஸாதநபூதனென்று அதிலே இஜ்யனான ஸர்வேஶ்வரனை யஜிக்குமது ப்ரதாநகர்மமென்றும் சொல்லிற்றிறே;

ஏவம்ரூபமான ஶரணவரணம்பண்ணின க்ருதக்ருத்யனான அதிகாரிக்கு (௧) "కిమహం సాధు నాకరవం, కిమహం పాపమకరవం-கிமஹம் ஸாது நாகரவம், கிமஹம் பாபமகரவம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே புண்யகர்மங்கள் பண்ணாதிருந்தோமே, பாபகர்மங்கள் பண்ணினோமேயென்கிற பயமில்லை. உபாயதேவவரணீயனான விஶ்வாஸ் (௨) "స్మరామి-ஸ்மராமி" என்கிறபடியே இவனுக்கபேக்ஷிதஸகலக்ருத்யங்களும் நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோருமாகையாலே இவனுக்கு கர்த்தவ்யம் ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையும் வாஸநாநிபந்தமாகப்பிறந்த தப்புகளுக்கு உபாயத்திற்பண்ணின விஶ்வாஸாதிஶயத்தாலே நிர்ப்ப(ர்)ரனாயிருக்கையும்.

ஆக "த்வா" என்று த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான வுன்னையென்று ஸ்வீகர்த்தாவான அதிகாரிவிஶேஷத்தைச் சொல்லிற்று; மேல் ஸ்வீகார்யவஸ்துக்ருத்யத்தையும் ஸ்வீகர்த்த்ருக்ருத்யபலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது.

"அஹம்" என்று நிவர்த்தகஸ்வரூபம்சொல்லி "த்வா" என்று நிவர்த்யாஶ்ரயம் சொல்லி, அநந்தரம் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று நிவர்த்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. (ஸர்வபாபேப்ய:) பாபமும் பஹுவசநமும் ஸர்வஶப்தமுமாய், இதுவும் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்; பாபஶப்தத்தாலே அநாதரூபது:க்கஹேதுவானவற்றைச் சொல்லுகிறது. அதில நரகபலஹேதுவான கேவல பாபத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; பாதகமாகையாலே புண்யபாபரூபமான உபயவிதகர்மத்தையும் சொல்லுகிறது: அதுக்கு மோக்ஷவிரோதி ப்ரகரணமாகையாலே;

(௩) "తత్సుకృతదుష్కృతే విధునుతే-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (௪) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய" (௫) "సుకృతదుష్కృతే

(௧) தை. (௨) வராஹசரமம் (௩) கௌஷீ ௧-௪-௪
(௪) முண்டக-௩-௧-௩ (௫)

"[illegible]யக்ருத்யாம் (அ) "[illegible]
[illegible] - தஸ்ய ப்ரியா ஜ்ஞாதய: ஸாது க்ருத்யம் அப்ரியா து[illegible]
க்ருதம்" இத்யாதிகளாலே ஸுக்ருதசப்தவாச்யமான புண்யத்து டன் துஷ்க்ருதசப்தவாச்யமான பாபத்துடன் வாசியற இரண் டையும் தவிர்ந்துபோகுமென்றும், ஸுக்ருதத்தை இவனிருந்தாரில் இவன்பக்கல் அநுகூலித்தார்பக்கலிலும், துஷ்க்ருதத்தை இவன்பக்கல் ப்ரதிகூலித்தார்பக்கலிலும் பகிர்ந்திடுமென்றும் சொல்லுகையாலே உபயமும் பாபசப்தவாச்யமாய் நிவர்த்யகோடியிலே புகுமவை யிறே.

ஆழ்வாரும், (உ) "சார்ந்தஇருவல்வினைகளும் சரித்து" என்று எள்ளில் எண்ணெயைப்போலவும் அரணியில் அக்நிபோலவும் விடாமல் பொருந்தியிருப்பதாய் ஸர்வசக்தியாலும் விச்லேஷிக்கவரிதாம்படி வலி தாயிருக்கிற புண்யபாபரூபத்தாலே உபயவிதமான கர்மங்களை விர கர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே தள்ளியென்றாரிறே; "வீடுதிரு த்துவான்" என்கிற மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே ஐஹிகமான புத்ர பச்வந்நாதிரூபபலஹேதுவான புண்யத்துடன் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வ ர்க்காதிபலஹேதுவான புண்யத்துடனே தாபத்ரயரூபபலஹேது வானபாபத்துடன் ரௌரவாதிநரகஹேதுவானபாபத்துடன் வாசி யற எல்லாவற்றையும் பாபசப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

ஆக, பாபசப்தத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கஹேதுவாய் நிரதிசயாநந்தரூப பகவத்ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகமான ஸகலகர் மங்களையும் சொல்லிற்று; ஸ்வரூபவிரோதியாயும் ஸாதநவிரோதி யாயும் ப்ராப்யவிரோதியாயும் ப்ராப்திவிரோதியாயும் சதுர்விதமா யிறே விரோதிதானிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபவிரோதி ப்ரணவத்தி லே மத்யமபதத்தாலும் நமஸ்ஸாத்தில் மத்யமபதத்தாலும் நிவ்ரு த்தமாயிற்று. ஸாதநவிரோதி இஸ்ஸ்லோகத்தில் ப்ரதமபதத்தாலும் த்விதீயபதத்தாலும் சதுர்த்தபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப் யவிரோதி த்வயத்தில் சரமபதத்தாலே நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்தி விரோதி † (நிவ்ருத்தி) சொல்லுகிறது இப்பதத்தாலே.

(அ)   (உ) தி-வாய்-க-ரு-கO   † குண்டலிதமக்வாசித்தம

[illegible]

சொல்லுகிறது. அவையாவன;-- அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்கள். அவித்யையாகிறது-அஜ்ஞாநம்; அதுதான் ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - ஒருபதார்த்தவிஷயமாக வொரு ஜ்ஞாநமும் உதியாமை; அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தவிஷயமான ஸ்வபாவத்தை அந்யதாவாக க்ரஹிக்கை, ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச்வேதமானஸங்கத்தை ‡பீதமாகக்ரஹிக்குமாபோலே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தஸ்வரூபத்தை விபரீதமாசக்ரஹிக்கை: ரஜ்ஜுவிலஸர்ப்பபுத்தி போலே; அதாவது-ஆத்மாவென்று ஒருவஸ்துவுண்டென்றறியாமையும், ஆத்மாவுண்டென்றறிந்தால் அவனை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைக்கையும், ஆத்மாவாகிறது-தேஹந்தானென்றறிகையும்.

கர்மமாவது-அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசாரபாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபமாகவும், புண்யபாபரூபமாகவும், பாதகம் அதிபாதகம் மஹாபாதகமுடக்கமான விசேஷங்களாலே பஹுவிதமாய், பூர்வாகோ(ஹ)த்தராகரூபமாயுமிருக்கும்;- அக்ருத்யகரணமாவது-சாஸ்த்ரங்களில் அவிஹிதமானவற்றைச்செய்கை; க்ருத்யாகரணமாவது விஹிதமானவற்றைச்செய்யாதொழிகை. பகவதபசாரமாவது-பகவதர்ஹமான த்ரவ்யங்களைத்தான் ஜீவிக்கையும், ஜீவிப்பார் பக்கலிலே ஸாபேக்ஷனாயும் அயாசிதமாகவும் யாசிதமாகவும் ஜீவிக்கையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாநஸ்ம்ருதி, ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸர்வேச்வரனை தேவதாந்தரங்களோடு ஸமமாக நினைக்கையும், அவனதானவாத்மாத்மீயங்களைத் தன்னதாக நினைத்திருக்கையும் முதலானவை. பாகவதாபசாரமாவது-அர்த்தகாமாபி(ஸந்தி) மாநாதிகளடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே த்வேஷம்பண்ணுகையும், ஜ்ஞாநாதிகரானவர் விஷயத்தில ஜ்ஞாநத்வாரா உபாதேயரென்று காண்கையன்றிக்கே ஜந்மவ்ருத்தங்களையிட்டுக்குறைய நினைக்கையும், †விலக்ஷணர் பக்கலிலே க்ஷேபோக்திபண்ணுகையும் அவர்கள் பக்கலிலே ஸஜாதீயபுத்தியும் முதலானவை; அஸஹ்யாபசாரமாவது-பகவத் பாகவதவிஷயமான உபசாரங்களைக்கண்டால அஸஹமாநனாய்க்கொண்டு அதிவ்ருத்திபண்ணுகை.

---

† "விலக்ஷணர்" என்று பாடாந்தரம்.

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாவது - தேவதிர்யக் மநுஷ்யஸ்தாவரரூபமான சதுர்விதஶரீரஸம்பந்தம்; இவையடியாகவாக்கடவதான ராகத்வேஷம்முதலானவை. ருசிவாஸனைகளாவன-குணதாரதம்யத்தாலேயிந்தவஜ்ஞாநாதிகளைப்பற்றிவரக்கடவதான ருசியும் அவற்றைப் பற்றிவருகிறவநாதிவாஸனையும்; ஆழ்வாரும், (க) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்றுப்ரதாநமான வஜ்ஞாநாஸத்ப்ரவ்ருத்திதேஹஸம்பந்தங்களை யருளிச்செய்து "இந்நின்றநீர்மை" என்று தத்கதமானருசிவாஸனைகளை யருளிச்செய்து "இனியாமுறாமை" என்று அவைதான் பகவந்நிவர்த்யமாகவருளிச்செய்தாரிறே;

ஆக, "பாபேப்ய:" என்றபஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்சொல்லிற்று. ஆகவிவ்வளவாலே ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுடன் ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுடன்வாசியற ஸாதாரணமாக நிவர்த்திப்பிக்கப்படும் பாபங்களைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸர்வஶப்தத்தாலேஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு விஶேஷநிவர்த்த்யமானபாபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-(உ) "తదధిగమ ఉత్తరపూర్వాఘయోరశ్లేషవినాశౌ, తద్వ్యపదేశాత్," "ఇతరస్యాప్యేవమసంశ్లేషః- ததநிகம உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ, தத்வ்யபதேஶாத்," "இதரஸ்யாப்யேவமஸம்ஶ்லேஷ:" என்று பூர்வாகத்துக்கு அஶ்லேஷத்தையும், ப்ராமாதிகமாகப்பிறந்தஉத்தராகத்துக்குவிநாஶத்தையும்சொல்லிவைத்து, "భోగేనత్వితరే క్షపయిత్వాథసంపద్యతే-போகேநத்விதரேக்ஷபயித்வாதஸம்பத்ஸ்யதே" என்று அந்த பூர்வோத்தராகங்களையொழிந்தப்ராரப்தகார்யமானபுண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுக்கு அநுபவவிநாஶ்யமாயிருக்குமென்றுசொல்லிற்று. ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு அப்படியன்றிக்கே ப்ராரப்த (ஶு) மும்ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவர்த்த்யமாமென்கிறது.

அதுக்கடி - பாபஶப்தோபபதமானஸர்வஶப்தத்தாலே; நிவர்த்த்யாம்ஶத்தைச்சொல்லுமாகையாலே, ஸர்வஶப்தந்தனக்குஸங்கோசமில்லாமையாலும், "மாஶுச:" என்கிறஶோகநிவ்ருத்தி-பாபங்களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகத்திலல்லதுகூடாமையாலும் ப்ராரப்த

(க) திருவிருத்தம்-க (உ) ப்ரஹ்மஸூ.

ரூபே ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; (க) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరా మతిః। సాధ్యభక్తిస్స్మృతా సైవ ప్రపత్తిరితి గీయతే। ఉపాయాభక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్త్యై యా తు సా మతిః। ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ॥ ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ। సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாதநம் பகவத்ப்ராப்தௌ ஸ ஏவேதி ஸ்திரா மதி:। ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதா ஸைவ ப்ரபத்திரிதி கீயதே। உபாயோ பக்திரேவேதி தத்ப்ராப்த்யை யா து ஸா மதி:। உபாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவ கரீயஸீ। உபாயபக்தி: ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ। ஸாத்யபக்திஸ்து ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ." என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவத்விஷயமே ஸாதநமென்கிற நினைவுக்கு ஸாத்யபக்தியென்றுபேர்; அதுப்ரபத்தியென்று சொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்த்யுபாயம் பக்தியென்கிறநினைவுக்கு உபாய பக்தியென்றுபேர். இதிற்காட்டில் பூர்வோக்தையான ப்ரபத்தியே ஶ்ரேஷ்டை; உபாயபக்தியான பக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தங்களான பாபங்களைப்போக்கும்; ஸாத்யபக்தியான ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்த(ப)ரூபபாபத்தையும்போக்குமென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரபத்தி-ப்ராரப்தவிநாஶியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்;

ஆனால் ப்ரபந்நனுக்கு துக்கஹேதுவான ப்ராரப்தஶேஷம் அநுபவிக்கவேண்டுவானென்னென்னில், ப்ராரப்தகர்மநிபந்தநஶோகமொழிய ப்ராரப்தஶரீரவிஷயமானஶோகமில்லாமையாலே; உண்டாயிற்றதாகில் அப்போதே நஶிக்கும்; ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "అరబ్ధకార్యా నారబ్ధకార్యాంశ్చసర్వాన్పాతకౌఘాన్-ஆரப்தகார்யாநநாரப்த கார்யாம்ஶ்ச ஸர்வாநஶேஷத: க்ஷமஸ்வ" என்று ப்ராரப்தமும் பரபத்தவ்யனை பகவான் க்ஷமிக்கத்தீருமாகவருளிச்செய்தது;

ஶாண்டிஸ்யனவிஶ்வரனும் (உ) [స్థితే మనసి సుస్వస్థే శరీరే సతి యో నరః। ధాతుసామ్యే స్థితే స్మర్తా విశ్వరూపం చ మామజమ్॥ తతస్తం మ్రియమాణం తు కాష్ఠపాషాణసన్నిభమ్। అహం స్మరామి మద్భక్తం నయామి పరమాం గతిమ్] "ஸ்மர்த்தா" என்று மாநஸமானப்ரபத்தியைச் சொல்லி, "தத:" என்று-அதினுடைய நைரந்தர்யத்தைக்கழித்து "ம்ரியமாணம்" என்று ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகச்சொல்லி, தச்ஶப்தத்தாலே ஸாதகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசியென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்து "காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்" என்று அந்திமஸ்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம். (உ) வராஹசரமம

ம்ருதியும் அநபேக்ஷிதமென்று, "அஹம்ஸ்மராமி" என்று அந்திமஸ்ம்ருதியையுமதானேஏறிட்டுக்கொண்டு, "மத்பக்தம" என்று அவனுடைய அந்தாங்கைதையைச்சொல்லி "பரமாம்கதிம்நயாமி" என்று தானே ஆதிவாஹிகனுமாய்க்கொண்டு தேசவிசேஷத்தைப்ராபிப்பனென்கையாலே இவனுக்கு ப்ராரப்தகர்மமநுபவிக்கவேண்டாமெனுமிடத்தை யருளிச்செய்தான்;

(க) "నావిరతో దుశ్చరితాన్నాశాన్తో నాసమాహితః । నాశాన్తమానసో వాపి ప్రజ్ఞానేనైనమాప్నుయాత్ - நாவிரதோ துஸ்சரிதாந்நாஸாந்தோ நாஸமாஹித: நாஸாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைவமாப்நுயாத்" என்று-துஷ்காமங்களிலநின்றும நிவ்ருத்தனன்றாகிலும் இந்தப்ப்ரபத்திஜ்ஞாநத்தாலேஜ்ஞாநலாபமுண்டாகக்கடவதென்றுசொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ராரப்தகர்மமும் ஸர்வஸப்தவாச்யமாகக்கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸர்வதர்மாந" என்று த்யாஜ்யத்வேநவிஹிதமானதர்மஙகளிலஉபாயத்வபுத்தியின்னுட்டிறறாகில் அதுவும் ஸர்வஸப்தவாசயமாகக்கடவது; அதுக்கடிஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபாவமாகவேணுமென்று பரஸப்ததாலே சொல்லுகையாலே, ஸதாசார்யோபதிஷ்டஜ்ஞாநனுப் பகவத்ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணினவநந்தரம கர்மஹேதுகஸரீரஸ்தனுகையாலே அந்தகர்மப்ராபல்யத்தாலும் அநாதிவாஸநாநிபந்தநமாகபுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவுமுண்டானபாபங்களும் ஸர்வஸப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவ்ருத்தமாகக்கடவது.

இவன் ஸ்வீகரித்தஸாதநம் பலாவ்யபி(ஃ)சாரியாகையாலும், (உ)"துன்பவினைகள்" என்றும், (ங)"உற்றவிருவினையாய்" என்றும், *பாவமுமறமுமே உபாயபூதனுடைய கோபமுமருளுமாகையாலே அவன் பொறுத்தேனென்னத்தீருமதாகையாலும், இவன்தான் பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு ப்ராரப்தத்தோடுவாசியற ப்ராப்திவிரோதி - ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திக்கு நிரபேக்ஷஸாதநமாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றியிருக்கையாலும் சேதநகதமானவற்றில்சேஷிப்பதொன்றில்லையிறே; பாஷ்யகாரரும்

(க) (உ) தி-வாய-ங-உ.அ (ங) தி-வாய்-௧௦-௧௦-அ

(௧) "వర్తమానం వర్తిష్యమాణం చ సర్వం క్షమస్వ - வர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்று வர்த்தமாநபாபத்தோடேகூட ஆகாமியான பாபத்தையுங்கூட்டி அவையெல்லாவற்றையும் க்ஷமிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்ததும்; அத்தைப்பற்றவிறே, உத்தராக(ஃ)ம் அவஶமாகவருமதாகையாலும், புத்திபூர்வகமாகவந்தாலும் ஜ்ஞாநவானாகையாலே அநந்தரக்ஷணத்திலே அநுதப்தனுமாகையாலும், ப்ரபத்தவ்யனுடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்திகளையும க்ருபையையுமநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே க்ருதஸித்தனுமாகையாலும், ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது;

காலக்ஷேபார்த்தமாகப்பண்ணும அநுகூலவ்ருத்திகளில் ஸாதநபுத்தி பிறந்திட்டிறாகில அதுவும ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. (௨) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" (௩) "సకృదేవం ప్రపన్నస్య-ஸக்ருதேவம ப்ரபந்நஸ்ய" என்று புநঃப்ரபத்திநிஷேதபூர்வகமாக ஸக்ருத்ப்ரபத்தியே அமையுமென்று நிறகச்செய்தேயும் ஆபத்தஶைகளிலே கலக்கத்தாலே ப்ரபத்திபண்ணிற்றாகில அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது. இவன் *நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினவனாகையாலே, ஏவம்பூதஜ்ஞாநவான்களாய் வித்தஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கும்ஸாத்விகாக்ரேஸரானவர்களும் தந்தாமைப்பற்ற விதியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும இத்தனைபாகமில்லாத ஶிஷ்யபுத்ராகளைப்பற்ற நாம இவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவாகையொழிய நாஶத்துக்கு ஹேதுவாகவொண்ணாதென்கிற வாத்ஸல்யத்தாலே யநுஷ்டிக்கவேண்டுவன சில கர்மங்களுண்டு; இவை ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டித்தாலும ஒருபலத்தோடேஸந்திப்பிக்கக்கடவது; அந்தபலத்தில் இவனுக்கு அபேக்ஷயில்லாமையாலும் உண்டானாலும அப்ராப்தமாகையாலும் அதுவும்பாபமேயாகையாலே ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது;

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யঃ" என்று-அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள், பூர்வோத்தராக(ஃ)ப்ராரப்தங்கள், ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவும அபிமாநநிபந்தநமாகவும் ஆந்ருஶம்ஸ்யத்

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) ரா-யு-க௮-௩௩ (௩) பாஞ்சராத்ரம

தாலும் வரக்கடவதாய் ப்ராப்திவிரோதியான ஸகல பாபங்களையும் சொல்லிற்று.

அங்ஙனன்றியிலே "பாபேப்ய:" என்கிறபஹுவசநத்திலே ஸர்வ பாபங்களும் உபாத்தமாயிற்றதாய் ஸர்வஶப்ததாலே இவையெல்லாவற்றையுமென்று ஸாகல்யபரமாகவும் சொல்லுவார்கள்; பாபங்களிலே சிறிதுகிடப்பது ப்ரபத்தவ்யன் குறையாலேயாதல், ப்ரபத்தாவின் குறையாலேயாதலாகவேணுமே; அஹம்ஶப்தோக்தமானஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில் குறையில்லாமையாலே ப்ரபத்தவ்யன்பக்கல் குறையில்லை; "த்வா" என்கிறவிடத்தில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் வைகல்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தாவின்பக்கல குறையில்லை.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஏவம்ரூபஸகலபாபங்களினுடையவும் நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) யாவை சிலபாபங்கள் நிமித்தமாக நீ பயப்படுகிறாய்; அந்தப்பாபங்கள்தானே புன்னைவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன்; இதில் தாத்பர்யத்தாலே அவைதான் என்னைப்பற்றின ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே இவன் நமக்கு ஆஶ்ரயமன்றென்று கள்ளர்பட்டதுபட்டுப் போமென்றபடி;

அதாவது-(க)"வானோமறிகடலோமாருதமோதீயகமோகாநோ வொருங்கிறறும்கண்டிலமால" என்கிறபடியே ஆகாஶத்திலேகரந்து கிடக்கிறதோ? ஸமுத்ரஜலத்திலேகரைந்துபோயிற்றோ? காற்றோடேபறந்துபோயிற்றோ? நெருப்பிலேபுக்குவெந்துபோயிற்றோ? மஹாப்ரஸ்தானம்போயிற்றோ?; "[illegible]-கண்டகேநைவகண்டகம்" என்னுமாபோலே கன்றாய்வந்தவஸுரனைக்கொண்டுவிளாவாய் வந்தவஸுரனை நிரஸித்தவனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவளவிலே அநாதிகாலம் என்னைக்குடிமைகொண்டுபோந்த வலியபாபங்களைப் பார்ஶ்வத்திலும் கண்டிலோமீயென்று ஆஶ்ரயபூதனானவனுமறியாதபடிபோகை.

(உ)"நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மை" என்று நாம் பகவத்ரக்ஷ்யபூதரென்கிறவநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே "சுமமெனாதேகைவிட்டோடித்தூறுகளபாய்ந்தன" என்கிறபடியே அநாதிகாலார்ஜிதமான மஹாபாபங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்துபோயிற்றென்றுநின்றதிறே.

(க) பெரியதிருவ-

(உ) பெரி-தி-டு ச-கூ

(க) "யதேஷீகாதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத, ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே"-யதைஷீகா தூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத, ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே" என்றும் "ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் மணிவிளக்கை-மனத்தினாற்சிந்திக்கப்போயபிழையும் புகுதருவாநின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்" என்கிறபடியே (உ) "வடமதுரைப்பிறந்தவாதுசேர்தோள்கண்ணன்சரண்" என்று நினைக்க, பூர்வாகோத்தராசப்ராரப்தம் முதலான ஸகலபாபங்களும் நெருப்பினிற் பட்டபஞ்சுபோலே பிணங்காணவொண்ணாதபடி தக்த(தக்த)மாய்ப் போமென்கிறது.

இதில் ணிசசாலே உபாயபூதனானவீஸ்வரனுக்கு இந்தப்பாப விமோசநத்தில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வமொழிய ஸ்வயங்கர்த்ருத்வமில்லை; ஆதித்யஸந்நிதியில அந்தகாரம்போலே தானேவிட்டுப்போமென்கிறது.

இவைதானே விட்டுப்போகையாவது-புகுந்து கழிந்ததென்று தெரியாதபடி போகை; - அதாவது- இவைஸ்ம்ருதிவிஷயமானாலும் ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தானத்தாலே இவன் நிர்ப்பயனாம்படி போகை. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் பவிஷ்யதர்த்தஸூசகமானவசநம் பலவிளம்பம் சொல்லுகிறதன்று; "ஏதத்கர்மகரிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் தாத்காலிகமான ஸங்கல்பத்துக்குவாசகமானாப் போலே ஸத்ய:காலீநவிரோதிநிவ்ருத்தியில் ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லுகிறது. உபாயபூதனுடையவிந்தஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே, பாபங்களாவன-பகவந்நிக்ரஹரூபமாயிருப்பதொன்றாய், அவன் க்ஷமித்தேனென்னத்தீருமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; சேதநன்பண்ணினகர்மங்கள் அப்போதே நசிக்கும்; க்ரியாவானானவன் அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞனானவீஸ்வரனுடைய ஹ்ருதயத்திலே கிடந்திறே இவை பலபர்யந்தமாவது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவீஸ்வரன் (ந) "நீயென்னைக் கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே இவனை ரக்ஷ்யத்வேந அங்கீகரித்தவன்று அவற்றைப் பொறுத்தோமென்னத்தீருமே, ஆகையிறே

(க) சாந்தோ-ரு-உச-ந   (உ) தி-வாய-கா-க-கா   (ந) பெரி-தி-ரு சா-உ

(க) [illegible]ஸ்ய-ஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்றும், (உ) "[illegible] [illegible]-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும் பூர்வாசார்யர்கள ருளிச்செய்தது. ஆகையாலே இவனுடைய பூர்வாகத்தை க்ஷமி த்து உத்தராகத்திலவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும்; ஆகையாலேபாபங்க ளெல்லாம பகவத்ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவ்ருத்தமாமென்றதா யிற்று.

(ங) "போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூபபொடிறப்பவைபேர் த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்சேர்த்து" என்று நித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே *தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச சென்று சேனையை நாசம்செய்திட்டு நடத்தின திருவரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையிற் சொலலுகிற ஸித்தஸாதந த்தைப்பற்றினவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஷ்ட ப்ராப்தி பலமாயிருக்க, (ச) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே- ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்று ஜராமரணாத் யாஶ்ரயமான ஶரீரவிமோசநமாத்ரத்தையே பலமாகவிழிந்த கேவ லனுக்குபபோலே விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே பலமாகச சொ ல்லுவானென்?; ஶேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாயவரணம்பண்ணி னவிவ்வதிகாரிக்கு இஷ்டரூபமான கைங்கர்யலாபமே ப்ரதாநபல மாய் தத்ஸித்திக்காகவிரோதிநிவ்ருத்தியும் அப்ரதாநபலமாய்க்கொ ண்டுவருமதாயிருக்கவென்னில;

இவ்வுபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரியுடைய பகவத்கைங் கர்யார்த்திதவமாகிற முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஶேஷ த்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக ததநுரூபோபாயவரணம் பண்ணினவனு கையாலும இவன் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் ஏவம்ரூபஶேஷத்வ மேநிலைநின்றவேஷமாய் இங்கு நிவர்த்யமாகச் சொலலுகிறவவித் யாதிகள்வநதேறிபாகையாலே, அநத விரோதி-நிவ்ருத்தமானால், (ரு) "மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய: - மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹஜமாய் உபாயபலமாய் இவனுக்கு அபிமத மானகைங்கர்யம் "ஆவிஸ்ஸ்யு: - ஆவிஸ்ஸ்யு:" என்கிறபடியே தன்ன டையே ஆவிர்ப்பவிக்குமதாகையாலும், மலயோகத்தாலேமழுங்கின

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ஸ்தோ- ரத்- (ங) தி-வாய-எ-ரு-க0
(ச) கீதை-எ-உ-க (ரு) அஷ்டஶ்லோகி

[illegible]
ஒளிப்ரகாஶிக்குமாபோலே ஸ்வாபாவிகமான கைங்கர்யம் ப்ரகாஶிக்கு
மாகையாலே விரோதிநிவ்ருத்தியே ப்ரதானமென்கிறவாகாரங்தோற்ற
ப்ரதானபலமான கைங்கர்யம் சொல்லாதே ததங்கமான விரோதிநிவ்
ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

(க) "శేషోహిపరమాత్మనః-ஶேஷோஹிபரமாத்மந:" என்று ஶே
ஷத்வேந ப்ரஸித்தமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அவித்யாதிகளான
விரோதிகள் வந்தேறியென்னுமிடமும் தந்நிவ்ருத்தியே ப்ரதானமெ
ன்னுமிடமும் சொல்லுகிறது; (க) "యథానక్రియతేజ్యోత్స్నామలప్రక్షాళనా
న్మణేః। దోషప్రహాణాన్న జ్ఞానమాత్మనః క్రియతేతథా । యథోదపానకరణాత్క్రి
యతేన జలామ్బరమ్ । సదేవనీయతేవ్యక్తి దసతస్సమ్భవఃకుతః । తథాహేయగుణధ్వం
సాదవబోధాదయోగుణాః । ప్రకాశ్యన్తేనజన్యన్తే నిత్యాఏవాత్మనోహితే-யதாநக்
ரியதேஜ்யோத்ஸ்நாமலப்ரக்ஷாளநாந்மணே: । தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்
ஞாநமாத்மந:க்ரியதேததா । யதோதபாநகரணாத்க்ரியதேநஜலாம்ப
ரம் । ஸ்தேவநீயதேவ்யக்திரஸதஸ்ஸம்பவ:குத: । ததாஹேயகுணத்
வம்ஸாதவபோதாதயோகுணா: । ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தேநித்யாஏ
வாத்மநோஹிதே" என்று-யாதொருபடி ரத்நத்துக்கு ஆகந்துகமான
வழுக்கைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான வொளியைப்ர
காஶிப்பிக்கிறதொழிய அபூர்வமானவொளியுண்டாகிறதின்றிக்கே
யொழிகிறது; அப்படியே ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான தோஷத்
தைப்போசகுகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநத்தைப்ரகாஶிப்
பிக்கையொழியமுன்பில்லாததொருஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகிறதன்
றென்றும், யாதொருபடி கிணற்றைக்கல்லஜலாகாஶங்கள் அப்போ
துண்டாகிறதன்றே; பூர்வமே உள்வாயிற்கிடக்கிறவற்றைப்ரகாஶி
ப்பிக்கிறது; அப்படியே ஹேயகுணங்கள்கழிகைபாலே ஜ்ஞாநாதி
குணங்கள் ப்ரகாஶிக்கின்றன; அவையாத்மாவுக்கு நித்யங்களாயன்
றோ விருப்பனவென்றும் சொல்லிற்று;

பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "పూర్వంముక్తాఃకర్మబన్ధైర్మద్భావప్రాప్తిపూర్వ
కమ్ । నిస్సృజ్య చాభవన్త్యేతే మమసాధర్మ్యమాగతాః। ఆవిర్భూతస్వరూపాశ్చవిధ్వ
స్తాశేషకల్మషాః । సమస్తహేయరహితంసాద్ధ్యానానన్దాదయోగుణాః । ప్రకాశ్యన్తేన

(க) பகவசசாஸ்த்ரம

[illegible] - பூர்வமுக்தாஃ கர்மபந்தாத்தேஹஸம்ப
ந்தபூர்வகாத் । நிஸ்ஸங்கோசாபவர்க்யே தேமஸாதர்ம்யமாகதாஃ
ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபாஶ்சவித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷாஃ । ஸமஸ்தஹேய
ரஹிதத்வம்ஸாத்ஜ்ஞாநாநந்தாதயோகுணாஃ । ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தே
நித்யாஹ்யாத்மகுணாஶ்சதே" என்று ஸகலப்ரதிபந்தக கர்மங்களா
லும் முக்தராய் நம்முடைய தேஹத்தைப்ராபித்து நம்மோடே ஸா
தர்ம்யம்பெற்றவர்கள் முன்புஸங்குசிதமான ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரகா
ஶிக்கையாலே நிஸ்ஸங்கோசராவர்களென்றும், அஶேஷபாபங்க
ளும் வித்வஸ்தங்களாய்ப்போகைபாலே ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வபாவ
த்தையுடையவர்களென்றும், ஸமஸ்தஹேயங்களும் கழிகையாலே
ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ப்ரகாஶிக்கிறனவித்தனை; உண்டாகிறன
வன்று; ஆத்மாவுக்கு நித்யங்களானகுணங்களிறே அவையென்று
பகவான்றானேயருளிச்செய்தான்;

ஶ்ருதியிலும், (க) "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே-
பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்று
பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கிட்டினால்ஸ்வாபாவிகமானஸ்வரூபம்ப்ரகாஶி
க்குமென்று சொல்லிற்றிறே; (உ) "ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத்-ஸம
பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத்" என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல்
லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம் இஷ்டப்ராப்திரூபகைங்கர்யமே
யாகிலும்; அதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரமே யபேக்ஷிதமாகிறவா
காரத்தாலே ப்ரதாநமாக விரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று;

கேவலனுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியானவாறே பகவத்ப்ராப்தி
யும் அநுபவமும் அநுபவஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும்
உண்டாகாதொழிவானென்னென்னில்; (ங) "யத்ஸ்வவிநியோகார்ஹம்
ஸர்வஸ்வம்-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேநகத்யதே"
என்று கைங்கர்யார்ஹமானஶேஷத்வஜ்ஞாநமுடையனாய் தத்கார்ய
மான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து ததநுரூபமான புரு
ஷார்த்தாபேக்ஷையும்பண்ணி, ததநுரூபோபாயவரணமும் பண்ணு
கையன்றிக்கே (ச) "பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று" என்கிற
படியே ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலேநின்றுபின்பினி

(க) சாந்தோ-　　(உ) ப்ரஹ்ம.ஸூ　　(ங)
(ச) திருவாய-க-எ-க

யைப்போலே தோற்றுகிறதன்னைக்கண்டுகொண்டிருக்கிறவனாலே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு பகவதநுபவமும் தத்ப்ரீதியும் ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும உண்டாயிற்றில்லை; அல்லதுஆத்மாவுக்கு கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தப்ரார்த்தனை ஸ்வாபாவிகாகாரமல்லாமையன்று;

ஶேஷபூதனுக்குக்கைங்கர்யம்ஸஹஜம்; ஜ்ஞாதாவுக்குத்தப்ரார்த்தனைஸஹஜம். ஆயிருக்க, கேவலனுக்கு இந்த ஜ்ஞானம்பிறவாதொழிந்ததுஶேஷியானஈஶ்வரனுடைய இச்சாதீநமானவிநியோகமொழியஸ்வாதீநமாகவருவதொன்றில்லாமையாலே இஷ்டப்ராப்திரூபமான பகவதநுபவத்துக்கும் அர்ஹதாமாத்ரமே இவனுக்குள்ளது; ஶேஷியானவன் அநுபவிக்கும்போதல்லது அநுபவிக்கவொண்ணாதே; ஆகையிறே (க)"[illegible]-க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும, (உ) "கூவிக்கொள்ளாய்" என்றும ப்ரார்த்திததும, "[illegible]-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பத்தளவிலேநின்றதும்; ஆகையாலே கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு ஸஹஜமேயாகிலும் தத்திரோதா(ந)யகமான விரோதியைப்போக்கிக் கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறான் ஈஶ்வரனேயெனகிறது.

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது;

அன்றியிலே, (ங)"[illegible]-மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று-"என்பக்கலிலே நெஞ்சைவை; என்னையேஸ்நேஹபூர்வகமாக விடைவிடாமல் த்யானமபண்ணு; ஸர்வகர்மங்களாலும் என்னையே யாராதி; என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ர)ராயக்கொண்டு நமஸ்காரைப்பண்ணு, அநந்தரம என்னையே அடையக்கடவை; நீஎனக்கு ப்ரியனாகையாலே உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன்" என்று கீழ்சசொன்ன ஸ்வப்ராப்திக்கு ஒருஸாதகஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையால இப்லோகத்தில தனித்துப் பலம்சொல்லாதே அதுக்கு அபேக்ஷிதமான விரோதிநிவ்ருத்தி அங்குச்சொல்லாமையாலும், இவ்வுபாயவிஶேஷஸ்வீகாரமபண்ணினவதிகாரிக்கு விரோ

(க) ரா-ஆர-கரு-ரு (உ) தி-வாய-கo-கo- (ங) கீ-கஅ-கரு

ஷேணநிவர்த்யமான விரோதிவேஷம்செகலை வேண்டுகையாலும் " பாபேப்ய: " என்கிற பதத்தாலும் ஸர்வஶப்தத்தாலும் அத்த விரோதிகளைசசொல்லி "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; ஆக, "அஹம்" என்று சொன்ன வுபாயபூதனுடைய க்ருத்யம் சொல்லிற்று;

அநந்தரம் "த்வா" என்று நிர்த்தேஶித்த வதிகாரியினுடைய க்ருத்யலேஶம் சொல்லுகிறது ;-" மாஶுச: " என்று; (மாஶுச:) ஶோகியாதே கொள்ளென்று விதிக்கிறது; இத்தால் "வ்ரஜ" என் கிற விதியோபாதி ஶோகநிஷேதவிதியும் கர்த்தவ்யமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; இனி ஶோகிக்கையாவது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப பலத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை யுபா யமாகப்பற்றி ஸ்வப(ரு)ரங்களையும அவன்பக்கலிலே நயஸித்து நிற் கிறநிலைக்கு விருத்த(ஷ்)யிறே;

ஆகையாலே ப்ரணவத்திலே பகவச்சேஷபூதனாகவும் பகவ தநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாகவும் சொல்லப்பட்ட வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞா த்ருத்வநிபந்தநமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷகத்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஶே ஷித்வாபிமாநததையும ஸ்வஸ்வாமித்வாபிமாநததையும் ஜ்ஞாநவாசி தாத்வாஶ்ரயமான ஷஷ்ட்யநதமகாரத்தாலே அதை நிஷேதிக்கிற விடத்திலேநிஷேத்யவாசியான மகாரத்துக்குமுன்னே நிஷேதாக்ஷர மான நகாரம் முற்பட்டாப்போலேயும புருஷார்த்தத்தில் ஸ்வகீயத் வாதி நிஷேதமபண்ணுகிற நமஶ்ஶப்தம கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசி பதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ஸர்வதர்மபரித்யாகம்சொல் லுகிறவிடத்தில் த்யாகத்தினுடைய வத்யநதாபாவத்திலல்லது ஸ்வ ரூபபூர்த்தியில்லாமையாலும, ஸ்வீகாரோபாயத்துக்கு உதயமில லாமையாலும், தத்வாசகமான பரிஶப்தம த்யாகஶப்ததததுக்கு முற் பட்டாப்போலேயும் "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான வுபாயஸ்வீகாரம் விதந்தோபாயவிஷயமான ப்ரபத்திமாத்ரமாய்த் தானுமுபாயமு மின்றிககே ஸஹகாரியுமின்றிககே யொழிகையாலே ததவ்யாவர்த் தகமான ஏகபதம் ஸ்வீகாரவிதாநம்பண்ணுகிற வ்ரஜவென்கிறபதத் துக்கு முறபட்டாபபோலேயும நயஸ்தபரனான விவனுக்குண்டான ஶோகோதயமும ஸ்வபலாந்வயத்தையும் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தையும்

காட்டுமாகையாலே, ஶோகம் ப்ரஸ்துதமாவதுக்கு முன்னே நிஷேதாக்ஷரம் முற்படுகிறது;

ஸ்வகதஸ்வீகாரம் உபகாரஸ்ம்ருதியும் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் பரஸ்வீகாரவிஷயத்வமும் பரபலப்ராப்தியுமே ஸ்வரூபாயவாம்படி யிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது; ஆகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு யாவத்பலப்ராப்தி நிர்ப்பரனுமாய் நிர்ப்ப(ய)யனுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யமென்கிறது.

அதாவது-தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய நிருபாதிகரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநத்தாலும நிர்ப்பயனாயிருக்கையும், தன்னுடைய வாஞ்சங்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பரனாயிருக்கையும் தான் ஶேஷபூதனாகையாலே பலித்வமில்லை; பரதந்த்ரனாகையாலே உபாயகர்த்தருத்வமில்லை; பலாலாபநிபந்தநமாகவும் உபாயாபாவநிபந்தநமாகவும் ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லை; உபாயாந்தரஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்திலனாகில் அவற்றினுடைய துஷ்கரத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிதோஷங்களறிந்திலனாயும், இவற்றினுடைய த்யாகத்திலல்லது ஸித்தோபாயாந்வயமுண்டாகாதென்னுமிடமும் அறிந்திலனாகையாலே உபாயாதிகாரமில்லை; ஸித்தோபாயஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்தானாகில் அவனுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்ததையும் முதலானகுணங்களையுமறிந்திலன்; அதில் தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லை யென்கிற வாகாரமுமறிந்திலனாகையாலே உபேயாதிகாரமில்லை;

ஆகையாலே முன்புற்றை ஶோகாநுவ்ருத்தி ஸாத்யஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; பின்புற்றை ஶோகநிவ்ருத்தி - ஸித்தஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரம்ஶோகமநுவர்த்திக்கிறதாகில த்யாகஸ்வீகாரத்திலந்வயமில்லை; அதுக்குமுன்பு ஶோகித்திலனாகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை; துஷ்கரங்களாய் ஸ்வரூபவிருத்தங்களான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தர்ஶநமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானஸாதநதர்ஶநமும் தத்ஸாபேக்ஷதையும் வ்யவஹிதத்வமும் அதிலநுமையும் அஸாமர்த்யமும் ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய கிஞ்சநதையும் விரோதிபாஹுள்யமும் தந்

நிவ்ருத்தியில் அஶக்தியுமிறே ஶோககாரணம்; இவை [illegible] யில்லாமையாலே ஶோகிக்கவேண்டாவென்கிறது;

எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று துஷ்கரத்வாதிதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிக்கச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாந்தரதர்ஶநமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸுகரஸாதநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே அநுரூபஸாதநாதர்ஶநநிபந்தநமாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாம்" என்று வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனாகச்சொல்லுகையாலே ஸ்வதோஷமடியாகவும் அவனுடைய அப்ராப்தியடியாகவும் தன்னுடைய தண்மையடியாகவும் அவனுடைய துர்லபத்வமடியாகவும் ஶோகிக்கவேண்டா; "ஏகம்" என்று நிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலே ஸாபேக்ஷதையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "ஶரணம்" என்று அவ்யவஹிதஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே வ்யவஹிதமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; "வ்ரஜ" என்று மாநஸவ்யாபாரமாகச் சொல்லுகையாலே அருமையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "அஹம்" என்று ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணமாகச் சொல்லுகையாலே அஸாமர்த்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; அகில ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நிவர்த்யாம்ஶமும் ப்ராப்தவ்யாம்ஶமுமறியானென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸாவஶக்தித்வத்தாலே நிவ்ருத்திப்ராப்திகளில அஶக்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; அவாப்தஸமஸ்தகாமனாகையாலே அபூர்த்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; ஸ்வாமியாகையாலே அப்ராப்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; க்ருபாவத்தையாலே காரியம்செய்யுமோ செய்யானோவென்றஞ்சவேண்டா; "த்வா" என்று ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரக்ஷணோவயமடியாக வுபேக்ஷிக்குமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலே விரோதிபாஹுள்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; (மோக்ஷயிஷ்யாமி) அவை தானே விட்டுப்போமென்கையாலே நிவ்ருத்தியிலஶக்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;

ஆக, துஷ்கரத்வாதி தோஷதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிப்பித்து வத்ஸலனுமாய் ஸ்வாமியுமாய் ஶீலவானுமாய் ஸுலபனுமாய் நிரபேக்ஷனுமாய் பரமாப்தனுமாய் நிரவதிகதயாவானுமாயிருக்கிற

శ్రీః

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పరమకారుణికరాన

అఴకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్ద

ఆచార్యహృదయమ్

౧-౨ ప్రకరణఙ్గళ్

ఇదఱ్కు

తిరునారాయణపురత్తాయ్ అరుళిచ్చెయ్ద

వ్యాఖ్యానముమ్

విశదవాక్శిఖామణియాన

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానముమ్

సభాపణ్డితరాన

శ్రీమాన్ పుదుప్పట్టు తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభైయారాల్

కాఞ్చీపురమ్

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టమ.

1916

Title page only printed at the Sreenikathanum Press, Madras.

[illegible] వ గ్రన్థ ప్రకాశిక సభ [illegible]

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

రూ.అ.పై.

౧. రామచరమశ్లోకము ౦-౧-౬
౨. భారతాది తనిశ్లోకము ౦-౨-౬
౩. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము) ౦-౯-౦
౪. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి ౦-౨-౬
౫. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము ౦-౧౦-౦
౬. రెండో తిరువన్దాది ౦-౬-౦
౭. మూడో డిటో, ౦-౬-౦
౮. నాల్గవ డిటో ౦-౭-౦
౯. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరై ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము) ౨-౪-౦
౧౦. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము) ౦-౩-౦
౧౧. పెరియతిరువందాది ౦-౭-౦
౧౨. తిరువెళుక్కూఱ్ఱిరుక్కై ౦-౨-౦
౧౩. శిఱియతిరుమడల్ ౦-౫-౦
౧౪. పెరియతిరుమడల్ ౦-౭-౬
౧౫. శ్రీవచనభూషణమ్ ౧-౧౨-౬
౧౬. శరణశబ్దార్థవిచారమ్ ౦-౨-౦
౧౭. ప్రపత్త్యనుపాయతవిచారమ్ ౦-౧-౦
౧౮. నాయమాత్మభాష్యమ్ ౦-౨-౬
౧౯. ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది ౧-౧౨-౦
౨౦. యమకరత్నాకరమ్ ౨-౧౧-౦
౨౧. తిరుప్పల్లాణ్డు ౦-౭-౬

రూ.అ.పై.

౨౨. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్ ౧-౫-౬
౨౩. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్ ౨-౦-౦
౨౪. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్ ౦-౨-౦
౨౫. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్ ౨-౧-౬
౨౬. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్ ౦-౧౨-౬
౨౭. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్ ౦-౧౩-౦
౨౮. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితమ్ ౧-౬-౬
౨౯. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 1st ౧-౮-౦
౩౦. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 2nd ౦-౯-[illegible]
౩౧. పరన్దరహస్యమ్ ౦-౮-[illegible]
౩౨. సమ్ప్రదాయ అకరాతి ౧-౧[illegible]
౩౩. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్ ౦-[illegible]
౩౪. నాచ్చియార్ తిరుమొழி ౧-[illegible]
౩౫. చరమశ్లోకటిప్పణి ౧[illegible]
౩౬. స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్ ౦[illegible]
౩౭. పెరుమాళ్ తిరుమొழி ౦-[illegible]
౩౮. తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి [illegible]
౩౯. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్ ౦-[illegible]
౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం

పైకనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని బైన్డుచార్జు ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి

౭౦. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీథి, చెన్న

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற

பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்.

இது

ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக சபையாரால்

பிங்களநாம ஸம்வத்ஸரம்

ஸ்ரீ நிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டு பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1918

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

	ரூ.அ.ப.
1. ராமசரமஶ்லோகம்	0-1-6
2. பாரதாதி தனிஶ்லோகம்	0-2-6
3. பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம)	0-7-0
4. ஷண்மததர்ப்பிணி	0-1-6
5. த்வஷ்கரஶ்லோக டிப்பணி	0-2-6
6. யதிதர்மஸமுச்சயம	0-9-0
7. முதல் திருவந்தாதி (அரும பத ப்ரதிபதஸஹிதம)	0-9-0
8. இரண்டாம திருவந்தாதி	0-6-0
9. மூன்றும் திருவந்தாதி	0-6-0
10. நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
11. திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாதபர்யம)	1-14-0
12. திருவாசிரியம்	0-3-0
13. பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
14. திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	0-3-0
15. சிறியதிருமடல்	0-4-6
16. பெரிய திருமடல்	0-5-0
17. இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
18. திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6

	ரூ.அ.ப.
19. திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
20. திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
21. பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
22. „ 4 to 7	2-13-0
23. „ 8 to 11	2-10-0
24. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
25. பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாசயாநம 1 & 2	2-0-0
26. „ 3 to 5	3-5-0
27. திருச்சந்த விருத்தம-ஸவ்யாக்யாநம	1-6-0
28. திருமாலை-ஸவ்யாக்யாநம்	0-14-0
29. திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
30. அமலனாதிபிரான்	0-7-6
31. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
32. உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
33. ஞானஸாரம்-ப்ரமேய ஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம	0-8-0
34. ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம	1-3-6

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

மா. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

நெ. உக, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

வென்னைப் பற்றுகையாலும், (க) "ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம் நைவாவஸிஷ்யதே-ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றின வுனக்கு கர்த்தவ்யாம்ஸமில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணகனான நான் உன்னுடைய வவித்யாதி ஸகலபாபங்களையும் மறுவலிடாதபடிபோக்கி அஸங்குசிதமான வநுபவகைங்கர்யங்களிலே யந்வயிப்பித்து ஆநந்தநிர்ப்பரனாம்படி பண்ணுகிறேனென்கையாலும ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவில்லை; நீ உன்னுடைய ஸர்வப(்)ரங்களையும என்பக்கலிலேவைத்து வாழும் சோம்பனைப் செயல்தீரசிந்தித்து வாழ்ந்து கண்ணனைத் தாள்பற்றிக் கேடின்றிக்கேயிருக்கையாலே உன்னைப் பார்த்தாலும ஸோகிக்கஹேதுவில்லை; ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஸிஷ்டனான நான் சன்மசன்மாந்தரம காத்துத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளும்வனாய், இருவல்வினைகளைம சரித்து வீடுதிருத்தி விசும்பேறவைக்கப் பாரிக்கையாலே என்னைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவில்லை; (உ)"துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (ங)"உற்றவிருவினையாய்"(ச)"நல்வினையுமதீவினையுமாவன்" என்கிறபடியே விரோதியாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களாய் *வினைபற்றறுசகும் விதியானசம்முடையவதிநமாய் நாம பொறுத்தோமென்னத் தீருமதாகையாலே விரோதியைப் பார்த்தாலும் ஸோகிக்கஹேதுவில்லை.

இனி ஸோகித்தாயாகில் நமக்கு ஸேஷமும் பாரதந்த்ரமுமாய் அநந்யபலஸாதநங்களிலந்வயமின்றிக்கே யிருக்கிற வுன்ஸ்வரூபத்தையுமழித்து உன்னைப் பலியுமாக்கி ஸ்வதந்த்ரனுமாய்க்கொண்டு ஆதித்யஸந்நிதியி லந்தகாரம நில்லாதாப்போலே ஹேயப்ரத்யநீகனானநம்முடைய ஸந்நிதியிலே ஹேயம்நில்லாதென்கிறநம்ப்ராவண்யத்தையுமழித்தாயாவுதி; (ரு) "ஈஸ்வரோஹமஹம் போகீ-ஈஸ்வரோஹமஹம்போகி" என்று அஹங்காரமமகாரதூஷிதனாய் "நநமேயம" என்று மமகாரதூஷிதனாய்,-ரக்ஷகனான நானே "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டு அதுக்கடியானபாபம மூர்த்தாபிஷிக்தமாயிருக்க, ஸோகியாதிருந்த வறிவுகேட்டோபாதிபோரும்; நீயும் என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாய் நானும்உன்கார்யம் எனக்கு(்)பரமாகவேறிட்டுக்

(க) (உ) தி-வாய்-ங-௧௦-அ (ங) தி-வாய-௧௦-௧௦-அ
(ச) சா-திருவ-ருள (ரு) கீ-௧அ ௧௯-௧௪

கொண்டு ஸகலபாபங்களையும் போக்குவேனானபின்பு ஶோகிக்கையும், ஶோகித்தாயாகில் நீபண்ணின ப்(4)ரந்யாஸமும் வ்யர்த்தமாய் நான் பாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்றதும நிரர்த்தகமாய் உன் கார்யத்துக்கு நீயேகடவையாய்,பழையபாபபலாநுபவமும் நீயுமாய் விடுவித்தி; ஆனபின்பு ஶோகத்தைவிட்டு நிர்ப்ப(4)ரனுமாய் நிர்ப்பயனுமாய் மத்ப்ராப்தியில் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய்க்கொண்டு ஸுகமேயிருவென்றதாயிற்று.

ஆக, த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், த்யாகம் ஸ்வீகாராங்கமென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகார்யமான வுபாயத்தின் சீர்மையும, தந்நைரபேக்ஷ்யத்தையும், உபாயத்வம் ஔபாதிகமன்றென்னுமிடத்தையும, ஸ்வீகாரம் மாநஸமென்னுமிடத்தையும், உபாயம ஸர்வஶக்தியுக்தமென்னுமிடத்தையும, அதிகாரியுடைய வாகிஞ்சந்யத்தையும,நிவர்த்த்யமான பாபங்களையும, தத்பாஹுள்யத்தையும, தந்நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தையும, அதிகாரியின் [illegible] ப்ப(ர$_2$)ர்யத்தையும்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது,

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

சரமஶ்லோகப்ரகரணம முற்றிற்று.

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான ரஹஸ்யம முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்த்வத்ரயம்.

இதற்கு

விசதவாக்சிகாமணியாகிய

ஸ்ரீமணவா[illegible]னிகளருளிச்செய்த

வ்யாக்யானம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது

விஜய ௵ தை ௴

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை
(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

	ரூ.அ.ப.
1. ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6
2. பாரதாதி சரமஸ்லோகம்	0-2-6
3. த்வயசரமஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6
4. பராசரவிசிஷ்ட பரமதாம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0
5. திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
6. பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் 1 & 2 பத்து	2-0-0
7. ,, 3 to 5 ,,	3-[illegible]
8. திருச்சந்த விருத்தம்-வ்யாக்யானம்	1-6-0
9. திருமாலை-வ்யாக்யானம்	0-14-0
10. திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
11. அமலனாதிபிரான்	0-7-6
12. பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
13. ,, 4 to 7	2-13-0
14. ,, 8 to 11	2-10-0
15. திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
16. திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
17. முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0
18. இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0
19. மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0

	ரூ.அ.ப.
20. நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
21. திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்யம்)	1-14-0
22. திருவாசிரியம்	0-3-0
23 பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
24. திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
25. சிறியதிருமடல்	0-4-[illegible]
[illegible] பெரிய திருமடல்	0-5-0
[illegible] ராமானுஜ நூற்றந்தாதி ([illegible]உரையுடன்)	0-8-0
[illegible] உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
29. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
30. ஷண்மததாம்ஸிகி	0-1-6
31. யதிதர்மஸமுச்சயம்	0-9-0
32. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
33 ஞானஸாரம்-ப்ரமேய ஸாரம் வ்யாக்யானம்	0 8-0
34. ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகையென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்	1-3-6
35. ஆர்த்திப்ரபந்த வ்யாக்யானம்	0-6-0
36 ஸப்தகாதை	0-8-0
37 தத்வத்ரய வ்யாக்யானம்	0-12-6

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்யேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

[illegible], வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதே [illegible]

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தத்வத்ரயம்.

தொடங்கும்போது அநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்.

[illegible]ாயுணணி பத்மநாபரருளிச்செய்த

பிள்ளை லோகாசார்யர் விஷயமான தனியன்.

லோகாசார்ய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே।
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம:॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையிலேற்பட்ட தனியன்.

[illegible]
[illegible]।
[illegible]
[illegible]॥

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த

கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான தனியன்.

லோகாசார்ய க்ருபாபாத்ரம் கௌண்டிந்ய குலபூஷணம்।
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம் வந்தே கூரகுலோத்தமம்॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

நம: ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே।
[illegible] கைங்கர்யசாலிநே॥

[illegible] மானான.

[illegible] அழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

லோகாசார்ய பதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்ய ஜலதிம் வந்தே ஸௌம்யவரம் முநிம் ॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த
திகழக் கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்
தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

ஸ்ரீஜிஹ்வாவதீஸதாஸாநாம் ஸௌம்யஜாமாத்ரு யோகிந: ।
ஸர்வாபராத ஸஹநம் க்ஷமா ஸஜ்ஜந நிர்மலம் ॥

சாற்றும்போதநுஸந்திக்கும்

தனியன்கள்

வானமாமலை ஜீயரருளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
தீதில்திருமலையாழ்வார்செழுங்குரவை மணவாளர்
ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான்றாதருடன்
போதமணவாளமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே.

வாழியுலகாசிரியன்வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னும்மாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்பமல்குமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந் திருக்கு மிருப்பு.

ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனருள்
ஏதுமறவாதவெம்பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர்மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாரா துயர்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்.

விசதவாக்சிகாமணியான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயவ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

"அநாதிமாயயா ஸுப்த:" (க) என்கிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்த நிபந்தநமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்மஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதேःபரமாய், ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய், பகவதநந்யார்ஹசேஷமா யிருக்கும்படியையறியப்பெறாதே, "தேவோऽஹம், மநுஷ்யோऽஹம்" (உ) என்று ஜடமான தேஹத்திலே அஹம் புத்தியைப் பண்ணியும், தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் "ஈச்வரோऽஹமஹம்போகீ" (ங) என்று, ஸ்வதந்த்ர புத்தியைப் பண்ணியும், சேஷத்வ ஜ்ஞாநமுண்டாய்த்ததாகில் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே அத்தை விநியோகித்தும், இப்படி "யோऽந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே। கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" (ச) என்கிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபத்தில் அந்யதா ப்ரதிபத்திரூபமாய், அகில பாபமூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி, அல்பாஸ்திரதவாதி தோஷதுஷ்டமான சப்தாதிபோகைகதத்பரராய்; "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" (ரு) என்கிறபடியே, கரணகளேபரமாய், போகமோக்ஷஸாதநமாய், அசிதவிசேஷிதமாய்க் கிடக்கிற தசையிலே பரமதயாளுவான ஸர்வேச்வரன், ஸ்வசரண ஸமாச்ரயணோபகரணமாகக்கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கலாயிருக்க, அத்தைச்செய்யாதே "அந்நாள் நீதந்த வாக்கையின் வழியுழல்வேன்" (சு) என்கிறபடியே, அதின்வழியேபோய், ஆறு நீஞ்சக்கொடுத்த [illegible] அக்கரையேறலாயிருக்க நீர்வாய்க்கவே [illegible]

...யும் ஸம்ஸாரணத்துக்குட்லாக்கி, [illegible] [illegible]
...நந்த புண்யபாபரூப கர்மாநுகுணமாக மாறிமாறிப் ப[illegible]
...யும் பிறந்து, பிறந்தஜந்மங்தோறும் தாரந்ததாபத்ரய தவாநல தஹ்ய
...ராய், இப்படி அநாதிகாலம் போராநிற்கச்செய்தேயும், அதீ
...தத மறியாமையாலே, அதிலே ஒரு க்லேஶமன்றிக்கே கர்ப்ப
...ந்ம பால்ய யௌவந வார்த்தக மரண நாகரூபாவஸ்தா ஸப்தக
...த்தை ப்ராபித்து, துக்கபரம்பரைகளை யநுபவித்து, இப்படி அந
...க்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே அழுந்திக்கிடந்தலை
...ற சேதநருடைய அநர்த்தவிஶேஷத்தை யநுஸந்தித்து, இவர்க
...டைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு க்ருஷிபண்ணிக்கொண்டு போருகிற
...ர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரன், (ஏ) "[illegible]" என்கிறபடியே, தன்னு
...டைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த அபாரகாருண்யத்தாலே, (அ) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜாய
...மாநகாலத்திற்பண்ணின விஶேஷ கடாக்ஷத்தாலே நிரஸ்த ரஜஸ்த
...ஸ்களாய், ப்ரவ்ருத்தஸத்வகுணர்களாய், முமுக்ஷுவான சேதநனு
...க்கு தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தாலல்லது மோக்ஷஸித்தியில்லாமையாலே,
...த்வஜ்ஞாநம் ஸம்பாத்யமாமளவில், அது ஶாஸ்த்ரஜந்யமாதல்
...பதேஶகம்யமாதல் ஆகவேண்டுமாகையாலும், ஶாஸ்த்ர ஜந்யமா
...மளவில் (க) "[illegible]" என்கிறபடியே
...க்லேஶஸாத்யமாகையாலே துஸ்ஸாத்ய மாகையாலும், வரு
...ஸாதிக்கப்பார்த்தாலும் (க0) "[illegible]" என்கிறபடியே, சேதநர் ம[illegible]
...திகளுமாய், மந்தாயுஸ்ஸுக்களுமாய் அதுக்குமேலே விக்நங்க
...ளும் அநந்தங்களாயிருக்கையாலே எல்லார்க்கும் மோக்ஷஸித்திக்கை
...காகையாலும்; இனித்தான் ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநதிகாரி
...களான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு முமுக்ஷுத்வமுண்டானாலும் [illegible]
...மாம்படி யிருக்கைபாலும்; உபதேஶ[illegible]
[illegible]

திருவுள்ளம்பற்றி; ஸகலசாஸ்த்ரநிபுணராய் ஸகல சேதநோஜ்ஜீவ நகாமராய் பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளிலே அரவகாஹமாம்படி பரக்கச்சொல்லப்படுகிற சிதசிதீச்வர தத்வங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிசேஷங்களை, அகில சேதநர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் இப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார்.

நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரபந்தநிர்மாணத்துக்கும்கருத்திதுவிறே. நிரஹங்காரராய் பரஸம்ருத்திப்ரியராய் க்யாதிலாபாதி நிரபேக்ஷராயிருக்கிறவிவர்கள் பலரும் ப்ரபந்தமிடவேண்டுவானென்? ஒருவரிட்ட ப்ரபந்தத்தை மற்றுமுள்ளவர்கள் பரிபாலநம்பண்ண வமையாதோ? என்னில்; ஆழ்வார்கள்பலரும் ஏககண்ட்டராயருளிச்செய்கையாலே அர்த்தத்துக்கு ஆப்ததமத்வமிகுத்தாப்போலே, ஆசார்யர்கள் பலரும் ஏககண்ட்டமாக வருளிச்செய்த வர்த்தமென்று மதிமதிகளும் விஸ்வஸிக்கைக்காக; இன்னமுமோரொன்றில் அவிஸ்தமானவர்த்தவிசேஷங்கள், ஒரொன்றிலே விசதமாயிருக்கும். அதுக்கடி ஸுசக்திவிசேஷங்களும் ஸங்கோசவிஸ்தாரங்களும். ஏகர்த்த்ருகங்களான ப்ரபந்த விசேஷங்களுக்கு மொக்கும்.

(வ்யாக்யானம்.) (முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞானமுண்டாகவேணும்) முமுக்ஷுவானவன்-மோக்ஷேச்சையுடையவன், ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில இச்சையுடையவனென்றபடி. முமுக்ஷுவான—என்கையாலே, ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்குண்டாகைபிதுள்ள வருமை தோற்றுகிறது. இந்தவிச்சை பிறவாமைபிறே, அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்தது. உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஸர்வேஸ்வரனும் இச்சை பிறக்குமளவுமிறே பார்த்திருக்கிறது.

ஸம்ஸாரத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்ள விச்சிக்கக்கட... [illegible] இச்சைபிறக்கை அர்ஸ்பமிறே [illegible]

இவர் சேதந னென்றதும் ஸாபிப்ராயம். அசித்தில் சைதந்யப்ர
வேசமுண்டாகத் தொடங்குகிறதும் இப்போதென்கை; அநாதி
காலம் வ்யர்த்தமே போய்த்த தித்தனையிறே சைதந்யம்; அதா
வது-உஜ்ஜீவநத்துக்கு உறுப்பாகாமை. இனித்தான் ஸம்ஸார நிவ்
ருத்தியை யிச்சிக்கிறது—*நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவை
கலக்ஷணையாகிற பகவத்ப்ராப்திக்கு உறுப்பாகவிறே. (கக) தாமரை
யாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமதிறேயுணர்வாவது; ஆத்ம
ப்ராப்திக்கு உறுப்பாக ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யிச்சித்தாலும் விப
ரீதஜ்ஞாநகார்யமாமித்தனை. ஆகையால பகவத்ப்ராப்திக்கு விரோதி
யான ஸம்ஸாரத்தினுடைய விமோசநத்திலிச்சையுடையவனான
வதிகாரிக்கு, அப்படி யிருந்துள்ள மோக்ஷ மாகிற புருஷார்த்தம்
ஸித்திக்கும்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணுமென்கை.

தத்வஜ்ஞாநோத்பத்திக்கு முன்னே முமுக்ஷை ஜநிக்கக்கூடு
மோ? என்னில; (கஉ) "ஶ்ரீக்ஷ்யொகாநு" (அ) "ஜாயமாநம்"
இத்யாதி ப்ரஸித்தமந்த்ரிகளிற சொல்லுகிற ப்ரக்ரியையாலேகூடும்.

உண்டாகவேணு மென்று அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வம் தோற்ற
அருளிச்செய்கையாலே, (கரு) "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷலாபஃ" என்
கிற நியமம் தோற்றுகிறது. (கரு) "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷஃ" என்கிற
விது, ஸகல ஸித்தாந்த ஸாதாரணமிறே. மோக்ஷத்திலும் தத்வத்
திலுமிறே விப்ரதிபத்தியுள்ளது. ஆனால (கரு) 'ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷஃ'
என்கிற நியமம் கொள்ளுமபோது (கசு) "பஶுர்மநுஷ்யஃ பக்ஷீ
வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயாஃ। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி
தத் விஷ்ணோஃ பரமம் பதம்" (கரு) யம் யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்யாம்
யம் யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா। ஸ்தாவராண்யபி முச்யந்தே கிம் புந
ர்பாந்தவா ஜநாஃ" என்று, ஜ்ஞாநயோக்யதையில்லாத திர்யக்
ஸ்தாவரங்களுக்கும் வைஷ்ணவ ஸம்பந்தத்தாலே மோக்ஷஸித்
தியைச் சொல்லுகிற வசநங்களுக்கு வையர்த்யம் வாராதோ?
என்னில்; வாராது; அவற்றுக்கு முமுக்ஷுத்வந்தானுமில்லையிறே.
இங்கு, முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கிறே மோக்ஷஸித்திக்கு தத்வஜ்ஞா
நமுண்டாகவேணு மென்றது, அங்கு தானும் முமுக்ஷுத்வ
மும், தத்வஜ்ஞாநமும், இரண்டும் இவற்றின் பக்கலில்லையிறே

யிருக்கச்செய்தேயும், இவை யிரண்டாலும் பூர்ணனாயிருப்பானொரு வைஷ்ணவனுடைய அபிமாநமேயிறே! கார்யகரமாகச் சொல்லுகிறது.

ஆகையாலே, அபிமாநியானவனுடைய ஜ்ஞாநவிசேஷத்தைக் கடாக்ஷித்தே, அபிமாநாநகாப்பூதமான விவறுக்கும ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்கையாலே, "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:" (கரு) என்கிற விது, அவ்விடத்திலும் ஸத்வாரகமாகவித்திக்கும். தத்வஜ்ஞாநமென்றதே,- தத்வத்ரயஜ்ஞாநம் எனகையாலே தத்வங்களை அதிகமாகவும், ஸ்யூநமாகவும் கொள்ளுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தங்கள்.

இவர் தாம் தத்வத்ரயம் - என்று நிர்ணயிக்கைக்கு பரமாணமென்? என்னில்; நிர்த்தோஷ ப்ரமாணமான வேதாந்தம், "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கசு) என்று போக்த்ருஶப்தத்தாலும், போக்யஶப்தத்தாலும், ப்ரேரயித்ருஶப்தத்தாலும், சித் அசித் ஈஶ்வர தத்வங்கள் மூன்றையுமிறேசொல்லுகிறது. ஆகையாலே "வேதாந்தப்ரதிபாத்யம், தத்வத்ரயமுமே" என்று நிஶ்சயித்து, மோக்ஷமுண்டாமபோது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும் என்கிறார்.

ஆனால், "தமேவம் வித்வா அம்ருத இஹ பவதி। நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" (கஎ) என்று வேதாந்தங்கள், பகவத்தத்வ ஜ்ஞாநமொன்றுமே மோக்ஷஸாதந மென்னாநிற்க; தத்வாந்தரங்களின் ஜ்ஞாநத்தையும் இவர் மோக்ஷஸாதநமாக வருளிச்செய்வானென் [illegible] என்னில்; பகவத் தத்வத்தை யறியும்போது, ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணமாகவும, இவற்றுக்கு காரணமாகவும், வ்யாபகமாகவும் தாரகமாகவும், நியாமகமாகவும், ஶேஷியாகவு மறியவேண்டுகை யாலும், தத்வாந்தரங்களை யறியாதபோது இப்படி யறிய [illegible] இல்லாமையாலும், தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் என்ன குறையில்லை. "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" ([illegible]) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம் ருதத்வமேதி" (கஅ) என்கிற ஶ்ருதிக்கும் ஹ்ருதயமிதுவிறே இல்லையாகில், "தமேவம் வித்வா" (கஎ) இத்யாதி ஶ்ருதி

யோடு இதற்கு விரோதம்வரும். ஆகையால் இந்த ப்ரக்ரியை யாலே இவரும் அருளிச்செய்தாராகையாலே, வேதாந்தவிரோத ப்ரஸங்கமேயில்லை.

௨. (அவதாரிகை) தத்வத்ரயந்தா னேதென்னு மாகாங்க்ஷை யிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(வ்-ம்) (தத்வத்ரயமாவது சித்துமசித்து மீஶ்வரனும்) என்று. சித்—ஆவது-சைதந்யாதாரமானவஸ்து. அசித்—ஆவது-சைதந்ய அநாதாரமானவஸ்து. ஈஶ்வரன் - ஆகிறான்-யோகவைஶேஷிகாதி தந்த்ரத்திலுள்ளார் சொல்லுகிற கணக்கிலே யொரு புருஷவிஶேஷ மன்றிக்கே, வேதாந்திகள சொல்லுகிற சிதசிந்நியந்தா. (௪௧) "க்ஷரம்ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: । க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" (௨௦) "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரம் ச மத்வா" என்னக்கடவதிறே.

௩. (அ-கை.) உத்தேஶக்ரமத்திலே, தத்வத்ரயத்திலுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ப்ரதமம் சித் தத்வத்தை உபபாதிக்க உபக்ரமிக்கிறார்;

(வ்-ம்) சித் என்கிறது ஆத்மாவை - என்று. நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டரும், ஆசான் பிள்ளையும், முதலான ஆசார்யர்கள் தத்வத்ரயமருளிசசெய்கிற விடத்தில், அசித்உபக்ரமமாக வரு ளிச்செய்தார்கள். இவர் சித் உபக்ரமமாக வருளிசசெய்தார். இதுக் குக்கருத்து-அசித் தத்வம் ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்ய மாகையாலும், ஈஶ்வரன் உபாதேயதயாஜ்ஞாதவ்ய னாகையாலும், இப்படி இர ண்டுதத்வத்தையு மறிகைக்கு அதிகாரியான சேதநனுடைய ஸ்வ ரூபந் தன்னை முதலிலே யறிந்துகொள்ளவேணுமிறே! என்று.

அவர்கள்தானப்படி யருளிச்செய்வானென்? என்னில்; ஆத் மாவினுடைய ப்ராக்ருதே: பரத்வஜ்ஞாநம் ப்ரக்ருதியை யறியாத போது கூடாமையாலே, முந்துற ப்ரக்ருதிதத்வத்தையறிந்து, அநந் தரம் தத்வ்யதிரிக்தனைப் ததந்தர்வர்த்தியான ஆத்மாவை யறிந்து

அ[illegible]ந்தர்யாமியாய் ஶரீரத்துக்கு ஆத்மாவைப் போலே [illegible]க்கு மபிமாநியாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிகை புத்யாரோஹக்ரமமாகையாலே யருளிச் செய்தார்கள்.

அபிதுபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (உக) "அந்நமயம்" தொடங்கி "ஆநந்தமயன்" அளவும் ஆரோஹித்த ஶ்ருதிமர்யாதைக் குச்சேரும்; பிதுபக்ரமமாகச சொல்லுகிறவிது, (கரு) "[illegible]" இத்யாதிஶ்ருதிக்குச் சேரும்; ஆகை யால், இரண்டுக்ரமமும வேதாந்தஸித்தம்; (உஉ) "[illegible]" என்று ஆளவந்தாரும், (உங) "[illegible]" என்று பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்த வசநங்கள் உபயகோடியிலும் சேரும். எங்ஙனேயென்னில்; பிதுபக்ரமயோ ஜனைக்குத்தானே ஸ்வரஸமாயிருந்ததிறே. அபிதுபக்ரமயோஜ னையில் வந்தால் க்ரமவிவக்ஷையவன்று, அவர்களப்படி யருளிச்செய் தது; ஸமஸ்தபதமாக வருளிச்செய்கையாலே. ஸமாஸத்தில அப்ய ர்ஹித மாதல், அல்பாச்தரமாதல் முற்படக்கடவதென்கிற ந்யா யத்தைப்பற்ற அல்பாச்தரமான பிச்சப்தம முன்னாக வருளிச் செய்தார்களித்தனை. அப்யர்ஹிதனான ஈஶ்வரனதன்னை முதலிலெ டாதே, பிசசப்தத்தாலே சேதநனைச்சொல்லிற்று, (உச) "[illegible]" என்கிற வநுஶாஸநபலத்தாலே; இபபடி யிரண்டு க்ரமமும் வேதவைதிகபரிக்ருஹீதமாகையாலே, இரண்டும் முக்ய மென்று கொள்ளக்குறையிலலை.

பிச்சப்தம், (உரு) "[illegible]" என்று, ஜ்ஞாநவாசிஶப்தங்களோடே ஸஹபடிதமாகையாலும், ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவில் இதுக்கு ப்ரவ்ருத்திப்ராசுர்ய மில்லாமையாலும், (கக) "[illegible]" (உசு) "[illegible]" (உஎ) "[illegible]" (உஅ) "[illegible]" என்று, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே பலவிடங் களிலும் சொல்லுகையாலே, ஆத்மஶப்தத்துக்கு ஜீவவிஷயத்தில்

(ச.) ஆத்மஸ்வரூபம்—"சென்றுசென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே, தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய், அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய், ஈஶ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய், ஶேஷமாயிருக்கும்.

ப்ரஸித்திப்ராசுர்ய முண்டாகையாலும், சித்தென்கிறது - ஆத்மாவையென்று, ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறார்.

ச. (அ-கை.) இனி, இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப மிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்

(வ்-ம்) (ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றுதொடங்கி). ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ஒன்றைச் சொல்லலாயிருக்க, இப்போது ஆழ்வாரருளிச்செய்த சந்தையை யெடுத்தது தத்வ ப்ரதிபாதகங்களான ஶ்ருத்யாதிகளிலுங்காட்டில் தத்வதர்ஶிகளில் ப்ரதாநரான ஆழ்வாருடையவசநமே தத்வநிர்ணயத்துக்கு முக்யப்ரமாணமென்று தோற்றுகைக்காக; (உகூ) "வியஸ்ய வேதிகாஸூக்திய ஶ்ரீமதா உதாநாஶாஸிந:" என்றிறே பரமாசார்யரு மருளிச்செய்தது. ஸ்வரூபமாவது-ஸ்வம்மானரூபம். அதாவது - அஸாதாரணாகாரம். (௩0) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றது-போய்ப்போய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாயிருக்கிற * அந்நமயப்ராணமய மநோமயங்களுக்கு அவ்வருகா யென்றபடி. 'தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்' என்கிற விடத்தில் புத்தி ஶப்தத்தால்-மஹதநுக்ருஹீதமான அந்த:கரணத்தைச் சொல்லுகிறதோ? ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதோ? என்னில்; இவருக்கிங்கு விவக்ஷிதம் ஜ்ஞாநமாகவேணும்; தத்வஶேகரத்தில் தேஹாதிவைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அப்படி யருளிச்செய்கையாலே. (௩க) "தேஹேந்த்ரிய மந: ப்ராணதீப்யோऽந்ய:" என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிச்செய்தது. உத்தேஶம், லக்ஷணம், பரீக்ஷையென்று மூன்றுவகைப்பட்டிறே! தத்வநிர்ணயக்ரம மிருப்பது; அதில் "சித்துமசித்துமீஶ்வரனும்" என்று, தத்வத்ரயத்தையுமுத்

(ரு) ஆத்மஸ்வரூபம் தேஹாதி விலக்ஷணமானபடி யேன்? என்னில்;

தேசித்து, உத்தேசக்ரமத்திலே அவற்றினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக நினைத்து, ப்ரதமத்திலே சித்சப்தோத்திஷ்டனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக உபக்ரமித்து, "தேஹேந்த்ரிய மநஃப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "சேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தார். அத்தைப்பரீக்ஷிக்கிறார்மேல்.

(ரு)(அ-கை.) அதில் ப்ரதமத்திலே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய தேஹாதி வைலக்ஷண்யத்தை சோதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸுக்களுடைய ப்ரச்நத்தை அநுபாஷிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (ஆத்ம ஸ்வரூபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்? என்னில்) என்று. இது தன்னை தத்வசேகரத்திலே இவர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

தேஹம்-அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் ஸித்தம்; அதில் எல்லா அவயவங்களுக்கும் சைதந்யமுண்டாகில், அநேக சேதநோபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும். அவயவங்களுக்கு அந்யோந்யம் விவாதநியமமும், அவற்றில் மமதாபுத்தியும், மமதாவ்யவஹார முங்கூடாது. ["ஓரவயவத்துக்கே சைதந்யங்கொள்ளில்; அது விச்சிந்நமானால். அவயவாந்தரம் அதநுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக்கூடாது. பின்பு, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்களும். மமதாபுத்தி வ்யவஹாரங்களும் தவிரவேணும்; ஸர்வ சரீரவ்யாபியான ஸுகதுஃகாநுபவமுங் கூடாது. அவயவ ஸங்காதாத்மகமன்று, சரீரம் அவயவி, அதிலே சைதந்யமென்னவு மொண்ணாது: உபலம்பாநுபபத்திக ளில்லாமையாலே. அவயவி ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நமாகையாலே. கிஞ்ச, (நஉ) "பாலஸ்யைவ ஹி ஸம்ஜ்ஞாநம், யுவைவ ஹி ஸம்ஜ்ஞாநம், ஏகசரீரஸ்ய" என்று, சரீராஹமர்த்தங்களில் பிறக்கிற பேத ப்ரதிபத்தியும், பேத வ்யவஹாரமும் கூடாது; (நந) "மமாயம் தேஹ:" என்கிற விடத்திற்போலே, அமுக்யமென்னவொண்ணாது; முக்யே பாதகமில்லாமையால். அன்றிக்கே, அஹம்

புத்திக்கு ஶரீரம் விஷயமென்று கொண்டாலும், ஶ்ருதியாலும் ஶ்ருத்யர்த்தாபத்திகளாலும் தேஹாதிரிக்தனாய், தேஹாந்தரபரிக்ரஹ யோக்யனான ஆத்மா ஸித்தன். பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் ஆத்மாவாக மாட்டாது; ஒருவனே ஸர்வேந்த்ரிய விஷயங்களையு மறிகையால். இப்படிக் கொள்ளாதபோது, "யாவனொருவன் நானிவ்வர்த்தத்தைக் கண்டேன், அந்தநானே ஸ்பர்ஶியா நின்றேன்" என்கிற ப்ரதிஸந்தாநமுங் கூடாது. சக்ஷுஸ்ஸே ஆத்மாவாகில், அந்தன் ரூபத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். ஶ்ரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், பதிரன் ஶப்தத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். இப்படி மற்றை யிந்த்ரியங்களிலுங்கண்டுகொள்வது. அந்தஃகரணமும் ஆத்மா வாகமாட்டாது; கர்த்தாவினுடைய ஸ்மரணாதி கார்யங்களுக்குக் கரணமாகக் கல்பிதங்களாகையாலே. இது தானே ஸ்மரிக்கிற தென்ன வொண்ணாது; ஸ்மரணத்துக்குக் கரணமில்லாமையாலே. கரணமும் இது தானேயென்னவொண்ணாது; விருத்தமாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில்; அது பாஹ்யகரணமாகில், அதில்லாதவனுக்கு ஸ்ம்ருதி கூடாது; அந்தஃகரணமாகில், ஆத்மாவுக்கு மநஸ்ஸென்று பேரிட்டதாய்விடும். அந்தஃகரணம் அநபேக்ஷிதமாகில், இந்த்ரியார்த்தஸம்பந்தமுண்டானபோதெல்லாம்ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணும்; ஆகையால், மநஸ்ஸும் ஆத்மாவாகமாட்டாது. ப்ராணன்களும் ஆத்மா வாகமாட்டாது; ஸங்காதரூபங்களாகையாலே. தேஹம் ஆத்மா வென்கிற பக்ஷத்துக்குச் சொன்ன தூஷணங்கள் இங்கும் துல்யம். ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது" என்று க்ஷணிகமுமாய், ஆத்மதர்மமுமாய்த் தோற்றுகையாலே. ஸ்த்திரனா யிருப்பானொ ராத்மா வுண்டென்னுமிடம், "நேற்றுக்கண்டதானை இன்றுங் காணாநின்றேன்" என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ஸித்தம்"] என்று, இப்படி விஸ்தரேண வருளிச்செய்தாரிறே.

(௬) (அ-கை.) இப்படி தனித்தனியே யெடுத்துக் கழிக்குமளவில் க்ரந்தவிஸ்தர மாமென்று மந்தமதிகளுக்கும ப்ரதிபத்தியோக்ய மாமபடி, தேஹாதிகளை ஸமுச்சித்யோபாதாநம் பண்ணி, அவற்றிற் காட்டில ஆத்மாவுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தைச் சில யுக்திவிஶேஷங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்கிறார்;

(௬) தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று, ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத்தோற்றுகையாலும், 'இதம்' என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்"என்று தோற்றுகையாலும், இவை யொருகால் தோற்றி யொருகால் தோற்றாமையாலும், ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா—இவற்றில் விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும்.

(வ்ய.) (தேஹாதிகள்) என்று தொடங்கி. "தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று - ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத் தோற்றுகையாலும், "இதம்" என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்"என்று தோற்றுகையாலும்" அதாவது-தேஹாதிகளானவை என்னுடையதேஹம், என்னுடைய இந்த்ரியம், என்னுடைய மநஸ்ஸு, என்னுடையப்ராணன், என்னுடைய புத்தியென்று, மமதா புத்திக்கும், மமதாவ்யவஹாரத்துக்கும் விஷயமாய்க்கொண்டு அஹமர்த்தபூதனான வாத்மாவுக்கு அந்யமாய்த்தோற்றுகையாலும், அப்படியே "இது தேஹம், இது இந்த்ரியம்" என்று இதம்புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க் கொண்டு அஹமர்த்த வ்யதிரிக்தமாய்த் தோற்றுகையாலும்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஆத்மா அஹமர்த்தபூதனாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலுமென்றபடி.

"இவை ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும் ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்" 'இவை' என்று தேஹேந்த்ரியாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹம் ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாவது-ஜாக்ரத்தசையில் (௩-௪) "ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம்"இத்யாதிகளாலே அஹம் புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க்கொண்டு ஆத்மத்வேந தோற்றியிருந்ததேயாகிலும், ஸுஷுப்திதசையில் அப்படி தோற்றாதிருக்கை.

ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாவது - "உறங்குவதுக்கு முன்பு இவையெல்லாம அறிந்திருந்த நான் உறங்குகிறபோது என்னுடம்பு முட்படவறிந்திலேன்" என்று, ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணுகையாலே, உபயாவஸ்தையிலும் தேஹாதந்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டென்று தோற்றுகை.

அதவா, ஜந்மமரணபாக்த்வத்தாலே தேஹம் ஒருகால்தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும், "நான் ஜந்மாந்தரத்தில் பண்ணின அதினுடையபலமிது" என்கிற லோகவ்யவஹாரத்தாலே, ஆத்மா ஜந்மமரணாதிரஹிதனாய்க்கொண்டு எப்போதுந் தோற்றுகையாலு மென்னவுமாம்.

அப்படியே, சக்ஷுராதிரூபேண தோற்றியிருக்கிற விந்த்ரியங்கள், அந்த பரிராத்யவஸ்தைகளில் தோற்றாமையாலும்; ஸங்கல்பாதிஹேதுத்வேந தோற்றி யிருக்கிறமநஸ்ஸு, ஒரு காலவிசேஷங்களிலே மூடமாய்க்கொண்டு ஒன்றுந் தோற்றாமையாலும்; உச்ச்வாஸநிச்வாஸாதிகளாலே தோற்றியிருக்கிறப்ராணன்கள், ஒரோ மோஹதசைகளிலே நெற்றியைக்கோற்றிப் பார்க்கவேணும்படி தோற்றாமையாலும்; விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாசிக்கிறஜ்ஞாநம் விஷயக்ரஹணாபாவதசையில் தோற்றாமையாலும்; இப்படியன்றிக்கே, "நான் கண்ணும்செவியும் முன்பு விளங்கயிருந்தேன், இப்போது அந்தனும் பதிரனுமானேன்; முன்பு என்னுடைய மநஸ்ஸு விசதமாயிருக்கும், இப்போ தொன்றுந் தெரிகிறதில்லை; நானப்போது நிஷ்ப்ராணனாய்க் கிடந்தேன், இப்போது ஸப்ராணனானேன்; எனக்கப்போது ஜ்ஞாநமுண்டாயிருந்தது, இப்போது நசித்தது" என்று, இவை தோற்றினபோதோடு தோற்றாதபோதோடு வாசியற ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்,

இவை பலவாகையாலும் ஆத்மா ஒருவனாகையாலும்; மீண்டும் இவை யென்று தேஹாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹத்துக்குப்பன்மை அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மக மாகை யாலே; இந்த்ரியங்களுக்குப் பன்மை சக்ஷுஸ்ச்ரோத்ராதிவ்யக்தி பேதத்தாலே. மநஸ்ஸுக்குப்பன்மை - மநோபுத்தி சித்தாஹங்கார ரூபமானபேதத்தாலே. ப்ராணனுக்குப்பன்மை, ப்ராணாபாநாதி பேதத்தாலே; புத்திக்குப்பன்மை — கடஜ்ஞாந படஜ்ஞாநாதிபேதத்தாலே. இப்படி தேஹாதிகளொரொன்றே பலவாகையாலும்; இங்ஙனன்றிக்கே, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரார்ஹனான ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா இவற்றில் விலக்ஷணனென்றுகொள்ளவேணும். அதாவது-இப்படி தேஹாதிப்ரகாரத்தையும், ஆத்மாவினுடைய ப்ரகாரத்தையும் நிரூபித்தால், ஆத்மா தேஹாதிகளானவற்றில்

(௭.) இந்தயுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாகக் கடவன்.

வேறுபட்டிருப்பானொருவனென்று அவஶ்யம் அங்கீகரிக்கவேணு மென்கை.

௭. (அ-கை.) இப்படி யுக்தியாலே ஸாதிதமான வர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (இந்த யுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவன்) என்று. கண்ணழிவுண்டே யாகிலும் என்கையாலே - ஸர்வதா இதுக்குக் கண்ணழிவுசொல்ல வொருவர்க்கும் போகாது; அது தானுண்டாய்த்தாகிலும் இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, ஶாஸ்த்ரபலந்தானே இவ்வர்த்தத்தை ஸாதிக்குமென்று கருத்து (௩௫) "[illegible]" (௩௬) "[illegible]" (௩௭) "[illegible]" (௩௮) "[illegible]" (௨௭) "[illegible]" (௩௯) "[illegible]" (௪௦) "[illegible]"

(௮.) அஜடமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தானே தோற்றுகை.

(௯.) ஆநந்தரூப மாகையாவது-ஸுகரூபமா யிருக்கை.

---

(௬௧) "பஞ்சபூதாத்மகே தேஹே தேஹீ மோஹதமோவ்ருத:। அஹம் மமைதத் இத்யுச்சை: குருதே குமதிர் மதிம்॥ ஆகாஶவாய்வக்நிஜல ப்ருதிவீப்ய: ப்ருதக் ஸ்திதே । ஆத்மந்யாத்மமயம் பாவம் க: கரோதி கலேவரே" என்று, இப்படி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரப்ரதிபந்நமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிவிலக்ஷணத்வம் துரபஹ்நவ மென்று நினைத்திறே! ஶாஸ்த்ர பலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவனென்று ஸுநிஶ்சயமாக இவரருளிச்செய்தது.

௮. (வ்-ம்.) (அஜடம்) இத்யாதி. அஜடத்வமாவது - அநந்யாதீநப்ரகாஶத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மென்றபடி. ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மாகையாவது-தீபம் தீபாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிற வோபாதி, ப்ரகாஶாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந் தானே தோற்றுகை) என்று. (௬௨) "ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யோதி: புருஷ:" (௬௩) "அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயஂஜ்யோதிர்பவதி" (௬௪) "விஜ்ஞாநகந:" (௨௮) "ஆத்மா ஜ்ஞாநமய:" (௬௫) "தஜ்ஜ்ஞாநமயம் வ்யாபி ஸ்வஸம்வேத்யம் அநௌபமம்" (௬௬) "ஆத்மஸம்வேத்யம் தஜ்ஜ்ஞாநம்" என்னக்கடவதிறே.

௯. (வ்-ம்.) (ஆநந்தரூபம்) இத்யாதி. ஆநந்தரூபத்வமாவது-ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வம். அதாவது—ஸ்வபாவமேயநுகூலமாயிருக்கை. (௬௭) "ஆநுகூல்யம் ஸுகம் து:கம் ப்ராதிகூல்யம் இதீர்யதே । ஸ்வாத்மா ஸ்வஸ்யாநுகூலோ ஹீத்யாத்மஸாக்ஷிகவைபவ:" என்கிறபடியே, தனக்குத்தானே ஸுகரூபமா யிருக்கை யென்றபடி.

(௧௦.) உணர்ந்தவன் ஸுகமாக வுறங்கினே னென்கையாலே ஸுகரூபமாகக் கடவது.

௧௦. (அ-கை) இப்படி ஆத்மஸ்வரூபம் ஸுகரூபமாயிருக்கு மென்னுமிடத்தில், ஸர்வஸம்ப்ரதிபன்னமான ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார்: (உணர்ந்தவன்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) "ஸுகமாகவுறங்கினேனென்கிற ப்ரத்யவமர்சத்தாலே, இதில் ப்ரமாணம்" என்றிறே! தத்வசேகரத்திலும் இவர் அருளிச்செய்தது; ஸுஷுப்திதசையில் பாஹ்யார்த்த ஸம்பந்தமில்லாமையாலும், ப்ரத்யக்த்வஸ்புரண முண்டாகையாலும், ஸுப்திதசையிலே பராம்ருஷ்டமான ஸுகம் ஸ்வரூபஸுகமாகவேணுமிறே. "இப்போது ஸுகம் பிறக்கும்படி உறங்கினேன்" என்னன்றிறே! "ஸுகமாகவுறங்கினேன்" என்கிறவித்தைப் பொருளென்னவொண்ணாது; ப்ரதிபத்திஸமயம், அப்படி யன்றிக்கே "இனிதாகப் பாடினேன்" என்கிறப்போலே யிருக்கையாலே; இது தன்னை பாஷ்யத்திலே (௪அ) "ஸம்வேதனம் [illegible] ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸம், [illegible] ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஜ்ஞாதாயதே. [illegible] ஸம்வேதனமபி [illegible] ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸமிதி [illegible]" என்று, பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தார். ஸ்வரூபம் அநுகூலமன்றாகில், புருஷார்த்தத்வம் கூடாது. (௪௧) "[illegible]" இத்யாதிகளாலும் இவ்வர்த்தம் ஸித்தம். (௫௦) "ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ" (௨அ) "[illegible]" (௫௧) "ஜ்ஞாநாநந்தமய[illegible]" (௫௨) "ஜ்ஞாநாநந்தைக லக்ஷணம்" இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய ஆநந்தரூபத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆக, கீழ் ப்ரக்ருதேः பரத்வம் சொல்லுகையாலே தேஹாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து; அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்களைச் சொல்லுகையாலே ஜடாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து.

(கக.) நித்யமாகையாவது - எப்போது முண்டாகை.

(.கஉ) எப்போது முண்டாகில் ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி யேன்? என்னில்; ஜந்மமாவது - தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது-தேஹவியோகம்.

(கக) (வ்-ம்) (நித்ய) இத்யாதி. நித்யத்வமாவது-ஸர்வகால வர்த்திதவம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார். (எப்போது முண்டாகை) என்று.

(கஉ) (அ-தை) ஏதத்விரோதி ஶங்கையை யநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார்; (எப்போது முண்டாகில்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்.) அதாவது-ஆத்மா ஸர்வகாலவர்த்தியா யிருக்குமாகில், (௫௩) "[illegible]" (௫௪) "[illegible]" (௫௫) "[illegible]" (௫௬) "[illegible]" இத்யாதி ப்ரமாணவாக்யங்களால் ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்படுகிற ஜந்ம மரணங்க ளுண்டாகிறபடியென்? என்னில்; அவற்றிற் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது-தேஹஸம்பந்தம்: மரணமாவது-தேஹவியோக மென்கை

நித்யனாகில் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஏகத்வாவதாரணம் கூடா தென்னில்; ஏகத்வமாவது - நாமரூபவிபாகாபாவமாகையாலே, கூடும். ஸம்ஹாரதசையில் ஆத்மா இல்லையாகில், ஈஶ்வரனுக்கு உபாதாநத்வங் கூடாது; அக்ருதாப்யாகமக்ருதவிப்ரணாஶங்களும் வரும். ஆகையால், ஆத்மநித்யத்வம் கொள்ளவேணும். (௫௭) "[illegible]" (௫௮) "[illegible]" (௫௯) "[illegible]" (௬௦) "[illegible]" (௬௧) "[illegible]" என்று, ஆத்ம நித்யத்வப்ரதிபாதிகைகளான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் அநேகமிறே.

(௧௩.) அணுவானபடி என்னென்னில்;

(௧௪.) ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப்போவது வருவதாமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக்கடவது.

---

(௫௩) (வ்-ம.) அசித்விலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாயிருந்தாலும் விபுவாயிருக்கலாமிறே; ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம் அணுவென்றறியும்படியென்னென்னே? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸா பரனுக்கு ப்ரதிபாதிக்கிறார்: (அணுவானபடி யென்னென்னில்) என்று.

(௫௪) (அ-கை) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார், (ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் நின்றும்) என்று தொடங்கி.

(வ-ம.) அதாவது- (௫௫) "ஹ்ருத்யேஷ ஆத்மா" என்று ஹ்ருதயஸ்திதியையும் (௫௬) "தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்யாக்ரம் ப்ரத்யோததே தேந ப்ரத்யோதேநைஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி சக்ஷுஷோ வா மூர்த்நோ வா அந்யேப்யோ வா சரீரதேசேப்ய:" என்று உத்க்ரமணத்தையும், (௫௭) "யே வை கே சாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி" என்று கமநத்தையும், (௫௮) "தஸ்மால்லோகாத் புநரைத்யஸ்மை லோகாய கர்மணே" என்று ஆகமநத்தையும், நிர்தோஷ ப்ரமாணமான வேதாந்தசாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அணுவாகக்கடவதென்கை. விபுவாகில் இவையொன்றும் கூடாதிறே. ஸூத்ரகாரரும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸாதிக்கிறவளவில், (௫௯) "உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம்" என்று இவற்றாலேயிறே முந்துற ஸாதித்தது; (௬௦) "ஏஷோऽணுராத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய:" (௬௧) "வாலாக்ரசதபாகஸ்ய சததா கல்பிதஸ்ய ச । பாகோ ஜீவ: ஸ விஜ்ஞேய:" (௬௨) "ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோऽபி த்ருஷ்ட:" (௭௦) "ஸ்வரூபமணுமாத்ரம் ஸ்யாத் ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம் । த்ரஸரேணுப்ரமாணாஸ்தே ரச்மிகோடிவிபூஷிதா:" இத்யாதி ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(௩௫.) அணுவாய், ஹ்ருதயத்தளவிலே நிற்குமாகில், ஶரீரம் எங்குமொக்க ஸுகதுःகங்களை புஜிக்கிறபடி யென்? என்னில்;

(௩௬.) மணித்யுமணிதீபாதிகள் ஓரிடத்திலேயிருக்க ப்ரபையெங்குமொக்க வ்யாபிக்குமாபோலே, ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை புஜிக்கத்தட்டில்லை.

(௩௫. (அ-கை.) இப்படி யிருக்குமாகில், ஸர்வஶரீரவ்யாபியான ஸுகதுःக்காநுபவம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (அணுவாய்) என்று தொடங்கி.

(வ-ம.) அதாவது-அணுபரிமாணமாய ஹ்ருதயப்ரதேஶமாத்ரத்திலே நிற்குமாகில், (௭௧) "[illegible]" என்று ஆபாதகூடம், ஶரீர மெங்குமொக்க ஸுகதுःகங்களை புஜிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னிலென்கை.

(௩௬) (அ-கை.) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்; (மணித்யுமணி) என்று தொடங்கி.

(வ-ம) அதாவது - மணித்யுமணிதீபாதிகளாகிற ப்ரபாவத் பதார்த்தங்கள் ஏகதேஶஸ்தங்களாயிருக்கச்செய்தேயும், தத்ப்ரபை பரம்பி எங்கும் வ்யாபிக்கிறாப்போலே, ஆத்மா ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே யிருக்கச்செய்தே தத்தர்மமான ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே, ஶரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுःகங்களை புஜிக்கைக்கொரு பாதிஹதி யில்லை யென்கை.

இதுதான், (௭௨) "குணாத்வாலோகவத்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தம்; (௭௩) "[illegible] ... ஆலோகவத்; [illegible]

(கள.) ஒருவனேககாலத்திலே யநேக தேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறதும் ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே.

வ்ருத்திர்ஜ்ஞாநஸ்ய [illegible] ஸ்வாபாவிகீ” என்கிற இதுக்கு பாஷ்யம்.

இப்படி, ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஸர்வத்தையும் புஜிக்குமென்னுமிடம் ப்ருஹதாரண்யகத்திலே சொல்லப்பட்டது. (எசு) “ப்ரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹ்ய வாசா ஸர்வாணி நாமாந்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ப்ராணம் ஸமாருஹ்ய ப்ராணேந ஸர்வாந் கந்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா சக்ஷுஸ் ஸமாருஹ்ய சக்ஷுஷா ஸர்வாணி ரூபாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஶ்ரோத்ரம் ஸமாருஹ்ய ஶ்ரோத்ரேண ஸர்வாஞ் ஶப்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஜிஹ்வாம் ஸமாருஹ்ய ஜிஹ்வயா ஸர்வாந் ரஸாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஹஸ்தௌ ஸமாருஹ்ய ஹஸ்தாப்யாம் ஸர்வாணி கர்மாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஶரீரம் ஸமாருஹ்ய ஶரீரேண ஸுகதுஃகே ஆப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயோபஸ்தம் ஸமாருஹ்ய உபஸ்தேநாநந்தம் ரதிம் ப்ரஜாதிமாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா பாதௌ ஸமாருஹ்ய பாதாப்யாம் ஸர்வா இத்யா ஆப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா தியம் ஸமாருஹ்ய தியா விஜ்ஞாதவ்யம் காமாநாப்நோதி” என்றிப்படி சொல்லுகையாலே.

(கள) (அ-யாக) ஏகஶரீரமாத்ரத்துக்கு இப்படிகொண்டாலும் ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது ஸ்வரூபவ்யாப்தியாலே யாகவேண்டாவோ! என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஒருவன்) என்றுதொடங்கி.

(வ்-ம்) ஒருவனுக்கே அநேகதேஹ பரிக்ரஹம், காலபேதத்தாலே ஸம்பவிக்குமிறே; அத்தைவ்யாவர்த்திக்கைக்காக (ஏககாலத்திலே) என்கிறது. ஏககாலே அநேகதேஹபரிக்ரஹம் ஸௌபரிப்ப்ருதிகளிலே ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே.

(கஅ.) அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றுதிருக்கை.

(ககூ.) அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீய மென்று நினைக்கவொண்ணுதிருக்கை.

(கஅ) (வ்-ம.) (அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றுதிருக்கை.) (எரு) "[illegible] [illegible] ஸைக்ஷத்ரஜ்ஞை, [illegible]" என்றிறே! பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தது. அப்படியே யிவரு மருளிச் செய்கிறார்.

இங்ஙனன்றிக்கே, ஒரு ப்ரமாணத்தாலுந் தோற்றுதிருக்கையென்னில் துச்சத்வம் வருமிறே. ஆகையால், மாநஸஜ்ஞாநகம்யமித்தனை யல்லது ஐந்த்ரியஜ்ஞாநகம்யம் அன்றென்கை.

அவ்யக்தஸப்தார்த்தம். (கூ0) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்று தொடங்கி ஆத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிற ஆழ்வாரும், (கூக)"ஞானங்கடந்ததே" என்று, ஐந்த்ரியகஜ்ஞாநகோசரத்வத்தையிறே! அருளிச்செய்தது.

(ககூ) (வ்-ம) (அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீயமென்று நினைக்கவொண்ணுதிருக்கை) (எகூ) "[illegible] ஜாதீய[illegible] [illegible] விஜாதீய[illegible] [illegible]" என்றிறே! இதுக்கும் பாஷ்யகாரருளிச்செய்தது.

ஆகையாலே, இவரு மிப்படி யருளிச்செய்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, அசிந்த்யத்வமாவது - ஒருபடியாலும் சிந்திக்கைக்குயோக்யமன்றிக்கே யிருக்கையென்னில்; ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஶ்ரவணமநநாதிகளுக்கும் வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்குமிறே. ஆகையால் அசித் ஸஜாதீயத்வ புத்த்யநர்ஹத்வமே அசிந்த்ய ஸப்தார்த்தமாகக் கடவது.

ஆக. (எசு) " அவ்யக்தோயம் அசிந்த்யோயம்" என்று, கீதோபநிஷதாசார்யன் அருளிச்செய்தபடியே, இவரும் ஆத்மஸ்வரூப

(உ0.) நிரவயவமாகையாவது - அவயவ ஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக.) நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப் பட்டிருக்கை.

(உஉ.) இப்படி யிருக்கையாலே ஶஸ்த்ரம், அக்நி, ஜலம், வாதம், ஆதபந்தொடக்கமான வற்றால் சேதித்தல், தஹித்தல், நனைத்தல், ஶோஷிப்பித்தல்செய்கைக்கு அயோக்யமா யிருக்கும்.

வைலக்ஷண்ய ப்ரகடநார்த்தமாக இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உ0) (வ்-ம்) (நிரவயவமாகையாவது-அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை): அதாவது - (எஎ) "விஜ்ஞாநமயஃ" என்றும், (சச) "விஜ்ஞாநகநஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநைகாகாரமாகையாலே, அசித்வஸ்துக்களைப்போலே அவயவஸங்காதாத்மக மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக) (வ்-ம்.) (நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப்பட்டிருக்கை.) அதாவது - (கக) "அஜ்ஞா ஜாக்ஷரமஹாரஃ" (எஅ) "க்ஷேத்ராஸ மக்ஷராக்ஷரஃ" என்று, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான வஸ்துவாகையாலே, க்ஷணக்ஷரண ஸ்வபாவ மாகையாலே, க்ஷரஶப்தவாச்யமான அசித்தைப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே, ஸதைகரூபமா யிருக்கை.

ஆகையிறே (எக) "அவிகாரோऽயமுச்யதே" என்று, கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தது.

(உஉ.) (அ-கை.) ஏவம்ப்ரகார மாகையாலே, சேத்யாதி விஸஜாதீயமா யிருக்குமென்கிறார் மேல்:

(வ்-ம் (இப்படி) என்று தொடங்கி, இப்படியென்று - அவ்யக்தாதிகள் நாலையும் அநுபாஷிக்கிறதாதல், நிர்விகாரத்வ மாத்ரத்தையாதல். (ஶஸ்த்ரம்-அக்நி) இத்யாதி, அதாவது-ஶஸ்த்ராக்ந்யாதிகள் சேதநதஹநாதிகளைப் பண்ணும்போது தத்தத்வஸ்துக்

(உரு.) ஆர்ஹதர் ஆத்மாவை தேஹபரிமாணன் என்றார்கள்.
(உச.) அது ஶ்ருதிவிருத்தம்.

களிலே வ்யாபித்துச் செய்யவேண்டுகையாலும், ஆத்மா ஸர்வ அசித்தத்வ வ்யாபகனாகையாலே, அவற்றிற் காட்டில் அத்ய ந்தஸூக்ஷ்மபூதனாகையாலும்; வ்யாப்யமாய் ஸ்தூலமாயிருக்கிற விவை வ்யாபகமாய் ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மவஸ்துவை வ்யாபித்து விகரிப்பிக்கமாட்டாமையாலே, ஶஸ்த்ராக்நிஜலவாதாதிகளாலேவரும் சேதந தஹந க்லேதந ஶோஷணங்களுக்கு அநர்ஹமாயிருக்குமென்கை. (எஅ) "நைநம் சிந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி நைநம் தஹதி பாவக: । ந சைநம் க்லேதயந்த்யாபோ ந ஶோஷயதி மாருத:॥ அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயமக்லேத்யோऽஶோஷ்ய ஏவ ச । நித்ய: ஸர்வகத: ஸ்தாணுரசலோऽயம் ஸநாதந:" என்றருளிச்செய்தானிறே.

(உரு) (அ-கை) இப்படி, நிர்விகாரமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு பரிணாமித்வங்கொள்ளுகிற ஆர்ஹதமதம் அயுக்தமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேல்; (ஆர்ஹதர்) இத்யாதியால்,

(வ்-ம்) ஆர்ஹதராகிறார் - ஜைநர். அவர்கள் (எக) "யாவத்தேஹதேஹநா" இத்யாதிப்ரகாரேண ஆபாதசூடம் தேஹத்திலுண்டான து:காத்யநுபவம், ஆத்மா தேஹபரிமாணனல்லாதபோது கூடாது; ஆகையாலே, ஆத்மா ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களுக்கு அநுகூலமாக பரிணமித்து, தத்தத்தேஹபரிமாணனாயிருக்குமென்றிறே சொல்லுவது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார், (தேஹபரிமாணனென்றார்கள் என்று).

(உச) (அ-கை) அத்தைநிராகரிக்கிறார்; (அதுஶ்ருதிவிருத்தம்) என்று.

(வ்-ம்) இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதையான ஶ்ருதியேதென்னில்; (கக) "அம்ருதாக்ஷரம் ஹர:" என்று, ஆத்மாவினுடைய நிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாதிகையான ஶ்ருதியாகவேணும்; "தேஹபரிமாணன் என்கிறபக்ஷம், ஆத்மா நிர்விகாரன் என்கிற

௨௫. அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத் துக்கு ஶைதில்யம் வரும்.

௨௬. ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமா யிருக்கை.

ஶ்ருதியாலே பாதிதம்" என்று இவர்தாமே தத்வஶேகரத்திலே யருளிச்செய்கையாலே. (௬௭) "ஸஏஷோऽணுராத்மா" (௬௮) "வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய" இத்யாதி ஶ்ருதிகளும், தேஹபரிமாணபக்ஷத்துக்கு பாதிகைகளாகையாலே அவற்றையும் இவ்விடத்திலே சொல்லுவாருமுண்டு.

(௨௫) ஏதத்விஷயமாக தூஷணாந்தரமும் அருளிச்செய்கிறார்;

(அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶைதில்யம் வரும்) என்று. அதாவது-தேஹபரிமாணம் என்னும்பக்ஷத்தில், ஸம்பவித்தயோகராய் ஸௌபரியைப்போலே ஏககாலத்தி லே யநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கு மவர்களுக்கு தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யநேகமாக பிந்நமாக்கிக்கொண்டு அவ்வவதேஹங்களைப்பரிக்ரஹிக்கவேண்டிவருமென்கை. பரகாயப்ரவேஶமுகேந அநேகஶரீரங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்தூலமான ஶரீரத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மமான ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில், இதுக்கெல்லாமது அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்னவுமாம். (௬௯)"ஸவத்வாத்தாகார்த்ஸ்ந்ய" என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே, அல்ப மஹத்பரிமாணங்களான கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களை, ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு, கஜ ஶரீரத்தைவிட்டு பிபீலிகா ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில் கஜஶரீர ஸமபரிமாணமா யிருக்கும். அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு பிபீலிகாஶரீரம் அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்று இங்ஙனே இவ்வாக்யத்துக்கு யோஜித்தாலோ வென்னில்; "யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு" என்கையாலே, அது இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமன்று.

(௨௬) (ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமா யிருக்கை.) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வஸத்தாமாத்ரத்

உஎ. ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ர மாகில்;

உஅ. நானறிவேன்று சொல்லவேணும், நானறியா நின்றேனென் னக்கூடாது.

தாலே ஸ்வாச்ரயத்தைப் பற்றி ஸ்வ பரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலா யிருப்ப தொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்கு ஆத்மா ஆச்ரயமாகையாவது - தீப ப்ரபைகளிரண்டும் தேஜோத்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே தீபம் ப்ரபைக்கு ஆச்ரயமா யிருக்கிறப்போலே தானும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனா யிருக்கச்செய்தே ஸ்வதர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத் தன்னையொழிய ப்ருதக்ஸ்த்தித்யுபலம்பங்கள் இல்லாதபடி தான் ஆதாரமாயிருக்கை. (அய) "அத யோ வேதேதம் ஜிக்ராணீதி" (அக) "ஸ [illegible] மநஸைதாந் காமாந் பச்யந் ரமதே" (அஉ) "ந பச்யோ ம்ருத்யும் பச்யதி" (அங) "விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்" (அச) "ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ:" (அரு) "ஏஷ ஹி த்ரஷ்டா ச்ரோதா க்ராதா ரஸயிதா மந்தா போத்தா கர்த்தா விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ:" (அசா) "ஏவமேவாஸ்ய பரித்ரஷ்டு:" இத்யாதி ச்ருதிகளாலே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸித்தம்.

(உஎ) ஏவம்பூதமான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை யிசையாதே ஜ்ஞாநமாத்ர மென்று சொல்லுகிற பௌத்தாதிகளுடைய மதத்தை நிராகரிக்கைக்காக தத்தத்பக்ஷத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிட மன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ரமாகில) என்று.

(உஅ) (அஎ) "அஹமிதம் ஜாநாமி" என்கிற ப்ரத்யக்ஷத்தாலே அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (நானறிவு) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாச்ரயத்வ மன்றிக்கே கேவலம் ஜ்ஞாநமாயிருக்குமளவு யுள்ளதாகில், "நானறிவு' என்று, தன்னை ஜ்ஞாநமாத்ரமாகச் சொல்லுகையொழிய, "நான் இத்தை யறியாநின்றேன்" என்று, தன்னை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லக்கூடாதென்கை.

உகூ. ஜ்ஞாதாவென்றபோதே, கர்த்தா போக்தா வென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஈ௦. கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள்ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிசேஷங்களாகையாலே.

இவ்வர்த்தத்தை நானறியாநின்றேன் என்கையாலே, விஷய க்ராஹியான தொரு ஜ்ஞாநத்துக்குத்தான் ஆச்ரயமென்னுமிடந் தோற்றுநின்றதிறே; இப்படி, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரத்யக்ஷஸித்த மாகையாலே அபாதிதமென்றுகருத்து.

(அஅ) "ஜ்ஞாதா அஹமிதி ப்ரத்யக்ஷஸித்தஜ்ஞாத்ருத்வ விசிஷ்டாஹமர்த்த ஏவ ஆத்மேதி ஸித்தம்" என்று, பட்டரும் இப்படியிறே! பௌத்தமத நிராகரணம் பண்ணுகிற விடத்தில் அருளிச்செய்தது.

(உகூ) ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் மூன்றும் சொல்லவேண்டியிருக்க, 'ஜ்ஞாநாச்ரயமாய்' என்று ஜ்ஞாத்ருத்வ மாத்ரத்தைச் சொல்லி, மற்றையவை யிங்குச் சொல்லாதொழிவா னென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(ஜ்ஞாதா வென்றபோதே கர்த்தா போக்தா என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து) என்று.

(ஈ௦) இப்படி ,ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்தால் போராதென்றுஅதுக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிசேஷங்க ளாகையாலே) என்று.

(அகூ) "ஹேயோபாதேய ஜ்ஞாந மூலம் ஜ்ஞாத்ருத்வ மாத்மந: । தத்ரு ஹாநோபாதாநவிசிஷ்டா கார்த்ருதா ஸ்ம்ருதா" என்கிறபடியே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம், ஹேயோபாதேய ப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கும்; அவ்வோஹேயங்களை விடுகையாலும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையாலும் உண்டான சிகீர்ஷை - கர்த்ருத்வமடியாயிருக்கும்; கர்த்தாவுக்கேயிறே! சிகீர்ஷை யுள்ளது; அந்த சிகீர்ஷைதான் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விசேஷமிறே; அத்தோடு கர்த்ருத்வத்துக்கு

௩௪. சிலர், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது; ஆத்மாவுக்கில்லை யென்றார்கள்.

உண்டான ப்ரத்யாஸத்தியைக் கடாக்ஷித்து கர்த்ருத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷ மென்று உபசரித்து அருளிச்செய்கிறா ரல்லது, கர்த்ருத்வமாவது - க்ரியாஶ்ரயத்வ மாகையாலே, அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று முக்யமாகச்சொல்லப்போகாதிறே.

க்ரியையாவது- (௯) "ஜாநாதி, இச்சதி, யததே, கரோதி" என்று, ஜ்ஞாநசிகீர்ஷா ப்ரயத்நாநந்தரபாவியான ப்ரவ்ருத்தி யாகையாலும், ததாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வ மாகையாலும், அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷமென்றது உபசாரப்ரயோகம் என்றே கொள்ளவேணும்.

இனி, போக்த்ருத்வமாவது - போகாஶ்ரயத்வம். போகமாவது - ஸுகதுঃகரூபமான வநுபவஜ்ஞாநம். அது ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமிறே. ததாஶ்ரயத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று சொல்லுகையாலே இதுவும் ஔபசாரிகம்.

இப்படி, ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கும் இவற்றுக்கு முண்டான ப்ரத்யாஸத்த்யதிஶயத்தாலே தைக்யகதநம் பண்ணலாம்படி யிருக்கையாலே, ஜ்ஞாத்ருத்வம் சொன்னபோதே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லிற்றாய்த்தென்னத் தட்டில்லையிறே.

(௩௪) இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமா யிருந்துள்ள கர்த்ருத்வத்தை யில்லை யென்று, ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வத்தைக்கொள்ளுகிற ஸாங்க்யரை நிராகரிக்கிறார்; (சிலர்) என்று தொடங்கி.

சிலரென்று அவர்கள்பக்கல் தமக்குண்டானஅநாதரம் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்.

(குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.) குணங்களென்றும் ப்ரக்ருதியென்றும் பேதமில்லையிறே! இவர்களுக்கு; ஆகையாலே, ப்ரக்ருதிக்கே யென்கிற ஸ்தாநத்திலே (குணங்களுக்கே) என்கிறார்.

௩௨. அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமும் கோலேயும்.

---

(௩௧) " [illegible] " என்றிறே! அவர்களுடைய ஸித்தாந்தம். ஆகையால், ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றபடி. அதாவது-கடவல்லியிலே, (௩௭) "ந ஜாயதே ம்ரியதே" இத்யாதியாலே, ஆத்மாவுக்கு-ஜந்மமரணாதிகளான ப்ராக்ருத தர்மங்களை யெல்லாம் ப்ரதிஷேதித்து, (௩௨) "ஹந்தா சேந் மந்யதே ஹந்தும் ஹதஶ்சேந் மந்யதே ஹதம் । உபௌ தௌ ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே" என்று, ஹநநாதிக்ரியைகளில் கர்த்ருத்வத்தையும் நிஷேதிக்கையாலும், ஸ்ரீகீதையிலே ஸர்வேஶ்வரன்றானே, (௩௩) "நாந்யம் குணேப்ய: கர்தாரம் யதா த்ரஷ்டாநுபஶ்யதி" (௩௪) "கார்யகாரண கர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே । புருஷ: ஸுகது:காநாம் போக்த்ருத்வே ஹேதுருச்யதே" என்று சொல்லுகையாலும், இப்படி அத்யாத்மஶாஸ்த்ரங்களிலே ஆத்மாவுக்கு அகர்த்ருத்வத்தையும், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, கர்த்ருத்வமுள்ளது ப்ரக்ருதிக்கே; ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லை; போக்த்ருத்வமாத்ரமே யுள்ளதென்றுய்த்து அவர்கள் சொல்லுவது.

(௩௨) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (அப்போது) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமாய் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வ மில்லையானபோது, இவனுக்கு விதி நிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்குத்தான் அதிகாரியாய்க்கொண்டு அதின் வஶத்திலே நடக்கவேண்டுகையும், விஹித நிஷித்தகரண ப்ரயுக்த ஸுக துக்கரூப பலபோக்த்ருத்வமும் சேராதெனகை.

௯௩. ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ர யுக்த மன்று.

௯௪. குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்.

அசேதநன் கர்த்தாவாகாதபோது ஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். (௯௫) "ஶாஸ்த்ரஃபலம் ப்ரயோக்த்ரி" (௯௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்னக்கடவதிறே.

இனித்தான், (௯௭) "ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" (௯௮) "முமுக்ஷுர் ப்ரஹ்மோபாஸீத" என்று, ஸ்வர்க்கமோக்ஷாதிபல போக்தாவையிறே! கர்த்தாவாக ஶாஸ்த்ரம் நியோகிக்கிறதும்; ஆகையாலே, பலபோக்தாவே கர்த்தாவாகவும் வேணுமிறே. அசேதநத்துக்கு கர்த்ருத்வமாகில் சேதநனைக்குறித்து விதிக்கவுங்கூடாது. (௯௯) "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்னக்கடவதிறே. ஶாஸநமாவது ப்ரவர்த்தநம். ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகத்வம் - போதஜநநத்வாரத்தாலே. அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு போதத்தை விளைக்கப் போகாதிறே; ஆகையால் ஶாஸ்த்ரம் அர்த்தவத்தாம்போது போக்தாவான சேதநனுக்கே கர்த்ருத்வ மாகவேணும். இதெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமுங் கொலையு மென்று அருளிச்செய்தது.

(௯௩) ஆனால், கர்த்ருத்வமெல்லாம் இவனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாமோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ரயுக்த மன்று) என்று.

ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளாவன - ஸ்த்ர்யந்நபாநாதி போகங்களை யுத்தேஶித்துப் பண்ணும் ஸ்வ வ்யாபாரங்கள். அவற்றில், கர்த்ருத்வம் ஔபாதிகமாகையாலே ஸ்வரூப ப்ரயுக்த மன்றென்கை.

(௯௪) ஆனால், அதுதானிவனுக்குவந்தபடி யென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்) என்று.

௩௫. கர்த்ருத்வந்தா னீஶ்வராதீநம்.

குணங்களாகிறன - ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள். அவற்றினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யுண்டான தென்றபடி. (௪00) "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ: । அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே" என்னக்கடவதிறே. இதெல்லாம், (௯௯) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, பூர்வபக்ஷஸித்தாந்த ரூபேண, பாஷ்யகாரர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௩௫) இப்படி ஸாங்க்யபக்ஷத்தை நிராகரித்து, ஆத்மாவுக்கே கர்த்ருத்வத்தை ஸாதித்தார்-கீழ்; இந்தகர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாயத்தமோ பராயத்தமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வந்தான் ஈஶ்வராதீநம்) என்று.

அதாவது இவ்வாத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாதீநமன்றிக்கே, ஈஶ்வராதீநமாயிருக்கு மென்றபடி.

(௪0௧) "பராத்து தச்ச்ருதே:" என்று, வேதாந்த ஸூத்ரத்தாலே, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வம் பராயத்தமென்று ஸித்தமாகச்சொல்லப்பட்டதிறே. ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வத்துக்காக கர்த்ருத்வம் ஆத்மகர்மமென்று கொள்ளவேணும். அந்த கர்த்தாவுக்கு தர்மமான ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நங்கள் பகவததீநங்களாயிருக்கையாலும், அந்த ஜ்ஞாநாதிகள் பகவதநுமதியொழிய க்ரியாஹேதுவாகமாட்டாமையாலும், இவனுடைய கர்த்ருத்வம் ஈஶ்வராதீநம் என்கிறது. "இவனுடைய புத்திமூலமான ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்து ஈஶ்வரன் அநுமதி தாநம்பண்ணுகையாலே, அந்தக்ரியாநிபந்தநமான புண்யபாபங்களும் சேதநனுக்கேயாகிறது" என்று, விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளையும; இப்படி, கர்த்ருத்வம் பரமாத்மாயத்தமானாலும் விதி நிஷேதவாக்யங்களுக்கும் வையர்த்யம் வாராது; (௪0௨) "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து விஹிதப்ரதிஷித்தாவையர்த்யாதிப்ய:" என்று, பரிஹரிக்கப்படுகையாலே; அதாவது - விஹிதப்ரதிஷித்தங்களுக்கு வையர்த்யாதிகள் வாராமைக்காக, இச்சேதநன்பண்ணின ப்ரதம ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்

துக்கொண்டு ஈஶ்வரன் ப்ரவர்த்திப்பிக்கு மென்றபடி. எங்ஙனே யென்னில்; எல்லாசேதநருக்கும் ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வபாவ மாகை யாலே, ஸாமாந்யேந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியோக்யத்வ முண்டாயே யிருக்கும்; இப்படியான ஸ்வரூபத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக, ஈஶ்வ ரன் அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நில்லாநிற்கும்; அவனாலே யுண் டாக்கப்பட்ட ஸ்வரூபஶக்தியை யுடையனான சேதனன், அவ்வோ பதார்த்தங்களிலே யுத்பந்நஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நனாய்க்கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்தில் மத்யஸ்தனாகையாலே, உதாஸீ நனைப்போலே யிருக்கிற பரமாத்மாவானவன் அந்தசேதநனுடைய பூர்வவாஸநாரூபமான விதிநிஷேத ப்ரவ்ருத்தியிலே யநுமதியையும் அநாதரத்தையு முடையனாய்க்கொண்டு, விஹிதங்களிலே யநுக்ர ஹத்தையும், நிஷித்தங்களிலே நிக்ரஹத்தையும் பண்ணாநிற்பானாய், அநுக்ரஹாத்மகமான புண்யத்துக்கு பலமான ஸுகத்தையும், நிக் ரஹாத்மகமான பாபத்துக்குப்பலமான துஃகத்தையும்அவ்வோசேத நர்க்குக் கொடாநிற்கும். இது தன்னை யபியுக்தருஞ் சொன்னார். (௩௦௩) ''[illegible]'' என்று, அடியிலே, ''ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாந்த ராத்மாவான ஸர்வேஶ்வரன், தனக்குண்டாக்கிக்கொடுத்த ஜ்ஞாத் ருத்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யஶக்தியாலே இப்புருஷன்றானே அவ் வோவிஷயங்களிலே ஜ்ஞாந சிகீர்ஷாப்ரயத்நங்களை யுண்டாக்கிக் கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்திலே அஶாஸ்த்ரீயங்க ளிலே உபேக்ஷித்தும், ஶாஸ்த்ரீயங்களிலே அநுமதிபண்ணியும், அவ்வோ விஷயங்களிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டு, அவ்வோகர்மபலத்தையும் ஸர்வேஶ்வரன் கொடாநிற்கு மென்றார்கள். இப்படி ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளிலும் சேதநனுடைய ப்ரதமப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு பரமாத்மா ப்ரவர்த்திப் பியாநிற்குமென்ற தாய்த்து'' என்று, தீபப்ரகாஶத்திலே ஜீயரும் அருளிச்செய்த வர்த்தங்கள் இவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயங்கள்.

ஆனால், (௧௦௪) "ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதி, ஏஷ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமதோ நிநீஷதி" என்று—உந்நிநீஷையா லும், அதோநிநீஷையாலும், ஸர்வேஶ்வரன்றானே ஸாத்வஸாது கர்மங்களைப் பண்ணுவியாநிற்குமென்கிறவிது சேரும்படியென்? எனில்: இது ஸர்வஸாதாரணமன்று. யாவனொருவன் பகவத்விஷ யத்தில் அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை யநுக்ரஹியாநின்றுகொண்டு பக வான்றானே ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களாய் அதிகல்யாணங்களானகர் மங்களிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கும்; யாவனொருவன் அதிமாத்ர ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை ஸ்வ ப்ராப்தி விரோதிகளாய், அதோகதிஸாதநங்களான கர்மங்களிலே ஸங்கிப்பிக்கும் என்று இந்த ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கு அர்த்தமாகையாலே. இது தன்னை ஸர்வேஶ்வரன்றானே யருளிச் செய்தானிறே. (௧௦௫) "அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா:" என்று தொடங்கி, (௧௦௬) "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் । ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே ॥ தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: । நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" என்றும், (௧௦௭) "அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரநீஶ்வரம்" என்றுதொடங்கி (௧௦௮) "மாமாத்மபரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோऽப்யஸூயகா:" என்னுமளவாக அவர்களுடைய ப்ராதி கூல்யாதிஶயத்தைச் சொல்லி, (௧௦௯) "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூ ராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் । க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" என்றும் அருளிச்செய்கையாலே.

ஆகையால், அநுமந்த்ருத்வமே ஸர்வஸாதாரணம்; ப்ரயோஜ கத்வம் விஶேஷவிஷயமென்று கொள்ளவேணும். (௧௧௦) "க்ருத ப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து" என்கிற, ஸூத்ரத்திலே இத்தையெல்லாம் பாஷ்யகாரர் தாமே அருளிச்செய்தார்.

௩௯. ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில் ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாந மென்று சொல்லுவானேன்? என்னில்;

இவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! (கர்த்ருத்வத்தின் ஈஶ்வராதீநம்) என்று அருளிச்செய்தது.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று அது; 'ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை யாவது-ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை'' என்று, ப்ரதமத்திலே ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தைச்சொல்லி, ஜ்ஞாந மாத்ரமென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாத்ருத்வ கதநாநந்தரம் கர்த்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே, அவை யிரண்டும் ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே தன்னடையே வருமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பித்து, குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது; ஆத்மாவுக் கில்லையென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வத்தைஸ்தாபித்து, அந்த கர்த்ருத்வத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமல்லாத வைபவத்தையும், அதுதானிவனுக்கு வருகைக்கடியையுஞ்சொல்லி, இப்படி ஆத்மாவுக்குண்டான கர்த்த்ருத்வந்தான் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஈஶ்வராதீநமா யிருக்கு மென்று நிகமித்தாராய்த்து.

இதெல்லாம ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வகதந மடியாக வந்ததிறே.

இப்படி, ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாயிருக்குமாகில், (௧௧௦)"யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந்'' (௭௭) "விஜ்ஞாநமய:'' (௧௧௧) "விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே' என்றும், (௧௧௨) "ஜ்ஞாநஸ்வரூப மத்யந்த நிர்மலம் பரமார்த்த:' (௧௧௩) "ஜ்ஞாநஸ்வரூபமேவாஹுர் ஜகதேதத் விசக்ஷணா: । விஜ்ஞாநம் பரமார்த்தோஹி த்வைதிநோ தத்யதர்ஶிந:' என்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஸக்தத்தை யநுவதிக்கிறார்;

(ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்னென்னில) என்று.

௫௭ ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தன்னை யறிகையாலும், ஜ்ஞாநம் ஸாரபூதகுணமாய் நிருபகதர்மமாகையாலும் சொல்லிற்று.

௫௮. நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக வெல்லா வ்யாபாரங்களு முண்டாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தன்னை யறிகையாலும்) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶகமாயிருக்குமோபாதி, ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாகத் தனக்குத்தானே ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஜ்ஞாநம் இவனுக்கு ஸாரபூதகுணமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தித்வேந ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமாகையாலும் சொல்லிற்றென்கை.

இதுதான்-(ககசு) "தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத் । யாவதாத்மபாவித்வாச்ச ந தோஷஸ்தத்தர்ஶநாத்" என்கிற ஸூத்ரத்வயத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. (கசரு) "ஜ்ஞாநாத்வ்யதிரேகேண ஜ்ஞாநஸ்வரூப யாந ஶப்தவாசஸ், ஸ்வயம்வாநந்தஸ்வரூப ஸ்வயம்ப்ரகாஶ: ஜ்ஞாநவத் ஸ்வப்ரகாஶாஶ்வா வ்யபதேஶ:" என்றிறே! ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக எல்லா வ்யாபாரங்களும் உண்டாம்படி யிருக்கை.) அதாவது - (ககஸ) "ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" என்று இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை - ஈஶ்வரனுக்கு ஸார்வகாலிகமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்கு நியாம்யமாகையாவது-ஶரீரத்தினுடைய ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளும் ஶரீரியினுடைய புத்த்யதீநமாக உண்டாமாபோலே, ஶரீரபூதமான இவ்வாத்மவஸ்துவினுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும், ஶரீரியான பரமாத்மாவினுடைய புத்த்யதீநமாகவே யுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி.

௩௯. தார்யமாகையாவது-அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன் ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, தச்சரீரதயா தததீந ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளையும் அசேதநமான ஶரீரம்போலே தானாக வொருப்ரவ்ருத்திபண்ணமாட்டாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை ஸ்வாபாவிககர்மங்களாக வுடையனாகையாலே, ஜ்ஞாநசிகீர்ஷாப்ரயத்நபூர்வக ப்ரவ்ருத்திக்ஷமனாயிருக்கையாலும், ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளிலும் இவனுடைய ப்ரதம ப்ரயத்நத்தையபேக்ஷித்துக் கொண்டு ஈஶ்வரன் அநுமதிதாநம் பண்ணுகையாலும், விதிநிஷேதஶாஸ்த்ர வையர்த்த்யமுமில்லை.

(௩௯) இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திமூலமாக ஈஶ்வரன் பண்ணும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுக்கும், ததநுகுணமான பலப்ரதாநத்துக்கும் விரோதமில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டது.

(தார்யமாகையாவது - அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன்ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.) அதாவது (௧௭) "ஏஷ ஸேது: விதரண:" (௧௧௮) "ஏதத்வம் ச ஜ்ஞாநே ச திஷ்டதி" (௧௧௯) "ஏஷைவ ஸர்வாணி பூதாநி ஸம்வஸந்தி ஸம்விஶந்தி" (௧௨௦) "ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி த்யாவாப்ருதிவ்யௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:" என்று, இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரன் ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் பற்றி நியமேநதாரகனாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தார்யமாகையாவது - தனக்கு நியமேந தாரகமாய்க்கொண்டு தன் ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கிற அவனுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், இந்த ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வத்துக்கும் ஸத்தாநுப்ரவ்ருத்திரூபமான ஸ்திதிக்கும்ஹேதுவாயிருந்துள்ள அவனுடைய நித்யேச்சாகார்ய ஸங்கல்பத்தையும் ஒழிந்தபோது தன் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியிருக்கையென்றபடி.

இப்படி, தார்யவஸ்துக்களை ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களிரண்டாலும் தரிக்குமென்னுமிடம் அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபா

ரிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "ஈஶ்வரன் தன் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களுக்கும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷணங்களான குணங்களுக்கும்போலே, ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த த்ரவ்யங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும். அவ்வோ த்ரவ்யங்களை யாஶ்ரயித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவ்வோ த்ரவ்ய த்வாரா ஆதாரமாயிருக்கும். ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டு, ஸ்வரூபத்தாலும் ஆதாரமாமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள். இப்படி, ஸர்வமும் ஆஶ்ரயத்தைப்பற்ற அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே, இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள்; ஸர்வவஸ்துக்களினுடையவும் ஸத்தை ஸங்கல்பாதீநையாகையாவது - அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே யுத்பந்நங்களாயும், நித்யங்கள் நித்யேச்சாஸித்தங்களாயு மிருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை (கஉக) "ஜஹ்யா தவனவ தவிஷ்ய வஷாய-ஸ்வஸ்தா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே அபியுக்தர் விவேகித்தார்'

"இத்தாலே, ஸர்வத்தினுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்திரூபையான ஸ்திதியும் ஈஶ்வரேச்சாதீநையானபடியாலே ஸர்வமும் ஈஶ்வரஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிறது. குருத்ரவ்யங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதங்க ளென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுமது (கஉஉ) "த்யௌஸ்ஸசந்த்ரார்கநக்ஷத்ரா வம்திஶோ பூர்மஹோததி: || வாஸுதேவஸ்ய வீர்யேண வித்ருதாநி மஹாத்மந:" என்கிறபடியே, ஓரோதேஶவிஶேஷங்களிலே விழாதபடி நிறுத்துகையைப்பற்ற. இப்படி இச்சாதீநஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு பரமாத்மஸ்வரூப மென்செய்கிறது? என்னில்; பரமாத்மாவினுடைய விச்சை யிவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களாக வகுத்துவைக்கும். இப்படி, ஸர்வவஸ்துவும் ஈஶ்வரஸ்வரூபாதீநமுமாய், ஈஶ்வரேச்சாதீநமுமாயிருக்கும்; லோகத்திலும் ஶரீரம்-ஶரீரியினுடைய ஸ்வரூபாஶ்ரயமுமாய், ஸங்கல்பாஶ்ரயமுமா யிருக்கக்காணாநின்றோம். இவனிருந்தகாலமிருந்து, இவன் விட்டபோது ஒழிகையாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதம். இவ்வர்த்தம், ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளிலே தெளிவது. ஜாகராதிதஶைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்

௭௦. ஶேஷமாகையாவது - சந்தந குஸும தாம்பூலாதிகளைப் போலே, அவனுக்கிஷ்ட விநியோகார்ஹமா யிருக்கை.

---

௨ ஸங்கல்பாஶ்ரித மென்னக்கடவது" என்று, இப்படி ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(ஶேஷமாகையாவது-சந்தநகுஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமா யிருக்கை.) அதாவது-சந்தந குஸுமாதி பதார்த்தங்கள் தனக்கென்னவிருப்பதோராகாரமின்றிக்கே, பூசுமவனுக்கும் சூடுமவனுக்கும் உறுப்பாய், விநியோகங் கொள்ளுமவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு, தானுகந்த விஷயங்களுக்குங் கொடுக்கலாம்படி இஷ்டவிநியோகார்ஹமா யிருக்குமாபோலே, சேதநவஸ்துவாயிருக்க ஸ்வப்ரயோஜநகந்தமன்றிக்கே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ வைலக்ஷண்ய மெல்லாவற்றாலும் ஶேஷிக்கு அதிஶயகரமாய், விநியோகதசையில் அவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு,(௧௨௩) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த விமலன்" என்கிறபடியே, தானுகந்தவர்களுக்கும் உறுப்பாக்கலாம்படி வேண்டின விநியோகத்துக்கு யோக்யமாயிருக்கை யென்றபடி. சித்த்ரவ்யத்துக்கு அசித்த்ரவ்யங்களை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்று- பாரதந்த்ர்யாதிஶயம் சொல்லுகைக்காகவிறே. ஆத்ம ஸ்வரூப யாதாத்ம்யம் இதுவாகையாலேயிறே! ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறதசையிலே (௧௨௪) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று, ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது (௧௨௫) "பரகதாதி ஶயாதாநேச்சயா உபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ: பர: ஶேஷீ" என்று, ஶேஷஶேஷித்வலக்ஷணம் பாஷ்யகாரராலே யருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்த லக்ஷணவாக்யார்த்தத்தை யநுஸரித்துக்கொண்டு,(௧௨௬) "உத்தேஶ்யம் [illegible] ஜநகத்வ [illegible] ஶேஷஶேஷிணௌ" என்று,ஶேஷஶேஷித்வலக்ஷணத்தை அபியுக்தரானவர்களும் சொல்லிவைத்தார்கள்.(௧௨௭)'யதேஷ்ட விநியோகார்ஹம் ஶேஷ [illegible] யதேஷ்டம் விநியோஜ்யதே' என்று சொல்லுகையாலே, ஶேஷத்வமாவது- இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம் என்று ஶாஸ்த்ரஸித்தம்.

௪௧. இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக் கயோக்யமா யிருக்கை.

இப்படி, ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஆத்மாவுக்குண்டான ஶேஷத்வம், (௧௨௮) "யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி" (௧௨௯) "[illegible] ஸ்திதே" (௧௩௦) "தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: । நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச" (௧௩௧) "ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சா யதி தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி । ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே சொல்லப்படாநின்றதிறே.

(௪௧) ஒருவனுக்கு க்ருஹக்ஷேத்ராதிகளும் ஶேஷமாய், ஸ்வஶரீரமும் ஶேஷமா யிருக்கச்செய்தே, க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் - ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு அர்ஹமாய், ஶரீரம் - அவற்றுக்கு அநர்ஹமாயிருக்கக்காண்கையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமாமிடத்தி லிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான்) என்று தொடங்கி.

இதுதானென்றது - இப்படி ஈஶ்வரஶேஷமாகச் சொல்லப் பட்ட ஆத்மவஸ்துதா னென்றபடி.

(க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே) என்கிற விடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே- தந தாந்யாராம தாஸ தாஸீவர்க்கங்களைச் சொல்லுகிறது.

(ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாமபடி யிருக்கை யன்றிக்கே) என்கிறவிடத்தில், ப்ருதக்ஸித்தியாவது- ஸம்பந்தநியம மின்றிக்கே, ஶேஷியானவனை யொழியவும் தான்ஸித்திக்கை.

ஆதிஶப்தத்தாலே - அநேக ஸாதாரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; க்ருஹக்ஷேத்ர தாஸதாஸீப்ரப்ருதிகள்- பித்ரு புத்ர ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண ஶேஷமாயிருக்கும்; புத்ரனும்

௪௨, ஆத்மஸ்வரூபந்தான், பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப் பட்டிருக்கும்.

பர்த்தா பித்ரு பித்ருவ்யாதிகளுக்கு ஸாதாரணஶேஷமாயிருக்கும்; களத்ரமும் (௧௩௨) "ஸோம: ப்ரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித உத்தர:, த்ருதீயோ அக்நிஷ்டே பதிஸ் துரீயஸ்தே மநுஷ்யஜா:" என்று - பாணிக்ரஹணாநந்தரம் ஸோமாதிகளுக்கு ஶேஷமாகச் சொல்லுகையாலே, அநேகஸாதாரணமா யிருக்கும்; இப்படி யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கையாவது - அப்ருதக்ஸித்தமாய், அநந்யஸாதாரணமான ஶரீரம்போலே. ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளானவற்றுக்குத் தான் அநர்ஹமாயிருக்கை.

"ப்ருதக்ஸ்தித்யாதிகளுக்கு" என்று பாடமாகில், ஆதிஶப்தத்தாலே ப்ருதகுபலப்தியைச் சொல்லுகிறது. அப்போதைக்கு, இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர மித்ர களத்ராதிகளைப்போலே, பிரிந்நிற்கைக்கும், பிரிந்துதோற்றுகைக்கும் அர்ஹமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே தது பயாநர்ஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக்கடவது. (௧௩௩) "அயமேவாத்மஶரீரபாவ: ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவ:, நியந்த்ருநியாம்யபாவ:, ஶேஷஶேஷிபாவஶ்ச" என்றும், (௧௩௪) "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச ஶக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய ஶரீரம்" என்றும் வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும், ஆத்மஶரீரபாவலக்ஷணமாக பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த நியந்த்ருநியாம்யபாவம், ஆதாராதேயபாவம், ஶேஷஶேஷிபாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே, (௧௩௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்" என்று, இத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமான ஆத்மாவினுடைய பரமாத்மஶரீரத்வம் அர்த்தாத் உக்தமாயிற்று.

ஆக, கீழே ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஶோதநம்பண்ணப் பட்டது.

(௪௨) இனி, ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம், அநாத்யசித்ஸம்பந்த தத்வியோக ததநந்வயங்களாலே பத்தமுக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்:

௨௧ பத்தரென்கிறது-ஸம்ஸாரிகளை.

௨௨ முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை.

---

(௨௩) (ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்தமுக்தநித்யரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்) என்று.

இதில், பத்தரென்கிறதாரை! என்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்: (பத்தரென்கிறது ஸம்ஸாரிகளை) என்று.

அவர்களாகிறார் - திலதைலவத், தாருவஹ்நிவத், துர்விவேச குணத்ரயாத்மகாநாதி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வரூபராய், அநாதி அவித்யா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபரூப கர்மவேஷ்டிதராய், தத்தத் கர்மாநுகுண விவித விசித்ர தேவாதிரூபதேஹவிசேஷ ப்ரவிஷ்டராய், அவ்வோ தேஹங்களிலே அஹம்புத்தியையும் தேஹாநுபந்திகளிலே மமதாபுத்தியையும் பண்ணி துர்வாஸநாருசி விவசராய், ஸ்வஸ்வகர்மாநுகுண ஸுகதுக்கபரம்பரைகளை யநுபவிக்குமவர்கள்.

(௨௪) இனி, முக்தரென்கிறதாரை யென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை) என்று; அவர்களாகிறார்—அநாதிகர்ம ப்ரவாஹ ப்ரயுக்தமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் நடவாநிற்கச்செய்தே, மோக்ஷருசிக்கு ப்ரதிபந்தகமான கர்மவிசேஷம், அநுபவத்தாலே யாதல, ஸாமாந்யேநவநுஷ்டிக்கும் ப்ராயஶ்சித்த கர்மங்களாலே யாதல், அநபிஸம்ஹிதபலமாய் அத்யுத்கடமான ப்ராமாதிக புண்யங்களாலேயாதல்க்ஷபித்து, அதுயாக ஜாயமாநதசையில் பகவத்கடாக்ஷத்தா லுண்டான ஸத்வோத்ரேகத்தாலே மோக்ஷருசிபிறந்து, ஸத்குருஸமாஶ்ரயண ஸம்ப்ராப்த வேதாந்தவேத்ய பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநராய், தத்ப்ராப்திரூப மோக்ஷ ஸித்த்யர்த்தமாக, ஸ்வவர்ண ஸ்வாஶ்ரமோசிதமான கர்மங்களை பலஸங்க கர்த்ருத்வத்யாக பூர்வகமாக வநுஷ்டித்து (௧௩௬) “[illegible]” என்றும் ([illegible]) “கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்த்ததே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அந்த ஸத்கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேஜ்ஞாநோத்பத்தி விரோதி ப்ராசீநகர்மம் க்ஷபித்தவாறே அந்தஃகரணம்

௬௫. நித்யரென்கிறது-ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை.

நிர்மலமாய், பகவதேகாவலம்பியான ஸம்யக்ஜ்ஞாநமுதித்து, அநந்தரம், (௧௩௮) "ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி: । நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே, இப்படி பஹுதர ஜந்மஸாத்யமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூப பக்திமூலமாகவரும் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், அன்றிக்கே தன்னுடைய நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தவிஶேஷத்தாலே யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரம்பரைகளைக் கல்பித்து, அதடியாக விஶேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் அத்வேஷத்தைஜநிப்பித்து, ஆபிமுக்யத்தை யுண்டாக்கி ஸாத்விக ஸம்பாஷணத்தை விளைத்து, அவ்வழியாலே ஸதாசார்ய ஸமாஶ்ரயணத்திலேமூட்டி, ததுபதேஶமுகேந தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தல், தன்னுடைய விஶேஷகடாக்ஷந்தன்னாலே தத்வஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்தல்செய்து, மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாகத் தன்திருவடிகளே உபாயமென்று நிற்கும்படி பண்ணும் பகவதாகஸ்மிகக்ருபையாலே உபாயாந்தரவிஷயத்தில் பிறந்த துஷ்கரத்வாதி புத்திமூலமாக வரும் ப்ரபதநமூலமான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல, ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் கழிந்து ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபராய் பகவதநுபவ கைங்கர்யைக போகரானவர்கள்.

அவிஶேஷேண, "முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை" என்கையாலே பகவதநுபவத்தில் ருசியின்றிக்கே, தத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு தேஶவிஶேஷத்திலேபோய் ஸ்வஸ்வரூபாநுபவம்பண்ணியிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௬௫) இனி, நித்யரென்கிற தாரையென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(நித்யரென்கிறது - ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை) என்று. ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத வென்கையாலே - முக்தரை வ்யாவர்த்திக்கிறது; நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரரிறே! அவர்கள்; இவர்கள் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரிறே! (௧௩௯) "ஸஹஸ்ர

ஸஜமஜ்ஞாவஸ்ர ஸ்ஸ்ரூபஸ்ஸ்ஸவைபஸா என்றுரிறே! பட்டர்;
(கசுய) "நிதாந்ரா நிதாநாவ்" என்றும், (ருஅ) "ஜாஜ ளரா
வஜாவீஶநீஶள" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம்
நித்யமாயிருக்க; (கசுக) "ஊஸஹெவ" என்பது, (கசுக) "ஸஷ
ஒநவ்" என்பதாகிறது பகவத்விஷயஜ்ஞாந ராஹித்ய ஸாஹித்யங்
களாலேயிறே; ஆகையால், இவர்களை நித்யரென்கிறதும், பகவத்
ஜ்ஞாநத்துக் கொருநாளும் ஸங்கோச மில்லாமையாலே யென்று
கொள்ளவேணும். இந்த வைபவத்தைப்பற்றவிறே! (கசுஉ) "யத்ர
வஹெவஸாயஸ்ர ஸ்ஷிஷெவாः" என்றும், (கசுந) "பத்ரஷு
யஸவ்யஜாயெவராணாஃ" என்றும் ஶ்ருதி இவர்களை ஶ்லாகிக்கிறது. பாஷ்யகாரரும் இவர்களுடைய வைபவத்தை, (கசுச)
"ஸஷூநாநவஜ்தீ" இத்யாதியாலே, ஸ்ரீகத்யத்திலே பரக்கவரு
ளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே, "ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத" என்றபோதே,
இவர்களுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அஶேஷ ஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்விதனாய், கைங்கர்யபரர்க்
கெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே, திருவநந்தாழ்வானை ஶேஷ
னென்கிறது. (கசுரு) "நிவாஸ ஶயநாஸந பாதுகாஂஶு
கொவயாந வஷிஹாதவாரணாஷிஃ । ஶரீரஹெதெ ஷவ
ஶெஷதாஂ மஹெதயயொஷிதஂ ஶெஷஊதீரிதஜநெஃ"
என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிச்செய்தது.

மற்றுள்ள ததீயரைப்போலே அநியமமாயிராதே, ஸர்வேஶ்வ
ரன் அமுதுசெய்த ஶேஷமொழிய வமுதுசெய்யாத நியமத்தைப்
பற்ற, ஶேஷாஶநரென்று-ஸேநமுதலியாரை நிரூபிக்கிறது. (கசுசு)
"ஷஷ்யஸஹோஜீதஶெஷஹொஜிநா" என்றாரிறே! ஆளவந்
தாரும்; (கசுஎ) "வநாஜீநாயஸ ஸஸாநூரஸஹெவ
ஸஷ பஷாஶ்ய ஹெஸநூஸத்திः" என்று, ஆழ்வானு மரு
ளிச்செய்தார்.

ஆதிஶப்தத்தாலே - (கசுஅ) "ஶெஷஶெஷாஶந மாஸ
வூஹெவ நாநாவியாநஷ வரிஜந வரிசாரிகா வரிசரித

சரு. ஜலத்துக்கு [illegible] ஸம்ஸ்ருஷ்டாக்நியின் ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தாதிக ளுண்டாகிறாப்போலே, ஆத்மாவுக்கும் அசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிக ளுண்டாகிறன.

வாரணம-ஈமஃ" என்கிறபடியே, பகவத் கைங்கர்யைக போகராயிருந்துள்ள வைநதேயப்ரமுகரான நித்யஸித்தரை யெல்லாம சொல்லுகிறது.

(சசு) பூர்வோக்தமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யுடைய ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி தோஷஸம்பந்தம் வந்தபடியென்? என்கிற சங்கையிலே, ஸத்ருஷ்டாநதமாக ததஹேதுவையருளிச்செய்கிறார்; ஜலத்துக்கு என்று தொடங்கி.

அதாவது ஸ்வபாவதஏவ நிர்விகாரமாய் ஶீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு, அக்நியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டையான ஸ்தாலியோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறாப்போலே, ஸ்வதஃஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாஶ்ரயாசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யாகர்ம வாஸநாருசிக ளுண்டாகிறனவென்கை.

இவருடைய திருத்தம்பியாரும், ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே (கசுக) "அவித்யாகாரண [illegible]" என்று அருளிச்செய்தாரிறே,

இப்படி, ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (உ-அ) "[illegible] ஸ்வபாவ [illegible] ஜ்ஞாநமயோ [illegible] ஜ்ஞாநமய [illegible] ப்ராக்ருதை [illegible] ஜலஸ்ய [illegible] ஸம்ஸர்க்காத் [illegible] ஸ்தாலீ [illegible] ப்ராக்ருதைர் [illegible]" என்று சொல்லப்பட்டது.

அவித்யையாவது-அஜ்ஞாநம். அதுதான்-ஜ்ஞாநாநுதய, அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ரூபேண அநேகவிதமாயிருக்கும்.

௪௭. அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பார்கள்.

கர்மமாவது-கரணத்ரயக்ருதமாய், புண்யபாபாத்மகமான க்ரியாவிசேஷம். அதில், புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித போக ஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும்-அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசார ரூபேண அநந்தமாயிருக்கும்.

வாஸநையாவது - முன்புசெய்துபோந்தவற்றிலே மீளவும் மூளுகைக்கு அடியான ஸம்ஸாரம். இதுதான், ஹேதுபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது - ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி யொன்றிலேசெல்லுகிற விருப்பம். இதுவும், விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

அவித்யாகர்மவாஸநாருசிக ளுண்டாயிற்றின வென்னாதே, உண்டாகிறன வென்கையாலே - இவற்றினுடைய ப்ரவாஹரூபத்வம் சொல்லப்பட்டது,

௪௭. இப்படி, ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான அவித்யாதிகள் தானே எவ்வவஸ்தையிலே கழிவது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பார்கள்) என்று. அதாவது-காரணநிவ்ருத்யா கார்யநிவ்ருத்தியாகையாலே, அசித்ஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்த விவையும், தத்ஸம்பந்தம் கழிந்தவாறே கழியுமென்று தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்க ளென்றபடி.

"என்பர்கள்" என்ற வித்தை பரமதமாக்கி, * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்களுக்கு பகவத்ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே, அசித்துகழியும்முன்னே அவித்யாதிகள் கழிகைகாண்கையாலே அந்த நியமமில்லையென்று இவர்க்குக்கருத்து என்று சொல்லுவாரு முண்டு. அது முக்யமன்று; அவர்கள் திருமேனியோடே யிருக்கச் செய்தே, பரமபக்தி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததேயாகிலும் (௧௦) "வினைப்படலம் விள்ளவிழித்துன்னை மெய்யுற்றுலுள்ளவுலகளவும் யானு முளனாவனென்கொலோ" என்கையாலே; (௬௫) "ஸுவ-௰

௨அ. இம்மூன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்.

௨௯. சிலர், ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்

ஹ வஶ்ஶ்ரீ வஶ்ர்தி" என்கிற முக்தாவஸ்தையில், வைஶத்யம் அசித்து கழிவதற்கு முன்பில்லாமையாலே.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்றது-ஆத்மஸ்வரூபம் பத்தமுக்த நித்யரூபேண மூன்றுபடிப்பட்டிருக்குமென்றும், அதில் பத்தசேதநர்க்கு அவித்யாத்யுத்பத்திமூலமும், தந்நிவ்ருத்திக்ரமமும் சொல்லி நின்றது.

௨அ. இப்படி உக்தமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும், இத்தனை சேதநரென்று ஸங்க்யேயமா யிருக்குமோ? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(இம்மூன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்) என்று. இம்மூன்றும் அநந்தமாயிருக்குமென்றால் வர்க்கத்ரயமுமாக அநந்தமென்று தோற்றுமென்று நினைத்து, தனித்தனியேயென்று விஶேஷிக்கிறார். அநந்தமாயிருக்குமென்றது அஸங்க்யேயமா யிருக்குமென்றபடி.

௨௯. உக்தமான ஜீவாநந்த்யத்துக்கு விரோதியான ஐகாத்ம்ய வாதத்தை நிராகரிக்கிறார் மேல்;

(சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்) என்று தொடங்கி; சிலரென்று-அநாதரோக்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

இப்படிச் சொல்லுவர்கள்தாங்களாரோ? என்னில்; ஜீவாத்வைத ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரத்தில் குத்ருஷ்டிகள். அதாவது-ப்ரஹ்மாத்வைதமென்றும், ஜீவாத்வைதமென்றும் ஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யமான வத்வைதம் த்விவிதமா யிருக்கும். ஜீவாத்வைதமாவது-ப்ரகாராத்வைதம். இதுக்கு நியாமகமேது! என்னில்; ப்ரஹ்மப்ரகரணங்களிலே (கரு௪) "ஸவ்ம் வஸ்ஷிம் ஶஹ்ம" (கருரு) "வெணத ஜாத்ம் இடிஂஸவ்ம்" (கரு௬) "வெஶஷணவெடிஂ ஸவ்ம்" என்று, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ப்ரஹ்மாத்வைதத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ஸாமாநாதிகரண்யம் ப்ரகாரபேதவிஶிஷ்ட ப்ரகார

௫௰. அந்தப்பக்ஷத்தில், ஒருவன் ஸுகிக்கிறகாலத்திலே வேறே யொருவன் து:கிக்கக்கூடாது.

யேகத்வபரமாகையாலும், (௪௫௫) "ஸ ஏகதா⁴ ப⁴வதி த்ரிதா⁴ ப⁴வதி" என்று, ப்ரகாரபஹுத்வம் கண்டோக்த மாகையாலும், ஐக்யவிதிக்கு ஸேஷமான (௪௫௬) "நேஹ நாநாஸ்தி" இத்யாதி பேதநிஷேகம் விஹிதைக்யவிரோதிபேதவிஷயமாகையாலும், ஸாமாந்யநிஷேதம் விஹிதவ்யதிரிக்த விஷயமாகையாலே ப்ரகாரி பஹுத்வ நிஷேதபரமாகையாலும், (௪௫௭) "ந தத்ஸமஸ்சாப்⁴யதி⁴கஸ்ச த்³ருஸ்யதே" என்று, ப்ரஹ்மதுல்யப்ரகார்யந்தர நிஷேதகண்டோக்தியாலும் ப்ரகார்யத்வைதமே ப்ரஹ்மாத்வைதம்.

ஜீவபஹுத்வம் ஸ்ருதிஸித்தமாகையாலும். அல்லாதபோது பத்தமுக்தவ்யவஸ்தாநுபபத்தியாலும், உபதேஸாநுபபத்தியாலும், ஸுகாதிவ்யவஸ்தாநுபபத்தியாலும், (௪௫௮) "புமாந் ந தே³வோ ந நரோ ந பஸுர் ந ச பாத³ப: । ஸரீராக்ருதிபே⁴தா³ஸ்து பூ⁴பைதே கர்மயோநய: । தே³வாதி³பே⁴தே³(அ)பத்⁴வஸ்தே" இத்யாதிகளாலே, தேவாதி ஸரீரபேத விஸேஷநிஷேதம் கண்டோக்தமாகையாலும், முக்தாத்மாக்களுக்கு ஸாம்யதை சொல்லுகையாலும் ஜீவாத்வைதம் ப்ரகாராத்வைதமே.

இதுதான் ஸ்ருதப்ரகாஸிகையிலே, ஆதிபாத சதுஸ்லோகீ வ்யாக்யாநோபக்ரமத்திலே (௪௫௯) "ப்³ரஹ்மாத்³வைதம் ஜீவாத்³வைதம் ப்ரக்ருத்யத்³வைதம் த்ரிவித⁴ம் ஸாஸ்த்ரே ப்ரதிபாத்³யதே" என்று தொடங்கி, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்படி ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்வைதத்துக்கு ஹ்ருதயமறியாதே: ஆத்மபேதமில்லை ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்று, சிலகுத்ருஷ்டிகள் சொன்னார்களென்கை.

௫௰. அது அயுக்தமென்னுமிடம் ஸாதிக்கிறார்;

(அந்தபக்ஷத்தில்) இத்யாதியாலே. அதாவது-அப்படி ஆத்மபேதமில்லாதபக்ஷத்தில், (௪௬௦) "ஸுக²ம் ஸுகீ²" என்று, ஒருவன்

ருக. அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்.

ருஉ. ஸௌபரிஶரீரத்திலு மதுகாணவேணும்.

ருங. ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், ஒருவன் முக்தனாகையும், ஒருவன் சிஷ்யனாகையும், ஒருவன் ஆசார்யனாகையும் கூடாது.

ஸுகோத்தரனா யிருக்கிறகாலத்திலே வேறேயொருவன் (கசுO) "ஸுகமின்றி" என்று, து:கோத்தரனாயிருக்கிற விந்த ஸுகது:க வ்யவஸ்த்தை கூடாதென்கை; ஸுகது:கங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயகதமாகில் உபயப்ரதிஸந்தாநமும் ஒருவனுக்கே யுண்டாகவேணுமிறே; ஆகையால், ஸுகது:கங்கள் நியதங்களாகையாலே, ஆத்மபேதமுண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

ருக. அந்த ஸுகது:கவ்யவஸ்த்தைக்கு ஹேது, தேஹபேதமென்கிறவர்களுக்கிதை யநுவதிக்கிறார்;

(அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்) என்று.

ருஉ அதுக்கு அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்;

(ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அது காணவேணும்) என்று. அதாவது-தேஹபேதம் ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேதுவாகில், அநேகதேஹபரிக்ரஹம்பண்ணின ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அந்த நியமம் காணவேணுமென்கை.

தேஹபேதம் ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேதுவன்றாகில், ஜந்மாந்தராநுபவத்தை இஜ்ஜந்மத்திலே ஸ்மரிக்க வேண்டாவோ! என்னில்; ஸ்மரியாதொழிகிறது ஸம்ஸ்காரத்தினுடைய அநுத்பவத்தாலேயாதல், நாஶத்தாலேயாதல் ஶரீராந்தரத்தில் ஸுகது:கஸ்ம்ருத்யாதிகளின்றிக்கே யொழிகிறதும் இரண்டத்தொன்றாலே யென்னில், ஒருஶரீரந்தன்னிலும் ஸ்ம்ருதிகூடாதொழியவேணும். ஆகையால், ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேது-தேஹபேத மென்னவொண்ணாது.

ருங. அப்படி, ஸுகது:க வ்யவஸ்த்தாநுபபத்தியே யன்று. ஏகாத்மா வென்னும்பக்ஷத்தில் பத்தமுக்த வ்யவஸ்த்தாநுபபத்தியும் ஶிஷ்யாசார்ய வ்யவஸ்த்தாநுபபத்தியும் உண்டென்கிறார் மேல்;

௫௪. விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது.

௫௫. ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்.

(ஒருவன்ஸம்ஸரிக்கையும்)என்றுதொடங்கி. அதாவது-ஏகாத்மாவாகில், (௧௬௧) “[illegible]” என்கிறபடியே ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், (௧௬௨) “[illegible]” என்கிறபடியே ஒருவன் முக்தனாகையும், (௧௬௩) “[illegible]” என்கிறபடியே, ஒருவன் ஶிஷ்யனாய்வந்து உபஸத்திபண்ண ஒருவன் ஆசார்யனாயிருந்து அவனுக்குஉபதேஶிக்கையுங் கூடாதென்கை.

(௫௪) இன்னமுமோரநுபபத்தி சொல்லுகிறார்; (விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது) என்று. அதாவது - ஏகாத்மாவாகில் தேவதிர்யகாதிரூபேண, சில ஸுகோத்தரமாகவும், சில துஃகோத்தரமாகவும், சில ஸுகதுஃகமிஶ்ரமாகவும், இப்படி லோகத்தில் பதார்த்தங்களை விஷமமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கூடாதென்கை. ஜீவபேதமும், கர்மதாரதம்யமுமிறே! விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது.

(௫௫) இப்படி, யுக்தியாலே அநேகவிரோதங்களை தர்ஶிப்பித்தார் கீழ்; இவ்வளவேயன்று, இப்பக்ஷத்துக்குஶ்ருதிவிரோதமுமுண்டென்கிறார்; (ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்) என்று. அதாவது-ஏகாத்மாவென்கிறபக்ஷம், (௧௬௦) “[illegible]” என்று, ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கும் சேராதென்றபடி. இந்த ஶ்ருதி ஆத்ம

௫௬. ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வொண்ணாது.

௫௭. மோக்ஷதசையிலும பேதமுண்டாகையாலே.

௫௮. அப்போது தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும் கழிந்து, ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸமமாய், ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடியிருந்ததேயாகிலும்.

பேததைச் சொலலுகிறதென்னில; (௧௬) “ஹோதாஹோமஃ” என்றும், (௪௮) “வ்யமாதாநஃ” என்றும், (௫௮) “ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ” என்றும், (௧௬௪) “க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஜ்ஞா விஜ்ஞாநயோஃ” என்றும், ஜீவைகத்வ ப்ரதிபாதிகைகளான அநேகஶ்ருதிகளோடும் விரோதிக்கும். ஆகையால், இது ஔபாதிகபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(௫௬) அத்தை நிஷேதிக்கிறார்; (ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிற தென்னவொண்ணாது) என்று. ஔபாதிக பேதமாவது - தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும்.

(௫௭) ஔபாதிகபேதமென்ன வொண்ணாமைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார்; (மோக்ஷதஶையிலும் பேத முண்டாகையாலே) என்று. அதாவது - (௧௬௫) “ஸாம்யமுபைதி” (௧௬௬) “ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்” (௧௬௭) “ஸ்தாநம் பரமம் தத்” (௧௬௮) “ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே” (௧௬௯) “யஸ்மிந் விராஜதே ஸ்தா ஸம்ஸாரஸம்ப்ருதா” என்று, மோக்ஷதசையிலும் ஆத்மபேதத்தை ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகையாலே அப்படி சொல்லவொண்ணாதென்கை.

மோக்ஷதசையாவது - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்ததசையிறே. அந்ததசையிலும் ஆத்மபேதம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையாலே, (௧௭௦) “நித்யோ நித்யாநாம்” என்கிற ஶ்ருதியும் ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

(௫௮) ஆனால், ஆத்மபேதப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாய், ஔபாதிகமாயிருந்துள்ள தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேத

௫௯. பரிமாணமும், எடையும், ஆகாரமும் ஒத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் தொடக்கமானவற்றுக்கு பேதமுண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபபேதமும் ஸித்தம்.

௬0. ஆகையா லாத்மபேதம் கொள்ளவேணும்.

மும்கழிந்த ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபம் அத்யந்தம்ஸமமாய், ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் பேதகதநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி யிறே! மோக்ஷதசையிருப்பது; அவ்விடத்தில், ஆத்மபேதம் ஸித்திக்கிறபடி யெங்ஙனே?என்கிற வாதிப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்;(அப்போது) என்று தொடங்கி - (ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாத படி யிருந்ததேயாகிலும்) என்று.

(௫௯) த்ருஷ்டாந்தமுகேந பேதத்தை ஸாதிக்கிறார்; (பரிமாணமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அளவும், தூக்கமும், வடிவும் ஒத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் முதலான பதார்த்தங்களுக்கு பேதகமா யிருப்பதொரு லக்ஷணமில்லையோயாகிலும் அதிலே நாநாத்வம் காண்கிறாப்போலே, ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்ல வொண்ணாதபடி ஏகாகாரரான முக்தாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதம் ஸித்திக்குமென்றபடி.

(௬0) கீழ்ச் சொன்னவற்றையெல்லாம் அநுபாஷித்துக்கொண்டு, "ஆகையால் ஆத்மபேதம்கொள்ளவேணும்" என்று நிகமிக்கிறார்.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள் என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக, முன்பு தாமருளிச்செய்த ஜீவாநந்த்யப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை உத்க்ஷேபித்து, யுக்தியாலும், ஶாஸ்த்ரத்தாலும் பஹுமுகமாக வத்தை தூஷித்து, ஆத்மபேதத்தை ஸாதித்தாராயிற்று. கீழே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார். அதில், அசித்விலக்ஷணத்வம், அஜடத்வம், ஆநந்தரூபத்வம், அவ்யக்தத்வம், அசிந்த்யத்வம், நிரவயவத்வம், நிர்விகாரத்வம்,

௬௧. இப்போ திவர்களுக்கு லக்ஷணம், ஶேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்.

௬௨. இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான் ஸ்வரூபம்போலே நித்ய த்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்.

௬௩. ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி என்? என்னில்;

ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமாகிற விவை ஜீவேஶ்வர ஸாதாரணம். நியாம்யத்வாதிகள் மூன்றும் சிதசித்ஸாதாரணம். நித்யத்வம் தத்வத்ரய ஸாதாரணம். அணுத்வமும் அசித்பாமாணுஜீவஸாதாரணம். இவை யித்தனையும் சேரக்கூடி, ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அசிதீஶ்வர வ்யாவ்ருத்தியை விளைவிப்பிக்கையாலே, இவற்றை லக்ஷணமென்னக் குறையில்லை.

(௬௧) அப்படியன்றிக்கே, ஸங்க்ரஹமாக வொருலக்ஷணம் அருளிச்செய்கிறார், (இப்போது இவர்களுக்கு லக்ஷணம், ஶேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்) என்று. இவர்களென்கிறது-த்ரிவித சேதநரையும். லக்ஷணமாவது - அஸாதாரண தர்மமிறே. ஆகையால், ஶேஷத்வமாத்ரத்தைச் சொல்லில் அசித்வ்யாவ்ருத்தி விளைவியாமையாலும், ஜ்ஞாத்ருத்வமாத்ரத்தைச் சொலில் ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தி விளைவியாமையாலும், ஶேஷத்வேஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வமே லக்ஷணமென்கிறார்.

(௬௨) இப்படி, ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்குமுண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான்) என்று தொடங்கி. (ஸ்வரூபம்போலே நித்யத்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்) இத்தால்-நித்யத்வ த்ரவ்யத்வ அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்கள், ஸ்வரூபத்தோபாதி ஜ்ஞாநத்துக்கு முண்டென்றபடி.

(௬௩) நித்யத்வாதிகளை யுபபாதித்து வைதர்ம்யத்தைச்சொல்லுமளவில் அநேகக்ரந்த வ்யவஹிதமாமென்று நினைத்து, ஸாதர்ம்யஞ் சொன்ன வநந்தரம், வைதர்மயத்தையும் சொல்லுவதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி யென்? என்னில்) என்று.

௬௪. ஸ்வரூபம் - தர்மியாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக் கயோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பியாமலே தனக்குத் தான் ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், அணுவாயிருக்கும். ஜ்ஞாநம்-தர்மமாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதாய், தனக்குத்தான் ப்ரகாஶியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், விபுவாயிருக்கும்.

௬௫. அதில்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும்; சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருகால் விபுவாய் ஒருகால் அவிபுவாயிருக்கும்.

---

(௬௪) வைதர்ம்யந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வரூபம் தர்மியாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது-தர்மித்வம், ஸங்கோச விகாஸாயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தா ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், அணுத்வம், இவைஸ்வரூபத்துக்குவிஶேஷம்.

தர்மத்வம், ஸங்கோச விகாஸயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்த ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶரஹிதத்வம், ஸ்வாஶ்ரயஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶகத்வம், விபுத்வம், இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஶேஷமென்றபடி. (விபுவாயிருக்கும்) என்ற-ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனையிறே.

(௬௫) ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி யிராதொழிவானென்? என்கிற சங்கையிலே ஸங்கோசா ஸங்கோச நிபந்தநமான தாரதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அதில் சிலருடையஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி.

அதாவது (௬௭0) "அயர்வறு மமரர்கள்" என்கிறபடியே பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கொருநாளும் ஸங்கோச மின்றிக்கே தத் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளை ஸதாநுபவமப்ண்ணுகிற நித்யஸூரிகளுடைய ஜ்ஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும். * பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாயிருக்கிற பத்தருடையஜ்ஞா

சுசு. ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நசித்தது" என்கிறபடி யென்? என்னில்;

சுஎ. இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து, விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, அப்படிச்சொல்லக் குறையில்லை.

நம், கர்மாநுகுணமாக ஸங்கோசவிகாஸங்களோடே கூடிக்கொண்டு எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும். (கஎக) "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே, பகவதப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்பட்ட முக்தருடையஜ்ஞாநம், பூர்வாவஸ்தையில அவிபுவாய், உத்தராவஸ்தையில (கஎஉ) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" என்கிறபடியே, விபுவா யிருக்குமென்கை.

(சுசு) இனிமேல், ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வாதிகளை உபபாதிக்கிறார்; அதில் ப்ரதமதகிலே, "எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் நசித்தது" என்று, உத்பத்திவிநாஶவத்தாகச் சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞாநத்துக்கு நித்யத்வம கூடுமபடி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறநதது நசித்தது என்கிறபடி யென்னென்னில) என்று-

(சுஎ) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து விஷயஙகளை க்ரஹிப்பது மீளுவது ஆகையாலே அப்படி சொல்லக் குறையில்லை) என்று. அதாவது - (கஎஉ) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" (சுஅ) "ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே" என்று, முக்ததசையில் ஸர்வவிஷயமாகச் சொலலுகையாலே ஸர்வத்தையும ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு யோக்யமா யிருக்கச்செய்தேயும, (கஎங) "யா க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஶக்திஸ்ஸா வேஷ்டிதா ந்ருப ஸர்வகா" என்கிறபடியே, கர்மத்தாலே ஸங்குசிதமாய், (கஎச) "தயா திரோஹிதத்வாச்ச ஶக்தி: க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்ஜ்ஞிதா। ஸர்வபூதேஷு பூபால தாரதம்யேந வர்த்ததே। அப்ராணிமத்ஸு ஸ்வல்பாஸா ஸ்தாவரேஷு ததோதிகா" என்கிறபடியே, கர்மாநுகுணமான தாரதம்யத்தை யுடைத்தாய்

சூ-அ· இது தான் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்று கிறது. ப்ரஸரணபேதத்தாலே.

கொண்டு, (கஎ௫) "ஊ்நி யாணாං ஹி ஸவெ-ஷாං யகெ௱கஂ கூாரீஂநி யழ । தெநாஸ௱கூாதி வ௱ஜூா ஜ௱கெதஃ வாஜாழி வொஜகஃழ" என்கிறபடியே, இந்த்ரியத்வாரா புறப்பட்டு விஷயங் களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாலகையாலே, தாத்ருஶமான விகாஸத்தா லும் ஸங்கோசத்தாலும் வந்த ப்ரகாஶாப்ரகாஶங்களைக் கொண்டு, பிறந்தது நஶித்தது என்னக்குறையில்லை என்கை.

(சூ-அ) இப்படி, இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரிக்கிற ஜ்ஞாநம் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே, விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாஶிக்கும்போது தாஶந ஶ்ரவணாதி ஸமஜ்ஞாபேதத்தை யுடைத்தாய்க்கொண்டு, அநேகத்வேந ப்ரகாஶிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;(இதுதான் ஏகமாயிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்றுகிறது, ப்ரஸரணபேதத்தாலே) என்று. அதாவது-ஏகமுக மாக ப்ரஸரிக்கை யன்றிக்கே, சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ராத் யநேகேந்த்ரிய த்வாரா ப்ரஸரித்து, ரூபஶப்தாத் யநேகவிஷயங்களை க்ரஹிக்கிற விதுக்கு தர்ஶந ஶ்ரவணாதி ஸம்ஜ்ஞாபேதேந தோற்றுகிற நாநாத் வம்-ப்ரஸரணபேத நிபந்தநமென்கை. இத்தால் - நித்யமான ஜ்ஞா நத்துக்கு உத்பத்திவிநாஶ வ்யவஹாரஹேது வின்னதென்று சொன்ன வநந்தரத்திலே, ப்ராஸங்கிகமாக அதினுடைய நாநாத் வேந ப்ரகாஶநஹேதுவும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாந நித்யத்வம், (கஎசூ) "ந ஹிவிஜ்ஞாதுவிஜ்ஞாதெ விவரிலொவொ விஜ௱தெ, நஹிஜ௱ஷெ விவரிலொவொவிஜ௱தெ" (கஎஎ) "ஜ்ஞா நං வொராமு௱ லெஶ்ரயஂ யஶஂஶ்ரு ஶநுஜெஸ்ரா। ஞூதநா ஹூஹஸ்ஹ௱தஸ௱ நித௱ெஶத வூதுஷய ழ । யமொஜவாந கூாணா நியதெந ஜயாஷ்ரா ழ । ஸஜெவநீயதெ வ௱க்தி ஶெஸுத ஹூஷஹவஃ கூஉதஃ । தயாஹெயமுணயுஂஸா ஜவவொயாஃ யொமுணாஃ । ஞூகாஶஜெநஜநு௱ஜெ நித௱ாஷவாதூநா ஹிதெ" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லப்பட்டதிறே.

௬௯, த்ரவ்யமானபடி யென்னென்னில்;

௭௦. க்ரியாகுணங்களுக் காஶ்ரயமாய், அஜடமா யிருக்கை யாலே த்ரவ்யமாகக்கடவது.

---

(௬௯) இப்படி யிருந்துள்ள ஜ்ஞாநநித்யத்வத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இனி, இதினுடைய த்ரவ்யத்வத்தை உபபாதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (த்ரவ்யமான படி யென் ? என்னில்;) என்று.

(௭௦) தத்ஹேதுக்களை யருளிச்செய்து த்ரவ்யத்வத்தை ஸாதிக்கிறார்; (க்ரியாகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் அஜடமாயிருக்கையாலே த்ரவ்ய மாககடவது) என்று. க்ரியையாவது - ஸங்கோசவிகாஸங்கள். குணமாவது - ஸம்யோகவியோகங்கள். அஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், (௧௭௮) "க்ரியா ஶ்ரயோ த்ரவ்யம், குணாஶ்ரயோ த்ரவ்யம்" என்று, த்ரவ்யலக்ஷணம் சொல்லப்படுகையாலே, க்ரியாஶ்ரயத்வமும் குணாஶ்ரயத்வமும் ஓரொன்றே த்ரவ்யத்வஸாதகம். இவற்றோடே அஜடத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே அதுவும் த்ரவ்யத்வஸாதக மென்று இவர்க்குக்கருத்து. எங்ஙனே ? என்னில்; ஜடவஸ்துக்களிலே த்ரவ்யாத்ரவ்யங்க ளிரண்டு முண்டு; அஜடவஸ்துக்களிலே அத்ரவ்யமாயிருப்ப தொன்றில்லையிறே. ஆகையால-"ஜ்ஞாநம், த்ரவ்யம், அஜடத்வாத், யதஜடம, தத்த்ரவ்யம, யதாஆத்மாதி" என்று அஜடத்வந் தன்னைக்கொண்டே த்ரவ்யத்வம ஸாதிக்கலாமிறே. ஆகையிறே ! "இதுதான் அஜடமுமாய், ஸங்கோசவிகாஸங்களுக் கும் ஸம்யோக வியோகாதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயமுமாயிருக்கை யாலேத்ரவ்யம" என்று, தத்வஶேகரத்திலும் இவ ரருளிச்செய் தது. இப்படி த்ரவ்யமாயிருக்குமாகில, இதுக்கு ஆத்மகுணத்வம் கூடும்படி என்? என்னில்; நித்யததாஶ்ரயத்வத்தாலே கூடும். (௧௭௯) "ஆஶ்ரயாஶ்ரயிணோ ரஸ்தே ஶ்ரயேண ஸம்ஸ்திதயோ: । த்ரவ்யத்வஞ்ச குணத்வஞ்ச ஜ்ஞாநஸ்யோபபத்யதே" என்றிறே ! ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது. ஆஶ்ரயாதந்ய தோவ்ருத்தித்வம, க்ரியாஶ்ரயத்வஞ் சொன்னபோதே சொல்லிற்றாயிறறு. இதுதான் ஜ்ஞாநத்துக்கே யன்றிறே! தீபாதிதேஜ ப்ரபைக்

எக. அஜடமாகில் ஸுஷுப்தி மூர்ச்சாதிகளில் தோற்றவேண்டாவோ வென்னில்;

எஉ. ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது.

எங. ஆநந்தரூபமாகையாவது - ஜ்ஞாநம்ப்ரகாஶிக்கும்போது அநுகூலமாயிருக்கை.

எச. விஷஶஸ்த்ராதிகளைக் காட்டும்போது ப்ரதிகூலமாகைக்கடி தேஹாத்மப்ரமாதிகள்.

த்தப்ரஸங்களுக்கு யொக்குமிறே. ஆகையால், த்ரவ்யத்வ குணத்வங்களிரண்டும் ஜ்ஞாநத்துக்கு உபபந்நம்.

(எக) கீழ் ஜ்ஞாநத்துக்குத் தாமருளிச்செய்த அஜடத்வ விஷயமான ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (அஜடமாகில்ஸுஷுப்திமூர்ச்சாதிகளில தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்குமாகில் எபபோதும் ப்ரகாஶிக்கவேண்டாவோ,ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்த்தைகளில் ப்ரகாஶியாதொழிவானென்? என்கை.

(எஉ) அதக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார்; (ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயமேவப்ரகாஶிப்பதுதான விஷயக்ரஹணவேளையிலிறே. ஸுஷுபத்யாத்யவஸ்தைகளில தமோகுணத்பபிபவத்தாலே ஸங்குசிதமாய், திரோஹிதங்களான மணிப்ரகாஶாதிகளைப்போலே, ப்ரஸரண மிலலாமையாலே ப்ரகாஶியாதென்கை.

(எங) இனிமேல், இதினுடைய வாநந்தரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (ஆநந்தரூபமாகையாவது) எனறு தொடங்கி; ஜ்ஞாநம் பரகாஶிககுமபோதாவது-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு விஷயங்களைதர்ஶிப்பிக்குமபோது; அப்போதிறே இதுதான் ப்ரகாஶிப்பது. அவ்வவஸ்தையில் அநுகூலமாயிருக்கையாவது - அவ்வோ விஷயங்களெல்லாம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுகையாலே, அவற்றை விஷயீகரித்த விந்தஜ்ஞாநம-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸுகரூபமாயிருக்கை.

(எச) ஆனால், விஷஶஸ்த்ராதிகளை தர்ஶிப்பிக்கும்போது அவற்றை விஷயீகரிதத ஜ்ஞாநம் ப்ரதிகூலமாயிருப்பானென்? என்

௭௫. ஈஶ்வராத்மக மாகையாலே யெல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ப்ராதிகூல்யம் வந்தேறி.

௭௬. மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில், ஒருவனுக்கு ஒருகாலோரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்தந குஸுமாதிகள், தேசாந்தரே காலாந்தரே இவன்றனக்கும், அத்தேசத்திலே அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் ப்ரதிகூலங்களாகக்கூடாது

கிற ஶங்கையை யுடகொண்டு அருளிச்செய்கிறார்; (விஷயஶப்தாதிகள்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவற்றை ஸ்பர்சிக்கும் போது, அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞாநம் துக்கரூபமாயிருக்கைக்குக் காரணம் அவற்றில் பாதகத்வபுத்திக்கு மூலமான தேஹாத்மப்ரமமும், காமமும், ஈஶ்வராத்மகத்வஜ்ஞாநராஹித்யமு மென்கை;

௭௫. இவை தனக்கு ஸ்வாபாவிக வேஷமேது? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வராத்மக மாகையாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது - (நும) "ஜகத்ஸர்வம் ஶரீரம் தே" (௧௮௧) "தாநி ஸர்வாணி தத்வபுः" (௧௮௨) "தத்ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநுः" என்று, ஸகலபதார்த்தங்களும் பகவச்சரீரமென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டு நின்றதிறே. அப்படி பகவதாத்மகமாகக் காணும்போது, ஸகல மநுகூலமாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலே எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம்; இவற்றில் தோற்றுகிற ப்ராதிகூல்யம், தேஹாத்மப்ரமாதி மூலமாகையாலே வந்தேறி என்கை.

(௭௬) இப்படி, ஈஶ்வராத்மகமாகையாலே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவமென்பானென்?; சந்தந குஸுமாதிகளிலுண்டான வாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்றோ' என்கிற சங்கையிலேமேலே யருளிச்செய்கிறார்; (மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில்) என்று தொடங்கி. மற்றையாநுகூல்யமென்கிறது - தாமருளிச்செய்த பகவதாத்மகத்வத்தால் வந்த வாநுகூல்யத்தை யொழிய, சந்தநகுஸுமாதி பதார்த்தங்களில் தோற்றுகிற வாநுகூல்யத்தை. அது அவற்றுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகில், போக்தாவாயிருப்பானொருவனுக்கு ஒருகாலத்திலே ஒருதேசத்திலே அநுகூ

[illegible] யாதல்; இவன்றனக்கே ப்ரதிகூலங்களாவது; இவனுக்கநுகூலங்களா யிருக்கிற தேசகாலங்கள்தன்னிலே வேறே யொருவனுக்கு ப்ரதிகூலங்களாவதாகை கூடாது, இப்படி, ப்ரதிகூலங்களாய்த் தோற்றக் காணுகின்றோமிறே. ஆகையால், பகவதாத்மகத்வப்ரயுக்தமான வாநுகூல்யமே ஸ்வாபாவிகம்; மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்று, என்கை. (கஅரு) "வஸ்த்வேகமேவ து:காய ஸுகாயேர்ஷ்யாகமாய ச । கோபாய ச யதஸ்தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத: । ததேவ ப்ரீதயே பூத்வா புநர் து:காய ஜாயதே । ததேவ கோபாய யத: ப்ரஸாதாய ச ஜாயதே । தஸ்மாத் து:காத்மகம் நாஸ்தி ந ச கிஞ்சித் ஸுகாத்மகம்" என்று, இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீபராசரபகவானாலே விசதமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்? என்னில்; விஷயாந்தரங்கள் ப்ரதிகூலங்களாயும், சந்தநகுஸுமாதிகள் அநுகூலங்களாயும் தோற்றுகிறது - தேஹாத்மபாமாதிகளாலே. ஸர்வாத்மகமாகையாலே, எல்லாபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ஆகையால், அவ்வாகாரத்தாலே காணும்போதும், ஸர்வவிஷய ப்ரகாசகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநம் - ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - "சித்தென்கிறது ஆத்மாவை" என்று, முதலிலே சித்பதவாச்யமான ஆத்மவஸ்துவை உத்தேசித்து, அநந்தரம், "தேஹாதிவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "சேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக தத்ஸ்வரூப லக்ஷணத்தை விஸ்தரேண சொல்லி, "தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்; என்னில்" என்று தொடங்கி "சேஷமாகையாவது" என்னுமளவாக உக்தலக்ஷணத்தைப் பரீக்ஷித்து, அநந்தரம், ஏவம்பூதமான வாத்மஸ்வரூபம் பத்த முக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கும்படியையும், பத்தாத்மாக்களுக்கு அவித்யாதிக ளுண்டாகைக்கு ஹேதுவையும், தந்நிவ்ருத்தி க்ரமத்தையும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் தனித்தனியே அநந்தமா யிருக்கும்படியையும் சொல்லி, அந்த ஜீவாநந்த்ய ப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை யுக்திசாஸ்த்ரங்களாலே நிரஸித்து, ஆத்ம

ரூபமாக தாரதம்யமாகவுக்கு முண்டான [illegible]
ப்ரஸம்பிப்பித்து, அநந்தரம், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களைச் சொல்லி, ஜ்ஞாந விபுத்வ ப்ரஸங்கத்திலே த்ரிவித சேதநருடைய ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான விசேஷத்தைச் சொல்லி, முன்பு ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வ த்ரவ்யத்வா'ஜடத்வா''நந்தரூபத்வங்களை யடைவே ப்ரபர்தித்து, இப்படி சித்தத்வத்தினுடைய வேஷத்தை யருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்-

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

சித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

அசித்ப்ரகரணம்

க. அசித்து-ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்.

உ. இது, ஶுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும், ஸத்வ
சூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்.

ங. இதில் சுத்தஸத்வமாவது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே
கேவலஸத்வமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்,

தத்வத்ரயமாவது-சித்தும அசித்தும ஈஶ்வரனும் என்று உத்
தேசித்த க்ரமத்திலே, ப்ரதமம் சிச்சப்தவாச்யனான ஆத்மாவினு
டைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ஸ்புடமாக வருளிச்செய்
தார் கீழ்; அநந்தரம, அசித்வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ
விசேஷங்களை அதிஸ்ப்புடமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில் ப்ரதமத்திலே அசில்லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கி
றார்; (அசித்து - ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக்கும்)
என்று. அசித்தாகிறது-சைதந்யாநாதாரமான வஸ்துவிறே! அது
தன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநசூந்யமாய்) என்று. அத்தைப்
பற்றவிறே! ஶ்ருதி, போக்யஶப்தத்தாலே அசித்தைச் சொல்லி
ற்று. விகாராஸ்பத மாகையாவது - விகாரத்துக்கு இருப்பிடமா
யிருக்கை. விகாரமாவது- அவஸ்த்தாந்தராபத்தி; அதாவது-சித்ஸ்வ
ரூபம்போலே, ஸதைகரூபமா யிராதொழிகை.

(உ) இப்படி இதினுடைய லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தவநந்த
ரம், இவ்வசித்தத்வந்தான் - ஸத்வைகாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுண
த்ரயாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணஶூந்யமாயும், மூன்றுவகைப்பட்
டிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இது, சுத்தஸத்வமென்றும்,
மிஶ்ரஸத்வமென்றும, ஸத்வசூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்) என்று

(ங) உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, அசித்த்ரயத்தினுடைவும் ஸ்வ
ரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிப்பதாக நினைத்து, ப்ரதமம்

கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவல பகவதிச்சையாலே, விமாந கோபுரமண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக் கடவதாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், நித்யமுக்தராலும் ஈஶ்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய், அத்யத்புதமாயிருப்பதொன்று.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளின்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் சுத்தஸத்வமாவது) என்று தொடங்கி சுத்தஸத்வமென்றது - குணாந்தர கலசாதஸத்வகுணத்ரவ்யமுடையதென்றபடி; அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே கேவலஸத்வமாய்) என்று. (௧-அ௮) "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" (௨-அரு) "தமஸஸ்து பாரே" (௨-அ௬) "தமஸ: பரஸ்தாத்" (௨-அ௭) "வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம் ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே" என்று, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே யிப்படி சொல்லாநின்றதிறே. (நித்யமாய்) ஆகாவது, - அநாதிநிதநமா யிருக்கை. (௨-அ௮) "ததக்ஷரே பரமே வ்யோமன்" (௧-அ௯) "காலாதீதே ப்ரஹ்மணஸ்த்வேக தத்வே ரூபாதீதே ..." (௨-௰) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா: । யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:" என்று, இதினுடைய நித்யத்வமும ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே சொல்லப்பட்டது. (ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்) ஶுத்தஸத்வமாகையாலே ஜ்ஞாநாநந்த ஜநகமாயிருக்குமிறே. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகாவஹமாயிறே! இருப்பது. ஆகையிறே! (௨-அ௭) "ஆதித்யவர்ணம்" என்ற வநந்தரத்திலே "தமஸஸ்து பாரே" என்றது.

(கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவல பகவதிச்சையாலே, விமாந கோபுர மண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக் கடவதாய்) அதாவது-சேதநன், கர்மாநுகுணமாக விச்சிக்க. அந்த விச்சாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதிதத்வமாய்க்கொண்டு பரிணமித்து, சேதநர்க்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாகிற ப்ரக்ருதிதத்வம்போலன்றிக்கே, ஸ்வபோகார்த்தமாக, உண்டான பகவதிச்சையாலே விமாநகோபுராதிரூபேண பரிணமியாநிற்குமென்கை. (௨-௧௧) "தேவாநாம் பூரயோத்யா"

[illegible]

[illegible] (௧௯௪) "ஸ்வாபாவிகா ... [illegible]
ணை" (௧௯௫) ஆஜாநதே ஸஹஸம்வேஸ ... [illegible]
என்று ஸ்ருதியிலேயும் ஸங்க்ரஹேண நித்யவிபூதியிலுண்டான
திவ்யநகர திவ்யாயுதாதிகள் சொல்லப்பட்டன.
இது தன்னை பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே (௧௯௬)
"திவ்யாபரண ஸஹஸ்ரஸங்க்யாவ்ருதே, திவ்யகல்ப ... [illegible]
ஸோபிதே, திவ்யோத்யாந ஸஹஸ்ரகோடிபிராவ்ருதே,
அதிப்ரமாணே, திவ்யாயதந ... [illegible] திவ்யரத்ந
திவ்யாஸ்தாநமண்டபே" என்று தொடங்கி, விஸ்தரேண அருளிச்செய்
தாரிறே. (நிரவதிகதேஜோரூபமாய்) அதாவது - அப்ராக்ருதங்களுமாய்
ஜ்யோதிர்மயங்களுமாய் சந்த்ரஸூர்யாதி தேஜஸ்ஸுகளையும் ககயோதகல்ப மாக்கும்படி, அளவிறந்ததேஜ
ஸ்ஸை வடிவாயிருக்கை. (௧௯௭) "ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி
ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி:"
(௧௯௮) "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" "தத் அக்ஷரே பரமே வ்யோமந்"
... [illegible] ... தேவதாநாம்"
என்னக்கடவதிறே. (௧௯௯) "சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச்
சோதி" (௧௯௮) 'சுழிபட்டோடும் சுடர்ச்சோதிவெள்ளம்' (௧௯௯)
"விளங்கு சுடர்ச்சோதி" என்று ஆழ்வாரும், இதினுடைய நிரவ
திகதேஜோரூபத்வத்தைப் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தாரிறே.
(நித்யமுக்தராலும் ஈஸ்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய்) அதா
வது - இதினுடைய பரிமாணத்தை ஒருவராலும், அளவிடவொண்
ணாதபடியிருக்குமாயிறு. (௨௦௦) "தஸ்யாஸ்தே ... [illegible]
... [illegible]
என்று நித்யரால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்று ஸ்ரீவைகுண்ட
கத்யத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது நித்யமுக்தருக்கு மொழு
குமிறே. ஈஸ்வரஜ்ஞாநத்தோபாதி இவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும்
ஸார்வஜ்ஞ்யமுண்டாகையாலே; அவனாலபரிச்சேதிக்கலாமாகில்
இவர்களாலும் பரிச்சேதிக்கலாமிறே. ஆகையால் அவனுக்குமிதே
ன்னை. ஆனால், இவர்களுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்குக் கொத்தை வாரா
தோ? என்னில்; வாராது. ஸார்வஜ்ஞதையாவது - ஸர்வத்தையுமுள்

இதனைச்சிலர் ஜடமென்றார்கள், சிலர் அஜடமென்றார்கள்.

ரு. அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈச்வரனுக்கும் ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தோற்றும்.

ளபடி யறிகையிறே. பரிச்சேத்யமாகில் பரிச்சேதித்தறிகையும், அபரிச்சேத்யமாகில் அப்படி யறிகையுமிறே! உள்ளது; இல்லாமையில் ல்லாதவொன்றுக்கு இல்லாமையறியாமை ஸர்வஜ்ஞதைக்கு அநுகுண மென்னுமிடம், (உ0ச) "தெரிக்ஷுபூருஷிரவபிரந்ஹரிணா நாவி ஷுயாஜ்ஞாயதெ யத்ருவெருவ யோவியெநவயத வியொவுவ ஜ்ஞாதரஹியதெயண்ாவெஷூவ தஜ்ஞாதரெநஸ்ரணாம் ஸவ ஜ்ஞாயாவிதவெல்ராஸரம் ஹாஜிதஷயாகிவிரந ஜ்ராணெ யவிதவ்வதெ" என்று, ஸ்ரீஸ்துதியிலே ஆழ்வானருளிச்செய் தார். இங்ஙனன்றாகில், (உ0உ) 'தனக்குந் தன்றன்மை யறிவரியான்' என்கிறவிதுவும், ஸர்வஜ்ஞதையோடு விரோதிக்கும். ஆகையால், நித்யமுக்தேச்வரர்களால் அபரிச்சேத்யமென்றவிதில் குறை யில்லை; இத்தால், இதினுடைய வைபவம் சொன்னபடி. (அத்யத்புதமா யிருப்பதொன்று) அத்யத்புதத்வமாவது அநு க்ஷணம் அபூர்வாச்சர்யாவஹத்வம். (உ0௩) "க்ஷணெக்ஷணெ யந்நவதாமுபைதி" என்றாரிறே! பாஷ்யகாரர். ஆக, சுத்தஸத்வ மாவது-இப்படி யிருப்பதொன்றென்றதாயிற்று.

(ச) (இதனைச்சிலர் ஜடமென்றார்கள், சிலர் அஜடமென்றார் கள்) அதாவது - இந்த சுத்தஸத்வந்தன்னை, இந்தசாஸ்த்ரங் களிலே சிலர் ஜடமென்றுசொன்னார்கள்; அங்ஙனன்றிக்கே, சிலர் அஜடமென்றுசொன்னார்க ளென்கை. (உ0ச) "ஜடாஜடாத்மகம் [illegible]" என்றிறே! அபியுக்தருஞ்சொல்லிற்று.

(ரு) ஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றிக்கே யிருக்கை; அஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கை. அத்தை யருளிச் செய்கிறார்; (அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈச்வர னுக்கும் ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந்தோற்றும்) என்று. அஜடமான போ தென்றது,ஜடமென்றும் ஒருபக்ஷஞ் சொல்லுகையாலே, அப் படி யன்றிக்கே யிப்படியானபோ தென்றபடி. அந்தப்பக்ஷத்தை விட்டு இத்தை யுபபாதிக்கையாலே இவர் தமக்கு இதுவே இஷ்

வுள்ளமென்று தோற்றுகின்றதிறே; ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தோற்றுமென்றது - ஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை யறியவேண்டாதபடித் தானே ப்ரகாசிக்கு மென்றபடி.

(சு) இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்குமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஜ்ஞாநவேத்யமாகவேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோற்றாது) என்று இதுதான், அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "த்ரிவிதாசேதநங்கள்" என்கிறதிலே "அவற்றில், ப்ரக்ருதியும் காலமும் ஜடங்கள்; சுத்தஸத்வமான த்ரவ்யத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். ஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றிக்கே யிருக்கை. பகவச்சாஸ்த்ராதி பராமர்ஶம் பண்ணினவர்கள் ஜ்ஞாநாத்மகமாக ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, ஶுத்தஸத்வத்ரவ்யத்தை ஸ்வயம்ப்ரகாஶ மென்பார்கள்" இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶாஸ்த்ரவேத்யமாகவேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்; ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்க, ஸ்வரூபம் தனக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் வேறொருவர்க்கும் ஜ்ஞாநாந்தரவேத்யமானாற்போலவும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய், இதரர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமல்லாதாப்போலவும், இதுவும் நியதவிஷயமாக ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோதமில்லை. (உ0ரு) "யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: । தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்வம் ப்ரவக்ஷ்யஹே" என்கிறபடியே, தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ஶுத்தஸத்வத்ரவ்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னில்; இவனுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநம், இவ்வாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸர்வத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க, இவ்வாத்மஸ்வரூபம் - ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கிறாப்போலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமா யிருக்கலாம். இப்படி யிருக்கும் துல்யம். விஷயப்ரகாஶநகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநம்

ஏ. ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யேன்? என்னில்;

அ. நானென்று தோற்றுமையாலும், ஶரீரங்களாய்ப் பரிணமிக்கையாலும், விஷயங்களையொழியவுந் தானே தோற்றுகையாலும், ஶப்தஸ்பர்ஶாதிகளுண்டாகையாலும் பிந்நமாகக்கடவது.

ஸ்வாஶ்ரயமாத்ரத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே முக்தர்க்குமவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோத மில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடையஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியானது விஷயப்ரகாஶநமில்லாதகாலத்தில் கர்மவிஶேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தையானாப்போலே, சுத்தஸத்வத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியும் பத்ததசையில் ப்ரதிபத்தையாகையாலே, சுத்தஸத்வம் பத்தர்க்கு ப்ரகாஶியாதொழிகின்றது. (உ0கூ) "யதீயஸ்யஸ்வயம்ஸ்வப்ரகாஶம் ஜ்ஞாநவதாஶாஸ்வகம்யயா। யஸ்யைகதேசஸ்தத்வம் தயா தத்ராவித் தியதே" இவ்வளவு அவஸ்தாநதாபத்தி, விகாரி த்ரவ்யத்துக்கு விருத்தமன்று. ஆகையால், ப்ரமாணப்ரதிபந்நார்த்தத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்ல வழியில்லை." என்று இப்படி, ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(எ) கீழ், ஆத்மாவும் அஜடமாய் ஜ்ஞாநமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, அந்யோந்யம் பிந்நமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே சுத்தஸத்வமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, இவையிரண்டிலும் பிந்நமாயிருக்கும்படியை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக, தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடியென்? என்னில்) என்று.

(அ) அநேகஹேதுக்களாலே யது தன்னை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (நானென்று தோற்றுமையாலும்) என்று தொடங்கி; அதாவது - ஆத்மவஸ்து ப்ரத்யக்காகையாலே அஹமென்று ப்ரகாஶியாநிற்கும்; இது பராக்காகையாலே இதமென்றிறே! ப்ரகாஶிப்பது. இத்தாலே ஆத்மாவில் பிந்நமென்றபடி. ஶரீராதிகளாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் இரண்டிலும் பிந்நமென்றபடி ஏகரூபமாகையாலே, ஆத்மாவுக்குப் பரிணாமமில்.

கூ. மிஶ்ரஸத்வமாவது-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடு ங்கூடி பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோ தாயகமாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய், நித்யமாய். ஈஶ்வர னுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேஶபேதத்தாலும் கால பேதத்தாலும் ஸத்ருஶமாயும் விஸத்ருஶமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித் யை, மாயையென்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விஶேஷம்.

லையிறே; ஜ்ஞாநத்துக்குப் பரிணாமமுண்டேயாகிலும் ஶரீராதிகளாய் பரிணமியாதிறே. விஷயநிரபேக்ஷமாக ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஶப் தஸ்பர்ஶாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயமாகையாலும், விஷயஸந்நிதியிலொழிய ப்ரகாஶிப்பதுஞ்செய்யாதே ஶப்தாத்யாஶ்ரயமன்றிக்கே தத்க்ரா ஹகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தில் பின்னமென்றபடி.

(கூ) ஆகவிப்படி, சுத்தஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை யரு ளிச்செய்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம். மிஶ்ரஸத்வப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்வதாக (மிஶ்ரஸத்வமாவது) என்று தொடங்குகிறார்; மிஶ்ரஸத்வமாவது- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடே கூடின ஸத்வகுணத் தை யுடைத்தானது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடுங்கூடி) என்று. (உ0எ) "[illegible]" என்று (உ0அ) "[illegible]" (உகக) "[illegible]" என்னக்கடவ திறே. (பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குதிரோதாயகமாய்) அதாவது - குணத்ரயாத்மகமா யிருக்கையாலே ரஜஸ்தமோம்ஶத் தாலே ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு திரோதாநத்தைப் பண்ணு மென்கை. சேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமா யென்று ஸாமாந்யேந சொல்லாதே, "பத்தசேதநருடைய" என்று விஶேஷிக் கையாலே, கர்மஸம்ஸ்ருஷ்டரானசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே அது திரோதாயக மென்றபடி. அல்லது, ஐச்சிகமாக ப்ராக்ருத ஶரீரபரிக்ரஹம்பண்ணுகிற நித்யமுக்தருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் இது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணவேண்டிவருமிறே. ஆகையாலே,

(உ௩௦) "[illegible]" என்கிறபடியே நித்யமுக்தரும் இங்கேவந்து ப்ராக்ருததேஹங்களைப் பரிக்ரஹித்து சேஷிக்கு அதிசயத்தைப் பண்ணுமளவில் அவர்களுக்கு இது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணமை யாலே, பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே இது திரோதாயக மென்னுமிடம் ஸித்தம். (உ௩௧) "[illegible]" (௧) "[illegible]" (உ௩௨) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய்) விபரீதஜ்ஞாநமாவது-அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தி. அதாவது-அநாத்மாவானதேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியும், அஸ்வதந்த்ரமான வாத்மவஸ்துவில ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும், அநந்யசேஷமானவது தன்னில் அந்யசேஷத்வபுத்தியும், அநீச்வரரானவர்கள் பக்கல ஈச்வரத்வ புத்தியும், அபுருஷார்த்தமான வைச்வர்யாதிகளிலே புருஷார்த்தத்வபுத்தியும் அநுபாயங்களானவற்றில உபாயத்வபுத்தியும் தொடக்கமானவை. யதாஜ்ஞாநத்தை மறைக்குமளவன்றிக்கே, இப்படியிருந்துள்ள விபரீதஜ்ஞாநங்களையும பத்தசேதநர்க்கு உண்டாக்காநிற்குமாயிற்று, (உ௩௩) "[illegible]" என்று இதுதன்னை பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தாரிறே. (நித்யமாய்) அதாவது-உத்பத்திவிநாசரஹிதமா யிருக்கை. (உ௩௪) "[illegible]" (உ௩௫) "[illegible]" (உ௩௬) "[illegible]" (உ௩௭) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (ஈச்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது-ஸர்வேச்வரனுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகரணமா யிருக்கை. (உ௩௮) "[illegible]" (உ௩௯) "[illegible]" (உ௪௦) "[illegible]" என்று

சொல்லப்படுகிற ஸர்வேச்வரனுடைய லீலைக்கு உபகரணமா யானப்ரக்ருதியிறே ப்ரதாநோபகரணம். (உ௨௧) "லீலாவிஷ்காரதாய ஸ்வ-லோகாஷே-வாலிலோ:" என்னக்கடவதிறே. (உ௨௨) «தைவீஹ்யேஷா குணமயீ" என்று, தானே பணித்தருளிற்று. (ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ருச விஸத்ருசமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய்) ப்ரதேசபேதமாவது-குணவைஷம்யமில்லாத ப்ரதேசமும், குணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசமும். இது தனக்கு குணவைஷம்யமுள்ளது கார்யோந்முகமான ஸ்தூலத்திலேயிறே. அல்லாதவிடமெல்லாம் குணஸாம்யாபந்நமா யிருக்குமித்தனை. அதில், குணவைஷம்யமில்லாதவிடம் ஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும், வைஷம்யமுள்ளவிடம் விஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும். ஸத்ருசவிகாரமாவது - நாமரூப விபாக நிர்த்தேசாநர்ஹமாயிருக்கும் ஸூக்ஷ்மவிகாரம். விஸத்ருச விகாரமாவது - நாமரூபவிபாக நிர்த்தேசயோக்யமா யிருக்கும் ஸ்தூலவிகாரம். (உ௨௩) «குணஸாம்யமநுத்ரிக்தமந்யூநம்" என்கையாலே, அவ்யக்தாவஸ்தையிலுள்ள விகாரமெல்லாம் ஸத்ருசமா யிருக்கும்; மஹதாதி-விஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும்.

இனி, காலபேதமாவது - ஸம்ஹாரகாலமும், ஸ்ருஷ்டிகாலமும். ஸம்ஹாரகாலத்தில இது அவிபக்த தமஸ்ஸாய்க்கிடக்கையாலே. ஓரிடத்திலும் குணவைஷம்ய மில்லாமையால் எங்குமொக்க ஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும். ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே பகவதனிச்சட்டாந விசேஷத்தாலே விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாய், குணவைஷம்யம பிறந்தவாறே விஸத்ருசவிகாரத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். ஸததவிகாராஸ்பதமாயிருக்கையாலே, இதுக்கு ஸத்தாப்ரயுக்தமிறே விகாரம்; அதிலுடைய ஸௌக்ஷ்ம்யா ஸௌக்ஷ்ம்ய நிபந்தநமான விபாக நிர்த்தேசமிறேயுள்ளது. அல்லது, நிர்விகாரமா யிருப்பதோ ரவஸ்தையும் இல்லையிறே. (ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விசேஷம்) மிச்ரஸத்வமாவது-இப்படி யிருப்பதோர் அசித்விசேஷமென்று வாக்யார்த்தம்.

௧௦. ப்ரக்ருதியென்கிறது - விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்யையென்கிறது - ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே; மாயை யென்கிறது - விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுகையாலே.

௧௧. இதுதான் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதமிங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானாங்காரமனங்கள்" என்கிறபடியே, இருபத்துநாலுதத்வமாயிருக்கும்.

---

(௧௦) ப்ரக்ருத்யாதிநாமபேதங்கள் இதினுடைய ஸ்வபாவங்களைப்பற்றவந்ததென்கிறார்; (ப்ரக்ருதியென்கிறது) என்று தொடங்கி, அதாவது-(௨௨௪) "மூலப்ரக்ருதிரவிக்ருதி:" இத்யாதிகளிலே, ப்ரக்ருதிஶப்தம் காரணவாசியாகச்சொல்லப்பட்டதிறே இதுதான் உபாதாந காரணத்துக்கேவாசகம். ஆகையிறே ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகதுபாதாநத்வத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ரகாரர், (௨௨௫) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்" என்று, ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே சொல்லிற்று. ஆகையால், இத்தை ப்ரக்ருதியென்கிறது - மஹதாதிவிகாரங்களைத் தன்பக்கலில் நின்றும் ஜநிப்பிக்கையாலே. அவித்யாஶப்தம், வித்யாபாவத்துக்கும், வித்யேதரத்துக்கும், வித்யாவிரோதிக்கும் வாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், விஷயாநுகுணமாயிறே ப்ரயோகமிருப்பது ஆகையால், இத்தை அவித்யை என்கிறது- ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே. (ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோதாயகமாய்) என்று, இதினுடைய ஜ்ஞாநவிரோதித்வந்தான் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆஸுரராக்ஷஸாதிகளை, ஆஶ்சர்யகரத்வத்தைப் பற்ற மாயாஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறாப்போலே, இத்தையும் மாயை என்கிறது - விசித்ர ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே. அதாவது- ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே, விஸ்மயநீயங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

(௧௧) ஏவம்பூதமான வஸ்துதான், கார்யகாரணரூபேண அநேகதத்வமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான் ௨௨௬) பொங்கைம்புலன்) என்று தொடங்கி. ஐம்புலன் - ஶப்தாதிகள்; பொங்குதலால் - சேதநனை விக்ருதாரம்படி பண்ணு[illegible] கிடான இவற்றினுடைய உத்ரேகஞ் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் விஶேஷ்யமாத்ரமே அபேக்ஷிதம். பொறியைந்தாவன -

கஉ. இதில் ப்ரதமதத்வம் ப்ரக்ருதி.

கங. இது, அவிபக்ததமஸ்ஸென்றும், விபக்ததமஸ்ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில வவஸ்த்தைகளை யுடைத்தா யிருக்கும்.

ச்ரோத்ராதிகள். கருமேந்த்ரியம் - வாகாதிகள். ஐம்பூதம் - ஆகாசாதிகள், "இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி" என்றது - ஸம்ஸாரதசையில் இவ்வாத்மாவோடே அத்யந்த ஸம்ஸ்ருஷ்டையாய்க் கிடக்கிற ப்ரக்ருதி யென்றபடி. இங்கும் விசேஷ்யமாத்ரமிறே! தத்வ ஸங்க்யைக்கு வேண்டுவது. மானாங்காரமனங்களாவன-மஹானும், அஹங்காரமும், மநஸ்ஸும்; இப்படி இருபத்துநாலு தத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிற வாழ்வார் தந்மாத்ரங்களை யருளிச்செய்யாதே, சப்தாதிகளை யருளிச்செய்தது, தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸ்வரூபபேதமின்றிிலே அவஸ்த்தாபேதமாத்ர மாகையாலே. தந்மாத்ரங்களான பூதங்கள் பத்தையும் அஞ்சு தத்வமாக்கி சப்தாதிகளைந்தையும் ஐந்து தத்வங்களாகக்கொண்டு இவையும், ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களும், ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரங்களுமாக சதுர்விம்சதி தத்வமென்றுகொள்ளுவதும ஒருபக்ஷ முண்டாகையாலே, உபயபக்ஷத்திலும் தத்வஸங்க்யையில் ந்யூநாதிரேக மில்லையிறே. ஆகையால், இப்பாட்டிற் சொன்னபடியே, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

(கஉ) இப்பாட்டில் தத்வங்களைச்சொன்ன வித்தனை யொழிய, அவற்றினுடைய க்ரம கதநம்பண்ணிற்றில்லையிறே; ஆகையால், இதில ப்ரதமதத்வமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் ப்ரதமதத்வம ப்ரக்ருதி) என்று ப்ரக்ருதியென்றும், ப்ரதாநமென்றும், அவ்யக்தமென்றும் ப்ரதமதத்வத்துக்குப்பேர். ப்ரக்ருதி என்று சொல்லுகைக்கடி முன்னே சொல்லப்பட்டது; ப்ரதாநமென்கிறது - எம்பெருமானுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநமான வுபகரண மாகையாலே; அவ்யக்தமென்கிறது - அநபிவ்யக்தரூபவிபாகமாகையாலே.

(கங) இப்படி, ப்ரதமதத்வமான ப்ரக்ருதிக்குண்டான வவஸ்த்தாவிசேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (இது அவிபக்ததமஸ்ஸு)

[illegible]ாடக்கி. அதாவது (௨௨௬) "[illegible] அவ்யக்தம் அக்ஷரே லீயதே, அக்ஷரம் தமஸி லீயதே, தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" என்கிறபடியே, [illegible] ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்தில் அவ்யக்தாவஸ்தை குலைந்து அக்ஷராவஸ்த மாய், அதுதானும் குலைந்து அதிஸூக்ஷ்மமாய், தமஶ்ஶப்தவாச்ய மாய், அதுதானும் நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக் கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கையாலே அவிபக்த தமஸ்ஸென்றும், ஸர்க்க காலம் வந்தவாறே (௨௨௭) "ஸுராஷ்டா ஸ்ராஸீத் தபோ நாஷ:" என்கிற படியே, அவனுடைய ஸங்கல்பவிஶேஷமாய்க்கொண்டு நாமரூபவிபாக யோக் யமாம்படி அவன்பக்கல் நின்றும் விபக்தமாய், கார்யோந்முக மாகையாலே விபக்த தமஸ்ஸென்றும்; அநந்தரம், தத்ஸங்கல்பவிஶே ஷத்தாலே புருஷஸமஷ்டி ஸர்ப்பமான வசேதநமென்று விவேகிக் கைக்கு யோக்யமாம்படியான தமோவஸ்தை குலைந்து, புருஷஸமஷ் டி கர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான அவஸ்தையை ப்ராபித்து நிற் கையாலே அக்ஷரமென்றும், இங்ஙனே சில அவஸ்தைகளை யுடைத் தாயிருக்குமென்கை. ஆகையால், இது அவிபக்ததமஸ்ஸாகையா வது - அவ்யக்தாக்ஷராவஸ்தைகள் குலைந்து தமஶ்ஶப்தவாச்ய மாய், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கை. விபக்ததமஸ்ஸாவது - நாமரூபவிபாகார்ஹ மாம்படி விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாகை; அக்ஷரமாகையாவது - இது அசித்தென்றும், இதினுள்ளே புருஷஸமஷ்டி கிடக்கிறதென் றும் விவேகிக்கவொண்ணாதபடி, அதிஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற தமோ வஸ்தை குலைந்து புருஷஸமஷ்டிகர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான வஸ்தையை பஜிக்கை யென்றதாயிற்று, (௨௨௮) "ப்ரதா ந புருஷவ்யக்த காலாநாம் பரமம் ஹி யத், பஶ்யந்தி ஸூரயஶ் ஶுத்தம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம். ப்ரதாநபுருஷவ்யக்த காலாஸ்து ப்ரவிபாகஶ:, ரூபாணி ஸ்திதிஸர்காந்த வ்யக்திஸத்பாவ ஹேதவ:" [illegible] தஸ்ய வ்யக்த ஸ்வரூபஸ்ய [illegible] ப்ரதாநாதி விஶேஷாந்தம் சேத நாசேதநாத்மகம்" இதி வாராஹவசநாத் (௨௩௦) "அத்ர தம ஶப்தேந ப்ரக்ருதேஸ் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தோபாதிதா, ப்ரலயோ[illegible] [illegible] ஶக்த்யாகாரநாயோகாத், "அக்ஷரம் தமஸி லீயதே"

கச. இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்.

கரு. குணங்களாகிறன-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள்.

கசா. இவை ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய், ப்ரக்ருத்யவஸ்தையிலநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையிலுத்பூதங்களாயிருக்கும்.

(உ௱க) “[illegible]” என்று, ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ச்ருதப்ரகாசிகாகாரர், இதினுடைய அவஸ்தாவிசேஷங்களை ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்தார்.

இத்தால், அக்ஷரமும், தமஸ்ஸும் குஸுமத்தினுடைய முகுளகோரகாவஸ்த்தைகள்போலே, இதினுடைய ஸங்கோசதசையாகையாலே, மஹதாதிகளைப்போலே தத்வாந்தரமன்று என்னுமிடம் ஸித்தம்.

(கச) இனி, இந்தப்ரக்ருதியில்நின்றும் மஹாதாதிவிகாரங்கள் ஜநிக்கைக்கு மூலம் இன்னதெனகிறார்; (இதில நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்) என்று. குணங்களுக்கு வைஷம்யமாவது பரஸ்பரோத்ரேகம.

(கரு) அப்படியிருக்கிறகுணங்கள்தானெவை? என்னும்ஆகாங்க்ஷையிலே,(குணங்களாகிறன-ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள்)என்கிறார்;

(கசா) இவை தானிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (இவைப்ரக்ருதிக்கு)என்று தொடங்கி.' (இவை

௧௭. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய்) (௨௬௨) "ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா:" (௨௬௩) "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:" (௨௬௪) "ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி ப்ரக்ருதேர்குணா:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றது - ஆகந்துகங்களன்றிக்கே ஸத்தா ப்ரயுக்தங்களாகையாலே, இவற்றை யொழிந்திருப்பதோரவஸ்தை யுமில்லையென்கை. இவற்றை ஸ்வபாவங்களென்றும், ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றும் சொல்லுகையாலே, (௨௬௫) "ஸுகது:கமோஹஸ்வபாவாநி லாகவ ப்ரகாஶோபஷ்டம்பசலநகௌரவாவரணகார்யாண்யத்யந்தாதீந்த்ரியாணி கார்யைகநிரூபணீயாநி ஸந்த்யேதாநி ரேகாணி ஸத்தாபேதாநி ஸத்த்வரஜஸ்தமாம்ஸி த்ரவ்யாணி" என்று, இவற்றை த்ரவ்யங்களாகவும், இவைதானே ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபமாகவும் கொள்ளுகிற ஸாங்க்யமதம நிரஸ்தமாயிற்று. இந்த மதநிராகரணார்த்தமாகவிறே! ஆளவந்தார். (௨௬௬) "குணாநாம் த்ரயாணாம்" என்று, பிரித்தருளிச்செய்தது. (ப்ரக்ருத்யவஸ்தையில் அநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையில உத்பூதங்களாயிருக்கும்) அதாவது - ஸாம்யாபந்நங்களாயிருக்கை யாலே, ப்ரக்ருத்யவஸ்தையில் இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றாது. வைஷம்யாபத்தியாலே விக்ருத்யவஸ்தையில இவற்றி னுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றியிருக்குமென்கை. (௨௬௭) "ஸத்த்வரஜஸ்தமாம்ஸி த்ரயோ குணா:, ப்ரக்ருதே: ஸ்வரூபாநுபந்திந: ஸ்வபாவவிஶேஷா: கார்யைகநிரூபணீயா: ப்ரக்ருத்யவஸ்தாயாமநுத்பூதாஸ்தத்விகாரேஷூத்பூதா:" என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(௧௭) விகாரதசையில் இவைதான் கார்யைகநிரூபணீயங்க ளாகையாலே, கார்யமுகத்தாலே இவற்றினுடைய ஸ்வரூபங் களைதர்சிப்பிக்கிறார்; ஸத்வம்-ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத் தையும் பிறப்பிக்கும்) அதாவது-ஸத்வகுணம் நிர்மலமாகையாலே,

௧௮. ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணாஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

௧௯. தமஸ்ஸு விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்ரையையும் பிறப்பிக்கும்.

௨௦. இவை ஸமங்களானபோது விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய், அஸ்பஷ்டங்களுமா யிருக்கும்; விஷமங்களானபோது, விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய், ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாந ஸுகாவரண மன்றிக்கே அவற்றுக்கு ஜநகமுமாய், அவற்றினுடைய பேற்றுக்கு ப்ரவர்த்திக்கும்படி அவையிரண்டிலும் ஸங்கத்தையு முண்டாக்கு மென்கை. (௧௪-௬ "தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமநாமயம் । ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக" என்கிறதிறே,

(௧௮) (ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணா ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) (௧௪-௭) "ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் । தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம்" என்னக்கடவதிறே. ராகமாவது - யோஷித் புருஷர்களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான ஸ்ப்ருஹை. த்ருஷ்ணையாவது-சப்தாதி ஸர்வ விஷயஸ்ப்ருஹை; கர்மஸங்கமாவது-க்ரியைகளில் ஸ்ப்ருஹை.

(௧௯) (தமஸ்ஸு-விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்திரையையும் பிறப்பிக்கும்) (௧௪-௮) "தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் । ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ்தந்நிபத்நாதி பாரத" என்னக்கடவதிறே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-வஸ்துயாதாத்ம்ய விபரீதவிஷயமானஜ்ஞாநம்-அநவதாநமாவது-செய்யுமதொன்றில் குறிக்கோளில்லாமை. ஆலஸ்யமாவது ஒரு கார்யத்திலும் ஆரம்பமற்றிருக்கும் சோம்பம்; நித்திரையாவது-புருஷனுக்கு இந்த்ரியப்ரவர்த்தந ச்ராந்தியடியாக வருகிறஸர்வேந்த்ரியப்ரவர்த்தநோபரதி.

(௨௦) இனி யிக்குணங்களினுடைய ஸமதசையிலும், விஷமதசையிலும், ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களிருக்கும் படியை யரு

உக. விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம் மஹான்.

உஉ. இது, ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், அத்யவஸாயஜநகமாயிருக்கும்.

ளிச்செய்கிறார்; (இவை ஸமங்களானபோது) என்று தொடங்கி. அதாவது - இக்குணங்கள் பரஸ்பரோத்ரேகமாதல், ந்யூநோத்ரேகமாதலன்றிக்கே ஸாம்யாபந்நங்களாயிருந்தபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்கள் நாமரூபவிஶேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில் ஸமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களால் தர்ஶிக்கப்போகாதபடி ஸ்பஷ்டங்களுமன்றிக்கேயிருக்கும். இக்குணங்கள் உத்ரேகித்து விஷமங்களானபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களும் நாமரூபவிஶேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில விஷமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களாலே தர்ஶிக்கலாம்படி ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்குமென்கை. ப்ரதேஶபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலுமென்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கும், இந்த குணஸாமய வைஷம்யங்களேயிறே ஹேது. அது இங்கே விஶதமாயிற்று.

(உக) இந்தகுண வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரமேது? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே,(விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம மஹான்) என்கிறார்.

(உசக.) [illegible] என்னக்கடவதிறே. அதாவது - குணஸாமயத்தையுடைத்தாய், க்ஷேத்ரஜ்ஞனை பத்தசேதநனாலே அதிஷ்டிதமான அவ்யக்தத்தில் நின்றும் வ்யக்தகுணோத்ரேக ஹேதுவாகையாலே, குணவ்யஞ்ஜநமென்றுபேரான மஹத்தத்வம் உத்பந்நமாமென்றபடி.

(உஉ) இதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியெங்ஙனே?என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இது ஸாத்விகம்) என்று தொடங்கி. அதாவது-இந்தமஹத்தத்வம், (உசஉ) "ஸாத்விகோ ராஜஸஶ்சைவ தாமஸஶ்ச த்ரிதா மஹாந்" என்று ப்ரகாஶப்ரவ்ருத்தி மோஹஹேதுவான ஸத்வ ரஜஸ் தமோரூபகுணத்ரயத்தாலே, ஸாத்விகம் ராஜஸம்தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், (உசங)[illegible]

உரு. இதில் நின்றும், வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதியென்று த்ரிவிதமான அஹங்காரம்பிறக்கும்.

‘𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃” என்று, புத்திலக்ஷணமாகையாலே அத்யவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை.

அதில், ஸாத்விகபுத்தியாவது-(உ௩௰) “𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌯𑌾𑌭𑌯𑍇 । 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀” என்று ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுடையவும், கார்யாகார்யங்களினுடையவும், பயாபயங்களினுடையவும், பந்த மோக்ஷங்களினுடையவும் யதாவத் வ்யவஸாயமென்றும்; ராஜஸபுத்தியாவது- (உ௩௧) “𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌅𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀” என்று, தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் அந்யதாவாக வறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸபுத்தியாவது - (உ௩௨) “𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀” என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும், தர்மத்தை அதர்மமாகவும், இப்படி ஸர்வார்த்தங்களையும் விபரீதமாகவும் நிஶ்சயிக்கையென்றும், பகவான் தானே கீதோபநிஷத்திலே யருளிச்செய்தான்.

ஆக, ப்ரக்ருதியினுடைய விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதம விகாரமிதென்றும், அதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருத்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ௫) இனி, மற்றுமுண்டான விகாரங்களும் க்ரமத்திலே சொல்லப்படுகிறது;(இதில் நின்றும்)இத்யாதி. அதாவது-இந்தமஹானில்நின்றும், (உ௩௭) “𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌯𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌜𑌾𑌯𑌤” என்கிறபடியே, ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸரூப பேதத்தாலே வைகாரிகமென்றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான வஹங்காரமும் பிறக்குமென்கை. இத்தால் - த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, மஹானும் த்ரிகுணாத்

உ௪. அஹங்கார மபிமாந ஹேதுவாயிருக்கும்.

உ௫. இதில் வைகாரிகத்தில்நின்றும் ஸ்ரோத்ரத்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்த்தங்களென்கிறகர்மேந்த்ரியங்களைந்தும்,மநஸ்ஸுமாகிறபதினோரிந்த்ரியங்களும்பிறக்கும்

மகமாயிருக்கும்; அப்படியேத்ரிகுணாத்மகமான மஹானில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, அஹங்காரமும் த்ரிகுணமாயிருக்குமென்கை.

(உ௪) (அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்) அதாவது- தேஹாத்மாபிமாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கை. இத்தால் - இதினுடைய க்ருத்யம் சொல்லப்பட்டது.

(உ௫) (இதில் வைகாரிகத்தில் நின்றும்) இத்யாதி. அதாவது இப்படி த்ரிவிதமான அஹங்காரத்தில் வைகாரிகமாவது-ஸாத்விகாஹங்காரமாகையாலே, இதில நின்றும், ஸத்வகார்யமானலகுத்வப்ரகாஶத்வங்களையுடைத்தான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் பிறக்குமென்கை. வைகாரிகத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும் பிறக்குமென்று சொல்லிவிடாதே (ஶ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷு ஜிஹ்வ ஆக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக் பாணி பாத பாயு உபஸ்த்தங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிற பதினோரிந்த்ரியங்களும்) என்று, இப்படியருளிச்செய்தது- இவற்றினுடைய கார்யபேதத்தையும், ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தையுமொழிய, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபேதமும், வ்யவஹாரபேதமும் தோற்றுதென்று, மநஸ்ஸுக்கு சார்யம உபயஸ்வபாவித்வம். அதுதான் இவ்விடத்தில் சொல்லாதொழிந்தது-மேலே யிவை தன்னை விஸ்தரேண சொல்லுகிறவிடத்திலே சொல்லுகிறோமென்று. இந்த்ரியங்கள் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்று அருளிச்செய்கையாலே இவற்றை ராஜஸாஹங்காரகார்ய மென்கிறபக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிப்தம். (௧௪௮) "தைஜஸாநீந்த்ரியாண்யாஹு: தேவா வைகாரிகா தஶ। ஏகாதஶம் மநஶ்சாத்ர தேவா வைகாரிகா: ஸ்ம்ருதா:", என்றும் (உ௪௧) "ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா நாஸிகா சைவ பஞ்சமீ। பாயூபஸ்தௌ ஹஸ்தபாதௌ வாக் சைவ தஶமீ ஸ்ம்ருதா"

[illegible] என்கிறபடியே, தேவாதிஷ்டிதங்க ளாகையாலே தேவஸப்த வாச்யங்களான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் ராஜஸாஹங்கார கார்யமென்பர்கள் சிலர், ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்பர்கள் சிலரென்று சொல்லி, அதில் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்கிறதே ஸ்வபக்ஷமாக ஸ்ரீபராஸரபகவான் நிஸ்சயிக்கை யாலே, இவர்க்கு இப்படி யருளிச்செய்யக் குறையில்லையிறே. இந்த்ரியங்கள் பதினொன்று என்கிற நியமமும் வ்யஷ்டி விஷய மன்று, ஸமஷ்டி விஷயம்; (உ௫௰) "[illegible]" என்று, அணுக்க ளாகையாலே, ஸூக்ஷ்மங்களான இந்த்ரியங்களினுடைய அம்ஸங்களை ஆத்மமாத்ரைகளிலே ப்ரவேஸிப்பித்து ஸர்வபூதங்களையும் ஈஸ்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தானென்று மநுவசந முண்டாகையாலே. இதில், (உ௫௧) "[illegible]" என்கையாலே (உ௫௨) "அணவஸ்ச" என்கிற ஸூத்ரமர்யாதையாலே, இந்த்ரியங்கள் அணுவென்றும், (உ௫௩) 'அவயவாந்' என்கையாலே, இந்த்ரியங்கள்தோறும் வ்யக்தி பாஹுள்யமுண்டென்றும், ஆத்ம மாத்ரைகளிலே கூட்டினனென்கையாலே, அடியிலே கொடுத்த இந்த்ரியங்களை யாவதஸம்ஹாரம் அநுவர்த்திக்குமென்றும், (உ௫௪) "[illegible]" என்கிற படியே, ஸரீரத்தைவிட்டு ஸரீராந்தரத்தை ப்ரவேஸிக்கும்போது இந்த்ரியங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு போமென்றும் தோற்றுகிறது. (உ௫௫) "ஷண்ணாம்" என்றும் (உ௫௬) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிற ஸங்க்யாநிர்த்தேஸத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை, இந்த்ரியாந்தரங்களும் கூடிப்போகையாலே.

உசு. பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், இதில் நின்றும் ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் வாயுவும் ரூபதந்மாத்ரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும் தேஜஸ்ஸும் ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் அப்பும் கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும்.

(உசு) இனிமேல், (உநிஎ) "[illegible]" என்கிறபடியே, பூதாதிஶப்தவாச்யமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் தந்மாத்ரபஞ்சகமும், தத்விஶேஷமான ஆகாஶாதி பஞ்சபூதங்களும் உத்பந்நங்களாம் க்ரமம் அருளிச்செய்கிறார்; (பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - பூதாதிஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஆகாஶத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் வ்யக்தஶப்த குணகமான ஆகாஶமும், வாயுவினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயுவும்; தேஜஸ்ஸினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸும், அப்பினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரஸகுணையான அப்பும், ப்ருதிவினுடைய ஸூக்ஷ்மமான கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்தகந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடையஸ்தூலாவஸ்தையாய், கந்த குணையான ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை.

ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶ தந்மாத்ரையும் பிறக்கும், வாயுவும் ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் என்று உத்பத்திசொல்லுகிற வளவில், பூதத்தை முற்படச்சொல்லி தந்மாத்ரையைப் பின்படச்சொல்லிக்கொண்டுவந்தது - பூதோத்பத்திக்கு அநந்தரம் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்கிற க்ரமம் தோற்றுகைக்காக. இந்த தந்மாத்ராத்தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் நமமாசார்யர்களுக்கு மிகவும் ஆதரணீயமாய்ப்

௨௭. ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும் ஆகாஶம் தொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் கார்யமாய், வாயுதொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

போருர்; அதுக்கடி - (௨௫௬) "ஷோடஶகஸ்து ஷோடஶவிகாரா:" என்கிற ஶ்ருதிக்கு ஸ்வரஸார்த்தம் ஸித்திக்கையாலே; (௨௫௭) "ஸஶப்தாத்ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம்... ஶப்ததந்மாத்ராதாகாஶம், ஆகாஶாத் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம், ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராத் வாயு:, வாயோ ரூபதந்மாத்ரம், ரூபதந்மாத்ராத் தேஜ:, தேஜஸோ ரஸதந்மாத்ரம், ரஸதந்மாத்ராதாப:, அத்ப்யோ கந்ததந்மாத்ரம், கந்ததந்மாத்ராத் ப்ருதிவீ" என்று, இந்தக்ரமத்தையாதவப்ரகாஶாதிகளும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்.

(௨௭) இனி, பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமமும் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே அத்தையும் ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும்) என்று தொடங்கி· அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், ஆகாஶத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயு பிறக்கும், வாயுவில நின்றும் ரூபதந்மாத்ரைபிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும், தேஜஸ்ஸில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ரஸதந்மாத்ரையில நின்றும் ஜலம் பிறக்கும், ஜலத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்றபடி.

இந்தக்ரமம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸித்தம்; பூர்வக்ரமம் புராணாந்தரஸித்தமென்று சொல்லுவர்கள்; அது சொல்லவொண்ணாதிறே. (௨௫௬) "ஷோடஶகஸ்து ஷோடஶவிகாரா:" என்று, ஆகாஶாதிபூதங்களைந்தையும், இந்த்ரியங்களோபாதி கேவலம் விக்ருதிகளாக ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே. ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (௨௫௮) "ஆகாஶஸ்து விகுர்வாண: ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸஸர்ஜ ஹ

ஜஷ” என்று தொடங்கி, ஸ்பர்ஸதந்மாத்ராதிகளுக்கு காரணமாகச்சொன்ன ஆகாஸாதி பதார்த்தங்களையும், தந்மாத்ரலக்ஷணமான பூதங்களாக ஸ்ரீ பராஸரபகவானுக்கு விவக்ஷிதமென்று நினைத்து வ்யாக்யாதாக்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகையாலே. ஆகையால், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி ஸாப்தமாய்த் தோற்றியிருந்ததேயாகிலும், வ்யாக்யாநப்ரக்ரியையைப் பார்த்தால் தந்மாத்ராத் தந்மாத்ரோத்பத்தியென்றே கொள்ளவேணும். பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி பக்ஷத்திலும், (௨௫௯) “அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ஷோடஸவிகாரா:” என்று சொல்லுகிற ஷோடஸ விகாரங்களாகிறது- பூதங்களையொழிய ஏகாதஸேந்த்ரியங்களும் ஸப்தாதிகளைந்தும் என்று. தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸ்வரூபபேதமின்றியிலே அவஸ்தாபேதமாத்ரமாகையாலே; (௨௫௯) “அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய:” என்று ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரங்களையும், ஆகாஸாதிகளைந்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றும் ஸ்ருத்யபிப்ராயம் நிர்வஹிப்பர்கள். இதுதான், ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானாலே (௨௫௯) “அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ப்ரோக்தா விகாராஸ்சாபி ஷோடஸ । அவ்யக்தாதி ஸப்தைவ ப்ராஹுரத்யாத்மசிந்தகா: । அவ்யக்தஞ்ச மஹாம்ஸ்சைவ ததாஹங்கார ஏவ ச । ப்ருதிவீ வாயுராகாஸமாபோ ஜ்யோதிஸ்ச பஞ்சமம் । ஏதா: ப்ரக்ருதயஸ்த்வஷ்டௌ விகாராநபி மே ஸ்ருணு । ஸ்ரோத்ரந்த்வக் சைவ சக்ஷுஸ்ச ஜிஹ்வா க்ராணஞ்ச பஞ்சமம் । வாக்ஹஸ்தௌ ச பாதௌ ச பாயுர்மேட்ரந் ததைவ ச । ஸப்தஸ்பர்ஸௌ ச ரூபஞ்ச ரஸோ கந்தஸ்ததைவ ச । ஏதே விஸேஷா ராஜேந்த்ர மஹாபூதேஷு பஞ்சஸு । புத்தீந்த்ரியாண்யதைதாநி ஸவிஸேஷாணி மைதில । மநஷ்ஷோடஸகம் ப்ராஹுரத்யாத்மகதிசிந்தகா:” என்று, மோக்ஷதர்மத்திலே யாஜ்ஞவல்க்ய ஜநக ஸம்வாதத்திலே சொல்லப்பட்டது. அப்படியே யமஸ்ம்ருதியிலும் (௨௬௦) “ஏதே நாஸம்ப்ரஹ்ஸார வாதிநா முநி ஜநாதிபா: । ஸந்தாஷ்டௌ ப்ரக்ருதயஸ்த்வஷ்டௌ விகாராஷ்ஷோடஸாவரா: । ஸ்ரோத்ராக்ஷிரஸநாக்ராண த்வக்ஸஞ்ஜ்ஞம் ஸநவம் ச । ஸப்தாத்யைஸ்ச ரஸஸ்பர்ஸகந்தவாக்பாணிபாயவ: । உபஸ்தபாதாவித்தி விகாரா

ஷோடஶாத்மகா:" என்று சொல்லப்பட்டது; இந்த ஸ்ம்ருதியில் ப்ரக்ருதிகளிலே பரிகணிக்கையாலும், ப்ரதமத்திலே யெடுக்கையாலும் மந்தவ்யதையாலே மநஸ்ஸென்று ப்ரதாநத்வம் சொல்லப்படுகிறது. ஸங்கல்பாத்மத்தாலே கரணமான மநஸ்ஸு லக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஶ்ருத ப்ரகாஶிகாகாரராலே வ்யாக்யாதமாயிற்று; இப்படி இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்படுகையாலே, (உ௬௯) "அவ்யக்தாத் வ்யக்த யஃ" என்கிற ஶ்ருதிக்கு ஶ்ருதப்ரகாஶிகை [illegible] விரோதாபாவம் ஸுஸ்பஷ்டம் (உ௭க) "கவாஶ்வ ஜீவாஶ்ச" என்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தாலே த்வத்கல்பநா பீஜத்துக்கு அங்குர ஶக்தியில்லாதவோபாதி, ஆவாதகத்வாத் பொழிந்தபோது உத்தரகார்யஶக்தி யில்லையென்று தோற்றுகையாலும் காரணகுணத்வாதயாகிய உத்தரோத்தரவிஶேஷங்களில (உ௭உ) "ஶப்தஸ்பர்ஶ [illegible] நாவைஶ்ச தீவ வாஶ்வாஶ" என்று, ஸவிஶேஷத்துக்குச் சொல்லுகிற குணஶ்ரவணம் கூடாமையாலும், (உ௭௩) "ஶப்தம் ஸத்த்வாதம் [illegible] ஸத்த்வாதம் ஸம்விஶதி । [illegible] தமோவ்ரவிஶதி [illegible] ஸத்த்வாதம் ஸம்விஶதி । [illegible] விஶேஷாந்தர் [illegible]" என்கிற புராணவசநங்களிலுடைய வாநு குண்யத்துக்காகவும், (உ௭௪) "தேஜஸாத் தாமஸாத் யதா [illegible] [illegible]" என்று, இதில் அதிக்ருதனை ஸாங்க்யவாசஸ்பதி சொல்லுகையாலும். "சார்யோத்பாதகங்களான தத்வங்கள் ஸ்வஸ்வகாரணங்களைக்கொண்டே யுத்பாதிக்கிறதென்று சொல்லவேணும்" என்று, தத்வத்ரய விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்கையாலும், (உ௭௫) [illegible] (உ௭௬) "யதா [illegible]" (உ௭௭) "ஶப்தாதம் [illegible]" (உ௭௮) "ஆகாஶ ஶப்தாதம் [illegible]"

ஸமாவ்ருணோத்" (உகஅ) "ஜ்யோதிஸ்ஸம்ஜாயதே வாயோஸ் ரூபமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்" (உகக) "ஸஞ்ஜாதோ ராணிஹாஸம் ஜாம்ஹி ரஸமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே உக்தமாகையாலும், "முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு உத்தரோத்தர தந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே" என்று, இவர்தாம் மேலேயருளிச்செய்கையாலும் ஆவரண க்ரமம் கொள்ளவேணும்.

அப்படியே, பூர்வபாவநியமத்தைப்பற்ற ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷங்களை உத்பாதிக்குமளவில, ஸ்வஸ்வபூர்வபூதஸஹாயத்வமும் கொள்ளவேணும். அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையை பூதாதி ஆவரிக்கும்; இதில நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், அநந்தரம் இந்த ஶப்த தந்மாத்ரையில்நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்;ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையை ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதையாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயுபிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையை ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையாவரிக்கும், இப்படி ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராவ்ருதையாய், வாயுவை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும், ரஸதந்மாத்ரையை ரூபதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரூபதந்மாத்ராவ்ருதையாய், தேஜஸ்ஸை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் அப்பு பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையை ரஸதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரஸதந்மாத்ராவ்ருதையாய், அப்பை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை. ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் வாயுபிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விஶேஷோத்பத்தியில் க்ரமம் பூதாதி தந்மாத்ரோத்பத்திபக்ஷத்துக்கும் சேரும்; பூர்வபூர்வபூதத்தில் நின்றும் உத்தரோத்தர தந்மாத்ரோத்பத்தி

யாஜிறவித விஶேஷம். இது தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த க்ரமம்.

இங்ஙனன்றிக்கே, தத்வநிரூபணத்திலே ஜீயரருளிச்செய்த தும் ஒருக்ரமமுண்டு. அதாவது:- பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் அதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையான ஆகாஶம் பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரத்தையும் ஆகாஶத்தையும் பூதாதியாவரிக்கும்; இப்படி பூதாதியாவ்ருதமாய் ஸ்தூலாகாஶஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விக்ருதமான ஶப்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம் பிறக்கும்; இதில நின்றும் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயு பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும், காரணமான ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், வாயு ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும்; அதில நின்றும் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸு பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும், காரணமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; இதனாலே ஆவ்ருதமாய், தேஜஸ்ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ரூபதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; இதில் நின்றும ரஸகுணகமான ஜலம் பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும் காரணமான ரூபதந்மாத்ரம் ஆவரிக்கும்; இதனாலே ஆவ்ருதமாய், அப்பஸ்ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விகரித்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும், அதில் நின்றும் கந்தகுணகமான ப்ருதிவி பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும், காரணமான ரஸதந்மாத்ரம் ஆவரிக்குமென்கை. இதில் முற்பட்ட க்ரமத்திலே, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதி சதுஷ்டயத்துக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷோத்பாதநத்தில் பூர்வபூர்வபூத ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது; பிற்பட்ட க்ரமத்தில் பூர்வதந்மாத்ரத்துக்கு உத்தரோத்தரதந்மாத்ரோத்பாதநத்தில் ஸ்வஸ்வவிஶேஷ ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அந்யோந்ய விரோதமில்லை. ஒரொன்றில் இரண்டும் அநுக்தமேயாகிலும், இரண்டும் அபேக்ஷிதமாகையாலே, ஆவரணக்ரமத்திலும் "பூர்வபூர்வ தந்மாத்ரம்-உத்தரோத்தரதந்மாத்ரத்தையும், தத்விஶேஷத்தையும் ஆவரிக்கும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்கையாலும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே, (உ௭०) "ஶப்தமாத்ரம் ததாகாஶம் ஶப்தலக்ஷணம்" என்றவிதுக்கு - (உ௭०) "ஶப்தமாத்ரம் - ஶப்ததந்மாத்ரம், ததா

உஅ. தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்.

காஶம் ஶப்தமுகாகாஶஞ் ஸஸர்ஜ ஸ்பர்ஶாவ்ருணோத்; ஸதேந வாயுர்வாயுர்வ தந்மாத்ரு ஸ்ரஷ்டா தந்மாத்ரம் தஸ்மி ஸேஷணா ந்யணோதிதி ஸ்ம்ருதா:' என்று, பிள்ளை பெங்களாழ்வார் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகையாலும், தத்வத்ரய விவரணத்திலே, தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னவோபாதி தத்விசேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றில்லையேயாகிலும் அது உபலக்ஷணமாமித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடந்தன்னில் பூததந்மாத்ரோத்பத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையால் இரண்டும் கொள்ள வேணும்.

தத்வநிரூபணத்திலே, தந்மாத்ர தத்விசேஷங்க ளிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவில இரண்டையும் சேர்த்துப் பிடித்துச் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விசேஷோத்பத்திக்கு முன்பே தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணங்கொள்ள வேணும் (தோலில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குரசக்தி யில்லாதாப்போலே, ஆவரகத்தை யொழிந்தபோது உத்தரகார்யசக்தி யில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப் பட்டதிறே. இப்படி, பூததந்மாத்ரஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஆவரணக்ரமம்-வக்தவ்யமாயிருக்கச் செய்தேயும், அருளிச் செய்யா தொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையாலன்று; ஸங்க்ஷேபேண உத்பத்திக்ரமத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனை. பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் இப்படியிறே அருளிச்செய்தது.

(உஅ) ஆக, பூததந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தார் கீழ்; அதில தந்மாத்ரங்கள்தான் எவை? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்; என்று அதாவது - (உ௯க) "தஸ்மிம்ஸ்தஸ்மிம்ஸ்து தந்மாத்ரம் தேந தந்மாத்ரதா ஸ்ம்ருதா । தந்மாத்ராண்யவிஶேஷாணி அவிஶேஷாஸ்ததோ ஹி தே । ந ஶாந்தா நாபி கோராஸ்தே ந மூடாஶ்சாவிஶேஷிண:" என்று, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வலக்ஷணமான விசேஷங்களை யுடைத்

உக மற்றையிரண்டஹங்காரமும் ஸ்வகார்யங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது, ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்கும்.

தல்லாத ஶாந்த்யாதிமாத்ரத்தை குணமாகவுடைத்தாயிருக்கிற ஆகாஶாதிபூதஸூக்ஷ்மங்கள்.

ஶாந்தத்வமாவது - அநுகூலவேதநீயத்வம்; கோரத்வமாவது - ப்ரதிகூலவேதநீயத்வம், மூடத்வமாவது - உதாஸீநவேதநீயத்வம். அதில், ஸ்வாபாவிகமே ஶாந்தங்களாயிருக்கும் - பூமியும் ஜலமும்; கோரங்களாயிருக்கும் - தேஜஸ்ஸும் வாயுவும்; மூடமாயிருக்கும் ஆகாஶம். மேளநத்தாலே எல்லாபூதங்களும், ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களை யுடையனவாயிருக்கும். தந்மாத்ரங்களுக்கு இந்த ஶாந்தத்வாதிவிஶேஷமில்லாமையாலே, அவை அவிஶேஷங்களென்று சொல்லப்படுகிறன. ஆகையாலே, தந்மாத்ரங்களென்றும், அவிஶேஷங்களென்றும் பர்யாயம். இதில் அபியுக்தரான யாதவப்ரகாஶாதிகளும், (உஎஉ) "தந்மாத்ராண்யவிஶேஷா [illegible] ஶாந்தகோரமூட [illegible]" என்று சொல்லிவைத்தார்கள்.

ஆக, தாமஸாஹங்காரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஸாத்விகாஹங்காரத்திலே நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும், தாமஸாஹங்காரத்திலே நின்றும் பூததந்மாத்ரங்களும் உத்பந்நமாம் க்ரமம் சொல்லுகின்றது.

(உக) இனி, ராஜஸாஹங்காரத்தினுடைய கார்யஞ்சொல்லுகிறது, (மற்றையிரண்டு அஹங்காரமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - ஸாத்விக தாமஸாஹங்காரங்களிரண்டும் ஸ்வகார்யங்களை யுத்பாதிக்கும்போது, பீஜத்தினுடைய அங்குரத்துக்கு ஜலம்போலவும், அக்நியினுடைய ஜ்வலநத்துக்கு வாயுபோலவும், ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்குமென்கை. இது ஸஹகரிக்கை

[illegible] என்று சொல்லுகையாலே; இதிஹாஸாதிகள் தன்னிலேயும் இந்த்ரியங்களுக்கு பௌதிகத்வம் சொல்லப்படுகையால் பூதங்கள் இவற்றுக்குக் காரணமாகவேணுமே! என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை) என்கிறார். அதாவது - இதிஹாஸாதிகளில் இந்த்ரியங்களுக்குச் சொன்ன பௌதிகத்வம் - பூதங்களாலுண்டான ஆப்யாயநமாத்ரத்தைப் பற்றவாகையாலே, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை, காரணங்க ளன்றென்கை. ஆப்யாயகத்வமாவது - போஷகத்வம்; இன்னமும், அஹங்காரத்தை இந்த்ரியங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாகவும் பூதங்களை யிவற்றுக்கு உபாதாநகாரணமாகவும் சொல்லுகிறதொரு குத்ருஷ்டிமதமுண்டிறே. (உசசு) "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" என்று; பின்னைபெங்களாழ்வாரெடுத்துக்கழித்தது. அதுவும், "இந்த்ரியங்களிலே சிலவற்றை" என்று தொடங்கி இவரருளிச்செய்த க்ரமந்தன்னாலே ப்ரதிக்ஷிப்தம். அப்போதைக்கு, (அது மாஸ்த்ரவிருத்தம்) என்றது - (உசஎ) "[illegible]" இத்யாதிகளாலே இவற்றை ஸாத்விகாஹங்கார கார்யமாகவே சொல்லுகிற புராணாதிகளுக்கு விருத்தமென்கை. புராணாதிகளைப்பற்ற, (உசசு) "[illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதிக்கு ப்ராபல்யமுண்டேயாகிலும், (உசஅ) "[illegible]" என்கையாலே, உபப்ருஂஹணாநுகூலமாக அதுக்குஅர்த்தங்கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனால், உபப்ருஂஹணங்கள் தன்னிலேயும் பௌதிகத்வஞ் சொல்லுகையாலே, இவற்றுக்கு பூதங்கள் காரணமாயன்றோ தோற்றுகிறது என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்

௩௪. இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே, மண்ணையும் மணலையும் நீரையும் சேர்த்தொரு த்ரவ்யமாக்கிச்சுவரிடுவோரைப்போலே, ஈஶ்வரனிவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்தோரண்டமாக்கி, அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்

தனை) என்று நிர்வாஹம். க்ராஹகங்களான இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களாலுண்டான வாப்யாயகத்வம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இதுதான் ஸாபாலோபநிஷத்வ்யாக்யாநத்திலே, (உ௭௬) "[illegible]" (உ௭0) "[illegible]" இத்யாதி, "[illegible]" இத்யாதிஷு என்று, ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யராலே அபிஹிதமாயிற்று.

இப்படி, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் எப்போதும் ஆப்யாயகங்களாயிருக்குமென்னுமிடம், மோக்ஷதர்மத்திலே, ப்ருகுபரத்வாஜஸம்வாதத்திலே (உ௮0) "[illegible]" என்று, ஸாவ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், பூதங்கள் இந்த்ரியங்களுக்கு ஆப்யாயகங்களித்தனை; காரணங்களன்று என்றதாயிற்று.

(௩௪) ஆக, இப்படி மஹதாதிபதார்த்தங்களினுடைய வுத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இவற்றைக்கொண்டு ஈஶ்வரன் அண்டஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே) என்று. அதாவது-(உ௮க) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களாலே நாநாஶக்தியுக்தங்களாய் ப்ருதக்பூதங்களாயிருக்கிற விம்மஹதாதி

பதார்த்தங்கள் பரஸ்பர ஸங்கதமாளுலல்லது அண்டரூபமான கார்யத்தை யுத்பாதிக்கமாட்டாமையாலே யென்கை.

(மண்ணையும், மணலையும், நீரையும் சேர்த்து ஒரு த்ரவ்யமாக்கிச் சுவரிடுவாரைப்போலே) அதாவது - ப்ருதக் வீர்யங்களாய், ப்ருதக்ஸ்த்திதங்களா யிருக்கிற மஹதாதிகதாஸலிலங்களை அந்யோந்யம்சேர்த்து தத்ஸமுதாயாத்மக மானதொரு த்ரவ்யமாக்கி பித்திரூபமானதொரு கார்யத்தை நிர்மிப்பாரைப்போலே என்கை.

(ஈஸ்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) அதாவது-ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ஈஸ்வரன், (௨௫௨) "ஸமேத்யாந்யோந்யஸம்யோகம் பரஸ்பரஸமாஶ்ரயா:" (௨௫௩) "ஏகஸங்காதலக்ஷாஶ்ச ஸம்ப்ராப்யைக்யமஶேஷத: । மஹதாத்யா விஶேஷாந்தா ஹ்யண்டமுத்பாதயந்தி தே" என்கிறபடியே இவற்றையெல்லாம் அந்யோந்யம் ஸங்கதமாக்கி யிவற்றாலே அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணியென்கை. இவ்வண்டத்துக்குள்ளே மஹதாதிகார்யங்களை யடைபக்காண்கையாலே, மஹதாதிபதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும்சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினனென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். ஆகையாலே, (௨௫௪) "பூதேப்யோऽண்டம் மஹாபுத்தே ப்ருஹத்ததுதகேஶயம்" என்று, பூதங்களில் நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாம்; அது உதகத்திலே கிடக்குமென்று சொன்னது உபலக்ஷணம் (௨௫௫) "ஸோऽபித்யாய ஶரீராத்ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர்விவிதா: ப்ரஜா: । அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத்" என்று, அப்புக்களில்நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாமென்று மநுபகவான்சொன்னதும் உபலக்ஷணம். அதாவது-பூர்வபூதாம்ஶங்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமுமாய், ப்ருதிவியும் தனக்குள்ளே கரைந்துகிடக்கிற ஜலத்தில்நின்றும் உத்பந்நமாய் அதிலே கிடக்குமென்றபடி.

இப்படி, அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணும்படியை யருளிச்செய்து, அநந்தரம், இந்தபாஹ்யமானபூதங்கள் ஆந்தரமான வாகாஶாதிகளாய்ப் பரிணமித்தபின்பு அவற்றைக்கொண்டு லோகவிபாகங்களைப்பண்ணுகைக்காகவும், அந்த லோகங்களில் தேவாதிஜீவவிபா

௱௫௬. அண்டத்தையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாக்கும்; அண்டத்துக்குட்பட்டவஸ்துக்களை சேதநர்க் கந்தர்யாமியாய் நின்றுண்டாக்கும்.

கங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும், இவ்வண்டத்துக்குள்ளேபத்தாத்ம ஸமஷ்டிபூதனான ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்;(அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்)என்று. சதுர்முகனுக்கு பத்தாத்ம ஸமஷ்டிபாவமாவது-இவ்வண்டத்துக்கு வேண்டும் கர்மவஶ்யசேதநர் இவன் ஶரீரத்திலே யுண்டாய்க்கிடக்கை. இப்படி சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தது இனிமேலுண்டான ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகநின்று செய்வதாகவிறே,

(௱௫) அதுதன்னை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும் ஸர்வேஶ்வரன் செய்யும் க்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (அண்டத்தையும், அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக்கும்,; அதாவது - ஸமுதாயகார்யமான வண்டத்தையும், தத்காரணமான மஹதாதி பதார்த்தங்களையும் ஸத்ய ஸங்கல்பனான தன்னுடைய அவ்யவஹிதஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்குமென்கை. (உ௮௬) "ஸாமஷ்ட்யஶரீரா தாஸ்ஸ ஸ்ருஷ்டியாஸ்து ஜாஃ । ஸமஸ்த ஸம்ஸாரணே தாஸ ஸ்ஸீஸ்ய வாஸ்யஜஸ । தகுணீஹவெஷேஸ ஸஹஸ்ரஶ ஸஷ்டிஹஃ" என்னக்கடவதிறே.

(அண்டத்துக்கு உள்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநர்க்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று உண்டாக்கும்) அதாவது-சதுர்முகாதி சேதநருடைய ஹ்ருதயங்களிலேயிருந்து, (உ௮௭) "ஸாஸ்ஸ்யாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்டா ஃதஸ்ய தஜ்ஞா நீ ஃவொஹநஞ" என்று, ஸங்கல்பஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பித்துக்கொண்டு, அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (உ௮௮) "யத்கிஞ்சித் ஸ்ருஜ்யதெயெந ஸத்வஜாதெந வெஹிஜ । தஸ்யஸ்ய ஜ்யஸ்யஸம்ஹ்ருதஸ்ய தத்த்வம் வெஹாரெஸ்ய நஃ" என்று, ஈஶ்வரன் ஸகலகர்த்த்ருஶரீரியாய்க்கொண்டு ஸகலகார்யங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் என்னக்கடவதிறே.

௫௬. அண்டங்கள்தானநேகங்களாய், பதினாலுலோகங்களோ டேகூடி, ஒன்றுக்கொன்று பதித்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்த்தாநீயங்களாய், ஜலபுத்புதம்போலே ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்.

---

(௫௬) (ஈஶ்வரன் இவற்றையெல்லாந் தனனிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) என்று, ஸர்வேஶ்வரன், மஹதாதிபதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுமென்னும் இவ்வளவிறே கீழருளிச்செய்தது; இப்போது, அந்த அண்ட பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளை யிருக்கும்படியையும், அவைதான் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இன்னவிநியோகத்துக்கு உறுப்பென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய பரிணாமப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்; (அண்டங்கள் தான்) என்று தொடங்கி. (அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய்) (௨௫௯) "அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச । ஈத்ருஶாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடி ஶதாநி ச" என்னக்கடவதிறே. (பதினாலுலோகங்களோடேகூடி) பதினாலுலோகங்களாவன-கீழில் அண்டகபாலத்துக்குமேல் எண்பத்துமூன்று நூறாயிரத்தைம்பதினாயிரம் யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின்மேலே, (௨௬௦) "ஸப்ததிஸ்து ஸஹஸ்ராணாம் த்விஜோச்ச்ராயோऽபி கத்யதே । தஶஸாஹஸ்ரமேகைகம் பாதாளம் முநிஸத்தம । அதலம் விதலஞ்சைவ நிதலஞ்ச கபஸ்திமத் । மஹாக்யம் ஸுதலஞ்சாக்ர்யம் பாதாளஞ்சாபி ஸப்தமம்" என்கிறபடியே, ஒரொன்று பதினாலாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையும் பரப்பையு முடைத்தாய், தைத்யதாநவபந்நகஸூபர்ணாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமாய், (௨௬௧) "ஶுக்லக்ருஷ்ணாருணா: பீதா: ஶர்கரா: ஶைலகாஞ்சநா: । பூமயோ யத்ர மைத்ரேய வரப்ராஸாதஶோபிதா:" என்கிறபடியே. ஶுக்லங்களாயும், க்ருஷ்ணங்களாயும், அருணங்களாயும், பீதங்களாயும், அவாலுகாமயமான ஶர்க்கராரூபமாயும், ஶைலமாயும், பொன்னாயுமிருக்கிற ஸ்தலவிஶேஷங்களையுடையவையாய், விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலே யலங்க்ருதமாய், ஸ்வர்க்காதிகளிலுங்காட்டில் அதிஶயபோக்யமாய், அதலமென்றும், விதலமென்றும்,

தலமென்றும், கபஸ்திமத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட தலாதலமென்றும், மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரையுடைத்தான அதோலோகங்களேழும், இதுக்குமேல் எழுபதினாயிரம் யோஜநமளவையுடைத்தாய், ஸப்தத்வீபஸாகரபர்வதாதிவிஶிஷ்டமாய், பாதசாரிகளான மநுஷ்யாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமாய், பத்மாகாரமான பூலோகமும், பூலோகத்துக்குமேல் ஆதித்யனுக்குக்கீழ் நூறாயிரம் யோஜநத்தளவுயர்த்தியையுடைத்தாய், கந்தர்வாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான புவர்லோகமும், ஆதித்யனுக்குமேல் த்ருவனுக்குக்கீழ் பதினுநூறாயிரம் யோஜநத்தளவுயர்த்தியையுடைத்தாய், ஸாதிகாரரான க்ரஹ நக்ஷத்ரேந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸ்வர்லோகமும், த்ருவனுக்குமேல் ஒருகோடி யோஜநத்தளவுயர்த்தியையுடைத்தாய், (உ௬உ) "விநிவ்ருத்தாதிகாராஸ்து மஹர்லோக நிவாஸிந:" என்று, நிவ்ருத்தாதிகாரராய், அதிகாராபேக்ஷரான இந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான மஹர்லோகமும், அந்த மஹர்லோகத்துக்குமேல் இரண்டுகோடியோஜநத்தளவுயர்த்தியையுடைத்தாய், ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதிபரமயோகிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஜநர்லோகமும், ஜநர்லோகத்துக்குமேல் எட்டுகோடி யோஜநத்தளவுயர்த்தியையுடைத்தாய், வைராஜாக்யரான ப்ரஜாபதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான தபோலோகமும், தபோலோகத்துக்குமேல் நாற்பத்தெட்டுகோடி யோஜநத்தளவுயர்த்தியையுடைத்தாய், (உ௬௩) "தேஷாமேஷாம் ஸகேவைஷா தஸ்யாஸ்ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ்ரஷ்டாரோ ப்ரஹ்மாத்யாஸ் ஸர்வதோ..." என்கிற படியே, ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவர்களும், அவர்களை யுபாஸித்து தத்ப்ராப்தி பண்ணினவர்களும் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸத்யலோகமும், ஆக ஊர்த்வாதஃகடாஹங்களுக்கு நடுவு அறுபதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமாயிருக்கும். ஐம்பதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமென்பாருமுண்டு. அதில், உ௬௪, "ஸூர்யாண்டமத்யே ... கோடிர்த்விகோடி..." என்கிற ப்ரமாணவசநத்தின்படியே, ஸூர்யனுக்குமேல் இருபத்தஞ்சுகோடியும், கீழ் இருபத்தஞ்சுகோடியுமாயிருக்கும்.

இப்படி யிருந்துள்ள சதுர்த்தஶபுவநங்களோடேகூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதிந்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன பதினாலுலோகத்தையும், (௨௯௫) "ஸமந்தாத் அண்டகடாஹேந ஸம்வேஷ்டிதமித³ம் யதா² । கபித்த²ஸ்ய யதா² பீ³ஜம் ஸர்வதோ வை ஸமாவ்ருதம்" என்கிறபடியே, உள்வாயில் விளாஞ்சதையை விளாவோடு எங்குமொக்க ஆவரிக்கும்போலே, (௨௯௬) "கோடியோஜநமாநஸ்து கடாஹஸ்ஸர்வத: ஸ்ம்ருத:" என்று, கோடியோஜநமடுப்பம் அவகாஶதயோக்தமானபடியே அண்டகடாஹம் ஆவரித்துநிற்கும். ஸாண்டகடாஹமான இவ்வண்டம், (௨௯௭) "திஷ்ட²த்யர்ணவமத்⁴யஸ்தா² நௌரிவ ... " என்கிறபடியே, தன்னில் பதித்துமடங்கு பாந்திருக்கிற ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்கும். (௨௯௮) "பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தாரா ஸேயமுர்வீ மஹாத்மந: । ஸஹைவாண்டகடாஹேந ஸத்³வீபாப்³தி⁴மஹீத⁴ரா" என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம் பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாரும், (௨௯௯) "ஹிரண்யக³ர்ப்³ப⁴ஸ்ய ஶதகோடிவிஸ்தீர்ணமண்டகடாஹம்" என்று, வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும், இப்படி, ஸ்காந்தபுராணத்திலே ஶிவரஹஸ்யத்திலே பரக்கச் சொல்லுகையாலும், மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தாரத்தைக் கொண்டு பூமியை ஶதகோடிவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாருமாயிருக்கும். இதில், இரண்டுக்கொரு மர்யாதையைத் தளமாக்கி, அதில் பதித்து மடங்கு பெருத்த ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்குமென்றபடி. அண்டகடாஹத்தைப்பற்ற பதித்துமடங்கு பெருத்த ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமென்பாருமுண்டு. இப்படி தஶோத்தரமாய்க்கொண்டு ஜலதத்வத்தை தேஜஸ்தத்வம் ஆவரிக்கும், அப்படி யத்தை வாயுதத்வம் ஆவரிக்கும், வாயுவை ஆகாஶம் ஆவரிக்கும், ஆகாஶத்தை அஹங்காரம் ஆவரிக்கும், அஹங்காரத்தை மஹத்தத்வம் ஆவரிக்கும், அந்த மஹத்தத்வத்தை அவ்யக்தம் ஆவரிக்கும். (௩௦௦) "த³ஶோத்தராணி ஶேஷாணி ... " என்று, அபரிமிதப்ரமாணமான அவ்யக்தததுக்கு ஆவரணத்வப்ரயுக்தமான தஶோத்தரத்வம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்னில்; ஆயிரத்திலே பத்துமுண்டாமாபோலே அபரிமிதஸங்க்யையிலே யதுவுமுண்டாகையாலே

௬௭. பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது; வாயு வஹநாதி ஹேது; தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது; ஜலம் ஸேசநபிண்டீகரணாதிஹேது; ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது வென்பர்கள்.

கூடும். (௬௦௧) "[illegible]" என்கிறபடியே, இப்படி தமோத்தரங்களான ஸப்தாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு; (ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயங்களாய்) அதாவது-க்ரீடாபரனான பாலனுக்கு க்ரீடநகங்கள்போலே, க்ரீடாரஸாநுபுபூஷுவான ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களாயிருக்கை. (௬௦௨.) "[illegible]" என்றும், (௬௦௩) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாக லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது. (ஜலபுத்புதம்போலே, ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்) அதாவது - இவ்வண்டங்களை ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், ஒரொரு படையாக இட்டு அகமெடுக்குமாபோலே, க்ரமத்தாலே பரிணமிக்கையன்றியே, (௬௦௪) "[illegible]" என்கிறபடியே, நீர்க்குமிழிபோலே யொருகாலே உத்பந்நங்களாமென்கையும், அநேக ஜலபுத்புதங்கள் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமாபோலே, (௬௦௫) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஸகலாண்டங்களும் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமென்கையும். ஆக, "அண்டங்கள் தான் அநேகங்கள்" என்னுமிடமும், அவை தான் எல்லாமொன்றுபோலே யிருக்குமென்னுமிடமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௬௭) பூதபஞ்சகங்களுக்கும் தனித்தனியே விநியோகங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்மேல்; (பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது) அதாவது - ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஸ்த்திதி கமநாதிகளுக்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவிது - ஆகாஶத்துக்கு விநியோகமென்கை. (௬௦௬) "[illegible]

௩௮ ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் அடைவே ஶப்
தாதிகளைந்தையும் க்ரஹிக்கை தொழில்; வாகாதிகர்
மேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் விஸர்க்க ஶில்ப கத்யுக்திகள்
தொழில்; மநஸ்ஸு-இவை யித்தனைக்கும் பொது.

க்ஷுத்ப்ரேவச । ஸ்பர்ஶஶ்ரோத்ரம் பத்தாப்ராக்ஷ்ய ஸஞ்ஜீவகம்
விதிகர்தா" என்று, இதுக்கு அநேகவிநியோகங்க ளுண்டாயிருக்க
இதொன்றையும் அருளிச்செய்தது இதினுடைய ப்ராதாந்யத்தைப்
பற்ற. இதுதான் மற்றையவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (வாயுவஹ
நாதிஹேது) வஹநம் - வஹிக்கை. ஆதிஶப்தத்தாலே - வ்யூஹந
சேஷ்டாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுதான்-(௩௦எ) "வாயோ:
ஸ்பர்ஶேந்த்ரியஸ்யேஷ்டாம் காருஷ்யம் ஸ்பர்ஶ ஏவ ச । வ்ருத்தி வஹநம்
வஹநம்சேஷ்டா ஸ்வீகாரோதிஸஞ்சிதம்" என்று சொல்லப்பட்ட
தின்றே. (தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது) பசநமாவது-பாகம்பண்ணுகை,
ஆதிஶப்தத்தாலே-ஔஷ்ண்ய ப்ரகாஶாதிகளைச் சொல்லுகிறது.
இதுவும், (௩௦அ) "உஷ்ணத்வம் ச ப்ரகாஶத்வம் ரூபமேவ ச
யத்ஸ்யேஷ்டம் । ஸந்தாபஶ்ச ப்ரதீக்ஷ்யாநி வர்ணம் ச
ஶக்திதா । ஆயதே ஸம்பாதேஹ ஸ்வாஹஸஞ்ஜிதஷிஹ"
என்று. கதிதமாயிற்று (ஜலம் ஸேசநபிண்டீகரணாதிஹேது) ஸேசந
மாவது-நனைக்கை, பிண்டீகரணமாவது - திரட்டுகை. ஆதிஶப்தத்
தாலே - ஶைத்ய மார்த்தவாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும் -
(௩௦௯) "ஶைத்யம் ஶ்லக்ஷ்ணத்வம் ஸ்நேஹம் த்ரவத்வம் ரஸநேந்த்ரி
யம் । ஸ்வாதும் ஶாந்தம் பிண்டீகரணம் க்லேதநஞ்சைவ"
என்று, அபிஹிதமாயிற்று. (ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது, என்பர்கள்)
தாரணம்-தரிக்கை, ஆதிஶப்தத்தாலே, மூர்த்திமத்வ குருத்வாதி
களைச் சொல்லுகிறது. (௩௧௦) "ஸ்தைர்யம் ஸ்தாணுத்வம் காடிந்யம்
கந்தோ யாரணம் । ஶக்திர்ஸ்தைர்யம் ஸஹிஷ்ணுத்வம் ஸ்வீக
ரோதி யதாஸ்யம்" என்று, இதுவும் வ்யாஹ்ருதமாயிற்று. என்
பர்கள் என்றது-தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்கள் என்றபடி.

(௩அ) இனி, ஏகாதஶேந்த்ரியங்களினுடையவும் வ்ருத்தி
பேதத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஶ்ரோத்ராதி) இத்யாதி.

௯௯. ஆகாசாதி பூதங்களுக்கு அடைவே சப்தாதிகள் குணங்களாயிருக்கும்.

௱. குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணத்தாலே.

ச்ரோத்ரத்துக்கு சப்தக்ரஹணமும், த்வகிந்த்ரியத்துக்கு ஸ்பர்ச க்ரஹணமும், சக்ஷுஸ்ஸுக்கு ரூபக்ரஹணமும், ஜிஹ்வைக்கு ரஸ க்ரஹணமும், க்ராணத்துக்கு கந்தக்ரஹணமும் தொழில்; (௯௧) "த்வக் சக்ஷுர்நாஸிகா ஜிஹ்வா ச்ரோத்ரமத்ர ச பஞ்சமம் । சப்தாதிஜ்ஞாநஸித்த்யர்த்தம் புத்தியுக்தாநி வை த்விஜ" என்னக் கடவதிறே; இந்த ச்லோகத்தில், இந்த்ரியங்களை வ்யுத்க்ரமமாக வெடுக்கையாலே, இன்னதுக்கு இன்னது விஷயமென்கிற நியமம் ந்யாயங்கொண்டு நிச்சயிக்கவேணும். ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு சப்தாதிகளை க்ரஹிக்கை தொழிலென்னுமிவ்வளவே ப்ரகாசிப்பது. (வாகாதி) இத்யாதி. இப்படி வ்யுத்க்ரமமாக வருளிச்செய்தது வாக்யஸ்வாரஸ்யத்துக்காக. இத்தால, வாக்குக்கு உக்தியும், பாணிக்கு சில்பமும், பாதத்துக்கு கதியும், உபஸ்தபாயுக்களுக்கு ஜலமலவிஸர்ஜநமும் தொழிலென்கை. (௯௨) "பாயூபஸ்தௌ கரௌ பாதௌ வாக் ச மைத்ரேய பஞ்சமீ । விஸர்கசில்பகத்யுக்தி கர்ம தேஷாம் ச கத்யதே" என்னக்கடவதிறே. (மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும்பொது) அதாவது - ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களை க்ரஹிக்கும்போதும், கர்மேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வ கர்மங்களைப் பண்ணும்போதும் மநஸ்ஸஹகாரம் வேண்டுகையாலே உபயாத்மகமான மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும் ஸாதாரணமா யிருக்குமென்கை.

(௯௯) ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களாகச் சொல்லப் பட்ட சப்தாதிகளைந்தும், ஆகாசாதிகளுக்கு ப்ராதிநியதகுணங் களா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (ஆகாசாதி பூதங்க ளுக்கு) இத்யாதியால். அதாவது - ஆகாசகுணம்-சப்தம், வாயு குணம்-ஸ்பர்சம், அக்நிகுணம்-ரூபம், ஜலகுணம்-ரஸம், பூகுணம்- கந்தம் என்றபடி.

(௱) இப்படி, ப்ராதிநியதகுணங்களான பூதங்களுக்கு குண விநிமயம் வருகைக்கு அடி யருளிச்செய்கிறார்; (குணவிநிமயம் -

பஞ்சீகரணத்தாலே) என்று. குணவிநிமயமாவது - ஏகபூதத்திலே பூதாந்தரகுணங்களும் காணலாம்படி பூதங்களிலுண்டான குணக் கலப்பு. ஸ்ருதப்ரகாஸிகாகாரர் ஸாங்கபக்ஷீயத்திலே, (௩௧௩) "தே ஜோவாரிக்ஷிதீநாம் பயோவிநிமய:" என்கிறவிடத்துக்கு (௩௧௪) "விநி மய:-பரஸ்பரஸம்மிஸ்ரீகரணம்" என்றாரிறே. இங்கும், பரஸ்பர ஸம்மிஸ்ரீகரணமே விநிமயஸப்தார்த்தம். அங்கு, பூதங்களுக்கு அந்யோந்யம் கலப்புச்சொல்லிற்று; இங்கு, குணங்களுக்கு அந் யோந்யம் கலப்புச்சொல்லுகிறது. குணங்களுக் கந்யோந்யம் கலப் பாவது-பூதமும் பூதாந்தரமும்போலே, குணமும் குணாந்தரமும் தன்னிலே கலக்கையன்று; ஒன்றினுடையகுணம் ஒன்றிலேபுக்கு, எல்லாவற்றிலும் எல்லா முண்டாம்படியிருக்கை. அதவா, விநிமய மாவது - ஒன்றைக்கொடுத்து ஒன்றைக் கொள்ளுகையாய், தன் குணத்தை பூதாந்தரங்களுக்குக்கொடுத்து, அதின் குணத்தைத் தான் பறிக்கையென்னவுமாம்; இத்தால், தன்குணம் அந்யத்தின் பக்கலிலுண்டாய் அந்யத்தினுடையகுணம் தன்பக்கலிலுண்டாம் படியிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. இந்த குணவிநிமயம்-பஞ்சீகர ணத்தாலே என்றதுக்குக்கருத்து - குணங்களாகையாலே ஆஸ்ர யாதந்யதோ வ்ருத்தியில்லையிறே இவற்றுக்கு; ஆகையால், த்ரவ்யத்தினுடைய கலப்பே குணக்கலப்புக்கு ஹேதுவென்கை. பஞ்சீகரணமாவது - (௩௧௫) "ஸர்வம் ஜாதேஷு ஸ்ருஷ்டாநி வ தேஷ்வம் ஸ்ருஷ்டிர்யாதத: । ஏதேஷ்யேபி ஸமஸ்தேஷ்வேகைக மேகம்த்விதா க்ருத்வா தேஷு ஏகைகம் ஸ்ருஷ்டா ஸ்வஸ்வேதர த்வம் தேஜஸ்ஷு ஸம்யோஜனாத் । த்விதீயாம் ஸம்யோஜனாத் தேஜஸ் ஸம்யோஜனாத்" இத்யாதி புராணங்களிலே சொல்லு கிறபடியே ஆகாஸாதிபூதங்களைந்தையும் தனித்தனியே யிரண்டு கூறாக்கி, அவற்றிலே யொருகூறை நாலுகூறாக்கி, அந்தக்கூறுகளை பூதாந்தரங்களிலே கூட்டி, ஸர்வபூதங்களிலும் ஸர்வமுண்டாம்படி பண்ணுகை. இப்படி பஞ்சீகரணமானாலும், அவிபக்தமானவர்த்தங் கள் ப்ரதாநங்களாய் நிற்கையாலே, ஆகாஸாதிபூதபேத வ்யவஹா ரத்துக்கும் குறையில்லை.

௬௯. ஆகாஶம்-கறுத்துத்தோற்றுகிறதுமத்தாலே.

௭௦. முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு, உத்த ரோத்தரதந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக் கையாலே, குணாதிக்யமுண்டாயிற்றென்றும் சொல்லு வர்கள்.

---

௬௯. (ஆகாஶம் கறுத்துத் தோற்றுகிறதும் அத்தாலே) அதாவது - அதிஸூக்ஷ்மதையாலே கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடி யிருக்கு மாகாஶத்துக்கு சக்ஷுர்விஷயத்வமும், (௩௧௬) "யத்க்ருஷ்ணம் தத்ப்ருதிவ்யா:" என்று, ப்ருதிவிக்கு உள்ளதொன்றாகச் சொல்லுகிறக்ருஷ்ணத்வமும் உண்டாயிற்றது பஞ்சீகரணத்தாலே என்கை இத்தால், த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொன்னவநந்தரம், ஶ்ருதிதானே, (௩௧௭) "யத³க்³நே ரோஹிதம்ரூபம் தேஜஸஸ்தத்³ரூபம் யச்சு²க்லம் தத³பாம் யத்க்ருஷ்ணம் தத³ந்நஸ்ய" என்று, அக்நியிலே த்ரிரூபத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே, இவரும் பஞ்சீகரணத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், அதுதன்னை ஸர்வத்தையும் பற்ற ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு பூதத்திலே தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே (௩௧௮) "யத³க்³நே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ்தத்³ரூபமித்யாதௌ³ । ஶுக்லம் க்ருஷ்ணம் வாயுவ்யோம்நோ: த்ரிவ்ருத்த்வேந த்ரிரூபதா । ஶ்ருத்யைவ த³ர்ஶிதா தஸ்மாத் ஸர்வத்ர ஸம்ஹதா:" என்று, பாஷ்யகாரரு மருளிச்செய்தார். சாந்தோக்யத்தில், பஞ்சீகரணம்சொல்லாதே த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொல்லுவானென் ? என்னில்; இங்கு, தேஜோபந்நங்கள் மூன்றி னுடையவும் உத்பத்திமாத்ரமிறே சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்திற் சொல்லுகிற ஆகாஶவாயுக்களினுடையவும், அவ்யக்த மஹதஹங் காராதிகளினுடையவும் உத்பத்தி தானுஞ் சொல்லிற்றில்லையிறே; ஆகையால், தேஜோபந்நமாத்ரகதநம்- தத்வாந்தரங்களுக்கும் உபல க்ஷணமாறுப்போலே, த்ரிவ்ருத்கரணகதநமும்-பஞ்சீகரணத்துக்கும் உபலக்ஷணம். இப்படி, பஞ்சீகரணத்தாலே ஸகலபூதங்களும் பரஸ்பர மிஶ்ரங்களாகையாலே, ஶப்தாதிகுணபஞ்சகமும் ஸர்வபூதங்களிலு முண்டாயிருக்குமென்று, குணவிநிமயமோதுசொல்லிற்றாய்நின்றது.

(௭௦) இனி, ஆகாஶாதிகளில் பூர்வபூர்வத்தைப்பற்ற, உத்த ரோத்தரதத்வத்துக்கு குணாதிக்ய முண்டாகைக்கு மூலம் அருளிச்

செய்கிறார்; (முன்புத்ஸததந்மாத்ரைகள்) என்று தொடங்கி; அதாவது-ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான வாயுவை ஜநிப்பிக்கையாலே வாயுவுக்கு ஸ்பர்ஶஶப்தங்களிரண்டும் குணமாயிற்று. இப்படி, ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவையிரண்டோடுங்கூடி நின்று, ரூபதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான தேஜஸ்ஸை ஜநிப்பிக்கையாலே அத்தத்வத்துக்கு, ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபங்களாகிற மூன்றுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ர த்வயவிஶிஷ்டமான ரூபதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவைமூன்றோடே கூடி நின்று, ரஸதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ஜலத்தை ஜநிப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸங்களாகிற நாலுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ரத்ரய விஶிஷ்டமான ரஸதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, கந்த தந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ப்ருதிவியைப் பிறப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களும் உண்டாயிற்று என்கை. இத்தால் ஏகைகதுணாஶ்ரயமான ஆகாஶாதிபூதங்களுக்கு குணவிநியமம் பஞ்சீகரணப்ரயுக்தமானவோபாதி உத்தரோத்தரபூதங்களில் குணாதிக்யமும் ஸ்வஸ்வதந்மாத்ரங்களுக்குண்டான ஆவரணப்ரயுக்தமென்றதாயிற்று என்றும் சொல்லுவார்களென்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடே இத்தையும் ஸமுச்சயித்தருளிச் செய்கிறார்; இப்படி, தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்களென்கை. (௬கக) "ஆகாஶம் ஶப்³த³மாத்ரம் து ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । த்³விகு³ணஸ்து ததோ வாயு: ஶப்³த³ஸ்பர்ஶாத்மகோऽப⁴வத் । ஶப்³த³ஸ்பர்ஶௌ த்³விகு³ணஸ்து ரஸமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । தஸ்மாத் த்ரிகு³ணா ஹ்யாபோ விஜ்ஞேயாஸ்து ரஸாத்மிகா:" என்னக்கடவதிறே.

(சாரு) உத்தேஶக்ரமத்திலே, ஶுத்தஸத்வ மிஶ்ரஸத்வங்களினுடைய ஸ்வரூபாதிகளைத் தெளியவருளிச்செய்தார் கீழ்; இனி, ஸத்வஶூந்யமாகிறது ஏது? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச் செய்கிறார்; (ஸத்வஶூந்யமாவது-காலம்) என்று. ஸத்வகுணம்-ரஜ

சச. இது, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய், கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நித்யமாய், ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ஶரீரபூதமாயிருக்கும்.

ஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், ஸத்வஶூந்யமென்றது - ஸத்வாதிகுணத்ரய ஶூந்யமென்றபடி. இத்தால், கேவல ஸத்வமாயும் குணத்ரயாஶ்ரயமாயுமிருக்கிற அசித்த்வயத்தையும் பற்ற இது வ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபமாயிருக்குமென்கை.

(சச) இதினுடைய ப்ரகாரம் ஏது? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே சொல்லப்படுகிறது மேல்; (இது, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய்) ப்ரக்ருதியென்கிறது - அவ்யக்தத்தை; ப்ராக்ருதமென்கிறது - வ்யக்தத்தை; ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலதத்வம் ஹேதுவாகையாவது - இவற்றை ஸ்வஸங்கல்பாதிகளாலே பரிணமிப்பிக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், காலத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, அவ்வவகாலங்கள் வந்தவாறே யிவற்றை நிர்வஹிக்கையாலே, இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு இது அவஶ்யாபேக்ஷிதமாயிருக்கை; (கஉ0) "प्रकृतिं पुरुषं चैव प्रविश्यात्मेच्छया हरिः । क्षोभयामास सम्प्राप्ते सर्गकाले व्ययाव्ययौ" (கஉக) "कालं [illegible] सहस्रकोटिशः" என்கிறபடியே, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறபோது, அக்காலம் வருமளவும் பார்த்துக்கொண்டிருந்திறே ஸ்ருஷ்டித்தது. இதுதான் ஸ்த்ரீத்யாதிகளுக்கு மொக்குமிறே. இப்படி, காலப்ரதாநமாக ஸர்வேஶ்வரன் நிர்வஹித்தருளுகை யாலே, இவ்விபூதியில் ஸகலபதார்த்தமும் காலக்ருத பரிணாமமா யிருக்கும். இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலம் ஹேது வென்னுமிடம், இதினுடைய அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே, லௌகிகபதார்த்தங்களிலே காணலாமிறே. ஆகையால், காலத்தினுடைய ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத பரிணாமஹேதுத்வம், ஆகமத்தாலும். ப்ரத்ய

கூடத்தாலும் விக்ஷம். அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னத்துக்கு உபயோகி யான விதின் பரிணாமவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது; (கலாகாஷ்ட் டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) (௩௨௨) "காஷ்டா பஞ்சதஶாக்யாதா நிமேஷா முநிஸத்தம । காஷ்டாஸ்த்ரிம்ஶத் கலா த்ரிம்ஶத் கலா மௌஹூர்த்திகோ விதி: । தாவத்ஸங்க்யைரஹோராத்ரம் முஹூர்த்தைர்மாநுஷம் ஸ்ம்ருதம் । அஹோராத்ராணி தாவந்தி மாஸ: பக்ஷத்வயாத்மக: । தை: ஷட்பிரயநம் வர்ஷம் த்வே அயநே தக்ஷிணோத்தரே । அயநம் தக்ஷிணம் ராத்ரிர்தேவாநாமுத்தரம் திநம் । திவ்யைர்வர்ஷஸஹஸ்ரைஸ்து க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞிதம் । சதுர்யுகம் த்வாதஶபிஸ்தத்விபாகம் நிபோத மே । சத்வாரி த்ரீணி த்வே சைகம் க்ருதாதிஷு யதாக்ரமம் । திவ்யாப்தாநாம் ஸஹஸ்ராணி யுகேஷ்வாஹு: புராவித: । தத்ப்ரமாணை: ஶதை: ஸந்த்யா பூர்வா தத்ராபிதீயதே । ஸந்த்யாம்ஶகஶ்ச தத்துல்யோ யுகஸ்யாநந்தரோ ஹி ஸ: । ஸந்த்யாஸந்த்யாம்ஶயோரந்தர்ய: காலோ முநிஸத்தம । யுகாக்ய: ஸ து விஜ்ஞேய: க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞித:" என்று தொடங்கி, "ஸ்வகேந ப்ரஹ்மணோ வர்ஷேணைவம் வர்ஷஶதம் தத: । ஶதம் ஹி தஸ்ய வர்ஷாணாம் பரமாயுர்மஹாத்மந:" என்னுமளவாக, காலத்தினுடைய பரிணாமவிசேஷம், ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே கதிதமாயிற்று. இதுதன்னை, நடுவிற் றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், "நிமேஷம் பதினைந்துகொண்டது காஷ்ட்டை, காஷ்ட்டை முப்பதுகொண்டது கலை, கலை முப்பதுகொண்டது முஹூர்த்தம், முஹூர்த்தம் முப்பதுகொண்டது திவஸம், திவஸம் முப்பதுகொண்டது பக்ஷத்வயரூபமான மாஸம், மாஸமிரண்டுகொண்டது ருது, ருதுமூன்றுகொண்டது அயநம், அயநமிரண்டுகொண்டது ஸம்வத்ஸரம். இப்படி, மாநுஷஸம்வத்ஸரம் முந்நூற்றறுபதுகொண்டது ஒரு தேவஸம்வத்ஸரம், தேவஸம்வத்ஸரம் பன்னீராயிரங்கொண்டது சதுர்யுகம். அதில், க்ருதயுகம் நாலாயிரம், த்ரேதை மூவாயிரம். த்வாபரம் இரண்டாயிரம், கலியுகம் ஆயிரம். க்ருதயுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நானூறு, அபரஸந்த்யை நானூறு; த்ரேதைக்கு பூர்வஸந்த்யை முந்நூறு, அபர

ஸந்த்யை முந்நூறு; த்வாபரத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை யிருநூறு, அபரஸந்த்யை யிருநூறு; கலியுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நூறு, அபரஸந்த்யை நூறு. இப்படி எழுபத்தொன்று சென்ற சதுர்யுகம் ஒரு மந்வந்தரம்; இப்படி பதிநாலுமந்வந்தரம ஆயிரம் சதுர்யுகம். இது ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒருபகல்; ராத்ரியும் இத்தோடே ஸமமா யிருக்கும். இப்படி அஹோராத்ரங்களும், மாஸஸம்வத்ஸரங்களு மாகப் பெருக்கி, ஶதாந்தமாந பரிகணிதமான ப்ரஹ்மாயுஸ்ஸுக்கு பரமென்று பேராம்." என்று ஸுவ்யக்தமாக வருளிச்செய்தார். ஆக, காலத்தினுடைய கலாகாஷ்டாதிரூப பரிணாமப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது. (நித்யமாய்) இவ்விடத்தில் நித்யத்வமாவது - (௩௨௩) "அநாதிர்பகவான் காலோ நாந்தோஸ்ய த்விஜ வித்யதே" என்கிறபடியே ஆத்யந்தரஹிதமாகை.

(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது - நிகிலஜகது தயவிபவலயலீலனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு தத்தல்லீலோபகரண மாகை. ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்கள் மூன்றும் லீலோபகரணமா யிறே இருப்பது. அதில், ப்ரக்ருதிபுருஷர்கள் ஸ்ருஷ்ட்யாதி களுக்கு கர்மீபவித்து லீலோபகரணமாவர்கள்; இது, ஸஹகாரித் வேந லீலோபகரணமாயிருக்கும்; ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நிர் வஹிக்குமிடத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனான தான் அடியிலேபண்ணி வைத்த காலநியமம் தப்பாதபடி அவ்வவகாலங்களைப் பார்த் திருந்தே நிர்வஹிக்கையாலே. இது தன்னை நிமேஷகாஷ்டாதி ரூபேண பரிணமிப்பிக்கையாலே, இது தான் ஸ்ருஷ்டிவிஷயமுமா யிறே இருப்பது. ஆக இப்படிகளாலே ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரி கரமா யிருக்கும். இத்தை க்ரீடாபரிகரமென்றே சொல்லுகையாலே காலக்ருதபரிணாமமேபாய்ச் செல்லுகிறலீலாவிபூதியிலே யிதுக்கு விநியோகம். (௩௨௪) "நகாலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:" என்கிறபோக விபூதியில் இதுகொண்டு அபேக்ஷையில்லை யென்றதாயிற்று. அநந் தரம், ஏவம்பூதமான காலதத்வம்-ஈஶ்வரனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார், (ஶரீரபூதமா யிருக்கும்) என்று. (௩௨௫) "காலஸ்ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு: । ஸ்ருஷ்டாஸ்ருஷ்டே ததோ யாந்தி ந காலோபாதிதா ஹரே:" (௩௨௬) "ப்ரதாநபுருஷவ்யக்த

௫௫. மற்றை யிரண்டசித்தும், ஈஶ்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாயிருக்கும்

[illegible] हेतवः" (௧-௨-௭) "विष्णोः स्वरूपात्परतोदिते द्वे रूपे प्रधानं पुरुषश्च विप्र । तस्यैव तेऽन्येन धृते वियुक्ते रूपान्तरं तद्द्विज कालसंज्ञम्"

என்னக்கடவதிறே, ஒருசேதநனோடு ஒருத்ரவ்யத்துக்குண்டான ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவமும், நியந்த்ருநியாம்ய பாவமும், ஶேஷஶேஷி பாவமும் ஒன்றே ஶரீரலக்ஷணமாயிறே இருப்பது; காலஸம்ஜ்ஞிகாசித்த்ரவ்யத்துக்கு ஏதத் ஸம்பந்தத்ரயமும் ஈஶ்வரனோடே யுண்டாகையாலே, இது அவனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. இப்படி, ப்ரக்ருத்யாதி பரிணாம ஸஹகாரியான காலம் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்கையாலே ஸஹகாரிகாரணமும் ஈஶ்வரனேயென்னுமதுக்கு விரோதமில்லை. ஆக, ஸத்வஶூந்யமாகிறது இன்னதென்றும், அது செய்யும் கார்யமும், அதுக்குறுப்பான வதினுடைய பரிணாமமும், அதினுடைய அநாதிநிதநத்வமும், அதுதான் ஈஶ்வரனுக்கு இன்னதுக்குப் பரிகரமாயிருக்குமென்றும், அதுதான் அவனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்றும் சொல்லிநின்றது.

(௫௫) த்ரிவிதாசித்தையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில, அவனுக்கு போகோபகரணமான கௌரவத்தைப்பற்ற ஶுத்தஸத்வத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அவனுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநோபகரணமாய்க்கொண்டு ப்ரதாநஶப்தவாச்யமான மிஶ்ரஸத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அந்த ப்ரதாநபரிணாமத்துக்கு ஸஹகாரியாய்க்கொண்டு லீலோபகரணமா யிருக்கும் ஸத்வஶூந்யத்தை யருளிச்செய்தார். இப்படி அசித்த்ரயத்தையும சொல்லுகிறவிடத்தில, (ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய்) என்று, காலதத்வத்துக்கு விநியோகம் சொன்னவோபாதி, பூர்வாசித் த்வயத்துக்கும் விநியோகம் சொல்லப்பட்டதில்லையிறே. அத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (மற்றையிரண்டு அசித்தும்) என்று தொடங்கி. ஈஶ்வரனுக்கும், ஆத்மா

௪௫. போக்யங்களாகிறன - விஷயங்கள்; போகோபகரணங்களாகிறன - சக்ஷுராதிகரணங்கள்; போகஸ்த்தாநங்களாகிறன-சதுர்த்தஶபுவநமும், ஸமஸ்ததேஹமும்.

வுக்கும் என்றது - சேதநரிறே அசேதநத்துக்கு போக்தாக்கள், சேதநராகவுள்ளது ஈஶ்வரனும் ஆத்மாவுமிறே; ஆனபின்பு, உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருக்குமென்றபடி. 'ஆத்மாவுக்கு' என்ற ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாகையாலே த்ரிவிதசேதநரையும்சொல்லுகிறது. இப்படி, உபயாऽசித்தும் உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருந்ததேயாகிலும் கேவல பகவதிச்சையாலே தத்போகார்த்தமாக ப்பரிணமிக்கையாலும் அநவாதாபரோக்ஷித ஸ்வ பர ஸ்வரூபரான நித்யமுக்தரில், (௩௨௭)'திருமகளும் நீயும்' என்கிறபடியே, அம்மிதுநத்திலுடைய போகத்துக்குக் கைதொடுமானமா யிருக்குமதொழிய (௩௨௮) ‘‘ஸுஹம்ஃஃ’’ என்றிருப்பா ரில்லாமையாலும், ஶுத்தஸத்வத்திலுடைய விநியோகம் ஈஶ்வரப்ராதாநமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, சேதநகர்மாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே பரிணமிக்கையாலும், சேதநரெல்லாரும் தேவாதிஶரீரங்களிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணி ஸ்வதந்த்ரபோக்தாக்களா யிருக்கையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியில் லீலாரஸமே ப்ரசுரமாய் போகரஸம் அத்யல்பமாகையாலும் மிஶ்ரஸத்வத்திலுடைய விநியோகம் பத்தசேதநப்ரதாநமா யிருக்கும்.

(௪௫) அந்த விபூதியில் போக்யங்களாவன - அப்ராக்ருதமான ஶப்தாதிகள். போகோபகரணங்களாவன - திவ்யமால்யாதிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், கரணங்கள் தானும். போகஸ்த்தாநங்களாவன- அப்ராக்ருத ரத்நமயமான மண்டபமென்ன மாளிகையென்ன இத்யாதிகளும். பஞ்சோபநிஷண்மயமான திவ்யவிக்ரஹங்களும். இப்படி, நித்யவிபூதி ப்ரக்ரியையும் இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்ய வேண்டியிருக்க, ஸங்கோசித்து லீலாவிபூதி ப்ரக்ரியாமாத்ரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (போக்யங்களாகிறன) என்றுதொடங்கி இது தானே உபயவிபூதிக்குமாகாதோ? என்னில்; போகோபகரணங்களில் ப்ரதாநங்கள் சொல்லாமையாலும், போகஸ்த்தாநங்களில் வைஷம்யத்தாலும் சேராது. இங்கு, சேதநர்க்கு போகமாவது - ஸுகதுஃகரூபமான அநுபவஜ்ஞாநம். அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விஷய

சஎ இதில், முற்பட்டவசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டாய், சுற்றும் மேலுமெல்லையின்றிக்கே யிருக்கும்; நடுவிலசித்துக்குச் சுற்றுங்கீழுமெல்லையின்றிக்கே, மேலெல்லையுண்டாயிருக்கும், கால மெங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும்.

காலந்தான் - பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

[illegible], ஶப்தாதிவிஷயங்கள் போக்யங்கள். அந்த ஜ்ஞாநத்[illegible]காரணங்களாகையாலே, இந்த்ரியங்கள் போகோபகரணங்கள். [illegible]தொரு அதிகரணத்திலே நிற்கிற சேதநனுக்கு அந்தஜ்ஞாநம் பிறக்கிறது, அது போகஸ்த்தாநஶப்தத்துக்கு அர்த்தமாகையாலே போகஸ்த்தாநங்களென்று லோகங்களையும், தேஹங்களையும் சொல்லுகிறது. லோகவிபாகம் கீழே சொல்லப்பட்டது. ஸமஸ்த தேஹங்களாவன - ஸ்தாவரதிர்யக் ஸ்த்தாவராத்மகமான ஶரீரங்கள். ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியிலுண்டான போக்ய போகோபகரணாதிகளையும், அவதாரகந்தமான க்ஷீரார்ணவ ஶயநத்திலும் அவதாரவிஶேஷங்களிலும், அர்ச்சாவதாரங்களிலு முண்டான விநியோகவிஶேஷங்களாலே கண்டுகொள்வது.

சஎ. அநந்தரம், த்ரிவித அசித்தினுடையவும் பரிணாமங்களையருளிச்செய்கிறார்; (இதில் முற்பட்ட அசித்துக்கு) என்று தொடங்கி. பூர்வாசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டு என்கிறது - மிஶ்ரஸத்வாவதியாகையாலே. நடுவில் அசித்துக்கு மேலெல்லை யுண்டென்கிறது - ஶுத்தஸத்வாவதியாகையாலே; காலத்துக்கு அங்ஙனொரு அவச்சேதமில்லாமையாலே எங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, ஸார்வத்ரிகையான காலந்தான் உபயவிபூதியிலும் நித்யமென்றிறே தமக்குத்திருவுள்ளம்.

(சஅ) இங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்குவிபூதி விபாகத்தையிட்டு ஒருபேதம் சொல்லுவாருமுண்டென்கிறார்; (காலந்தான் - பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யம் என்றும் சொல்லுவர்கள்) என்று. இப்படி சொல்லுகைக்கடி - பரமபதத்தில் இதுக்கு உத்பத்யாதிகளுண்டாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாமையாலும், இந்த விபூதியிலே

௪௧. சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்.

இதுக்கு உத்பத்யாதிகளைச் சொல்லுகையாலும், வ்யூஹக்ருத்யங்களைச் சொல்லுமிடத்திலே கால ஸ்ருஷ்டியை அநிருத்த க்ருத்யமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ப்ரக்ருதியை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - மஹதாதிரூபேண பரிணமிப்பிக்கையானாப்போலே; காலத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - நிமேஷகாஷ்டாரூபேண பரிணமிப்பிக்கை; ஸததபரிணாமியான ப்ரக்ருதிக்கு மஹதாதிரூபமான ஸ்தூல பரிணாமம்போலேயிறே ஸததபரிணாமியான இதுக்கும் நிமேஷாதிரூபேண பரிணாமம். அந்த மஹதாதியோபாதி நிமேஷாதியான இதுவும் உத்பத்திவிநாஶவத்தாகையாலே இவ்வளவைக்கொண்டு காலம் இங்கு அநித்யமாயிருக்கும் என்கிறது; பரமபதத்தில் ஈத்ருஶ பரிணாமவிஶேஷ ப்ரயுக்தோத்பத்யாதி வ்யவஹாரராஹித்யத்தாலே நித்யமாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, காலத்துக்கு பரிணாமங்கொள்ளாதே ஏகரூபத்வத்தைக்கொண்டு, இப்படி யிருந்துள்ள காலந்தான், தன்னுடைய நிமேஷம், காஷ்டை, முஹூர்த்தம், அஹோராத்ரம் தொடக்கமாக பரார்த்தமீறாகவுண்டான விஶேஷ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவான நிமேஷோந்மேஷங்கள், ஆதித்யகதி தொடக்கமான அவச்சேதகங்களோடே ஸம்பந்தித்திருக்கும். ஆகையாலே, க்ஷணலவாதிபேத வ்யவஹாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டிறே. இதுவிறே! தத்வத்ரயவிவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை ப்ரதாநேந வருளிச்செய்தது; அந்தப்பக்ஷத்தில் உபயவிபூதியிலும் காலஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்குமாகையாலே பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்கிறவிது சொல்லப்போகாது. ஆகையால், இது பரிணாமபக்ஷத்தை யவலம்பித்து சிலர் சொன்னதென்று கொள்ளவேணும், நம்முடைய தர்ஶநஸ்தர்களிலே யிங்ஙனேயும் சிலரருளிச்செய்கையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பித்தருளினாராயிற்று.

(௪௧) காலந்தன்னை யில்லையென்று பௌத்தாதிகள் சொல்லுகையாலே, (சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்) என்கிறார்.

௫௦ ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் ஸித்திக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

௫௧. பலரும் திக்கென்று தனியேயொரு த்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்.

---

(௫௦) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (ப்ரத்யக்ஷத்தாலும்) இத்யாதியாலே. ப்ரத்யக்ஷமாவது - ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ஸமஸ்த பதார்த்தமும் காலக்ருதபரிணாமமாகவே காணப்படுகிறவிது; ஆகமமாவது - ஶ்ருத்யாதிகள். (௩௨௧) "கலாமுஹூர்த்தா: காஷ்டாஶ்சாஹோராத்ராஶ்ச ஸர்வஶ:" (௩௩௦) "அர்த்தமாஸா மாஸா ருதவஸ் ஸம்வத்ஸரஶ்ச கல்பந்தாம்" என்று காலபரிணாம விஶேஷங்களான கலை காஷ்டை முஹூர்த்த மஹோராத்ரங்கள் ருதுவிஶேஷங்களைச் சொல்லாநின்றதிறே! ஶ்ருதி; (௩௩௧) "காலஸ்வரூபம் விஷ்ணோஶ்ச யந்மயோக்தம் தவாநக" இத்யாதியாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே யிதுதான் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டதிறே. புராணாந்தரங்களிலும், இதிஹாஸாதிகளிலும் இப்படி கண்டுகொள்வது; இதுக்கென்னவே நிர்மிதமாய், அத்யயநாதி காலநியமங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரத்தை வேதத்துக்கு த்ருஷ்டியாகச் சொல்லாநின்றதிறே அந்த ஶாஸ்த்ரந்தன்னில், "இந்தக்காலத்திலே இன்னதுண்டாம்" என்று சொன்னால அது ப்ரத்யக்ஷிக்கலாயிராநின்றதிறே. ஆகையால், ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் இப்படி ஸித்திக்கையாலே காலாபாவம் சொல்லவொண்ணாதென்கை.

௫௧- வைஶேஷிகாதிகள் ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி திக்கென்றும் தனியே யொரு த்ரவ்யமுண்டென்று சொல்லுகையாலே, (பலரும் திக்கென்று தனியே யொருத்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்) என்கிறார். (௩௩௨) "த்ரவ்யாணி ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வாகாஶகாலதிகாத்மமநாம்ஸி நவைவ" என்றிறே! அவர்கள்சொல்லுவது (௩௩௩) "அஹங்காரஸ்ஸோ ஜ்யோதிர் ம்ருத்தோ நபஸ் காலஶ்ச திஶ்ச தத்ர பூதாநி த்ரவ்யாணி நவ தநிஷு:" என்றானிறே வரதராஜன்.

௫௪. பலஹேதுக்களாலும், ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாகையாலே அதுவுஞ்சேராது.

௫௫. சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்.

---

(௫௪) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பலஹேதுக்களாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது- நாலுபேர் நாலு திக்கிலும் நின்றால், நால்வர்க்கும் நடுவானப்ரதேஶம் ஒருவனுக்குக்கிழக்காய், ஒருவனுக்கு மேற்காய், ஒருவனுக்கு வடக்காய், ஒருவனுக்குத் தெற்காய்த் தோற்றா நின்றதிறே. அதுக்கடி - த்ரவ்ய மன்றிக்கே ப்ரதியோக்யநுகுணகால்பநிகமாகை. நால்வர்க்கு நடுவே யிருக்கிற ப்ருதிவ்யாதிகள் த்ரவ்யமாகையாலே இப்படி விப்ரதிபத்திவிஷயமாகிறதில்லை யிறே. இனித்தான், ஆதித்யன் உதிக்கிறவிடம் கிழக்காகவும், அவன் அஸ்தமிக்கிறவிடம் மேற்காகவுமிறே கொள்ளுகிறது. அதுதான், மஹாமேருவுக்கு நாலுபார்ஶ்வத்திலும் பேதித்திறே இருப்பது. ஆகையாலேயிறே நாலுபார்ஶ்வத்திலுமுள்ளவர்களுக்கு மஹாமேரு வடக்காயிருக்கிறது. (௫௫-௪) "ஸர்வேஷாமேவ வர்ஷாணாம் மேருருத்தரத: ஸ்தித: । ..." இதுதான், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி, பலஹேதுக்களாலும் ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாய், தனக்கென்னவொரு த்ரவ்யவ்யவஸ்தையில்லாமையாலே திக்கென்று ஒரு த்ரவ்ய முண்டென்கிற வதுவும் சேராதென்கை (ஆகாஶாதி) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே-பூமியைச் சொல்லுகிறது. இவற்றிலே, திக்கு அந்தர்ப்பூதமாகையாவது-ஸூர்யனுடைய உதயாதிகளுக்கு ஈடாக விவற்றுக்குளே திக்விபாகத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளுகிறதொழியப் பிறித்துக்காணலாவதொரு வஸ்துவின்றிக்கே யிருக்கை. அதுவும் சேராதென்றது, முன்பேயு மொரு பக்ஷத்தை நிஷேதிக்கையாலே ஸமுச்சயம்.

(௫௫) ப்ருதிவ்யாதி சதுஷ்டயத்தைப்போலே ஆகாஶத்தையும் பாவரூபபதார்த்தமாகக் கொள்ளாதே, ஆவரணாபாவரூபமாகக் கொள்ளுகிற பௌத்தமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்) என்று (௫௫௫) "ஆவ்ரியதே அநேந" என்கிற கரணவ்யுத்பத்தியாலே, ஆவரணங்களாவன -

[illegible]. பாவரூபேண தோற்றுகையாலே அதுவுஞ் சேராது.

[illegible]. வேறே சிலர் இதுதன்னை, நித்யம், நிரவயவம், விபு, அப்ரத்யக்ஷ மென்றார்கள்,

[illegible]தாதியிலே பிறக்கையாலும், அஹங்காராதிகளிலில்லாமையாலும், கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும் அவை நாலுஞ்சேராது.

[illegible]ர்த்தங்களான ப்ருதிவ்யாதிகளாய், அவற்றினுடைய [illegible] ஆகாஶஶப்தவாச்யமல்லது, இது ஆகாஶம் என்று [illegible]படி பாவரூபமான தொருபதார்த்தமன்று எனகை. [illegible] என்று, இது பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது.

[illegible]) அதைத நிராகரிக்கிறார்; (பாவரூபேண) இத்யாதி [illegible] அதாவது-பாவரூபத்வேந அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ருதிவ்யா[illegible]யாதி (௩௩௭) "[illegible]" என்று, ஶ்யேநாதிகளுடைய பதநத்துக்கு தேஶமாய்க் [illegible], ஆகாஶமும் பாவரூபேணதோற்றுகையாலே, இதனை [illegible]பாவரூபமாகச் சொல்லுகிறவது சேராதென்கை; 'அது[illegible] [illegible] நிஷித்தஸமுச்சயம்; இதுதன்னை, (௩௩௮) "[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, (௩௩௯) "[illegible]" என்று தொடங்கி பாஷ்யகாரர் விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௫௫) இனி, ஆகாஶத்துக்கு நித்யத்வ நிரவயவத்வ விபுத்வ அப்ரத்யக்ஷத்வங்கள் கொள்ளுகிற நையாயிக வைஶேஷிகமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (வேறேசிலர்) என்று தொடங்கி.

(௫௬) அதுதன்னை நிராகரிக்கிறார்; (பூதாதியிலே பிறக்கையாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது-பூதாதி ஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்திலே உத்பந்நமாகையாலும், ஒன்றிலே நின்றும் உத்

௫௭. த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகையாலே, வாயு அப்ரத்யக்ஷமென்கிற வதுவுஞ்சேராது.

௫௮. தேஜஸ்ஸு-பௌமாதி பேதத்தாலே பஹுவிதம்.

பந்நமானதொன்றுக்கு ஸாவயவத்வம் ஸித்தமாகையாலும் நித்யம், நிரவயவமென்கிற விரண்டுஞ் சேராது. (பூதாதியிலேபிறக்கையாலும்) என்றது, ஶப்ததந்மாத்ரத்தினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாகையாலே, அதுக்கும் இதுக்குமுண்டான ஐக்யத்தைப்பற்ற. இனி, விபுவாகில ஸர்வகதமாக வேணுமிறே? ஸ்வகாரணமான ஶப்தகாராதிகளில் இதுக்கு வ்யாப்தியில்லாமையாலே அதுவும் சேராது. பஞ்சீகரண ப்ரயுக்தமான ரூபவத்வத்தாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலே அப்ரத்யக்ஷமென்கையும் சேராது. "ஆகாஶம் கறுத்துத் தோற்றுகிறது அத்தாலே" என்றாரிறேகிழ்; இது தன்னை, (௩௪0) "ஜ்ஞாதேந்த்ரியஸ்யாகாஶஸ்ய த்ருஶ்யத்வ ... ப்ரத்யக்ஷத்வமநுமேயத்வம் ... " என்று, பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தார்.

(௫௭) வாயுவும் ப்ரத்யக்ஷமன்று, ஸ்பர்ஶாநுமேயமென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அத்தையும் நிராகரிக்கிறார்; (த்வகிந்த்ரியத்தாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களிலே ஏதேனு மொன்றுக்கு கோசரமானபோதே ப்ரத்யக்ஷத்வம் ஸித்தமாகையாலே, த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகிறவாயுவை அப்ரத்யக்ஷமென்ன வொண்ணாதென்கை.

(௫௮) இனி, பரஸ்பர விலக்ஷணஸ்வபாவங்களான பூதவிஶேஷங்களில் ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (தேஜஸ்ஸு-பௌமாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்) அதாவது-பௌமம், திவ்யம், ஔதர்யம், ஆகரஜமென்கிற பேதத்தாலே அநேகவிதமாயிருக்குமென்கை. பார்த்திவமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு-பௌமம், அதாவது-தீபாதி. ஜலமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு-திவ்யம், அதாவது-ஆதித்யாதி; பார்த்திவஜலேந்தநமான தேஜஸ்ஸு-ஔதர்யம், அதாவது-ஜாடராக்நி; நிரிந்தநமான தேஜஸ்ஸு

௯௯ அதில் ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸூ-ஸ்த்திரம்; தீபாதிதேஜஸ்ஸூ அஸ்த்திரம்.

௬௦. தேஜஸ்ஸூக்கு நிறம் சிவப்பு; ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்.

௬௧ ஜலத்துக்குநிறம்வெளுப்பு; ஸ்பர்ஶம் ஶைத்யம்; ரஸம் மாதுர்யம்.

௬௨. பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹூவிதம்.

௬௩. ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும் வாயுவுக்கு மநுஷ்ணாஶீதம்.

ஆகரஜம், அதாவது-ஸூவர்ணாதி.

(௯௯) இதில், ஸ்திராஸ்த்திர விபாகம் பண்ணுகிறார்; (அதில் ஆதித்யாதி) என்று தொடங்கி. சிரகாலவர்த்தித்வத்தாலே ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸூ ஸ்திரமென்கிறது; க்ஷிப்ரவிநாஶித்வத்தாலே தீபாதிதேஜஸ்ஸூ அஸ்த்திரமென்கிறது.

(௬௦) (தேஜஸ்ஸூக்கு நிறம் சிவப்பு) இத்தாலே-தேஜஃ பதார்த்தங்களில் வர்ணபேதம் பதார்த்தாந்தர ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை. (ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்) இத்தால், உஷ்ணஸ்பர்ஶம், ஶீதஸ்பர்ஶம், அநுஷ்ணாஶீதஸ்பர்ஶமென்கிற த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் இதுக்கு ஸ்பர்ஶம் ஔஷ்ண்யமென்கை. இதுதான், தேஜஃ பதார்த்தங்களான ஸூவர்ணாதிகளில் (அப)பலவத்ஸஜாதீயத்ரவ்யங்களாலே அபிபூதமாகையாலே தோன்றாது.

(௬௧) (ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு) இதுக்கு ஸ்வாபாவிக வர்ணமிது. வர்ணபேதம் வந்தவிடம் ஔபாதிகம். (ஸ்பர்ஶம்ஶைத்யம்) இத்தால், த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் ஶைத்யம் இதுக்குள்ளதென்கை. ஆகையால், இதுக்கு ஸ்பர்ஶபேதமுண்டாகிறதும் அந்யஸம்ஸர்க்கத்தாலே. (ரஸம்மாதுர்யம்) இத்தால்-இதுக்கு ஸ்வாபாவிகரஸமிது, ரஸாந்தராபத்தி ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை.

(௬௨) (பூமிக்கு நிறமும், ரஸமும் பஹூவிதம்) அதாவது-லோகத்தில் காணப்படுகிற நாநாவித வர்ணரஸங்களுக்கெல்லாம் உத்பத்தி ஸ்தாநமிதுவென்கை.

(௬௩) (ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும், வாயுவுக்கும் அநுஷ்ணாஶீதம்) அதாவது-த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவற்றுக்கு

கூசு. இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்.

ஸ்பர்ஶம் இதுவென்கை. ஆகையால், இவற்றிலும் காதாசித்கமாகக்காணப்படுகிற ஸ்பர்ஶபேதமும் ஔபாதிகம்.

(கூசு) (இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்) இப்படியென்று-ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே, முன்பு அருளிச்செய்தவற்றையெல்லாம் கடாக்ஷித்து அநுபாஷித்துக்கொண்டு, அசித்தத்வோபந்யாஸத்தை நிகமிக்கிறாராயிற்று.

ஆக ப்ரதமத்திலே, "அசித்து-ஜ்ஞாநஶூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்" என்று, அசித்தினுடைய லக்ஷணத்தைச்சொல்லி, அநந்தரம், அதுதான் ஶுத்தஸத்வாதிபேதேந த்ரிவிதமாயிருக்கும்படி சொல்லி; உத்தேஶக்ரமத்திலே ப்ரதமம் ஶுத்தஸத்வமாகிற வஸ்துவினுடைய ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, ததநந்தரம், மிஶ்ரஸத்வமாகிற வஸ்துவிஶேஷம் இன்னதென்றும், அதுதான் சதுர்விம்ஶதி தத்வமாயிருக்குமென்றும், அதில் ப்ரதமதத்வம் இன்னதென்றும், அந்ததத்வத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களிருக்கும்படியையும், அதில் நின்றும் தத்வாந்தரங்கள் உத்பந்நமாகைக்கு ஹேது-அதினுடைய குணவைஷம்யமென்றும், அந்தகுணங்கள்தான் இன்னதென்றும், அவைதான் அதுக்கு அவிநாபூதங்களாய், அதினுடைய அவஸ்தாபேதங்களாலே அநுத்பூதங்களாயும் உத்பூதங்களாயுமிருக்குமென்றும், அவைதான் கார்யாநுமேயங்களென்றும், அவற்றினுடைய வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான மஹதாதி தத்வோத்பத்திக்ரமத்தையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், இப்படியுத்பந்நங்களான தத்வங்களினுடைய ஸமுதாயகார்யமான அண்டோத்பத்தியையும், அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டிபுருஷ சதுர்முகோத்பத்தியையும், ஈஶ்வரன் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களை அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், அண்டங்களினுடைய பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையையும், அவைதான் ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய உத்பத்திப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லி, அநந்தரம் ஆகாஶாதிபூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்

களுக்கும், உபயாத்மகமான மநஸ்ஸுக்குமுண்டான வ்ருத்திபேத த்தையும், ஆகாஶாதிகளுக்கு ஶப்தாதிகள் ப்ரதிநியத குணங்களா யிருக்கும்படியையும், அவற்றுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு ஹேது வையும் குணாதிக்யத்துக்கு ஹேதுவையுஞ்சொல்லி; இப்படி, மிஶ்ர ஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்து, அநந் தரம், இதினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள ஸத்வ ஶூந்யமாகிற அசித்விஶேஷத்தையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லி; அநந்தரம், ஏதத்பூர்வோக்தமான அசித்த்ரயத்தினுடைய விநியோ கப்ரகாரத்தையும், அசித்த்ரயத்தினுடைய பரிணாமங்களையுஞ்சொ ல்லி, ஏதத்தர்ஶநைகதேஶிகளுடைய காலவிஷயப்ரதிபத்திபேத த்தையுங்காட்டி, அநந்தரம், கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவற்றில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுடைய விப்ரதிபத்தி ப்ரகாரங்களையும், அவைதான் அயுக்தமென்னுமிடத்தையுஞ்சொல்லி, அநந்தரம், பரஸ்பரவிலக்ஷ ணமான பூதவிஶேஷங்களில ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶங்களையும் தர்ஶிப் பித்து, இப்படி, அசித்த்ரயத்தினுடைய ப்ரகாரத்தையருளிச் செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

அசித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஈஶ்வரப்ரகரணம்.

க. ஈஶ்வரன், அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனாய், ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிறசதுர்வித புருஷர்களுக்கு மாஶ்ரயணீயனாய், தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய், விலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனாய், லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும்.

இப்படி, சிதசித்ரூபமான தத்வத்வயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை ஸுவ்யக்தமாம்படி யருளிச்செய்து, அநந்தரம் (சகூ) "க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" என்கிறபடியே, ததுபயநியந்தாவான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸம்ஶயவிபர்யயமற வருளிச்செய்கிறார்.

அதில் ப்ரதமசூர்ணையாலே, ஈஶ்வரத்வம் அஸாதாரணதர்மதயா வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாயிருக்கையாலே, "ஈஶ்வரன்" என்றே வஸ்துவை நிர்த்தேஶித்து, தத்ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில், ப்ரதமத்திலே குணாதிகளுக்கும் ஆதாரபூதமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய்) என்று; அதாவது-ஸமஸ்தஹேய ப்ரதிபடமாய், த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸுகரூபத்வமே வடிவான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனென்கை. (ருசக) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (ருசஉ) "விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" (ருசரு) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" என்னக்கடவதிறே. (ருசச) "அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப" என்றிறே எம்பெருமானாருளிச்செய்தது. அப்படியே இவருமருளிச்செய்கிறார்.

ஆனால், கல்யாணைகதாநத்வமும், ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணத்வமும் இவரருளிச்செய்யாதொழிவா னென்னென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகதை புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதாநத்வம் வருமென்னுமத்தைப்பற்றவும், ஆநந்தரூபத்வம் சொல்லுகையாலே தன்னடையே [illegible]மென்னு மதைப்பற்றவும கல்யாணைகதாநத்வம் அ[illegible]லர். ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷணலிங்கத்வம் உபயவிஶிஷ்டத்வ ப்ரயுக்தமாகையாலே, அர்த்தாதுக்த மென்று அருளிச்செய்திலர்.

(ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனை) ஆதிஶப்தத்தாலே-குணபூர்த்தியில, எம்பெருமானருளிச்செய்தகுணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது; குணங்களுக்கு கல்யாணத்வமாவது- ஆஶ்ரிதர்க்கு பரமபோக்யமாயிருக்கை, கணஶப்தம்-ஸமூஹவாசி. பூஷிதனாகையாவது- இவற்றாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கை. திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலேயாயிறே, திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கும்படி. இதனால் (௩௫) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (௩௬) 'பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" (௩௭) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" என்கிற குணகணயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதிஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்) ஜகச்சப்தத்தாலே - கார்யவஸ்துவைச்சொல்லுகிறது. ஸகலஶப்தத்தாலே - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிரூபமான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. ஸர்க்கமாவது - ஸ்ருஷ்டி; இதுதான், ஸத்வாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதையாயிருக்கும். ஸ்திதியாவது - ரக்ஷணம்; இதுவும், பாஹ்யாப்யந்தரரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும். ஸம்ஹாரமாவது அழிக்கை; இதுவும் ஸத்வாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும். இவையெல்லாம், மேல இவருபாதிக்கிறவிடத்திலே காணலாம். (௫௫) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தத்ப்ரஹ்ம" இத்யாதி ஶ்ருதிகளாலே, இவனுடைய ஸகலஜகத்

ஸர்க்காதிகள் சொல்லப்படாநின்றதிறே. இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன குணவிஶிஷ்டனான இவனுடைய வ்யாபார விஶேஷங்களை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௪௪௮) ("ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிற சதுர்விதபுருஷர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய்) ஆர்த்தனானவன்-முன்புண்டான ஐஶ்வர்யத்தையிழந்து அதைப்பெறவேணுமென்று ஆசைப்படுமவன். ஜிஜ்ஞாஸுவாகிறான் - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான ஆத்மாவை யநுபவிக்கவாசைப்படுமவன் கேவலன். அர்த்தார்த்தியாகிறான்- அபூர்வமாக ஐஶ்வர்யத்தை யாசைப்படுமவன். ஜ்ஞாநியாகிறான்- பரமபுருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியை யாசைப்படுமவன். (௪௪௯) "ஆர்த்த:-ப்ரதிஷ்டாஹீந: ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய: புநஸ்தத்ப்ராப்திகாம:, அர்த்தார்த்தீ-அப்ராப்தைஶ்வர்யதயா ஐஶ்வர்யகாம:, தயோர்முகபேதமாத்ரம் ஐஶ்வர்யவிஷயதயா ஏக ஏவாதிகார:, ஜிஜ்ஞாஸு:-ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபாவாப்தீச்சு:; ஜ்ஞாநமேவாஸ்ய ஸ்வரூபமிதி ஜிஜ்ஞாஸுரித்யுக்தம், ஜ்ஞாநீ ச-"இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம்" இத்யாதிநாபிஹித பகவச்சேஷதைகரஸாத்மஸ்வரூபவித், ப்ரக்ருதிவியுக்த கேவலாத்மந்யபர்யவஸ்யந் பகவந்தம் ப்ரேப்ஸுர்பகவந்தமேவ பரமப்ராப்யம் மந்யமாந:" என்று, சதுர்விதாதிகாரி வேஷத்தையும், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தாரிறே இந்தசதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை (௪௫௦) 'சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப" என்றும், (௪௫௧) "சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஸ்ம்ருதா: । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ சைவ சதுர்த்தக:" என்றும், தானே யருளிச்செய்தானிறே. இத்தால் ஜகத்காரணபூதனாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்ய சதுர்விதபலப்ரதனாய்) (௪௫௨) "தர்மார்த்த காமமோக்ஷாக்ய: புருஷார்த்த உதாஹ்ருத:" என்று, புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிறே இருப்பது. தர்ம

மாவது-இஷ்டாபூர்த்தங்கள்; இஷ்டமாவது-யாகாதி; பூர்த்தமாவது (வா)தாத்ராதி. அர்த்தமாவது-ஸுவர்ணரஜதாதிகள். காமமாவது-ஐஹிகபாரலௌகிக போக்யபதார்த்தாநுபவஸுகம். மோக்ஷமாவது-ஆத்மாநுபவ பகவதநுபவங்கள் இவற்றில். தர்மம் - ஸாதநதயா புருஷார்த்த மாயிருக்கும் ; அர்த்தம் - ஸாதநதயாவும், ஸ்வயமாயும் புருஷார்த்தமாயிருக்கும் ; காமமோக்ஷங்களிரண்டும் - ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும். ஏவம்விதமான சதுர்வித பலங்களையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்குமவனென்கை.

இத்தால் - ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான விஷ்ணுவுடைய ஸகலபல ப்ரதத்வத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௯௫௩) “ [illegible] ” என்னக்கடவதிறே.

(விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய்) அதாவது விக்ரஹந்தான், ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாயென்று தொடங்கி மேலருளிச்செய்கிற வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹத்தோடே கூடியிருக்குமவனென்கை. (௯௫௪) “ [illegible] ” இத்யாதியாலே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் ப்ரஸித்தம். (௯௫௫) “ [illegible] ” என்று, திவ்யமங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய், ஜகத்காரணத்வத்துக்கும், ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்துக்கும், ஸர்வபலப்ரதத்வத்துக்கும் ஏகாந்தமான திவ்யவிக்ரஹயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும்) அதாவது (௯௫௬) “உனக்கேற்கும்” என்னும்படியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையளாய்

௨. அகிலஹேயப்ரத்யநீகனுகையாவது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு போலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும் விகாராதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமா யிருக்கை.

சேதநர்க்கு புருஷகாரபூதையாயும், ப்ராப்யையாயு மிருக்கும் ப்ரதாநமஹிஷியான பெரிய பிராட்டியார்க்கும், அவளோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யிருக்கும் பூமி நீளைகளான மற்றை யிரண்டுபிராட்டிமார்க்கும் அநுரூபநாயகனு யிருக்குமென்கை.

(௫௭) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று, லக்ஷ்மி பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன் சொன்னவிது நீளைக்குமுபலக்ஷணம். (௫௮) "வைகுண்டே² து பரே லோகே ஶ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த³ந꞉ । உப⁴யாப்⁴யாம் பூ⁴மிநீளாப்⁴யாம் ஸேவித꞉ பரமேஶ்வர꞉" என்னக்கடவதிறே. (௫௯) "ஸ்வாபி⁴மத நித்ய நிரவத்³யாநுரூப ஸ்வரூப ரூப கு³ண விப⁴வைஶ்வர்ய ஶீலாத்³யநவதி⁴காதிஶயாஸங்க்²யேய கல்யாண கு³ண க³ண ஶ்ரீவல்லப⁴, ஏவம்பூ⁴த பூ⁴மிநீளாநாயக" என்றிறே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது; இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன விக்ரஹவைலக்ஷண்யம், காட்டிலெரித்த நிலாவாகாதபடி யநுபவிக்கைக்கடவரான பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியை யருளிசசெய்தாராயிற்று.

(௨) இப்படி, உக்தமான ஸ்வரூபாதிகளை விஸ்தரேண உபபாதித்தருளுகிறார் மேல். அதில, ப்ரதமத்திலே "அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனுய" என்றதில், அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார் ; (அகிலஹேயப்ரத்யநீகனுகையாவது) என்று தொடங்கி. ஹேயமாவது-தோஷம். அகிலஹேயமென்கையாலே - த்ரிவிதசேதநாசேதந தோஷங்களையும சொல்லுகிறது. "த்ரிவித சேதநாऽசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது" என்று இதுதன்னை வ்யக்தமாக மேலே யருளிச்செய்கிறாரிறே.

(தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸுபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்) என்றது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு ப்ரதிபடமாயிருக்குமாபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடன் ப்ரதிபடனுயிருக்குமாபோலேயுமென்கை.

[illegible]. அநந்தனாகையாவது - நித்யனாய், சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை.

(விகாராதிதோஷங்கள்) என்கிறவிடத்தில், விகாரசப்தத்தாலே - த்ரிவிதாசித்தினுடையவும் பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆதிசப்தத்தாலே - பத்தசேதநருடைய அஜ்ஞாநது:க்கங்களையும் முக்தருடையசேறுகோய்த்துக்கழுவினாரைப்போலே, ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் விடப்பட்ட வாகாரத்தையும், நித்யருடைய பரிச்சிந்நஸ்வரூபத்வ பாரதந்த்ர்யங்களையும் சொல்லுகிறது. பாரதந்த்ர்யம் தோஷமோ? என்னில்-புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்பேதம்போலே ஸ்வதந்த்ரனுக்கு தோஷமென்கை. இத்தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமாயிருக்கையாவது-தான்மாறுயிருக்கை. ப்ரதிபட மென்கையாலே- (உஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபநிபந்தநமாக மலஸம்பந்த மில்லையேயாகிலும், உபாதிநிபந்தநமான மலஸம்பந்தத்துக்கு யோக்யமான வாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டில் புகவத் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசிதோற்றுகிறது. ([illegible]) "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது - ஆச்ரிதருடைய ஹேய நிராஸகத்வத்துக்கு அடியான ஹேயப்ரதிபடத்வ மென்னவுமாம் என்னுமொருயோஜநையுமுண்டிறே. கத்யவ்யாக்யாநங்களிலே நஞ்சீயர் ஆச்சான்பிள்ளை முதலான வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. "ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே, அதுவும் இவ்விடத்துக்கர்த்தமானாலோ வென்னில்; விகாராதிதோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனாயிருக்கையாலே, இவ்விடத்தில் இவர்க்கது விவக்ஷிதமன்று.

([illegible]) அநந்தராம், அநந்தத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அநந்தனாகையாவது) என்று தொடங்கி. அநந்தத்வமாவது தேசதஃ காலதோவஸ்துதஸ்சா பரிச்சேத்யத்வம்; விபுத்வாத்தேசபரிச்சேத

௪. அந்தர்யாமியாகில் தோஷங்கள்வாராதோவென்னில் ;

௫. ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப் போலே, த்ரிவிதசேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது.

ராஹித்யம், நித்யத்வாத் காலபரிச்சேதராஹித்யம்,ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் ப்ரகாரியா யிருக்கையாலும், தனக்கு ப்ரகாரர்யந்தர மில்லாதபடி நிற்கையாலும், ஸத்ருஶவஸ்த்வபாவத் தாலே வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார் ; (நித்யனாய், சேதநா சேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை) என்று. இத்தால், நித்யனாகையாலே, இன்னகாலத்தி லுள்ளான் காலாந்தரத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேதமு மின்றியிலே, ஸகல சேதநாऽசேதநங்களுக்கும் வ்யாபகனாய்க் கொண்டு விபுவாயிருக்கையாலே, இன்ன தேஶத்திலுள்ளான், தேஶாந்தரத்தி லில்லையென்கிற தேஶபரிச்சேதமின்றியிலே, ஸர் வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகார்யந்தர மில்லாதபடி யிருக்கையாலே, இன்னவஸ் துபோலே யென்கிற வஸ்துபரிச்சேதமு மின்றியிலே யிருக்கை யென்றதாயிற்று. (௩௬௩)"நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம்" (௩௬௪) "அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௩௬௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" (௩௬௭) "நததஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்னக்கடவதிறே.

(௪) இவற்றோடு தானொட்டற்றிருக்கையன்றிக்கே, அந்தர்யா மிதயா அவஸ்திதனாயிருக்குமாகில், தத்கததோஷங்கள் வாரா தோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (அந்தர்யாமியாகில் தோஷங்கள் வாராதோவென்னில்) என்று.

(௫) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்; (ஶரீரகதங்களான) என்றுதொ டங்கி. அதாவது - இந்த ஶரீரத்தை யதிஷ்டித்து ஸ்வாதீநமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தேயும், தத்கதமான பால்ய யௌவநாதி விகாரங்கள் ததந்தர்வர்த்தியான ஜீவாத்மாவுக்கு வா ராதாப்போலே,த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும்அந்தர்யாமியாய்,

கூ. ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாகையாவது - ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனா யிருக்கை.

எ. அதாவது-கட்டடங்க வநுகூலமாய், ப்ரகாஶமுமாயிருக்கை.

இவற்றை ஶரீரமாகக்கொண்டு இராநிற்கச்செய்தேயும் தத்கத தோஷம் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது என்கை. (கூகூ) "ஆவிசேருயிரி னுள்ளா லாதுமோர்பற்றிலாத பாவனையதனைக்கூடி லவனையுங் கூடலாமே" என்றிறே! ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. ஶரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் வந்ததில்லையே யாகிலும், ஶரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக துக்காஜ்ஞாநாதிகள் வருகிறவோபாதி, ஶரீரபூதமான இவற்றோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே இவனுக்குமிங்ஙனே சிலதோஷங்கள் வாராதோ? என்னில்; வாராது. அதுக்கடி-ப்ரவேஶஹேது விஶேஷத்தாலே; இவனைப்போலே கர்மமடியாக வன்றிக்கே, அநுக்ரஹமடியாகவிறே அவனுக்கு இவற்றில் ப்ரவேஶமிருப்பது. (கூஎ) "ஊநஶ்நந்" (கூஅ) "வஷவஸூஷ-ஶாஜிராதாவஹதவாஓா" (கூகூ) "விஷ்ணெவஸவ-ஜிஷெ" என்னுநின்றதிறே.

(கூ) அநந்தரம், ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநாநந்த) இத்யாதியாலே. ஜ்ஞாநாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாக வுடையனாயிருக்கை யென்று, ஶப்தத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஜ்ஞாநமென்றும் ஆநந்தமென்றும் பிரிந்துச்சொல்லலாவது, இரண்டவஸ்த்தை யின்றிக்கே ஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமாய், அதுதான் அநுகூலமாயிருக்கை - ஆநந்தமாகையாலே, "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்று அருளிச்செய்கிறார். "அநுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வரூமாயிருகக ஜ்ஞாநாநந்தங்களென்று பிரித்துச்சொல்லுகிறது, இரண்டுமுண்டாகைக்காக" என்றிறே இவர்தாமிட்டருளின கத்யவ்யாக்யாநத்திலே யருளிச்செய்தது.

(எ) "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்றதுதன்னை யுபபாதிக்கிறார்; (அதாவது) இத்யாதியாலே. கட்டடங்கவென்றது - ஸ்வரூபமுள்ள பரப்பெங்கும் என்றபடி. இத்தால், ஸ்வரூபத்தில் அநுகூலமாயாதல், அப்ரகாஶமா யாதலிருக்கு மிடமில்லை யென்கை. ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனென்றவிதில், ஏகஶப்தார்த்தமிதுவிறே.

அ. இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நித்யங்களாய், நிஸ்ஸீமங்களாய், நிஸ்ஸங்க்யங்களாய், நிருபாதிகங்களாய், நிர்த்தோஷங்களாய், ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்கும்.

ஆநுகூல்யத்வமாவது - ஆஹ்லாதகரத்வம். ப்ரகாஶத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம். (௩௱௭௰) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

அ. இப்படி, ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யுபபாதித்த வநந்தரம், ஸ்வரூபாஶ்ரிதமான குணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள்) என்று தொடங்கி. ஆதிஶப்தத்தாலே-பலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும், வாத்ஸல்யாதிகளும், ஶௌர்யாதிகளுமாகிற குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது.

நித்யங்களாகையாவது - உத்பத்தி விநாஶரஹிதங்களாயிருக்கை. ஸ்வரூபாநுபந்திகளாகையாலே, யாவதாஶ்ரயபாவிகளாயிருக்குமிறே. (௩௱௭௧) "[illegible]" என்று, குணங்களினுடைய நித்யத்வம் ஶ்ருதிஸித்தம். (௩௱௭௧) "[illegible]" என்றிறே இத்தஶ்ருதிக்கர்த்தம். (௩௱௭௨) "ஈறிலவண்புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வார்.

நிஸ்ஸீமங்களாகையாவது - ஓரொன்றே அவதிகாணவொண்ணாதிருக்கை. (௩௱௭௩) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" என்று, மீண்டுவிட்டதிறே ஆநந்தகுணத்தையெல்லாங் காணப்புக்கவேதம். இது, ஆநந்தகுண மொன்றிலுமன்றிறே; குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது. (௩௱௭௪) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (௩௱௭௫) "உயர்நலம்" என்றிறே! ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது.

நிஸ்ஸங்க்யங்களாகையாவது- இப்படிப்பட்ட குணங்கள் தான் எண்ணிறந்திருக்கை. (௩௭௬) "[illegible]" (௩௭௭) "[illegible]" [௩௭௮] "[illegible]" [௩௭௯] "[illegible]" என்னக் கடவதிறே. (௩௮௦) "எண்ணில் தொல் புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (௩௮௧). "[illegible]" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, குணங்களினுடைய நித்யநிஸ்ஸீமநிஸ்ஸங்க்யத்வங்களை யருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வான்.

நிருபாதிகங்களாகையாலே - ஸ்வோதயாதிகளிலே ஈஶ்வரேச்சையாகிற உபாதியை யபேக்ஷித்திருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகங்களா யிருக்கை. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் (௩௮௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிற ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர், அநவதிகாதிஶயபதத்தாலே நித்யஸித்த வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறதென்று முந்துறவொரு யோஜனைபண்ணி, (௩௮௩) "[illegible]; [illegible]

ஷாடகுண்ய ஸம்பூர்ணஸம்ஸாரஹேதுர்யஸ்ய" என்று, அநந்தரயோஜனையிலே யிவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாரிறே. (௩௮ச)"ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று, குணங்களினுடைய ஸ்வாபாவிகத்வத்தை ஶ்ருதி சொல்லா நின்றதிறே. இந்தஶ்ருதியில், க்ரியையென்கிறது-நியமநத்தை; (௩௮௫)"பராஸ்ய ஶக்திர் ஜ்ஞாநஶப்தேந ஸர்வஜ்ஞத்வம்; க்ரியா-நியமநம்" என்றிறே இதுக்கும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்று.

நிர்த்தோஷங்களாகையாவது - ஹேயகுண ஸம்ஸர்க்கமாகிற தோஷமின்றிக்கேயிருக்கை. (௩௮௬) "ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகோ ஸௌ ஸ்வஶக்திலேஶாத்ருதபூதஸர்க்க:" (௩௮௭) "ஸர்வாதியோந ஸத்த்வாதயஸ்து ஸந்தி குணாஸ்த்வய்யபி" (௩௮௮) "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர் குணாதிபி:" (௩௮௯) "தேஜோபலைஶ்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதி குணைகராஶி: பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதயஸ் ஸந்தி பராவரேஶே" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரயம் - ஹேயப்ரத்யநீக மாகையாலே, இவற்றுக்கு, ஹேயகுணஸம்ஸர்க்க தோஷப்ரஸக்திக்கு யோக்யதையில்லையிறே.

ஸமாநாதிகரஹிதங்களாகையாவது - சேதநாந்தரகுணங்களை ஸமமாகவும், ஈஶ்வரகுணங்களை அதிகமாகவுமுடைத்தாயிருக்கும் சேதநகுணங்கள்போலன்றிக்கே, தனக்கொத்ததும் மிக்கதுமின்றிக்கேயிருக்கை. (௩௯௦) "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற ஸமாதிகதரித்ரவஸ்துவை யாஶ்ரயமாக வுடையவையாகையாலே, இவையும ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்குமிறே. (௩௯௧) "ஷாட்குண்யாத் வாஸுதேவ: பர இதி ஸ பவாந் முக்தபோக்யோ பலாட்யாத் போதாத் ஸங்கர்ஷணஸ்த்வம் ஹரஸி விதநுஷே ஶாஸ்த்ரம் ஐஶ்வர்யவீர்யாத் ப்ரத்யும்நஸ் ஸர்கதர்மௌ நயஸி ச பகவந் ஶக்தி தேஜோநிருத்த:" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, இவையித்தனையும பட்டருளிச்செய்தாரிறே.

௯. இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு விஷயமநுகூலர், ஶௌர்யாதிகளுக்கு விஷயம் ப்ரதிகூலர், இவற்றுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கெல்லாரும் விஷயம்.

---

(௯) இப்படியிருந்துள்ள குணங்கள்தான் மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கையாலே, அம்மூன்று வகைக்கும் விஷயங்களை வகுத்து அருளிச்செய்கிறார்; (இவற்றில்) என்றுதொடங்கி. (வாத்ஸல்யாதிகள்) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய மார்த்தவார்ஜவாதிகளான குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது; விஷயம் அநுகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதரென்றபடி.

(ஶௌர்யாதிகளுக்கு) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, பராக்ரமத்தைச்சொல்லுகிறது. விஷயம் ப்ரதிகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளென்றபடி. (௩௯௧) "[illegible]" என்று, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள் தனக்கு ஶத்ருக்களென்று அருளிச்செய்தானிறே.

(இவற்றுக்கு காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்) என்கிறவிதில், ஆதிஶப்தத்தாலே - பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களைச் சொல்லுகிறது.

வாத்ஸல்யாதிகளுக்கும், ஶௌர்யாதிகளுக்கும்ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்காரணமாகையாவது (௩௯௨) "[illegible]" என்றும், (௩௯௩) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவற்றுக்கு ஊற்றுவாயாயிருக்கை.

அவைதான், வஸ்தூத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுணபாவமாயிறே இருப்பது. "எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மகுணங்களாவன - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களும், அதிலேபிறந்த ஸௌஶீல்யாதிகளும்" என்கிற விவ்வாக்யத்துக்கு அர்த்தமே

மூதுகிறவளவில், "அதிலே பிறக்கையாவது - வஸ்த்வந்தரோத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுணபாவமாகை" யென்றிறே விவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

இந்தகுணஷட்கத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாநமாவது- (௩௯௪) "அஜடம் ஸ்வாத்மஸம்போதி நித்யம் ஸர்வாவகாஹநம்। ஜ்ஞாநம் நாம குணம் ப்ராஹு: ப்ரதமம் குணசிந்தகா:" என்கிறபடியே, என்றுமொக்க ஸர்வவிஷய ப்ரகாஶகமுமாய், ஸ்வப்ரகாஶமுமான குணவிஶேஷம்; ஶக்தியாவது - (௩௯௫) "ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோ ய: ஸா ஶக்தி: பரிகீர்த்திதா" என்கிற ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவமாதல், அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாதல். பலமாவது- (௩௯௬) "ஶ்ரமஹாநிஸ்து யா தஸ்ய ஸததம் குர்வதோ ஜகத்। பலம் நாம குணஸ்தஸ்ய கதிதோ குணசிந்தகை:" என்கிற ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான ஶ்ரமமின்றியிலேயொழிகையாதல், [௩௯௭] "பலம் தாரணஸாமர்த்த்யம்" என்கிற ஸமஸ்தவஸ்துதாரணஸாமர்த்த்யமாதல். ஐஶ்வர்யமாவது - [௩௯௮] "கர்த்ருத்வம் நாம யத்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யபரிப்ரும்ஹிதம்। ஐஶ்வர்யம் நாம தத்ப்ரோக்தம் குணதத்த்வார்த்தசிந்தகை:" என்கிற கர்த்ருத்வலக்ஷணமான ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல், ஸமஸ்தவஸ்துநியமநஸாமர்த்த்யமாதல். வீர்யமாவது-௩௯௯ "தஸ்யோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோ ஹி ய:। வீர்யம் நாம குணஸ்ஸோயம் அச்யுதத்வாபராஹ்வய:" என்று, ஜகதுபாதாநமாகாநிற்கச் செய்தேயும் ஸ்வரூபவிகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை. தேஜஸ்ஸாவது - [௪௦௦] "ஸஹகார்யநபேக்ஷா யா தத்தேஜஸ் ஸமுதாஹ்ருதம்" என்கிற ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவநஸாமர்த்த்யமாதல். இவற்றுக்கு எல்லாரும் விஷயமாகையாவது- அநுகூலரக்ஷணாதிகளும் ப்ரதிகூலநிரஸநாதிகளும் - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிர்வஹிக்கவேண்டுகையாலே, இவற்றுக்கு ஸர்வரும் விஷயமாயிருக்கை.

ஜ்ஞானம் அஜ்ஞர்க்கு; ஶக்தி அஶக்தர்க்கு, க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு, க்ருபை து:கிகளுக்கு, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு, ஶீலம் மந்தர்க்கு; ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு; ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு; மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு; ஸௌலப்யம் காணவாசைப் பட்டவர்களுக்கு. இப்படி யெங்கும் கண்டுகொள்வது.

இப்படி குணங்களை மூன்றுவகையாக்கி அவற்றுக்கு விஷயங்களை தர்ஶிப்பித்தவளவன்றிக்கே, குணங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் விஷயநியமமுண்டாகையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, கீழெடுத்தகுணங்களிலே சிலவற்றுக்குத் தனித்தனியே விஷயங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (ஜ்ஞானம் அஜ்ஞர்க்கு) என்று தொடங்கி.

ஜ்ஞானமாவது - சேதநருடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பானகுணமாகையாலே, (௩0௧) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஸ்வஹிதாஹிதநிரூபணாதிகளில் அஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஶக்தி அஶக்தர்க்கு) என்றது - ஶக்தியாவது - அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாகையாலே, ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில அஶக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமெனகை. (க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு) என்றது - க்ஷமையாவது - அபராத ஸஹத்வமாகையாலே, (௩0௨) "[illegible]" என்கிறபடியே, அபராதஸஹிதராகத்தங்களை யநுஸந்திக்கிறவர்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (௩0௩) "[illegible]" என்றிறே பட்டருளிச்செய்தது. (க்ருபை து:கிகளுக்கு) என்றது - க்ருபையாவது - பரது:கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகையாலே, ஆழ்வார்கள் ஆரார்துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும நாவாய்போல- பிறவிக்கடலுள்நின்று துளங்குகைமுதலான து:க்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமெனகை. (௩0௪) "[illegible]

ஸம்பவாய மனகைஸ் தக்ஷ ஹமாதியாமதிஃ" என்று அருளிச்செய்தாரிறே பட்டர். (வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு) என்றது-வாத்ஸல்யமாவது-அன்றீன்றகன்றினுடம்பின் வழும்பை யாதரித்து புஜிக்குந்தேநுவைப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுவதொரு குணமாகையாலே, அவித்யாகர்மாதிதோஷ ஸஹிதராகத் தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஶீலம் மந்தர்க்கு) என்றது - ஶீலமாவது-பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, தங்களுடைய தண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு) என்றது-ஆர்ஜவமாவது - கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கையாகையாலே, தங்களுடைய கரணத்ரய கௌடில்யத்தைநினைத் திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு) என்றது-ஸௌஹார்த்தமாவது-எப்போதும் நன்மையைச் சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகாலமும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு) என்றது-மார்த்தவமாவது - ஆஶ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மென்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஶ்லேஷத்தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஸௌலப்யம் காணவாசைப்பட்டவர்களுக்கு) என்றது - ஸௌலப்யமாவது - அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாகையாலே, தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை.

இத்தால், இவனுடைய ஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷையுள்ளது - தங்தாமுடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகையாலே, ஜ்ஞாநம் - அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும். இவனுடைய ஶக்தியில் அபேக்ஷையுள்ளது - ஸ்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்தில் அஶக்தராயிருப்பாருக்காகையாலே, ஶக்தி - அஶக்தர்க்காயிருக்கும். பொறையில் அபேக்ஷையுள்ளது - அபராதமுடையார்க்கா

௧௦. இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடேகூடி யிருக்கையாலே,

கையாலே, க்ஷமை - ஸாபராதர்க்காயிருக்கும். ஐயோவென்று இரங்கவேண்டுவது - நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை-து:கிகளுக்காயிருக்கும்; தோஷத்தை போக்யமாகக் கொள்ளவேண்டுவது - தோஷவான்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும். தன்மைபாராதே புரையறக்கலக்கவேண்டுவது-தாழ்ந்தவர்கள் விஷயத்திலே யாகையாலே, ஶீலம் - மந்தர்க்காயிருக்கும். கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய்க்கொண்டு தன்னை யமைத்துப் பரிமாறவேண்டுவது - செவ்வைக்கேடர்விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம் - குடிலர்க்கா யிருக்கும். தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது - தந்தாமுக்குத் தீமைகளைச்சிந்திக்கும் தீமனத்தர்விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்த்தம் - துஷ்டஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும். விரஹம்பொறாத மென்மைவேண்டுவது - விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார்திறத்திலாகயாலே, மார்த்தவம் - விஶ்லேஷபீருக்களுக்காயிருக்கும். அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கவேண்டுவது - அவ்வடிவைக் காண்கையிலாசையுடையவர்களுக் காகையாலே,ஸௌலப்யம்- காணவாசைப்பட்டவர்களுக்காயிருக்குமென்று, குணங்களினுடைய விஷயப்ரதிநியதத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. (இப்படியெங்குங் கண்டு கொள்வது) என்றது - கீழ்ச்சொன்னப்ரகாரத்திலே அநுக்தமான குணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரத்யேகம் விஷயங்களை தர்ஶித்துக் கொள்வது என்றபடி.

௧௦. ஏவம்பூதகுணவிஶிஷ்டனாகையாலே, ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் பரிமாறிப்போரும்படிகளை விஸ்தரேண வொருசூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்றுதொடங்கி.

இப்படியென்று - கீழுக்தமான குணயோகப்ரகாரத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறது. (கல்யாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்ற, குணயோகத்தை ஹேதுவாக வருளிச்செய்தது - மேற்

பிறர்நோவு கண்டால், ஐயோ! என்றிரங்கி, அவர்களுக் கெப்போதுமொக்க நன்மையைச் சிந்தித்து, தனக் கேயாயிருத்தல், தனக்கும் பிறர்க்கும்பொதுவாயிருத்தல் செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய், தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்ம ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களாலுண்டான நிகர்ஷம் பாராதே,

---

சொல்லுகிறபரிமாற்றங்களெல்லாம் ஓரோகுணகார்யமென்றுதோற்றுகைக்காக. (பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று இரங்கி) இது-க்ருபாகார்யம். பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று ஈடுபடுகிறது-பரது:கா ஸஹிஷ்ணுவாகையாலேயிறே. (அவர்களுக்கு எப்போது மொக்க நன்மையைச்சிந்தித்து) இது - ஸௌஹார்த்தகார்யம். எப்போது மொக்கவென்றது - இவர்கள் அறிந்தகாலத்தோடு அறியாதகாலத்தோடு வாசியற ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. ஆஶ்ரித ஸர்வமங்களாந்வேஷணபரனாயிருக்கிறது - ஸௌஹார்த்தத்தாலேயிறே. (தனக்கேயாயிருத்தல். தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருத்தல்செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய்) இது-ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யகார்யம். ஸ்வார்த்தபரனேயிருத்தல், ஸ்வார்த்த பரார்த்தங்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே, சந்த்ரிகாதிபதார்த்தங்கள்போலே, பரார்த்தைகவேஷனாயிருக்கிறது—பாரதந்த்ர்யத்தாலே யிறே, (தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்மஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களால் உண்டான நிகர்ஷம்பாராதே) இது-ஸாம்யகுணகார்யம். ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஜந்மாதிகளால் உண்டானதண்மை பாராமல் பரிமாறுகிறது - (சஂ0நி) "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு" என்கிறபடியே, ஜந்மாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடு வாசியற ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸமனாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. (தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய்) இது - அஶரண்ய ஶரண்யத்வகார்யம். தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்றென்றுகைவாங்கின தஶையில் தான் ரக்ஷகனாகிறது -]சஂ0சு] பற்றிலார்பற்றநின்றானென்கையாலேயிறே.

தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய், ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும், அவர்களுக்கு த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்,

---

(ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது - ஸத்யகாமத்வகார்யம். (சஎ) "மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை" என்கிறபடியே, நெடுங்காலத்திலே கடல்கொண்டுபோன ஸாந்தீபிநீ புத்ரனையும், (சஅ) "பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும்" என்கிறபடியே, ஜநித்தபோதே, [சகூ] "என்னுடைமனைவி காதல் மக்களைப் பயத்தலும்காணேன்" என்கிறபடியே, பெற்ற தாயும் தர்ஸிக்கப்பெறாதபடி நாய்ச்சிமார் தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யழைப்பிக்க, (சக0) "தப்பினபிள்ளைகளை" என்கிறபடியே, கைதப்பிப்போய் * சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே கிடந்த வைதிகன்புத்ரர்களையும், (சஎ) 'உருவுருவேகொடுத்தான்' என்றும், (சகக) "உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவ்வவ ரூபங்களோடேமீட்டுக்கொடுவந்துகொடுத்தாப்போலே, துஷ்கரங்களைச்செய்தும் ஆஸ்ரிதர் அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுகிறது-[சகக] "ஸூஸ்ரூஷாநாக்ஷணவிஷயொ ...நாராயணோ... ஸொ ...த்ரிவிக்ரம...கா..." என்கிற ஸத்யகாமனுகையாலேயிறே. "ஸத்யகாமனுகையாவது - ஸாந்தீபிநீ புத்ரனைக்கொடுவந்தாப்போலே, ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்கவல்லனுகை." என்றிறே நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், தத்வத்ரயத்திலே யருளிச்செய்தது.

(அவர்களுக்கு, த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்) இது - ஸத்யஸங்கல்பத்வகார்யம். உத்தாநபாத

தந்தாம் ஸ்வம் தாந்தாம் விநியோகம் கொண்டாப்போ லேயிருக்க தன்னையும் தன்னுடைமையையும்வழங்கி, அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால்தான் க்ருதக்ருத்ய னாய்,

---

புத்ரனான த்ருவனுக்கு, ஸ்வர்க்கத்தினுடைய ஊர்த்வாவதியிலே அபூர்வமாயிருப்பதொருபதம் கல்பித்துக் கொடுத்தாப்போலே, ஆஸ்ரிதர்க்குப் பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்குகிறது - அபூர்வ போக்யங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவல்ல அமோகஸங்கல்பனாகையாலே யிறே. "ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது - த்ருவபதம்போலே பண் டில்லாத வற்றையுமுண்டாக்கவல்லனாகை" என்று, இதுவும்பட் டர்தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (தம்தாம்ஸ்வம் தாம்தாம் விநி யோகங்கொண்டாப்போலே யிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமை யையும் வழங்கி) இது-ஔதார்யகார்யம். (௬௬௨) "வாஊவஸகஜ ௭ஶத_ஸ (?) தாய-ஸ்யெகம்-ந" என்கிறபடியே, தங்களுடைமை யைத் தாங்கள் விநியோகங் கொள்ளுமாபோலே விநியோகங் கொள்ளலாம்படி, ஆத்மாத்மீயங்களை ஆஸ்ரிதர்க்குக்கொடுக்கிறது- கொடுத்தோம் என்னு மபிமானம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாக வும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறல்பட வேண்டாதபடியாகவும்கொடுக்கும்பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

(அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால், தான் க்ருதக்ருத்யனாய்) இது-க்ருதித்வகார்யம்! ஆஸ்ரிதர் கார்யந்தலைக்கட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே, (௬௬௩) "ஊஷிஷிவூ௰வஜ ஊாயாஃ" இத்யாதிப்படியே, தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது - ஆஸ்ரிதரக்ஷ ணம்பெற்றால், பேறுதன்னதாயிருக்கும்ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. † "க்ருதியாவது - ஆஸ்ரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால், தான்க்ருதக்ருத்யனாகை." என்றிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது

---

† [பா] க்ருதித்வமாவது.

தான் செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்து, அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களைமறக்கும்படி யெல்லா தஶையிலும் இனியனாய், பார்யா புத்ரர்கள் குற்றங்களைக் காணாக் கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப் போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தால்நினையாதே,

---

(தான்செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்தஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்து) இது-க்ருதஜ்ஞதாகார்யம்; தன் திறத்திலே யொருவன் அத்யல்பமான ஸுக்ருதலேஶத்தைப்பண்ணினால், அவர்களுக்குத் தான் எல்லா நன்மைகளுஞ் செய்தாலும் அவற்றை யொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்திருக்கிறது-செய்த நன்றியறியுமவனாகையாலேயிறே. "க்ருதஜ்ஞனாகையாவது - ஆஶ்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை" என்று, இதுவும் பட்டருளிச்செய்தார். (அநாதிகாலம வாஸிதங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படியெல்லா தஶையிலும் இனியனாய்) இது - மாதுர்யகார்யம். அநாதிகாலமே பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிற ப்ராக்ருதவிஷயரஸங்களை விஸ்மரிக்கும்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும் இனியனாகிறது - (சுகச) "ரஸோ வை ஸ:" என்கிறபடியே, நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கையாலேயிறே.

(பார்யாபுத்ராதிகள் குற்றங்களைக் காணாக்கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப்போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தாலேநினையாதே) இது-சாதுர்யகார்யம். பார்யா புத்ராதிகளோடே கூடி வர்த்திப்பானொரு புருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதாரைப்போலே யிருக்குமாபோலே ஆஶ்ரிதர் செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆஶ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே.

குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து, காமினியுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே, அவர்கள் தோஷங்களை போக்யமாகக் கொண்டு அவர்கள் பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய், பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படியென்னும்படி தானீடுபட்டு

வர்த்திப்பானொருபுருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதாரைப்போலே யிருக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது -ஆஶ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே. (குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து) இது - ஸ்த்தைர்யகார்யம். சொன்னது செய்யவேண்டும்படி தனக்கு அபிமதையாய், சேதநர் குற்றங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடும் பெரியபிராட்டியார் (சகரு) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற்றங்களைக்காட்டினாலும், (சகரு) "என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார" என்று, அவளோடே மறுதலைத்து நிஶ்சலனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது - ஸ்திர ஸ்வபாவனாகையாலேயிறே; (காமினியுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே, அவர்கள் தோஷங்களை போக்யமாகக்கொண்டு) இது - பரணயித்வகார்யம். காமினிவிஷயத்தில்பாரவஶ்யத்தாலே அவளுடம்பிலழுக்கையிரும்பும் காமுகனைப்போலே, ஆஶ்ரிதரானவர்களுடைய பாக்ருதிஸம்பந்தாதிதோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுகிறது - பரமப்ரணயியாகையாலேயிறே. (அவர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும்செவ்வியனாய்) இது - ஆர்ஜவகார்யம். மனோவாக்காயங்கள் மூன்றிலும் செவ்வைக் கேடராயிருக்குமவர்கள் பக்கலிலே, நீரோடுமேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே, தன்னையமைத்து த்ரிவித கரணங்களாலும் செவ்வியனாய்ப் போருகிறது - ருஜுஸ்வபாவனாகையாலேயிறே. (பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படியென்னும்படி தான் ஈடுபட்டு) இது - மார்த்தவகார்யம். (சகக) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" என்றால் (சகவ) "ந ஜீவேயம் க்ஷணம்

அவர்களுக்குப் பாங்காகத் தன்னைத்தாழவிட்டு, அவர்களுக்குக்கட்டவுமடிக் கவுமாம்படி யெளியனாய், அன்றீன்ற கன்றுக்குத் தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுமேற்குமாபோலே பெரியபிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும் விட்டு ஸ்நேஹித்துக் கொண்டுபோரும்.

கக. இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்.

---

௨௯)" என்கிறபடியே, தன்னைப்பிரிந்தால் ஆஸ்ரிதர்படும் வ்யஸநம்-கடல்போன்ற தன் வ்யஸநத்துக்கு ஒரு குளப்படி மாத்ரமென்னும்படி தான் க்லேஶப்படுகிறது ஆஸ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாதமென்மையாலேயிறே. (அவர்களுக்குப்பாங்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு) இது - ஸௌஶீல்யகார்யம். ஜந்மாதிகளால் தண்ணியராயிருக்கு மவர்களுக்கு அநுகூலமாக ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான தன்னைத்தாழவிடுகிறது - ஶீலவத்தையாலேயிறே. (அவர்களுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாய்) இது - ஸௌலப்யகார்யம். அவதாரதஶையிலே நவநீதசௌர்யவ்யாஜத்தாலே (௪௧௮) "சிக்கெனவார்த்தடிப்ப" என்கிறபடியே யஶோதாதிகளுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாயிற்றது-(௪௧௯) எளிவரும்மியல்வினனாகையாலேயிறே. (அன்று ஈன்றகன்றுக்குத்தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலு மேற்குமாபோலே, பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும்விட்டு ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோரும்) இது-வாத்ஸல்யகார்யம். அன்று தான்பெற்ற கன்றுக்குத் தாயானபசுவிரங்கி, முன்புதான் ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோந்த முன்னணைக்கன்றையும், தனக்கு போக்யமானபுல்லிடவந்தவர்களையும் உட்பட மூசிக் கொம்பிலேகோத்தெடுப்பது,குளம்பாலே மிதிப்பதாமாபோலே, பரிரம்பணாதி போக்யோபகரணையான பெரியபிராட்டியாரையும், முன்பு ஸ்நேஹவிஷயமாய்ப்போந்த நித்யஸூரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆஸ்ரயித்தவிவர்களை ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோருகிறது - வத்ஸலனாகையாலேயிறே.

(கக). ஆக, "ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணகணபூஷிதனாய்" என்றத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம்

கஉ. சிலர்பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்.

“ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதிஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்” என்றத்தை, விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிறார் ; (இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்று. இவன் என்று, கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷணஸ்வரூபகுண விஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனைப் பராமர்ஶிக்கிறது; அவதாரணத்தாலே, ஜகத்காரணத்வத்தினுடைய அந்யயோக வ்யவச்சேதம்பண்ணுகிறது; வேதாந்தத்திலே (சஉ0) “ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்” என்று சாந்தோக்யத்திலும்,(சஉக)“ப்ரஹ்ம வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்” என்று வாஜஸநேயகத்திலும், (சஉஉ) “ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்” என்று ஐதரேயகத்திலும், ஸத்ப்ரஹ்மாத்மரூப ஸாமாந்ய ஶப்தங்களாலே சொல்லப்பட்ட காரணவஸ்துவேது ? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே, கதிஸாமாந்யந்யாயத்தாலே (சஉ௩) “ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்”என்று, மஹோபநிஷத்திலே விஶேஷிக்கப்பட்ட நாராயணனே ஜகத்காரணபூதனாக நிஶ்சயித்திருக்கும்பரமவைதிகர்களையாலே, “இவனே” என்று ஸாவதாரணமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்றது - ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதனென்றபடி . இத்தால்- ஸமந்வயமும், அவிரோதமும், ஸாதநமும், பலமுமாகிற வர்த்தசதுஷ்டயத்தையும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவுத்தரமீமாம்ஸையில் அத்யாயசதுஷ்டயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, (சஉச) “அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா” என்று, ஜிஜ்ஞாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாக (சஉரு) “ஜந்மாத்யஸ்ய யத:” என்று, ஜகத்காரணத்வத்தைச்சொல்லி, அதினுடைய அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதமுகத்தாலே, ஜகத்காரணவஸ்து ப்ரதிபாதக ஸகலவேதாந்தவாக்யங்களுக்கும் ப்ரஹ்மணிஸமந்வயத்தைப்ரதிபாதித்த ப்ரதமாத்யாயத்தில் அர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(கஉ) அவிரோத ப்ரதிபாதகமான த்விதீயாத்யாயத்திற்படியே, ப்ரஹ்மகாரணத்வவிரோதியான பரமாணு காரணவாதிகளை நிராகரிக்கிறார் ; (சிலர் பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்)

கரு. பரமாணுவில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோ
தத்தாலும் அது சேராது.

கச. காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்.

என்று தொடங்கி. சிலரென்று, பௌத்தார்ஹத வைஶேஷிகா
திகளைச்சொல்லுகிறது. இதில், பௌத்தார்ஹதர்க்கு கேவல
பரமாணுக்களே ஜகத்காரணமாக மதமாயிருக்கும்; வைஶேஷிகா
திகளுக்கு பரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணமாய், அநுமாநிகேஶ்வ
ரன் நிமித்தகாரணமாக மதமாயிருக்கும். இவர்களில்பௌத்தவை
ஶேஷிகாதிகள், பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயங்களென்று, பர
மாணுக்கள் சதுர்விதமாகக்கொள்ளுவர்கள்; ஆர்ஹதர், ஏகரூப
மாகக்கொள்ளுவர்கள். இங்ஙனே சிலவிஶேஷங்கள் உண்டானா
லும், பரமாணுகாரணத்வாங்கீகாரம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கை
யாலே, சிலரென்று, ஸமுச்சித்யோபாதாநம்பண்ணுகிறார்.

(கரு) இவர்கள், மஹீ மஹதாதி ஸகலகார்யங்களும் பர
மாணுபரிணாமமென்றிறே! சொல்லுவது. அந்தப்பக்ஷத்தை நிராக
ரிக்கிறார்; (பரமாணுவில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவி
ரோதத்தாலும் அதுசேராது) என்று. அதாவது-ஜகத்காரணதயா
அங்கீகரிக்கப்படுகிற பரமாணுக்கள் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமுமன்றியே,
ஆகமஸித்தமுமன்றியே, அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கப்பார்க்கில்,
அது,ஆகமவிருத்தமான வர்த்தத்தை ஸாதிக்கமாட்டாமையாலே,
அநுமாநஸித்தமுமன்றியே யிருக்கையாலே, பரமாணுஸத்பாவத்
தில் ஒரு ப்ரமாணமும் இல்லாமையாலும், ஈஶ்வரனே ஜகத்கார
ணம் என்கிற ஶ்ருதிக்கு விரோதமாகையாலும், பரமாணுக்கள்
ஜகத்காரணம் என்கிறவது சேராது என்கை.

(கச) அநந்தரம், ஜகத்துக்கு ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரகாரணம்
என்று சொல்லுகிற காபிலமதத்தை நிராகரிக்கைக்காகவத்தை
யுத்க்ஷேபிக்கிறார்; (காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்)என்று.
காபிலரென்கிறது - கபிலமதநிஷ்டரான ஸாங்க்யரை. ம்ருதாத்
மகமான க(ட)டத்துக்கும்ருத்த்ரவ்யமே காரணமாகிறாப்போலே,
ஸத்வ ரஜஸ் தமோமய ஸுகதுக்கமோஹாத்மகமான ஜகத்துக்

கடு. ப்ரதாநம் அசேதந மாகையாலும், ஈச்வரனதிஷ்ட்டியாத போது பரிணமிக்க மாட்டாமையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும் அதுவும் சேராது.

கசு. சேதநனும் காரணமாகமாட்டான்,

கும், குணத்ரயங்களினுடைய ஸாம்யரூபமான ப்ரதாநமே ஸ்வதந்த்ரமான காரணம். ததிபாவேந பரிணமியாநிற்கும் பயஸ்ஸுக்கு அநந்யாபேக்ஷமாக ஆத்யபரிஸ்பந்தம் முதலான பரிணாமபரம்பரை ஸ்வதஏவகூடுகிறாப்போலேயும், மேகவிமுக்தமாய் ஏகரஸமாயிருக்கிறஜலத்துக்கு நாரிகேள தால சூத கபித்த நிம்ப திந்த்ரிண்யாதிவிசித்ர ரஸரூபேண பரிணாமப்ரவ்ருத்தி காணப்படுகிறாப் போலேயும் பரிணாமஸ்வபாவமாய், ப்ரதிஸர்க்காவஸ்த்தையிலஸத்ருசபரிணாமமுமாயிருந்த ப்ரதாநத்துக்கு, அநந்யாதிஷ்ட்டிதமாக வேஸர்க்காவஸ்த்தையில் குணவைஷம்ய நிமித்தமான விசித்ர பரிணாமங்கூடுமாகையாலே, ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(கடு) அத்தை நிராகரிக்கிறார் ; (ப்ரதாநம் அசேதநமாகையாலும்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - விசித்ரஜகதாகாரேண பரிணமிக்குமிடத்தில், இன்னபடி பரிணமிப்போமென்றிருக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி ப்ரதாநம் சைதந்யரஹிதமான வஸ்துவாகையாலும், (சஉசு) "[Grantha quotation] யாவ்யயள" என்கிறபடியே, ஈச்வரன் அதிஷ்ட்டித்தபோதொழிய பரிணமிக்கமாட்டாமையாலும், தததிஷ்ட்டாநமொழிய பரிண மிக்குமாகில், ஸர்வகாலமும் ஸ்ருஷ்டியேயாய்ச் செல்லுமதொழிய ஸம்ஹ்ருதமாய்க் கிடக்கையென்னுமது கூடாமையாலே, காலபேதேந வருகிற ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார வ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும், ப்ரதாநம் காரணமென்கிற வதுவும் சேராதென்கை. (அதுவும்) என்று-பூர்வோக்த பரமாணு காரணவாதத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது.

கசு. இப்படி அசேதநமான ப்ரதாநத்தை ஜகத்காரணமாகக் கொள்ளுகிறபக்ஷத்தை நிராகரித்த வநந்தரம், சேதநனை ஜகத்கா

க௭. கர்ம பரதந்த்ரனுமாய் துக்கியுமாயிருக்கையாலே.

ரணமாகக்கொள்ளும் பாஶுபதாதிமதத்தை நிராகரிக்கிறார்;(சேதநனுமகாரணமாகமாட்டான்) என்று. ஸமுதாயத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவசேதநத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆகமஸித்தேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமென்றும், அநுமாநஸித்தேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமென்றும், பாஶுபதவைஶேஷிகாதிகள்சொல்லுகிற ருத்ரன் - சேதநரிலே அந்யதமனிறே; (சஉ௬) "ஹிரண்யகர்ப்ப ஸம்ஸ்வேதகாரணம்" இத்யாதி வாக்யங்களைக்கொண்டு, சேதநரிலே அந்யதமனான ப்ரஹ்மாவையும் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லுவாருமுண்டிறே. அவையெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (சேதநனும்) என்று, பொதுவிலே யருளிச்செய்தது. காரணமாகமாட்டான் என்றது-காரணமாக க்ஷமன் அல்லன் என்றபடி.

(க௮) எத்தாலேயென்னவருளிச்செய்கிறார்;(கர்மபாரதந்த்ரனுமாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - அஸங்குசித ஜ்ஞாநஶக்திகளைக்கொண்டு, தான்நினைத்தபடி யொன்றுஞ்செய்ய க்ஷமனல்லாதபடி கர்மாதீநனுமாய், ஆநந்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத்திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கையாலேயென்கை. (சஉ௮) "அவஶஹதவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே; அகர்மவஶ்யனுமாய், (ருக) "ஜந்தவ:" என்கிறபடியே, நிரதிஶயாநந்தியுமாயிருக்குமவனுக்கிறே! அப்ரதிஹதஜ்ஞாநஶக்திகளுய், மநப்ரீதியோடே பண்ணும் ஜகத்வ்யாபாரங்கூடுவது; (சஉ௯) "ப்ரஹ்மாத்யா: ஸகலா தேவா மநுஷ்யா: பஶவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயா மஹாவர்த்த மோஹாந்தமஸாவ்ருதா:। ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:। ப்ராணிந: கர்மஜநித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" என்கிறபடியே, கர்மவஶ்யருமாய், (சஙo) "தததக்லேஶாயவஸ்யேஷ்ட நவஸம்ஸ்தநயதே நநவ। வாஸோ த்ருஷ்டநவாமோஹ ஷிதம்தஸ்ரிஶோரயா। யஸாஷ நவாரயஸ்ரிஶிதம்ஸயாஸ।। தஸாஷ ஸாவஸோவிஷ்டக்ஷவாதீஸம் ஸவிஷ்யஸி" என்கிறபடியே, தலையறுப்பாரும், அறுப்புண்பாருமாய்க்கொண்டு துக்கிகளுமாயிருப்பார்க்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங் கூடாதிறே.

கஅ. ஆகையால் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குகாரணம்.

கக. இவன்காரணமாகிறது - அவித்யாகர்மபரநியோகாதிகளா லன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே.

கஅ. ஆக, இப்படி விரோதிபரிஹாரங்களைப் பண்ணி, ப்ரதிஜ் ஞாநுகுணமாக நிகமிக்கிறார்; (ஆகையால், ஈஶ்வரனே ஜகத்துக் குக்காரணம்) என்று. ஆகையால் என்றது - சேதநாசேதநங்கள் இரண்டும் காரணமன்றிக்கே யொழிகையாலே யென்கை.

(கக) லோகத்திலே அவித்யாகர்மநிபந்தநமாகவும், பரநி யோக நிபந்தநமாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவற் றைக்கழித்து, இவனுடைய காரணத்வஹேதுவை யருளிச்செய் கிறார்; (இவன் காரணமாகிறது) என்றுதொடங்கி. அவித்யாகர்ம நிபந்தநமான காரணத்வம் ஸகலஜந்து ஸாதாரணம். அதாவது- லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாய்க்கொண்டு வருகிற காரணத்வம், வைஷயிகஸுகப்ராவண்யஹேதுவான வஜ்ஞாநத் தாலும், கர்மத்தாலுமிறே. அதில், ஶாஸ்த்ரவஶ்யமானவற்றினு டைய வுத்பாதகத்வம் கர்மப்ரதாநமா யிருக்கும்; அல்லாதது, அவித்யா ப்ரதாநமாயிருக்கும். இரண்டும், ஒன்றையொன்றுவிட் டிராது. அதிகாரிபுருஷர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய காரணத் வம் பரநியோகப்ரதாநமாயிருக்கும்.(உகக) "[illegible]" (உகஉ) "[illegible]" இத்யாதிகளிலே கண்டுகொ ள்வது. "ஆதிஶப்தத்தால், இவர்க்குவிவக்ஷிதம் - அவர்ஜநீயமான ரோகமோ" என்று, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் அருளிச்செய் ததாமித்தனை. "இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்கள், எம்பெருமா னுக்கு அவித்யாகர்மநிபந்தநமோ? அன்றிக்கே, அவர்ஜநீயமாயி ருப்பதொரு ரோகமோ? இல்லையாகில், பரப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு செய்கிறானோ?" என்றிறே! அவர் ஶங்காவாக்யத்தில் அருளிச் செய்தது.

இவற்றாலன்றிக்கே, ஸ்வேச்சையாலே என்றது (உகங) "[illegible]" (உஉஅ) "[illegible]" (உகச)

உ௰. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்.

உக. இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை.

“ [illegible] ” என்கிறபடியே, அவித்யாதிதோஷ ப்ரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்றபடி. (சஙரு) “ [illegible] ” (சஙசு) “ [illegible] ” என்றிறே! பட்டரருளிச்செய்தது.

உ௰. இப்படி, இச்சையாலே யானாலும் இதுதான் ஆயாஸரூபமாயிருக்குமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்) என்று. அதாவது - யத்நரூபமான காயிகவ்யாபாரத்தாலன்றிக்கே, அயத்நமான மாநஸவ்யாபாரரூபஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் அவனுக்கு அநாயாஸமா யிருக்குமென்கை. (சஙஎ) “ [illegible] ” (சஙஅ) “ [illegible] ” (சஙகூ) “நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை” என்னக்கடவதிறே.

(உக) அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும், அவாப்த ஸமஸ்த காம தயா பரிபூர்ணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்தவ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமென்? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று. அதாவது - இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூப வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வெறும் லீலையென்றபடி. லீலையாவது - தாதாத்விகரஸமொழிய காலாந்தரத்தில் ஒருவொருபலத்தைக்கணி

சியாமல் பண்ணும் வ்யாபாரமேயாகிலும், "இதுக்குப்ரயோஜநம்" என்று, ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே, தாதாத்விகரஸமாத்ரத்தைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. இந்தஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் - ஸார்வபௌமரான ராஜாக்களுக்கு த்யூதாதிகள் போலேயும், பாலர்க்கு மணற்கொட்டகம்போலேயும் தாதாத்விகரஸமாயிருப்பதொன்றிறே இவனுக்கு. இத்தால், (சசo) "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. (சசக) "[illegible]" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானும் (சசஉ) "[illegible]" என்று, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானும், (சசங) "நளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும்விமலன்" (சசச) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று அபியுக்தரும், இவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் லீலையாகவே சொன்னார்களிறே.

ஆனால், (சசரு) "சென்றுசென்றாகிலும் கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி யொன்றியொன்றி யுலகம்படைத்தான்" என்றும், (சசசு) "உய்யவுலகுபடைத்து" என்றும், (ரு) "[illegible]" என்றும், (சசஎ) "மாயவன்றன்னை வணங்கவைத்தகரணமிவை" என்றும், (சஙரு) "[illegible]" என்றும், சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம் ப்ரயோஜநமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணினானென்று சொல்லுகிற வித்வசநங்களுக்கு வையர்த்த்யம் வாராதோவென்னில்; வாராது. எங்ஙனேயென்னில்; உபயப்ரயோஜந முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், லீலையேப்ரயோஜநமென்றவிது - ப்ராசுர்யத்தைப்பற்றச்சொன்ன வித்தனையாகையாலே; (சசஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல ஶக்தியு

உஉ. ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலை குலையாதோவென்னில் ;
உ௩. ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது.

னாகையாலே, ஸகலாத்மாக்களையும் யுகபதேவமுக்தராக்கவல்லனா யிருக்கச்செய்தேயும், ஸ்வாதீநஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகரானவாத்மாக் களை கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்துக் கைகழியவிட்டு, ஶாஸ்த்ரமர்யா தையிலே வரவர வங்கீகரிப்பனென்றிருக்கிறவிது லீலாரஸேச் சையாலேயிறே. லீலாவிபூதியென்றிறே இதுதனக்கு நிரூபகம். ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே ப்ரசுரப்ரயோஜநமாய்ச் செல் லுகையாலே, ஸூத்ரகாராதிகளெல்லாரும், ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜ நம்-லீலையேயாகச்சொல்லுகையாலே, இவரும் "கேவலலீலை" என் றருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஉ) இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணுகிறது-லீலார்த்தமாகவா கில், ஸம்ஹாரதஶையில் லீலைகுலையாதோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோ வென் னில்) என்று.

(உ௩) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் ; (ஸம்ஹாரந்தானும் - லீலை யாகையாலே குலையாது) என்று. அதாவது - கொட்டகமிட்டுவிளை யாடுகிறபாலர்க்கு, இட்டகொட்டகந்தன்னை மீளவழித்துப்போக டுகிறதுதானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக் கைதானும் ஸ்ருஷ்டியோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, எப்போ தும் லீலைகுலையாதென்றபடி. (சசகூ) "[illegible]"என்றும், (சரு0)"[illegible]" என்றும், ஸ்ருஷ்டியோபாதி ஸம்ஹாரத்தையும் அவனுக்கு லீலை யாக வருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

ஆக, இதுக்குக்கீழ் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்கு காரணமென்றும், இவன்காரணமாகிறது ஹேத்வந்தரங்களாலன்று; ஸ்வேச்சையா லேயென்றும், ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்தமாகையாலே, இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்குமென்றும், இதுதனக்கு ப்ரயோஜநம் லீலை யென்றும் சொல்லிநின்றது.

உ௪. இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, உபா
தாநமுமா யிருக்கும்.

(உ௪) இனி, இவனுக்கு ஜகத்தைப்பற்றவுண்டான காரணத்வம், கடபடாதிகளைப்பற்ற குலாலாதிகளுக் குண்டான காரணத்வம் போலே, நிமித்தத்வ மாத்ரமோவென்கிற ஶங்கையிலே, உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன் தானே) என்று தொடங்கி. லோகத்தில், கார்யோத்பத்தியில் காரணம் நிமித்தோபாதாநஸஹகாரிரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில், நிமித்தகாரணமாவது - உபாதாநமான வஸ்துவை கார்யரூபேண விகரிப்பிக்கும் கர்த்த்ருவஸ்து. உபாதாந காரணமாவது - கார்யரூபேண விகரிக்கைக்கு யோக்யமான வஸ்து. ஸஹகாரிகாரணமாவது-கார்யோத்பத்திக்கு உபகரணமான வஸ்து; கடபடாதிகளுக்கு குலால குவிந்தாதிகள் நிமித்தமாய், ம்ருத் தந்த்வாதிகள் உபாதாநமாய், தண்டசக்ரவேமாதிகள் ஸஹகாரியாயிருக்கும். இங்ஙனன்றிக்கே, ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈஶ்வரனே த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்; (௯௩௭) "பஹு ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிமித்தகாரணனாயும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸஹகாரிகாரணமாயுமிருக்கும். ஆகையாலே, உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்கிறார்.

"இவன்" என்று, கீழ் நிமித்தகாரணமாகச் சொன்ன ஈஶ்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது. சிதசித்துக்கள் இரண்டும் அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமாய்க் கொண்டு, தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதமாம்படி யிருக்கையாலே, "தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே" என்கிறார். "உபாதாநமுமாயிருக்கும்" என்று, கீழ்ச் சொன்ன நிமித்தகாரணத்வத்தோடே உபாதாந காரணத்வத்தையும் ஸமுச்சயிக்கிறது.

இத்தால், ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகத்காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்த ஸூத்ரத்தில் நிமித்தகாரணத்வத்தை ஸாதித்த வநந்தரம், (உ௨௫) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தா நுப

உரு. ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்;

ஶேராயாத”என்று, உபாதாந காரணத்வத்தையும் சொன்னப்போ லே, இவரும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஉ௫) “ப்ரக்ருதிஶ்ச” என்றத்தை யுட்கொண்டிறே இவ ரும உபாதாநமுமாயிருக்குமென்றது. அங்கு, (உஉ௫) ‘ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்” என்று, ஸாத்யம்முன்னாக ஸாதநத் தைச்சொல்லிற்று; இங்கு, “இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக் கையாலே” என்று, ஸாதநம் முன்னாக ஸாத்யத்தைச்சொல்லிற்று. அங்கு, (சஙக) “யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம்பவத்யமதம் மதமவிஜ்ஞா தம் விஜ்ஞாதம்” என்று, ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வ விஜ்ஞாந ப்ர திஜ்ஞையாலும், (சஙஉ) “யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம்விஜ்ஞாதம்ஸ்யாத்” என்கிற ப்ரதிபாதகமான த்ருஷ் டாந்தத்தாலும, “ஏகவஸ்துபரிணாம-ஜகத்” என்கிற சொல் லிற்று அந்த ஏகவஸ்துவாகிற ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மமிறே. அதனையிறே இவரும், “தானே” என்கிறசொல் லாலே யருளிச்செய்தது. ஆகையால், அந்த ஸூத்ரார்த்தமே இதென்னத்தட்டில்லை. (சஙங) “ஸதேவ ஸோம்ய” (சஙச) “தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத்” (சஙரு) “ஸச்ச த்யச்சாபவத்” விஜ்ஞாநம் சாவிஜ்ஞாநம் ச ஸத்யம் சாந்ருதம் ச ஸத்யமபவத்” (சஙசா) ‘ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:” இத்யாதி களிலே, இந்த நிமித்தோபாதாநங்களையுமைத்தை, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ஸ்வவ்யக்தமாகச் சொல்லாநின்றனவிறே.

(உ௫) இப்படி தானே ஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகில், (சஙஙா) “நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்” (ஙசக) “ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம” (ஙருஉ) “அவிகாராய ஶுத்தாய” என்று, இவனை நிர்விகாரனாகச்சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை யநு வதிக்கிறார்; (ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்) என்று.

உசு. ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே.

உஎ. ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னேன்னில்;

உஅ. விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகமாக.

(உசு) அதைப்பரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வரூபத்துக்கு) இத்யாதியாலே; அதாவது-சிதசித்ரூபவிஶேஷண விஶிஷ்டனான தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்குமிடத்தில் விஶேஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே, நிர்விகாரனென்னக் குறையில்லை யென்கை.

(உஎ) ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லையாகில், "இவன் தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கிறான்" என்ற பரிணாமம்-இவனுக்குண்டாம்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னேன்னில்) என்று.

(உஅ) அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (விஶிஷ்டவிஶேஷண ஸத்வாரகமாக) என்று. (சநிஎ) "விஶிஷ்ட ஶ்ச தத் விஶேஷணஞ்ச விஶிஷ்டவிஶேஷணம்" என்று, ப்ரதமம் கர்மதாரய ஸமாஸத்தைப்பண்ணி, (சநிஅ) "த்வாரேண ஸஹ வர்த்ததே ஸத்வாரகம்" என்று, அநந்தரபதத்தைப் ஸஹ ஸமஸித்து (சநிக) "விஶிஷ்டவிஶேஷணேந ஸத்வாரகம் விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகம்" என்று, த்ருதீயாதத்புருஷஸமாஸத்திற்கு வ்யுத்பத்தி பண்ணிக்கொள்வது. விஶிஷ்டமாவது - விஶேஷ்யாத்மகமானதாய், விஶிஷ்டமான விஶேஷணமென்று - தண்டகுண்டலாதிகள்போலன்றிக்கே ஶரீரபூதமாகையாலே, ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமல்லாத விஶேஷத்தை யுடைத்தான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, விஶிஷ்டவிஶேஷணமென்கிற விதுக்கு - ஶரீரபூதமாய்க்கொண்டு, என்றுமொக்கத் தன்னோடே கூடி யிருக்கிற விஶேஷணமென்று பொருளாகவுமாம். அப்போதும், ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமான தண்டகுண்டலாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்திக்குமிறே. விஶேஷணத்தாலே ஸத்வாரகமாகவென்றது - இப்படி அப்ருதக்ஸித்தமான விஶேஷணமாகிற ஹேதுவாலே த்வாரஸஹிதமாக விவனுக்கு பரிணாமமுண்டாகிறதென்கை. இத்தால். அப்ருதக்ஸித்தமான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்வாரா இவனுக்கு பரிணாமமுண்டாகிறதென்றதாயிற்று.

உகூ. ஒரு சிலந்திக்குண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே.

(உகூ) இப்படி, ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமின்றிக்கே யிருக்க, ஸ்வ ஶரீரபூதவிஶேஷணத்வாரா, கார்ய ஜாதத்துக்கெல்லாம் இவனே உபாதாநமாகை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒரு சிலந்திக்கு உண்டான) என்று தொடங்கி. அதாவது - அல்பஶக்திகமான சிலந்திக்கு ஸ்வரூபவிகாரமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ஸ்வஶரீரபூத விஶேஷண முகத்தாலே தந்துஜாதமான கார்ய ஜாதத்துக்குத் தான் உபாதாநமாம்படி யுண்டான ஸ்வபாவம், (சஅ0) "[illegible]" என்று ஓதப்படுகிற ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறேயென்கை. (சஅக) "[illegible]" (சஅஉ) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (சஅங) "[illegible]" என்றருளிச் செய்தாரிறே பட்டர்.

இப்படி, நிமித்தோபாதாந காரணத்வங்களைச்சொல்லி, ஸஹகாரி காரணத்வம் சொல்லாதொழிந்தது - ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குண யோகம் கீழே சொல்லுகையாலும், நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையாலும், தன்னடையே ஸித்திக்குமென்னுமத்தாலே. ஆகையிறே வேதாந்த ஸூத்ரத்திலும், இது விஶேஷித்துச் சொல்லாதொழிந்தது.

(ங0) ஆக, ஈஶ்வரனே த்ரிவித காரணமுமென்னுமிடம் ஸாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், (உகச) "[illegible]" (சஅச) "[illegible]" (சஅரு) "[illegible]" (சஅசா) "[illegible]" (ருஅ) "[illegible]

௯௰. ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-அசித்தைப் பரிணமிப்பிக்கையும், சேதநர்க்கு ஶரீரேந்த்ரியங்களைக் கொடுத்து ஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்.

௯௧. ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே, அநுகூலமாக ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஜாவீஶநீஶள" நௌ "ஈஜெ ாநிதூ்ஶா ஸூெதாயம்வ ாராண:" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமாயிருந்துள்ளவசித்தையும் சித்தையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது தானேதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது) என்று தொடங்கி. கீழ், ஜகத்காரணபூதனாகச் சொல்லப்பட்ட வீஶ்வரன் சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-(௪௬௭) "தஐக்ஷத ெவஹஸ்யாம்" என்கிறபடியே, தன்னோடு அவிபக்தமாய்க்கிடந்த தமஶ்ஶப்தவாச்யமானவசித்தை-(௪௬௮) "தஸ்யைஷ ஹேமவாநவதொவஞ்ஜயநீக்ஷ | ஸ்ஹர்ஷ காஷிவஜ்தளஜாவ்ராக்ஷாவேத் ஜொநக்ஷ:" என்கிறபடியே, ஸ்வப்ரேரண விஶேஷததாலே ஸ்வஸ்மாத் விபக்தமாக்கி, அநந்தரம் அக்ஷராவஸ்த்தமாக்கி, அது தன்னைப்பின்பு அவ்யக்தாவஸ்தமாக்கி, அத்தை வ்யக்தஶப்தவாச்யமான ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுமாம்படி பரிணமிப்பிக்கையும், (௪௬௯) "ஈவிக்ஷவிஶேஷிதாநுவஜ்ஷயவீஜ்ஸம்ஸார:" என்கிறபடியே, கரணகளேபர விதுரனாய், போக(மோக்ஷ)மோக்ஷ ஶூந்யனாய், அசிதவிஶேஷிதனாய்க்கிடந்த சேதநனுக்கு, போகஸ்தாநமான ஶரீரத்தையும், போகோபகரணங்களான விந்த்ரியங்களையும் கொடுத்து, போகமோக்ஷ பாகித்வார்ஹனும்படி முன்பு ஸங்குசிதமாய்க்கிடந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய விகாஸத்தைப் பண்ணுகையுமென்கை. சேதநனுக்கென்றவிது-ஜாத்யேகவசநம்.

அநந்தரம், ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களினுடைய ப்ரகாரங்களையுமருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம்ஸ்த்திதியினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்த்திதிப்பிக்

௬௨. ஸம்ஹரிக்கையாவது அவிநீதனான புத்ரனை பிதாவிலங்கிட்டு வைக்குமாபோலே, விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களைக் குலைத்திட்டுவைக்கை

கையாவது) என்று தொடங்கி. ஸ்த்திதிக்கையாவதென்னுதே, ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவதென்றது-ஸ்தததியாவது-ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள்போலே கர்த்த்ருகதமன்றிக்கே, ரக்ஷணததுக்கு கர்மீபவிக்கிற வஸ்துகதமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, ஸ்த்திதிப்பிக்கையே கர்த்த்ருவ்யாபாரமாகையால்.

(ஸ்ருஷ்டமான) இத்யாதி. அதாவது (சாம) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிறபடியே, தன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு அநுகூலமாய் நிற்கும் நீர்நிலைபோலே (சாம) "தேவாநுப்ராவிசத்" என்கிறபடியே தத்ரக்ஷணாநுகூலமாக வுள்ளே ப்ரவேசித்து நின்று, தத்ததவஸ்த்வநுகுணமான ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை யென்கை. அநுப்ரவேசப்ததத்திற்கு அநுகூலதயாப்ரவேசம இவர்க்கிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம. இத்தால் - ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது-நிலைப்பிக்கை யாகையாலே, தத்ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகை யென்றதாயிற்று.

(௬௨)அநந்தரம், ஸம்ஹார ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்; (ஸம்ஹரிக்கையாவது)என்று தொடங்கி, அதாவது-(ரு)"விவித்ராதேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும்" என்கிறபடியே, ஸ்வஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தான் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு தன்னை வழிபடுகையன்றிக்கே, பாஹ்யவிஷய ப்ரவணனாய்ப்போகப்புக்கவாறே, விதிநிஷேதவச்யனாய் ஒடுங்கிவர்த்தியாமல், ஸ்வைரசாரியான புத்ரனை ஹிதபரனான பிதாவானவன் ஒரு வ்யாபாராஹனல்லாதபடி விலங்கையிட்டு ஒடுக்கி வைக்குமாபோலே, தன்னை யொழிந்த விஷயங்களிலே அதி ப்ரவணமாய் நடக்கிற கரணங்களைக்குலைத்து ஒடுக்கிவிட்டு வைக்கை யென்கை.

(௬௩)இனி, இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் தான் ப்ரத்யேகம் சதுர்விதமாயிருக்கையாலே, அத்தையும் தர்சிப்பிக்கைக்காக வருளிச்

௩௩. இம்மூன்றும் தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்.

௩௪. ஸ்ருஷ்டியில், ப்ரஹ்மாவுக்கும், ப்ரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ரஜோகுணத்தோடே கூடி ஸ்ருஷ்டிக்கும்.

௩௫. ஸ்த்திதியில், விஷ்ணுவாதிரூபேண அவதரித்து, மந்வாதிமுகேந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, நல்வழி காட்டி,

---

செய்கிறார். (இம்மூன்றும், தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்) என்று. (௪௭௧) "[illegible] ॥" என்னக்கடவதிறே.

௩௪. (ஸ்ருஷ்டியில்) இத்யாதி; அதாவது-ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால், சதுர்த்தஶபுவந ஸ்ரஷ்டாவாய் ஸமஷ்டி புருஷனான ப்ரஹ்மாவுக்கும், அவனாலே ஸ்ருஷ்டராய் நித்யஸ்ருஷ்டி கர்த்தாக்களான தஶப்ரஜாபதிகளுக்கும், ஸ்ருஷ்டிக்கு அபேக்ஷிதமான காலத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகங்களான ஸகல ஜந்துக்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளுடையத் தன் பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்படி அந்தராத்மாவாய், ப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ரஜோகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (௪௭௨) "[illegible] ॥" என்னக்கடவதிறே.

௩௫. (ஸ்த்திதியில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸ்த்திதியில் வந்தால் (௪௭௩) "[illegible]" என்கிற விஷ்ணுவவதாரம் தொடக்கமாக, (௪௭௪) "[illegible]" (௪௭௫) "எந்நின்றயோநியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்கிறபடியே அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி, (௪௭௬) "[illegible]" என்று, ஆப்ததமனாக ஶ்ருதிப்ரஸித்த

காலத்துக்கும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸத்வகுணத்தோடே கூடி ஸ்த்திதிப்பிக்கும்.

௩௮. ஸம்ஹாரத்தில், ருத்ரனுக்கும், அக்நியந்தகாதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், தமோகுணத்தோடே கூடி ஸம்ஹரிக்கும்.

ஞான மநுமுதலான யாஜ்ஞவல்க்ய பராஶர வால்மீகி ஶௌநகாதிகள் முகேந ஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணரூப ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, சேதநர் அபதே(ஶெ)ப்ரவ்ருத்தராகாமல் ஈடேறுகைக்கு உறுப்பான நல்வழிகளை தர்ஶிப்பித்து, ரக்ஷணோபயோகியான காலத்துக்கும், லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷகமான ஸர்வ பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகள் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், ஜ்ஞாநப்ரகாஶாதிஹேதுவான ஸத்வகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்த்திதிப்பிக்குமென்கை. (௫௭) "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என்னக்கடவதிறே. புராணத்தில் (௫௭) "[illegible]" என்று - விஷ்ணவவதாரமொன்றையும் சொன்னவிது-அவதாராந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும்; "விஷ்ணுவாதிரூபேண அவதரித்து" என்று, இவர் அருளிச்செய்கையாலே.

௩௮. (ஸம்ஹாரத்தில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸம்ஹாரத்தில் வந்தால், ஸம்ஹர்த்தாக்களில் தலையான ருத்ரனுக்கும், அவாந்தர ஸம்ஹர்த்தாககளான அக்நியந்தகாதிகளுக்கும், ஸம்ஹாரோபயோகியான காலத்துக்கும், ஒன்றுக்கொன்று நாஶகமான ஸகல பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், கண்பாராமல் செய்கைக்கு உறுப்பான தமோகுண விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டுஸம்ஹரிக்குமென்கை. (௫௮) "[illegible] [illegible] [illegible]

௯௭. சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை துக்கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் வாராதோ வென்னில்;

௯௮. கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், மண்தின்ற ப்ரஜையை

[illegible] விநாஶம் [illegible] ஹேதவ:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சதுர்விபாகஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில் அம்ஶ ஶப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மாதிகளைச் சொல்லிற்று அவர்கள் அவனுக்கு ப்ரகாரபூதராகையாலே யென்னுமிடத்தை, அநந்தரம், (சஎகூ) "ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகில ஜந்தவ: விபூதயோ ஹரேரேதா ஜகதஸ்ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: । விஷ்ணுர் மந்வாதய: காலஸ் ஸர்வபூதாநி ச த்விஜ । ஸ்திதேர் நிமித்தபூதஸ்ய விஷ்ணோரேதா விபூதய: । ருத்ர: காலாந்தகாத்யாஶ்ச ஸமஸ்தாஶ்சைவ ஜந்தவ: । சதுர்தா ப்ரளயாயைதா ஜநார்தந விபூதய:" என்று, மூன்று ஶ்லோகத்தாலே ஸ்புடமாக ப்ரதிபாதித்தானிறே ஸ்ரீ பராஶரபகவான். இத்தை நினைத்திறே இவரும், "அந்தர்யாமியாய்" என்று அருளிச்செய்தது. (சாஎகூ) "விஷ்ணுர் மந்வாதய:" என்கிற ஶ்லோகத்தில், விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச்சொன்னவிது அவதாரப்ரயுக்தமான விக்ரஹபரமாகக்கடவது.

௯௭. இனி, விஷமஸ்ருஷ்டியடியாக மந்தமதிகளுக்கு உண்டாகக்கடவ ஶங்கையைப்பரிஹரிக்கைக்காக ப்ரதமம், தத்விஷயஶங்கையையநுவதிக்கிறார்; (சிலரை) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸ்ருஷ்டிக்கிறவளவில், ஸர்வாத்மாக்களையும் ஏகப்ரகாரமாக வன்றிக்கே, தேவமநுஷ்யாதிவிபாகே(ஹாமே)ந, சில வாத்மாக்களை ஸுகிகளாகவும், சிலவாத்மாக்களை துக்கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால், ஸர்வஸமனுய், பரமதயாவானுயிருக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு, எல்லாரளவிலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷம்யமும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே, பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வ ரூபையான க்ருபையில்லாமையும் வாராதோ வென்கிறதாகிலென்கை.

௯௮ அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார்; (கர்மமடியாக) என்று தொடங்கி. அதாவது-சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை துக்கிகளாகவும், ஸ்ருஷ்

நாக்கிலே குறியிட் டஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப் போலே ஹிதபரனாய்ச் செய்கையாலும் வாராது.

௯௯. இவன்றான் "முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்" என்கிறபடியே ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்.

டிக்கிறவிது-விஷமஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பான சேதநருடைய கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறவிது-தனக்கு ரோககரமான மண்ணை விரும்பித்தின்ன ப்ரஜையை மேலே தின்னாதபடி நாக்கிலேகுறியிட்டு மண்தின்ன பயப்படும்படி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப்போலே, இவர்கள், மேல் துக்க ஹேதுவான கர்மங்களைப் பண்ண வஞ்சும்படி ஹிதபரனாய்ச் செய்கையாலும், வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராதென்கை.

இத்தால், (௪௮௦) "வைஷம்ய நைர்க்⁴ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத்" என்கிற வேதாந்த ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச் செய்தாராயிற்று. (௪௮௧) "[illegible]" என்று இது தன்னை பட்டரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

௱. ஆக, 'ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்' என்றத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், 'விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய்' என்றத்தை யுபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிறார்; (இவன்றான்) என்று தொடங்கி. நடுவுசொன்ன ஆர்த்தாதி சதுர்வித புருஷஸமாஶ்ரயணீயத்வமும், தர்மாதி சதுர்விதபல ப்ரதத்வமு மாகிற விவை யிரண்டையும் உபபாதியா தொழிவானென்னென்னில், (௪௮௨) "காரணந்து த்⁴யேய꞉" (௪௮௩) "யோ ப்³ரஹ்மாணம் வித³தா⁴தி பூர்வம்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமும், ஆஶ்ரயணீயமு மாகையாலே, காரணத்வஞ் சொன்னபோதே, (௫௦) "சதுர்விதா⁴ ப⁴ஜந்தே மாம்" என்கிற சதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வமும், (௪௮௪) "ப²லமத உபபத்தே꞉" என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வஹேதுவான

௪0. விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலுங் காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாய், ஸ்வாநுரூபமாய்,

ஸர்வஶக்தியோகம், கீழே உக்தமாகையாலே, தர்மாதி சதுர்வித பலப்ரதத்வமும் அர்த்தாத் உக்தமென்னும் நினைவாலும், அவற்றில் உபபாதநீயாம்ஶம் மிகவுமில்லாமையாலும் ததுபாதாநம் பண்ணிற்றிலர். ஆகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன காரணத்வத்தோடே விக்ரஹ யோகத்துக்கு அந்வயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நிகமிக்கிறார்; (இவன்றான் (௬) "முந்நீர் ஞாலம்படைத்த வெம்முகில் வண்ணன". என்கிறபடியே, ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்) என்று.

அதாவது - இப்படி ஜகத்ஸர்க்காதி கர்த்தாவாகச்சொல்லப் பட்ட விவன்றான், எனக்காக, ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்று மூன்றுவகைப்பட்ட நீரை யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தோடே கூடின ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்த வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிறவடிவை யுடையவனே யென்று, ஆழ்வாருடைய திவ்யப்ரபந்தத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விக்ரஹ ஸஹிதனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றையும்பண்ணுமென்கை. "முகில்வண்ணன்" என்கிறவிது - ஔதார்யகுணபரமாக, வ்யாக்யாதாக்கள் பலரும் வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்களேயாகிலும், விக்ரஹபரமாக விவாருளிச்செய்கையாலே, இங்ஙனுமொரு யோஜனையுண்டென்று கொள்ளவேணும். ஒன்றுக்குப் பலயோஜனையு முண்டாயிறேயிருப்பது.

௪0. இனி, இந்த விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யொரு சூர்ணையாலே விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார்; (விக்ரஹந்தான்) என்று தொடங்கி. ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாகையாவது-ஆநந்த மயமானஸ்வரூபமும் ஆநந்தாவஹமான குணங்களும் போலன்றியே, நிரதிஶயாநந்தாவஹமா யிருக்கையாலே, அவற்றிற்காட்டிலும் மிகவுமபிமதமாயிருக்கை. (௪அ) "ஊ௭ாஜ ஹீ தாஹி௨ெதாரா-ொஷெஹஃ" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வாநுரூபமாகையாவது - அநநுரூபமாயிருக்கச்செய்தேயும் அபிமதமாயிருக்கு மவைபோலன்றிக்கே, தனக்கு அநுரூபமாயிருக்கை.

நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஶுத்தஸத்வாத்மகமாய், சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கை யன்றிக்கே, மாணிக்கச்சேப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலே யிருக்க, பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாய்,

---

நித்யமாகையாவது - ஸ்வரூபகுணங்களைப்போலே அநாதிநிதநமாயிருக்கை. லோகத்தில் அவயவிகளுக்கு அநித்யத்வம் காண்கையாலே இதற்கும் அவயவித்வேந அநித்யத்வம் வாராதோ வென்னில்; வாராது. "எங்குமொக்க அவயவஸம்பந்த மாத்ரமல்ல அநித்யத்வஹேது; அவயவாரப்தத்வம். அவயவ ஸம்பந்தமாத்ரமே அநித்யத்வ ஹேதுவாமாகில், காசரணாத்யவயவ ஸம்பந்தமுண்டான வாத்மாவுக்கும் விநாஶம் வரவேணும்; இங்கு அப்படி அவயவாரப்தத்வத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே, இது கரசரணாத்யவயவ யோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும் நித்யமாயே யிருக்கும்" என்று, இப்படி விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறே.

ஏகரூபமாகையாவது- வ்ருத்தி க்ஷயாதிவிகார ரஹிதமாயிருக்கை. (கசுஉ) " ஸதைகரூபரூபாய " என்னக்கடவதிறே. ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாவது - குணாந்தர ஸம்ஸர்க்கமில்லாத ஸத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற அப்ராக்ருத த்ரவ்யமே வடிவாயிருக்கை. (சஅரு) " நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திஃ " என்னக்கடவதிறே.

சேதநதேஹம்போலேயித்யாதி - பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாகையாவது-ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாலே, குணத்ரயாஶ்ரயமான சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமாகையாலே, தேஜோரூபமான ஸ்வரூபத்தை புறந்தோற்றாதபடி மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்யத்தைச் செப்பாகச்சமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது புறம்பே நிழலெழும்படி தோற்றுவிக்குமாபோ

நிரவதிகதேஜோரூபமாய்,ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுண கண நிதியாய், யோகித்யேயமாய், ஸகலஜநமோஹநமாய், ஸமஸ்த போக வைராக்ய ஜநகமாய்,

---

லே, (சஅா) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்" என்கிறபடியே, ஸ்ப்ரு ஹணீயமாகையாலே, பொன்னுருவென்று சொல்லப்படுமதான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குத்தான் ப்ரகாஶகமாயிருக்கை.

நிரவதிகதேஜோரூபமாகையாவது - நித்யமுக்த விக்ரஹங்களும் இதுவும் ஏகஜாதீய த்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே, ஏகஜாதீய த்ரவ்யாத்மகமான க்த்யோதஶரீர தேஜஸ்ஸிற்காட்டில் ஆதித்ய ஶரீரத்திற்குண்டான தேஜோதிஶயம்போலே, இவை ஸர்வதிக தேஜஸ்ஸாம்படி தான் நிரவதிக தேஜஸ்ஸை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கை.

ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குணகண நிதியாகையாவது - ஸௌகுமார்யம், ஸௌந்தர்யம், லாவண்யம், ஸௌகந்த்யம்,யௌவநம் முதலான கல்யாணகுண ஸமூஹத்திற்குக் கொள்கலமாயிருக்கை.(சஅஅ)"[illegible]" என்று, எம்பெருமானாருளிச்செய்தாரிறே.

யோகித்யேயமாகையாவது - பகவத்பாரபரரான பரமயோகிகளுக்கு ஶுபாஶ்ரயமாய்க்கொண்டு எப்போதும் த்யாநவிஷயமாயிருக்கை.(சகூ0)"[illegible]" என்று அஸாதாரண விக்ரஹமே யோகிசிந்த்யமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

ஸகலஜநமோஹநமாகையாவது-ஜ்ஞாநாஜ்ஞ விபாக(ஶாம)மற ஸகலஜநங்களையும் ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலேபிச்சேற்றுமதாயிருக்கை. (சகூ) "[illegible]" (சகூக) "[illegible]" (சகூஉ) "கண்டவர் தம்மனம் வழங்கும்" என்னக்கடவதிறே.

ஸமஸ்தபோக வைராக்ய ஜநகமாகையாவது - தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டவர்களுக்கு ஸ்வேதர ஸகல விஷயாநுபவத்தி

நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாய், * வாசத்தடம் போலே ஸகலதாப ஹரமாய், அநந்தாவதார கந்தமாய் ஸர்வ ரக்ஷகமாய், ஸர் வாஶ்ரயமாய்,

---

லும் ஆசையறுதியை விளைக்குமதாயிருக்கை. (௪௯௩) "பேரின்ப மெல்லாம் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்னக்கடவதிறே.

நித்யமுக்தாநு பாவ்யமாகையாவது - அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகரான நித்யராலும் முக்தராலும், (௧௱௫)*ஸதாபஶ்யந்திப்படியே அநவரத மநுபவிக்கப்படுமதா யிருக்கை.

* வாசத்தடம்போலே ஸகல தாபஹரமாகையாவது-(௪௯௪) "கண் கை கால் தூய செய்ய மலர்கள்" என்று தொடங்கி ஆழ்வார் வர்ணித்தபடியே, திவ்யாவயவங்களும் திருமேனியுமான சேர்த்தியாலே, பரப்புமாறத் தாமரைபூத்து பரிமளம் அலையெறியாநிற்பதொரு தடாகம்போலே யிருக்கையாலே, தன்னைக் கிட்டினவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிக விவிததாபத்தோடு விரஹ தாபத்தோடு வாசியற ஸகலதாபத்தையும் போக்குமதாயிருக்கை.

அநந்தாவதார கந்தமாகையாவது- (௪௯௫) "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" (௪௯௬) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" என்று சொல்லப்படுகிற வஸங்க்யாதமான வவதாரங்களும். அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு, தீபாத் உத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே வருகிறவை யாகையாலே அவை யெல்லாவற்றிற்கும் மூலமாயிருக்கை. (௪௯௭) "பூதாநாம் யோநிம் ஸஹஸ்ராணி" (௪௯௮) "கல்பே கல்பே ஜாயமாநஸ் ஸ்வமூர்த்யா" (௪௯௯) "ஆதியஞ் சோதியுருவை யங்குவைத் திங்குப்பிறந்த" என்னக் கடவதிறே.

ஸர்வரக்ஷகமாகையாவது - ஐஶ்வர்யார்த்திகளோடு, கேவலரோடு, பகவச்சரணார்த்திகளில் உபாஸகரோடு ப்ரபந்நரோடு, அநுபவகைங்கர்யபரரான நித்யமுக்தரோடு வாசியற ஸர்வருடையவும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளைப் பண்ணுவது திவ்ய மங்கள விக்ரஹோபேதனுக்கொண்டாகையாலே, எல்லாருக்

உ. அஸ்த்ர-பூஷண [illegible]மாயிருக்கும்.

௩௯. ஈஶ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்றஞ்சுப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்.

கும் ரக்ஷகமாயிருக்கை. ஸர்வாஶ்ரயமாகையாவது—உபய விபூதிக்கும் ஆஶ்ரயமா யிருக்கை. அஸ்த்ரபூஷணபூஷித மாகையாவது, கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாஶ்ரயத்வஸூசகமாமபடி, அஸ்த்ரபூஷணாத்யாயத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விபூத்யபிமாநிகளான திவ்யாயுதங்களாலும், திவ்யாபரணங்களாலும் அலங்க்ருதமாயிருக்கை. (நூOO) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

௩௯ ஆக, "விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனுப்" என்றத்தை யுபபாதித்தார் கீழ்; அநந்தரம், இந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான வீஶ்வரனுடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகாரத்தையும், தனித்தனியே ஸவ்யக்தமாக தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் அது தன்னை யுத்க்ஷேபிக்கிறார். (ஈஶ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்று அஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்) என்று. "லக்ஷ்மீ பூமிநீளா நாயகனுப்" என்றத்தையும் உபபாதித்துவிட்டு, பின்னை

சஉ. அதில் பரத்வமாவது - அகாலகால்யமான நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்க்கு போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யிதுசொல்லாதொழிவா னென்னென்னில்; அதில் உபபாதிக்க வேண்டுவது பணியில்லாமையாலும், (நுoக) "[illegible] என்கையாலே, மேல் சொல்லுகிற பரத்வத்திலே அர்த்தாதுக்தமா மென்னுமத்தனைப் பற்றவும் தனித்து உபபாதித்திலர். ஆகையால், விரோதமில்லை.

"ஈஶ்வரஸ்வரூபம்" என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது - ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தையாதல், விக்ரஹ விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபந்தன்னையாதல். ஸங்க்ரஹேண இட்டருளின மற்றை யிரண்டு தத்வத்ரயப்படியிலும், ஒருபடியிலே, "திருமேனியும் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்; அதாவது - பரத்வமும், வ்யூஹமும், அந்தர்யாமித்வமும், விபவமும், அர்ச்சாவதாரமும்" என்றும், மற்றைப் படியிலே, "ஈஶ்வரஸ்வரூபம் ஹேயப்ரதிபடமாய்" என்று தொடங்கி, "பத்நீ பரிஜநவிஶிஷ்டமாயிருக்கும்" என்றத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், "இதுதான் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்" என்று இதம் ஶப்தத்தாலே - ப்ரக்ருதமான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தைப் பராமர்ஶித்து, அதுதான் பரத்வாதிரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே; இப்படி, பரத்வாதி பஞ்சப்ராகார விஶிஷ்டனா யிருப்பானென்னுமிடத்தை, (நுoஉ) "[illegible]" என்று, விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிலே தானே யருளிச்செய்தானிறே.

சஉ. இனி, இந்த அஞ்சுப்ரகாரத்தையும் அடைவே யுபபாதிக்கக் கோலி, ப்ரதமம், பரத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அதில் பரத்வமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவையைந்திலும் வைத்துக்கொண்டு, பரத்வமாவது (நுoரு) "[illegible]

சரு. வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாக வும், ஸம்ஸாரிஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும், உபாஸகாநுக்ர ஹார்த்தமாகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபே ண நிற்கும்நிலை.

[illegible]" என்றும், (ருOச) "[illegible]" என்றும் (ருOரு) "[illegible]" என்றும், (ருOசு) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, காலக்ருதபரிணாம மில்லாத தேசமாகையாலே, கால கால்யமின்றிக்கே யிருப்பதாய், (ருOஎ) "நலமந்தமில்லதோர்நாடு" என்னுமபடி, ஆநந்தம் அளவிறந்து அத்விதீயமா யிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே, (ருOஅ) "[illegible]" (ருOகூ) "[illegible]" என்றும், (கஎO) "அபர்வருமமார்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும், (ருகO) "[illegible]" என்கிறபடியே, நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநரான முக்தர்களும், அநுபவவிஷய பூதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பென்கை. (ருகக) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

சரு. அநந்தரம், வ்யூஹத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (வ்யூஹமாவது) என்று தொடங்கி, அதாவது - வ்யூஹத்துக்கு விநியோகம் லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே, இவ்விபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டி யென்ன, ஸ்த்திதியென்ன. ஸம்ஹாரமென்ன, இவற்றை நிர்வ ஹிக்கைக்காகவும், புபுக்ஷுக்களான ஸம்ஸாரிகளை அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப்பண்ணி - ரக்ஷிக்கைக்காகவும், முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸிக்குமவர்களுக்கு, ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமாகத் தன்னை வந்து ப்ராபிக்கைக்கு உடலான அநுக்ரஹத்தைப் பண்ணுகை

௪௩. பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநாதிகளாறும் பூர்ணமாயிருக்கும்; வ்யூஹத்தி லிவ்விரண்டிரண்டு குணம் ப்ரகடமாயிருக்கும்.

க்கு உடலாகைக்காகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தர்களாய்க் கொண்டு நிற்கும்நிலை வ்யூஹமாவதென்கை. இதில், இன்ன வ்யூஹத்தாலே யின்னது செய்யுமென்னுமிடம், மேல் உபபாதநத்திலே கண்டுகொள்வது. (௩௱௧௨) "[illegible]" என்றும் (௩௱௧௩) "[illegible]" என்று தொடங்கி, (௩௱௧௪) "[illegible]" என்றும், (௩௱௧௫) "[illegible]" என்றும். பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும், ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணமும் உபாஸகாநுக்ரஹமுமாகிற வ்யூஹக்ருத்யங்களும், ஸங்கர்ஷணாதி வ்யூஹங்களும் சொல்லப்பட்டதிறே. (௩௱௧௬) "[illegible]" என்கிறவிடத்தில், சதுர்விதமாகச் சொல்லிற்று - வாஸுதேவரையுங் கூட்டுகையாலே.

௪௪. இந்த பர வ்யூஹங்களுக்கு, தன்னில் விசேஷமேதென்னவருளிச் செய்கிறார்; (பரத்வத்தில) என்று தொடங்கி. அதாவது (௩௱௧௭) "[illegible]" என்றும், (௩௱௧௮) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 'வாஸுதேவரூபமான

சஅ. அதில் ஸங்கர்ஷணர், ஜ்ஞாநபலங்களிரண்டோடுங்கூடி ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்ட்டித்து, அத்தை ப்ரக்ருதியில் நின்றும் விவேகித்து, ப்ரத்யும்நாவஸ்த்தையையும் பஜித்து, ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும் ஜகத்ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறுகுணங்களும் பரிபூர்ணமாயிருக்கும். ஸங்கர்ஷணாதிரூபமான வ்யூஹத்தில், (நிகஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, அவஶிஷ்டமான குணசதுஷ்டயமும் தத்தத்ராநுவ்ருத்தமாய்நிற்கச்செய்தேயும், அதிகரித்த கார்யங்களுக்கு அநுகுணமான விவ்விரண்டுகுணமேப்ரகாஶமாயிருக்குமென்க. (நிகக) "[illegible]" என்று, இதுதன்னை ஆழ்வானருளிச் செய்தாரிறே.

சநி. இனி, இந்தஸங்கர்ஷணாதிகள் மூவர்பக்கலிலும் ப்ரகாஶிக்கிற குணவிஶேஷங்களையும், இவர்கள்தான் இன்னக்ருத்யங்களுக்குக் கடவாராயிருப்பார்களென்னுமத்தையும், தனித்தனியேயருளிச் செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் ஸங்கர்ஷணர்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (அதில்ஸங்கர்ஷணர்) என்று தொடங்கி. அதாவது - வ்யூஹ த்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸங்கர்ஷணர், (நிஉ0) "[illegible]" என்றும் (நிஉக) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகுணங்களுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் கார்யாநுகுணமாக ஜ்ஞாநபலங்களிரண்டோடுங்கூடி, (நிஉஉ) "[illegible]" என்றும், (நிஉங) "[illegible]

௪௮. ப்ரத்யும்நர், ஐஶ்வர்யவீர்யங்களிரண்டோடுங்கூடி, மநஸ் தத்வத்தை யதிஷ்டித்து, தர்மோபதேஶத்தையும், மநு சதுஷ்டயந் தொடக்கமான சுத்தவர்க்க ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

[illegible] । [illegible] ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரக்ருதிக்குள்ளே மயங்கிகிடக்கிற ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்டித்து, அந்த வதிஷ்டாந விஶேஷத்தாலே யித்தை ப்ரக்ருதியிலேநின்றும், நாமரூபவிஶேஷநதோற்றும்படி விவேகித்தது, (௫௨௪) “ [illegible] ” என்றும், (௫௨௫) “ [illegible] ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரத்யும்நாவஸ்தையையும் பஜித்து, (௫௨௬) “ [illegible] ” என்றும், (௫௨௭) “ [illegible] । [illegible] । [illegible] ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, வேதாதி ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும், ஜகத் ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கட வராயிருப்பரென்கை.

௪௮. அநந்தரம், ப்ரத்யும்நர்படியை யருளிச் செய்கிறார்; (ப்ரத்யும்நர்)என்றுதொடங்கி. அதாவது-ப்ரத்யும்நர்(௫௨௮) “ [illegible] ” என்றும், (௫௨௯) “ [illegible] । [illegible] ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸகல குணங்களு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமாக விஶேஷேண ஸ்ப்புடங்களாயிருக்கிற வைஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி, (௫௩0) “ [illegible] ” என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமான மநஸ்தத்வத்தை யதிஷ்டித்து (௫௩௧) “ [illegible] ।

[illegible]" என்கிறபடியே
ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்ட்டாநரூபமான தர்மங்களினுடைய வுபதே
ஶத்தையும், (நிரு.உ) "[illegible]" என்று விஷ்வக்ஸேநஸம்
ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, முகபாஹூருபாதஜராய், மிது
நமாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணாதிமநுசதுஷ்டயநதொடக்கமாக இந்த
மநுக்கள்பக்கலிலேநின்றும மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, தனித்தனி
யே வர்ணபேதேந வுண்டான மாநவமாநவஶதமும, அப்படியே
ஸ்த்ரீயும் மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, அநந்தமாநவா பக்கலிலேநின்
றுமுண்டானமாநவரும், அவர்கள் பககலிலே நின்றுமுண்டான
மநுஷ்யருமாய்க்கொண்டு, நிர்மத்ஸராய், ஶாந்தஸத்வஸ்தராய்,
தேஹாந்தமநயயாஜிகளன்றிக்கே பலாபிஸந்தி ரஹிதராய்க்கொ
ண்டு, பகவத்ஸமாராதநரூபமான கர்மத்தை யநுஷ்ட்டியாநிற்பா
ராய், வேதாந்தத்திலே நிஷ்ணாதராய், த்வாதஶாக்ஷரமுகேந அத்
யாத்மசிந்தகராய், ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யூஹாநுவ்ருத்தியை
எப்போதும்பண்ணா நின்றுகொண்டு, பகவத் ப்ராப்தியைப்பண்
ணாநிற்கும் ஶாந்தவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்க
டவராயிருப்பரென்கை.

௬௭ அநிருத்தர், ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களிரண்டோடுங்கூடி ரக்ஷணத்துக்கும், தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாநத்துக்கும், காலஸ்ருஷ்டிக்கும், மிஶ்ரஸ்ருஷ்டிக்கும் கடவராயிருப்பர்.

---

௬௭. அநந்தரம், அநிருத்தர்படியை யருளிச்செய்கிறார். (அநிருத்தர்) என்று தொடங்கி, அதாவது - அநிருத்தர், (௫௧௩) "[illegible]" என்றும், (௫௧௪) "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகுணங்களுமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமான ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி, (௫௧௫) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கும், உஜ்ஜீவநஹேதுவான தத்வஜ்ஞாநப்ரதாநத்துக்கும், "[illegible]" என்றபடியே த்ருடிமுதலாக தவிபரார்த்த பர்யந்தமாகஉண்டான காலஸ்ருஷ்டிக்கும், (௫௧௬) "[illegible]" என்று, விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரஹ்மாவினுடைய முகபாஹூருபாதஜராய், ப்ராஹ்மணாதிவர்ணராய், ரஜஃப்ரசுரராய், பர்வபாக

மார்க்க நிஷ்ணாதராய், பலவாதத்திலே ரமியாநிற்பாராய், ஈஶ்வர னையொழிய தேவாதிகளையே ஆராத்யராகநினைத்து. அதிலே சிலர் தமப்ராசுரராய் பகவந்நிந்தையைப்பண்ணி, ஆராத்யனைப் நியந்த வாயிருக்கிற வவனையறியாமல் வ்யக்ரமான வேதவாதங்களிலே மநஸ்ஸைவைத்து, ஒருவர்க்கொருவர் அவற்றை ஸல்லாபித்துக் கொண்டு, † ஆகையாலே, பகவத்ஜ்ஞாந பக்திகளில் அந்வயமின் றிக்கே, ஸ்வர்க்காதிகளிலே ரமியாநின்று கொண்டு, ஸ்வகர்மபலா வஸாநத்திலே அதபதித்து காமவிஷயமான மநஸ்ஸையுடைய ராய், ஜராமரணங்களை யடைந்து, ஸம்ஸாரமார்க்க காமிகளாய்த் திரியுமவர்களாகிற மிஶ்ரவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும பண் ணக் கடவராயிருப்ப ரென்கை.

"அண்டத்தையும். அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக் கும், அண்டத்துக்கு உட்பட்டவஸ்துக்களை, சேதநர்க்கு அந்தர் யாமியாய்நின்று உண்டாக்கும" என்று, ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெல்லா ம் அத்வாரகமாகவும. வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாக வும், இவர்தாம கீழ் அருளிச்செய்கையாலும, "இவ்வண்டத்திலே பத்தாத்ம ஸமஷ்டி பூதனை ப்ரஹ்மாபிறக்கும்; இதுக்குக்கீழ் ஸ்வ ஸங்கல்பத்தாலே, எம்பெருமான்றானே ஸ்ருஷ்டி தந்தருளும; இது க்குமேல், ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி தந்தரு ளும்" என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்கையாலும், வ்ய ஷ்டி ஸ்ருஷ்டி யெல்லாம் ஸத்வாரகமாகவே கொள்ளவேண்டுகை யாலே, ப்ரத்யும்நக்ருத்யமாகச் சொன்ன ஶுத்தவர்க்க ஸ்ரு ஷ்டி அத்வாரகம்; அநிருத்தக்ருத்யமாகச் சொன்ன மிஶ்ரவர்க்க ஸ்ருஷ்டி ஸத்வாரகமென்னவொண்ணாது. ஆகையால், ஶுத்த வர்க்கஸ்ருஷ்டியும், மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும, ஸத்வாரகஸ்ருஷ்டி தன்னிலே சேதநருடைய கர்மவிஶேஷப்ரயுக்தமான ஸங்கல்ப விஶேஷத்தாலேயாகக் கடவது. இந்த ஶுத்தவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் எம்பெருமான்றானே யருளிச்செய்யக் கேட்ட வநந்தரம், (நிரூ) "[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

† அநர்விதம்.

சஅ. விபவம், அநந்தமாய் கௌணமுக்யபேதத்தாலே பேதித்திருக்கும்.

[illegible] " என்று, ஸேனைமுதலியார் கேட்க, (நூகஅ) " [illegible] " என்று, பகவான்றானே யருளிச்செய்கையாலே,

சஅ ஆக, வ்யூஹத்தின்படியை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ், அநந்தரம், விபவத்தின்படியை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் மேல், (விபவம், அநந்தமாய்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (நூகக) " [illegible] " என்றும், (நூசO) " [illegible] " என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, விபவமானது - பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப் போகாதபடி அநந்தமாய், கௌணமுக்யமுமாகிற பேதத்தாலே யிரண்டுவகையாகப் பிரிந்திருக்குமென்கை. விபவமாவது - இதர ஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில். கௌணமென்றது - அவரமென்றபடி; முக்யமென்றது - ஶ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது - ஆவேஶாவ

௪௯. மநுஷ்யத்வம், திர்யக்த்வம், ஸ்த்தாவரத்வம் போலே, கௌணத்வமும், இச்சையாலேவந்தது; ஸ்வரூபேண வன்று.

௫௦. அதில், அப்ராக்ருத விக்ரஹங்களுமாய், அஜஹத்ஸ்வபாவ விபவங்களுமாய், தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே யிருக்கக்

காரம்; முக்யமாவது - ஸாக்ஷாதவதாரம். ஆவேஶந்தான்-ஸ்வரூபாவேஶமென்றும், ஶக்த்யாவேஶமென்றும் த்விவிதமாயிருக்கும். அதில், ஸ்வரூபாவேஶமாவது - ஸ்வம்மானரூபத்தாலே ஆவேஶிக்கை; அதாவது பரஶுராமாதிகளான சேதநருடைய ஶரீரங்களிலே, தன்னுடைய வஸாதாரணவிக்ரஹத்தோடே யாவேஶித்து நிற்கை. ஶக்த்யாவேஶமாவது - கார்யகாலத்திலே விதிஶிவாதிகளான சேதநர்பக்கலிலே ஶக்திமாத்ரத்தாலே ஸ்புரித்துநிற்கை.

௪௯. இனி, முக்ய விபவத்தோடு கௌணவிபவத்துக் குண்டான ஸாம்யவைஷம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (மநுஷ்யத்வம்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௪௧) “[illegible]” என்கிறபடியே, ராமக்ருஷ்ணத்வாதியான மநுஷ்யத்வம், மத்ஸ்ய கூர்மத்வாதியான திர்யக்த்வம், குப்ஜாம்ரத்வமாகிற ஸ்த்தாவரத்வமாகிற விவை இச்சையாலேயானுப்போலே ஆவேஶரூபமான கௌணத்வமும் இச்சையாலே வந்ததென்னுமாகாரமொக்கும்; அப்ராக்ருதமாயிருந்துள்ள ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே வந்ததன்றென்கை. உபாத்தவசநங்கள் இச்சையாலேவந்ததென்கிற மாத்ரத்தைச்சொல்லிற்றேயாகிலும், கௌணத்வமாவது மநுஷ்யத்வாதிகள்போலே, அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு அவதரித்ததல்லாமையாலே, ஸ்வரூபேணவந்ததன்றென்னுமிடமும் ஸித்தமிறே.

௫௦. இன்னமும், உபாஸ்யத்வாநுபாஸ்யத்வகதநமுகத்தாலும், உபயத்துக்குமுண்டான விஶேஷத்தை தர்ஶிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் முக்யவிபவத்தினுடைய வுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச் செய்கிறார்; (அதில்) என்று

கடவதான முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்கும்.

ருக. விதிஶிவபாவக வ்யாஸ ஜாமதக்ந்யார்ஜுந வித்தேஶாதிகளாகிற கௌண ப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம், அஹங்காரயுக்த ஜீவர்களை யதிஷ்டித்து நிற்கையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கநுபாஸ்யங்கள்.

தொடங்கி. அதாவது - உபயவிதமான விபவத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, (ருசஉ) "[illegible] " என்கிறபடியே (ருசரு) *ஆதிபஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்ததாகையாலே, அப்ராக்ருதவிக்ரஹங்களுமாய், (ருசச) "[illegible]" என்கையாலே, விடாதேயிருந்துள்ள அஜத்வாऽவ்யயத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதியான ஸ்வபாவ விபவங்களை யுடையவையுமாய், அதஏவ தீபத்தில்நின்றும் உத்பந்நமான ப்ரதீபம் ஸ்வகாரணமான தீபத்தினுடைய ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயிருக்குமாபோலே, ஸ்வகாரணதுல்ய ஸ்வபாவமாயிருக்கிற முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்குமென்கை.

ருக அநந்தரம், கௌணவிபவத்தினுடைய வநுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச் செய்கிறார்; (விதிஶிவ) இத்யாதியாலே. அதாவது-(ருசகு) "[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]" என்கிற
படியே, ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ரஹ்மாவும், ஸம்ஹாரகர்த்தாக்
ளான ஶிவபாவகர்களும், வேதங்களைவ்யஸித்த வ்யாஸனும், துஷ்
டக்ஷத்ரிய நிரஸநம்பண்ணின ஜமதக்நிபுத்ரனான பரஶுராமனும்,
(நிசக) " [illegible]
[illegible] " என்கிறபடியே, சாபதரனாய்க்கொண்டு ஜகத்தை
ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுநனும், ஔதார்ய
ப்ரதாநனான வித்தேஶனும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருத
ரானகருத்ஸ்த்த முசுகுந்த ப்ரப்ருதிகளுமாகிற கௌணப்ராதுர்ப்
பாவங்களெல்லாம, ஸ்வாதந்த்ர்ய ரூபமான அஹங்காரயுக்தரான
ஜீவர்களை கார்யார்த்தமாக ஆவேஶமுகேந அதிஷ்டித்துநிற்கை
யாலே, புபுக்ஷுக்களாயிருப்பார்க்கொழிய முமுக்ஷுக்களுக்கு
உபாஸ்யங்களன்றென்கை. "வ்யாஸஜாமதக்ந்யார்ஜுநன்" என்கிற
விடத்தில், அர்ஜுநனென்றது - பாண்டுபுத்ரனான வர்ஜுநனையா
கவுமாம்; அவனையும் ஆவேஶாவதாரமாக, இதிஹாஸாதிகளிலே
சொல்லுகையாலே. இந்தகௌணப்ராதுர்ப்பாவாநுபாஸ்யத்வந்
தான் (நிசஏ) " [illegible]
[illegible]
[illegible] " என்றும்,
ஸம்ஹிதாந்தரத்திலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

உபாத்தவசநங்களில், புத்தமுநியையும் ஆவேஶாவதாரங்க
ளிலே யொன்றாகச் சொன்னவிது, (நிசஅ) "மாவுருவிற்கள்ளவே
டம்" என்று, ஸ்வேநரூபேண வவதரித்ததாகச்சொன்ன நம்மா
சார்யர்கள் வசநத்தோடு விருத்தமன்றோவென்னில்; கல்பபேதத்
தாலே யப்படியுஞ் செய்யக்கூடுகையாலே விருத்தமன்று.

ஜாமதக்ந்யன் - ஸ்வரூபாவேஶாவதாரமாயிருக்க, ஶக்த்யா
வேஶங்களோடே ஸஹபடித்தது - ஸ்வரூபேண ஆவேஶிக்கிறது,

நஉ. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதிபேதமும், ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமும்,

---

ஶக்திவிஶேஷத்தாலே யாகையாலே யென்று நியமித்துக்கொள்வது.

நஉ. ஆக், விபவங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தையும், அதில் கௌணமுக்ய விபாகத்தையும், அந்த கௌணமுக்யங்களுக்குண்டான பரஸ்பர விஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்தார்கீழ்; அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன பரவ்யூஹங்களிலும் முக்யவிபவங்களிலும் உண்டான அவாந்தரபிதைகளும், அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணாதி பேதங்களுஞ் சொல்லவேண்டியிருக்கச் செய்தேயும், சொல்லாமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (நித்யோதித) இத்யாதியாலே. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதி பேதமாவது - (நசக) “[illegible]” இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய், நித்யோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும், அவர்பக்கலில் நின்றும் உத்பந்நராய், ஸங்கர்ஷண வ்யூஹகாரணமாய், ஶாந்தோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற வ்யூஹவாஸுதேவரும் முதலான வாஸுதேவமூர்த்தியில்பேதமும், வ்யூஹங்கள் நாலென்றும், மூன்றென்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும். “நாலுமுண்டாயிருக்க மூன்றென்கிறது-வ்யூஹவாஸுதேவரூபத்துக்கு பரரூபத்திற்காட்டில் அநுஸந்தேய குணபேதமில்லாமையாலே” என்று, அபியுக்தர் சொல்லுகையாலே, இவர், கீழ் வ்யூஹத்ரயமென்றருளிச்செய்ததுக்கும், இங்குவ்யூஹ வாஸுதேவருண்டாக வருளிச்செய்ததுக்கும் விரோதமில்லை.

(ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமாவது - ஶாந்தோதிதோத்பத்தி சொன்ன வநந்தரம், (நநo) “[illegible]”

கேசவாதி மூர்த்த்யந்தரமும்.

[illegible] " என்றும், (நிநிக) " [illegible] " என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, உபாஸகா நுக்ரஹார்த்தமாகத் தன்க்ருபையாலே பண்ணினதாய், த்யாயிகளுடைய ஸேதஶாந்தியின்பொருட்டும், தத்தத்பதஸ்த்தஜீவர்களுக்குத் தந்நிவ்ருத்தியின்பொருட்டுமாய், தசுதத்தவஸ்த்தஜீவர்களுக்கு அதிஷ்டாத்ருத்வேந தத்பதஸ்த்தனுப்கொண்டு கர்மவஶ்யரான சேதநர்க்கு உபாஸ்யனுகையே ப்ரதபேதப்ரயோஜநமுமாய்க்கொண்டு, வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ப்ரத்யேகமுண்டான ஜாக்ரத் ஸ்வப்நஸுஷுப்தி துரீயஸம்ஜ்ஞகமான நாலுவடிவையுமுடையனுயிருக்கை.

கேஶவாதிமூர்த்த்யந்தரமாவது - (நிநிஉ) " [illegible] " என்றும், (நிநிஈ) " [illegible] " என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, லலாடாதிகளிலே நின்று ஶரீரரக்ஷணத்தைப் பண்ணி நின்றுகொண்டு, த்யாயிகளுடைய தாபஶாந்தியின் பொருட்டாயிருப்பதாய், வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ஒவ்வொன்றிலே மும்மூன்றாக வுத்பந்நமாய், மூர்த்த்யந்தரஸமாஹ்வயமாயிருக்கிற கேஶவாதி வ்யூஹாந்தரம்.

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமான பத்மநாபாதிவிபவமும், உபேந்த்ர
த்ரிவிக்ரமததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண மத்
ஸ்ய கூர்மவராஹாத்யவதார விஶேஷங்களும்,

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமான பத்மநாபாதிவிபவமாவது-(ருச) "பத்மநாபாதிகாஸ்ஸர்வே வைபவீயாஸ்ததைவ ச। ஷட்த்ரிம்ஶத் ப்ராதுர்ப்பாவா: ப்ரயோஜநவஶாத் ஷட்த்ரிம்ஶத்தேவ விஷ்ணோ: ஸ்யுர்யே பத்மநாபாதிகாஸ்ஸ்ம்ருதா:। அநிருத்தாத் ஸமுத்பந்நா தீபாத் தீபா இவோத்திதா:" என்கிறபடியே, தீபாத்தீபாந்தரம் போலே, அநிருத்தாதுத்பந்நங்களாய், ப்ரதாநங்களாய், ஷட்த்ரிம்ஶத்பேதத்தாலே பிந்நங்களாயிருக்கிற பத்மநாபாத்யவதார விஶேஷங்கள். இந்த பத்மநாபாதிகள்தான், (ருரு) "விபவா: பத்மநாபோ த்ருவோऽநந்த: ஶக்த்யாத்மா மதுஸூதந:। வித்யாதிதேவ: கபிலோ விஶ்வரூபோ விஹங்கம:। க்ரோடாத்மா படவாவக்த்ரோ தர்மோ வாகீஶ்வரஸ்ததா। ஏகார்ணவஶயீ தேவ: கமடேஶ்வர ஏவ ச। வராஹோ நாரஸிம்ஹஶ்ச பீயூஷாஹரணஸ்ததா। ஶ்ரீபதிர்தேவதேவஶ்ச காந்தாத்மாऽம்ருததாரக:। ராஹுஜித் காலநேமிக்ந: பாரிஜாதஹரஸ்ததா। லோகநாதஸ்து ஶாந்தாத்மா தத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு:। ந்யக்ரோதஶாயீ பகவாந் ஏகஶ்ருங்கதநுஸ்ததா। தேவோ வாமநதேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:। நரோ நாராயணஶ்சைவ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததைவ ச। ஜ்வலத்பரஶுத்ருக்ராமோ ராமஶ்சாந்யோ தநுர்த்தர:। வேதவித் பகவாந் கல்கீ பாதாலஶயந: ப்ரபு:। த்ரிம்ஶந்நவைவைதே பத்மநாபாதயோ மதா:" என்று, முப்பத்தொன்பதாக அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளிலே சொல்லிற்றேயாகிலும் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே முப்பத்தாகச் சொல்லியிருக்கையாலே, இவர் ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமென்றதில் குறையில்லை. இனி, அந்த முப்பத்தொன்பதிலே மூன்றைக் குறைத்துக்கொள்ளுகையிறே யுள்ளது. அவையாவன:- கபில தத்தாத்ரேய பரஶுராமரூபமான ஆவேஶாவதாரங்கள். உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரம ததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ண க்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களும்,

மத்ஸ்யகூர்மவராஹாத்யவதாரவிஶேஷங்களாவன - அவதாரகந்தமானையாலே ஸர்வாவதாரங்களுக்கும் அநிருத்தனே காரணமாகச் சொல்லிற்றேயாகிலும், முன்புசொன்ன பத்மநாபாதிகளிலே ஸஹபடிதங்களானவற்றிலே, பூர்வோத்பந்ந விபவதிலின்றும் விபவாந்தரங்களாக வுத்பந்நங்களானவையு முண்டென்னுமிடத்தைத் தர்ஶிப்பிக்கை முதலான சிலப்ரயோஜநத்தைப்பற்ற, (ருடுகூ) “[illegible] ” என்று, பிரித்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த்ரனுக்குத் துணையாயிருந்து ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணுகிற வுபேந்த்ராவதாரமும், எல்லைநடப்பாரைப்போலே லோகத்தை யளந்து அவனிழந்த வைஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்த த்ரிவிக்ரமாவதாரமும், அவனுக்கு அம்ருதப்ரதாநார்த்தமாகக்கொண்ட தந்வந்த்ரியவதாரமும், வேதப்ரதாநார்த்தமாகக் கொண்ட ஹயக்ரீவாவதாரமும், ஶிஷ்யாசார்யக்ரமேண நின்று திருமந்த்ரத்தைவெளியிட்டருளின நரநாராயணாவதாரங்களும். அவர்களோடொக்க தர்மதேவதைபக்கலிலே பிறந்து லோகரக்ஷணம்பண்ணின ஹரியும் க்ருஷ்ணனுமான வவதாரங்களும், ப்ரளயரக்ஷணம், மந்தராதாரத்வம், பூம்யுத்தரணமாகிற விவற்றோடே வித்யாப்ரதாநங்கள்பண்ணின மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹாவதாரங்களும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான நாரஸிம்ஹ கல்க்யவதாரந்தொடக்கமானவையும்.

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணக்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களாவன - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பரவ்யூஹவிபவங்களாகிற வவற்றினுடைய (ருடுஎ) “[illegible]

துரவதாரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையாலே சொல்லு
கிறிலோம்.

[illegible]" என்றும், (நிநிஅ) " [illegible]" என்றும், இத்யாதிகளாலே சொல்லப்
படுகிற புஜபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும், இந்தவ்யூஹபேத
விபவபேதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரத்யேகமுண்டான க்ருத்யபேதங்
களும், ஆமோதாதிகளும், அயோத்யாமதுராதிகளுமாய்க்கொண்டு
வ்யூஹவிபவங்களுக்கு ப்ரத்யேகமுண்டானஸ்த்தாநபேதங்களும்.
ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான பூஷணவஸ்த்ராதி பே
தங்களும். (துரவதாரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையா
லே, சொல்லுகிறிலோம்) என்றது - இவையெல்லாஞ் சொன்
னாலும், ஒருவர்க்கு புத்திபண்ணவுமரிதாய், அவதாரரஹஸ்யங்களா
கையாலே, மிகவும் குஹ்யமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறோமில்
லை யென்கை.

௫௩. அவதாரங்களுக்கு ஹேது - இச்சை.

௫௪. பலம் - ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்.

---

௫௩. லோகத்தில், ஜந்மங்களுக்குஹேது - கர்மமாயன்றோ இருப்பது; இவனுடைய வவதாரங்களுக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச் செய்கிறார் ; (அவதாரங்களுக்குஹேது-இச்சை) என்று அதாவது - (௪௯௫) "பஹுதா விஜாயதே" (௪௯௯) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" (௫௭௫) "பலபிறப்பாய்" (௫௫௯) "எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" (௫௯௦) "மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த" என்று, இப்படி பஹுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிற விவனுடைய வவதாரங்களுக்குஹேது - இப்படி யவதரிப்போமென்னும் ஸ்வேச்சை யொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்கை. ௫௪௪) "ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா" என்று, தானேயருளிச்செய்தானிறே. "ஆத்மமாயயா" என்றது - ஆத்மேச்சயா என்றபடி. (௫௯௧) "மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்" என்று, மாயாஶப்தம்-ஜ்ஞாநவாசியாகையாலே, இச்சாரூபமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (௫௯௨) "ஜ்ஞாத்ருஹிதாஹி ஶ்ரேதாரக்ஷைஹ" என்னக்கடவதிறே. (௫௯௩) "ஐஶம்யதப்யுதிஷ்வேஷ்திரயதிஜாதிஹ்ய தயேவ விஹ்ருதீநாம் ஶய்யஸந்நதிரஸ்வாசேத நு। ஸஜாதீயஸ்வேஷ்டிதாதிபி ஹவாவ்யாசவிஹஜந்ஶீஶஸம் வஹித்யோ வர்ணமதேஷ ஸாதூஸமயவஸி" என்றும், (௫௯௪) "ஸவஸ்யேதேஷ்டவ ஸ ஶயணாஸ்யவயோஶ நநநெகேநவிஷஸஹ்ரூத நாவஸ்ஸுவ்ய। நாவேதஶாஸ்ரநா ஜாதிஷவயாநிஷ்வகவிஜ்ஞாவிஹாரவியிநாவஸ ஸதவிஷ்ஞ:" என்றும், அவதாரஹேது- இச்சையென்னுமிடத்தை, ஆழ்வான் விஶதமாக வருளிச்செய்தாரிறே.

௫௪. ஹேதுவிதுவானாலும். இவ்வவதாரங்கள் தனக்கு பலமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் ; (பலம்-ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்) என்று. அதாவது-(௫௯௫) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்। தர்மஸம்ஸ்தாபநார்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்று, அவன்றானருளிச்செய்தபடியே, தன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தராய், தன்னுடைய வநுபவமொழிய க்ஷணகாலமும்

௫௫. பலப்ராமாணங்களிலும் ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கையாலே, அவதாரங்களுக்கு ஹேது - கர்மமாக வேண்டாவோ வென்னில்;

செல்லாதே தன்னைக்காண வேணுமென்றுசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜநங்களைத் தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாவலோகநாலாபநதாநமுகேந ரக்ஷிக்கையும், தத்விரோதிகளான துஷ்க்ருத்துக்களை நஶிப்பிக்கையும், தன்னுடைய வாராதந ரூபமாய், க்ஷீணமாய்க்கிடக்கிற வைதிகதர்மத்தை ஆராத்யனை தன் ஸ்வரூபத்தை தர்ஶிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற விம்மூன்றுமே பலமென்கை. (௫௬) "[illegible]" *என்றிறே! இந்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், பாஷ்யகார ரருளிச்செய்தது.* (௫௭) "[illegible]" *என்றிறே! ஆழ்வானு மருளிச்செய்தது.*

௫௫. *அவதாரம் இச்சமென்றறியாதே, கர்மநிபந்தநமாக நினைத்து மந்தமதிகள் பண்ணும் ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்;* (பலப்ரமாணங்களிலும்) *என்று தொடங்கி. அதாவது - இதிஹாஸ புராணரூபமான பலப்ரமாணங்களிலும்,* (௫௮) "[illegible]" *என்றாப்போலே யுண்டான ப்ருகுஶாபம்முதலா*

ரு௬. அவைதன்னிலே ஶாபம் வ்யாஜம்; அவதாரமைச்சமே ன்று பரிஹரித்தது.

ருஎ. அந்தர்யாமித்வமாவது-அந்தঃ ப்ரவிஶ்யநியந்தாவாயிருக்கை.

ருஅ. ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் ஸகல சேதநர்க்கும் துணையாய், அவர்களை விடாதேநிற்கிற நிலைக்

னவற்றாலே பிறந்தானாகச் சொல்லுகையாலே, அவதாரஹேது-இச்சையன்றிக்கே, கர்மமாகவேண்டாவோவென்கிறதாகிலென்கை.

ரு௬. அதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார்; (அவைதன்னிலே) என்று தொடங்கி. அதாவது (ரு௬௬) "[illegible] " என்று, உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்திலும், (ருஎ0) "[illegible] " என்று, லிங்கபுராணாதிகளிலும் சொல்லுகையாலே, ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கிற வவைதன்னிலே, ஶாபம் வ்யாஜமாத்ரம்; அவதாரம் இச்சாக்ருஹீதமென்று பரிஹரித்ததென்கை.

ருஎ. ஆக, இப்படி விபவத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அந்தர்யாமித்வமாவது) என்று தொடங்கி அதாவது - (உ௬) "[illegible]" (ருஎக) "[illegible]" (ருஎஉ) "[illegible]" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, சேதநருடைய வுள்ளேப்ரவேஶித்து ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை அந்தர்யா மித்வமாவதென்கை.

ருஅ. இதுதான், ஆத்மாவினுள்ளே தன் ஸ்வரூபத்தாலே வ்யாபித்துநின்று நியமிக்குமதும், ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே வ்யாபித்திருந்து நியமிக்குமதுமாய்க்கொண்டு த்விவிதமாயிருக்கையாலே, உபயத்தையுமருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி) என்று தொடங்கி. அதாவது - (ருஎ௩) "[illegible]

---

* [illegible]-கோரகை.

குமேலே ஶுபாஶ்ரயமானதிருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்கு த்யேயனுகைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும், பந்துபூதனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யாத்மா ஸர்வஸ்ய ஸர்வேஷாம் ப்ரவிஷ்டஸ் ஸர்வதேஹிஷு" என்று தொடங்கி, (௫௪) "ஸ்வர்க நரக ப்ரவேஶே பந்தாநாம் ஹி கேஶவ:" என்று சொன்னபடியே, புண்யநிபந்தநமாகஸ்வர்க்கத்தைப்ரவேஶிக்கையும், பாபநிபந்தநமாக நரகத்தை ப்ரவேஶிக்கையும், உபயநிபந்தநமாக கர்ப்பத்தை ப்ரவேஶிக்கையும் முதலான வெல்லாவவஸ்தைகளிலும், எல்லாசேதநர்களுக்கும், இராமடமூட்டுவாரைப்போலே உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்துநோக்கிக்கொண்டு போருகையாலே துணையாய், அவர்களை யொருகாலும் விடாதே அந்தராத்மாவாய் நிற்கிற நிலைக்குமேலே, (௫௫) "ஸஹஸ்ராம்ஶு ஸஹஸ்ராபோ ஜ்யோதிர்விஶ்வதநு:" என்றும், (௫௬) "நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்யோதிரூபமாய், ஶ்யாமளமானதன்னை முட்டாக்கிடும்படி, செம்பொனேதிகழுகிற புகராலே, நீலதோயதத்தை விழுங்கின வித்யுல்லேகைபோலேயிருக்கையாலே, பாஹ்யவிஷயப்ரவணமானமநஸ்ஸை அதில்நின்றும் பற்றறுத்து, தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாக்கிக்கொள்ளும்படி, ஶுபாஶ்ரயமான திருமேனியோடே அந்தசேதநர்க்கு த்யாநருசிபிறந்தபோது த்யேயனுகைக்காகவும், புத்த்யாதிகளுக்கு நியாமகனாய்க்கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் நாராயணத்வப்ரயுக்தமான குடற்றுடக்காலே பந்துபூதனாய்க்கொண்டு, (௫௬) "ஏஷ ...கோஶஸ்த்தீகாஶம் ஹ்ருதயஞ்சாப்யதோமுகம்" என்கிற, ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பென்கை. அந்தர்யாத்மதையை முதற்சொல்லி, அதுக்குமேலே ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்குமிருப்பைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று, விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான பாத்வாதிகளைச் சொல்லி வருகிற ப்ரகரணமாகையாலே.

ருகூ. அர்ச்சாவதாரமாவது - "தமருகந்ததெவ்வுருவும்" என்கிற படியே, சேதநர்க் கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவி ஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே, தேஶகாலாதிகாரி நியமமில் லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணாக்கண் ணிட்டு, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களை யுமுடையனாய்க்கொண்டு, கோயில்களிலும், க்ருஹங்க ளிலும் எழுந்தருளிநிற்கும் நிலை.

ருகூ. ஆக, அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், அர்ச்சாவதாரத்தை யுபபாதிக்கிறார் ; (அர்ச்சாவ தாரமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - (ருஎஎ) "தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானே" என்று, ஆஶ்ரிதர் யாதொன்றைத் தனக்குத் திருமேனியாகக் கோலினார்கள், அத்தையே தனக்கு வடிவாகக்கொள்ளுமென்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதரானசேதநர்க்கு அபி மதமான ஸ்வர்ணரஜதாதி ஶிலாபர்யந்தமான ஏதேனுமொருத்ரவ் யத்திலே, அயோத்யாமதுராதி தேஶநியமமென்ன, பதினாயி ரம்ஸம்வத்ஸரம் நூறுஸம்வத்ஸரமென்றாப்போலே யுண்டான கால நியமமென்ன, தஶரத வஸுதேவாதிகளென்றாப்போலேயில் அதி காரிநியமமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய்க் கொண்டு ஸந்நிதிபண் ணின ராமக்ருஷ்ணாதிவிபவ விஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே,(ருஎஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஒரு தேஶநியமமில்லாதபடியாகவும்; அர்ச்சகனுடையவபேக்ஷா காலமொழிய தனக்கென்று ஒரு காலநியமமில்லாதபடியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்குமாகையாலே, இன்னாரென்பதொரு அதி காரிநியமமில்லாதபடியாகவும் ஸந்நிதிபண்ணி, "ஸர்வஸஹிஷ்ணு:" என்கிறபடியே ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே, அவர்கள்செய் யுமபராதங்களைக் காணாக்கண்ணிட்டு, "[illegible]" என்கிறபடியே, அர்ச்சகபாரதந்த்ரமான ஸ்நாநாஶநஶய நாதிகளான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையனாய்க்கொண்டு எழுந் தருளிநிற்கும்நிலை-அர்ச்சாவதாரமாவதென்கை. (ருஎகூ) "[illegible]" என்கையாலே, அர்ச்சாஶப்தம் - ப்ர திமாவாசி.

௯௦. ருசிஜநகத்வமும், ஸமாஸ்ரயத்வமும், அஸேஷலோக ஸரண்யத்வமும். அநுபாவ்யத்வமு மெல்லா மர்ச்சாவதா ரத்திலே பரிபூர்ணம்.

௯௧. ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறாடிக்கொண்டு

---

௯௦. இவ்வர்ச்சாவதாரத்தினுடைய ருசிஜநகத்வாதி குண பூர்த்தியை யருளிச் செய்கிறார்; (ருசிஜநகத்வமும்) என்றுதொடங்கி, அதாவது - ஸாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணாதே விஷயாந்தரங்களிலே மண்டிவிமுகராய்ப் போரும சேதநர்களுக்குத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யகுணங்களாலே வைமுக்யத்தைமாற்றி, தன்பக்கலிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கையும், ருசிபிறந்தவனந்தரம், தன்னை பஜிக்குமவர்களுக்கு, கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்கு மினிதாம்படி ஸமாஸ்ரயமா யிருக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே, தன்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரிக்குமளவில் குணாகுண நிரூபணம்பண்ணாதே, ஸகலலோகங்களி லுள்ளவர்களுக்கும் ஸரண வரணார்ஹமாயிருக்கையும். உபாயமானமாத்ரமாய் ஒருதேஸவிஸேஷத்திலேபோனால் அநுபாவ்யமாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே, வைலக்ஷண்யத்தில் வாசியறிந்தவர்களுக்கு (௫௮௦) "என்னமுதனைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்னும்படி, அநுபாவ்யமா யிருக்கையுமாகிற விவையெல்லாம் அர்சசாவதாரத்திலே பரிபூர்ணமாயிருக்குமென்கை. (௫௮௧) "ஸர்வத்ர ஸர்வ ஜநாநாம் ... ... ஸர்வ ஸ்ரோத்ர ... ... விஷ்ணு ..." என்று, இவ்வர்ச்சாவதாரத்தில், ஆஸ்ரிதருகந்ததொருத்ரவ்யத்தைத் தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு உபாஸ்யனுமாய், ப்ராப்பனுமாயிருக்குமென்னுமிடம், ஸ்ரீஸௌநக பகவானாலுஞ் சொல்லப்பட்டதிறே.

௯௧. இன்னமும், இவ்வர்ச்சாவதார குணாதிக்யத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு. இப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டி யருளுகிறார்; (ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை) என்றுதொடங்கி. அதாவது - (௫௮௨) "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" என்கிறபடியே, சேதநனுக்கு ஸ்வத்வமும், தனக்கு ஸ்வாமித்வ

அஜ்ஞரைப்போலேயும், அஶக்தரைப்போலேயும், அஸ்வதந்த்ர ரைப்போலேயும் இருக்கச்செய்தேயும், அபாரகாருண்ய பரவஶனாய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

மும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்க, இவன் தன்னுடைமைகளோடொக்கத்தன்னையும ஸஹறபடிக்கும்படி ஸ்வாமித்வம் இவன்பக்கலிலும், ஸ்வத்வம் தன்பக்கலிலுமாகத் தன்னிச்சையாலே மாறாடிக் கொண்டு, (ருகூஅ) "யஸ்யாஸ்மி ஜஸ்யாஸ்மி..." (கூசகூ) "பாரஸ்யஶக்திர் விவித்வைவ ஶ்ரூயதே" (ருஅச) "நதஸ்யஶக்ஷு ந" என்றும் (ருஅரு) "ஸர்வஶ்யஸ்ய ... தாஸஸ்ய ஶக்திர் ..." என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே. ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னையமைத்துக்கொண்டு, தன்காரியமும் பிறர்காரியமு மறியமாட்டாத வஜ்ஞரைப்போலேயும், தன்னைத் தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாத அஶக்தரைப்போலேயும், தனக்கென்னவொருமுதன்மையில்லாத அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயுமிராநிற்கச்செய்தேயும், விழுக்கரையுமுட்பட விடமாட்டாதபடி கரைபுரண்டுசெல்லுகிற காருண்யம் இட்டவழக்காய்க்கொண்டு, நேத்ரபுத்ரவிதரணம்முதலாக மோக்ஷதானபர்யந்தமாக யதாதிகாரம் சேதநருடைய ஸகலாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளுமென்கை.

(ருஅகூ) "அர்ச்சாவதாரஸர்வேஷாம் பாந்தவோ பக்தவத்ஸல:। ஸ்வத்வமாத்மனி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" என்று, அர்ச்சாவதாரமானது - ஸர்வர்க்கும் பாந்தவமாய், பக்தவத்ஸலமாயிருக்கும். ஸ்வத்வமானது - ஆத்மாவின் பக்கலிலும், ஸ்வாமித்வமானது - என் பக்கலிலும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்குமென்றும், (ருஅஎ) "உதித்ய ஸ்வாமித்வம் கேஶவஸ்ய ... ஸ்வாமினோ ... தேவதேவ: ... ஸநாதந:" என்று, இப்படி ஶேஷித்வம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கச்செய்தேயும், என்னுடைய கேஶவனென்றும், பரமபதத்தை யுடையாளமாகவுடைய தேவனான ராமன் என்னுடையவனென்றும். (ருஅஅ) "ஸ்வாமீ ... நாநா நாராயண ... "

வராஹவேஷோ ஹரிர்வாஸுதேவோ நாராயணஸ்ததா" என்று, என்னுடையவன் இந்த வாமநனானவன், ப்ரபுவான நாஸிம்ஹரூபியான வன், வராஹவேஷத்தையுடைய பகவான், அப்படியே நாநாராயண னென்றும், (நிஅக) "ததா க்ருஷ்ணஶ்ச ராமஶ்ச க்ராமே திஷ்டதி ஶாஶ்வத: । ஸ்ரீராமோ ராமஸ்ச விபுர்வேதி மமைவ ஸ:" என்னும்படியே க்ருஷ்ணனும், ராமனும் என்னுடையவனென்றுஞ் சொல்லா நிற்கும். என்னுடைய க்ராமத்திலிருக்கிற பகவான் என்னுடையவ னென்னும் மமத்வபுத்தியுண்டாகாநிற்கும். (நிகO) ". வித்யதே ஜகந்நாதோ ஸ்வாமீ ஸர்வேஶ்வரோ ஹரி: । அஶக்தவத் ஸ்வதந்த்ர: ஸ்வாமீ ரக்ஷ்யவத்" என்று, பரமார்த்தத்தால் ஜகந்நாதனைப், ஸ்வாமி யான ஜநார்த்தநனை அஶக்தனாகவும், அஸ்வதந்த்ரனாகவும், ரக்ஷ்ய பூதனாகவும் சிந்திப்பதுஞ் செய்யாநிற்கும். (நிகக) "தத்ர பூஜாம் மஹாதேஜா ஜகத்பதிர் பக்தவத்ஸல: । ஸ்நானம் பானம் ததா யாத்ராம் கரோதி பகவான் ஸ்வயம்" என்று, பெரிய தேஜஸ்ஸையுடைய ஜகத்பதியானவன், பக்தனுக்கு வத்ஸலனாய்க்கொண்டு அவன் இச் சித்தபோது அமுதுசெய்யாநிற்கும்; அப்படியே, ஸ்நாநத்தையும் பாநத்தையும் யாத்ரையையும் பண்ணுநிற்குமென்றும், (நிகஉ) "ஸ்வதந்த்ரம் ஜகந்நாதம் அஸ்வதந்த்ரம் யதா ததா । ஸர்வஶக்திம் ஸ்ரஷ்டாரம் அஶக்தவச் சேஷ்டதே" என்று, ஸ்வதந்த்ரனைப் ஜகந் நாதனையிருக்கச்செய்தேயும், அவன் யாதொருபடி அஸ்வதந்த் ரன், அப்படியாகாநிற்கும் ஸர்வஶக்தியாய் ஜகத்துக்கு ஸ்ரஷ்டா வாயிருக்கச்செய்தேயும், அஶக்தனைப்போலே சேஷ்டியா நிற்கு மென்றும்; (நிகங) "ஸர்வகாமப்ரதம் தேவம் ஸ்வாமினம் ஸர்வதேஹினாம் । அஶக்தவத் ப்ரதீயேத" என்று, எல்லாக்காமங்களையும் கொடாநின்று ஸ்வாமியாயிராநிற்கச்செய் தேயும், அஶக்தனைப்போலே காணப்படாநிற்கும்; அபராதங்க ளில் அறிவிலனாகா நின்றுகொண்டு, எப்போதும் தயையைப் பண் ணுநிற்குமென்றும், (நிக௪) "ஸர்வாபராத விஷயே ஸர்வதா தயயா । உதாராம் அஶக்தத்வம் அர்ச்சாவதார" என்று, அர்ச்சாவதார விஷயத்தில் என்னுளும் சுருக்கச்

சொல்லப்பட்ட வத்தனே ; குணங்களானவை நூறுவர்ஷம் கூடினாலும் சொல்ல ஶக்யங்களல்ல வென்றும், (ருகூரு) "[illegible]" என்று, என்னுடைய ப்ரஸாதமொழிந்தாலும், ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சொல்லமுடியாதென்றும், (ருகூசு) "[illegible]" என்று, இப்படி பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாரனை நான் அநுபதிக்கிற வாத்மாக்களுக்கு, பூர்வ பூர்வ ப்ரகாரங்களிற் காட்டில் உத்தரோத்தர ப்ரகாரத்தில் ஸௌலப்யத்தாலே ஶ்ரேஷ்ட்டனுயிருப்பேனென்றும், (ருகூஎ) "[illegible]" என்று, ஜகத்ஸ்வாமியான நான், ஸௌலப்யத்தாலே மேலே மேலே ஸுலபனுயிருப்பனிறே! என்றும், (ருகூஅ) "[illegible]" என்று, ஸர்வத்தையும் அதிஶயிப்பதான ஷாட்குண்யரூபமானது - மந்த்ர பிம்பங்களிலே நிற்கும் ; மந்த்ரத்திலே வாச்யாத்மநா என்றும் நிற்கும் ; பிம்பத்திலே க்ருபையாலே நிற்குமென்றும், இப்படி, அர்ச்சாவதாரத்தினுடைய குணாதிக்யம் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே யருளிச்செய்யப்பட்டதிறே. (ருஎஅ) "[illegible]" என்று. அவதாரங்களை யருளிச்செய்தவநந்தரத்திலே, அர்ச்சாவதாரவைபவத்தை, ஸங்க்ரஹேண ஒரு ஶ்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தாரிறே! பட்டர்.

ஆக, ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்தையும் நிறம்பெறுத்தும் குணவைலக்ஷண்யத்தையும் அக்குணங்களடியாக அவன்பண்ணும் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையும், அப்படி காரணபூதனானவனுடைய ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீய

த்வத்தையும், அவனுடைய ஸர்வ பலப்ரதத்வத்தையும், காரணத்வாத்யுபயோகியான விலக்ஷணவிக்ரஹயோகத்தையும். அந்த விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுரூபமான லக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகத்வத்தையும், அந்த விக்ரஹயோகப்ரயுக்தமான பரத்வாதிபஞ்சப்ரகாரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, ஈஶ்வரதத்வத்தை நிகமித்தாராயிற்று.

ஸர்வஜ்ஞஜகதாசார்யக்ருததத்வத்ரயஸ்யய: ।
வ்யாக்யாமாக்யந்நமஸ்தஸ்மை ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகிநே ॥

ஸர்வஜ்ஞஜகதாசார்யக்ருததத்வத்ரயஸ்யய: ।
வ்யாக்யாமாக்யந்நமஸ்தஸ்மை ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகிநே ॥

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈஶ்வரப்ரகரணம் - முற்றிற்று.

——:(o):——

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

தத்வத்ரயவ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தத்வத்ரய வ்யாக்யான அசுத்தசுத்த பத்ரிகை.

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
ஸ்பூத	ஸ்பூத	7	9
யத்யதிபரீ	யத்யதி + பரீ	9	27
உத்தேசம	ரு. (அ-கை) உத்தேசம	10	29
(ரு) (அ-கை) அதில்	அதில்	11	9
தேஹம்	“ தேஹம்	,,	15
விவாத	அவிவாத	,,	18
[“ ஓரவய	ஓரவய	,,	19
சரீரம் அவ	சரீரம், அவ	,,	23
கர்த்தா	(ஸம்பர்த்தா)	12	11
கல்பிதங்களாகை	கல்பிதமாகை	,,	12
அந்த:கரண	அந்தரகரண	,,	16
அந்த:கரண	அந்தரகரண	,,	17
சிரவண	ஸ்ரவண	15	26
க்லேசந	க்லேசந	24	8
சைதில்யம்	சைதில்யமும்	25	2
சைதில்யம்	சைதில்யமும்	,,	13
விடுகையாலும	விடுகையிலும்	27	26
‘கையாலும	கையிலும்	,,	27
‘ இவனுடைய	இவனுடைய	31	22
இப்படி	“ இப்படி	,,	25
பூர்வவாஸநா	பூர்வவாஸநாத	32	10
“ ஸர்வதிய	ஸர்வதீய	,,	20
எனில்	என்னில்:	33	6
இப்படி.	கக. இப்படி	34	20
இப்படி.	கஎ. இப்படி.	35	6
(ஸியாம்ய	கஅ. (ஸியாம்ய	35	21

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
(௩௬) இவனு	இவனு	36	12
(தார்ய	௩௬. (தார்ய	36	15
" இத்கால்	இத்கால்	37	16
நக்ஷத்ரா	நக்ஷத்ரம்	,,	20
(ஶேஷ	௪௦. (ஶேஷ	38	5
ஜாஷள	ஜாஷா	,,	26
ஸோ	ஸோ	39	9
ஸேஸ த்ரா	ஸோஸ த்ரா	,,	10
ஶூத்ரா	ஶூத்ரா	,,	10
௪௩. (ஆத்ம	(ஆத்ம	41	3
இதில்	௪௩. இதில்	,,	5
ஸம்ஸாரம்	ஸம்ஸ்காரம	45	8
ஜீவாத்வைத	அதில், ப்ரஹ்மாத்வைதமாவது-ப்ராகார்யத்வைதம். ஜீவாத்வைத	46	25
நாஶத் தாலேயாதல்	நாஶத்தாலேயாதல்	48	23
ஶாகொ	ஶாகொ	49	7
இந்தஶரு	௫௬. இந்தஶரு	,,	27
(௫௬) அத்தை	அத்தை	50	14
கேழ	௯௧. கேழ	51	27
சொலில்	சொல்லில்	52	18
விபுவாய்	அவிபுவாய்	53	11
ஸ்வப்ரகா	ஸ்வயம்ப்ரகா	,,	19
நஷிஷ்டவெ	நஷிஷ்டஷா-ஷிஷ்டவெ	55	24
போதும்	போது	59	17
அஜடமெமறு	அஜடமென்று	61	23
உவத்ஷ, யஸ்யா	உவத்ஷ (அவத்தக்ஷ ரொஷியமெத) உதி-யஸ்யா	72	25
ஸாஷ்யவெஷஷ்ய	ஸாஷ்ய	72	25
கஷவஷ்ஸஸ்ய	கஷவஷ்ஸம	,,	26
மஹா-	மஹாம்	,,	,,

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
[illegible]	[illegible]	,,	27
வெதநாதக	வெதநாதக	,,	30
[illegible]	[illegible]	73	8
[illegible]	[illegible]	,,	10
[illegible]	[illegible]	,,	11
ஸ்வரூபாப	ஸ்வரூபாநுப	74	3
விஶேஷாஃ·கா	விஶேஷாஃ, [illegible]	,,	25
[illegible]	[illegible]	75	12
விஷயஸ்ப்ருஹை. கர்ம	விஷயஸ்ப்ருஹை. ஸங்ம மாவரு- புத்ரமித்ராதிகளெவில் ஸம்ஶ்லேஷஸ்ப்ருஹை. கர்ம	,,	19
விஶேஷாஹி	விஶேஷஸாஹி	76	11
[illegible]	[illegible]	,,	28
சக்ஷு ஜிஹ்வ	சக்ஷுர்ஜிஹ்வா	78	16
ஆக்ராண	க்ராண	,,	17
என்றும்	என்று	,,	29
ஶிஶா	ஶிஶ்ந	79	4
ப்ரதாநத்வம்	ப்ரதாநதத்வம்	83	3
ஸ்பஶ	ஸ்பர்ஶ	84	15
ளாழ்வார்	ளாழ்வான் (இப்படி எங்குங்கண்டுகொள்வது.)	86	6
[illegible]	[illegible]	87	15
[illegible]	[illegible]	,,	17
ப்ரதிவ்யாம்ஶமான	ப்ரதிவ்யம்ஶமான	88	23
[illegible]	[illegible]	89	12
[illegible]	[illegible]	89	13
[illegible]	[illegible]	,,	14
[illegible]	[illegible]	,,	15
[illegible]	[illegible]	,,	15

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி
[illegible]	[illegible]	90	18
[illegible]	[illegible]	,,	19
[illegible]	[illegible]	92	11
சொன்னது உபலக்ஷணம்	சொன்னதும்	,,	20
சொன்னதும் உப லக்ஷணம்	சொன்னதும் பூதாந்தரத் துக்கு முபலக்ஷணம.	,,	23
[illegible]	[illegible]	94	22
பதினாலாயிரம்	பதினாயிரம்	,,	23
அவாலுக	வாலுக	,,	20
ஸர்க்காரூபமாயும்	ஸர்க்காரூபங்களாயும்	,,	,,
சைலமாயும்	சைலரூபமாயும்	,,	,,
மாளிகைகளாலே யலங்	மாளிகைகளாலேயும், ப்ராஸாததோரணங்க ளாலேயுமலங்	,,	22
மடுப்பம் அவகாஸ தயோக்தமான	ம(ா)டுப்பமாக ஸைவோக்தமான	96	8
ஆவயுக்கும்	ஆவரிக்கும்	,,	28
[illegible]	[illegible]	97	19
[illegible]	[illegible]	98	22
இங்கு	அங்கு	101	22
[illegible]	[illegible]	103	22
[illegible]	[illegible]	104	11
புவநமும்	புவநங்களும்	107	3
தேஹமும்	தேஹங்களும்	,,	,,
காஷ்டாரூபேண	காஷ்டாதிரூபேண	109	6
[illegible]	[illegible]	111	15
யதஃ"	யதஃ" என்று	,,	18
இறு	இறே	112	11
[illegible]	[illegible]	,,	20
கும்படி	கும்படியைச்	115	11
விலக்ஷணவிக்க	விலக்ஷண	118	6

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி
உபாலி	உபாலிங்கலி	,,	7
ஸமஷ்டி வ்ருஷ்டி	ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி	,,	,,
ஸாரூப்யயா	ஸாரூப்யயா	119	12
[illegible]	[illegible]	,,	14
ப்ராதிப்ர	ப்ர	120	19
வைராக்யை	வைராக்யை	121	13
[illegible]	[illegible]	122	17
ப்ரதிபடனுபிருக்கையாலே	ப்ரதிபடமா(னு)யிருக்கை" என்கையாலே	122	26
அநாகூல	அநுநாகூல	124	29
குணத்தைவெல்லாங்கா	குணத்தை (யின்)வெல்லாங்கா	125	24
வைசேஷிக	வைசேஷிக	126	12
யோகாகாரம்	யோகாகாரம்	,,	13
நிருபாதிகங்களாகையாலே-ஸ்வோ	நிருபாதிகங்களாகையாலே - பாரதந்த்ரவஸ்துகங்களாகையாலே, ஸ்வோ	126	19
[illegible]	[illegible]	127	1
வாஹாலிகீ	வாஹாலிகீ	,,	3
ஜ்ஞாபம்	௧0. ஜ்ஞாநம்	130	1
இப்படி குணா	(௧0) இப்படி குண	,,	7
வையாக்யம்	வையாக்யம்	,,	25
௧0. இப்படி	௧௧. இப்படி	132	1
௧0. எவம்பூத	(௧௧. எவம்பூத	,,	24

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీ భగవచ్ఛాస్త్రాన్తర్గత
జితన్తాస్తోత్రమ్.

ఇతఱ్కు

పరమకారుణికరాన

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానముమ్,

ఐన్దు జితన్తై కళుక్కుమ్ పదవురైయుమ్.

ఇతు

శ్రీమాన్, పుదుప్పట్టు - తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

స్వన్తాక పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభైయారాల్,

చెన్నై,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టతు.

విజయతేతరామ్.

సిద్ధార్థినామ సంవత్సరమ్

1919

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ వైష్ణవ గ్రన్థముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

	రూ.అ.పై.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨. భారద్వాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩. ద్వయ్యర్శ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౪. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౫. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణ తిరట్టుసహిత	౧-౬-౬
౬. రహస్యత్రయమీమాంసా భాష్యమ్ ౧-వ సంపుటం	౧-౮-౦
౭. డిటో ౨-వ సంపుటం	౦-౯-౦
౮. పరన్దరహస్యమ్	౦-౮-౦
౯. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬
౧౦. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬
౧౧. శరణాగత్యర్థవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౨. తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬
౧౩. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౧౪. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౦
౧౫. తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	౧-౮-౦
౧౬. నాచ్చియార్ తిరుమొழி	౧-౧౦-౬
౧౭. పెరుమాళ్ తిరుమొழி	౦-౧౨-౬
౧౮. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬
౧౯. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౨౦. రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౨౧. మూడో డిటో	౦-౬-౦
౨౨. నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౨౩. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉక్తి ప్రతిపదతాత్పర్యసహితం)	౨-౪-౦
౨౪. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౨౫. పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౨౬. తిరువెழுకూత్తిరుక్కై	౦-౨-౦
౨౭. శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౨౮. పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౨౯. ఇరామానుశనూற்றన్దాది	౧-౧౨-౦
౩౦. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౩౧. ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	౦-౧-౦
౩౨. నాయమాత్మా భాష్యమ్	౦-౨-౬
౩౩. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౩౪. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨-౦-౦
౩౫. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౩౬. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౩౭. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౩౮. సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧౩-౦
౩౯. స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్	౦-౭-౬
౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	౧-౦-౦
౪౧. ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రకరణములు	౨-౦-౬
౪౨. తాత్పర్యదీపికై	౨-౪-౬
౪౩. జితన్తాస్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬

పై కనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని పైస్టుచార్జి ప్రత్యేకము.

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧ వెంకటాచల[illegible]వీధి చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పరమకారుణికరాన శ్రీ పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానసహితమాన

జితన్తాస్తోత్రమ్.

శ్రీమత్కృష్ణ సమాహ్వాయ నమో యామునసూనవే।
యత్కటాక్షైకలక్ష్యాణాం సులభ శ్శ్రీధరస్సదా॥

అవతారికై.

జితన్తైయానతు-ఋగ్వేదఖిలమ్; తత్ప్రతిపాదన పరమాన శ్రీ పురుషసూక్తమ్ సర్వశ్రుతికళిలుమోతి పోరుమా పోలే, ఇతువుమ్-శ్రీశాస్త్రత్తిలుమ్ ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలుమ్ "మహామన్త్రమ్" ఎన్ఱు తిరుమన్త్రశ్లోకపాతి పరమరహస్యమాకచ్చొల్లి పోరుకిను తొన్ఱు.

వేదాక్షరరాశియాకిల్ పౌరుషేయమాన ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎఴుతిప్పడిత్తు పోరువానేన్నెన్నిల్;—ఖిలమాకిఱతు - అప్రహతం స్థానమ్; సూత్రకారర్కళ్ ఖిలసహితమాక త్తాఙ్గళధ్యయనమ్ పణ్ణిప్పోన్దవర్కళాకైయాలే, స్మార్తవిధానఙ్గళిలే "మన్త్ర

మాక వినియోగిత్తు ప్పోరానిన్రార్కళిఱే. ఇప్పడి ఇతిహాస పురాణఙ్గళిలే శ్రీశాస్త్రత్తిలే “ జితన్తఇతి మన్త్రేణ” ఎన్ఱు మన్త్రమాక వినియోగిత్తు ప్పోరుమతాన్ఱు.

శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనుడైయ సౌన్దర్యాదికళిలే తోఱ్ఱిడుపట్టు చ్చొల్లుమ్ స్తోత్రమ్; ఇతుక్కు స్తోత్రత్వముమ్-* స్తవప్రియనుక్కు ప్రియతమమాకై.

బ్రహ్మాదికళుక్కు దుష్ప్రాపమాన స్థలత్తిలే ఎఴున్తరుళినవితు- ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎఴుతిప్పడిక్కుమ్పడి సులభమానపడి యెన్నెన్నిల్;—ఇమ్మన్త్రత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనాన క్షీరాబ్ధినాథనై త్తిరువడితొఴువాదరిత్తు శ్రీ నారదభగవాన్ శ్వేతద్వీపత్తిలే శెన్ఱు వళవిలే, ఏకత ద్వితత్రితర్కళ్ తపస్సుపణ్ణక్కణ్డు ఇవర్కళుక్కుమ్ కిట్టవొణ్ణాతవిషయత్తై నమ్మాల్ కాణముడియాతెన్ఱు మీణ్డు, అవర్కళైక్కుఱిత్తు “ఎనక్కు చ్చెయ్యవడుప్పతెన్” ఎన్ఱు కేట్క, “ఇత్తిరుమాళిక్కైక్కుళ్ళే శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనై క్కణ్డు పణ్ణుమ్ స్తోత్రమ్ నెడునాళే నాఙ్గళ్ తపస్సుపణ్ణుకిఱ మాక్కైయాల్ జ్ఞాతవ్యమాయిత్తు; ఎఙ్గళ్ పక్కలిలే ఇత్తై లభిత్తు అనుసన్ధి” ఎన్న, అవనుమ్ అవర్కళ్ పక్కలిలే జితన్తైయై లభిత్తుప్పోరానిఱ్క, జయన్తమెన్గిఱ పర్వతత్తిలే భగవదుపాసనమ్ పణ్ణుకిఱ బ్రహ్మావైవన్ఱు అనువర్త్తిత్తు ప్పిఱన్దవృత్తాన్తత్తై అవనుక్కు విజ్ఞాపిక్క, “ఎనక్కు అన్దస్తోత్రత్తైచ్చొల్” ఎన్ఱు శ్రీనారదభగవాన్ పక్కలిలే గ్రహిత్తాన్ కుటుమ్బి; అవన్ పక్కలిలే పుక్కతాక్కైయాలే ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎఴుతప్పట్టు భగవత్పరరాయిరుప్పారెల్లార్క్కుమ్ లభిక్కుమ్పడి సులభమాయిత్తు; ఇతు జితన్తైయినుడైయ అవతారమ్.

ఇతు తన్నుడైయ ఉళ్వాయై యనుసన్ధిత్తాల్ ప్రవృత్తిక్కు వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కుమతు. ప్రాప్య ప్రాపకజ్ఞ రిరణ్డైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. (జితన్తే) "ప్రవృత్తిక్కు అధికారికళ్-అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవశరు మెన్ఱు త్రివిధర్" ఎన్ఱు భట్టరరుళిచ్చెయ్దారిత్తే. (౧) [అవిద్యాతో దేవే పరిబృఢతయావా విదితయా స్వభక్తేర్భూమ్నా వా జగతి గతిమన్యామవిదుషామ్ । గతి గ్గమ్యశ్చాసౌ హరిరితి జితన్తాహ్వయ మనోరహస్యం వ్యాజహ్రే సఖలుభగవాన్ శౌనకమునిః] అజ్ఞనాకిఱాన్ భగవల్లాభత్తుక్కు త్తన్పక్కలిలే జ్ఞానశక్త్యాదిక ళిల్లాతవన్; సర్వజ్ఞనాకిఱాన్—"దేశ కాల వస్తుక్కళాలే పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణాత వైభవత్తైయుడైయవన్ ఈశ్వరన్" ఎన్ఱిరుక్కైయాలే అనన్యసాధ్యనెన్ఱిరుక్కుమవన్; భక్తిపరవశనాకిఱాన్—జ్ఞానశక్త్యాదికళుణ్డాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ అడైవుపడ అనుష్ఠిక్కమాట్టాతవన్; ఇవర్కళ్ మూవరుమ్ భగవద్విషయ మొళ్ళియ వేఱుపాయ మున్నేనఱియాతవర్కళ్; ఇవర్కళుక్కు ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వరనెన్ఱు జితన్తే యెన్ఱు పేరైయుడైత్తానమన్త్రరహస్యత్తై సర్వజ్ఞనాన శౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణిప్పిఱవతే యెన్గిఱార్.

(౨)"స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతమ్" ఎన్ఱుమ్, (3) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావశ్చ" ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ద్వయత్తుక్కధికారియానవన్ - ఈశ్వరనుక్కు అనన్యార్హశేషభూతనానానిత్తే; ఇప్పడిప్పట్ట శేషత్వత్తై యుడైయ వివ్వాత్మాక్కళ్, అనాదియాన ప్రకృతి సమ్బన్ధత్తాలేలఱియాతే, ఈశ్వరనుడైయ స్వామిత్వస్వాత

(౧) భట్టర్ ముక్తకమ్.	(౨)	(3)

న్ద్రియఙ్గళై త్తఙ్గళ్ తలైయిలే యేఱిట్టుక్కొణ్డు ఆత్మాపహారికళాయ్ వర్తిప్పర్కళ్.

ఆత్మాపహారమావతు— అహఙ్కార మమకారఙ్గళ్; (౧) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః" ఎన్నుమ్, (౧) "మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః" ఎన్నుమ్ శ్లోకఙ్గళిఱ్పడియే, (౨) "యానే యెన్నై యఱియకిలాతే యానేయెన్ఱనతే యెన్ఱిరున్దేన్" ఎన్ఱతే అభియుక్తర్వార్తైయుమ్; పాపఙ్గళిల్ తలైయాన పాపముమ్ ఇవ్వాత్మాపహారమే. (3) "యోన్యథా సన్తమాత్మానమ్" ఇత్యాదికళిలే స్ఫుటమ్; పాపత్తుక్కు ప్రాయశ్చిత్తమ్ - ఇవ్వాత్మాభగవచ్ఛేషమెన్ఱాల్ వివాదమ్ పణ్ణాతిరుక్కై. (౪) 'తేన చేద వివాదస్తే' ఎన్నుమ్, (౫) "ఉమ్ముయిర్వీడుడైయానిడై వీడుశెయ్మినే" ఎన్నుమ్, (౬) "క్షేత్రజ్ఞస్యేశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమామతా" ఎన్నుమ్ శ్లోకఙ్కడవతితే.

ఈశ్వరన్ ఇప్పడి అహఙ్కార మమకారగ్రస్తరాయ్ శబ్దాదివిషయప్రవణరాయ్, అతిలే (౭) "పరమేశ్వర సంజ్ఞోఽజ్ఞ కిమన్యో మయ్యవస్థితే" ఎన్నుమ్, (౮) "ద్విధాభజ్యేయమప్యేవం ననమేయన్తు కస్యచిత్" ఎన్ఱు మిరుక్కుమ్ హిరణ్య రావణాదికళై ప్పోలే తన్నోడే యెతిరమ్బుకొత్తు నిఱ్కుమ వాత్మాక్కళై ప్పార్త్తరుళి, "ఇవై శాస్త్రమార్గఙ్గళాలే తిరుత్తవొరుప్పట్టతల్ల; ఇవర్కళుడైయ విషయప్రావణ్యమే పఱ్ఱాశాక నమ్ముడైయ వడివుకళైయుమ్ శీలాదిగుణఙ్గళైయుమ్ కాట్టి త్తిరుత్తుమ్బోమ్; ఇవర్కళుడైయ పాపఙ్గళై క్షమైక్కు విషయమాక్కువోమ్" ఎన్ఱు వఴియిట్టు, ప్రథమ

(౧) భార-ఆశ్వ-౫౧-3౦. (౨) తిరువాయ్-౨-౯-౯. (3) భార-ఆది-౭౪-౨౮
(౪) మను-౮-౯-౨. (౫) తిరువాయ్-౧-౨-౧. (౬)
(౭) వి-పు-౧-౧౭-౨3. (౮) రా-యు-3౬-౧౧.

త్తిలే రుచిజనకనాయ్ రుచిపిఱన్దార్క్కు ఉపాయముమాయ్, అతిలే నిష్ఠరానార్క్కు ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్బడియై చ్చొల్లు కిఱతు-ఇప్ప్రబన్ధమ్.

ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై ముతల్శ్లోకత్తిలే సఙ్గ్రహేణచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకఙ్గళాలే విస్తరిక్కిఱతెన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్. ముతలిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళైచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకఙ్గళాలే అతుక్కుడియాన శరణ్యత్తైయై చ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్; శరణ్యత్తైయై ముతలిల్శొల్లి ఉపాయోపేయఙ్గళైచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయిరుక్క, పిన్నై శరణ్యత్తైయై చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్; * మునియేనాన్ముకనిలే తిరువాణైయిట్టు ప్పిన్బు అతు పెఱావాణైయల్లామై సాధిత్తాప్పోలే ఇతువెన్ఱు తిరునఱైయూరరైయర్ నిర్వాహమ్.

ప్రవేశమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

జితం తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన।
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుషపూర్వజ॥ (౧)

(ప్రతిపదమ్) హే పుణ్డరీకాక్ష=శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయ వెమ్బెరుమానే! తే=ఉన్నాలే, జితమ్=జయమడైయప్పట్టతు, హే విశ్వభావన=ఇన్ద జగత్తైయుణ్డాక్కిన సర్వేశ్వరనే! తే=నమః=ఉనక్కు, శరణమడైకిఱేన్, హృషీకేశ=ఎన్ ఇన్ద్రియఙ్గళై విషయప్రవణమాకామల్ నియమిక్కుమవనాయ్, మహాపురుష=అర్థికళుడైయ అపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనాయ్, పూర్వజ=సృష్ట్యవతారాదికళాలే ఎతిర్ శూழ్ల్ పుక్కు ఎన్నై అభిముఖమాక్కుకైక్కు ముఱ్పాడనాన సర్వేశ్వరనే! నమః. అస్తు=ఎన్క్కాకై తవిర వేణుమ్; తే-అస్తు=ఉనక్కేయామ్బడి పణ్ణియరుళవేణుమ్. (౧)

వ్యా:—ముతల్ శ్లోకత్తాలే ప్రాప్యనిష్కర్షపర్యన్తమాక ఇవన్ ప్రార్థిక్కుమ్బడియాక, ఈశ్వరన్ తన్నుడైకాలే తోట్పిత్తుక్కొణ్డపడియై చ్చొల్లుకిఱతు.

(జితం తే) (౧) "యానుమ్ పత్తఱ్ఱ నీజ్ఞుమ్ విరతమ్" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళై ప్పత్తఱ్ఱి, "ఎమ్బెరుమాన్ ముకత్తిల్ విఴియేన్" ఎన్ఱు ఇవన్ వ్రతమ్కొణ్డిరుక్క, ఈశ్వరన్ (౨) "తానోట్టివన్ద" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయఱుత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తైయుణ్డాక్కి "అవశ్యమ్ ఉన్నైక్కొణ్డల్లతువిడేన్" ఎన్ఱువ్రతఙ్గొణ్డు, యాదృచ్ఛికమాక ఇవన్ విషయాన్తరఙ్గళిలే నెకిழ

(౧) తిరువిరు-౯౫. (౨) తిరువాయ్-౧-౪ 3

నిన్ఱవళవిలే (౧) "ఇరున్దార్ కణ్డుకొణ్డు" ఎన్గిఅపడియే తన్నుళ్ళైక్కాట్టి జయిత్తు, ఇవన్ తోల్ప్రమైకణ్డు ప్రీతనాయ్ "తోఱ్ఱారార్" ఎన్ఱు కేట్టరుళ, (౨) "తోఱ్ఱోమ్ మడనెఞ్జ మెమ్బెరుమాన్ నారణఱ్కు" ఎన్గిఅపడియే "జయస్తవ" ఎన్గిఱాన్.

తృతీయార్థే షష్ఠియాయ్— ఉన్నాలే జయమెన్నుతల్; భావేసిష్ఠియాయ్ †ఉన్నుడైయ విఱు జయమెన్నుతల్; బన్ధమడియాన, సఙ్కల్పమ్ అవనతు; అతిన్ సన్నిధియిలే కర్మముడియాక వన్ద ఇవన్ సఙ్కల్పమ్ జీవిక్కుమో; సర్వశక్తిసఙ్కల్పత్తై విషయచపలనుడైయ సఙ్కల్పమ్ అఴిక్కవో;

నామ్ ఎన్గొణ్డు ఉనైయ్ వెల్లవెన్న; (పుణ్డరీకాక్ష) అఴకియ కణ్గళాకిఱ బ్రహ్మాస్త్రత్తైయుడైయ ఉనక్కు వెల్లవొణ్ణాతతుణ్డో? చేతనర్ చేతనఙ్గళై యకప్పడుత్తువతు కణ్వఴియాలేయాకైయాలే తిరుక్కణ్గళాలే జయిత్తాయెన్నై; స్వతన్త్రనై ముఱైయిట్టాక్కి మీట్కలామ్; విషయప్రవణనై మీట్క అఴకల్లతు పరికరముణ్డో?

(నమస్తే) ఆరత్తై ఆర్ వెన్ఱారెన్నిల్; ఆరాయ్న్దవాఱే ఉన్నత్తైనాన్ అపహరిక్క ఎన్నైజయిత్తు, నీయే ఉన్నత్తైక్కొణ్డాయాయిరున్దతు; (౩) "అహమపి నమమ; భగవత ఏవాఽహమస్మి" ఎన్నక్కడవతిఱే; నమశ్శబ్దమ్ శరణపర్యాయమాకైయాలే ప్రపదనమెన్నవుమామ్; ఎఙ్జనేయెన్నిల్; కణ్ణఴకిలే యీడుపట్టు మిడుక్కఱుకైయాలే అశక్తాధికారమాన వుపాయత్తై ప్పఱ్ఱుకిఱాన్. ప్రాప్యత్తిల్ రుచిపిఱన్దాల్ అత్తై లభిక్కుమ్సాధనమిఱే అనన్తరమ్ తేట్టమ్; అత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైక్కయఱుత్త వుపకా

(౧) తిరువాయ్-౮-౭-౨ (౨) తిరువాయ్-౨-౧-౭.(౩) †ఉన్నుడైయతు.

జితన్తా స్తోత్రమ్.

తత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమాక ఎన్నాత్మావై త్తన్దేనెన్ఱు ఆత్మసమర్ప ణత్తై చ్చొల్లుకిఱతెన్ఱుమామ్; (౧) "ఎన తావితన్దొழிన్దేన్" ఎన్ను మాపోలే. ఇతువక్తైప్పొరుళ్.

(నమః తే అస్తు) అప్పడి ఎనక్కాక్క తవిర్న్దు ఉనక్కేయా మ్పడి పణ్ణియరుళవేణుమ్; (౨) "మనక్కాలాశ్మై మచ్చియుళ్ళోన్కా యునియుణ్డొழிయాయ్" ఎన్నుమాపోలే; రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు త్త న్పోకాక వుపకరియానిఱ్కు మేల్విழுన్దు అర్థిప్పా నెన్నెన్నిల్;— రుచియై విళైప్పిత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తై యుణ్డాక్కినవాతే స్వరూపాను గుణమానవడిమైయై ప్రార్థిక్కిఱాన్, కూనికూన్ నిమిర్న్ద యోగ్య తైపెఱ్ఱవాతే, (౩) "వస్త్రే ప్రగృహ్యాకోవిన్ద మమగేహం వ్రజే తిన్ని" ఎన్ఱు మఱిపిఱిత్తాప్పోలే, ఇజ్ఞుమ్ ఆత్మావినుడైయ కోణాకై యాలే కణ్ణుకాలే నిమిర్త్తుక్కొణ్డానెన్గే; అహఙ్కార మమకార మాకిఱ కోణ్ పోయ్ పారతన్త్ర్యమ్ ప్రకాశిత్తాలిఱే కైఙ్కర్యరస త్తుక్కు యోగ్యమావతు. శ్రీమాలాకారర్ అవ్కాలే రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు (౪) "పునః పునః ప్రణమ్యాహ మాలాకారోతివిస్మితః" ఎన్ఱు తిరువడికళిలే విழுమ్పడి పణ్ణి అడిమైకొణ్డానిఱే.

(విశ్వభావన) మేల్ అపేక్షితమ్ శెయ్కైక్కు ప్రాప్తిశొల్లు కిఱతు; విశ్వంభావయతీతి విశ్వభావనః; ఉరుమాయ్న్దు కిడన్ద విన్ద జగత్తై యుణ్డాక్కినవనల్లైయో? ఇల్లాతతై యుణ్డాక్కినవనుక్కు ఉళ్ళతుక్కొరుగుణమ్ విళైప్పిక్కైపణియుణ్డో? * ముముక్షు సిసృక్షు యావన్ఱో భగవత్సృష్టి.

---

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౪. (౨) తిరువాయ్-౧౦-౧౦-౬.
(౩) వి పు-౫-౨౦-౧౧. (౪) వి-పు-౫-౧౯-౨౩.

(హృషీకేశ) సృష్టికాలత్తిల్ విలక్కుమ్ పరికరమిన్ఱి ఇప్పోతు ఉన్ఱిన్ద్రియఙ్గళై త్తిరుత్తవొణ్ణామైయాలే విలక్కుమ్ పరికరముణ్డోయెన్నిల్; అన్నైయుమ్ నీయిట్ట వఴక్కన్ఱో? "హృషీకాణీన్ద్రియాణ్యాహు స్తేషామీశోయతోభవాన్ । హృషీకేశ ఇతి ఖ్యాతః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఇరుడీకేశన ఎన్బిరా నిలఙ్గై యరక్కర్ కులమ్ మురుడుతీర్త్తపిరాన్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు ఎన్నోడుణ్డాన సమ్బన్ధమ్ కర్మోపాధికమ్; (౨) "యశ్చక్షుషి తిష్ఠన్-వాచితిష్ఠన్" ఎన్గిఱపడియే నిరుపాధికసమ్బన్ధమ్ ఉన్పాడేయన్ఱో?

(మహాపురుష) శక్తియుణ్డానాలుమ్ వల్లతెల్లామ్ శెయ్వారుణ్డోవెన్నిల్; (పురుష) "పురు-బహు, సనోతీతి-పురుషః" ఎన్నుమ్పడియే మఱ్ఱైత్తు ఉన్పాడు నరవేణ్డాతపడియపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనల్లైయో? (మహాపురుష) ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ "భక్తానామ్" ఎన్గిఱపడియే అర్థియాయ్క్కొడుక్కై; (3) "ససర్వానర్థినో దృష్ట్వా సమేత్య ప్రతినన్ద్యచ" ఎన్ఱు క్కడవతిఱే.

(పూర్వజ) కీఴ్చ్చొన్న ఔదార్యన్నన్నై అనుష్ఠానత్తాలే విళక్కిఅతు. సృష్టియోం అవతారత్తోడు ఉపాయత్తోడు వాశియఱ ఇఴవుపేఱు తుడక్కమాన వెల్లాత్తుక్కుమ్ ముత్పాడనల్లైయో? (౪) "బహుస్యామ్" ఎన్ఱు ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతాన వ్రోపాతి (౫) "సపశాకీ నరమేత" ఎన్నుమిఴవుమ్ తన్నతాకచ్చొల్లి

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౧౦. (౨) బృ-౫-౧-౫.
(3) రా-అయో-౧౬-౨౭. (౪) తై-౬-౬. (౫) మహోపని.

దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్ ।
సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణన్తవ ॥ (౨)

శ్రీతే. అవతారత్తిలుమ్ సృష్టమానజగత్తిలే నమ్మై యభిముఖిక్క శెయ్గైక్కాఞ్ఞ వెన్నుమ్ నోయాశైయాలే (౧) "సమ్భవామ్యాత్మమాయయా" ఎన్ఱు స్వేచ్ఛైయాలేయాయిఱ్ఱేయిరుప్పతు; (౨) "సహ-దేవై రర్థితోజజ్ఞే" ఎన్ఱు దేవర్కళుడైయ వర్థిత్వమిఱ్ఱైయో వెన్నిల్: అతువ్యాజమ్; సాధుపరిత్రాణమే ప్రయోజనమ్. (౩) పరిత్రాణాయ సాధూనామ్" ఎన్ఱుతొడఙ్గి "ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సమ్భవామి యుగేయుగే" ఎన్ఱానిఱే. అర్జుననుడైయ యుద్ధప్రోత్సాహనవ్యాజమాక స్వవిషయభక్తియోగత్తై అవతరిప్పిత్తాప్పోలే, (౪) "ఉపాయోపేయత్వేతదిహ తవ తత్త్వమ్" ఎన్ఱు ఉపేయభావత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ నిత్యమిఱే. ఒరుత్తన్ స్వీకరిత్తపోతాక ఉపాయమాకిఱా నస్సిఱే. భోగవేళైయిలుమ్ పఞ్చలక్షుడియై ప్పెణ్గళిఱ్ఱాక్కట్టిల్ తన్నుడైయ ముఖ్యాదుత్తోఱ్ఱుక్కైక్కాకవిఱే తిరుక్కృలై వాయ్నై తరుళిఱ్ఱు; ఇష్టభోగస్థాన్ అవిచ్ఛిన్నమాకవేణువెన్ఱు అభినివేశమ్ పిఱన్దనుక్కు, అప్పోతు అవిచ్ఛిన్నభోగస్థానమ్ ఎఙ్గేయోవెన్ఱు తేడవేణ్డాతపడి (౫) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః-ఆస్తే" ఎన్గిఱపడియే నిత్యవిభూతియిలే ఇవనుడైయ వరవాఱుపార్త్తిరుక్కిఱానిఱే. (౧)

(పదవురై) దేవానామ్-విష్ణుభక్తియుడైయ దేవర్కళుక్కుమ్ దానవానాఞ్చ - విష్ణుభక్తివిహీనరాన ఆసురప్రకృతికళుక్కుమ్

---

(౧) గీ ౪-౬. (౨) రా-ఆ-యో-గా-౭.
(౩) గీ-౪-౮. (౪) ర-స్త-౨-౫౪. (౫) వాయు-పు.

సర్వదా-అనుకూల్యద్దై యోడు ప్రాతికూల్యద్దై యోడు వాశియఱ, సామాన్య మధిదైవతమ్-సర్వసాధారణమాక ప్పఱ్ఱలామ్పడి యిరుక్కిఱ,తవ-దేవరీరుడైయ, చరణద్వన్ద్వమ్- శేర్త్తియ్యాక్కై యుడైయ తిరువడికళై, శరణమ్-ఉపాయమాక, ప్రజామి-అధ్యవసిక్కిఱేన్.(౨)

(౨ శ్లో-వ్యా-దేవానా మిత్యాది) కీழ్ శ్లోకత్తిలే ఉపేయత్తై నిర్ణయిత్తు, తత్సిద్ధ్యర్థకమాక ఉపాయత్తై అధ్యవసిక్కిఱాన్. ఉపేయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపేయత్తై లభిత్తాప్పోలే ఉపాయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపాయత్తైలభిక్కప్పెఱ్ఱపడి; పుత్రపశ్వన్నాదికళైయే ప్రాప్యమెన్ఱిరుప్పారుమ్, దేవర్కళై ప్పఱ్ఱి స్వర్గత్తై లభిక్కైయే పురుషార్థమెన్ఱిరుప్పారుమ్, ఈశ్వరనైయే పఱ్ఱివైత్తు ఇన్ద్రపదమ్ ముతలాన పదఙ్గళైయే పురుషార్థమెన్ఱు అవన్బక్కలిలే లభిక్క విరుప్పారుమా యిరుక్కిఱ సంసారత్తిలే సర్వాధికనాయ్ సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాయ్ ఉభయవిభూతినాయకనాయిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే నిత్యకైఙ్కర్యత్తైయే పురుషార్థ మెన్ఱిరుక్కై యాకిఱ ఇతు ఒరుత్తరుక్కుమ్ కిట్టువతొన్ఱన్ఱే.

(౧) "మనుష్యాణాం సహస్రేషు" ఎన్ఱుమ్, (౨) "స మహాత్మా సుదుర్లభః" ఎన్ఱుమ్ అవన్ఱనక్కుమ్ దుర్లభమాయిఱే యిరుప్పతు; అతుపోలే ఉపాయఙ్గళిలుమ్ వన్దాల్ కర్మయోగాద్యుపాయఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్ (౩) "కింజప న్ముచ్యతే జన్తుర్జన్మ సంసార బన్ధనాత్"ఎన్గిఱపడియే తిరునామఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్, (౪)"దేశోఽయం సర్వకామధుక్" ఎన్గిఱపడియే దేశవిశేషఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్,

---

(౧) గీ-౭-౩.	(౨) గీ-౭-౧౯.
(౩) భార-అను-౧౪౯.	(౪) నారసింహపు

ఆక ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాతి ఉపాయభేదముమ్ అసఙ్ఖ్యాతమాక చ్చొల్లుకిఱ సంసారత్తిలే సుఖకమాయ్ నిరపాయమా యిరుక్కుఱ సిద్ధోపాయపరిగ్రహమ్ కిడైక్క తొన్ఱనిఱ్ఱే; అప్పడిప్పట్ట ఉపాయ పరిగ్రహత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ద్వయత్తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకిఱ తాకిల్, అతిల్ క్రమమొఴియ ముఱ్పడ ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ పణ్ణువా నెన్నెన్నిల్, ఇప్ప్రాప్యస్థానా ఇత్తలైయిల్ రుచియాల్ వన్ద తన్నిక్కే రుచియే తొడఙ్గి అత్తలైయాల్ వన్దతాకైయాలే ముఱ్పడనిష్కర్షిత్తు అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారత్తై ప్పణ్ణుకిఱాన్;

"దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్" ఎన్ఱు-ఇ వ్వుపాయస్వీకారత్తుక్కు అధికారి నియతియిల్లై యెన్గిఱతు; దేవర్కళాకిఱార్ - ఈశ్వరనుక్కు అనుకూలకోటియిలుళ్ళార్; దానవరాకిఱార్ - ప్రాతికూల్యత్తిలే వ్యవసితరా యిరుక్కుమవర్కళ్; (౧) "విష్ణుభక్తిపరో దేవో విపరీతస్తథాసురః" ఎన్నక్కడవతిఱే; (౨) "ద్వౌభూతసర్గౌ లోకేస్మిన్ దైవ ఆసుర ఏవచ" ఎన్ఱు ఇరణ్డుక్కుళ్ళే అన్తర్భూతైయిఱే సృష్టి.

(సామాన్య మధిదైవతం చరణద్వన్ద్వమ్) సర్వసాధారణమాన తిరువడికళై; ఇత్తాల్ సమ్బన్ధసామాన్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతన్ఱు; ఆశ్రయణీయత్వే సమమాయిరుక్కు మపడియై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి విశేషిక్కిఱతు ఎత్తాలేయెన్నిల్, విముఖరానకాలత్తిల్ ఆశ్రితవిరోధికళై స్సిట్టు అప్రియచ్చెయ్యుమవ నాకైయాలే;(3)"అవుణర్క్కెన్ఱుమ్ శలమ్బురిన్దు జగిరుళిల్లాత్తన్నైయాళన్" ఎన్నక్కడవతిఱే; నిహీన

---

(౧) (౨) గీ.౧౬-౬

(3) తిరు-౫-౬.

న్మగుణవృత్తరోడు ఇవర్గళ్ ఉత్కృష్టరోడు వాశియఱ ఎల్లా క్కుమ్ ఆదిత్యోదయమ్బోలే ఎనక్కైనక్కొన్ను పణ్ణలామ్బడియాన రువడిగళ్లైనే.

౧

రావణనచ్చిలె త్తిస్సువన్ద శ్రీవిభీషణాళ్వాన్ (౧) "సర్వ లోక శరణ్యాయ" ఎన్ను వణ్ణక్కుప్పేశిప్పణ్ణలామ్బడియిఱ్ఱే యిరు ప్పతు; (౨) "సమోఽహం సర్వభూతేషు" ఎన్నిఱ్ఱే శరణ్యన్ వార్త్తై, (౩) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖితః" ఎన్ను ఆశ్ర యణయోగ్యమాన మనుష్యసామాన్యత్తిలే కృపై మిక్కిఱ్ఱే యిరు ప్పతు; పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వ మిఱే కృపైయావతు; ఆశ్రయణవేళై యిలే (౪) "యదివా రావణ స్స్వయమ్" ఎన్దానిఱే: (౫) "ఎల్లా పులకుమ్ తొళుమాతిమూర్త్తి" ఎన్నుమ్, (౬) "పాతునిన్ద పొన్న జ్జళల్" ఎన్నుమిఱ్ఱే అభియుక్తర్ వార్త్తై.

(సర్వదా) ప్రాతికూల్యమ్ పణ్ణుకిఱవేళైయేయానాలుమ్ రక్షాపేక్షైయే వేణ్డువతాక విషయీకరిక్కుమ్ తిరువడికళ్; (౭) "పాపానాం వా-శుభానాం వా-కార్యం కరుణమార్యేణ" ఎన్నక్కడవతిఱ్ఱే. (౮) "ఈనుమెదుప్పు మిలీశన్" ఎన్ను ఆళ్వారు మరుళిచ్చెయ్తతుక్కు మడి ఇతువిఱే. (౯) "అనాలోచిత విశేషాశేష లోకశరణ్య" ఎన్నతుక్కుమ్ ముతలితువిఱే; (చరణద్వన్ద్వమ్) అన్యోన్యమ్ శేర్త్తియ్యుళ్ళై చ్చొల్లుకిఱతు. ఉపాయమాక వనుసన్దిక్కుమళవిలే వేఱొరు ప్రయోజనమ్ వేణ్డా; ప్రయోజనముమ్ ఇతువే పోరుమెన్నిరుక్కై.

(౧) రా-యు-౧౭-౧౫. (౨) గీ-౯-౨౯. (౩) రా-అయో-౨-౪౦.
(౪) రా-యు-౧౮-౩౪. (౫) తి-వాయ్-౩-౩-౫. (౬) ౩-తిరువ-౮౮.
(౭) రాయు-౧౧౬. (౮) తి-వాయ్-౧-౬-౩. (౯) శరణాగతిగద్య

(శరణం వ్రజామి) ఉపాయమాక వఱైకిన్ఱేన్; కీழ్చ్చొన్న సర్వాధికారత్వమ్ సిద్ధోపాయత్తై క్కుఱిత్తెన్ఱై; సాధనాన్తరఙ్గళ్ అధికృతాధికారఙ్గళాయిఱే యిరుప్పతు; "వ్రజ-గతౌ" ఎన్ఱిఱ గత్యర్థమ్ బుద్ధ్యర్థమాయ్, అధ్యవసిక్కిఱేనెన్ఱపడి; ఇత్తాల్ శరణ్యన్ సన్నిధి వేణ్డా, ప్రాప్తియే అమైయుమెన్ఱై; ఆచార్య రుచిపరిగ్రృహీతమాన వాక్యత్తిల్ క్రియాపదత్తిల్ వర్తమాన నిర్దేశత్తుక్కు మడి "వ్రజామి" ఎన్ఱిఱ వర్తమాననిర్దేశమే; అతె గౌణమాక ఉపదేశిత్తు పోన్ఱుకిఱతుమ్-అతినుడైయ (౧)"సకృదేవ ప్రపన్నాయ" ఎన్ఱిఱ వాక్యత్తైప్పఱ్ఱి; ఆకసకృద్విధానమ్-ఈశ్వరవిషయీకారత్తైప్పఱ్ఱి; ప్రాప్యరుచియాలే ప్రాప్తియళవుమ్ శెల్ల వనువర్తిక్కక్కడవతు రాగత్తాలే; (వ్రజామి) వ్రీహిస్వీకారమ్ దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్య త్యాగరూపమాన యాగము మన్ఱిక్కే, తదఙ్గమాన ప్రయాజాదికళుమన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱాప్పోలే ఉపాయస్వీకారముముపాయమన్ఱు, అతుక్కఙ్గము మన్ఱిక్కే అధికారివిశేషణమాయ్క్కిడక్కిఱతు.

(తవ) (౨) "అప్యహం జీవితం జహ్యామ్" ఎన్ఱుమ్, (౩) "కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్మద్విధో జనః" ఎన్ఱుమ్ తన్నై యుళ్ళైయమాక శరణాగత పరిత్రాణమ్ పణ్ణిన కపోతోపాఖ్యానము మరుళిచ్చెయ్త దేవరుడైయ, "చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱన్వయమ్.

ముతల్ శ్లోకమ్ ప్రాప్యసఙ్గ్రహమానపోతు, ఇన్ద శ్లోకమ్ - "నమస్తే" ఎన్ఱిఱ పదత్తుక్కు వివరణమాకిఱతు. వివరణాపేక్షై

(౧) రా-యు-౧౮-౩౩.
(౨) రా-అ-౧౦-౧౯.
(౩) రా-యు-౧౮-౨౫.

ఏకస్త్వమసిలోకస్య స్రష్టా సంహారకస్తథా।
అధ్యక్షశ్చానుమన్తాచ గుణమాయా సమావృతః॥ (3)

మెన్నెన్నిల్; (౧) "మద్యాజీమాం నమస్కురు" ఎన్ఱు నమశ్శబ్దమ్ ఆరాధనాన్తరత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలే † శరణశబ్ద పర్యాయమ్ నమశ్శబ్దత్తినుడైయ వివరణమాకిఱతు; (౨) "గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః" ఎన్ఱు విధిత్త శరణాగతియై స్వడైయ వనుష్ఠానవేళైయిలే "ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్" ఎన్ఱు నమస్కైప్పణ్ణినార్కళ్. ఆకైయాలే స్థానప్రమాణత్తాలే శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దమ్. (౨)

లోకస్య-ప్రత్యక్షసిద్ధమాయుమ్ శ్రుతిసిద్ధమాయుముళ్ళ సకల పదార్థఙ్గళైయుమ్, స్రష్టా-స్పృష్టిత్తవన్, ఏకః-సహాయాన్తర నిరపేక్షనాన, త్వమ్-నీఒరువనే, అసి-ఆకిఱాయ్; తథా-అప్పడియే, సంహారకః-హితకామనాయ్ సంహరిక్కిఱవనుమ్ నీయొరువనేయాకిఱాయ్; అధ్యక్షశ్చ-రక్ష్యాపేక్షా ప్రతీక్షకనాయుమ్, అనుమన్తాచ-బన్ధకమాన కర్మఙ్గళిలే ప్రవృత్తియానిన్ఱాలుమ్ నిషేధియామల్ అనుమతిప్రదానమ్ పణ్ణుమవనాయుమ్, గుణమాయా సమావృతః-సత్వరజస్తమోమయియాన ప్రకృతియాలే చేతనరుక్కు స్వస్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి యఱికైక్కు అసాధ్యనాయు మిరానిన్ఱాయ్; (3)

(3-శ్లో-వ్యా—ఏకస్త్వమసీత్యాది) కీழిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై చొల్లినాన్ఱాయ్, అన్ద వుపాయస్వీకారత్తుక్కు ఉఱుపాయాన శరణ్యత్తైయె చొల్లుకిఱతు మేలిల్ శ్లోకఙ్గళ్. అతిలిరణ్డుశ్లోక

(౧) గీ-౧౮-౬౫. † శరణశబ్దమాకిఱ పర్యాయపదమ్-శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దః
(౨) భార-౭౮-౧౮౯.

త్తిల్ అన న్తరమ్ శరణ్యనై క్కూఱుహ్యాక అవనుడైయ జగత్కార ణత్వ ప్రయుక్తమాన సర్వజ్ఞత్వాది మహాగుణఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు.

(౧) "కారణన్తుధ్యేయః" ఎన్గిఱపడియే ఉపాస్యమ్ జగ త్కారణవస్తువానవోపాతి శరణ్యముమ్ జగత్కారణవస్తువేయిఱే. ఎజ్ఞనేయెన్నిల్; (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై" ఎన్ఱు జగత్కారణవస్తువై చ్చొల్లి, "ముముక్షుర్వై శరణ మహం ప్రపద్యే" ఎన్ఱు మోక్షసిద్ధిక్కాక అవ న్తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ ప్రపత్తియై సోపానమాక విధిత్తతిఱే.

[లోకస్యస్రష్టా-త్వమ్-ఏకః-అసి] లోకశబ్దత్తాలే "లోక్యత ఇతి లోకః" ఎన్గిఱ వ్యుత్పత్తియాలే ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్ శ్రుతి సిద్ధముమాయుళ్ళ సకలపదార్థఙ్గళుక్కుమ్ స్రష్టావెన్గై; "త్వమ్" ఎన్గిఱఏకవచనత్తాలేస్రష్ట్రన్తరవ్యావృత్తియై చ్చొల్లుకిఱతు (౩) "ఆకా శాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యః పృథివీ" ఎన్ఱు అచేతనఙ్గళుక్కుమ్, (౪) "బ్రహ్మాసృజత్" ఇత్యాదికళాలే చేతనర్ క్కుమ్ శ్రుతిస్మృతికళిలే కర్తృత్వమ్ శొల్లానిఱ్కు, ఈశ్వరనే సర్వ స్రష్టా వెన్గిఱపడియెన్నెన్నిల్, చేతనాచేతనశరీరియానవన్ సర్వస్ర ష్టావాకైయాలే సర్వస్రష్టా ఈశ్వరనే; (౫) "స్వాత్ శరీరాత్ సిసృ క్షుర్వివిధాః ప్రజాః" ఎన్ఱు మనుః; (౬) "సఏవ సృజ్యస్సచ సర్గకర్తా సఏవ పాత్యత్తిచ పాల్యతేచ। బ్రహ్మాద్యవస్థాభి రశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వరిష్ఠో వరదోవరేణ్యః" ఇతి పరాశరః; (౭) "తదభిధ్యానా దేవతు తల్లిఙ్గాత్సః" ఇతిసూత్రమ్.

---

(౧) అథర్వశిఖా. (౨) శ్వే-౬. (౩) తై-అ. (౪)
(౫) మను-౧-౮. (౬) వి-పు-౧-౨-౭౧. (౭) బ్రహ్మసూ-౨-౩

ఏకపదత్తాలే సహాయాన్తరనిరపేక్షత్తై చ్చొల్లుకిఱతు; (౧) "ఏకాకీ నరమేత" ఎన్ఱు ఇఱ్ఱువృతన్న తానపడిశ్లోకిఱతు (౨) "బహుస్యాం ప్రజాయేయ" * ఎన్ఱు ఇవనుడైయ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్న తెన్నిఱతు. (౩) "ఏకమేవా ద్వితీయమ్" ఎన్ఱు సహకారి నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకిఱతు; ఇన్త సహాయాన్తరనైరపేక్ష్య న్దనైక్క (౪) "తనిమాప్పుకళ్ తానే ఎణ్ణాన్ఱుమ్" ఎన్నిఱపాట్టిలే ఆళ్వారరుళి చ్చెయ్తారిఱే; ఇత్తాల్ అర్థిత్వనిరపేక్షమాక వివక్షిత్తై యుణ్డాక్కి నవన్ అర్థిత్వముముణ్డానాల్ రక్షిక్క చ్చొల్లవేణ్డావిఱేయెన్నై, చరమ శ్లోకత్తిల్ ఏకపదమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇన్త ఏక పదమ్ ఉత్పాదకత్వత్తిల్ నైరపేక్ష్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు.

(తథాసంహారకః) సృష్టియోపాతియుమ్ హితకామనాయ్ సంహారిక్కిఱాయ్ నీ యొరువనుమే యన్ఱో? పురుషార్థోపయోగియాక శరీరత్తైక్కొడుక్క, ఇత్తైక్కొణ్డు పరహింసాదికళిలే ఇఴిన్దు అతిప్రవృత్త నాయ్ త్తన్నై నశిప్పిత్తుక్కొళ్ళుమళవిలే అన్ద శరీరత్తైయుమ్ అఴియ చ్చెయ్కై హితమేయిఱే. ఇత్తాలుమ్ శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లుకిఱతు. ఇవన్ఱన్నై ఇవన్కైయిల్ కాట్టిక్కొడామైయాలే.

(అధ్యక్షశ్చ) "సృష్టిప్రయోజనమాన మోక్షరుచి ఇవర్క్కు ఉణ్డాకవర్త్తే" ఎన్ఱు అవసరప్రతీక్షనా యిరుక్కై అపడిత్తై చ్చొల్లుకిఱతు; (౫) "ఆళ్పార్ త్తుఴితరువాయ్ కణ్డుకొళ్" ఎన్న క్కడవతిఱే; పురుషార్థసాధనమాన స్వశరీరఙ్గళ్ కొణ్డు పురుషార్థత్తి ల్కిత్తై యన్ఱిక్కే సృష్టిసంహారత్తుక్కే విషయమావతే ఇవై" ఎన్ఱు ఇవ

(౧) మహోప.
(౨) తై. ఆ.
(౩) ఛా-౬-౨.
(౪) తి-వాయ్-౮-౧౦-౪.,
(౫) క-తిరువ-౬౦.,
* ఇతినుడైయ

[illegible] వసత్తై [illegible]మున్నిత్తిరుక్కిఅపడియై చ్చొల్లుకిఅతెన్స [illegible]; (౨) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతిదుఃఖితః" ఎన్నక్కడవతిఱే; ఇప్పడి యిరుక్కి అవన్ పురుషార్థత్తై యపేక్షిత్తాల్ రక్షిక్కచ్చొల్లవేణ్డావిఱే.

(అనుమన్తాచ) విషయాన్తరఙ్గళిల్ ప్రావణ్యత్తాలే తత్సాధనమాన బన్ధకకర్మఙ్గళిలే ప్రవృత్తియానిన్గాలుమ్ అజ్ఞనాయ్క్కొణ్డు నిషేధిక్కమాట్టాతే నిఱ్కుమ్; ఎత్తాలే యెన్నిల్, "క్షుద్రప్రయోజనత్తుక్కాకవాకిలుమ్ నమ్పక్కలిలే వరప్పెఱ్ఱోమ్; సర్వశక్తియానానాముళోమిఱే; ఇదమ్వన్దవిడత్తిలే రక్షిక్కిఱోమ్" ఎన్నుమ్ నినైవాలే; ఇప్పడి వత్సలనానవన్ ఇత్తలై ఇశైన్దాల్ హితకామనెన్నుమిదమ్ శొల్లవేణుమోవెన్ఱు కరుత్తు.

(గుణమాయా సమావృతః) ఇప్పడి ఇవర్కళ్ బహిర్ముఖరాకైక్కడియెన్నెన్నిల్; గుణమయియాన మాయైయాలే మఱైక్కప్పడుకైయాలే; (౧) "భగవత్స్వరూప తిరోధానకరీమ్" ఎన్గిఅపడియే ఇచ్చేతననై మాయై మఱైక్కైయాలే అవనైయుమ్ మఱైత్తామిఱే; తన్నడైయైయానవివన్ గుణవశ్యనాయ్ పోయ్నిన్ఱ తానత్తిలే కలఙ్గినాల్ ఇగ్గుణసమ్బన్ధమిన్ఱిక్కే సర్వజ్ఞనానవనే శరణ్యనాకవేణుమెన్ను కరుత్తు. (౨) "సత్త్వాదయోన సన్తీశే యత్రచ ప్రాకృతాగుణాః" ఎన్నక్కడవతిఱే. ముతల్శ్లోకమ్ సర్వసఙ్గ్రహమానపోతు ఇశ్లోకమ్ "భిక్షాభావన" ఎన్గిఅపదత్తినుడైయ వివరణమాకిఅతు.

(3)

(౧) శా-౬-౨-౪౦. (౧) శరణాగతిగ.
(3) వి-పు-౧-౬-౪౪.

సంసారసాగరం ఘోర మనన్తక్లేశభాజనమ్ ।
త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః ॥ (౪)

(పదవురై) మనీషిణః-మనస్సై విషయాదికళిల్ శెల్లవొట్టామల్ జయిత్తిరుక్కుమవర్కళ్, త్వామేవ - మోక్షప్రదనాన ఉన్నైయే, శరణమ్-నిరపేక్షోపాయమాక, ప్రాప్య-స్వీకరిత్తు, అనన్తక్లేశభాజనమ్ - అసఙ్ఖ్యాతమాన దుఃఖఙ్గళుక్కు ఆకరమాయ్, ఘోరమ్-ఆత్మస్వరూపత్తై నశిప్పిక్కైయాలే మికవుమ్ కొడియతాయ్, సంసారసాగరమ్-స్వయత్నత్తాల్ కడక్కవరితాన సంసారమాకియ సముద్రత్తై, నిస్తరన్తి-కడక్కిఱార్కళ్. (౪)

(౪-శ్లో-వ్యా) జనిస్థితిలయఙ్గళుక్కాశ్రయమాకైయుమ్ సహకారినైరపేక్ష్యముమిఱే భగవల్లక్షణమ్. అతు - ఇశ్లోకత్తిల్ శొల్లకిఱతు. (సంసారసాగర మిత్యాది) కీళ్ చ్చొన్న భగవత్కారణత్వమ్-(౧) "కారణన్తుధ్యేయః" ఎన్నుమ్, (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్నుమ్, "ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే" ఎన్నుమ్ ఉపాయద్వయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలుమ్ ప్రపత్తి ఉపాసనత్తుక్కు అఙ్గమావతోడెయ స్వతన్త్రోపాయ మాన్నక్కు అనుష్ఠానముణ్డోవెన్న; సృష్టియిల్ కర్ణీభవిత్తవర్కళిలే తన్దాముడైయ మనస్సుక్కు నిర్వాహకరాయిరుప్పార్ శిలర్ ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పత్తి సంసారత్తై కడత్తా నిఱ్పార్కళెన్గిఱతు. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ప్రమాణ ప్రసిద్ధియేయన్ఱు ఉళ్ళతు; శిష్టాచారముముణ్డెన్గిఱతు.

---

(౧) అథర్వశిఖ. (౨) శ్వేతా-౬.

సంసారమాకిఱతు- అవిద్యా కర్మ వాసనారుచి ప్రకృతి సమ్బన్ధఙ్గళుమ్, షడ్భావవికారఙ్గళుమ్; పుత్ర మిత్ర కళత్రాదికళుమ్ తత్కార్యమాకైయాలే సంసార శబ్దవాచ్యఙ్గళాకిఱ విత్తనై. (౧) "జన్మ సంసారబన్ధనాత్-ముచ్యతే" ఎన్ఱు జన్మాదికళై కార్య వర్గఙ్గళాకవుమ్, అవిద్యాదికళై కారణవర్గమాకవుమ్ శొల్లిక్ క్రిఱతే.+ పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణామైయాలుమ్ తన్నుక్కు లిఴిన్దారై కొణ్డు ఇఴియు మళక్కైయాలుమ్ పుకలా మిత్తనై పోక్కు, పుక్కాల్ తన్దామోల్ కక్కైయేఱ వొణ్ణామైయాలుమ్ ఇత్తై సాగరమాక నిరూపిక్కిఱతు.

(ఘోరమ్) $ కొడితాయిరుక్కై, అతాకిఱతు-సర్వర్ క్కుమ్ దుఃఖమెన్ఱు మిాళలామ్ నరకాదికళైప్పో లన్ఱిక్కే ఆత్మావుక్కు వినాశ హేతువా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, (౨) "ఇన్నముతేన [illegible]" ఎన్ఱు ముకప్పిలే ఆకర్షకమా యిరుక్కుమ్ తన్నైయై యుడై [illegible]త్తాయిరుక్కై. అహఙ్కారసిద్ధిక్కుమ్ విషయానుభోగత్తుక్కుమ్ సంసారికళ్ ఉపాయానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకిఱార్ కళిఱే. (అనన్తక్లేశభాజనమ్) [illegible]పత్రయదుఃఖత్తాలే తొలైయత్ [illegible] క్లేశత్తుక్కెల్లామ్ [illegible]యిరుక్కై. (౩) "నలమన్దమిల్ల తో[illegible]" ఎన్ఱు [illegible] [illegible]వ త్తిల సుఖత్తుక్కు ముడివిల్లాతాప్పోలే [illegible] [illegible] ముడివిల్లైయెన్ఱు.

[illegible] ముప శరణం [illegible] తారతమ్యేన [illegible] [illegible] [illegible] చొల్లిక్ [illegible]

---

† జన్మ జరామరణ [illegible] వాది స్సంసారస్య కార్యత్వం [illegible] ఉక్తే; సంసార ఇతి చ అవిద్యా కర్మ వాసనారుచి ప్రకృతి [illegible] కారణవర్గ [illegible] [illegible]నసంపరమపద[illegible]

ప్పిక్కు మువాయత్తినుడైయ సౌలభ్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (త్వామ్) "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱ శ్లోకత్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన మహాగుణజ్గళైయుడైయ వున్నై; అవధారణత్తాలే జగత్సృష్టియిల్ సహాయాన్తర నైరపేక్ష్యమ్బోలే ఉపాయభావత్తిలుమ్ సహకారి సాపేక్ష నల్లనెన్గిఱతు. (౧) "త్వమేవోపాయ భూతో మే భవ" ఎన్గిఱ విడత్తినుడైయ ఉపబృంహణమాన శాస్త్రత్తిలుమ్ ఇన్ద నైరపేక్ష్యమ్ ఉక్తమిఱే. (౨) "మామేవ యే ప్రపద్యన్తే" ఎన్నిఱే శరణ్యాన్ వార్త్తైయుమ్; ఆచార్యసేవైయుమ్ ఇవ్వవధారణత్తుక్కు త్తాత్పర్యమఱికై.

"శరణమ్" ఎన్ఱు ఉపాసనత్తై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు. "ప్రజామి శరణం తవ" ఎన్గిఱవిడత్తిలే ప్రజామియినుడైయ స్థానత్తిలే "ప్రాప్య" ఎన్గిఱతు - భగవల్లాభత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ సులభమెన్ఱు తోన్ఱుకైక్కాక; (3) "అతెనక్కు నిన్పాతమే శరణాక త్తన్దొழిన్దాయ్" ఎన్ఱు ఇవ్వుపాయప్రసిద్ధియై భగవత్ప్రసాదకార్యమాక ఆழ్వార్ అరుళిచ్చెయ్దారిఱే. (నిష్కరన్తి) ఉన్నాలే [illegible] [illegible]ప్పర్కళ్. (మనీషిణః) మనోజేతారః-మనీషిణః. [illegible] [illegible]మాన [illegible]నస్సైయుమ్ సాధనాన్తరప్రవణ[illegible] [illegible] [illegible]మవర్కళ్.

[illegible] "సర[illegible] [illegible]నామ్" ఎన్ఱు శాస్త్ర[illegible] [illegible]బృంహ[illegible]ఱే. [illegible] శ్లోక[illegible] [illegible] [illegible] ఉదిక్కిఱతు ఇశ్లోకముమ్. ఇ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(౧) [illegible] (౩) [illegible]
(౨) [illegible] (౪) [illegible]

[illegible]రూపం నచాకారో నాయుధాని నచాస్పదమ్।
తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే॥ (౫)

సావణ్యత్తుక్కాక ఫలపర్యన్తమాన శిష్టాచారమ్ శొల్లుకిఅతు [illegible] (౪)

[illegible]) రూపమ్ - ఉన్నుడైయ, దివ్యాత్మస్వరూప[illegible] తే-ఉన్నుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక. న-ఇరాతు; ([illegible] [illegible]కృత్యాకారమ్ కులైన్దు ఆశ్రిత పారతన్త్ర్యరూపాకార[illegible] [illegible]మెన్నుపడి). ఆకారశ్చ-దివ్యమఙ్గళవిగ్రహముమ్, తే-న-త్వదర్థమా[illegible] యిరాతు; ఆస్పదంచ-పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్, తే-[illegible]త్వదర్థమాయిరాతు. (ఇవైయెల్లామ్ ఆశ్రితాధీనమా యిరుక్కు-[illegible]పడి) భక్తానాం-త్వమ్ - భక్తర్కళుడైయ ఉడైమైయాననీ తథాపి-ఇప్పడి స్వరూపాదికళై ఆశ్రితార్థమాక్కి వైత్తిరుక్కచ్చెయ్[illegible]యుమ్, పురుషాకారః - పురుషసూక్తాదికళిల్ ప్రతిపాద్యమాన [illegible]ర్వాధికత్వాకారమ్ కులైయాతవనాయ్, ప్రకాశసే-(ఇప్పడిస్వ[illegible] [illegible]ర్వాధికవస్తు ఆశ్రితపరతన్త్రమా యిరుప్పతేయెన్ను) విస్మయనీ[illegible] మాన కల్యాణగుణఙ్గళాల్ విళఙ్గానిన్రాయ్. (౫)

(౫-శ్లో-వ్యా) (న తే రూపమిత్యాది) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి" ఎన్ను ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి సంసార త్తై క్కడక్కుమవర్కళుక్కు ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ అనుకూలమాక్కి వైప్పతెన్నిఅతు ఇత్తాల్; ఆశ్రితర్ తఙ్గళైయుమ్ తఙ్గళుడైమైయైయుమ్ ఈశ్వరనుక్కాక్కి వైక్కిఅతు స్వరూపత్తాలే; అవన్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ అవర్కళుక్కాక్కి వై[illegible] [illegible] వాత్సల్యశీల్యాదికళాలే; అక్కైయాలే ఇత్తాల్ వాత్సల్య[illegible]

గాశీల్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు, ఇత్తాలుమ్ శరణ్యత్తై యైచ్చొల్లుకిఱతు;
ఏక "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱశ్లోకత్తిల్ చొన్న స్వామిత్వ సౌలభ్యజ్గళో
ఏలి వాత్సల్య సౌశీల్యజ్గళుమ్ శరణ్యలక్షణమాకైయాలే.

(నతేరూపమ్) "రూపమ్" ఎన్ఱు దివ్యాత్మస్వరూపత్తై చ్చొల్లు
ఱతు; "ఆకారమ్" ఎన్ఱు దివ్యవిగ్రహత్తై మేలే శొల్లుకైయాలే; ఇ
క్కత్తాల స్వరూపాదికళ్ ఇవనుక్కిల్లై యెన్గిఱ శబ్దనేయెన్నిల్
"తే" ఎన్ఱు నిర్దేశిత్తువైత్తు స్వరూపాదికళై నిషేధిక్కైయాలే;
షేధిక్కిఱతు ఎవ్వాకారత్తాలే యెన్నిల్, స్వరూపాదికళాలే దేవర్
గళ్ప్రవ తౌరుకార్యమిల్లై యెన్ఱు స్వార్థత్తై నిషేధిక్కిఱతు.

(తే-రూపమ్-నతే) ఉన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపముమ్
శనక్కా యిరాతు; ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కనుకూలమాయిరుక్కిల్
స్వతన్త్రమాయిరుక్కిఱతు పరతన్త్రమా యిరుక్కిలుమిరుక్కుమ్;
(౧) "మయిభృత్యే స్థితే దేవానా జ్ఞాపయత కిం నృపైః" (౨)
"ఇచ్ఛా రా సముపస్థితా" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. సర్వనియన్తా
వానవన్ ఒరు సంసారిక్కు పుత్రనానానిఱే. ఇతిఱే ఆశ్రితార్థమాన
స్వరూపాన్యథాభావమ్.

ఇన్ద స్వరూపశబ్దత్తాలే స్వరూపాశ్రయమాన జ్ఞానశక్త్యాది
కళైయు ముపలక్షిక్కిఱతు, ఎత్తాలే యెన్నిల్, ఇశ్లోకత్తై వివరి
క్కిఱ కూరత్తాழ్వాన్, (౩) "ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాద
యస్తే" ఎన్ఱానిఱే. (౪) "యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్" ఎన్ఱు శ్రుతిసిద్ధ
మాన సర్వజ్ఞత్తైయుడైయవన్, ఆశ్రితార్థమాక (౫) "అవి
జ్ఞాతా" ఎన్ఱు అజ్ఞనుమాయ్, ఆయుధమెడేనెన్ఱు అయుధమెడుత్తు

(౧) (౨) రా-బా-౩౧-౪. (౩) వర-స్త-౩.
(౪) ముణ్డ-౧-౧-౯. (౫) భార-అను-౧౪౯.

[illegible]ల్లా పోనానితే. (౧) "అనన్యాధీనత్వం తవ కిలజగుః కైప్య
[illegible]గిరః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతన్త్రం మనుమహే। అపి
[illegible]త్వా యంభోః శ్రయతి నత సౌర్వజ్ఞ్యమపి తే యతో దోషం భోక్తు
[illegible]ప్యాహావరద నైవా కలయసి" ఎన్ఱు అభ్యాసుప ఆశ్రితవిషయత్తిల్
[illegible]పారతన్త్ర్యత్తైయుమ్ తద్గతదోషత్తిల్ అజ్ఞత్తైయుమ్ శొన్నానితే.

దివ్యవిగ్రహముమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కనుకూలమాన ప్రకాశత్తైయుడైత్తాయిరుక్కుమ్; పరమపదత్తిల్ సూరికళుక్కు భోగయోగ్యమాయిరుక్కుమ్; వ్యూహఙ్గళిల్ వన్దాల్ శ్వేతద్వీపవాసికళుక్కు భోగయోగ్యమాయిరుక్కుమ్; బ్రహ్మాదికళుక్కు ఆశ్రయణీయమాయిరుక్కుమ్; విభవఙ్గళిల్ వన్దాల్ అతీన్ద్రియమాన విగ్రహత్తై సాధుపరిత్రాణార్థమాక ఇన్ద్రియగోచరమాక్కి అనుభవిప్పిక్కప్పార్త్తాల్ అనుభవిక్కలాయిరుక్కుమ్; ఇన్ద వాకారశబ్దత్తాలే ఆకారాశ్రయమాన దివ్యాభరణఙ్గళైయుముపలక్షిక్కిఱతు, (౧) "భూషణాన్యాయుధాని" ఎన్ఱానితే ఆళ్వానుమ్. (౨) "వస్త్రాణ్యాభరణానిచ। తం వినా కైకయీ పుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్" ఎన్ఱవైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాయత్తే ఇరుప్పతు.

(ఆయుధాని) ఇవైయుమ్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసనత్తుక్కు ఆయుధమాయుమ్ విన్దైయర్గళు అనుభవిప్పార్క్కు ఆభరణమాయుమిరుక్కుమ్; (౩) "ఎప్పోతుమ్ కైకళలా నేమియాన్ నమ్మేల్ వినై కడివాన్" ఎన్ఱుమ్; (౪) "కూరారాళి వెణ్శఙ్గేన్ది కొడియేన్పాల్ వారాయ్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "శఙ్గెన్నుమ్ శక్కరమెన్నుమ్ తుళా

(౧) వరద స్త-౨౦-
(౨) రా-యు-౧౨౪-౬.
(౩) పెరియతిరువ-౮౭.
(౪) తి-వాయ్-౬-౯-౧.
(౫) తి-వాయ్-౪-౫-౯.

[illegible] ఎన్ఱు [illegible] (౧) "[illegible] [illegible]యుధాని" ఎన్ఱపడియే పరిజనపరిచ్ఛదఙ్గళుక్కు [illegible] [illegible]మాయ్, (౨) "యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః" [illegible] అడియార్కళ్ కుళాఙ్గళ్ యుడన్ కూడువతెన్ఱు కొలో?

ఆశ్రితర్క్కు ప్రాప్యమాయ్ఙ్కే పరిజనమిరుప్పతు; పరిచ్ఛదఙ్గళ్ సూరికోటియులే అన్తర్భూతమా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్; నిత్య సూరికళుక్కు కైఙ్కర్యోపకరణ మాయితే యిరుప్పతు;(నచాన్య దమ్) పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్ తనక్కు భోగస్థాన మన్ఱిక్కే ఆశ్రితర్క్కాక నిన్ఱ నిలైకళిలేకాట్టి అనుభవిక్క చ్చెన్ఱ స్థవైయా యిరుక్కుమ్.

(తథాపి పురుషాకారః) ఇప్పడి యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ పురుషప్రకారనాయిరుక్కిఅ విరుప్పు ఎప్పోతుమ్ కులైయాతే యిరుక్కుమ్. (౩) "పురుషఏవేదం సర్వమ్" (౪) "సహస్రశీర్షా పురుషః" ఎన్ఱుమ్ వేదాన్తఙ్గళిలే సర్వాధికనాకచ్చొల్లి ప్పోరుకిఅవన్, ఇప్పడి ఆశ్రితాధీననానదిఅ మహాగుణమ్ తోన్ఱుకైక్కాక.

(భక్తానాం త్వమ్) భక్తర్కళుక్కా+ యిరుప్పతు. అవర్కళ్ ఉనక్కా యిరుక్కుమిరుప్పు-స్వరూపత్తాలే; నీ అవర్కళుక్కా యిరుక్కుమిరుప్పైప్పక్కుఱిత్తు ఉన్నుడైయ తాదర్థ్యమ్ ఆశ్రితసఙ్క ల్పత్తాలేయా యిరుక్కుమ్; ఇత్తై (౧) సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ" ఎన్ఱానితే ఆళవన్దారుమ్; "పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని [illegible]

---

(౧) వర-స్త-౨౮.
(౨) పురుషసూక్త.
(౩) తై-నారా-౨-౩-౧౦.
(౪) పురుషసూక్తమ్.
+ ఇతుప్పతి.

నైవకిఞ్చిత్పరోక్షం తే ప్రత్యక్షోఽసి నకస్యచిత్ ।
నైవ కిఞ్చిదసిద్ధం తే నచసిద్ధోఽసి కస్యచిత్॥ (౬)

రగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయ స్తే । పరమపద మథాణ్డాన్యాత్మ
దేహా స్తథాత్మా వరద సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ”

(ప్రకాశసే) స్వతన్త్రినుక్కు తద్విరుద్ధమాన పారతన్త్ర్యమ్
అనుపపన్నమన్ఱో వెన్నిల్; ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే (౧) “యద్వినాభ
రతం త్వాఞ్చ శత్రుఘ్నఞ్చాపిమానద। భవేన్నమ సుఖంకిఞ్చి ద్భస్మ
సాత్కురుతాం శిఖీ” ఎన్ఱుమ్ (౨) “నిస్పృష్టాత్మా సుహృత్సుచ”
ఎన్ఱు మిత్యాదికళిలే ఆశ్రితపరతన్త్రినాయ్ ప్రకాశియా నిన్ఱాయె
న్నుతల్; ఆశ్రయిప్పార్క్కు ఎళియనాక ఉజ్జ్వలియా నిన్ఱాయెన్ను
తల్; ముతల్ శ్లోకమ్ సఙ్గ్రహమానపత్తిల్ “హృషీకేశ” ఎన్గిఱ
పదత్తిన్ వివరణమాయిరుక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్. అప్రాప్తమాన విష
యాన్తరఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు తన్నైయేవిషయమాక్కుకైయాలే;
అప్రాప్తఙ్గళిల్నిన్ఱుమ్ మీట్టు ప్రాప్తఙ్గళిలే అన్వయిప్పిక్కై నిర్వా
హకకృత్యమిఱే. (౫)

(పదవురై) తే-ఉనక్కు, పరోక్షమ్-అప్రత్యక్షమానతు, న
కిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; కస్యచిత్ - ఒరువర్క్కుమ్, ప్రత్యక్షః - కణ్ణాల్
కాణక్కూడియవనాక, నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై; తే-ఉనక్కు,అసిద్ధమ్-
అసాధ్యమానతు, నకిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; త్వమ్-నీ, కస్యచిత్-ఒరువర్
క్కుమ్, సిద్ధః-తన్ ముయఱ్చియాలే (ప్రాపిక్క)కూడియవనాక,
నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై. (౬)

---

(౧) రా-అయో-౫౭-౨౦. (౨) రా-యు-౧౭-౩౪.

(౬-శ్లో-వ్యా-నైవకిఞ్చిదిత్యాది) "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱశ్లోకత్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన స్వామిత్వసౌలభ్యఙ్గళుణ్డానాలుమ్ కీழ்శ్లోకత్తిల్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాక్కిన వాత్సల్యసౌశీల్యఙ్గళుణ్డానాలుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదికళిల్లైయాకిల్ శరణ్యనాకక్కూడాతు; అతుక్కాక జ్ఞానశక్త్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు ఇశ్లోకత్తిల్; మున్బు ఉక్తమానగుణఙ్గళ్ ఆశ్రితర్కళ్ అవనై విషయీకరిక్కైక్కు ఉఱుప్పాయిత్తనైయొழிయ అభిమతసిద్ధిక్కు జ్ఞానశక్తికళ్ వేణుమిఱే;

(నైవకిఞ్చిత్పరోక్షం తే) [తే-పరోక్షం న కిఞ్చిదేవ] ఉనక్కు అప్రత్యక్షమాయిరుప్పతొన్ఱుమిల్లై; (౧) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్" ఎన్గిఱపడియే సర్వజ్ఞనెన్ఱుమ్, (౨) "స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ" ఎన్ఱు స్వతస్సర్వజ్ఞత్వమ్ సత్తాప్రయుక్తమెన్ఱుమ్, (౩) "యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతః" ఎన్ఱు యుగపత్సాక్షాత్కారముమ్ ప్రమాణసిద్ధమిఱే; అప్పడిప్పట్ట దేవర్కళ్ ఎన్నుడైయ స్వరూపయాథాత్మ్యత్తైయుమ్, స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యస్వరూపత్తైయుమ్, తద్విరోధిప్రకృతిసమ్బన్ధమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ప్రకృతిసమ్బన్ధత్తాలే నాన్ పురాతనగకమిల్లై; నాన్ నుழைయాత గర్భమిల్లై యెన్ఱుమ్ వాయాలే విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవేణ్డువతొన్ఱుణ్డో; ఇన్నముమ్ నాన్ అఱిన్దవళవన్ఱో విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలావతు; ప్రవాహరూపేణ అనాదియాయ్ పోన్దవెన్నుడైయ అకృత్యకరణాది పూర్వవృత్తమ్ ఎల్లాఙ్కిపోన్దదేవరై యొழிయ మత్ఱఱివారుణ్డో? అఱిన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలాన విజ్ఞాపనప్రకారన్దాన్ వేఱఱివారుణ్డో? ఇవత్తిల్

(౧) ముణ్డ-౧-౧. (౨) శ్వే-౬. (౩) న్యాయతత్త్వే.

క్కు ఒరుజ్ఞాన మిల్లాతాప్పోలే దేవర్కుమ్ అజ్ఞాతమాయిరుప్ప తొన్ఱుణ్డో?

(కస్యచిత్-న ప్రత్యక్షోసి) (౧) "న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్" ఎన్ఱు ఒరువర్క్కుమ్ చక్షుర్విషయమల్లై; అన్వయ వ్యతిరేకత్తాలే దేవరుడైయ అతీన్ద్రియత్వత్తై ప్రకాశిక్కిఱతు శ్రుతితాన్; ఇప్పడిప్పట్ట దేవరై ప్రత్యక్షిక్కుమ్బోతు అనైక్కు ఉతవినాప్పోలే ఆవిర్భవిత్తు క్కాట్టక్కాణుతల్; అతిరిత్తు క్కాట్టక్కాణుతలిలే; మయర్వఱ మతినలమరుళినన్ ఎన్నాచ్చార్యరుమ్, (౨) "వాళ్ త్తడమొప్పార్ పరువానే యొరునాళ్ కాణవారాయే" ఎన్ఱు కాణవాశైప్పట్టారిత్తనైయిలే. తామ్ కాణ వుత్తమ్ పణ్ణిన్ఱిలర్; (౩) "కదాను సాక్షాత్కరవాణి చక్షుషా" ఎన్ఱితే ఆళవన్దార్ వార్త్తైయుమ్,

(తే - అసిద్ధం నకిఞ్చిదేవ) (౪) "పరాస్య శక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే" ఎన్గిఱపడియే సర్వశక్తియాన దేవర్క్కు ఆశ్రితరక్షణత్తిల్ అఘటితమెన్ఱు కైవాఙ్గవేణ్డువ తొన్ఱుణ్డో? సఙ్కల్ప మడియాక సర్వముమ్ సిద్ధమన్ఱో? (౫) "సఞ్జీవయన్నపి మృతం సుతముత్తరాయా స్సాన్దీపనేశ్చిరమృతం సుతమానయంశ్చ। ధామ్నోనిజాద్ద్విజసుతాన్ పునరానయంశ్చ స్వామేవతాం తనుమహో కథమానయస్త్వమ్" ఎన్ఱు ఇప్పడి అఘటితఙ్గళై ఘటిప్పిక్కుమ్ దేవరే నిత్యసంసారియాన వెన్నై నిత్యసూరికళ్ పరిమాఱ్ఱత్తిలే యున్వయిప్పిక్క త్తట్టిల్లై యెన్ఱు కరుత్తు.

---

(౧) తై-నా-౧. (౨) తి-వాయ్-౫-౫-౧. (౩) స్తోత్ర-౫౦.
(౪) శ్వే ౬. (౫) అతిమా-౫౭.

కార్యాణాం కారణం పూర్వం వచసాం వాచ్యముత్తమమ్
యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః

(కస్యచిత్ - నసిద్ధోసి) ఒరువర్కుమ్ స్వసామర్థ్యత్తాలే ప్రాప్తిక్క- అరిదాయ్ యాతొన్ఱుమిల్లై. కృతకృత్యనానాలుమ్ ప్రాప్తి (౧) "నయామి పరమాంగతిమ్" ఎన్గిఱపడియే అవన్ కైపార్ వేణుమెన్గై; అత, పేఱ్ఱుక్కు ఉపాయాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్ ఉనక్కే; ఉన్నై ఒழిన్దార్ అడఙ్గలుమ్ అజ్ఞరుమ్ అశక్తరుమ్; కాలుమ్ ఉడైయాయ్ నీయే; ఉన్నై ఒழిన్దార్ అడఙ్గక్కురుమ్ ముడముమ్; చేతననుడైయ జ్ఞానశక్తికళుక్కు వినియోగమ్ - ప్రథమ ప్రవృత్తియిలుపాయస్వీకారత్తిలే జ్ఞానముమ్, అధ్యవసాయత్తిలే శక్తియుమాకక్కడవతు. ఇన్త జ్ఞానశక్త్యాదికళిరణ్డుమ్ భోగత్తిలే యాకక్కడవతు; ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిత్తు ఇత్తలై ఇశైవే యుడియాకక్కొణ్డు స్వసమ్బన్ధత్తాలే రక్షియావిడిల్ దేవర్క్కు ప్రవృత్తియెన్నత్తాయిఱ్ఱు; రక్షణధర్మత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికళే ధారకమ్. "ఆత్మావుక్కు ఈశ్వరప్రాప్తియున్ను, ఈశ్వరనుక్కు ఆత్మప్రాప్తి కాణ్ నినైవు" ఎన్ఱు జీయర్ అరుళిచ్చెయ్యవర్. (౨) "అహమన్నమ్" ఎన్గిఱవితువే అర్థమ్; "అన్నాదః" ఎన్ఱు ఇత్తలైయిల్ భోక్తృత్వమ్ స్వలాభత్తాలీశ్వరనుక్కు ప్రధానహర్షమ్; అవనుక్కు పురుషార్థమాకై. సఙ్గ్రహాపక్షత్తిల్ ఇశ్లోకమ్ "జితన్తే" ఎన్గిఱతిల్ ముదలడియినుడైయ వివరణమాకక్కడవతు.

(పదవుఱై) తే-ఉన్నుడైయ, పరమం పదమ్-నిరతిశయమాన పరమపదత్తై, కార్యాణామ్-కార్యఙ్గళాన సకలవస్తుక్కళుక్కుమ్

(౧) వరాహచరమ. (౨) తై-భృగు.

పూర్వం కారణమ్-పూర్వమేవ స్థియాన కారణమాకవుమ్, వచసామ్-శొల్లుక్కళుక్కుళ్ళే, ఉత్తమం వాచ్యమ్ - "పరమేశ్వ్యావ్యాసుణా" ఎన్నుమ్ "తేనియులకు" ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతాన్నుడి శిఅన్దశొల్లాన్నిరుళాకవుమ్, యోగానామ్-యోగజ్ఞళుక్కు, పరమాంసిద్ధిమ్-శిఅన్దసిద్ధి పదమాన ఇడమాకవుమ్, విదుః-జ్ఞానికళ్ అఱియానిఱ్ఱార్కళ్. (౭)

(౭-శ్లో-వ్యా - కార్యాణాంకారణమిత్యాది) కీళ్ శ్లోకత్తి ల్ శొన్న జ్ఞానశక్త్యాదికళై యనుసన్ధిత్తు, అన్దశక్తికారితమాన భగవదనుభవత్తుక్కు వర్ధకమాన పరమపదత్తై యెన్నై ప్పోకవిడ వేణుమెన్గిఱతు: "ముక్తప్రాప్యమాన భూమియై త్తరువానికే శరణ్యానావాన్." ఎన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్; "నిత్యానుభావ్యమాన దేవర్ తిరువడికళై లభిక్క వేణుమెన్గిఱతు" ఎన్నవుమామ్; ఇతు పూర్వర్కళ్ నిర్వాహమ్.

(కార్యాణాం కారణంపూర్వమ్) అన్యోన్యకార్యకారణభావఙ్గళై వ్యావర్తిక్కిఱతు,(౧) "ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్యభూతయోః" ఎన్గిఱపడియే ప్రధానపురుషర్కళుమ్ ఈశ్వరనైక్కుఱిత్తు కార్యఙ్గళాకక్కడవతిఱే;(౨) "యతః ప్రసూతాజగతః ప్రసూతీతోయేన జీవాన్ వ్యససర్జభూమ్యామ్" ఎన్ఱతిఱే. అన్ద ప్రకృతి పురుషర్కళై క్కారణమాక వుడైత్తాయిత్తే మహదాదికార్యఙ్గళిరుప్పతు; అవర్ఱై క్కారణమాకవుడైత్తాయిత్తే అణ్డమిరుప్పతు, అణ్డాన్తర్వర్తియాన బ్రహ్మావై కారణమాకవుడైత్తాయిత్తే, దేవాదిచతుర్విధచేతనరుమ్, తద్భోగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానఙ్గళుమిరుప్పతు; ఇక బహుముఖమాన కారణఙ్గళుక్కెల్లామ్ ప్రథమకారణమాయిరుక్కై సర్వేశ్వరనిరుప్పతు.

(౧) వి-పు-౧-౯-౩౭ (౨) తై-నా-౧.

"కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్" ఎన్ఱు దేశపరమాన పోదు అవనుక్కు ప్రకృతి నిత్యవిశేషణమాకైయాలే అత్తై జగత్కారణమెన్ఱాప్పోలే, పరమపదముమ్ అవనుక్కు నిత్యవిశేషణమాకైయాలే పూర్వత్తుణవర్త్తియాయ్ పూర్వకారణమెన్నలామ్. ఇత్తాల్ పరమపదత్తినుడైయ నిత్యత్తై శొల్లుకిఱతు. (౧) "తదక్షరే పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౨) "కలఙ్గా ప్పెరునకరమ్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

(వచసాం వాచ్యముత్తమమ్) లౌకికమాయుమ్ వైదికమాయుముళ్ళ సర్వశబ్దఙ్గళుక్కుమ్ ప్రధానవాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్గిఱతు (౩) "అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణి" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తత్సృష్ట్వా తదేవానుప్రావిశత్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి, "సత్యఞ్చానృతఞ్చ సత్యమభవత్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. (౫) "చరాచరవ్యపాశ్రయస్తు స్యాత్తద్వ్యపదేశో భాక్తస్తద్భావభావిత్వాత్" ఎన్గిఱ సూత్రత్తిలుమ్ ప్రధానతయా వాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్ఱతిఱే.

ఇత్తాల్ సృష్టమాన పదార్థఙ్గళిల్ ఆరాధ్యరాన దేవతైకళోడు ఆరాధకరాన మనుష్యరోడు ఆరాధనోపకరణఙ్గళాన తిర్యక్స్థావరఙ్గళోడు వాశియఱ సర్వాన్తరాత్మావాయిరుక్కిఱపడియైచ్ చొల్లుకిఱతు. "వచసాం వాచ్యముత్తమమ్" ఎన్గిఱతు - దేశపరమాన పోదు ప్రాధాన్యత్తై లక్షిక్కిఱతు. (౬) "పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౭) "తనియులకు" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

---

(౧) తై-నా-౨! (౨) ౩-తిరువ-౫౧. (౩) ఛా-౬-౩-౨.
(౪) తై-ఆ-౬. (౫) బ్రహ్మసూ-౨-౩-౧౭. (౬) తై-నా-౧.
(౭) పెరి-తి-౫ ౪౯.

(యోగ్యాఖ్యాం పదమాం. సిద్ధిమ్) ఎన్ఱు-ప్రాప్యా న్తర్గతమాన సంసారవిమోచన త్తై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు; (౧) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య ని స్తర న్తి మనీషిణః" ఎన్ఱతిఱే. ఇత్తాల్ నిరవధికభోగ్య మాన తిరువడికళై చ్చొల్లుకిఱతు. (౨) "నలమన్ద మిల్లతోర్ నాడు" ఎన్ఱు, దేశముమ్ నిరతిశయభోగ్యమాయిఱే యిరుప్పతు.

(తేపరమం పదమ్) సర్వకారణనుమాయ్ సర్వశబ్దవాచ్యను మాయ్ సర్వోపాయసాధ్యనుమా యిరున్దుళ్ళ వున్నుడైయ సర్వా ధికమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళై యెన్నుతల్; ఉన్ను డైయ నిరతిశయభోగ్యమానస్థాన త్తై యెన్నుతల్;

(విదుః) జ్ఞానాధికరా యిరుక్కుమవర్ కళ్ అఱియా నిఱ్పర్ కళ్; నిత్యమాయ్, ప్రధానాదధికమాయ్, నిరతిశయభోగ్యమా యిరుప్ప తోరునాడు ఉణ్డెన్నుమ్, అన్దదేశ త్తే, (౩) "శ్రియాసార్ధం జగ త్పతిః - ఆ స్తే" ఎన్గిఱపడియే యిరుప్పతోరు విగ్రహముణ్డెన్నుమ్ అఱి వార్ సకలవేదా న్తతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టసర్వజ్ఞరిఱే.

ఆపేక్షిక్కిఱవన్ తన్ శిఱుమైయై ప్పార్త్తుమ్ అవనుడైయ నిరుపాధిక స్వాత న్త్ర్యత్తై ప్పార్త్తుమ్ అర్థియాతే ఇఙ్గుత్తై వైలక్ష ణ్యత్తై క్కొణ్డాడుకిఱాన్, కరు త్తఱిన్దు అఙ్గే పోకవిడుకై క్కాక; ఒరు త్తన్ కైయిలే ఎలుమిచ్చమ్బళమిరున్దాల్ అతిన్ నన్మైయాలే ఒరు త్తన్ అత్తై క్కొణ్డాడినాల్ ఉదారనానవన్ ఎతిరే త్తలైయిల్ నిన్నై వఱిన్దుకొడుక్కుమాపోలే; సఙ్గ్రహపక్ష త్తిల్; "మహాపురుష" ఎన్గిఱపద త్తినుడైయ వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. (౨౭)

---

(౧) ౧-౫౦-౨. (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪.
(౩) శై పే.

అహంభీతోస్మి దేవేశ సంసారేస్మిన్ భయావహే।
పాహిమాం పుండరీకాక్ష నజానే శరణంపరమ్॥ (౪)

(పదవురై.) దేవేశ-దేవర్కళుక్కు త్తలైవనే! భయావహే-భయఙ్కరమాన, అస్మిన్ సంసారే-ఇన్దసంసారత్తిలే, అహమ్-అడియేన్, భీతోఽస్మి-అఞ్జిక్కిడక్కిఱేన్, పుణ్డరీకాక్ష-శెన్దామరైక్కణ్ణనే! మామ్-అడియేనై, పాహి-రక్షిత్తరుళ్; పరం శరణమ్-ఉన్నైయొழియ వేఱొరువుకలై, నజానే-అఱికిఱిలేన్. (౪)

(ఠ-శ్లో-వ్యా) (అహంభీతోస్మి) ఇత్యాది. కీழ్ శ్లోకత్తిలే పరమపదత్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాన్; అన్ద భోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే సంసారత్తిలే పొరున్దాతపడియాన భయమ్పిఱన్దతు. అన్దభయనివృత్తియై ప్పణ్ణియరుళవేణుమెన్ఱు అపేక్షిక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్.

సంసారభయనివర్తక నిత్తే శరణ్యానావాన్. సంసారత్తై యుళ్ళపడియఱిన్దవనుక్కుమ్ సంసారమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమ్. స్వరూపత్తై యుళ్ళపడి యఱిన్దవనుక్కుమ్భయస్థానమాయిరుక్కుమ్; అవ్వోపాతి ప్రాప్యభూమియిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాలుమ్ భయస్థానయా యిరుక్కుమిఱే.

(భయావహే-అస్మిన్ సంసారే-అహంభీతోస్మి) సంసారమాకిఱతేతు; అతు భయావహమా యిరుక్కిఱపడి యెజ్ఞనేయెన్నిల్-అవిద్యా కర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసమ్బన్ధఙ్గళ్-సంసారమాకిఱతు; అవిద్యైయాకిఱతు-అజ్ఞానమ్, అతాకిఱతు-పుక్క-శరీరత్తిలహంబుద్ధియుమ్ శరీరానుబన్ధియాన పదార్థత్తిల్ మమతాబుద్ధియుమ్; (౧)అ

(౧) వి-పు-౬-౭-౧౧।

నాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితియా మతిః ఎన్గానిఱే పరాశరభగవాన్; (౧) "యానేయెనైన్ఱ యఱియకిలాతే యానే యెన్ఱనతే యెన్ఱిరున్తేన్" ఎన్ఱుమ్, పిఱర్కళ్ ఉపదేశిక్క అఱివుత్ తెళుమ్, (౨) "నీర్ నుమతు" ఎన్ఱుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిఱే ఆళ్వారుమ్; అహఙ్కారమ్-శేషత్వత్తై యళిక్కైయాలే భయావహమ్; మమకారం-భగవద్విషయత్తిల్ భోగ్యతైయై యళిక్కైయాలే భయావహమ్.

పుణ్యపాపరూపమాయిరుక్కుమ్ కర్మమిరణ్డుమ్. పాపమ్-నరకాద్యనుభవత్తుక్కు హేతువాకైయాలే భయావహమ్. పుణ్యమ్-భయావహమానపడి యెన్నెన్నిల్, పుణ్యఫలమానతు - స్వర్గాద్యనుభవఙ్గళిఱే. అవై స్వరూపత్తై నశిప్పిక్కక్కడవ అహఙ్కార మమకారత్తై వర్ద్ధిప్పిక్కైయాలే భయావహమ్. అనర్థహేతువాన శబ్దాదికళిలే మూట్టుకైయాలే భయావహమ్.

దేహసమ్బన్ధమ్—ఆధిరూపత్తాలుమ్ వ్యాధిరూపత్తాలుమ్ పరిభవరూపత్తాలుమ్ శీతోష్ణాదికళాలుమ్ భయావహమ్; ఇప్పడికళాల్ రుచివాసనైకళుమ్ భయావహఙ్గళ్; ఎఙ్ఙనేయెన్నిల్, ఆదిభరతన్ సమాధిదశైయిలే మానిన్పక్కలిలే రుచిపిఱన్దు మానాయ్ప్పిఱన్దానిఱే. అతులసక్కడి విషయాన్తరప్రావణ్య మన్ఱు; రక్షకత్వవాసనైయాలే యిత్తే. ఆకైయాలే వాసనారుచికళుమ్ భయావహఙ్గళ్; దృష్టివిషమ్పోలే రుచితానే భయావహమాయిరుక్కుమ్ అష్టదిక్పాలకాతు-సంసారికళుక్కు విట్టిల్పోలే అహఙ్కారత్తై యాడనిత్తుమేల్ విళున్దు వర్త్తిక్కైయాలే కాణ్గైతానే భయావహమాయిరు

(౧) ఠి-హాయ్-౩-౯-౯. (౨) ఠి-వా-౧-౨-౩.

[illegible] (௧) "[illegible] నివాత్యమానో [illegible]
[illegible]" ఎన్ను మత్తైయల్ నిన్ఱుమ్ భూమియిల్ విழுకిఱవన్ [illegible]
యుఱుఙ్గుకిఱాప్పోలే యిఱే, సంసారికళ్ వరుకిఱ వనర్త్తై [illegible]
బుద్ధిపణ్ణాతే సుఖిక్కిఱపడి; (௨) "నలమన్ద మిల్లతోర్ నాడు" ఎన్ను
ఒరువిభూతియాక ముழுగ్ఙ్గ సుఖమాయిరుక్కుమాపోలేయిఱే
ఇఙ్గుమ్ కట్టఙ్గ భయావహమా యిరుక్కుమ్పడి.

(అహం భీతోస్మి) సంసారత్తై అనన్తక్లేశభాజనమాక వనుస
న్ధిత్తనాన్ భయప్పడానిన్ఱేన్. వర్తమాన నిర్దేశత్తాలే భయనివృ
త్తిక్కు ఓరవకాశమ్ కాణ్గిఱిలేన్. సంసారత్తిల్ భయనివృత్తిక్కు
అవకాశముణ్డోవెన్నిల్, ఈశ్వరన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరు
క్కుమవన్ నిర్భ(ర)యనా యిరుక్కుమిఱే; అతువు మెనక్కు అభ
యస్థాన మాకిఱతిల్లై; ప్రాప్తి లబ్ధిప్రావణ్యత్తాలే త్వరై పిఱన్దవ
నుక్కు అధ్యవసాయత్తాలే ధరిక్కవొణ్ణాతిఱే. (3) "కళైకణ్మత్తి
ల్లేన్" ఎన్ఱుమ్, (௪) "నాకణ్ణే మత్తై నమ్బిరాన్ శరణే శరణ్
నమక్కు" ఎన్ఱుమ్ అధ్యవసితరాన ఆழ்వార్ (௫) "అన్దమిల్ పేరి
న్బత్తడియరో డిరున్దమై" ఎన్ఱు అద్దేశవిశేషత్తిల్ భోగ్యతైయై
సాక్షాత్కరిత్తు, అనన్తరమ్ (௬) "మువియే నాన్ముకనే" ఎన్ఱు కూప్పి
ట్టారిఱే.

(దేవేశ) (௭) "అయర్వఱుమ్ అమరర్కళ్" ఎన్గిఱపడియే
నీయుమ్ అవర్కళుమాయ్ అఙ్గే కళిత్తు త్తిరియానిఱ్క అవర్కళోప్పాతి
భోగత్తుక్కుమ్ యోగ్యనా యిరుక్కిఱ నాన్ ఇఙ్గే క్లేశప్పడుమ్పై

(௧)
(௨) తి-వాయ్-௨-௪-௮. (3) తి-వాయ్-௫-௪-௩.
(௪) తి-వాయ్-௫-௧௦-௧௧. (௫) తి-వాయ్-௧௦-௯-௧౧.
(௬) తి-వాయ్-௧௦-௧௦-௧. (௭) తి-వాయ్-௧-௧-௧.

దేవర్క్కు ప్పోఱుమో? పిరాట్టియుమ్ భయస్థానమాన లఙ్కై
యిలే యిరున్దవిడత్తిలే (౧) "హా రామ హా లక్ష్మణ" ఎన్నాలిత్తే,
(౨) "ఇత్యేయోర్ తత్రైవా" ఎన్నుమ్, (3) "విణ్ణుళార్ పెరుమాన్
ఱో" ఎన్నుమ్ అరుళిచ్చెయ్దారిత్తే ఆళ్వార్.

(మాంపాహి) "యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్" ఎన్గిఱ
పడియే అద్దేశత్తిల్ భోగ్యత్తైయె యనుసన్ధిత్తు మేల్విఴున్దవనై
(౪) "పహి పశ్య శరీరాణి" ఎన్నుమాపోలే వడివై క్కాట్టుకిఱా
నన్నుమామ్; (పాహి) శరీరసమ్బన్ధత్తై యఱుత్తు అర్చిరాదిమార్గత్తాలే
నిత్యయమానదేశత్తిలే కొణ్డుపోకవేణుమ్.

(పుణ్డరీకాక్ష) ఉన్నుడైయ వాకర్షకమాన తిరుక్కణ్గళాలే
ఎన్నై క్కుళిరనోక్కియరుళవేణుమ్; నాన్ ఎన్నుడైయ భయని
వృత్తిక్కు యత్నమ్ పణ్ణుమన్నో నేర్త్తియుళ్ళతు. దేవర్ శెయ్
దరుళుమిడత్తిల్ అనాయాసమన్నో? కీర్ప్పట్ట వాశ్రయణీయ
మాన వాత్సల్యాదికళుమ్ ఫలసిద్ధిక్కుడలాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్
వేణుమో ఎన్నై రక్షిక్కైక్కు. ముతల్ "జితం తే పుణ్డరీకాక్ష"
ఎన్ను మొనక్కు ప్పుఱమ్బుళ్ళ వన్యపరత్తైయొ త్తవిర్త్తాప్పోలే భయ
త్తైయుమ్ పోక్కి రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

(నజానే శరణం పరమ్) [పరం శరణం నజానే] ఉన్నై యొఴి
య వేఱొరుపాయ మఱికిఱిలేన్; (౫) "నిదిధ్యాసితవ్యః" ఎన్ఱు
శ్రుతికళ్ శొన్నాలుమ్ (౬) "మన్మనాభవ మద్భక్తః" ఎన్ఱు రక్షకరాన
దేవరీర్ అరుళిచ్చెయ్దాలుమ్ నాన్ వేఱొరుపాయ మఱికిఱిలేన్;

(౧) రా-సు-౫౮-౫. (౨) తిరువి-౧. (3) తిరువాయ్-౭-౧-౩
(౪) రా-ఆ-౬-౧౭. (౫) బృహ-౬-౫-౬ (౬) గీ-౧౮-౬౫

కాలేష్వపిచ సర్వేషు దిక్షుసర్వాసు చాచ్యుత ।
శరీరేచ గతౌ చాపి వర్తతే మే మహద్భయమ్ ॥

అతుక్కు హేతు వెన్నన్నిల్, చేతననోడు అవనుక్కు ఉపకరణ మాన కరణఙ్గళోడు వాశియఱ దేవరధీన మాక్కైయాలే; "నమస్తేస్తు" ఎన్నుమ్, "హృషీకేశ" ఎన్నుమ్ అనుసన్ధిత్తవనితే. (౧) "మత్తస్స్మృతిర్జ్ఞాన మపోహనఞ్చ" ఎన్నితే దేవర్ వాక్యుమ్. సఙ్గ్రహపత్తిల్, ఇశ్లోకమ్ "పుణ్డరీకాక్ష"ఎన్గిఱ పదత్తినుడైయ వివరణమ్,

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితరైక్కైవిడాతవనే! సర్వేషు కాలేష్వపిచ-ఎల్లాక్కాలఙ్గళిలుమ్, సర్వాసుదిక్షుచ-ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుమ్, శరీరేచ-శరీరత్తిలుమ్, గతావపిచ - శరీరాన్తరగతియిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, మహత్ భయమ్-మిక్కన్ద భయమానతు, వర్తతే-ఇరానిన్ఱతు.

(౫-శ్లో-వ్యా) (కాలేష్వపిచే త్యాది) "నజానే శరణం పరమ్" ఎన్నలామో? ఆత్మావుక్కు ఉజ్జీవన హేతువాన ఉపాయఙ్గళై శాస్త్రముఖత్తాలే యుణ్డాక్కివైత్తు అతుక్కుమేల్ అల్పవ్యాపారత్తినాలే సకల దురితఙ్గళుమ్ నశిక్కుమ్పడియాక పుణ్యకాలమ్ పుణ్యక్షేత్రమ్ ముతలానవత్తై యుణ్డాక్కివైత్తిలోమో?; దేశకాలాన్తరఙ్గళు ముణ్డాక వలిక్కిఱిలే నెన్నలామో వెన్నిల్; అవత్తిన్ స్వరూపత్తైయు సద్భావత్తై యిల్లై యెన్గిఱేనల్లేన్; అవత్తిలే యిఴిన్ద నాన్ నిత్యసంసారియాన నాన్ాక్కైయాలే మున్బు నిన్ఱనిలైయుమ్ [illegible] పిన్బు [illegible]న్నె నెన్గిఱేన్; ఇత్తాల్ ఉపాయాన్తర పరిత్యాగపూర్వక

(౧) గీ-౧౫-౧౫.

[illegible]యిరుక్కుమ్ సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మొన్ఱు మత్తై చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి నిరపేక్షోపాయభూతనితే శరణ్యనావాన్.

(కాలేష్వపిచ) పుణ్యమాన అయన విషువాదికళిలుమ్, అవ ర్ఱై విశేషిక్కుమ వర్ధోదయాదికాలఙ్గళిలుమ్; అతాకిఱతు-ఇవ్విల క్షణ కాలఙ్గళిలే సేతుదర్శనసఙ్గమఙ్గళిలే పణ్ణుమ్ తీర్థదానాదికళుక్కు సకల పాపవిమోచనాదికళై చొల్లక్కడవతిఱే. (౧) "కృతఘ్నోపి విశుధ్యతి"-"ఎన్ఱు గోఘ్నే చైవ సురాపేచ చోరే భగ్నవ్రతేతథా। నిష్కృతి ర్విహితాసద్భిః కృతఘ్నే నాస్తి నిష్కృతిః॥ ఎన్గిఱపడియే ప్రాయశ్చిత్తమిల్లైయెన్గిఱ కృతఘ్ననుడైయ పాపముట్పడపోమెన్ఱతు. (సర్వేష్వపి) "అశ్వత్థం సిన్ధురాజంచ సదా సేవేతసన్స్పృశేత్। మన్దవారే స్పృశేత్పూర్వ మపరం పర్వణిస్పృశేత్" ఎన్ఱు అపర్వణికడల్ తీణ్డ లాకాతెన్ఱుమ్ నియమమిన్ఱిక్కే సర్వకాలముమ్ సేవిక్కలా యిరు క్కుమ్ గఙ్గాదితీర్థఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(దిక్షు) సకల పావనఙ్గళాక చ్చెయ్తువైత్త విలైయొత్తియ (౨) "దేశోయం సర్వకామధుక్" ఎన్గిఱపడియే ప్రథమత్తిలే పావన మాయ్, పిన్బు భగవత్ప్రాప్తిక్కు సాధకముమాయ్, పిన్బు భోగ్యముమా యిరుక్కుమ పుణ్యదేశమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు. (3) "మథురానామనగరీ పుణ్యాపాపహరీశుభా" ఎన్నక్కడవతిఱే. (సర్వాసుచ) ఇత్తాల్ అవతరిత్తరుళిన దేశఙ్గళై యొత్తియ భగవత్సన్నిధి మాత్రాతసాళగ్రామమణ్డలమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(శరీరేచ) కీழ్చ్చొన్న దేశఙ్గళిల్ పణ్ణుముపాయానుష్ఠానత్తు క్కు (౪) "శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనమ్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "వి

---

(౧) (౨) గారుడే. (౩)
(౪) (౫) విష్ణుతత్త్వే

ధ్రిశా "దేహాసంపత్తిరీశ్వరాయనివేదితుమ్" ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవ
ఇన్దశరీరమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమాకాదొళియుమాకై.

(గీతాచ) (౧) "స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయా
వహః" ఎన్గిఱపడియే సాధనానుష్ఠానమధ్యే మరణముణ్డానాలుమ్
శరీరాన్తర త్తిలే తత్తైక్కట్టువ్విడియాన శరీరాన్తరగతియుమ్ ఎనక్కు
వ్యర్థమ్; [గీతా] శరీరాన్తరగతౌ; అపిశబ్దత్తాలే అనుష్ఠీయమాన
కర్మజ్ఞానభక్త్యాదికళై చ్చొల్లిఱ్ఱాయన్నుతల్; మున్బుపోన శరీరఙ్గళై
సముచ్చయిక్కిఱ తెన్నుతల్; మున్బు పరిగ్రహిత్తుప్పోకట్ట శరీర
ఙ్గళ్ వ్యర్థమానపోది వర్తమానశరీరముమ్ వ్యర్థమెన్ఱు కరుత్తు.

(మే మహద్భయమ్) ఇవై వ్యర్థమానవళవేయన్ఱు. దేశకాల
శరీరఙ్గళిలుమ్ ఇవఱ్ఱై ప్పఱ్ఱి నిన్ఱనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాద్యుపా
యభయమ్ వర్తియానిన్ఱతు; భయమ్ వర్తిప్పానెన్నెన్నిల్; మున్బు
దేవర్ తిరువడికళై ఉపాయమాక ప్పఱ్ఱి వర్తిక్కైయాలే దేవరు
డైయ శరక్కముమ్ కెడుమెన్ఱు ఇవై భయావహ మాకాన్ఱన;

అనుకూలమానవై భయస్థాన మావానెన్నెన్నిల్; స్వీకరిత్త
వుపాయమ్ వేఱొన్ఱై సహియామైయాలే; ముతలిలే "త్వామేవ
శరణం ప్రాప్య" ఎన్ఱవనిత్తే; (౨) "తమేవ" ఎన్ఱిత్తే శాస్త్రవిధాన
ముమ్; (౩) "మా మేకమ్" ఎన్ఱిత్తే శరణ్యానుష్ఠేయ వాక్యముమ్;
(మహాత్ భయం వర్తతే) "భయావహే" ఎన్గిఱ సంసారభయత్తై
వన్ఱు ఇన్దభయమ్; విషయాన్తరప్రావణ్యత్తాల్ వన్ద భయత్తైవన్ఱి
సాధనాన్తరానుష్ఠానత్తాల్ వన్ద భయమెన్నై; విషయాన్తరప్రావణ్య

(౧) గీ-౩-౩౫. (౨) గీ-౧౫-౪. (౩) గీ-౧౮-౬౬.

త్తాల్ వన్దభయత్తుక్కు ఈశ్వరన్ కృత్రైమై వ్వాల్ముల్లాప్. అత్తై యుమ్ వఘ్రుప్రద్యుచి పణ్ణుకిఱ్ఱితే సాధనాన్తరపరిగ్రహమ్;

(అచ్యుత) ఇప్పడి సర్వోపాయశూన్యరా యిరుప్పారైయుమ్ వఘ్రువవిడాత స్వభావత్తాలే యి త్తే దేవర్క్కు "అచ్యుత" ఎన్గిఱ తిరునామముణ్డాయిత్తు; "యస్మాత్ ప్రాప్తాః నచ్యవన్తే సోచ్యుతః" ఎన్ఱిఱే తిరునామత్తుక్కు నిర్వాహమ్; (౧) 'ద్వారకానిలయాచ్యుత" ఎన్ఱు దేవర్రై విశ్వసిత్తుక్కొయ్యై విట్టవళ్లై, అద్దశైయిల్ విడాతవ రిఱే దేవర్; (౨) "త్వ త్ప్రసాదాన్మయాచ్యుత" ఎన్ఱు శొల్లక్కడవ తిఱే; సర్వసజ్ఞహాపకత్తిల్ "నమస్తే" ఎన్గిఱ పదత్తుక్కు శేష మూకక్కడవతు. అన్త ప్రపదనముమ్ ఉపాయాన్తరనివృత్తిపూర్వక మూకైయాలే. (౯)

(పదవుర్రై) యేన-యాతొరుమజ్గళత్తాలే, సద్గతిమ్-శిఱన్దగతి యై, గచ్ఛామి-అడియేన్ అడైవేనో; తస్యకుశలస్య-అప్పడిప్పట్టమజ్గళ త్తుక్కు, నిమిత్తమ్-హేతువానతు, త్వత్పాదకమలాత్, అన్యత్ దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళైత్తవిర్త్తిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, జన్మాన్తరేష్వపి నాస్తి-ఎన్దజన్మత్తిలుమ్ఇల్లై. (౧౦)

(౧౦-శ్లో-వ్యా) (త్వత్పాదకమలా దిత్యాది) ఉపాయోపే యజ్గళిరణ్డుమ్ నామే యానాలుమ్, అనాదికాలమ్ ఇప్పడి విషయ ప్రవణనాయ్ నమ్పక్కలిలే విముఖనాయ్ పోన్ద సంసారిక్కు విష

(౧) భార-సభా. ౬౩-౪౧, (౨) గీ-౧౮-౭౩

యన్నై ముఖ్యపూర్వకమాక నమ్పక్కలిలే అభిముఖ్యమ్పిఱక్కైక్కు కారణ
మాన ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ తన్నైయిలేయాక వేణ్డావో? ఇస్సుకృ
త్తాలే అభిముఖ్యమ్ పిఱన్దాల్ పిన్బన్ఱో యథాజ్ఞానమ్ పిఱప్పతు; అన్ద
జ్ఞానత్తాలేయన్ఱో త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పిఱప్పతు. త్యాజ్య
నివృత్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఉపాయ మపేక్షితమావతు
పిన్బన్ఱో? అత్తాలేయన్ఱో ప్రాప్యసిద్ధి; ఇతెల్లాత్తుక్కు మడియాన
ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్కైయాలే యాకవేణ్డావో వెన్నిల్; అన్ద
సుకృతముమ్ దేవర్ తిరువడికళే ఎనక్కు, వేఱిల్లై యెన్గిఱతు;
ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ అవనేయెన్ఱు కీழுక్తమానవర్థత్తై నిగమిక్కిఱతు
ఎన్నవుమామ్; "తవ చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱుమ్, "యోగా
నాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తేపదం విదుః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యప్రాప
కఙ్గళ్ కీழே ఉక్తమిఱే.

(త్వత్పాదకమలాదన్యత్- కుశలస్య నిమిత్తం మే నాస్తి)
దేవర్తిరువడికళ్ ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమానవోపాతి
ప్రథమసుకృతముమ్ ఎనక్కు దేవర్తిరువడికళై యొழிయ వేఱిల్లై,
"త్వదన్యత్ కుశలస్య నిమిత్తమ్ మే నాస్తి" ఎన్నవుమాయిరుక్కు
"పాదకమలమ్" ఎన్గిఱ పదద్వయఙ్గళ్ ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై స్మరిప్పి
క్కిఱన. కమలపదమ్ - భోగ్యతైయై స్మరిప్పిక్కిఱవోపాతి, పాద
పదమ్-ఉపాయత్తై స్మరిప్పిక్కిఱతు; "చరణద్వన్ద్వం శరణం వ్రజామి"
ఎన్ఱు తిరువడికళైయిఱే ఉపాయమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు; (కుశలస్య నిమి
త్తమ్) మఙ్గళరూపమాన వుపాయసిద్ధిక్కు హేతువాన ప్రథమసుకృ
తమ్. చేతననుక్కు మఙ్గళరూపమాయిఱే ఇవ్వుపాయమ్ గసిత్తిరు
ప్పతు; (౧) "బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే"

(౧) గీ-౭-౧౯.

ఎన్గిఱపడియే ఉపాయసిద్ధిహేతువాయ్ అనేకజన్మ సుకృతసాధ్యమా యిరుక్కిఱ భగవద్జ్ఞానమాకిఱ ప్రథమసుకృతమ్ "త్వత్పాదకమలా దన్యన్నాస్తి" ఎన్నక్కడవతో వెన్నిల్, (మే నాస్తి) అజ్ఞాని యానాలుమ్ ఎనక్కు తిరువడియొళ్ళియ వేఱిల్లై; అతువెన్నెన్నిల్; సుకృతకార్యమావతు-శబ్దాదివిషయప్రావణ్యత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు ఇవ్వాత్మావుక్కు భగవదాభిముఖ్యత్తై ప్పిఱప్పిక్కైయిఱే; అతు "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే ఇవ్వర్థమ్ దేవరుళాలే పిఱన్ద పిన్బు అన్ద సుకృతమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళే;

(జన్మాన్తరేష్వపి) అఴుక్కై క్కాట్టి మీట్టతువుమ్ జన్మాన్తర జ్ఞళిలాయ సుకృతవిశేషముణ్డాయ్ అతిన్ ఫలమానాలో వెన్నిల్; విషయప్రవణనై మీట్కైక్కు ఒరుసుకృతాపేక్షై యిల్లామైయాలే అతువుమ్ వేణ్డువతిల్లై; (౧) "ఎన్నావియై నడువేవన్దుయ్యక్కొళ్ కిన్ఱ నాతనై" ఎన్ఱు ఆఴ్వారరుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ అడి ఇతువిఱే.

[యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి] "సద్గతి" ఎన్గిఱతు విలక్షణ మానప్రాప్యమ్; అతావతు-"యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః" ఎన్గిఱ పరమపదమ్. "యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి, తస్య కుశలస్య నిమిత్తం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాద కమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱ న్వయమ్. నిగమనభేదత్తిలే "యేన ఉపాయేన సద్గతిం గచ్ఛామి, తస్య సద్గతిరూపస్య కుశలస్య హేతుభూత ముపాయం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాదకమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱ పఢి

---

(౧) తి-వాయ్-౧-౮-౫.

విజ్ఞానం యదిదంప్రాప్తం యదిదం స్థానమార్జితమ్ ।
జన్మాన్తరేపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః॥   ౧౧

సఙ్గ్రహపక్షత్తిల్, "పూర్వజ" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వివరణమాయిరుక్కిఱతు. (౧౦)

(పదవురై) దేవ-స్వామిన్, మే-అడియేనుక్కు, యదిదం విజ్ఞానమ్-'నీయే పుకల్' ఎన్గిఱ యాతొరుజ్ఞానమానతు, ప్రాప్తమ్-కిడైత్తిరుక్కిఱతో, యదిదం స్థానమ్-యాతొరు స్థితియానతు, ఆర్జితమ్ - సమ్పాదిక్కప్పట్టిరుక్కిఱతో, తస్య-అవ్విరణ్డుక్కుమ్, పరిక్షయః - లోపమానతు, జన్మాన్తరేపి-జన్మాన్తరత్తిలుమ్, మాభూత్-ఉణ్డాకాతొழియవేణుమ్. (౧౧)

(౧౧-శ్లో-వ్యా) (విజ్ఞానమిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళుమ్, అతుక్కడియాన సుకృతముమ్ నామేయాకిలుమ్ ఉపాయభూతనాన నాన్ మేల్ శెయ్యవేణ్డువతెన్నెన్నిల్; పిఱన్దవిజ్ఞానముమ్ జ్ఞానమడియాక ప్పిఱన్ద వధ్యవసాయముమ్ నశియాతొழియప్పెఱిల్ "యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదంవిదుః" ఎన్గిఱ ప్రాప్యభూమియిలే పోకవుమ్ వేణ్డా; భయావహమాన సంసారనివృత్తియుమ్ వేణ్డా; ఎనక్కు ఎన్ఱుమొక్క ఇతువే అమైయుమెన్గిఱతు.

(విజ్ఞానమ్) విలక్షణమానజ్ఞానమ్; సర్వాధికమాన ప్రాప్యవిషయమాకవుమ్, సర్వాధికమాన ప్రాపకవిషయమాకవుమ్ పిఱన్ద జ్ఞానమ్; ప్రాప్యఙ్గళిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు అవ్వరుకా యిరుప్పతొరు ప్రాప్యమిల్లాతాప్పోలే, సాధనఙ్గళిలుమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కు అవ్వరుకాయిరుప్పతొన్ఱిల్లైయిఱే;

(యదిదం జ్ఞానమ్) ప్రమాణసిద్ధముమాయ్ హృదయకమ
లత్తిలే సన్నిహితముమా యిరుక్కిఱ జ్ఞానమ్. వేదాన్తఙ్గళిలే ప్రాప్య
ముమ్ ప్రాపకముమ్ ఈశ్వరనేయెన్ఱు ప్రసిద్ధమిఱే. (౧) "ఆనన్ద
మయః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "రసోవై సః" ఎన్ఱుమ్, (౨) "సర్వగన్ధస్సర్వ
రసః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యమాక ప్రసిద్ధమిఱే. (౩) "యో బ్రహ్మాణం
విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్ఱు తుడఙ్గి, (౩) "ముముక్షుర్వై శరణమ
హం ప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసా మతిరిక్త
మాహుః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఏషహ్యేవా నన్దయాతి" ఎన్ఱుమ్ ఉపాయ
మాకవుమ్ ప్రసిద్ధమిఱే. (ప్రాప్తమ్) ప్రయోజనాన్తరపరర్కుమ్
సాధనాన్తరనిష్ఠర్కుమ్ ఉట్పడ ఉన్నాలే ప్రాపిక్కప్పట్టతు.

(యదిదంస్థానమార్జితమ్) "స్థానమ్" ఎన్ఱు-స్థితి, ఆతాకిఱతు-
ఇన్ద జ్ఞానవిషయమాన అధ్యవసాయమ్; "యదిదమ్" ఎన్ఱు ప్రదేశా
న్తరత్తిల్ ప్రసిద్ధియైయుమ్ స్వహృదయసన్నిధియైయుమ్ శొల్లు
కిఱతు; (౫) "వ్యవసాయాదృతే బ్రహ్మన్నాసాదయతి తత్పరమ్"
ఎన్నక్కడవతిఱే. (౬) "నాకణైమిశై నమ్బిరాన్ శరణేశరణ్
నమక్కు" ఎన్ఱారిఱే ఆఴ్వారుమ్. (ఆర్జితమ్) భగవత్ప్రసాదసిద్ధ
మాకైయాలే జ్ఞానత్తై ప్రాప్తమెన్గిఱతు; అధికారివిశేషణమాయ్.
ఈశ్వరనై యర్థిత్తే నామ్ పురుషార్థమాక ప్పెఱవేణ్డువతొన్ఱాకై
యాలే అధ్యవసాయత్తై ఆర్జిక్కప్పట్టతెన్గిఱతు.

(జన్మాన్తరేపి) ఇజ్జన్మమ్ నశిత్తాలుమ్, ఇన్ద జ్ఞానాధ్యవసాయ
ఙ్గళ్ నశియాతొఴియవేణుమెన్గిఱతు. ఇత్తై ప్పురుషార్థమాక వపే

(౧) తై-ఆ. (౨) ఛా-౩-౧౪-౨. (౩) శ్వే-౬.
(౪) తై-నా. (౫) (౬) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧.

ఙ్ఙిప్పార్రై క్కణ్డాలెయో ఎన్న; (మే) ఎనక్కు ఇతువే పురుషార్థమ్, తాన్ నామ్ అర్థిత్తతన్ఱో పురుషార్థమావతు. (దేవ) అర్థిప్పారుణ్డానాలుమ్ నామ్ పురుషార్థమాకక్కొడుత్తు ప్పోరువతొన్ఱన్ఱో వెన్న; (దేవ) సంసారికళై ప్పోలే ఎన్నైక్కొణ్డు అలియాతొళియవేణుమ్. లీలారస మనుభవిక్కైక్కు విషయభూతర్ సంసారికళన్ఱో?

(తస్య) జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళుక్కుణ్డాన ఐంకర్యత్తాలే, ఏకవచనత్తాలే శొల్లుకిఱతు. (పరిక్షయో మాభూత్) జ్ఞానత్తుక్కు పరిక్షయమాకిఱతు-విస్మృతి; అధ్యవసాయత్తుక్కు పరిక్షయమాకిఱతు-వినాశమ్; జ్ఞానవిస్రమ్భఙ్గళుక్కు విస్మృతివినాశ మిన్ఱిక్కే యొళియవేణుమెన్గిఱతు.

కీళ్ పరమపదత్తే కొడుపోకవేణుమెన్ఱపేక్షిత్తుమ్ భయావహమాన సంసారత్తై త్తవిర్త్తు త్తరవేణుమెన్ఱపేక్షిత్తుమ్వైత్తు జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళై అమైయుమెన్ఱెన్నతు, ఇవర్ ప్రినుడైయ రస్యత్తై యాలే; ఉపకారస్మృతియాలే ఆచార్యన్ పక్కల్ పిఱన్ద భోగ్యతాతిశయత్తాలే (౧) "తేవుమర్ఱఱియేన్" ఎన్న ప్పణ్డిర్ ప్రితే; సంసారికళై దర్శిత్తాల్ జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళ్ము క్షప్రాప్యస్థలమ్బోలేయిఱ్ఱియిరుప్పతు; (౨) "మేలాల్ పిఱప్పిన్మై పెఱ్ఱు, అడిక్కీళ్ కుర్ఱేవలెన్ఱుమ్ మఱప్పిన్మైయాన్ వేణ్డుమ్ మాడు" ఎన్ను మాళ్వారుడైయ వార్త్తైక్కుమ్ అడి ఇతువిఱే.

సఙ్గ్రహపక్షత్తిలే ఇశ్లోకమ్-"నమస్తే" ఎన్గిఱపదత్తై స్మరిత్తుక్కిడక్కిఱతు. (౧౧)

(౧). ౧-శక్తి-౨. (౨) పెరియతిరువ-౫౨.

విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే యొழிక్కైయాకిఱ వితు కిడైప్పతొన్ఱన్ఱికే, ఒరుదేశ లాభత్తాలేపన్ద సుఖసిద్ధియోపాతియుమ్ సాంసారికమాన దుఃఖ నివృత్తియోపాతియుమ్ జ్ఞానసిద్ధియోపాతియుమ్ ఇన్ద మనోరథసిద్ధియుమ్ భగవత్ప్రసాదాయత్తమెన్ఱు కరుత్తు.

(తావతాస్మి కృతీసదా) ఇన్ద మనోరథమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్, ఎన్ఱు ముఱ్ఱ కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్; స్వస్థశరీరనానపోతోడు రుగ్ణశరీరనానపోతోడు వాశియఱ, (౧) "ఆసీనో వా శయానో వా తిష్ఠన్ యత్ర కుత్ర వా" ఎన్గిఱ న్యాయత్తాలే స్థితిశయనాద్యవస్థావిశేషఙ్గళోడు జన్మాన్తరఙ్గళోడు వాశియఱ ప్రాప్యసిద్ధియిల్ప్పలే ఇన్ద మనోరథసిద్ధిమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేనెన్నై, కీழ் శ్లోకత్తిల్ ప్రాప్యసిద్ధియిల్ సారస్యమోపాలే జ్ఞానమాత్రమే రసిక్కుమెన్గిఱతు; ఇతిల్ అన్దసిద్ధియుమ్ వేణ్డా; తత్సిద్ధ్యర్థమాన మనోరథమాత్రమే యమైయుమెన్ఱు అన్దసారస్యత్తినుడైయ ఎల్లైయై చ్చొల్లుకిఱతు; స్మర్తవ్య విషయసారస్యమిఱే స్మృతిక్కు సారస్యమ్; ఆకైయాలే స్మర్తవ్యభగవద్విషయ సారస్యత్తినుడైయ అవధియిల్లామైయై చ్చొల్లిఱ్ఱాయిత్తు; (౨) "సినై న్దెన్నుళ్ళే నిన్ఱు నెక్కు కణ్గళశుమ్బొழுక నినైన్దిరున్దే శిరమమ్ తీర్న్దేన్ నేమి నెడియవనే" ఎన్ఱు పెరియాழ்వా రరుళిచ్చెయ్తతుక్కు ముతల్ ఇతువేయిత్తే,

(౧) "నాహం తు సఖ్యో భజతోఽపి జన్తూన్ భజామ్యమీషామనువృత్తివృత్తయే। యథాధనో లబ్ధధనే వినష్టే తచ్చిన్తయాన్యన్నిభృతో న వేద॥ ఏవం మదర్థోజ్ఝితలోకవేదస్వానాం హి వో మయ్యనువృత్తయేఽబలాః। మయాపరోక్షం భజతా తిరోహితం

(౧) (౨) పెరి-౫౨-౪-౮. (౧) భాగ-౧౦-౩౨.

న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోస్స్థితమ్।
కామయే వైష్ణవత్వన్తు సర్వజన్మసు కేవలమ్॥　　౧౩

మామనాయితుం మార్గ్ఖా తత్ప్రియాం ప్రియాః॥ సపారయేహం నిర వద్యసంయుజాం సుసాధుకృత్యం విబుధాయుపాపివ౹ యామమా భజన్ దుర్జరగేహాశృఙ్ఖలాం నంవృశ్చ్యతన్వః ప్రతియాతుసాధునా" ఎన్ఱిత్ శేషివార్త్తైయుమ్.　　(౧౨)

(పదవృత్తి) తే-ఉన్నుడైయ, పాదయోః-తిరువడికళిల్, స్థితమ్-పొరున్దియిరానిన్ఱుళ్ళ, మమచిత్తమ్- అడియేనుడైయ మనస్సానతు, కామకలుషం న-వేఱొరుఆశైయినాలే కలఙ్గుకిఱతన్ఱు; సర్వజన్మసు, ఎల్లాజన్మఙ్గళిలుమ్, వైష్ణవత్వంతు కేవలమ్-ఉనక్కు అడిమైప్పట్టిరుక్కైయొన్ఱైమాత్తిరమ్, కామయే-విరుమ్బుకిన్ఱేన్.　　(౧౩)

(౧౩-శ్లో-వ్యా) (న కామకలుష మిత్యాది) ఇశ్లోకత్తాల్ నానునక్కే యాయిరుక్కుమ్ పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు ప్రాప్యమెన్గిఱతు; కీళ్ పరమపదత్తై ప్రాప్యమెన్ఱుమ్, సంసారభయత్తైప్పోక్క త్తరవేణుమెన్ఱుమ్, ఇవైయొన్ఱుమ్ వేణ్డా; జ్ఞానమే అమైయుమెన్ఱుమ్, అతుతానుమ్ వేణ్డా; మనోరథమాత్రమే అమైయుమెన్ఱుమ్, ప్రాప్య విరోధియాన జన్మత్తై అనుమతిపణ్ణియుమ్, ఇప్పడి వ్యాహతభాషణమ్ పణ్ణలామో?, ఒన్ఱే పురుషార్థమాక నిర్ణయిత్తపిఱ్కు వేణ్డావో వెన్నిల్, అవై వ్యాహతభాషణమల్ల; అడిమైక్కు ప్రశస్తదేశ*మాన పరమపదత్తై యాశైప్పట్టేన్, అడిమైక్కు విరోధియెన్ఱు సంసారత్తై వేణ్డావెన్గిఱతు. ఉన్నుడైయ భోగ్యతాతిశయత్తాలే త్వద్విషయ జ్ఞానమే అమైయుమెన్ఱేన్; జన్మత్తై ఇశైన్దతుమ్ జ్ఞానత్తినుడైయ సారస్యాతిశయత్తాలే; ఇవైయెల్లామ్ ప్రాసఙ్గికమ్; ముతలిలే "నమస్తేస్తు"

* మెన్ఱు.

ఎన్నుకిన్న పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు కామవిషయమెన్ఱు పురుషార్థత్తై నిర్ణయిత్తు త్తలైక్కట్టుకిఱతు.

(తే పాదయోః స్థితం-మమచిత్తం-నకామకలుషమ్) నిరుపాధికశేషియాయ్ నిరతిశయభోగ్యనా యిరున్దుళ్ళ వున్నుడైయ తిరువడికళిలే స్థితమాన వెన్నుడైయచిత్తమ్ వేఱొన్ఱై స్వయంపురుషార్థమాక నినైత్తుక్కలఙ్గుకిఱతన్ఱు; "తత్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే నానిరున్దవిడత్తేవన్దు ముకమ్కాట్టి రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు ప్పుకురనిఱ్ఱిన పడియాలే నిరుపాధికశేషిత్వముమ్ నిరతిశయభోగ్యత్వముమ్ ఎనక్కనుభూతమిఱే;

(స్థితమ్) సంస్థితమ్; (౧) "యస్యాస్మి" ఎన్గిఱపడియే నన్దోఱియన్ఱిక్కే (౨) "గుణైర్దాస్యముపాగతః" ఎన్గిఱపడియే అఙ్గుక్కుత్తోఱ్ఱిత్తిన్ద వెన్నుడైయ నెఞ్జాకైయాలే విషయాన్తరమ్ కణ్డుపోకువతొన్ఱన్ఱెనె. (మమచిత్తమ్) (౩) "ఎన్మననే" ఎన్నుమాపోలే నెఞ్జినుడైయ భవ్యత్తైయెక్కణ్డు ఉకక్కిఱాన్.

(వైష్ణవత్వంతు)*తు శబ్దత్తాలే అవధారణత్తైచ్చొల్లుకిఱతు; వైష్ణవత్వమావతు - భగవత్పారతన్త్ర్య సుఖమాతల్; తదనుకూలవృత్తియాతల్; (౪) "ఏత మానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రమ్య" "అనుసఞ్చరన్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "యేనయేన ధాతాగచ్ఛతి తేన తేన సహాగచ్ఛతి" "ఛాయావాసత్వ మనుగచ్ఛేత్" ఎన్ఱుమ్, వేదాన్తఙ్గళ్ పారతన్త్ర్యమే పురుషార్థమాక చ్చొల్లిత్తిరినవిఱే; (౬)"కురుష్వమా మనుచరమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే.

(౧) అష్ట-౩-౪-ప్ర. (౨) రా-కి-౪-౧౨. (౩) తి-వాయ్-౧-౧౧.
(౪) తై. (౫) పరమసంహితా. (౬) రా-అ-౩౧-౨౨.

జితన్తా స్తోత్రమ్.

(కామయే) సజ్గత్తళవన్ఱిగ్గే; (౧)"తవపరిజనభావంకామయే" ఎన్ఱగుళిచ్చెయ్‌తతుక్కుమ్ ముతలిలే ఇతు. కేవలపదత్తాల్-ఇత్తలైక్కు రసిత్తిరుక్కుమ్పడి యన్ఱిక్కే ప్రక్చన్దనాదికళైప్పోలే అత్తలైక్కే భోగ్యమాయిరుక్కుమెన్గై; (౨) "తనక్కేయాక వెనైక్కొళ్ళుమీతే యెనక్కే కణ్ణనై యాన్కొళ్ శిఱప్పే" ఎన్నక్కడవతిఱే.

పారతన్త్ర్యమే స్వరూపమాయిరుక్కుమవనుక్కు అనుకూలవృత్తియిల్ వన్దాల్ స్వభావనియతియుణ్డో, (౩) "తద్యథా తరుణవత్సానత్సం వత్సేవామాతరమ్" ఎన్ఱురత్స్యరతుకత్వనియతి కణిలోమిఱే. (౪) "భ్రాతాభర్తాచ బన్ధుశ్చ పితాచ మమ రాఘవః" ఎన్ఱు ఇళైయపెరుమాళుమ్ ఒరుముఱైయిలే వ్యవస్థితరాయ్ †నిన్ఱవరిఱే. •తేరిలే యేఱినపోతు ఛత్రచామరధారికళాయ్ నిన్ఱాప్పోలే కాట్టిలే పోఱపోతుమ్ ఖనిత్రపిటకాధర రానారిఱే; తలై నీర్ప్పాట్టిలే పరిమాఱకిఱ పిరాట్టియుమ్(౫)"దేవత్వే దేవదేహేయంమనుష్యత్వే చమానుషీ' ఎన్ఱు అభిమతనుక్కనురూపమానరూపమే తనక్కుమ్ రూపమాక స్పరిగ్రహిత్తాళిఱే. (౬) "యదాయదాహి కౌసల్యా" ఎన్గిఱపడియే కౌసలైయారుమ్ ఒరుముఱైయిలే నిన్ఱిలళిఱే చక్రవర్త్తియై క్కుఱిత్తు.

(సర్వజన్మను) నిత్యనాన వాత్మావుక్కు జన్మమావతు-శరీర సంయోగమిఱే, శేషత్వరసమ్ అవిచ్ఛిన్నమాయ్చ్చెల్లుమాకిల్

---

(౧) స్తో-ర-౪౬. (౨) తి-వాయ్-౨-౯-౪.

(౩) భగవచ్ఛాస్త్రి-మూల. (౪) రా-అయో-౫౮-౩౧.

(౫) వి-పు-౧-౯-౧౪౫. (౬) రా-అ-౧౨ ౬౮.

† నిన్ఱిలరిఱే.

• ఇరువరుమాన శేర్త్తియిలే అడిమై శెయ్యుమ్పోతుమ్.

ఇత్యేవ మనయాస్తుత్వా స్తుత్యా దేవం దినేదినే ।
కింకరోఽస్మీతి చాత్మానం దేవాయైవం నివేదయేత్ ॥ ౧౪

జన్మపరమ్పరైకళై యనుమతిప్పదినాలుమ్ విరోధమిల్లైయెన్ఱు. "సంసారేఽస్మిన్ భయానకే మాంపాహి" ఎన్ఱిఱైవిడమ్ ప్రార్థిప్పదు దాస్యానుసన్ధానత్తుక్కు-విరోధమెన్ఱిల్లై; ఇత్తాల్ జన్మసమ్బన్ధమఱుక్కైయై ప్రార్థిక్క వేణ్డుమెన్ఱుమ్ పురుషార్థమాకక్కొళ్ళక్కూడాదెన్ఱు;

అథవా, (సర్వజన్మసు) (౧) "అజాయమానో బహుధావిజాయతే" ఎన్ఱుమ్, (౨) "బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని" ఎన్ఱుమ్ జగద్రక్షణార్థమాక నవలైక్కుమ్ అవతారఙ్గళిలెల్లామ్ తుదర్న్దు కైఙ్కర్యమ్ పణ్ణవేణుమెన్ఱపడియామ్. (౧౩)

(పదవ్యా-) ఇత్యేవమ్-ఇవ్వాఱాక, అనయాస్తుత్యా-ఇన్దస్తోత్రత్తాలే, దేవమ్ ఎమ్బెరుమానై, దినేదినే-నాళ్తోఱుమ్, స్తుత్వా-స్తోత్రమ్బణ్ణి, కింకరః అస్మి ఇతిచ ఏవమ్-'ఉనక్కు త్తొణ్డుపట్టిరుక్కవేణుమ్' ఎన్ఱు మిప్పడియాక, దేవాయ-ఎమ్బెరుమానుక్కు, నివేదయేత్-ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణక్కడవన్. (౧౪)

(౧౪-శ్లో-వ్యా) (ఇత్యేవమిత్యాది) ఇతిలోఁడిన భావనైత్తిలుమ్ వ్యాప్తియుమ్ ఇప్పొరుళ్ నాడోఱుమ్ పణ్ణిత్తు, అడియేనాక వేణుమెన్ఱు ఆత్మసమర్పణత్తై ప్పణ్ణువాన్

(ఇత్యేవమ్) "ఇతి" ఎన్ఱుమ్, "ఏవమ్" ఎన్ఱుమ్ అర్థత్తినుడైయవుమ్ శబ్దత్తినుడైయవుమ్ స్వరూపమ్ శొల్లుకిఱదు. ఇత్తాల్, అల్లాతవిరణ్డైయుమ్ కళిత్తుక్కొణ్డు వేఱొన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱదు.

(అనయాస్తుత్యా) "ఆపత్తు ఇతిమ స్తోత్రమ్" ఎన్ఱు ప్రకరణాన్తరత్తిలే మన్త్రమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు; ఇఙ్గే స్తోత్రమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు;

(౧) అష్ట ౩ (౨) గీ-౪-౫.

ఇతుక్కుడి యెన్నెన్నిల్, "మన్త్రం త్రాయత ఇతి మన్త్రః" ఎన్గిఱ పడియే అనుసన్ధాతావై ఉత్తరిప్పిక్కుమవనుడైయ మన్త్రమెన్గిఱతు. స్తవ్యనాయ్, * స్తవప్రియనాన ఈశ్వరన్ తిరువడి శార్త్రినాల్ ముకమలరుమ తాకైయాలే స్తోత్రమెన్గిఱతు.

(దేవమ్) ఎన్ఱు (౧) "సాక్షాద్దేవః పురాణోసౌ" ఎన్ఱు నిరుపాధిక దేవనాక చొల్లప్పడువాన్; (దినేదినే) అఱ్ఱైక్కన్ఱు మున్నైయవనుక్కు ఇన్ఱు శబ్దోచ్చారణం కాదాచిత్కమాకప్రయోగమ్; ఇన్దప్పాసురత్తై ప్పార్త్తిరుప్పవనుక్కు నాళ్తోఱుమ్ ముచ్చరిక్కవేణుమ్.

(కిఙ్కరోస్మి తవాఙ్ఘ్రి) నాన్ కిఙ్కరనాక వేణుమెన్ఱు సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణువాన్; ఇవ్విధ్యనుష్ఠానత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; విలక్షణరాయిరుప్పార్ శొన్నపాసురత్తై దేహాత్మాభిమానికళ్ శొన్నాలుమ్ అవర్కళై నినైత్తు అవర్కళై ప్పోలే ఈశ్వరన్ విషయీకరిక్కుమెన్ఱు కరుత్తు. ఎతుపోలవెన్నిల్; ఒరుశ్రీమాన్ సల్లక్షణఙ్గళాలే అన్దపశు పిన్పఱ్ఱక్కనిఱ్కాలుమ్ మత్తొన్ఱుక్కుమదువిక్క, పిన్బు తన్నైక్కన్ఱాయే నినైత్తు ప్పాల్ సురక్కుమాంపోలే (౧౮)

జితన్తే వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

---

* శ్లోక వ్యాఖ్యానరీతికళై ప్పార్త్తాల్ ప్రథమజితన్తాస్తోత్రమ్ ఇన్దశ్లోకత్తుడన్ ముఱ్ఱుప్పెఱ్ఱతాయ్ క్కాణ్గిఱతు. మేల్ ఉళ్ళ శ్లోకఙ్గళుమ్ 3-8 జితన్తాయిలుమ్ శ్రీవిష్ణుపురాణ ఇతిహాససముచ్చయాదికళిలుమ్ కాణ్గైయాల్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యప్పట్టిరున్దు తోన్ఱుకిఱతు. మున్నురై.

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసు చాచ్యుత ।
కింకరోఽస్మి హృషీకేశ భూయోభూయోఽస్మి కింకరః ॥ ౧౫

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నழువవిడాతు నోక్కుమవనే! హృషీకేశ-ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు నియామకనాన సర్వేశ్వరనే!; సర్వేషు దేశకాలేషు-ఎల్లావిడఙ్గళిలుమ్ ఎల్లా క్కాలఙ్గళిలుమ్, సర్వావస్థాసు చ-శైశవాది మరణాన్తమాన ఎల్లా అవస్థైకళిలుమ్, కింకరః అస్మి-దేవరీరుక్కు త్తొణ్డుపట్టిరానిన్ఱేన్; భూయో భూయః కింకరోఽస్మి-[కైఙ్కర్యత్తిలుళ్ళ ఆదరాతిశయత్తై క్కాట్టి త్తపడి.]

యచ్చాపరాధం కృతవా నజ్ఞానా త్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్త ఇతి దేవేశ తత్సర్వం క్షన్తుమర్హసి ॥ ౧౬

(పదవురై) పురుషోత్తమ దేవేశ-పురుషోత్తమనాన ఎమ్బెరుమానే! అహమ్-అడియేన్, అజ్ఞానాత్-అఱివిల్లామైయినాలే, అపరాధం కృతవానితియత్-పిழై శెయ్తేనెన్బతు యాతొన్ఱుణ్డో, తత్సర్వమ్-అత్తైయెల్లామ్, మద్భక్త ఇతి-ఇవన్ నమ్మడియాన్ఱో ఎన్ఱు తిరువుళ్ళత్తిల్ క్కొణ్డు, క్షన్తుమర్హసి - క్షమిక్కక్కడవీర్. ౧౬

అహన్యహని రార్థకామేషు ప్రీతి ర్దైవ్యపనశ్యతు ।
త్వాం ప్రపన్నస్య మే దేవ వర్ధతాం శ్రీమతి త్వయి ॥ ౧౭

(పదవురై) హే దేవ-స్వామిన్!, త్వామ్-దేవరీరై, ప్రపన్నస్య-ఆశ్రయిత్తవనాన, మే-అడియేనుక్కు, అహన్యహని ధర్మార్థకామేషు-ధర్మమెన్న అర్థమెన్న కామమెన్న ఇవత్తిలుళ్ళ, ప్రీతిః-నశైయానతు,

అద్వైన-ఇష్టాప్తే, నశ్యతు-ఒఴియక్కడవతు, శ్రీమతి - శ్రియఃపతి యాన, త్వయి-దేవరీడత్తిల్, ప్రీతిః-అన్బానతు, వర్ధతామ్ - వళర్న్దోఙ్గుక. ౧౬

క్వాహ మత్యన్తదుర్బుద్ధిః క్వచాత్మ హితవీక్షణమ్।
యద్ధితం మమ దేవేశ తదాజ్ఞాపయ మాధవ॥ ౧౭

(పదవురై) దేవేశ-దేవాధిరాజనే! అత్యన్తదుర్బుద్ధిః-మిక వుమ్ పొల్లాజ్ఞానబుద్ధియైయుడైయ, అహం క్వ - అడియేన్ ఎఙ్గే! ఆత్మహితవీక్షణం క్వ-తనక్కు నన్మై తేడిక్కొళ్ళుకై యెన్బతు ఎఙ్గే; మాధవ-శ్రియఃపతియే! మమ-అడియేనుక్కు, యత్ హితమ్-యాతొన్ఱు నన్మైయాయిరుక్కుమో, తత్ ఆజ్ఞాపయ-అతన్నై దేవరీర్ తామే జ్ఞాపనమ్ శెయ్తరుళవేణుమ్. [మిక వుమ్ దుర్బుద్ధియాన అడియేన్ స్వబుద్ధియాలే ఒరునన్మై తేడిక్కొళ్ళవల్లేనల్లేన్ నాతలాల్ సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే కరుత్తఱిన్దు కార్యమ్ శెయ్తరుళవేణు మెన్గిఱతు.] ౧౭

సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ।
సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీద మే॥ ౧౮

(పదవురై) దేవదేవేశ- సర్వోత్కృష్టనాన ఎమ్బెరుమానే! సోహమ్- అడియేన్, తే అర్చనాదౌ - దేవరీరుడైయ తిరువారాధనాధికారత్తిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్ - శక్తియుడైయేనల్లేన్; స్తుతౌ చ - దేవరీరై స్తోత్రమ్ శెయ్వతిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్-శక్తియుడైయేనల్లేన్; [అతః అక్కైయినాలే] కృపామాత్రమనోవృత్తిః- కృపాగుణ మొన్ఱైయే మనోధర్మమాక వుడైయ దేవరీర్, మే-అడియేన్

తిరుత్తిర్, ప్రసీద-(అన్ద నిగ్రహతుకళ్ళై యుడైయాంకవే) ఇరఙ్గి యరుళవేణుమ్. ౧౯

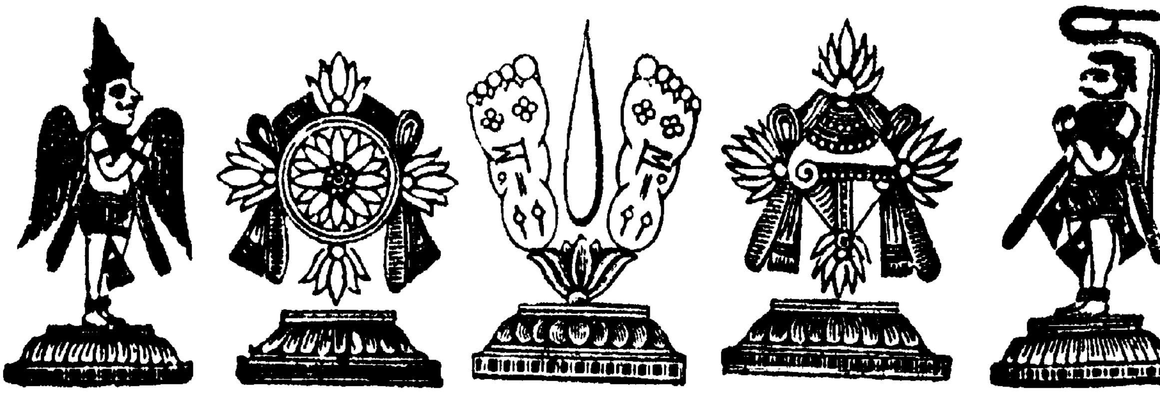
ఉపచారాపదేశేన కృతాన హరహర్మయా।
అపచారా నిమాన్ సర్వాన్ క్షమస్వ పురుషోత్తమ॥ ౨౦

(పదవురై) పురుషోత్తమ-వారీర్ పురుషోత్తమరే। అహరహః-నాళ్ తోఱుమ్, మయా-అడియేనాల్, ఉపచారాపదేశేన-ఉపచరిక్కుమ వ్యాజత్తాలే, కృతాన్-పణ్ణప్పట్ట, ఇమాన్ సర్వానపచారాన్-ఇన్ద భగవదపచార భాగవతాపచార అసహ్యాపచారఙ్గళెల్లావఱ్ఱైయుమ్, క్షమస్వ-క్షమిత్తరుళవేణుమ్. ౨౦

ప్రథమజితన్తే సమాప్తమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ద్వితీయ జితన్తా వ్యాఖ్యానమ్

జత న్తేపుణ్డరీకాక్ష పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ ।
పరానంద పరబ్రహ్మన్నమ స్తేపరమాత్మనే ॥ ౧॥

పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ - జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజస్సుక్కళెన్గిఱ ఆఱుగుణఙ్గళుమ్ అమైన్ద తిరుమేనియై యుడైయావనే!, పుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే!, పరానన్ద - ఇతుక్కువ్వరుకిల్లై యెన్నుమ్బడి మేమ్బాడుడైయ ఆనన్దముడైయవనే!. ఇజ్జనే బహువ్రీహిసమాసమన్ఱిక్కే, 'పరశ్చాసౌ ఆనన్దశ్చ' ఎన్ఱు కర్మధారయమాయ్ ఉత్తమమాన ఆనన్దమే! ఎన్ఱుతాకవుమామ్; "ఆనన్దో బ్రహ్మేతివ్యజానాత్" ఎన్నక్కడవతిత్తే. తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యపదేశమ్పణ్ణుకిఱపడి. ఇజ్జనమన్ఱిక్కే, 'పరానానన్దయతీతిపరానన్ద,' ఎన్ఱాయ్, "ఏష హ్యేవానన్దయాతి" ఎన్గిఱపడియే పిఱరైయుమ్ తన్నోడొక్క ఆనన్దిప్పిక్కుమవనేయెన్నవుమామ్. పరబ్రహ్మ - బ్రహ్మలక్షణమాకిఱతు - జగజ్జన్మాదికారణత్వమన్ఱిత్తే "జన్మాద్యస్యయతః" ఇత్యాది సూత్రఙ్గళాలే నిష్కర్షిక్కప్పట్టతు; మూవులకుమ్ పడైత్తళిత్తుక్కెడుక్కుమవనేయెన్నై. తే జితమ్-ఇప్పడి

ప్పట్టవునక్కు ప్పల్లాణ్డు; పరమాత్మనే తేనమః-ఉలకఙ్గళెల్లామో రుయిరాన దేవరీర్కై దణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్. 'జితమ్' ఎన్ఱ వాయ్ పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమాఱుశొల్లి, 'నమః' ఎన్ఱ ఉడమ్బు పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమ్బడి శొల్లుకిఱతు ౧.

నమస్తే పీతవసన నమః కటకధారిణే ।
నమో నీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ ॥ ౨॥

పీతవసన - పీతకవాడైప్పిరానే!, కటకధారిణే తేనమః-తోళ్వళై పూణ్డిరానిన్ఱుళ్ళ దేవరీరుక్కు నమస్కారమ్; నీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ - * మైవణ్ణనఱుమ్ కుఞ్జికుఱ్ఱల్ కళాలేశమైన్ద వేణీబన్ధత్తాలే అழకు పెఱ్ఱ తిరుమేనియైయుడైయవనే!, తేనమః-ఆదరాతిశయాదామ్రేడితమ్.

స్ఫురద్వలయ కేయూర నూపురాఙ్గదభూషణైః ।
శోభనైర్భూషితాకార కల్యాణగుణవారిధే ॥ ౩॥
కరుణాపూర్ణహృదయ శఙ్ఖచక్రగదాధర ।
అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాంవిలోకయ ॥ ౪॥

శోభనైః - అழకియవాయ్, స్ఫురద్వలయకేయూర నూపురాఙ్గదభూషణైః - విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ వళైకళ్ తోళ్వళైకళ్ పాడకమ్ భుజబన్ధమ్ ముతలియ దివ్యాభరణఙ్గళాలే, (అఙ్గదమెన్ఱుమ్ కేయూరమెన్ఱుమ్ తోళ్వళైక్కు ప్పేరాయినుమ్ ఇఙ్గు సహపాఠబలత్తాలే అర్థభేదమ్ కొళ్ళవేణుమ్; ఒన్ఱు తోళ్వళైయైయుమ్, ఒన్ఱు భుజవళైయైయుమ్ శొల్లిఱ్ఱాకిఱతు) భూషితాకార - ఇప్పడి భూషణఙ్గళాలే అలఙ్కృతమాన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయాయ్!, కల్యాణగుణవారిధే - వాత్సల్యాది మఙ్గళగుణఙ్గళుక్కు క్కడల్పో

స్థవనే!. కరుణాపూర్ణహృదయ - ఆశ్రితర్ తిఱత్తిలే ఇరక్కమ్ మిక్కిరానిన్ఱుళ్ళ తిరువుళ్ళముడైయవనే!, శంఖచక్రగదాధర - ఆశ్రితర్ నోవుపడక్కణ్డాల్ ఉడనే పరిహరిత్తరుళ్ వతఱ్కాక దివ్యాయుధఙ్గళై ఎన్ఱుమ్ కైయిలే ఏన్దియుళ్ళవనే!, అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాం విలోకయ - అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ నిఱైన్ద తిరుక్కణ్గళాలే కుళిరక్కటాక్షిత్తరుళవేణుమ్. భగవద్విషయమెన్ఱాల్ శెవిప్పట్టైక్కుమ్పడియాన ఇవ్విరుళ్ తరుమాఞాలత్తిలే ఇఙ్గనే ఓరడియానై లభిక్కప్పెఱ్ఱోమే! ఎన్ఱు తిరుక్కణ్కళిలే అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ పుఱవెళ్ళమిడక్కాణవిరుమ్బుకిఱపడి. ౩. ౪.

కృశంకృతఘ్నం దుష్కర్మ కారిణం పాపభాజనమ్ ।
అపరాధసహస్రాణా మాకరంకరుణాకర ॥ ౫॥

కృపయామాం కేవలయా గృహాణమధురాధిప ।
విషయార్ణవమగ్నమాత్మా ముద్ధర్తుంత్వమిహార్హసి ॥ ౬॥

కరుణాకర - అరుళుక్కు ఆకరమానవనే! మధురాధిప - "నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్" ఎన్ఱు ఇఙ్గుళ్ళార్కై వారిప్పిడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్డుపోవతఱ్కు త్తిరుమధురైయిలే వన్దు తిరువవతరిత్తవనే! కృశమ్ - పలవకైప్పట్ట చిన్తైకళాలే ఉడల్ మెలిన్దుమ్, కృతఘ్నమ్-నీ ఎత్తనైనన్మై శెయ్తరుళినాలుమ్ అవఱ్ఱై ఒరుపొరుళాకవుమ్ మతిక్కమాట్టాతవనాయ్, దుష్కర్మ కారిణమ్ - తీయశెయల్ కళెన్ఱు శాస్త్రఙ్గళిలే యావై శిలకర్మఙ్గళ్ గహిక్కప్పట్టిరుక్కుమ్; అవఱ్ఱిన్ స్వరూపమ్ ఎన్నడియాక వాయిఱ్ఱిల్ నిఱమ్ పెఱువతు. అవఱ్ఱై చ్చెయ్తుపోరుకైయే తొఴిలాకవుడైయనాయ్, పాపభాజనమ్ - ఇప్పోతు శెయ్తుపోరుకిఱవళవేయో!

ఎన్నిన్ఱ యోనియుమాయ్ కుణ్డు పూరిత్తుక్కిడక్కుమ్ పాపఙ్గళు క్కుమ్ కళఞ్జియమాయిత్తే అడియేనిరుప్పతు. అపరాధసహస్రాణా మాకరమ్ - దేవర్ "గుణానామాకరో మహాన్" ఎన్ఱు నాడెఙ్గుమ్ పుకళ్ పెఱ్ఱాప్పోలే, అడియేనుమ్ 'అపరాధసహస్రాణామాకరః' ఎన్ఱు విరుతుపిడిత్తు త్తిరికిఱపడిపారీర్. మామ్ - ఇప్పడి దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతుక్కళిల్ అల్పముమ్ కుఱైవిల్లాత అడియేనై, కేవలయా కృపయాగృహాణ-నిర్హేతుకమానకృపైయాలే ఇవన్ నమ్మడియాన్' ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పఱ్ఱియరుళవేణుమ్. (కేవలయా) మడిమాఙ్గాయిడు వ్వడిక్కాక ఇత్తలైయిల్ శిఱితేనుమ్ తోఙ్గిన్ఱుణ్డోవెన్ఱు తేడప్పా ర్కాలుమ్ కిడైప్పతొన్ఱిల్లైకాణ్; ఉన్నుడైయకృపైయొన్ఱుమే జీవి క్కవేణ్డుమ్కిడాయ్. విషయార్ణవమగ్నం మామ్ - శబ్దాదివిషయఙ్గ ళాకిఱ కడలినుళ్ళే అఴున్దిక్కిడక్కిఱ అడియేనై, త్వముద్ధరస్వమహా సి - దేవరీర్ తామే కరైయేఱ్ఱక్కడవీర్. గీ. ౬.

పితామాతాసుహృద్బన్ధుర్భ్రాతాపుత్రస్త్వమేవహి ।
విద్యాధనంచకామ్యంచ నాన్యత్కించిత్త్వయావినా ॥ ౭॥

పితా-ఉత్పాదకనాయ్ హితకామనాయిరుక్కిఱ పితావుమ్, మాతా - గర్భధారణమ్పణ్ణి ప్రసవక్లేశత్తై అనుభవిత్తు అశుచిప్రస వఙ్గళుక్కుమ్ ఇఴాయా తేరక్షిత్తు ఉళ్ళతనైయుమ్ ప్రియమేవడత్తి ప్పోరుమ్ తాయుమ్, సుహృత్-ఎప్పోతుమ్ నన్మైయైయేశిన్దిక్కుమ్ సఖావుమ్, బన్ధుః - ఓరాపత్తువన్దవాత్తే కణ్ణైత్తుడైక్కవరుమ్ బాన్ధవ జనముమ్, భ్రాతా-నన్మైతీమైకళుక్కు త్తుణైనిఱ్కుమవనాన ఉడన్ పిఱన్దానుమ్, పుత్రః - నిరయనిస్తారకనాన పిళ్ళైయుమాకిఱఎల్లామ్, త్వమేవహి - "శేలేయ్కణ్ణియరుమ్ పెరుమ్శెల్వముమ్ నన్మక్క

ళుమ్, మేలాత్తాయ్‌తన్దైయుమవరేయినియావారే" ఎన్గిఱపడియే ఎల్లా వుఱవుముత్తైయుమ్ ఎనక్కు నీయేకాణ్. విద్యా - ఇఙ్గు జీవనత్తైయుమ్ అఙ్గు ఉజ్జీవనత్తైయుమ్ విళైవిక్కవల్ల విద్యైయుమ్, ధనంచ- ఆపత్తుక్కు ఉతవుమ్ పొరుళుమ్, కామ్యంచ - మఱ్ఱుముళ్ళ గృహక్షేత్రపశ్వన్నాది కామ్యవర్గముమ్, త్వయావినాఽన్యత్ కిఞ్చిత్ న- ఎల్లామ్ నీయేయన్ఱి వేఱొన్ఱిల్లై కాణ్ ఎనక్కు. ౭.

యత్రకుత్రకులేవాసో యేషుకేషుభవోఽస్తుమే ।
తవదాస్యైకభోగేస్యాత్ సదాసర్వత్రమేరతిః ॥ ౮॥

మే - ఉన్నై ఒఴియత్ తఞ్జమాకప్పఱ్ఱిన ఎనక్కు, యత్రకుత్రకులే వాసః అస్తు - పాతాళపృథివీ నరక స్వర్గాదికళిల్ ఎవ్విడత్తిలాకవుమామ్ వాసమ్. యేషుకేషుభవః అస్తు-'యోనిషు' ఎన్ఱు త్తన్నై అధ్యాహార్యమ్ - సురనరతిర్యగ్యోనికళిల్ పేర్‌శొల్లవుమ్ పొఱాత తొఴుయోనియాకవుమామ్ పిఱప్పిడమ్; ఇతిలే ఒరు నిర్బన్ధమిల్లై కాణ్. పిన్నై అతుక్కళిల్ ఎవ్విషయత్తిలే యెన్నిల్; [తవేత్యాది] దేవరీరుడైయ "అడిమైయెన్నుమక్కోయిన్మై" ఎన్గిఱ దాస్యసామ్రాజ్యమెన్బతు యాతొన్ఱుణ్డు, అతు తన్నిలే ఎనక్కు ఎప్పోతుమ్ ఎవ్విడత్తిమ్ అభిరుచి వేణ్డువతొన్ఱుకాణ్ తేట్టమ్. "దివివాభువివామమాస్తు వాసః" ఎన్బతైస్మరిప్పతు. ౮.

మనసాకర్మణావాచా శిరసావాకథంచన ।
త్వాంవినానాన్యముద్దిశ్య కరిష్యేకించిదప్యహమ్ ॥ ౯॥

మనసా కర్మణావాచా శిరసావా - నిన్నైయొఴియ ఉఱుప్పాన నెఞ్జినాలావతు, శెయ్‌కైక్కు ఉఱుప్పాన కరణఙ్గళినాలావతు, శొల్లవుక్కు ఉఱుప్పాన వాక్కినాలావతు, ఉత్తమాఙ్గవిషయత్తిలే అధమా

శెయ్యక్కడవ శెయలుక్కు ఉఱుప్పాన శిరస్సినాలావతు. "కర్మణా" ఎన్ఱు ఇన్ద్రియజన్య వ్యాపారత్తై చ్చొల్లక్కడవతాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిలే లక్షణయా కర్మసాధనమాన కరణన్దన్నై చ్చొల్లిఱ్ఱాకిఱతు. "అర్థాత్ప్రకరణాల్లిఙ్గా దౌచిత్యాదర్థనిశ్చయః" ఇతి. ఆక, మనోవాక్కాయ శిరస్సుక్కళిలొన్ఱినాలావతు, కథఞ్చన - ఎన్దక్కైయిలుమ్, త్వాంవినా అన్యముద్దిశ్య - దేవరీరైయొழிయ మఱ్ఱొరువరైయుద్దేశిత్తు, అహంకిఞ్చిదపినకరిష్యే - అడియేన్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యక్కడవేనల్లేన్. దేవరీరైయొழிయ మఱ్ఱొరువనైయుమ్ నెఞ్జాలుమ్ నినైయేన్, వాయ్కొణ్డుమ్పేశేన్, కైయాలుమ్తొழేన్; తలైయాలుమ్ వణఙ్గేనెన్ఱు. కథఞ్చన - ఎప్పడిప్పట్ట ఆపత్తునేర్న్దపోతిలు మెన్ఱపడి.

> పాహిపాహిజగన్నాథ కృపయాభక్తవత్సల ।
> అనాథోహమధన్యోహ మకృతార్థకథంచన ॥ ౧౦॥

జగన్నాథ - ఉలకఙ్గట్కు అరశే!, భక్తవత్సల-ఆశ్రితర్కళిన్ కుఱ్ఱఙ్గళైయే పచ్చైయాకక్కొళ్ళుమవనే!, కృపయాపాహిపాహి- కేవలకృపైయినాలే రక్షిత్తరుళవేణుమ్ రక్షిత్తరుళవేణుమ్. రక్షణత్వరాతిశయ ద్యోతనాయ ద్విరుక్తిః; అహమనాథః - అడియేన్ దేవరీరైయన్ఱి వేఱొరుపుకలఱ్ఱిరానిన్ఱేన్. అధన్యః - అకిఞ్చనన్, కథఞ్చన అకృతార్థః - శెయ్యవేణ్డియశెయల్కళిల్ ఏతాకిలుమొన్ఱైయావతు శిఱితుకుఱైయవాకిలుమ్ అనుష్ఠిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్. ఆనపిన్బు, కృపయాపాహి-ఇత్తలైయి లొన్ఱైయుమ్ ప్రతీక్షియాతకృపైయైక్కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యప్పారాయ్. ౧౦.

> నృశంసశ్చపాపకృత్క్రూరో వఞ్చకోనిష్ఠురస్సదా ।
> భవార్ణవేనిమగ్నమ్మామనన్యం కరుణోదధే ॥ ౧౧॥

కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యాం దీనంమామవలోకయ ।
త్వదగ్రేపతితంత్యక్తుం తావకంనార్హసిప్రభో ॥ ౧౨॥

నృశంసః - ఘాతుకన్; ఆట్టువాణియన్ శాణడియేన్; పాపకృత్ - హింసై ఒన్రుతానో శెయ్‌తుపోరువతు? “ నానేనానావిత నరకమ్‌పుకుమ్ పావమ్ శెయ్‌తేన్. ” క్రూరః - ఇత్తనై పావమ్ శెయ్‌తుమ్ నెఞ్జిల్ తాన్ శిఱితు ఈరముణ్డో? వఞ్చకః - పెరియతిరువిళ్ళాక్కళిలే నాల్వర్ నిన్ఱవిడత్తేకై యుమ్కత్తరియుమాయ్ త్తిరియుమవన్ కాణ్. సదానిష్ఠురః -మాతృఘాతుకనుక్కుమ్ కైనొన్దాల్ ‘అమ్మే!’ ఎన్నప్రాప్తియుణ్డు, అతువుమిల్లై కాణ్ ఎనక్కు. భవార్ణవనిమగ్నమ్ - పిఱవిక్కడలుళ్ తుళఙ్గానిఱ్కిఱ, అనన్యమ్ - వేఱు పుకలత్తిరుక్కిఱ, దీనమ్ - పోరక్లేశప్పట్టిరుక్కిఱ, మామ్ - అడియేనై, కరుణోదధే - కరుణైక్కడలే!. కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యామవలోకయ - తిరువరుళ్ విఞ్ఞనతిరుక్కణ్గళాలే నోక్కియరుళవేణుమ్; ప్రభో-ఎమ్బెరుమానే!, త్వదగ్రే -•దేవరీర్ తిరుమున్బే, పతితమ్-వేరఱ్ఱమరమ్ పోలే వీఴ్‌న్దవనాయ్, తావకమ్ - ‘ అహంమమ ” ఎన్ఱిరున్దనిలైకులైన్దు ఉన్నుడైయవనెన్ఱు పేర్‌శుమన్దిరానిన్ఱ, మామ్- అడియేనై, త్యక్తుంనార్హసి-కైవిడవల్లైయల్లైకాణ్. [త్వదగ్రేపతితమ్] * ఎత్తనై యుముళ్ళనోడి యుళైత్తువీఴ్‌న్ద కాకాసురనిలుమ్ కెట్టేనో? [త్యక్తుం నార్హసిప్రభో] నిరఙ్కుశస్వతన్త్రనానవునక్కు చ్చెయ్యక్కూడాత తొన్ఱిల్లైయేలుమ్ ఎన్నైక్కైవిడుకై ఉన్నుడైయ శెఙ్గోన్మైక్కుచ్చుతిరన్ఱుకిడాయ్.   ౧౨.

మయాకృతానిపాపాని త్రివిధానిపునఃపునః ।
త్వత్పాదపఙ్కజంప్రాప్తుం నాన్యత్త్వత్కరుణాంవినా ॥ ౧౩॥

త్రివిధాని పాపాని- వాచిక కాయిక మానసికఙ్గళ్ ఎన్ఱ మూన్ఱు వకైప్పట్ట పాపఙ్గళుమ్, పునః పునః మయా కృతాని - "యద్బ్రహ్మకల్ప నియుతానుభవేప్యనాశ్యం కిల్బిషం సృజతి జన్తురిహ క్షణార్ధే" ఎన్ఱపడియే ఒన్ఱుమ్ కుఱైవిల్లాతపడి అడుత్తడుత్తు అడియేనాల్ శెయ్యప్పట్టన; త్వత్పాదపఙ్కజం ప్రాప్తుమ్ - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై అనుభవిక్క, త్వత్కరుణాం వినా అన్యత్ న- నిన్నరుళన్ఱి వేఱొన్ఱుమిల్లై. ౧౩.

సాధనాని ప్రసిద్ధాని యాగాదీన్యబ్జలోచన ।
త్వదాజ్ఞయా ప్రయుక్తాని త్వాముద్దిశ్య కృతాని వై ॥ ౧౪॥

అబ్జలోచన - తామరైక్కణ్ణనే!, త్వదాజ్ఞయా ప్రయుక్తాని - "శ్రుతిస్స్మృతిర్మమైవాజ్ఞా" ఎన్ఱపడియే దేవరీరుడైయ దివ్యాజ్ఞైయాన శ్రుతిస్మృత్యాదికళాలే చోదితమాన, యాగాదీని ప్రసిద్ధాని సాధనాని-యాగమ్ ముతలాన ప్రసిద్ధఙ్గళాన సాధనఙ్గళ్ ఎన్నైయుమ్, త్వాముద్దిశ్య కృతాని - దేవరీరై యుద్దేశిత్తుచ్చెయ్తుముడిక్కప్పట్టన. కీళ్ శ్లోకత్తిలే, 'త్రివిధమాన పాపఙ్గళైయుమే అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టినేన్, ఇని దేవరీర్ అరుళ్కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యుమత్తనై' ఎన్ఱు శొల్లివైత్తు, ఇతిల్ 'దేవరీరుడైయ ఆజ్ఞాచోదితఙ్గళాన యాగాదిసాధనఙ్గళైచ్చెయ్తు తలైక్కట్టినేన్' ఎన్ఱాల్ ఇరణ్డుమ్ తన్నిల్ శేరుమో వెన్నిల్; కీళ్ శ్లోకత్తుక్కు ప్పొరున్దుమాఱు పొరుళ్ కొళ్ళవేణ్డుకైయాలే - అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టియ యాగాది సాధనానుష్ఠానమ్ ఇన్ద త్రివిధ పాపఙ్గళోయామత్తనై కాణ్ ఎన్ఱు ఏక వాక్యార్థమాక క్కొళ్ళక్కడవతు. యాగమావతు - భగవదారాధనమ్; "యజ - దేవపూజాయామ్" ఇఱే. [కృతాని వై] "నన్ఱాకనానిలత్తైయాళ్విత్తేన్" ఎన్ఱాప్పోలే క్షేపోక్తియిరుక్కుమపడి.

భక్త్యైకలభ్యః పురుషోత్తమోఽసౌ ।
జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః ।
అకిఞ్చనోఽనన్యగతిశ్శరణ్య
గృహాణమాం క్లేశిన మమ్బుజాక్ష ॥

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః - "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే" ఇత్యాదిప్పడియే ఉలకఙ్గళై ప్పడైత్తళిత్తుత్తుడైక్క వల్ల; అసౌ పురుషోత్తమః-పురుషోత్తమనాకియ ఇన్ద తేవరీర్, భక్త్యైకలభ్యః - "పత్తరామవర్ క్కు లాతు ముత్తిముఱ్ఱిలాతుమే" ఎన్ఱ పడియే భక్తియొన్ఱినాలేయే పెఱత్తక్కర్. అకిఞ్చనః - ఇత్తలైయిల్ పేఱ్ఱుక్కు ఉపాయమాన కైమ్ముతలొన్ఱుమిల్లై. అనన్యగతిః - ఉపాయాన్తరశూన్యతై మాత్రమల్ల; రక్షకాన్తరశూన్యనాయుమిరానిన్ఱేన్; శరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ అనిష్టనివృత్తియైయుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమవనే!, అమ్బుజాక్ష - స్వామిత్వసూచకమాన శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! క్లేశినమ్-అవిద్యాస్మితారాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ క్లేశఙ్గళాలే భరితనాన, మామ్-అడియేనై, గృహాణ-భవదీయనాక అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు నేచ్ఛామమకదాచన ।
త్వత్పాదపఙ్కజాస్వాద జీవితందీయతాంమమ ॥ ౧౬.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు - ఇష్టాపూర్తాదికళాలుణ్డాకుమ్ పుణ్యత్తిలుమ్, పురుషార్థసాధనమాన వైశ్వర్యత్తిలుమ్, స్వయమ్ప్రయోజనమాన ఐహికభోగత్తిలుమ్, స్వానుభవరూపకైవల్యత్తిలుమ్ స్వప్రీతిక్కు ఉపాయమాన మోక్షత్తిలుమ్, మమ- దేవరీరుక్కు అత్యన్తశేషభూతనాన ఎనక్కు, ఇచ్ఛా-విరుప్పమానతు, కదాచన - ఒరుకాలుమ్, నస్యాత్-ఉణ్డాకవేణ్డామ్; పిన్నై ఎతు వేణ్డువతెన్నిల్, త్వత్పా

దపఙ్కజాస్వాదజీవితమ్ - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై యను భవిక్కైయాకిఱ జీవనమానతు, మమ-అడియేనుక్కు, దీయతామ్-కృపైయినాల్ ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౬.

కామయే తావకత్వేన పరిచర్యానువర్తనమ్ ।
నిత్యం కిఙ్కరభావేన పరిగృహ్ణీష్వ మాం విభో ॥ ౧౭.

తావకత్వేన - దేవరీరుక్కు ప్పరతన్త్రనాయ్, పరిచర్యానువర్తనమ్-కైఙ్కర్యమ్ శెయ్వతిల్ నిరతనాయిరుక్కైయై, కామయే-ఆశైప్పడానిన్ఱేన్ ; హే విభో - సర్వస్వామియే ;, మామ్ - అడియేనై, నిత్యమ్ - మేలుళ్ళకాలమెల్లామ్, కిఙ్కరభావేన - ఉరియవడియానాక, పరిగృహ్ణీష్వ - అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౭.

లోకం వైకుణ్ఠనామానం దివ్యం షాడ్గుణ్యసంయుతమ్ ।
అవైష్ణవానామప్రాప్యం గుణత్రయవివర్జితమ్ ॥ ౧౮.

నిత్యసిద్ధైస్సమాకీర్ణం త్వన్మయైః పాఞ్చకాలికైః ।
సభాప్రాసాదసంయుక్తం వనైశ్చోపవనైర్యుతమ్ ॥ ౧౯.

వాపీకూపతటాకైశ్చ వృక్షషణ్డైస్సుమణ్డితమ్ ।
అప్రాకృతం సురైర్వన్ద్యమయుతార్కసమప్రభమ్ ॥ ౨౦.

ప్రకృష్టసత్త్వసమ్పన్నం కదా ద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥

దివ్యమ్ - స్వయం ప్రకాశమాయ్, షాడ్గుణ్యసంయుతమ్ - జ్ఞానాదిషాడ్గుణ్యవిశిష్టనాన సర్వేశ్వరనోడు కూడియతాయ్, అల్లతు, భగవత్స్వరూపాది తిరోధాయకమాన లీలావిభూతిపోలన్ఱిక్కే సర్వేశ్వరనుడైయ షాడ్గుణ్యప్రకాశకమాయ్, అవైష్ణవానామప్రాప్యమ్-విష్ణుభక్తియిల్లాతవర్కళాల్ అడైవతఱ్కు అశక్యమాయ్, గుణత్రయవివర్జితమ్ - సత్త్వరజస్తమోరూప గుణత్రయ శూన్యమాయ్,

ర్వస్వామై.-సర్వేశ్వరనాన ఉన్నైడు పరమసామ్యాపన్నర్ కళాలే సాక్షాత్కారైః - అకాలకాల్యమానమాన త్తిలే అధిగమనసాధనాన జ్ఞానస్వాధ్యాయ యోగజ్జళాలే బిన్దుకాలజ్జళాల విళజత్తు ఆరాధనమ్ శెయ్యుమవర్కళాన, నిత్యసిద్ధైః - నిత్యముక్తర్కళాలే సమాకీర్ణమ్ - శూఙప్పట్టతాయ్, సభాప్రాసాదసంయుక్తమ్- కోలమణ్డపమ్ ఉప్పరిక్కై ముతలియవైకళోడు కూడియతాయ్, వనైః-తిల్యకాన్తారమ్ ముతలియ దూరస్థవనజ్గళోడుమ్, ఉపవనైశ్చ - సమీపస్థమాన ఉద్యానవనజ్గళోడుమ్, యుతమ్ - కూడియిరుప్పతాయ్, వాపీకూపతటాకైశ్చ - నడైవావికళ్, కిణఱుకళ్, పెరియకుళజ్గళ్, ఆకియ ఇవైకళాలుమ్, వృక్షషణ్డైః - పలవకైయాన వృక్షజ్గళాలుమ్, సుమణ్డితమ్ - అలజ్కరిక్కప్పట్టిరుప్పతాయ్, అప్రాకృతమ్ - ప్రకృతియిన్ వికారజ్గళాక ఉణ్డానతన్ఱిక్కే పఞ్చోపనిషణ్మయమాయ్, సురైర్వన్ద్యమ్ - అయర్వఱుమమరర్కళాలే సేవిక్కప్పడుమతాయ్, అయుతార్కసమప్రభమ్ - అనేకమాయిరమ్సూర్యర్కళోడొత్త కాన్తియుడైయతాయ్, ప్రకృష్టసత్వసమ్పన్నమ్-శుద్ధసత్వమయమాన, వైకుణ్ఠనామానంలోకమ్-శ్రీవైకుణ్ఠమెన్గిఱ పరమపదత్తై. కదా, - ఎప్పోతు, చక్షుషా - కణ్గళాల్, ద్రక్ష్యామి - కణ్డుకళిప్పేన్.

క్రీడన్తంరమయాసార్ధంలీలాభూమిషు కేశవమ్ ।
మేఘశ్యామంవిశాలాక్షం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥౨౧౪॥

లీలాభూమిషు - విహారార్థమానస్థలజ్గళిల్, రమయాసార్ధమ్- భోగవర్ధకైయాన పెరియపిరాట్టియారుడన్, క్రీడన్తమ్ - విహరియా నిఱ్పానాయ్, మేఘశ్యామమ్-కుళిర్న్దమేఘమ్పోలే శ్యామళమాన విగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, విశాలాక్షమ్-విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై

యుడైయనాయ్, కేశవమ్ - అపత్కాలత్తిల్ బ్రహ్మరుద్రాదికళై త్తన్ తిరుమేనియి లిడమ్కొడుత్తు రక్షిక్కుమ్ సర్వాధికనాన పెరు్మానై, చక్షుషాకదా ద్రక్ష్యామి - కణ్ణాలక్కణ్డనుభవిత్తు అనన్దిప్పతు ఎప్పోతో.

ఉన్నసంచారువదనంబిమ్బోష్ఠంశోభితాననమ్
విశాలనిమ్ననాభింతమాపీనజఘనంహరిమ్ ।
విశాలవక్షసంశ్రీశం కమ్బుగ్రీవంజగద్గురుమ్
ఆజానుబాహు పరిఘమున్నతాంసం మధుద్విషమ్ ।
కరభోరుంశ్రియఃకాన్తం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥ ౨౩.

ఉన్నసమ్ - ఉయర్న్దు అళకియతాన నాసికైయైయుడైయవనాయ్, చారువదనమ్ - అళకియ తిరువాయై యుడైయవనాయ్ బిమ్బోష్ఠమ్ - కోవైప్పళత్తోడొత్త తిరువధరత్తైయుడైయవనాయ్ శోభితాననమ్ - సముదాయ శోభాయుక్తమాన తిరుముఖమణ్డలత్తైయుడైయనాయ్, విశాలనిమ్ననాభిమ్ - విశాలమాయ్ ఆళ్న్దిరుప్పతాన తిరువున్దియైయుడైయనాయ్, ఆపీనజఘనమ్ - పరుత్తనితంబప్రదేశత్తైయుడైయనాయ్, విశాలవక్షసంశ్రీశమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కుక్కోయిల్కట్టణమాన తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్, కమ్బుగ్రీవమ్ - శఙ్ఖమ్బోన్ఱ తిరుమిడఱ్ఱైయుడైయనాయ్, జగద్గురుమ్ - సర్వలోకత్తుక్కుమ్ శాస్త్రప్రదానాదికళాల్ అజ్ఞానత్తైప్పోక్కుమవనాయ్, ఆజానుబాహు పరిఘమ్-ముళన్దాళళవుమ్ నీణ్డుపరిఘమ్బోల్ వర్తిక్కమానతిరుక్కైకళైయుడైయనాయ్, ఉన్నతాంసమ్ - ఉయరవెళుత్త తిరుత్తోళ్కళై యుడైయనాయ్, మధుద్విషమ్-ఆశ్రితవిరోధియాన మధువెన్గిఱ అసురనై నిరసిత్త, కరభోరుమ్ - కైయ్యిల్

మణిక్కట్టుముతల్ కడైశివిరల్ నడువిలుళ్ళ స్థలమెన్బార్ అడిపరుత్తు నునిశిఱుత్తు మృదువాయిరుక్కుమ్ తిరుత్తుడైకళై యుడైయనాయ్ శ్రియఃకాన్తమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనాయ్ [illegible] ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనాన సర్వేశ్వరనై - కదా [illegible] కణ్గళాల్ సేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు ఎప్పోతో.

> శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితం పాదపఙ్కజమ్ ।
> శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్త నఖరాజివిరాజితమ్ ।
> సురాసురైర్వన్ద్యమాన మృషిభిర్వన్దితం సదా ।
> కదా వా దేవమూర్ధానం మామకం మణ్డయిష్యతి ॥ ౨౭

శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితమ్-శఙ్ఖరేఖై చక్రరేఖై గదారేఖై పద్మరేఖై ఇవైకళాల లఙ్కృతమాయ్, శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్త నఖరాజివిరాజితమ్-అనేక శరత్కాల చంద్రర్కళిన్ కాన్తియై అతిక్రమిత్తకాన్తిపొరున్దియ నఖపఙ్క్తికళాల్ విళఙ్గానిన్ఱతాయ్, సురాసురైర్వన్ద్యమానమ్ - దేవాసురవిభాగమఱ ఎల్లారుక్కుమ్ ఆశ్రయణీయ మాయ్, ఋషిభిః సదావందితమ్ - మననశీలరాన ఋషికళాలే ఎప్పోతుమ్ సేవిక్కప్పడువతాన, పాదపఙ్కజమ్ - తిరువడిత్తామరైకళై, హే దేవ - వారీర్ సర్వస్వామియే! మామకంమూర్ధానమ్-ఎన్నుడైయ శిరస్సై, కదావా - ఎప్పోతుతాన్, మణ్డయిష్యతి అలఙ్కరిప్పిక్కప్పోకిఱీర్. ౨౭

> కదాగమ్భీరయా వాచా శ్రియాయుక్తో జగత్పతిః ।
> చామరవ్యగ్రహస్తం మామేవం కుర్వితి వక్ష్యతి ॥

శ్రియాయుక్తః - కైఙ్కర్యవర్ధకైయాన పెరియ పిరాట్టియారోడుకూడియ, జగత్పతిః-సర్వేశ్వరన్, గమ్భీరయావాచా - మన్ద్ర

తోళ్ నిప్పుడిగమిత్ర్యాభరణాన వార్తైయినాల్, చామరవ్యగ్రహస్తం మామ్-తిరు వెణ్ శామరమ్ పరిమాఱువతిల్ అతై పొరున్దియ కైకళై యుడైయ ఎన్నై, ఏవంకురు ఇతి - అప్పడియే వెణ్ శామరమ్ పణి మాఱక్కడవాయెన్ఱు, కదా ఎప్పోతు, వక్ష్యతి - నియమిక్క ప్పోహిఱాన్. ౨౬.

కదాహంరాజరాజేన గణనాథేనచోదితః।

చరేయంభగవత్పాద పరిచర్యానువృత్తిషు॥ ౨౭.

రాజరాజేన - రాజాధిరాజనాయ్, గణనాథేన - పారిషద గణనాయకనాన సర్వేశ్వరనాలే, అహమ్ - నాన్, భగవత్పాదపరి చర్యాను వృత్తిషు - ఎమ్పెరుమానుడైయ తిరువడికళిల్ కైజ్కర్య జ్గళై అనుష్ఠిక్క చ్చెయ్వతిల్, చోదితః-నియమిక్కప్పట్టవనా య్, కదా - ఎప్పోతు - చరేయమ్ - కైజ్కర్యజ్గళై చ్చెయ్యక్క డవేన్. ౨౭.

శాన్తాయచ విశుద్ధాయ తేజసేపరమాత్మనే।
నమోభగవతే విష్ణోవాసుదేవామితద్యుతే॥ ౨౮.

హేవిష్ణో - సర్వవ్యాపకనే! అమితద్యుతే - నిరవధికశో భాయుక్తనే! వాసుదేవ - వాసుదేవశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే! శాన్తాయ-అశనాయాపిపాసజన్మమృత్యుశోకమోహజ్గళాకిఱ ఊర్మి షట్కరహితనాయ్, విశుద్ధాయ - క్లేశకర్మాదిదోష రహితనాయ్, తేజసే-సర్వలోకప్రకాశకరనాయ్, భగవతే - జ్ఞానశక్త్యాదిషాడ్గుణ్య పరిపూర్ణనాయ్, పరమాత్మనే! సకలాత్మాక్కళుక్కుమ్ అన్తరాత్మా యానిన్ఱు నియమిక్కుమవనాన ఉనక్కు, నమః-నిర్మమనాయ్ నమ స్కరిప్పుణ్ణుకిఱేన్. ౨౮.

నమస్సర్వగుణాతీత షడ్గుణాయాదివేధసే ।
సత్యజ్ఞానానన్తగుణబ్రహ్మణే పరమాత్మనే ॥

సర్వగుణాతీత - హేయఙ్గళాన ప్రాకృతగుణఙ్గళైక్క[illegible]మ్ సర్వేశ్వరనే! షడ్గుణాయ - ఎల్లాగుణఙ్గళుక్కుమ్ మూల[illegible]యాన జ్ఞానాది షడ్గుణఙ్గళై యుడైయవనాయ్, ఆదివేధసే - [illegible] స్రష్టావాయ్, సత్యజ్ఞానానన్తగుణ బ్రహ్మణే - సత్యత్వజ్ఞానత్వా[illegible]న్తత్వరూపగుణఙ్గళై యుడైయ పరంబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యనాయ్, పరమాత్మనేనమః - ఉలకఙ్గళుక్కెల్లామోరుయిరాన ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్. ౨౯.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే ।
నమోఽనన్తాయ విశ్వాయ విశ్వాతీతాయచక్రిణే ॥ ౩౦.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశ మూర్తయే-వ్యష్ట్యాదిశరీరకాక సఙ్కర్షణ ప్రద్యుమ్నానిరుద్ధవాసుదేవాది రూపేణనిఱ్కుమ్ నిలైకళెన్న, సత్యాచ్యుతాది పఞ్చవ్యూహఙ్గళెన్న, నవవ్యూహఙ్గళెన్న, రామకృష్ణా ద్యవతారఙ్గళెన్న, కేశవాదిద్వాదశమూర్తికళెన్న ఏవంవిధమాన దివ్యమంగళవిగ్రహఙ్గళై యుడైయనాయ్, అనన్తాయ- దేశకాలవస్తుపరిచ్ఛేదరహితనాయ్, విశ్వాయ-స్వరూపరూపగుణవిభవాదికళాల్ పూర్ణనాయ్, విశ్వాతీతాయ - చేతనాచేతన విలక్షణనాయ్, చక్రిణే - స్వాశ్రిత విరోధిపరిహారార్థమాక ఎప్పోతుమ్ తిరుక్కైయిలానేమియై యుడైయ వునక్కు, నమః- నమస్కారమ్ పణ్ణుకిఱేన్. ౩౦.

నమస్తేపఞ్చకాలజ్ఞ పఞ్చకాలపరాయణ ।
పఞ్చకాలైకమనసాం త్వమేవగతిర్వ్యయః ॥ ౩౧.

పఞ్చకాలజ్ఞ - అభిగమనాదికాలఙ్గళై యఱిన్దవనే, పఞ్చకాల పరాయణ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ ఆరాధిప్పవర్కళుక్కు పరమప్రాప్య నానవనే! తేనమః - ఉన్నై చ్చరణమాగ ప్పత్తికిఱేన్, పఞ్చకాలైకమన సామ్ - పాఞ్చకాలికారాధనమ్ శెయ్వతిల్ అభినివేశముడైయవర్కళుక్కు, త్వమేవ - దేవరీరే, అవ్యయః - నిరపాయమాన, గతిః - ఉపాయమాగవాకిఱీర్. 3౧.

పరేవ్యోమ్నిస్థితందేవం నిరవద్యంనిరఞ్జనమ్।
అప్రమేయమజంవిష్ణు మబ్జనాభంసురేశ్వరమ్।
వాగతీతం పరంశాన్తంశరణంత్వాంగతోऽస్మ్యహమ్॥ 3౨౹

పరేవ్యోమ్నిస్థితం దేవమ్ - పరమాకాశశబ్దవాచ్యమాన పరమపదత్తిల్ తన్మేన్మైతోన్ఱ వీఱ్ఱిరుక్కుమవనాయ్, నిరవద్యమ్ - ఆశ్రితపరాఙ్ముఖత్వాద్యవద్యరహితనాయ్, నిరఞ్జనమ్ - ప్రకృతిప్రాకృతరోడు సమ్బన్ధిత్తిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ అవైకళిన్ దోషఙ్గళ్ తట్టాతవనాయ్; అప్రమేయమ్ - అపరిచ్ఛేద్యనాయ్, అజమ్ - ఉత్పత్తిరహితనాయ్, విష్ణుమ్ - సర్వవ్యాపకనాయ్, అబ్జనాభమ్ - సకలజగదుత్పత్తి హేతువానతిరునాభికమలత్తైయుడైయనాయ్, సురేశ్వరమ్-నిత్యసూరి నిర్వాహకనాయ్, వాగతీతమ్ - వాయాల్ పుకళుకైక్కు అశక్యమానవనాయ్, పరమ్- సర్వాధికనాయ్, శాన్తమ్-జన్మజరామరణాదిదోష రహితనాన, త్వామ్-దేవరీగై, అహమ్-ఆకిఞ్చన్యాది భరితనాననాన్, శరణంగతోऽస్మి-శరణముడైకిఱేన్. 3౨.

పద్యందద్వాంద్వాతిరిక్తంత్వాం కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్
విశ్వరూపంవిశాలాక్షంకదాద్రక్ష్యామిచక్షుషా॥ 33౹

వర్యమ్ - సర్వశ్రేష్ఠనాయ్, ద్వంద్వాతిరిక్తమ్ - ప్రాకృత సుఖదుఃఖఙ్గళై క్కడన్దిరుక్కు మవనాయ్, అల్లతు చేతనాచేతన విల క్షణనాయ్, కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్-కౌస్తుభత్తాల్ విళఙ్గానిఱ్కిఱ తిరుమార్వై యుడైయవనాయ్, విశ్వరూపమ్ - జగచ్ఛరీరకనాయ్, విశాలాక్షమ్ - విశాలఙ్గళాన తిరుక్కణ్గళై యుడైయనాన, త్వామ్ - ఉన్నై, చక్షుషాకదాద్రక్ష్యామి - కణ్గళాల్ ఎప్పొతుకణ్డుకళిక్కప్పోకి ఱేన్. 33.

మోక్షంసాలోక్యసారూప్యం ప్రార్థయేనకదాచన ।
ఇచ్ఛామ్యహం మహాబాహో సాయుజ్యంతవసువ్రత ॥ 3౪.

సాలోక్య సారూప్యం మోక్షమ్ - పరమపదప్రాప్తియాకిఱ మోక్షత్తైయుమ్, అపహతపాప్మత్వాది గుణాష్టకప్రాదుర్భావాది రూప మోక్షత్తైయుమ్, కదాచన-ఒరుకాలుమ్, నప్రార్థయే - విరు మ్బమాట్టేన్; హేమహాబాహో-సమస్తలోకఙ్గళైయుమ్ ఒతుఙ్గుమ్బడి యానతిరుత్తోళ్కళై యుడైయవనే, సువ్రత - ఆశ్రితరక్షణమే వ్రత మ్మాకవుడైయసర్వేశ్వరనే! తవ - దేవరీరుడైయ, సాయుజ్యమ్ కైఙ్కర్య మాకిఱ మోక్షత్తైయే, ఇచ్ఛామి - విరుమ్బుకిఱేన్. సాయుజ్యమెన్ఱుకూట్టరవాయ్, కూడినాలల్లతు కైఙ్కర్యమ్ సిద్ధియా తాకైయాల్, కైఙ్కర్యత్తాల్ పిఱక్కుమ్ భోగ్యతైయిల్ సామ్యత్తై యైచ్చొల్లుకిఱ తాకవుమామ్. 3౪.

సకలావరణాతీత కిఙ్కరోస్మితవానఘ ।
పునఃపునః కిఙ్కరోస్మి తవాహం పురుషోత్తమ ॥ 3౫.

సకలావరణాతీత-దశోత్తరమాన సప్తావరణత్తుక్కు మప్పాలుళ్ళాన (పరమపదత్తిలెళున్దరుళియిరుక్కుమ) వనే! అనఘ-ఆశ్రితర్ దోషఙ్గళై క్కాణ్గైయాకిఱ కుత్తముమ్ ఇల్లాతవనే! తవకిఙ్కరోస్మి - దేవరీరుక్కు యావదాత్మభావి కైఙ్కర్యమ్ శెయ్యప్పెఱువేనాక వేణుమ్; హే పురుషోత్తమ - ఆశ్రితరిడుమ్ పక్షపాతమై అపేక్షియామల్ నిరవధికైశ్వర్య ప్రదనాన సర్వేశ్వరనే, తవపునః పునః కిఙ్కరోస్మి - దేవరీరుక్కు నిత్యకిఙ్కర నాక వేణుమ్; కైఙ్కర్యత్తిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే అనుత్తమత్తుచ్చొల్లుకిఱపడి. ౩౧.

ఆసనాద్యను యాగాన్తమర్చనం యన్మయాకృతమ్।
భోగహీనం క్రియాహీనం మన్త్రహీన మభక్తికమ్।
తత్సర్వంక్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు॥ ౩౨.

ఆసనాది అనుయాగాన్తమ్ - మన్త్రాసనమ్ ముతలాక భోజ్యాసన పర్యఙ్కాసనమ్ ముడివాక నడువిలుళ్ళాన-అర్చనంయత్-(దేవరీర్ విషయమాక)యాతొరు ఆరాధనమానతు, మయాకృతమ్ ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్సర్వమ్-అవైయెల్లామ్, భోగహీనమ్-ఉపచారఙ్గళాల్ కుఱైన్దిరున్దాలుమ్, క్రియాహీనమ్ - శెయ్యవేణ్డుమ్ వ్యాపారఙ్గళాల్ కుఱైన్దిరున్దాలుమ్, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రఙ్గళాల్ కుఱైవు పేర్న్దిరున్దాలుమ్, అభక్తికమ్ - భక్తియిల్లామల్ శెయ్తిరున్దాలుమ్, క్షమ్యతామ్ - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్, దేవ - సర్వాధికనే! దీనంమామ్ - ఎళియనాన వన్నై, ఆత్మసాత్కురు - (కేవలకృపైయాలే) దేవరీరుక్కు కిఙ్కరనాక్కియరుళ వేణుమ్. ౩౨.

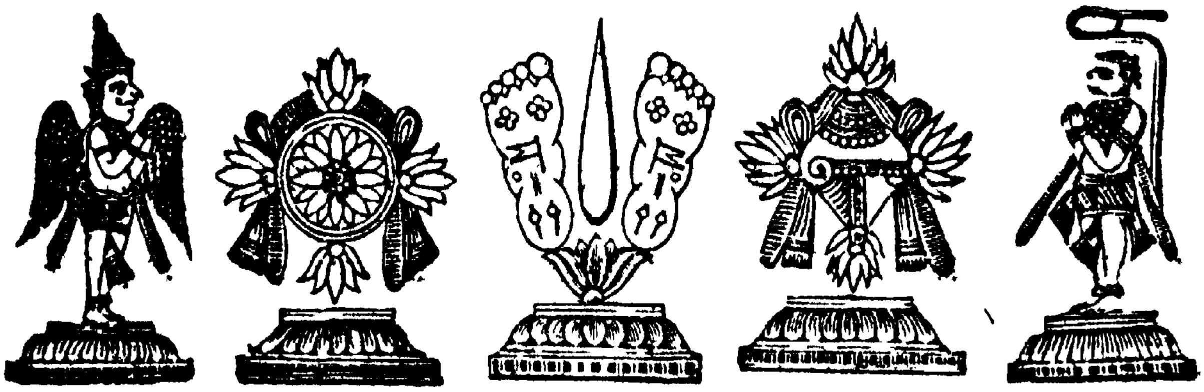
ఇతిస్తోత్రేణ దేవేశంస్తుత్వా మధునిఘాతినమ్ ।
యాగావసానసమయే దేవదేవస్యచక్రిణః ।
నిత్యంకిఙ్కరభావేన స్వాత్మానం వినివేదయేత్ ॥ ౩౯.

చక్రిణః - ఆశ్రితవిరోధి నివర్తకమాన తిరువాళ్ళియై యుడై య, దేవదేవస్య - సర్వేశ్వరనుడైయ, యాగావసాన సమయే - తిరువారాధన పూర్తికాలత్తిల్, ఇతిస్తోత్రేణ - ఏవంరూపమాన స్తోత్రత్తాలే, మధునిఘాతినమ్ - మధువెన్గిఱ అసురనై నిరసిత్త సర్వేశ్వరనై, స్తుత్వా - స్తోత్రమ్పణ్ణి, స్వాత్మానమ్-తన్నై, నిత్యం కిఙ్కర భావేన - నిత్యకిఙ్కరనాక, వినివేదయేత్-సమర్పిక్కక్కడవన్. ౬౫.

ద్వితీయ జితన్తాసమ్పూర్ణమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తృతీయ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ॥
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ॥ ౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరైమలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః- ఉనైక్కు శరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణ ముఱ్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ- తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళాన ఇన్ద్రియఙ్గళై తన్వశమాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్స్వరూపత్తైయఱియామల్ కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఽస్తు - ఉన్నుడైయ సౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కుత్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్. ౧.

విజ్ఞాపనమిదం దేవ శృణుత్వం పురుషోత్తమ ।
నరనారాయణాభ్యాఞ్చ శ్వేతద్వీపనివాసిభిః ।
నారదాద్యైర్మునిగణైస్సనకాద్యైశ్చ యోగిభిః ।
బ్రహ్మేశాద్యైస్సురగణైః పఞ్చకాలపరాయణైః ।
పూజ్యసే పుణ్డరీకాక్ష దివ్యమన్త్రైర్మహర్షిభిః ॥ ౩౫.

పురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనాన, దేవ - సర్వేశ్వరనే! త్వమ్ - దేవరీర్, ఇదం విజ్ఞాపనమ్ - ఇన్ద విణ్ణప్పత్తై, శృణు - తిరు చ్చెవిశాత్తి యరుళవేణుమ్; హేపుణ్డరీకాక్ష - పరత్వ ప్రకాశక మాన శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! నరనారాయణా భ్యాఞ్చ - స్వాంశభూతరాన నరనారాయణర్కళాలుమ్, శ్వేత ద్వీపనివాసిభిః - భగవదనుభవవిచ్ఛేదత్తిల్ సత్తైయఱ్ఱియుమ్ స్వభా వర్కళాన శ్వేతద్వీపవాసికళాలుమ్, నారదాద్యైః మునిగణైః - సదాభగవద్గుణానుభవ శీలరాన నారదాదిమహర్షికళాలుమ్, సనకా ద్యైశ్చయోగిభిః - అస్పృష్టసంసార గన్ధరాన సనకాది యోగికళా లుమ్, బ్రహ్మేశాద్యైః సురగణైః - స్వప్రయోజన పరర్కళాన బ్రహ్మరుద్రాది దేవతైకళాలుమ్, పఞ్చకాలపరాయణైః - భగవ దారాధనోపయోగియాన అభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయ యో గఙ్గళాకిఱ పఞ్చకాలఙ్గళై పరమప్రాప్యమాక ప్పుడైయముముక్షు క్కళాలుమ్, మహర్షిభిః - జితేంద్రియరాన ఋషికళాలుమ్, దివ్య మన్త్రైః-ఆరాధనోపయోగికళాన విలక్షణ మన్త్రఙ్గళాలే, పూజ్యసే- ఆరాధిక్కప్పడుకిఱీర్. ౩.

పాషణ్డ ధర్మసజ్కీర్ణే భగవద్భక్తి వర్జితే।
కలౌజాతోఽస్మి దేవేశ సర్వధర్మబహిష్కృతే॥ ౪.

హేదేవేశ-అయర్వులుమమరర్ కళధిపతియే! పాషణ్డ ధర్మస జ్కీర్ణే - వేదబాహ్యర్కళిన్ కర్మానుష్ఠానజ్గళాల్ కలుషితమాయ్, భగవద్భక్తివర్జితే - జ్ఞానాదిగుణ పరిపూర్ణరాన దేవరీర్ విషయత్తిల్ ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తియినాల్ శూన్యమాయ్, సర్వధర్మబహిష్కృతే - అలౌకిక శ్రేయస్సాధనజ్గళాన ధర్మజ్గళిన్ గన్ధమిన్ఱిక్కేయిరుక్కుఅ, కలౌ - ఇన్దకలియుగత్తిలే, జాతోస్మి - పిఱన్దిన్రేన్. ౪.

కథంత్వామసదాచారః పాపప్రసవభూరహమ్।
అర్చయామిదయాసిన్ధో పాహిమాం శరణాగతమ్। ౫.

అసదాచారః - దుష్కర్మజ్గళై యే శెయ్తుతిరియుమవనాయ్, పాపప్రసవభూః - అతడియాకవరుమ్ పాపజ్గళుక్కు ఉత్పత్తిస్థానమాన, అహమ్ - నాన్, త్వామ్ - నిత్యసూరికళాల్ ఆరాధిక్కప్పడుకిఅ దేవరీరై, కథమ్ - ఎప్పడి, అర్చయామి - ఆరాధిప్పేన్ హేదయాసిన్ధో - కృపానిధియే! శరణాగతంమామ్ - దేవరీరైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱియిరుక్కుఅ వెన్నై, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

తాపత్రయదవాగ్నౌ మాం దహ్యమానం సదావిభో।
పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష కేవలం కృపయాతవ॥ ౬.

హేవిభో - సర్వస్వామియానవనే! హేపుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరైక్కణ్ణనే! తాపత్రయదవాగ్నౌ -ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాధిభౌతి

కళ్గళాన తాపత్రయఙ్గళాకియ కాట్టు త్తీయిలే, సదా - కాలవిచ్ఛేదమి న్ఱియే, దహ్యమానమ్ - దహిక్కప్పట్టుక్కొణ్డిరుక్కిఱ, మామ్-ఎన్నై తవ - దేవరీరుడైయ, కృపయా కేవలమ్ - పరదుఃఖదుఃఖిత్వరూప గుణమొన్ఱినాలేయే ఇరఙ్గి, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్. ౨౦.

జన్మమృత్యుజరావ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ ।
పాలయాశుదృశాదేవ తవకారుణ్యగర్భయా ॥

హేదేవ - హితపరనాన సర్వస్వామియే! జన్మమృత్యుజరా [illegible] వ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ - పిఱప్పుఇఱప్పుకిళ మూప్పు [illegible] దుఃఖఙ్గళాల్ పీడితమాన శరీరత్తైయుడైయ ఎన్నై, తవ కారుణ్య [illegible] యా - కృపావర్షిణియాన, తవ - దేవరీరుడైయ, దృశా - తిరుక్కణ్ [illegible] గళాలే, ఆశు - శీఘ్రమాక, పాలయ - తిరుక్కణ్ణోక్కు [illegible] వేణుమ్.

ఇన్ద్రియాణి మయాజేతు మశక్యాపురుషోత్తమ ।
శరీరంమమదేవేశ వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ ॥

హేపురుషోత్తమ - ఆశ్రితర్ తిఱత్తిల్ తన్ పేఱాక [illegible] త్తవనుమ్ పురుషోత్తమనే - ఇన్ద్రియాణి - చక్షురాదియాన జ్ఞానేన్ద్రి [illegible] యఙ్గళుమ్, వాగాదికళాన కర్మేన్ద్రియఙ్గళుమ్, మయా - అడియే [illegible] నాలే, జేతుమశక్యమ్ - అడక్కవొణ్ణా అసాధ్యమాయి [illegible] నిన్ఱన, దేవేశ - నిత్యసూరి నిర్వాహకనే! మమ - ఎన్నుడైయ [illegible] శరీరమ్ - దేహమానతు - వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ - నోయినాల్ [illegible] పుమ్ నెరిక్కుకిఱతు

మనోమే పుణ్డరీకాక్ష విషయానేవ ధావతి ।
వాణీమమహృషీకేశ మిథ్యాపారుష్య దూషితా ॥ ౯.

హేపుణ్డరీకాక్ష - ఉన్నుడైయకణ్ణ్ళకైక్కాట్టి విషయాస్తర పరరైయుమ్ జితమెన్నుశొల్లువిక్కుమవనే! మేమనః - ఎన్నుడైయమనస్సానతు, విషయానేవధావతి-అప్రాప్తఙ్గళాన శబ్దాదివిషయఙ్గళైయే తేడిత్తిరియానిన్ఱతు. హేహృషీకేశ -సర్వేన్ద్రియఙ్గళైయుమ్ తన్వశక్కలిలే మగ్నమాప్పడి పణ్ణుమవనే, మమవాక్ - ఎన్నుడైయవాక్కానతు, మిథ్యాపారుష్యదూషితా - నరకావహమాన పొయ్యాన్న సర్వలోకభయావహమాన కొడుమైయెన్న ఇవైకళాకి అదోషఙ్గళినాల్ పూర్ణమాయిరానిన్ఱతు. ౯.

ఏవంసాధనహీనోఽహం కింకరిష్యామి కేశవ ।
రక్షమాం కృపయాకృష్ణ భవాబ్ధౌపతితం సదా ॥ ౧౦.

హేకేశవ - కేశివధమ్ శెయ్తుతన్నైనోక్కు ఎల్లారుక్కుముపకరిత్తరుళినవనే ! ఏవంసాధన హీనోఽహమ్- ఇప్పడివిషయాన్తరప్రవణఙ్గళాన మనోవాక్కాయఙ్గళాల్ ఉన్నై ప్పెఱుకైక్కుత్తక్క కర్మజ్ఞానభక్తికళాకియ సాధనఙ్గళొన్ఱుమ్ శెయ్య అశక్తనాననాన్, కింకరిష్యామి -పేఱుక్కు ఉపాయమాన ఎన్దవుపాయఙ్గళై శెయ్యప్పోకిఱేన్, హేకృష్ణ - ఐహికాముష్మికఫలప్రదనాన కృష్ణనే ! సదాభవాబ్ధౌపతితంమామ్ - అనాదియాక దుస్తరమాన సంసారమాకియ పెరుఙ్గడలిలే విఴున్దు అలమరుకిన్ఱ వెన్నై, కృపయా-దేవరీరుడైయ నిర్హేతుకృపైయినాలేయే, రక్ష - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

అపరాధశతంచైవ సహస్రమయుతం తథా ।
అర్బుదంచాప్యసఙ్ఖ్యేయం కరుణాబ్ధేక్షమస్వమే ॥ ౧౧.

హేకరుణాబ్ధే - ఎన్నుడైయ అసఙ్ఖ్యాతమాన అపరాధఙ్గళై ప్పొఱుత్తరుళుకైక్కీడాన కృపాగుణత్తుక్కు కడల్ పోన్ఱవనే!, మే అపరాధశతంచైవ - అజ్ఞానాది పూర్ణనాన ఎన్నాలే శెయ్యప్పట్ట దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతువాన అపచారఙ్గళ్ నూఱైయుమ్, తథాసహస్ర మయుతమర్బుదమసఙ్ఖ్యేయమ్ - అప్పడియే ఆయిర మాయుమ్ పతినాయిరమాయుమ్, అర్బుదమాయుమ్ - ఎణ్ణిఱన్ద యుమ్దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్ద అపచారఙ్గళై, క్షమస్వ - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్. ౧౧.

యచ్చాపరాధంకృతవాన జ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్తఇతిదేవేశ తత్సర్వంక్షన్తుమర్హసి । ౧౨.

హేపురుషోత్తమ - వారీర్ పురుషోత్తమనే! అజ్ఞానాత్ - కృత్యాకృత్యఙ్గళిల్ అఱివిల్లామైయాలే, యత్ -అపరాధఙ్కృతవాన్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతొరు అపరాధఙ్గళై చ్చెయ్ తేనో? తత్సర్వమ్ - అన్దసర్వాపరాధఙ్గళైయుమ్, హేదేవేశ - వారీర్ దేవాధిదేవనే! మద్భక్తఇతి - నమ్మడియాన్ ఎన్ఱు, క్షన్తుమర్హసి - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్. ౧౨.

అజ్ఞత్వాదప్యశక్తత్వా దాలస్యాద్దుష్టభావనాత్ ।
కృతాపరాధం కృపణం క్షన్తుమర్హసి మాంవిభో ॥ ౧౩.

హేవిభో-సర్వవ్యాపకనే! అజ్ఞత్వాత్-సత్కర్మాదికళై అఱియత్తక్క జ్ఞానమిల్లామైయాలుమ్, అశక్తత్వాదపి - అఱిన్దాలుమ్ అనుష్ఠిక్కవల్ల శక్తియిల్లామైయాలుమ్, ఆలస్యాత్ - శక్తియిరున్దాలుమ్ అనవధానత్తైయాలుమ్, దుష్టభావనాత్-కామక్రోధాదిదోష యుక్తమాన మనోభావత్తాలుమ్, కృతాపరాధమ్-అపరాధఙ్గళైయే

[illegible]యాల్ కళై యుమ్ [illegible] క్షమస్వ [illegible] త్తరుళ వేణుమ్.

అపరాధసహస్రాణి క్రియన్తేహర్నిశంమయా।

తానిసర్వాణిమేదేవ క్షమస్వమధుసూదన ॥ ౧౪.

మయా-ఎన్నాలే, అహర్నిశమ్-ఇరవుపకలెన్నామల్ ఎప్పో తుమ్, అపరాధసహస్రాణి-దేవరీర్ తిరువుళ్ళమ్ కలఙ్గుమ్పడియాన అనేకమాయిర మపరాధఙ్గళానవై, క్రియన్తే - శెయ్యప్పడుకిఱన, హేమధుసూదన - మధువై నిరసిత్తవనే! హే దేవ-వారీర్ సర్వేశ్వ రనే! తానిసర్వాణి-అన్ద సర్వాపరాధఙ్గళై యుమ్, క్షమస్వ - పొఱు త్తరుళ వేణుమ్. ౧౪.

యజ్జన్మనఃప్రభృతిమోహవశంగ తేన

నానాపరాధశతమాచరితంమయాతే।

అన్తర్బహిశ్చసకలంతవపశ్యతోమే

క్షన్తుంత్వమర్హసి హరేకరుణావశేన ॥ ౧౫.

జన్మనఃప్రభృతి - పిఱన్దతుముతల్, మోహవశంగ తేన-తమో భిభూతనాయ్ మతిమయఙ్గిక్కిడక్కిఱ, మయా-ఎన్నాలే, మే అన్త ర్బహిశ్చసకలం తవపశ్యతః, ఎన్నుడైయ ఉళ్ళుమ్పుఱమ్బుమ్ ఎల్లా వఱ్ఱైయుమ్ దేవరీర్ కటాక్షియా నిఱ్కచ్చెయ్తే, తే-దేవరీర్ విషయత్తిల్, యత్ నానాపరాధశతమాచరితమ్-ఎణ్ణిఱన్ద ఎన్ద అపరా ధఙ్గళ్ శెయ్యప్పట్టతో. హేహరే - ఆశ్రితదురితఙ్గళై ప్పోక్కు మవనే! త్వమ్-దేవరీర్, కరుణావశేన-కృపైక్కు ప్పరతన్త్రరాయ్, క్షన్తుమర్హసి-అవై ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ పొఱుత్తరుళవేణుమ్.

[illegible] తుమ్, [illegible]

నాలుమ్, మనసా - నినైక్కైక్కు యోగ్యమాన [illegible]

వాచా - శొల్లుక్కు ఉప్పాన వాక్కునాలుమ్, [illegible]

శెయ్కిఱ వ్యాపారమానతు యాతొన్ఱుణ్డో? సాఙ్గవ్యాపా[illegible]

నత్తు, జన్మజన్మాన్తరేష్వపి - నాన్ పిఱక్కుమ్ జన్మన్దోఱుమ్, [illegible]

రాధనేస్యాత్ - సర్వాధికరాన దేవరీర్దైయ ఆరాధనత్తిలే విధి[illegible]

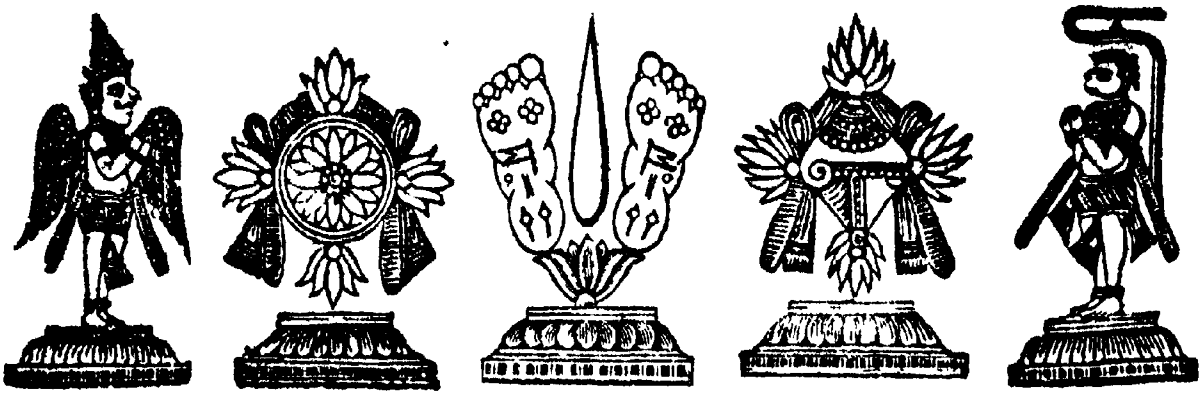
గిక్కుమ్బడి కృపై శెయ్దరుళవేణుమ్; మనోవాక్కాయఙ్గళ్ మూన్ఱా[illegible]

మ్ దేవరీరైయొత్తియ వేఱొన్ఱిల్ శెల్లాతపడి అనుగ్రహిక్క వేణ్డు[illegible]

మెన్ఱపడి. ౧౭

తృతీయ జితన్తా సమ్పూర్ణా.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

చతుర్థ జితన్తా ప్రారంభః

జితన్తేపుణ్డరీకాక్ష నమస్తేవిశ్వభావన ।
నమస్తేవాసుదేవాయ శాన్తానన్తచిదాత్మనే ॥ ౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష! జితంతే-ఉన్నుడైయ శెవ్వియతామరై మలర్పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళ్ సౌన్దర్యత్తిలీడుపట్టు ఉనక్కుత్తోఱ్ఱేనెన్ఱపడి; నమస్తే విశ్వభావన-సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతనే! ఉనై౨ శరణమడైకిఱేన్; శాన్తానన్తచిదాత్మనే - అశనాయాపిపాసాద్యూర్మి-షట్కరహితనాయ్, నిత్యనాయ్ సర్వవస్తుక్కళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్కైయాలే సర్వవస్తు పరిచ్ఛేదానర్హనాయ్ జ్ఞానస్వరూపనా యిరుక్కుమ్ వాసుదేవాయతేనమః-వాసుదేవశబ్ద వాచ్యనాయిరుక్కుమ్ దేవరీరై. శరణమడైకిఱేన్. ౧

అధ్యక్షాయస్వతన్త్రాయ నిరపేక్షాయశాసతే ।
అచ్యుతాయావికారాయ తేజసాంనిధయేనమః ॥ ౨.

అధ్యక్షాయ-చేతనరుడైయ రక్ష్యాపేక్షైయై ప్రతీక్షిత్తిరుక్కుమవనాయ్, స్వతన్త్రాయ-స్వేచ్ఛాకృతకార్యత్తిల్ తనక్కొరు నివారకరిల్లాతవనాయ్, నిరపేక్షాయ - చేతనరక్షణత్తిల్ ఒరుకైమ్ము

తన్నైయుమ్ అపేక్షియాతవనాయ్, శాసతే - ఉభయవిభూతియుమ్ తన్ ఆజ్ఞైక్కు పరతన్త్రమామ్పడి నియమిక్కుమవనాయ్, అచ్యుతాయ, దేవమనుష్యాదిరూపేణ తిరువవతరిత్తాలుమ్, తన్నుడైయ పరమైశ్వర్యత్తై నழువవిడాతవనాయ్, అవికారాయ - ప్రకృతిగతమాన స్వరూపాన్యథాభావముమ్, చేతనగతమాన స్వభావాన్యథాభావముమాకియ వికారశూన్యనాయ్, తేజసాంనిధయే-లోకప్రకాశకఙ్గళాన సూర్యాది తేజస్సుకళుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన నిరవధిక తేజస్సైయుడైయ వున్నై, నమః-శరణమడైకిఱేన్.   ౨

ప్రధానపురుషేశాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।
క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే ॥   ౩॥

హే పురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనానవనే ! క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట - అవిద్యాస్మితా రాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకియ పఞ్చక్లేశఙ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱుక్కు కారణమాన కర్మఙ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱిన్ స్పర్శమిల్లాతవనే! ప్రధానపురుషేశాయ-ప్రకృతి పురుషర్కళై అనుప్రవేశిత్తు బన్ధమోక్షాదికళై పణ్ణుమవనాయ్, పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే-జ్ఞానశక్త్యాదికళాన ఆఱుగుణఙ్గళాల్ పూర్ణమాన దివ్యాత్మస్వరూపప్రకాశకమాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయ, తే నమః- దేవరీరై నమస్కరిక్కిఱేన్.   3.

త్రిభిర్జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే ।
త్రియుగాయ నమస్తేస్తు నమస్తే చతురాత్మనే ॥   ४.

త్రిభిః-సఙ్కర్షణప్రద్యుమ్నానిరుద్ధర్కళెన్గిఱ మూన్ఱుమూర్త్తికళాలే, జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే-జ్ఞానబలైశ్వర్యవీర్య శక్తి తేజస్సుక్కళై స్వాభావిక గుణఙ్గళాక వుడైయనాయిరుక్కచ్చె

య్ తేయుమ్, త్రియుగాయ - సృష్టిస్థితిసంహార రూపమాన అవ్వ్యా కార్యజ్గళు క్కనుగుణమాక ఇరణ్డిరణ్డు గుణజ్గళై యే ప్రధానమాక వుడై యవనాయ్, చతురాత్మనే-వ్యూహచతుష్టయత్తిలుమ్ ప్రత్యేక ముణ్డాన జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తితురీయసంజ్ఞకమాక నాలువడివై యుడై యనాన, తేనమః-ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్. ౪.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహ దశద్వాదశమూర్తయే ।
అనేకమూర్తయేతుభ్య మమూర్తాయైకమూర్తయే ॥ ౫.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే- ఉపాసకానుగ్రహార్థమాక సఙ్కర్షణాది నాలువ్యూహఙ్గళాయుమ్, విష్ణుపురుష సత్యాచ్యుతానిరుద్ధర్ కళెన్గిఱ ఐన్దువ్యూహఙ్గళాయుమ్ ఒన్బతు వ్యూహఙ్గళాయుమ్, రామకృష్ణాది దశావతారఙ్గళాయుమ్, కేశవాది ద్వాదశమూర్తికళాయు మవతరిత్తరుళిన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడై యనాయ్,అనేకమూర్తయే-కార్యావస్థైయిల్ స్థూలచిదచిద్విశిష్టనాయ్, ఏకమూర్తయే-ఎన్ఱు మొరుపడిప్పట్ట దివ్యమంగళవిగ్రహత్తై యుడై యనాయ్ నిత్యవిభూతియిలెழுన్దరుళియిరుక్కుమ్, తుభ్యం నమః దేవరీరై దెణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్. ౫.

నారాయణనమస్తేస్తు పుణ్డరీకాయతేక్షణ ।
సుభ్రూలలాట సునస సుస్మితాధరపల్లవ ॥ ౬.

పుణ్డరీకాయతేక్షణ - ఆధిరాజ్యసూచకమాన శ్వేత్తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడై యవనే। సుభ్రూలలాట - అழకియ తిరుప్పురువఙ్గళైయుమ్ తిరునెఱ్ఱియైయుముడై యవనే। సునస-కోల నీళ్ కొడిమూక్కై యుడై యవనే! సుస్మితాధరపల్లవ-అழకియ మన్దహాసత్తోడుకూడియ తళిర్ పోన్ఱ తిరువధరఙ్గళై యుడై యవనే!

నారాయణ - సమస్తచేతనాచేతన శరీరియాయ్, సమస్తకల్యాణ గుణ విశిష్టనానవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౬.

పీనవృత్తాయతభుజ శ్రీవత్సకృతలక్షణ ।
తనుమధ్యవిశాలాక్ష పద్మనాభనమోస్తుతే ॥ ౭.

పీనవృత్తాయతభుజ-సకలలోకఙ్గళుమ్ తన్నిళలిలొతుఙ్గుమ్బడి పరుత్తువర్తుళమాయ్ నీణ్డిరుక్కిఱ తిరుత్తోళ్కళై యుడైయవనే! శ్రీవత్సకృతలక్షణ-స్వాసాధారణమాన శ్రీవత్సమెన్గిఱ తిరుమఱువాలే అలఙ్కృతనానవనే! తనుమధ్య - సూక్ష్మమానకటిప్రదేశత్తైయుడైయవనే! విశాలాక్ష-సకలలోకఙ్గళుమ్ ఒరుమూలైప్పరప్పుక్కు పోరుమ్బడి విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! పద్మనాభ - సకల జగదుత్పత్తిక్కు నిదానమాన తిరునాభీకమలత్తై యుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౭.

విలాసవిక్రమాక్రాన్త త్రైలోక్యచరణామ్బుజ ।
నమస్తేపీతవసన స్ఫురన్మకరకుణ్డల ॥ ౮.

విలాసవిక్రమాక్రాన్తత్రైలోక్య చరణాంబుజ - వరుత్తమఱ్ఱ సవిలాసమాక మూన్ఱడికళాల్ మూన్ఱులోకఙ్గళైయుమ్ అళన్దరుళిన తిరువడికళై యుడైయవనే! పీతవసన-తిరువరై పూత్తాఱ్పోలే తిరుమేనిక్కు ప్పరభాగమాన పీతామ్బరత్తైయుడైయవనే! స్ఫురన్మకరకుణ్డల-తిరుచ్చెవియిల్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరుమకరకుణ్డైకళై యుడైయవనే॥ తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౮.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ ।
పఞ్చాయుధనమస్తేస్తు నమస్తేపాఞ్చకాలిక ॥ ౯.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ-తిరుమేనిక్కుప్పరభాగమాయ్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరువభిషేకమెన్న, తిరుత్తోళ్వళైక

శైన్న, ముక్తాహారఙ్గళైన్న, కౌస్తుభమెన్గిఱ మాణిక్కప్పతకమెన్న ఇవై ముతలాన దివ్యాభరణఙ్గళై యుడైయవనే! శఙ్ఖాయుధ-ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కాక, ఎప్పోతుమ్ ధరియానిన్ఱుళ్ళ దివ్యాయుధఙ్గళై యుడైయవనే! పాఞ్చకాలిక- పఞ్చకాలపరర్కళాలే ఎప్పోతుమ్ ఆరాధిక్కప్పడుమవనే! తేనమః - ఉమక్కునమస్కారమ్ ౯.

పఞ్చకాలపరైకాన్త యోగక్షేమంవహప్రభో ।
నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణాచ్యుత ।
నమస్తేబ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద ॥ ౧౦.

పఞ్చకాలపరైకాన్తయోగక్షేమంవహ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ కుఱైవఱ భగవదారాధనమ్ శెయ్యుమవర్కళుక్కు ముఖ్యమాన ఐహికాముష్మికభోగఙ్గళై కొడుక్కుమవనే! ప్రభో-సర్వనియన్తావానవనే! నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణ -నిత్యమాన జ్ఞానబలైశ్వర్యాదికళైయుమ్, దివ్యమాల్యాంబర ఛత్ర చామరాదికళాన భోగోపకరణఙ్గళైయుముడైయవనే! అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నఴువవిడాతవనే! బ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద-సృష్ట్యాది లోకవ్యాపారత్తుక్కు బ్రహ్మరుద్రాదికళై 'ప్పరికరమాకవుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౧౦.

జన్మప్రభృతిదాసోస్మి శిష్యోస్మితనయోస్మి తే ।
త్వంచస్వామీగురుర్మాతా పితాచమమమాధవ ॥ ౧౧.

జన్మప్రభృతి-అడియేన్ పిఱన్దతుముతల్, తేదాసోస్మి - దేవరీరుక్కు క్రయవిక్రయార్హనాయిరానిన్ఱేన్, శిష్యోస్మి-దేవరీడత్తిల్ సకలరహస్యార్థమ్ కేట్ట శిష్యనాయిరానిన్ఱేన్, తనయోస్మి - దేవరీరుక్కు కించిత్కరిత్తు స్వరూపమ్నిఱమ్బెఱుమ్ పుత్రనాకానిన్ఱేన్, హే మాధవ-శ్రియఃపతియే !త్వంచ - దేవరీర్, మమ - అడియేనుక్కు

స్వామీ - నాన్ విముఖనానవన్నుమ్ ఎన్నై త్తైయుమ్ రక్షిక్కుమ్
వకుత్తస్వామియాయుమ్, గురుః-అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్పణ్ణుకిఱ ఆచార్యనా
కవుమ్, మాతా-ధారకపోషకైయాన మాతావాకవుమ్, పితాచ -
ఉత్పాదకనాయ్ హితప్రవర్తకనాన పితావాకవుమ్ ఆకిఱీర్. ౧౨.

అపిత్వాంభగవన్బ్రహ్మా శర్వశ్శక్రో మహర్షయః ।
ద్రష్టుంయష్టుమపిస్తోతుం నహిస్మర్తుమనీశతే ॥ ౧౩॥

హేభగవన్-షాడ్గుణ్యపరిపూర్ణరాన సర్వేశ్వరనే! త్వామ్-
దేవరీరై, బ్రహ్మా - చతుర్ముఖనుమ్, శర్వః - రుద్రనుమ్, శక్రః -
ఇన్ద్రనుమ్, మహర్షయోపి - మహర్షికళుమ్, ద్రష్టుమ్ - స్వయత్న
త్తాల్ కాణ్గైక్కుమ్, యష్టుమ్ - ఆరాధిక్కైక్కుమ్, స్తోతుమ్ -
అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపాదికళై యుడైయనాకైయాలే స్తోత్రమ్పణ్ణుకై
క్కుమ్. స్మర్తుమపి - మనస్సాల్ స్మరిక్కైక్కుమ్, అనీశతే - సమ
ర్థరాకమాట్టార్కళ్. ౧౩.

తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే భవసాగరే ।
మజ్జతాంనాథనోశేషా ప్రణతిస్త్వత్పదార్పితా ॥ ౧౪॥

నాథ - వారీర్ సర్వస్వామియే! తాపత్రయమహాగ్రాహభీష
ణే-ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాధి భౌతిక తాపత్రయఙ్గళాకిఱ పెరియముత
లైకళాలే భయావహమాన, భవసాగరే - సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గ
డలిలే, మజ్జతామ్ - అழున్దానిఱ్కుమ్ వెఙ్గళుక్కు, త్వత్పదార్పితా -
వకుత్తశేషియాన దేవరీర్ తిరువడికళిల్ శెయ్యప్పట్ట, ఏషాప్రణతిః-
ఇన్దశరణవరణమానతు, నః - అక్కరై శైర ప్రాపిక్కుమతాన ఓడ
మాకానిన్ఱతు.

అనాథాయ జగన్నాథ శరణ్య శరణార్థినే ॥
ప్రసీదసీదతేమహ్యాం నమస్తే భక్తవత్సల ॥ ౧౫॥

హేజగన్నాథ-లోకఙ్గళుక్కెల్లామ్ స్వామియానవనే! అనాథాయ - వేఱొరుస్వామియిల్లాతవెనక్కు, ప్రసీద - కృపైపణ్ణియరుళవేణుమ్, హేశరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ అనిష్ట నివృత్తియైయుమ్ పణ్ణికొడుక్కుమవనే! శరణార్థినే - దేవరీరైయే రక్షకరాకప్పఱ్ఱిన వెనక్కు కృపైపణ్ణవేణుమ్, సీదతేమహ్యామ్ - మికవుమ్ క్లేశభాక్కాన వెనక్కు, ప్రసీద - ఎన్నుడైయ దుఃఖఙ్గళు ఐయో వెన్ఱిరఙ్గి యరుళవేణుమ్, హేభక్తవత్సల - ఆశ్రితరుడైయదోషత్తైయే భోగ్యమాకక్కొళ్ళుమవనే! తేనమః-దేవరీర్క్కై దెణ్ణాన్ సమర్పిక్కిఱేన్. ౧౫.

మన్త్రహీనంక్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం ప్రపన్నానా మపరాధసహాహ్యసి ॥ ౧౬॥

మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రశూన్యమాయుమ్, క్రియాహీనమ్ - తన్త్రఙ్గళాల్ శూన్యమాయుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయుమ్, యత్ అర్చనమ్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతొరు ఆరాధనమానతు ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్-అన్ద ఉపచారరూప అపచారమానతు - సర్వమ్-దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; ప్రపన్నానామపరాధసహాహ్యసి- దేవరీర్ తిరువడికళిల్ ప్రపత్తిపణ్ణినవర్కళినపచారఙ్గళై పొఱుత్తరుళుమ్ స్వభావముడైయవరెన్ఱు వైదికప్రసిద్ధియుడైయవరన్ఱో? ౧౬.

అజ్ఞానాద్యదివాజ్ఞానా దశుభం యత్కృతంమయా ।
క్షన్తవ్యంతదశేషేణ దాస్యేనచగృహాణమామ్ ॥ ౧౭.

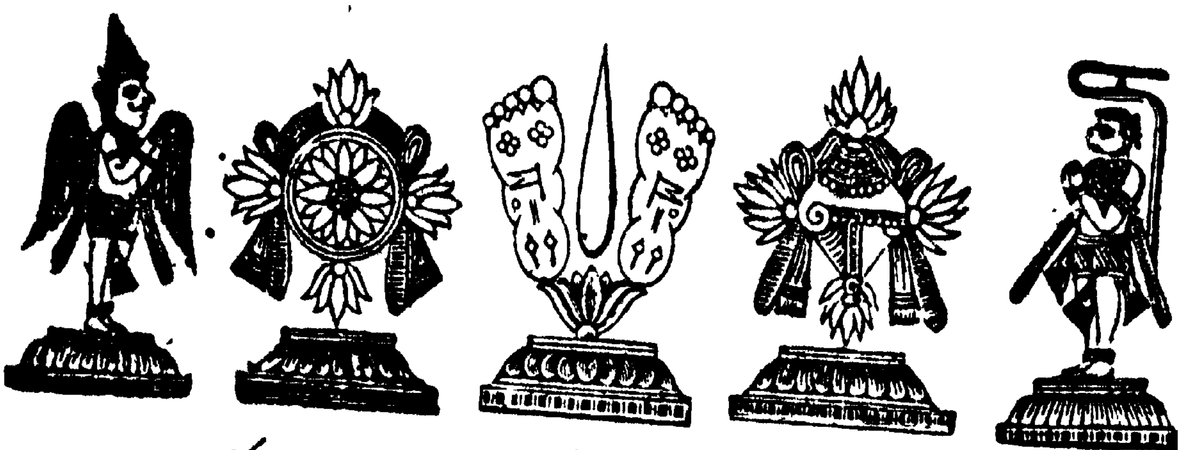
అజ్ఞానాత్ - అబుద్ధిపూర్వకమాక వాతల్, జ్ఞానాత్ - బుద్ధిపూర్వకమాక వాతల్; యత్ - అశుభమ్ - యాతొరు అపచారమానతు, మయా - ఎన్నాలే, కృతమ్ - శెయ్యప్పట్టతో? తత్ అశేషేణ క్షన్తవ్యమ్ - అవై ఒన్ఱుమొయామల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు. మామ్ - అడియేనై, దాస్యేనచగృహాణ - నిత్యకైఙ్కర్యమ్ శెయ్యుమ్పడి అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౬,

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసు చాచ్యుత ।
కిఙ్కరోస్మి హృషీకేశ భూయోభూయోస్మి కిఙ్కరః ॥ ౧౭॥

అచ్యుత - ఆశ్రితరై ఒరుకాలుమ్ నఴువవిడాతవనే! సర్వేషు దేశకాలేషు - సర్వావస్థాసు - కిఙ్కరోస్మి - కైఙ్కర్యత్తిలభినివేశాతిశయత్తాలే సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థైకళిలుమ్ దేవరీరుక్కు అడిమైశెయ్యప్పెఱువేనాక వేణుమ్. హృషీకేశ - కైఙ్కర్యత్తిల్ స్వభోగత్తై త్తవిర్ప్పిక్కుమవనే! భూయోభూయోస్మి కిఙ్కరః - ఆదరాతిశయత్తాలే ద్విరావృత్తి ప్రార్థిక్కిఅపడి; ఇనిమేలుళ్ళ కాలమెల్లామ్ పరవ్యూహాది దేశఙ్గళిలుమ్ జాగ్రత్స్వప్నాద్యవస్థైకళిలుమ్ తత్తద్దేశకాలావస్థోచిత సకలవిధకైఙ్కర్యఙ్గళైయుమ్ శెయ్యప్పెఱువేనాక వేణుమెన్ఱిఅతు. ౧౮.

చతుర్థజితన్తావ్యాఖ్యానం సమాప్తమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

పఞ్చమ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ ॥ ౧॥

హే పుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హే విశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నైశ్శరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణి ముఱ్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళాన విన్ద్రియఙ్గళైత్తన్వశమాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్స్వరూపత్తైయళియమాఱి కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఽస్తు - ఉన్నుడైయ సౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కుత్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్.

౧.

నమస్తే వాసుదేవాయ శాన్తానన్త చిదాత్మనే ।
[illegible]జితాయనమస్తుభ్యం షాడ్గుణ్య నిధయేనమః ॥ ౨॥

శాన్తానన్తచిదాత్మనే- ఊర్మిషట్క రహితమాయ్, దేశకాల వస్తు పరిచ్ఛేదానర్హమాయ్, జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తై యుడైయనాయ్, వాసుదేవాయ - సర్వభూతజ్గళిలుమ్ అన్తర్యామి తయానిన్ఱు విళజ్గా నిన్ఱుళ్ళ, తేనమః - దేవరీర్కై శరణమడైకిఱేన్, అజితాయ - ప్రాకృతమాన జన్మమరణాదికళాల్ జయిక్కప్పడాతవనాయ్, అల్లతు - అజితైయెన్గిఱ పరమపదత్తైయుడైయనాయ్, షాడ్గుణ్యనిధయే - జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణజ్గళుక్కు ఆకరమాన, తుభ్యంనమః - దేవరీర్కై దణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్. ౨.

మహావిభూతిసంస్థాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।
సహస్రశిరసేతుభ్యం సహస్ర చరణాయ తే ॥ ౩॥

హేపురుషోత్తమ- వాఙ్మనసాఽపరిచ్ఛేద్యమాన గుణవిభూతి విగ్రహాద్యమ్శవత్తై ఆశ్రితర్కుక్కుత్తక్కపడి అళిక్కుమవనే! మహావిభూతిసంస్థాయ-భోగ్యభోగోపకరణజ్గళాల్ కుఱైవఱ్ఱ త్రిపాద్విభూతి యిలెళ్ళున్దరుళి యిరుక్కుమవనాయ్, సహస్రశిరసే-సహస్రశబ్దమ్ - ఆనన్త్యవాచియాయ్, శిరశ్శబ్దమ్ - సర్వేన్ద్రియవాచియాయ్, తత్కార్యమాన జ్ఞానత్తై లక్షిక్కిఱతాకైయాలే, అపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానత్తై యుడైయనాయ్, సహస్రచరణాయ - చరణశబ్దమ్ - కర్మేన్ద్రియ కార్యశక్త్యుపలక్షకమాయ్, అపరిచ్ఛిన్నశక్తియైయుడైయనాన, తే నమః - ఉనక్కు దెండన్సమర్పిక్కిఱేన్, అనేకమాయిరమ్ కణ్కాలకళాల్ శెయ్యత్తక్కకార్యత్తై ఇన్ద్రియనిరపేక్షనాకవే శెయ్యవల్ల అపరిమిత జ్ఞానశక్తియుడైయవనెన్ఱు సహస్రశీర్షాదిశబ్దజ్గళుక్కు తాత్పర్యమ్. ౩.

సహస్రబాహవేతుభ్యం సహస్రనయనాయ తే ।
అమూర్తాయనమస్తుభ్యమేకమూర్తాయ తేనమః ॥ ౪॥

సహస్రబాహవే - బాహుశబ్దత్తాల్ కర్మేన్ద్రియ కార్యశక్తి వలక్షకమాయ్, అనన్తశక్తియుక్తనాయ్, సహస్రనయనాయ-నయన శబ్దత్తాలే జ్ఞానేన్ద్రియకార్యమాన జ్ఞానత్తైలక్షిక్కిఱతాయ్, అనన్త జ్ఞానత్తైయుడైయనాయ్, అమూర్తాయ - సూక్ష్మమాన అవ్యక్తపురుషాదికళై శరీరమాకవుడైయనాయ్, అల్లతు స్థూలభౌతికమానమూర్తపదార్థఙ్గళిల్ వేఱుపట్టవనాయ్, ఏకమూర్తాయ - తనక్కు సదృశమానవస్త్వన్తరమిల్లామైయాలుమ్, ప్రళయత్తిల్ అవిభక్తతమశ్శరీరకనాయిరుక్కైయాలుమ్, ఒన్ఱుక్కొల్లామ్బడియాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయనాన, తేనమః - ఉన్నై సేవిక్కిఱేన్. ౪.

అనేకమూర్తయేతుభ్య మక్షరాయచ తేనమః ।
వ్యాపినేవేదవేద్యాయ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౫॥

అనేకమూర్తయే - రామకృష్ణాద్యనేకావతారమ్ శెయ్ద మవనాయ్, అల్లతు స్థూలసూక్ష్మమాన ఎల్లాపదార్థఙ్గళైయుమ్ శరీరమాకవుడైయనాయ్, అక్షరాయ - ఒరుకాలుమ్ నాశమిల్లాతవనాయ్, అల్లతు, (ముక్తర్కళాల్ సదా అనుభవిక్కప్పట్టాలుమ్, అవర్కళై కల్యాణగుణాదికళిల్ అమిఴ్న్దుకిడక్కుమ్బడి శెయ్తు మేన్మేలనభోగ్యత్తైయే మిక్కిరుక్కుమ్బడి వృద్ధియడైకైయాలే) క్షరణమిల్లాతవనాయ్, వ్యాపినే - సకలచేతనాచేతనఙ్గళిల్ సఙ్కోచమఱ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, వేదవేద్యాయ - ఇవన్ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమ్ నిలైమైతెలియవై ప్రత్యక్షాదిప్రమాణఙ్గళాలఱియ అశక్యమాకైయాలే కేవలవేదఙ్గళాల్ అఱియత్తక్కవనాయ్, పరమాత్మనే - ఎల్లావస్తుక్కళుక్కుమ్ తాన్ నియామకనాయ్, తనక్కునియామకాన్తరమిల్లాతవనాన, తేనమః. ౫.

చిన్మాత్రరూపిణేతుభ్యం నమస్త్రయ్యన్తమూర్తయే ।
అణిష్ఠాయస్థవిష్ఠాయ మహిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౬॥

చిన్మాత్రరూపిణే - కేవలం జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తైయుడైయనాయ్, త్రయ్యన్తమూర్తయే - వేదాన్తఙ్గళై శరీరమాకవుడైయనాన, తుభ్యంనమః; వేదాన్తఙ్గళ్ శరీరమాకైయావతు - ఈశ్వరనుక్కు అభివ్యంజకమాయిరుక్కైయినాలావతు, ఈశ్వరనుడైయ ఆజ్ఞారూపమాయిరుక్కైయినాలావతెన్ఱియవుమ్; అణిష్ఠాయ - అతిసూక్ష్మఙ్గళాన దహరాకాశాన్యక్తజీవాదికళిల్ ప్రవేశిక్కత్తక్క అతిసూక్ష్మస్వరూపనాయ్, స్థవిష్ఠాయ - ఓరిడత్తిలిరున్దే ఎల్లావస్తుక్కళైయుమ్ స్పర్శిక్కవల్లస్థౌల్యవిశిష్టనాయ్, అల్లతుబహుస్యామెన్ఱి సఙ్కల్పత్తాలే బ్రహ్మాణ్డాది సకలస్థూలకార్య వర్గత్తై స్పృష్టిక్కవల్ల స్థౌల్యత్తైయుడైయనాయ్, మహిష్ఠాయ - మహత్పరిమాణఙ్గళాన పరమాకాశాదికళిలుమ్ వ్యాపిత్తు అవైశిఱాఙ్గైయెన్ను ప్పడిపణ్ణవల్ల పరమమహత్పరిమాణవానాన, తే నమః ౬॥

నేదిష్ఠాయ యవిష్ఠాయ సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।
వరిష్ఠాయ జపిష్ఠాయ కనిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౭॥

నేదిష్ఠాయ - పుఱమ్బుణ్డానపదార్థఙ్గళైవిట్టు ఉన్నిడత్తిల్ మనస్సైవైత్తు ధ్యానిప్పార్కళాన ముముక్షుక్కళుక్కు అత్యన్తసమీపత్తిలిరుక్కుమవనాయ్, యవిష్ఠాయ - ఎన్ఱుమొక్క పంచవింశతివార్షికమాన అకుమారయువాకారనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే - ఎల్లావస్తుక్కళిలుమ్ అనుప్రవేశిత్తు కర్మానుగుణమాక నియమిక్కుమవనాన, తేనమః; వరిష్ఠాయ - ఎల్లారుక్కుమ్ మున్నే ఉణ్డాయిరుక్కైయాలే మికవుమ్ ముతిర్న్దవయస్సైయుడైయవనాయ్, జపిష్ఠాయ -

వామనకపిలాదిరూపేణ అవతరిత్తు మహామన్త్రాది జపశీలనాయ్, కనిష్ఠాయ - భ్రాతాధవయువీరూనెన్ను కాశ్యపర్ ప్రార్థిత్తపడి దేవ కార్యార్థమాక దేవర్కళుక్కు కనిష్ఠనా యవతరిత్త, తే నమః. ౭.

షడ్భావాత్మనేనమస్తుభ్యం సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।
కల్పనాపోఢరూపాయ సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే ॥ ౮॥

పఞ్చాత్మనే-ఆకాశాదిభూతపఞ్చకఙ్గళైన్దుక్కుమ్ నిర్వాహక నాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే-స్థూలసూక్ష్మఙ్గళాన ఎల్లాపదార్థఙ్గళిలుమ్ సత్తానిర్వాహార్థమాక అన్తః ప్రవేశిత్తు నియమిక్కుమవనాయ్, కల్పనాపోఢరూపాయ-కాల్పనికమన్ఱియే నిత్యమానదివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్, సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే-బ్రహ్మరుద్రాదిరూపేణ నిన్ఱు సృష్టిస్థితి సంహారఙ్గళై ప్పణ్ణానిన్ఱుళ్ళ, తుభ్యంనమః - దేవరీరై దణ్డన్సమర్ప్పిక్కిఱేన్. ౮.

నమస్త్రిగుణరూపాయ గుణరూపాతివర్తినే ।
వ్యస్తాయచసమస్తాయ సమస్తవ్యస్తరూపిణే ॥ ౯॥

గుణరూపాయ - గన్ధాదిగుణఙ్గళుక్కు పృథివ్యాదిద్వారా నిర్వాహకనాయ్,అన్ఱిక్కే, సత్త్వాదిగుణమయమాన ప్రకృతిశరీరక నాయ్, గుణరూపాతివర్తినే - ప్రాకృతగుణరూపఙ్గళైక్కడన్దిరుక్కు మవనాయ్, సమస్తాయ - సకలచేతనాచేతన శరీరకనాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, వ్యస్తాయ - అవైకళిత్కాట్టిల్ వేఱుపట్టవనాయ్, సమస్తవ్యస్తరూపిణే - సమష్టిసృష్టిక్కుమ్ వ్యష్టిసృష్టిక్కుమ్ విషయమాన సకలపదార్థఙ్గళుక్కు నిర్వాహకనాన, తే నమః.

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ తత్త్వస్థాయనమోనమః ।
ప్రణవప్రతిపాద్యాయ నమః ప్రణవరూపిణే ॥ ౧౦॥

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ - ముతల్, నడువు, కడైశియెన్గిఱ కాలకృతపరిచ్ఛేదమిల్లాతవనాయ్, అన్ఱిక్కే, కర్మకృత జన్మనాశాది దోషశూన్యమాన దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టనాయ్, తత్వస్థాయ పఞ్చవింశతితత్వఙ్గళిలుమ్వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, అన్ఱిక్కే పరమార్థభూతనాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, ప్రణవప్రతిపాద్యాయ - అసంహితాకారత్తిల్ ప్రణవత్తాల్, చేతనాచేతనఙ్గళెల్లామ్ ఎమ్బెరుమానుక్కే శేషమెన్ఱుశొల్లుకైయాల్, సర్వశేషియాక ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవనాయ్. ప్రణవరూపిణే - సంహితాకారత్తిల్, ఓమితిబ్రహ్మవెన్ఱు ధ్యానసాధన ప్రణవస్వరూపియాన, తేనమః.   ౧౦.

లోకయాత్రా ప్రసిద్ధ్యర్థం సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే ।
నమస్తుభ్యం నృసింహాదిమూర్తిభేదాయవిష్ణవే ॥   ౧౧॥

లోకయాత్రాప్రసిద్ధ్యర్థమ్ - సృష్ట్యాదిలోక వ్యాపారఙ్గళుక్కాక, సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే - తన్నాలే ఉణ్డాక్కప్పట్ట బ్రహ్మాదికళుక్కు అన్తర్యామియాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, విష్ణవే - సకలచేతనాచేతనఙ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తిరుక్కుమవనాయ్, నృసింహాదిమూర్తిభేదాయ - వ్యాప్తిఫలమాన రక్షణత్తుక్కాక నృసింహాద్యవతారఙ్గళ్ శెయ్తరుళిన, తుభ్యంనమః.   ౧౧.

విపాకైః కర్మభిఃక్లేశై రస్పృష్టవపుషేనమః ।
నమోబ్రహ్మణ్యదేవాయ తేజసాం నిధయేనమః ॥   ౧౨॥

విపాకైః - జాత్యాదివిభాగమాకిఱ విపాకఙ్గళినాలుమ్, కర్మభిః - అతుక్కడియాన పుణ్యపాపరూప కర్మఙ్గళినాలుమ్, క్లేశైః - రాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ క్లేశఙ్గళినాలుమ్, అస్పృష్టవపుషే - "క్లేశకర్మవిపాకాశయైరపరామృష్టః పురుషఈశ్వరః" ఎన్గిఱపడియే స్పృ

క్కప్పడాత దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, బ్రహ్మణ్యదేవాయ - వేదప్రతిపాద్యనాయిరుక్కైయాలుమ్ ఔజ్జ్వల్యత్తైయుడైయనాయ్, తేజసాంనిధయే - నిరవధిక తేజోరూపనాన, తేనమః. ౧౨.

నిత్యసాధారణానేక లోకరక్షాపరిచ్ఛిదే ।
సచ్చిదానన్దరూపాయ వరేణ్యాయనమోనమః ॥ ౧౩॥

నిత్యసాధారణానేక లోకరక్షాపరిచ్ఛిదే- జగద్రక్షణార్థమాక నిత్యమాన అనేకపరికరఙ్గళై యుడైయనాయ్, సచ్చిదానన్దరూపాయ- నిరుపాధిక సద్భావత్తైయుడైయనాయుమ్ సద్గుణవిశిష్టనాయుమిరుక్కైయాలే సచ్ఛబ్దవాచ్యనాయ్, నిరుపాధికమాయ్ నిత్యమాయ్ దుఃఖాసమ్భిన్నమాయ్ ఎన్ఱుమొక్క అనుకూలమే స్వభావమాన జ్ఞానస్వరూపజ్ఞానగుణకనాయ్, వరేణ్యాయ-ఆశ్రితరాల్ తన్నైయే తరుమ్పడి ప్రార్థిక్కత్తక్కవనాన, తేనమః ౧౩.

యజమానాయయజ్ఞాయ యష్టవ్యాయనమోనమః ।
ఇజ్యాఫలాత్మనేతుభ్యం నమ ఇజ్యాదిశీలినే॥ ౧౪॥

యజమానాయ-అశక్తర్క్కుత్తానే కర్మానుష్ఠానమ్పణ్ణుమవనాయ్, అన్ఱిక్కే, సర్వముమ్ భగవచ్ఛరీరమాకైయాలే యజ్ఞమ్ శెయ్యుమవనుక్కు నియామకనాయ్, యజ్ఞాయ - స్వారాధనరూపయాగోపకరణశూన్యర్క్కుత్తానే అన్తయజ్ఞరూపియాయ్, యష్టవ్యాయ - అన్తయాగోపకరణముమ్ తానేయాయ్, ఇజ్యాఫలాత్మనే- అన్తయాగమ్ శెయ్వతినాలుణ్డాకుమ్ ఫలత్తుక్కుమ్ తానే నిర్వాహకనాయ్, ఇజ్యాదిశీలినే - పఞ్చమహాయజ్ఞాదికళాల్ ఫలసఙ్గకర్తృత్వత్యాగపూర్వకమాక ఆరాధిక్కత్తక్కవనాన, అల్లతు, రామావతారాదికళిల్ అనేకాశ్వమేధాదియాగఙ్గళై అనుష్ఠియానిన్ఱ, తేన మా..దేవరుక్కు నమస్కారమ్. ౧౪.

నమః పరమహంసాయ సమస్తత్వగుణాయచ ।
స్థితాయపరమవ్యోమ్ని భూయోభూయోనమోనమః ॥

పరమహంసాయ-పుఱమ్బుణ్ణానపఱ్ఱుక్కళై నవాసనమాక అఱుత్తుప్పోకడుమవనాయ్, సత్వగుణాయ - జ్ఞానప్రకాశకత్వేన మోక్షమూలమాన సత్వగుణప్రవర్తకనాయ్, పరమవ్యోమ్ని స్థితాయ - ఇప్పడి బాహ్యసంగమఱ్ఱ సత్వనిష్ఠర్కళుక్కు ప్రాప్యమాన పరమపదత్తిలే పెరుమతిప్పోడువీఱ్ఱిరుక్కుమవనాన - తేభూయో భూయోనమోనమః-దేవరీర్కై కదాకదా వెన్ఱు అనుభవిప్పతిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే, ద్విరావృత్తినిర్గమనాయ్, శరణవరణం పణ్ణుకిఱేన్.

సంసారేవిషయావర్త సంకులేచమహాభయే ।
అపారదుస్తరేగాధే పతితంకర్మభిస్స్వకైః ॥ ౧౬॥

అనాథమగతింభీరుం దయయాపరయాహరే ।
మాముద్ధరదయాసిన్ధో సిన్ధోరస్మాత్సుదుస్తరాత్ ॥ ౧౭॥

విషయావర్తసంకులే - అనర్థహేతుక్కళాన శబ్దాదివిషయఙ్గళాకిఱ శుழల్కళాల్ వ్యాకులమాయుమ్, మహాభయే- శేషత్వాదికళై యళిక్కైయాలుమ్ శబ్దాదికళిలే మూట్టుకైయాలుమ్, ఆధివ్యాధికళాలుమ్ పదే పదే మిక్కభయజనకమాయ్, అపారదుస్తరే-కడల్పోల్ అక్కరై కాణవొణ్ణాతతాయుమ్, పుకాల్ తద్దామాల్ కరైయేఱ అశక్యమాయుమ్, అగాధే సంసారే-తరై కాణవొణ్ణాతపడి ఆழమాయిరుప్పతాన అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసంబన్ధఙ్గళాకిఱ సంసారత్తిలే, స్వకైఃకర్మభిః-అశల్పిళన్దేఱిమకై యిన్ఱిక్కే నానేమనోవాక్కాయఙ్గళాల్ శెయ్తపాపకర్మఙ్గళాలే, పతితమ్ - వీழ్న్దతుళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ, అనాథమ్-రక్షకాన్తరశూన్యనాయ్, అగతిమ్-

ఉపాయాన్తర శూన్యనాయ్, భీతమ్ - దేశకాలశరీరఙ్గళిలుమ్, ఇవ త్తాలనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాదికళిలుమ్ మికవుమ్ భయన్దవనాన, మామ్ - దేవరై శరణమాకప్పత్తిన అడియేనై, దయాసిన్ధో - కృపానిధియే, హరే-ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనే, దయయాపరయా- దేవరీరుడైయ పరమకృపైయాలే, (ఐయోవెన్ఱిరఙ్గి) సుదుస్తరాత్ - స్వయత్నత్తాల్ కడప్పతఱ్కు అశక్యమాన, అస్మాత్సిన్ధోః - ఇన్ద సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలినిన్ఱుమ్, ఉద్ధర - ప్రళయఙ్గొణ్డభూమియై ఎడుత్తాప్పోలే, ఎడుత్తరుళవేణుమ్ ౧౭.

మన్త్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు ॥ ౧౮॥

యత్ అర్చనమ్ - యాతొరు దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త ఆరాధనమానతు, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్ క్రియాహీనమ్ - తన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయిరున్దాలుమ్, తత్సర్వమ్ - ఉపచారమెన్ఱు నామమాత్రమాన అన్దఎల్లా అపచారఙ్గళుమ్, క్షమ్యతామ్ - దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; దేవ-సర్వరుమ్ దేవర్ తిరువడికళై ఆశ్రయిక్క వేణ్డుమ్పడిక్కీడాన మేన్మైయుడైయవనే, దీనంమామ్ - పేఱ్ఱుక్కు ఒరుకైమ్ముతలిల్లామల్ కేవలమ్ దేవరీరుడైయదయైక్కే పాత్రనానవెన్నై, ఆత్మసాత్కురు - తనక్కేయాకుమ్పడి అనుగ్రహిక్కవేణ్డుమ్; ౧౮.

నాహం హితం న జానామి త్వాం వ్రజామ్యేవ కేవలమ్।
బ్రహ్మైవం నయ గోవిన్ద ముక్త్యుపాయేన వర్త్మనా॥ ౧౯॥

అహమ్ - అజ్ఞానాదికళాల్ పూర్ణనాననాన్, హితమ్-స్వర క్షణోపాయత్తై, నజానామి - అఱియమాట్టుకిఱిలేన్, త్వామేవ కేవలమ్-సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాది విశిష్టరాయ్ నిరపేక్షసిద్ధోపాయ భూతరాన దేవరీరైయే, వ్రజామి - ఎన్నుడైయ . అనిష్టనివృత్తిక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ కడవరాక అధ్యవసిక్కిఱేన్, హేగోవిన్ద-స్వరక్షణత్తిల్ జ్ఞానమిల్లాతపశుక్కళై రక్షిత్తవనే, ఏవంబుధ్వా - స్వరక్షణోపాయ శూన్యనెన్బతై తిరువుళ్ళత్తిల్ కొణ్డు, ముక్త్యుపాయే నవర్తనా - సంసారసమ్బన్ధముళ్ళ దేవరీరైప్రాపిక్కైక్కిడాన నల్వళియోడే, నయ - ఎన్నైక్కొణ్డు శేర్త్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౯.

త్వమేవ వేత్సి శ్రేయో మే నేదమేతదితీతిచ ।
బుద్ధియోగంచ మే దేహి యేన త్వాముపయామ్యహమ్॥ ౨౦॥

మే - దేవరీరై ప్పత్తి నిన్ఱ వెనక్కు, ఇదం శ్రేయః ఇతి-ఇతు ఉత్తమపురుషార్థసాధనమెన్బతైయుమ్, ఏతత్ నేతిచ - ఇతు పురుషార్థసాధనమాకమాట్టాతెన్బతైయుమ్, త్వమేవ - సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే వేత్సి - అఱియవల్లర్, అహమ్ - అజ్ఞానాశక్తి పూర్ణనాననాన్, యేన - ఎన్ద ఉపాయత్తాలే, త్వామ్ - పరమప్రాప్యరాన దేవరీరై ఉపయామి - అడైవనో? బుద్ధియోగంచ - అన్ద భక్తిరూపోపాయత్తై, మే - అడియేనుక్కు, దేహి - ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౨౦.

పఞ్చమజితన్తార్థ స్సమాప్తః.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.